تصوير ابو عبد الرحمن الكردي

كەسايەتى ئافرەتى موسولمان

وهك چۆن ئىسلام بە يىنى قورئان وفەرموردە دايىرشتورە

وعرگيّر اتي سابع هاد رساهس نووسيني دکتور محبد علی النهاشمي

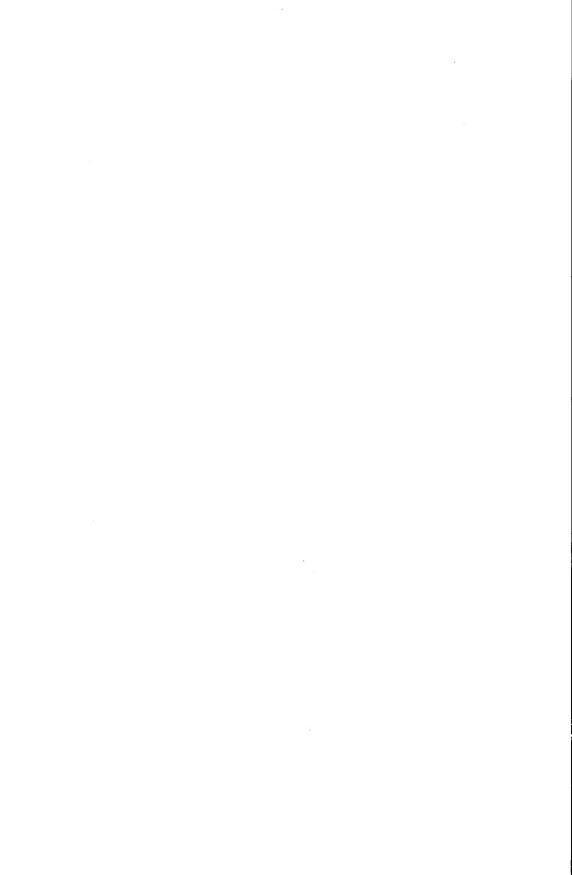
ييداچوونهوهي

مامؤسنا سيد احمد سيد عبجالوهاب بهرزنجي

کتێبخاندي نارين هدولێر

دارالمعرفة بميرووت

كەسايەتى ئافرەتى موسولْمان

وهك چۆن ئيسلام به پێى قورئانوفەرموودة دايرشتووه

وەرگێر انى سندس علي عباس **نووسينى** دكتور محمد علي الهاشمي

پێداچوونهوهی

مامؤستا سيد احمد سيد عبدالوهاب بمرزنجي

کتیبخانهی نارین هه ولیر داراهغرفة به بروت

ناوى كتيب: كهسايهتى ئافرەتى موسلمان

وهك چۆن ئيسلام به پێى قورئان وفەرمووده دايرشتووه

نووسيسنى: دكتور محمد على الهاشمي

وهرگیدرانی: سندس علی عباس

پيداچوونه وي: ماموستا سيد احمد سيد عبدالوهاب بهرزنجي

ديزايىن : چاپخانەى گول (نورالدين عبدالله)

بلاوكـــار: كتيبخانهى نارين - ههولير_ ههم

ژمارهی سپاردن (۸٦٠) ساڵی ۲۰۰۷ی پێدراوه

پیشهکی چاپی یهکهم (دانهر)

الحمد لله حمدا كثيرًا طيبا مباركا فيه، كما ينبغي لجلال وجهه وعظيم سلطانه، والصلاة والسلام على سيدنا محمد، أشرف الأنبياء والمرسلين، ومن أرسله الله حياة للعرب ورحمة للعالمين.

أما بعد، یه کی له شیر نترین ئاواته کانم که ماوه یه کی زوربوو له هزر و ئه ندیشه مدا ده خولایه وه ئه وه بوو پهرتووکیک ده رکه م له سهر ئافره تی موسلمان، به لام بو هینانه دی ئه م ئاواته هو کاره کانم بو نه ده ره خسا گرفت و سه رقالیه کانی ژیان خه ریکی کردبووم، به لام دلم هه و پهیوه ست بوو و حه زینکی توندم هه بوو بو ده رکردنی ئه م پهرتووکه که که سایه تی ئافره تی موسلمانی تیگه یشتوو و پوشنبیر به پهیپه وی ئاینه که ی هوشیار به پینمایی خودا، ملکه چی فه رمانه کانیه تی، له سنووره کانی ده وه ستی و نایبه زینی.

سال تیپه ری و رو پوبووم له کاروبار و سه رقائی و هه موو کات زیاتر پهیوه ست ده بووم به م بابه ته و بایه خی زیاترم ده دا و زیاتر سووربووم له سه ر ده رکردنی شه م په رتووکه، به هوی شه و گرنگیه ی هه یبوو له ده روو غدا، ده مزانی به گهیشتن پینی ئه نجامینکی باش و به رهه مینکی سوود به خش ده دات که ژیانی ئافره تی موسلمان رووناك بکاته وه و که سایه تیه که ی نیشان بدات وه ك چون الله ده یه ویت و اینی گهیاندووه.

سالانینك به سهرقالی بهم پهرتووکه و سووربوون لهسهری مامهوه تا خودا ریّزی لیّنام و یارمهتی دام لهسهر دهرکردنی له سالی ۱۶۱۵هـ/۱۹۹۶م.

سهرچاوهی گرنگی دانم به دهرخستنی کهسایهتی ئافرهتی موسلمان ئهوهبوو که تیبینیم ده کرد له ژیانی ئافرهتی ئیدو سهرده مه له دژه کردار و زیاده پرتیی کردن، زیاده پرتی له لایه نیک و کهمته رخهمی له لایه نیک کرتی ترتی و ده بینی که موسلمانه و خوب اریزه و چاکه، پهرستشه کان ئه نجام ده دات، که چی کهمته رخهمی ده کات له ده ستگرتن به هز کاره کانی پاك و خاوینی ده م و ددان و جهستهی، گوی نادات به و برنه ناخزشهی ده رده چیت له ده م و جهستهی. یان ده یبینی گرنگی ده دات به ته ندروستی و پاك و خاوینی جهستهی، که چی گرنگی نادات به

پەرستشەكان و ھەلسان بە كاروبارەكانى ئاينەكەي. يا دەيبينى تەواو يەكلابۆتـەوە بىز يەرسـتنى خوا، کهچی وینایه کی راستی هه لنه گرتووه له تیروانینی گشتی ئیسلام بن گهردون و ژیان و ئادەمىزاد. يا دەيبىنى لە ئافرەتە دىندارەكانە، بەلام لە كۆر و دانىشتنەكاندا زمانى خۆي ناگرىت له باسکردنی پاشمله و قسه هیننان و بردن. یا دهیبینی دیندار و رؤشنبیره، به لام کهم و کورتی هدیه له رەفتارى لهگهل دراوسى و هاورىكانى. يا دەيبينى رەفتارى لهگهل بىنگانىه باشم، بىملام مافی هاوسهرهکهی فهراموش کردووه، به گرنگی نازانیت که هاوسهریکی چاك بیت بهرامیهر به میرده کهی. باشترین و نویترین جوانکاری به کاردیننی لهناو کومه لی ئافره تان، که چی بایه خدان به شیّوه و دیمهنی فهراموش ده کات له بهرامیه و هاوسه ره کهی. یا دهیبینی گرنگی ده دات به هاوسهره کهی، به لام پشتگیری ناکات له چاکه کردن له گهل دایك و باوکی و هانی نادات لهسهر خیر و تعقوا و كارى چاكه. يا دەيبينى ھەڭدەستى بە مافەكانى ھاوسمەرەكەي، كەچى كەمتەرخمە و بيّ ئاگايه له پهروهرده كردنى منداله كانى و ئاراسته كردنيان و پيكهينان و پتموكردنى كهسايهتيان و چاودیری کردنیان و بایهخدان به ههسته دهروونییهکانیان و بیروهیوش و ددانهکانیان، وهسهوهی دەورى داون له ژينگه و كاريگەريەكانى، وەلە كەشى زوقم و زالْ. يا دەيبينى بەھەموو ئەو شـتانه هەلدەستى، بەلام كەمتەرخەمە لە گەياندنى پەيوەندى خزمايەتى. يا دەيبينى ئەم پەيوەندىيـە دهگهیهنی، کهچی یهیوهندیه کومهالایهتییهکان فهراموش دهکات و زیاتر بایهخ به کارویاری تایبهتی خزی د ۱ دات و گرنگی نادات به کاروباری موسلمانان.

یا ده ببینی گرنگی ده دات به کاروباری تایبهتی و گشتی، که چی زوّر به رده وامبوون له سه خویندنه و و زیاد کردنی زانست و زانیاری پشتگوی ده خات. یا ده ببینی پوچووه له خویندنه وه و زیاد کردنی زانست و زانیاری، به لام کاروباری مال و میردی فه راموشکردووه. جا جیکای سه رسوپرمانه که نه و ههموو دژه کردارانه یا ههندیکی ده ربکه ون له وانه ی به نه وه ی تیگه پیشتوو و پوشنبیری پوشنبیر هه شمارده کرین له و نافره ته موسلمانانه ی که تیراوبون له سه رچاوه ی پوشنبیری بیسلامی، تویشویه کی باشیان لیده ستکه و تووه!! هو کاری نهم دژه کردارانه بی ناگایی و ههندی جاریش گوی نه دانه، یا تی نه گه پشتی نیسلامی

لمسمر داممزراوه بن ئادهمیزاد و ژیان و گمردون، به جزریک بن همموو شتیک لمم ژیانم مافی خزی دراوهتی، هیچ لایمنیک لمسمر حیسابی لایمنیکیتر فمراموش نمکراوه.

ئهوهی دهقه راسته کان بخوینی ته همه که له قورئان و فهرمووده هاتوووه و ره فتاری هه هم همونه هونده که روون ده کاتهوه، که پیویسته له سهر ئافره تی موسلمان ده ستی پیوه بگریت له پهیوه ندیه کهی له گه لا پهروه ردگاری، له دروستکردنی خوی، له پهیوه ندیه کانی تری له گه لا نزیه و دوور، له هه لا و کهوتی کومه لایه تی به گشتی، سه رسام ده بیت له زور و فه ری ئه م ده قانه و له خوگر تنیان بو هه موو ورد و درشتیک له ژیانی ئافره ت، نیشانه و وینه ی رینمایکاره بو ژیانیکی پیگهیشتو و هاوسه نگ و پته و، بو خاوه نه کهی مسورگه ری به خته وه ری و سه رکه و تن و بردنه وهی ده داتی له دونیا، وه پاداشت و بردنه وهی هه ره گهوره ش له روژی دوایی.

وهسامگرتی بووم لهوهی بینیم له دواکهوتنی ئافرهتی موسلمانی ئهو سهردهمه لهو ئاسته بهرزه رخشنه الله بزی داناوه ببینت، کهچی لهنیوان ئهو و گهیشتن بهو ئاسته بهرزه تهنها ئهوهیه گرنگی بدات به ناسینی کهسایهتی رهسهنی خزی که دهقه کانی قورئان و فهرموووده دایانرشتووه، که ئافرهتیکی بهرز و بلند و جیساواز به ههست و بیروبزچوون و رهفتار و مامهلهکانی لی دروستکردووه، ئهمهش وایکردوه ئاینیکی لی دروست ببیت که پیویست بکات زور به توندی دهستی بیوه بگریت.

گهیشتنی نافره ت به م ناسته به رزه کاریکه یه کجار گرنگه له ژیانی ناده میزاد به گستی، به هوی نه و کاریگه ریه گهوره ی که نافره ت ههیه تی له په روه رده کردنی نه وه کان دروستکردنی پاله وانان، چاندنی به ها به رزه کان، جیکیرکردنی بنه ماکان، رازاندنه و هی ژیان به خوشه و یستی و دلسوزی و میهره بانی و جوانی، پرکردنی ماله کان به ناسایش و حهسانه و و هیزمنی و رازی بوون و سهقام گیری.

ئافرهتی موسلمان تاکه ئافرهته ئاماده بیّت بو بالاوکردنهوهی ئه و ههموو شیتانه له جیهانی ئافرهتی ماندوو و شهکهت له ماندویّتی فهلسهفهی مادیهتی ئهم سهردهمه، له ئاستهنگهکانی

ژیانی نه فامی که بالی کیشابوو به سهر کومه لگا بی ناگاکان له پینمایی خودا، نه مه به ناسینی خوی ده بینت، به چوونی به ره و پیکهات خودیه کانی خوی و سهرچاوه فیکری یه بینگه دده کانی، هه روا پوخت ه کردنی که سایه تی خوی پوخت م کردنی کی وه سه فردا و پیغه میه ره که یکی پیغه میه رازی یه بوی و به هویه وه له نافره تانی جیهان جیای کردونه ته وه.

بۆ دەرخستنی هەموو ئەمانـه هەلـسام بـه كۆكردنـهوەی دەقـه راسـتەكان لـه قورئـان و لـهو فهرموودانهی بـاس لـه دروسـتكردن و پێكهێنـانی كهسـایهتی ئـافرەت دەكـهن، وه پـۆلێنكردنی بهگوێرهی بهشهكان و بابهتهكانیان، بهم شێوهیه پیلانێكی تهواوم بۆ رێككهوت بـۆ گـهران بـهدوای كاروباره تایبهتی و گشتییهكانی ئافرەت بهم شێوهیهی خوارهوه:

١ - ئافرەتى موسلمان لەگەل پەروەردگارى.

۲ـ ئافرەتى موسلمان لەگەل خودى خۆى.

٣ ئافرەتى موسلمان لەگەل دايك و باوكى.

٤_ ئافرەتى موسلمان لەگەل ھاوسەرەكەي.

۵ ئافرەتى موسلمان لەگەل منالەكانى.

٦- ئافرەتى موسلمان لەگەل بوك و زاواكانى.

٧_ ئافرەتى موسلمان لەگەل خزم و دۆستانى.

٨ـ ئافرەتى موسلمان لەگەل دراوسىكانى.

٩_ ئافرەتى موسلمان لەگەل خوشك و دەستە خوشكانى.

١٠ـ ئافرەتى موسلمان لەگەل كۆمەلگاكەي.

له میانهی لیّکوّلینهوه و تیّگهیشتنم لهو دهقانه، راستیه کی گهورهم بوّ دهرکهوت زوّرجار به بیّ ئاگایی به لایدا دهروّین، ئهویش ئهوهیه که میهری خوا به ئافرهتی موسلمان زوّر گهورهیه، کاتی ناگایی به هوّی ئیسلام دهری هیّنا له لاوازی و بی توانایی و گومرایی و سهرشوّری و زینده به چال کردن و

ناچارکردنی به شویّن کهوتنی پیاو بهشیّوه یه کی په ها، به رزی کرده وه بر لوتکهی می یانه شیرین و ئازیز و پیزدار و پاریّزپاو و به خشپاو له ماندووبوون کارکردن و ههولّدان له پیّناو پهیداکردنی خهرجی پوّژانه و پاروی ژیان، ههرچهنده دهولهمهندیش بیّت، ئیسلام وایکردووه نافره ت مالّی ته نها برّ خرّی بیّت ئه گهر خاوه ن مال بیّت، یه کسانه له گهل پیاو له پیز و پلهوپایه ی ئاده میزادانه و ئهرکه شهرعیه کان به گشتی، مافی ههیه و ئه رک و واجبیشی لهسهر شانه، وه ک چوّن پیاو مافی ههیه و ئه رک و واجبیشی لهسهر شانه، وه ک چوّن پیاو مافی سهیه و ئه رک و واجبیشی له به رامبهر الله یه کسانن له پاداشت و سزا. فه زلّی ئیسلام لهسهر ئافره ت ته نها ئه وه نافره ت و پیاو له به رامبهر الله یه کسانن له پاداشت و گواستیه وه به ره و به رزی پیشکهوتن و سهربه رزی و ئاسایش و پرووسوری، به لکو گرنگیه کی زوّری گواستیه وه به دروست کردنی که سایه تیه کهی دروست کردنی کی ته واو و گشتگیر بی هموو لایه هنیک له لایه نه دروست کردنی که مسایه تیه کهی دروست کردنی که به دروست کردنی که به دروست کردنی که سایه تیه کهی دروست کردنی که به درون که نشتگیر بی ته ای و خیّزانی و کوّمه لایه تیه کهی، به جوّریک بووه مروّقیّکی به در که شایسته ی جینشینی بیّت له سه رزوی.

ئایا چۆن ئیسلام نهو کهسایهتیهی دروستکرد؟ چۆن لهم دروستکردنهدا گهیشته نهو پله بهرزهی که هیچ ئافرهتیك له میژوودا بیخگه لهناو ئهم ئاینهدا پیژینهگهیشتووه؟ خوینه و وهلامی شهو پرسیارانهی له لاپهره کانی داهاتووو دهستده کهویت. له خودا ده پاریمهوه شهم کارهم لی توهرگریست، تهنها بو رهزامهندی رووخساری پاکی بیت و سوودبه خش بیت و بیکاته مایه یی رووناکی بوم له ژیانهدا، تویشوم بیت لهپاش مردنم، تکاکارم بیت له روزی لیپرسینهوه، داواکارم ههرچی راست و پیکان و تهواوه، بیخاته ههست و داخم، دوورم خات له پهورووکهوتنی (کبوة) بیر، مهبهستی خراپ، لاری پینوس، ناراستی وشه، لاوازی به للگه، قسهی بی سود و زیاد.

الرياض ۲۰ /۱٤۱٤

1992/1 / 7

الدكتور محمد على الهاشمي

پيشهكى ومركير

پاش سوپاس و ستایشی خودا لهسهر بهخششه لهدوانههاتوووه کانی بهتایبهتی لهسهر بهخششی ئیسلام و باوه پ و عهدقل، دروود و سلاوناردن بو سهر گیانی ماموستا و چاوساغی ههموو مروقایهتی، چرای پوشنی ریگای باوه پرداران، دروود و سلاو بو هاوه لانی پیزدار و شویننکه و تووانی تا روژی دوایی...

به پشتیوانی خودا دهستم دایه وهرگیّرانی نهم پهرتووکه بههادار و پر له سووده له عهرهبیهه و بر کوردی، ههرچهنده نهم پهرتووکه له قهباره گهورهیه و دهمزانی نهزیهت و ناستهنگی زوّرم دیّت ویّن و کات و تهندروستیه کی باشی دهویّت، به لاّم به پشتیوانی خوا پاشان یارمه تی برا و خوشکانی موسلّمانم و ریّنمایی و ناراسته کانیان توانیم زالبّم بهسهر ههرچی ناستهنگ و بهرگر ههنه، نهگهر کات و تهندروستی و لاویّتی و چالاکی و ههوله کان بو خوا و بو خرمه تی ناینی خوا نهبیّت هه دهبی باشتره! نهگهر ههشی ههر به نهبوو نهرهار ده کریّ!

ئهوه ی جینی ناماژه پیکردنه لهم پهرتووکه دا رهچاوی نهوه م کردووه که تا له توانام دابووه به کورتی به کوردیم کردووه، ههندی نایهت و فهرمووده زوّر دوباره بونه تهوه، من ته نها ناماژه م پیکردووه و دوباره کهم نهنوسیوه تهوه، ههندی برگه و رسته و روداو که لهگه ل واقعی ئیمه نهده گونجا، نه منوسیوه تهوه ...، نه مانه ش هه مووی له پیناو بهرژه وه ندی گشتی بووه و به راوید و پرس و را بووه نه ک سه ربه خوّ و یه ک لایه نانه، له خوا داواکارم چاوپوشی بکات له هه رچی هه له و که م و کورتی ههیه.

ئیمه زور چاك دەزانین و زوریش دەیلینهوه: ئافرەت نیسوهی كومهله، ئایا همهموو ئافرەتیك نیوهی كومهله، ئایا همهوو ئافرەتیك نیوهی كومهله؟ ئافرەتی وا ههیه كومهلیك بنیات دەنی چونكه توانیویهتی ریگای خوی له ژیان دەست نیشان بكات. ئافرەتیش ههیه كومهلیك دەروخینی و بهرهو گهندهای گومپاییان دەبات بههوی لارهری بوونی.

به لنی کاتیک نافره ت نیوه ی کومه له که بزانی چون له ژیانیدا شهرعی خوا و پیغه مبه رسی ایسی می به به به می خوا و پینه مبه می کاتی کانی به به به می خوا و پینمایی کانی نیسلام ناوه دان ده کاته و و ته واوده کات...

ئنجا ئايا پياده كردنى شەرعى خوا له ژياندا دەبئ چۆن بنى؟ چۆن ئافرەت دەتوانىئ خوا پاشان خزی و دەوروبەری رازی بکات و لهگهڵیان به ئاسوودەیی بژینی؟ چىزن ئافرەت دەتوانى بىمجۆریك بژین که نهك بایه کی سارد به لکو ره شعباش کاری تینه کات و ره گی باوه ری نه له قیننی و که سایه تی له که دار نه کات و به رچاوی لیّل نه کات؟ له به رچی و چ که م و کوریه ک همیه له شافره ت که به هِ قِيه وه پياو يا كهساني تر بتواني ستهمي لي بكات و مافي زهوت بكات؟ ئايا دهبي ئهركي ئافرەت و يېشەي لە ژياندا چې بېت؟ چۆن ئافرەت دەتوانى لـ د ژيان و لـ دوارۆژيـشا بەختـ موەر بیّت، له ناخی دلیدوه هدست به کهمی و نزمی نه کات؟ ئهمانه و چهندین پرسیاری تر وه لامه کهی لهم پهرتووکهدایه، که بهراستی تهنها بهمهبهستی دهستکهوتنی رهزامهندی خوا وهرمگیراوه، تاوه کوو هاوره گهزانم لهوانهی زمانی عهره بی تیناگهن لیّی بیّبهش نهبن و به هرهمه ند بن و بوّ ئەوەي ئافرەتان سودى لى بېينن و بەھۆيەوە دوبارە كەسايەتيان دابريژنەوە بە شيوەيەكى تۆكممە و بههیز که بهرگهی شهپوله گهنده لیهکان و دونیای سهرنج راکیشهر بگریت و له ریس راست لارنه کاتهوه، وه ببیّته مایهی به خوداچوونهوهی و بیریّکی بکهویّته سمر چارهنوس و دواروزژی و كۆكردنهوهى توپيشو بىز گەشىتى دوورى قيامىەت و رۆژانىي سىەختى و بىخكەسىي و بىي مال و سامان...، هـ مرواش بـ ق ئـ موهى بكمويّت مخوّ لـ م چاككردنى دهروونى خوّى و مال و منال و دهوروبهری و گونجاندنی لهگهل شهرع و بهرنامهی کوتایی خوای گهوره، و تیبگات ژیان واتا چی؟ بۆچى؟ لەبەرچى؟ تاوەكو لەسەر نەخشەيەكى ورد و تۆكمە بچيتە ناو وردەكاريەكانى ژيان، چرايەك بیّت بر خزی و بر دهوروبهر، دهستیک بیّت به هانای کویر و سهرای شیّواوان بیّت، مهرههمیّک بیّت بۆ ئازارى برينداران، پزيشكيك بيت چارەي نەخۆشان بكات، بازويەك بيت قەلاى رەوشت و بەھا بهرزه کان بنیات بنی ....، به لی نهم پهرتوکه بی روشن کردنه وهی دیدی ئافره تی موسلمان هاته دونیاوه، بهو ئومیدهم ئه نجامی خوی پیکابی و له وه رگیرانیدا سه رکهوتوو بوویم و خوای گهوره به دلسۆزىدوه لىمى وەرگرىت و لە تەرازوى چاكەكاغى دابنى.

به و هیوایهم هه ر خوشکیک زور بهوردی بیخوینینته وه و له ژیانیدا پیاده ی بکات تا سه رکه و تو و سه رفراز بینت له هه موو بواره کانی ژیانی دونیا، له دوار وژیشا روو سپی و به خته و هربینت و له گه ل ئافره تانی سه ربه رز و تیکوشه ری هاوشیوه ی خاتوو خه دیجه و عائشه و ئاسیا و . . . . هی تر زیندو و بکرینته و ها

> وهرگيّر: سندس على عباس ۲۵/ذي القعدة/۱٤۲ ۲۰۰۵/۱۲/۲۹

۱ ـ ئافرەتى موسلىيان لەگەن بەروەردگارى

باوەردار و هۆشياره

له دیارترین نهو شتانهی نافرهتی موسلمانی پی دهناسری ته باوه پی قوولیه تی به الله، دلنیابوونیه تی له وه همرچی دورده دات له گهردونه و ههرچی دیته سه خه خلاف له چاره نوس هممووی به قه زا و قه ده ری خودایه، هه رچی دوچاری مروقیش بیته وه نه وا قه ده ریه ه ی و به هه له نمی یکاوه، وه نه وه ی دوچاری نابیت و هه له ی ده کات بی نه وه نه به بی نه به بی نه به وی دوچاری نابیت و هه له ی ده کات بی نه وه نه به به به به به به وی دوچاری نابیت و هه له ی ده کات بی رینگای خیر و ده ستبگریت به هی کاره کانی کرده وه ی چاک له دین و دونیای به پاستی و دروستی پشت به خوا ببه ستی و کاروباری خی بداته ده ست الله و دلنیا بیت له وه ی هه درده م پیویستی به یاره مه ی و پشتیوانی و ناپراسته کردن و ده نابه و دلنیا بیت له وه ی هه درده م پیویستی به یاره مه ی و پشتیوانی و ناپراسته کردن و ره زامه ندی خودایه.

چیرو کی هاجه رکاتی ابراهیم (علیه السلام) له مه ککه جینی هیشت له ته نیشت (دوحه) له سه رخاکی زمزم، که له و کاته له مه ککه هیچ که سین نهبوو، ناوی لی نهبوو، بینجگه له اسماعیلی شیره خور که سی تری لی نهبوو، جوانترین نمونه ده خاته به رده ستی نافره تی موسلمان له سه و قوولی باوه پربوون به الله، پاستی پشت به ستن پینی کاتین هاجه ربه شیره به کی خوراگر و متمانه و هیمنی و نارامیه و به ابراهیمی و ت: (نایا خودا فه رمانی به وه پیکردووی نه ی ابراهیم؟) فه رمووی: به لین، له و کاته دا وه لامی هاجه رکه پربوو له پربوو له پربوو ها پربوو به و قمناعه تو مژده به خشی و نارامیه وه نارامیه و نارامیش و نارامیه و نارامی هایم و نارامیه و نارامی و ن

به پاستی هد لویستیکی یه کجار سه خت بوو: پیاویک خیزانه که ی و مناله شیره خوره که ی له خاکیکی وشك جی بینلی، که نه ناو نه مروّق نه پرووه کی تیدا نییه، پاشان بگهرینته وه به ناپراسته ی و لاتی دووری شام و هیچیان بو جی نه هینلی ته نها هه ندی قه سپ و ناو نه بینت!! نه گهر نه و باوه پ قووله نه بوایه که ده روون و دلی هاجه ر پربوو لیی، نه گهر پاستی پشت به ستنی به خوا نه بوایه که ناخ و هه ست و هوشی پرکرد بوو نه یده توانی به رگه ی قورسی نه م هه لویسته بگرین و هم دله یه که م

ساتدا دادهرووخا و نددهبوویه ئدو نافرهته هدمیشه زیندووه که حاجیانی مالی خوا له نیوه شدو و ساته کانی روّژ و لدو کاتاندی تیراودهبن له ناوی زهمزمی بینگدرد یادی بکدندوه، هدرچدنده بین و بچن له صفا و مدروه، وه کو هاتووچو کردند کهی ندم لدو روّژه دژواره دا.

ئىدم رابوونىد باوەرپىد بەرھىدمى سىدىرى لىككەوتىدوە لىد ژيانى يىياو و ئافرەتى موسىلمان. ویژدانه کانی به ناگاهیننا، ههسته کانی خروشاند، دله کانی هزشیار کرده وه لهوه ی خودا چاودیر و بینهری ههموو شاراوه و نهیّنییه کانه و لهگهل ئادهمیزاده لهههر کوی بیّت. هـهروا چـیروٚکی ئـهو كچەى لە پەرتوكى (صفة الصفوة ووفيات الأعيان) هاتوووه باشترين بەلگەپ لەسەر بيدارى ویژدان و له خواترسان له کاتی نهیننی و ئاشکرا، که ابن الجوزی له پهرتووکه کهی (أحکام النساء ص٤٤٢,٤٤١)بۆمانى ھێناوە، دەڵێ: ((له عبدالله بن زيد بن أسلم له باوكى لـ باپيرى، دەلــێ: شهويكيان من له گهل عمر بن الخطاب بووم، كه شهوانه لهناو مدينه ده گهرا تا له كاروباري خهلك ئاگاداربين، ماندووبوو، له نيوه شهودابوو پشتى دايه لاى ديواريك، لهو كاتهدا گويبيستى ژنيك بووین به کچهکهی دهوت: کچهکهم ههانسه ههندی ئاو تیکهانی ئهو شیره بکه، کچهکه دهانی: دایــه نه تزانیوه ئه مرو ئه میر المؤمنین چ بریاریکی داوه؟ وتی کچه کهم چی ؟ وتی: فهرمانیکرد بانگەوازبكريّت لەناو خەلكىدا بەوەي نابيّت ئاو لەگەل شىر تىنكەل بكريّىت، دايكەكـــ وتـــى: كــچم ههانسه ئاو له شیره که بکه، تو له شوینیکی عمر ناتبینی، کچهکه به دایکی وت: هدرگیز واناکهم لهناو خهالکی به گویی بکهم و به تهنیاش سهرپینچی بکهم! عومهریش وا گویبیستی ئهم دەمەقالىدىد، وتى: ئەي ئەسلەم، برۆ ئەو شوينە و بزانە ئەو كچەي ئەو قىسدىد دەكات كىيد و ئەوەشى دەلى ئاو لە شيرەكە بكە كىيە، وەئايا پياويان ھەيە؟ وتى: ھاتمە شويندەكە، بينيم ئەوەي قسه کهی کرد کچینکه شوی نییه، ئهوه ی تریش دایکیه تی، هیچ پیاویشیان نییه، ئنجا ها تمهوه الای عمر و ههواله کهم پیخیراگهیاند، ئهمیش بانگی کوره کانی کرد و کویکردنهوه، وتی: کهسیکتان تيدايه پيويستي به ژنهينان بينت؟ وه ئهگهر باوكتان تواناي ژنهيناني مابوايه نهيدههيشت كهسي تر پيشي بكهويت بو خواستني نهو كچه، عبدالله وتي: من ژنم ههيه، عبدالرحمان وتي: منيش ژنم هدیه، عاصم وتی: من بی ژنم و ژنم بو بینه، ئنجا ناردی به دوای کچهکه و له عاصمی مارهکرد، ئه و ئافرهته له عاصم كچيكى بوو، ئه و كچهش عمر بن عبدالعزيزى بوو)). ئه مه یه بینداری ویژدان که ئیسلام پیشه ی داکوتاوه له ده روونی نهم نافره ته موسلمانه، که به م شیّوه یه له خوا ده ترسی و له سه ریّی پاسته له کاتی نهیّنی و ناشکرا، له ناو خه لاّک و به ته نیا" چونکه دلّنیایه خودا هه موو کیات له گهلیدایه ده بیسی و ده بینی نه مه به پاستی باوه پی پاسته قینه یه، نه مه به رهه می گرانبه هایه خاوه نه که ی به رزده کاته وه بیّ پله ی (الاحسان)، نه وه بوو خودا پاداشتی خیرای دایه وه و پیزی لیّنا به م ماره بی بیروزه و پاشانیش له نه وه ی نه م پینجه مین خه لیفه ی راشیدین هاته دونیا که عمر بن عبدالعزیز بوو.

بیروباوه پی نافره تی موسلمان پاك و بینگه دو و خاوینه هدیچ پیسیه کی نه فامی له که داری ناکات، هیچ تاریکاییه کی بیدعه و نه فسانه بینگه دی و روونیه کهی لیّل ناکات، تارمایی خهیال به رز پروانینی ناکوژینیته وه به به بیروباوه پیکه دامه زراوه له سه ر باوه پربوون به خوای تاك و ته نیا و به رز و بینیاز، به توانا له سه ر هه موو شتیک ، جله وی هه موو کاروباریکیشی له ده ستدایه، گه پانه وه یه موو فه رمان و کاریکیش هه ر بو لای نه وه: ﴿ قُل مَن بِیدِهِ مَلَکُوتُ کُلِّ شَیءٍ وَهُو یَجِیرُ وَلاَ یُجِیرُ وَلاَ یُجَارُ عَلَیهِ إِن کُنتُم تَعلَمُونَ. سَیَقُولُونَ لِلَه، قُل فَائنی تُسحَروون. واتا: نه ی محمد بلی کی یه مولکی به رفراوان و گه وره ی به ده سته و که هه ر نه و به ته نگه وه دیت و دروستکراوان ده پاریزیت و که سیک بیت یا بیپاریزیت نه گه ر خودا بیه ویت سزای بدات، نه گه ر نیدو بانن؟ نه و کاته ده لیّن: ته نها بو خودایه نه و شتانه، توش بلی: ده ی چون ده خه له تین و به تاکی ناگرن وه که بلیّی جادوتان لیّکراوه؟! المؤمنون: ۸۸ ، ۸۸ .

ئهم باوه په قوول و روون و بینگهرده زیاتر کهسایه تی شافره تی موسلمان به هیز ده کات و وا ده کات ژیان له سه ر شینوه ی راسته قینه یی خینی ببینیت که خانووی به لاو تاقیکردنه وه یه ده کات ژیان له سه ر شینوه ی راسته قینه یی خینی ببینیت که خانووی به لاو تاقیکردنه وه یه خه بینگومان دیت و له پیشمانه: ﴿قُلِ الله یُحیِیکُم ثُمَّ یَجمَعُکُم اِلَی یَومَ القیامَةَ لاَ رَیبَ فِیهِ وَلَکِنَّ اَکثَرَ النَّاسِ لاَ یَعلَمُون. واتا: شهی محمد بلی: خودا زیندوتان ده کاته وه پاشان ده تا نمرینی پاشان کوتان ده کاته وه بی روژی قیامه ت (هه لسانه وه) هیچ گومانی تیدانییه به لام زوربه ی خه لاک نازانن الها الجاثیة: ۲۱.

﴿ أَفَحَسِبتُم أَنَّمَا خَلَقنَاكُم عَبَثًا وَأَنَّكُم إلَينَا لاَ تُرجَعُون. واتا: وا گومان دهبهن ئيروهمان به گالته و بينمه بعد و بينمه بناگهرينه وه ؟! ﴾ المؤمنون: ١١٥.

﴿ تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلكُ وَهُو عَلَى كُلِّ شَيءٍ قَدِير، الَّذي خَلَقَ المَوتَ والحَيَاةَ لِيَبلُوكُم أَيُّكُم أحسَنُ عَمَلاً وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُور. واتا: بمرزى و فه پو پیرۆزی بۆ ئهو خوایه ی که فه رمانکردن و قهده غه کردن به دهستی نهوه و به سه رهه مموو شتیك تواناداره، نهو خودایه ی مردن و ژیانی دروستکردووه و له سهرتانی سه پاندووه بۆ نهوه ی تاقیتان بکاته وه کامتان کرده وه کانتان باشتره، ههر خوی به رز و به ریز و لیبورده یه الملك: ۱۰۲.

لهو روزژه دا ئاده ميزاد پاداشتى كرده وه كانى وه رده گريّت، چاكه به چاكه، خراپهش به خراپه، بى ئهوه ي يه ك تۆسقال سته مى لى بكريّت:

﴿الْيَومَ تُجزَى كُلَّ نَفسٍ بِمَا كَسَبَت لاَ ظُلمَ الْيَومَ إِنَّ اللهَ سَرِيعُ الحِسَاب. واتا: ئممرو همموو كمسيّك پاداشتى كردهوه كانى وهرده گريّت، ئممرو ستهم كردن نييه، ليّپرسينهوه و حيسابى خواى گموره زوّر خيرايه ﴾ غافر: ١٧.

لهو رِوْژه لیپرسینهوه لهوپهری ورده کاری دهبیت چ بو بهرژهوهندی مروفه که چ له دژی بیت:

﴿ فَمَن يَعمَل مِثقَالَ ذَرَّةٍ خَيرا يَرهُ، وَمَن يَعمَل مِثقَالَ ذَرَّةٍ شَرِا يَرهُ. واتا: ههركهسي يه توسقال واكه يحات بكات سزاكهي حاكه بكات پاداشته كهي ده بينيّته وه، وه ههر كه سيّك يه توسقال خرابه بكات سزاكهي ده بينيّته وه الزلزلة: ٧٠٨.

تەنانەت لەو رۆژەدا بچوكترين شت لە خودا ناشاردريتەوە:

﴿ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ القِسطَ لِيَومِ القِيَامَةِ فَلاَ تُظلَمُ نَفسٌ شَيئًا وَإِن كَانَ مِثقَالَ حَبَّةٍ مِن خَردَلٍ أَتَينَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِين. واتا: له روّژی قیامهت تهرازوی دادپهروهری دادهنری بو لیٚپرسینهوهی خه لك، هیچ كهسیٚك ستهمی لی نناكریّت، ئه گهر به رادهی كیشی بچوكترین شتیك بیّت ده یهینین و پاداشت

و سزای لهسهر وهرده گریّت و تهنها ئیمه بهسین بولیّپرسینهوه و حیسابکردنی بهنده کان الأنبیاء:

پەروەردگارى دەپەرستى

پینویسته نافرهتی موسلمانی راستگو به چوست و چالاکی رووبکات پهرستنی خوا" چونکه ده زانی داوای لینکراوه ههلسی به نه نه امدانی نه و کرده وه شهرعیانه ی خودا له سهر پیاو و نافره تی موسلمانی فه درزکردووه، لیسره دا نهم فه درزه کانی نیسسلام و نهرکه کانی به باشترین شیوه به جیده گهیهنی، ههرگیز مؤلهت وهرگرتن و به هه ند نه زانین و که مته رخه می تیداناکریت.

ههر پینج نویژه فهرزهکانی ئهنجام دهدات

ئافرهتی موسلمان هدر پیننج نویدی له کاتی خوی شدنجام دهدات، کاروباری مال و شدر کی دایکایدتی و میرده کهی له کردنی نوید له کاتی خوی سه رقال و بین ئاگای ناکه ن، چونکه نوید کوله گوی ئاینده، هدر که سینکیش کوله گه ی ئاینده، هدر که سینکیش نویده کانی دامه زراو بیت ئاینیشی دامه زراو ده بینت، هدر که سینکیش نویده کانی فه راموش بکات و وازی لی بیننیت شه وا ئاینی رووخاندووه. (احیاء علوم الدین: ۱۲۷۸)، نوید باشترینی کرده وه کانه، عبدالله بن مسعود و تی پرسیم له پیغه مبه ری خوا می کرده وه باشترین کرده وه یه فه رمووی: ((نوید له کاتی خوی))، و تم: پاشان چی؟ فه رمووی: ((تیکوشان له رینی فه رمووی: ((تیکوشان له رینی خوادا)) و تم: پاشان چی؟ فه رمووی: ((تیکوشان له رینی خوادا)) متفق علیه.

چونکه نویّژ پهیوهندی یه نیّوان بهنده و پهروهردگارهکهی، شهو سهرچاوه بهفه پهیه که ئادهمیزاد لیّیهوه هیر و خوراگری و بهزهیی و رهزامهندی وهدهست دیّنی، بههوّیهوه ههرچی گوناه

هدید خاوین دهبینته وه: ابو هریره (شه وتی: گویم له پینه مبه ری خوا سیسی بود ده یفه رمووو: ((نایا ئهگهر روباریک لهبه ر ده رگای ماله کانتان بیت و روزانه پینج جار خوتانی لی بیشون، هیچ پیسیه کی پیوه ده مینیت؟)) وتیان: نه خیر، هیچ پیسیه کی پیوه نامینیت، فه رمووی:((ده ی ئه مه وه ک پیسنج نویده که واید، خودا گوناهه کانی پیده سریته وه)) متفق علیه.

نویژ میهر و پهمه ته لهلایهن خوداوه بو به نده کانی، پوژانه پینج جار ده چنه ژیر سیبهری، تیایدا ستایش و سوپاسی خوا ده کهن و تهسبیحات و پاك و بینگهردی بو خوا بریارده دهن، داوای یارمه تی لینده کهن، تکای پهمه ت و پینمایی و لیخوش بوونی لینده کهن لینره وه نویش دهبیت خاویننک مره وه بو نویش خودا به هوی مو گوناه میکانیان ده سریته وه، تاوان و کهم و کورتیه کانیان ده پوشی.

عثمان بن عفان هم وتی: گویّم له پیخهمبهری خودا عَلِی بو و دهیفهرمووو: ((هـهر مروّقیّکی موسلمان ئاماده ی نویّویّکی فهرز بیّت و بـهجوانی دهستنویّژ بگریّت، خشوع و دلّ ئاماده یی و چهمینه وه ی باش و جوان بیّت، مسوّگهر ده بیّته هوّی سرینه وهی ئه و گوناهانه ی پیش ئـه و نویّره کردوویه تی، ئهگهر گوناهی گهوره ی نه کردبی، بهم شیّوه یه بیوّ هـهموو روّژگاری موسلمان ئـه و رهمه ته بهرده وامه)) صحیح مسلم ۱۱۲/۳.

فهرموووده و شوینهوار و رووداوه کان لهسهر گهورهیی نویژ و گرنگیه کهی و خیر و بهره کهتی لهسهر نویژخوینان زور و بهفه وی ههموویان جهخت لهسهر خیره زور و گشتگیره کهی ده کهنهوه که نویژخوینان ده ستیان ده کهویت ههر کاتیک به ملکه چی و دل ناماده یی لهبهرده ستی خودا بوهستن.

ئامادەي نوپژي بەكۆمەل دەبيت ئە مزگەوت ئەگەر بۆي رەخسا

ئیسلام چاوپۆشی کردووه له ئافرهت که ئاماده ی نویزی به کومه ل بیت له مزگهوت، له ههمان کاتدا پیکایداوه ده رچی بو مزگهوت بو نویزی به کومه ل، جاران ئافره ت به پاستی ده رچووه و له پشتی پینه مبدر عملی نویزی کردووه: خاتوو عائشه دایکی باوه پرداران (رضی الله عنها) ده لین (رپینه مبه رعمی که نویدی به به بانی ده کرد، چهند ئافره تیک له دواوه ی نویدی نویدیان ده کرد و به

جله کانیان خوّیان ده مامك و شهتك دابوو، پاشان ده گهرانهوه مالهوه و کهس نهیده ناسینهوه)) فتح الباری ٤٨٢/١.

هدروا عائشه (رضی الله عنها) ده لی: ((ئافره تانی باوه پدار له گه ل پینه مبهر عَبِی الله عنها) ده لی: (رئافره تانی باوه پدار له گه ل پینه مبهر عَبِی نوی تامه ده و نوی به بانی ده بودن و، له ناو جله کانیان خویان له ول ده دا، پاش ته واو کردنی نوی تر ده گه پرانه و ماله وه و که س نه یده ناسینه وه له به رتاریکی)) متفق علیه.

پینغهمهبهر علیه نویژی کورت ده کرده وه کاتی گویی له گریانی منالیّک دهبوو" چونکه دهیزانی دایکه که دایکه که ده نازم دایکه که ده نازم در ده نازم دایکه که ده نازم دریژی به مناله کهی سهرقال دهبیّت، که ده ناری نویژه که می کورت ده که مهوه " چونکه وایه دریژی بکه مهوه ، که گویی منالیّک دهبیّت، نویژه که می کورت ده که مهوه " چونکه ده زانم دایکه کهی چهنده به گریانی مناله کهی سهرقال و شله ژاو دهبیّت)) متفق علیه.

ره همتی خودا بو نافرهت زور گهوره یه کاتی لهسه ری پیویست نه کرد ناماده ی نوییژی به کومه لا بیت له مزگهوت بو پینج نویژه فهرزه که ، وه نه گهر ناچاری بکرداییه ، نه وا زور لهسه ری سه خت دهبوو ، نه کی که مزگهوت بکات ، ده بوو ، نه کی سه مشانی قورستر ده بوو ، نه نه نها مدانی پینج نویژه فهرزه که له مزگهوت بکات ، وه که زور له پیاوان ناتوانن به رده وامین له سه ر نه نها مدانی پینج نویژه فهرزه که له مزگهوت ، ناچارده بن له شوینی کاره کانیان نویژه یان بکهن ، یان له ماله کانیان ، له زور به ی کاتدا "نه مهش له به به شوینی کاره کانیان نویژه یا نه و سهرقالیه جوربه جوره کانی له کاروباری مال و میرد و مندال ناتوانی پوژانه پینج جار ماله کهی جی بیلی ، به به به کو مهموا کاره مهموا کاره هملسی . له تعنها ناچار کردنی پیاوان بو پیویست بونی نه نهامدانی نویژه کان له مزگهوته کان جیا له نافره تان می مرز روون ده بینته وه ، همروا لهوه ی که نویژی نافره تله ماله کهی خیر تر و باشتره له نویژی له مزگهوت ، به مه نافره تی سه به سهر بشک کردووه له همان واردنی هه مد خیر تر و باشتره له نویژی له مزگهوت ، به مه نافره تی سه به کاروباک تورده چی و له مزگهوت کامیکیان ، نه گهر حد بریکات له ماله وه نویژ ده کات و ، بو میرده کهی نییه قهده غه ی ده رچوونی بکات نه گهر مونه مزگهوت، وه ماله کانیان خوشهویست به نافره او داود ۱۲/۱۲ .

ههروا دەفهرموووى: ((ئەگەر يەكىڭكتان خىزانەكەي مۆڭەتى چوونە مزگەوتى وەرگىرت با قەدەغەي نەكات)) فتح البارى ١/٢ ٣٥. صحيح مسلم ١٦١/٤.

پیاوان ملکهچی فهرمانی پیغهمبهری خوا عُرِالیهٔ بوون، رینگایان ده دا به ئافره تان ده رچن بو مزگهوت، ههرچهنده ئه گهر ئهم ده رچوونه پیچهوانهی ههوه س و ئاره زووویان بووایه "عبدالله بن عمر شه وتی: ((خیزانی عمر شه ئاماده ی نویژی به کومه لی به یانی و خهوتنان (عیشا) ده بوو له مزگهوت. پینی و ترا: بوچی ده رده چی بو مزگهوت که ده شزانی عمر حه زی له ده رچوونت نییه و غیره ده کات؟ و تی: باشه چی به رگری ده کات لهوه ی قه ده غهم بکات؟ و تی: فهرمانه که ی پیغه مبه دی خوایه عُرایهٔ که ده فهرموووی: ((به نده کانی خودا (ئافره تان) قه ده غه مه ککه ن له مزگهوت نی خودا)) ((لا تمنعوا إماء الله مساجد الله)) فتح الباری ۳۸۲/۲.

له بهرامبه رئه مو له تدانه بو ئافره تان تا بچنه مزگه و ته ده غه این نه که ن مزگه و ته که هاتنی ئافره تانیان به خوه ده ده که له سهر ده می پیغه مبه را عربی گله تا و نه و سهر ده مه شه مرکاتیک بوی بی به خسایه ده هات و نویژی ئه نه امده دا و ئاماده ی بانگه وازی خیر ده بوو و گویبیستی ئاموژگاری ده بوو و ، به شداری ژیانی گشتی موسلمانانی ده کرد ، ئه مه شه له و کاته وه ده ستی پیکرد که نوییژی به کومه ل فه رمانی پیکرا له ژیانی موسلمانان . جاران موسلمانان پووه و بیت المقدس نویژیان ده کرد پیش نه وه ی پووگه یان بگویزریت موه پووه و که عبه ی پیزدار ، کات ی فه رمانی پووکردنه که عبه دابه زی ، پووی نویژ خوینان له ئافره تان و پیاوان به ئاپ استه ی و لاتی شام بوو ، له و کاته هه مو پوویانکرده که عبه به مه مه شه ی پویستی کرد ئافره تان بچنه شوینی پیاوان و ، پیاوان و ، پیاوان ش بچنه شوینی به نافره تان . متفق علیه .

مزگهوت نه و کاته و ئیستاش بنکهی ده رچوونی تیشك و رووناکی و رینمایییه بو موسلمانان چ ئافره ت چ پیاو" له پانتاییه بینگهرده کهی پهرستش ئه نجامده دریّت، له بلندگویدا ئاموژگاری و رینمایی و ئاراسته کردن پهخش ده کریّت، ئافره تی موسلمانیش هه ر له بهره بهیانی هاتنی ئیسلامه وه به شداری و ئاماده یی تیدابووه.

ئهو دهقه راستانهی جهخت لهسهر ئهم بهشداریکردن و ئامادهبوونه دهکهنهوه زوّرن و باس له ئامادهبوونی ئافرهت دهکهن له نویّژی ههینی، نویّژی خوّرگیران، نویّـژی دوو جهژنـه، هـاتن بـهرهو پیلی بانگی: (الصلاة جامعة).

له صدحیحی موسلم هاتوووه که ام هشام بنت حارثة بن النعمان وتی: ((من (ق والقرِان الجید)م مدموستی سوره تی (ق)ه تدنها له زمانی پینغه مبدر عملیه وه رگرتوه و ندز بدرکردووه، هدموو هدینییه که لهسدر مینبدر ده یخویند کاتی وتاری بو خدلک بخویندایدوه)) صحیح مسلم ۱۹۲/۲.

ریننمایی کانی پیغهمبهر هاتن سهبارهت به جوان خوناماده کردن بو نوییژی ههینی به هاندان لهسهر پاك و خاوینی و خوشوشتن بو پیاوان و نافره تان: وهك ده فهرموووی: ((ههر کهسی هاته نویژی ههینی با خوی بشوات)) فتح الباری ۳۵۷/۲.

بخاری له ئدسمائی کچی ابوبکر شده دوگیزیتدوه: وتوویدتی: ((لسه نویدژی خورگیران پیغهمبهر میالید و باسی دوواری و بهلاکانی ناو گوری کرد که مروّق دوچاری دهبیتهوه، کوت ایی کاتی نهمه ی باسکرد موسلمانان بوو به گریان و غهلبه غهالبیان، بووه هوی نهوه کوت ایی وتاره که نهبیسم!کاتی خهلکه که بی دهنگبوون له پیاویکی نزیکی خومم پرسی: خودا فه و پیروزیت تیخا، نایا پیغهمبه رسی ایک له دوا قسمی چی فهرمووو؟ وتی: فهرمووی: ((سروشم بو هاتوووه که ئیوه دوچاری فتنه و سهختی دهبن لهناو گوره کان نزیك له فتنهی دهجال ...)) فتح الباری ۲۳۲/۲، ۲۳۷.

ندسمائی کچی ابوبکر شده ده لیّ: ((لهسهرده می پینه مبه رایش خورگیرا... منیش پیویستی خومم جیّبه جی کرد، پاشان هاتمه مزگهوت و بینیم پینه مبه رایش وهستاوه، منیش له گه لی وهستام، وهستانه کهی زوّر دریژکرده وه، هیّنده ی نه مابوو دانیشم، پاشان بیرم بو لای نافره تی لاواز ده چیّت و له دلّی خوّما ده لیّم: نهوه له من بی تواناتره، ئیتر خوّراگر ده بم و ده وه ستم. ننجا چووه چهمینه وه، پاشان سه ری به رز کرده وه، زوّر به وهستاوی مایه وه، همتا پیاو هه بوو خه یالی ده برد رکوعی نه بردووه، پاشان سه لامی دایه وه و خوریش له ناسمان به ردرا، ننجا و تاری بو خه لک

خویّنده و ه و سوپاس و ستایشی خوایکرد، پاشان فهرمووی: أما بعد ...)) فتح الباری ۲۹/۲ ه. صحیح مسلم ۲۱۲/۹.

لهم دهقه راستانهی رابوورین دهرکهوت ئافرهتی موسلمان له بونه جوری وجوره کان مزگهوتی برگردبوو، ئهم چوونه مزگهوتهش ببوویه شتیکی ئاسایی و باو له سهرده می پیغهمبهر علیه استناد می با استان می

پینه مبدر عَلَی دوسی شافره تی له به رچاوبو و ناماده ی نویی به کومه ل ده بدو و به ده بی ده هاته وه پینی، له و کاته ی گویبیستی گریانی منالیک ده بدو نوییژی کورت ده کرده وه نه بادا دایکه که ی میشکی پینوه ی سه رقال بینت وه ک پینشتر له فه رموووده باسمان کرد. جاریکیان پینه مبدر عَلی از میشای دواخست، تا عمر بانگی کرد و وتی: هه رچی نافره ت و مناله هه موویان نوستوون، ننجا پینه مبدر عَلی ده رچوو بین نویژ و فه رمووی: ((سویند به خوا له ئیوه زیاتر که سی تر له سه ر رووی نه م زه مینه چاوه روانی نه م نویژه ناکات)) فتح الباری ۱۳۷۷. صحیح مسلم ۱۳۷۷.

ده قی راستی زور هاتوووه که باس له رین کخستنی پینه مبه رین مینه و کیات بو کاروباری نافره تان له نویدی به کومه لا وه ده ده فه رموووی: ((باشترین ریزی پیشه وهی پیاوانه ، خراپترینیان کوتاییه که یه تی باشترین ریزی نافره تان ریزی دواوه یه ، خراپترینیان ریزی پیشه وهیانه)) صحیح مسلم ۱۵۹/۶.

بوخاری ده گیریتهوه له هند بنت الحارثة که ده لی: أم سلمة هاوسه ری پیغه مبه ر عَبِّ الله پینی وتم: ((ئافره تان له سهرده می پیغه مبه ر عَبِی کاتی له نویدی فه رز سه لامیان ده دایه وه، یه کسه ر همالده ستان و ده رویشتنه وه، وه پیغه مبه ر عَبِی و پیاوانی نویژخوین ده مانه وه تا خوا بیویستایه، ئنجا کاتی پیغه مبه ر عَبِی همالسابو وایه پیاوه کانیش همالده ستان)) فتح الباری ۳٤۹/۲.

بوخاری بۆمان دهگیریتهوه له سهل بن سعد الساعدی، وتوویهتی: پیخهمبهر سیاوانی فهرموووه: ((بۆچی دهتانبینم له نویژا زور چهپله لیخدهدهن؟! ئهوهی له نویژا شتیکی تیبینی کرد با سبحان الله بکات" چونکه کاتی سبحان الله ده کات من هوشدار ده به موه بو لای، به لکو چهپله لیدان بو ئافره تانه)) متفق علیه. شرح السنه ۲۷۳/۳.

رفرژ له دوای روزژ ژماره ی ئه و ئافره تانه زیادی ده کرد، هه تا وای لینهات له سهرده می عباسیه کاندا پانتایی مزگه و تیان پرکردبوو، به م جوّره پیاوان ناچار ده بیوون له دوای ئافره تانه وه نویژبکه ن، ئه مه شه قدتوایه ک بوو له لایه ن ئیمامی مالک ده رچوو، وه ک چوّن له پهرتووکی (المدونة الکبری: ۱/۲۸۱) دا هاتوووه: ابن القاسم ده لنی: له مالکم پرسی سه باره ت به کومه لایک دینه مزگه و ت و ده بین پانتایی مزگه و ت پربووه له ئافره ت، مزگه و تیش پره له پیاو، پیاوان به نویدژی ئیمام له دواوه ی نافره تانه وه نویژ ده که ن؟ مالک و تی: نویژیان ته واوه و نایگی نه وه.

نابی دهرچوونی ئافرهتی موسلمان بو نویژکردن له مزگهوت ببیته مایدی سدههلاانی فتنه و خراپه کاری و چونکه به پینی رینماییه کانی ئیسلام نویژ مایهی پاك راگرتنی رهفتار و کاروبار و بونه ئاینییه کانه له کومهلگه. ئهگهر به هوی دهرچوونی ئافره ت بو مزگهوت مهترسی سهرههلاانی فیتنه و خراپه کاری کرا به ههر هو کاریك له هو کاره کان، ئه و کاته نویژ کردنی له مالهوه زور باشترو پیویستتره، ههر ئهمه شه لهم فهرموووده یه تیشکی خراوه ته سهر: ((لا تمنعوا نساء کم المساجد وبیوتهن خیر لهن)) پیشتر را شه کراوه.

وا دهرده کهوی همندی له پیاوان له بلاوبوونه وهی گهنده لی و خراپه کاری ده ترسان، ئیتر ئهمهی ده کسرده پاساو قهده غهی ئافره ته کهی ده کسرد له دهرچوون بو مزگهوت. لیسره دا رینسایی پینه مبه رایه تی هات و دهرچوونی ئافره تی بن مزگهوت و ئاماده بوونی له نویزی کزمه ل ماوه نا

ماوه به شتیکی گرنگ دانا که دهست بهرداربوونی لی نییه فهرموووده ی هات سووربوونی پینهه مبه را علیه دیات کرده وه لهسه را ناماده بوونی نافره ت له دیمه نی خیر و بانگه وازی موسلمانان له مزگه و ته کان بیاهد له ابن عمر ده گیریته وه پینه مبه را این فهرمووویه تی: ((ژنان له ده رچوون بو مزگه و تلکاتی شه وا قه ده غه مه ککهن)) کوریکی ابن عمر له و کاته دا ده لی قده غه ی ده رچوونیان نه کهین و له کاتیک بیکه ن به گهنده لی و خرابه کاری اوتی: ابن عمریش خوی لی توره ده کات و ده لی قه ده غه یان خوی لی توره ده کات و ده لی قه ده غه یان ده کهین !! صحیح مسلم ۱۹۲۲ ۱۹۲۸.

بلالی کوری عبدالله کوری عمر له باوکیهوه شده گیریّتهوه، پینغهمبهر عَلِیّ فهرمووویهتی: ((قهده غهی ئافره تان مهککهن له وهرگرتنی پشکی خوّیان له مزگهوت ئهگهر موّله تیان لیّتان وهرگرت)) بلالی کوری عبدالله ده لیّ: سویّند به خوا قهده غهیان ده کهین، عبدالله له وه لاّما ده لیّن من ده لیّم پینغهمبهر عَلیّ وای فهرموووه، توش ده لیّی: سویّند به خوا قهده غهیان ده کهین!! صحیح مسلم ۱۹۲٬۱۹۳/۶.

له گه ل نهم فه رمووودانه: ((لا تمنعوا نساء كم المساجد إذا استأذنّكم إليها)) صحيح مسلم ١٦١/٤. وه ((لا تمنعوا إماء الله مساجد الله)) فتح البارى ٣٨٢/٢. صحيح مسلم ١٦١/٤. وه ((إذا استأذنكم نساؤكم إلى المسجد فأذنوا لهن)) صحيح مسلم ١٦١/٤. پيشتر رافه كراون و له دوري يه ك مع مه مهمست ده خولينه وه.

ئامادهبوونی ئافرهتی موسلمان بو نویژی به کومه ل شتیکی موله ت پیدراوه و خیریکی زوری تیدایه، به لام به ستراوه به چه ند مهرجیک، گرنگترینیان نهوه یه که نافره ت نابی خوی بونخوش بکات و زینه و جوانکاری به کاربینی، زینب الثقفیة له پیغه مبه رعی الله ده گیریته وه، فه رمووویه تی: ((ئهی کومه لی نافره تان نه گهریه کیک له ئیوه ئاماده ی نویژی خهوتنان بوو با لهم شهوه دا خوی بوخوش نه کات)) صحیح مسلم ۱۹۱/۶.

فهرمووودهی زور ههنه لهسهر قهده غه کردنی ئافره ت له بوخوشکردنی خوّی کاتی ده رچوونی بو فهرمووودهی زوّر ههنه لهسهر قهده غه کردنی ئافره تان: ((ئه گهر یه کیّن له ئیّه هاته مزگهوت با خوّی بوخوش نه کات)) صحیح مسلم ۱۹۱۶ ههروا ده فه رموووی: ((ههر ئافره تیّك خوّی بوخه و برگه ترکات با له گهل ئیّمه دا ئاماده ی نویّری خهوتنان نه بیّت)) صحیح مسلم ۱۹۳/۶.

ئافرەتى موسلمان ئامادەي نوپزى دوو جەژنە دەبيت

ئیسلام پیزی له ئافرهت ناوه، وه کو پیاو ئهرکی پهرستنی پهروهردگاری پسی سپاردووه، هانی داوه بو ئامادهبوونی له بونه گشتیه کان له جه ژنی رهمه زان و قوربان، تا ئاماده ی بیستنی خیر و بانگه وازی موسلمانان بیت. ئهم پیزلینانه له چه ندین فهرموووده ی صهحیحی بوخاری و موسلما هاتوووه، تیایاندا پیغه مبه را میستانی فهرمانی کردووه هه موو ئافره تان ده رچین بو بینینی شهم دیمه نافره تی ماله وه، کچانی شوو نه کردوو، تهنانه، له و ئافره تانه ی هه رزه کارن، ئافره تی نیو که ژاوه، ئافره تی ماله وه، کچانی شوو نه کردوو، تهنانه تا ئاماده ی خیر و بانگه وازی موسلمانان بن.

گرنگی دانی پیخهمبهر عَلِی به دهرچوونی ئافرهتان بو نویژی دوو جهژنه گهیشته ئه و راده یه فهرمان بکات به و ئافرهته که خلیکی ههیه بیدات به خوشکه که که تا لهبهری بکات. ئهمه شهاندانه بو ئاماده بوون له نویژی جهژن بو ههموو ئافرهتان، وه ئاموژگاری کردنه لهسه یه کسانی و بهیه که وه ژیان و هاریکاری لهسه ر خیر و تعقوا و چاکه.

أم عطیة ده لیّ: ((پینغه مبهر عَلِی فهرمانی پیکردووین ههرچی ئافره تی ههرزه کاره و شافره تی ناوره تی ناوره تی ناو که ژاوه یه، ده رکه ین بیّ نویّژی دوو جه ژنه، به لاّم بو شافره تی بیّنویّ فهرمانیکرد له دووری نویّژخویّنان بوهستن)) صحیح مسلم ۱۷۸،۱۷۹/۳.

هدروا أم عطیة دهلی: ((ئیمه و کچی مالهوه وکچی شونه کردوو فهرمانهان پیده کرا به دهرچوون له گهل له دوو جهژنه که، وتی: ئافره تی بیننویزیش دهرده چوون، به لام له پیشت خه لکی ده بوون و له گهل خه لکی الله اکبریان ده کرد)) صحیح مسلم ۱۷۹/۲.

هدروا أم عطیة ده لنی: ((پینعه مبه ر سی استان است که در ایست که ده ده ده رکردنی هدرچی کی که همرزه کار و بینویژ و کچانی ناو که ژاوه هه نه بین نویدی جه ژنی ره مه زان و قوربان، هدرچی بینویژه کانن نویژ ناکهن، به لام ناماده ی خیر و بانگه وازی موسلمانان ده بین، وتم: نه می نیر دراوی خوا، هه مانه جلی داپزشه ری نییه، فه رمووی: با خوشکه که ی له جلی خوی له به ری بکات)) صحیح مسلم ۱۸۰/۲.

له صحیحی بوخاری، محمد بن سلام بزمان ده گیریتهوه: عبد الوهاب پینی راگهیاندووین له ئەيوبەوە لە حفصة كچى سيرين دەگيريتەوە وتوويەتى: ((ئيمە كچانى ھەرزەكارمان قەدەغــەدەكرد له دەرچوون بۆ نوپژى دوو جەژنه. جا ئافرەتىنىك ھاتىھ شارەكەمان و لىھ كۆشىكى (بىنى خلىف) دابدزی، باسی خوشکی خزی ده کرد، میردی خوشکی لهگهل پیغهمبه ر میالی دوازده جهنگی بینیووه، خوشکه کهشی له شهش جهنگا لهگه لیدابووه، وتی: ئیمه چارهسهری برینداران و چاودیری نه خوشمان ده کرد، جا خوشکم له پینعه مبه و میالی ی پرسیار کرد: ئایا ئه گهر که سینکمان جلی داپۆشەرى نەبوو ھىچ گوناھى دەگات ئەگەر دەرنەچى ؟فەرمووى: ((با دەستە خوشكەكەي لە جلى خزی لهبهری بکات و ئامادهی خیر و بانگهوازی موسلمانان بینت)) حفصة وتی: کاتی أم عطیة هات چوومه لای و لیم پرسی: ئایا گویت له پیغهمبهر علیه بووه؟ وتی: باوکم بهقوربانی بیت، به لني _ جا هدرچهنده ناوي پينغه مبهري عليه ببردايه دهيوت باوکم به قورباني بيت _ گويم لـه ييغهمبهر عليه بوو دهيفهرمووو: ((با كچاني ههرزهكاري ناو كهژاوه، يان كچاني ههرزهكار و کچانی ناو کهژاوه و بیننویژ دهرچن، تا ئامادهی خیر و بانگهوازی موسلمانان بن، با بیننویدژان دوورهپهريزي مزگهوت بوهستن)) حفصة وتى: پيم وت: ئايا بيننويزيش دهرچى ؟ وتى: بـــهلني، بۆچــى نا، ئایا بیّنویّژ له حدجا ناچیّته عدرهفد، ئامادهی فلانه شویّن و فیساره شویّن نابیّت؟)) فتح الباري ۲/۲۹۸.

ئهم فهرموووده راستانه به لگهی روّشنن له سهر گرنگیدانی پینهه مبهر عَلَیه به روّشنبیر کردنی هوّش و ههستی نافره تی موسلمان، بوّیه فهرمانی به ده رچوونی سه رجه نافره تان کرد ته نانه ت بینوید شده بینوید و دروست نییه بچیّته مزگهوت،

 ئهی پینهمبهری خوا _ ئهو کاته نهیانزانی ئهو ئافرهته کیّیه _(۱) وتی: صهدهقه کانیاندا، بلالیش جله کهی پینه میانزانی نهو ئافرهته کیّیه و باوکم به قوربانتان بیّت، جله کهی راخست، پاشان وتی: دهی وهرن صهدهقه کانتان بیّن دایکم و باوکم به قوربانتان بیّت، ئنجا ئافرهته کان دهستیان کرد به فریّدانی ئهموستیلهی قهبهی دهستیان بی ناو جله کهی بیلال)) فتح الباری ۲۲۲/۲ ومسلم ۱۷۱/۲.

بینگومان یادخستنهوهی پینهمبهر عَرِی الله مزگهوت بو نافرهتان و ناموژگاری کردنیان و صدقه وهرگرتن لینیان و جهختکردن لهسهر بهرده وامبوون و سووربوونیان لهسهر پهیان (البیعه)، داواکاری و نهرکینکه بوّیان بو هه لسّان به کاروباری نهم ناینه، پالنهریانه بو گوّره پانی کرده وهی چاك. نهمانه ههمووی ده گهرینه و بو بانگکردنیان بو نویژی به کوّمه ل له دوو جه ژنه نهمه شه به لگهیه لهسه رگرنگی نویژی به کوّمه ل له ژیانی تاك و کوّمه ل له کوّمه لگهی نیسلامی.

هدرچهنده ئیسلام ئافرهتی ناچارنه کردووه بز ئاماده بوون له نویّژی به کوّمه لّ له مزگهوت، به لاّم له هدمهان کاتدا به باشی داناوه کوّمه لیّک ئافره ت له شویّنیک کوّببنه و ه نویّژی فهرزیان به کوّمه ل بکهن، پیشنویژ له نیّوانیاندا بوه ستی و پیشیان نه کهویّت، بانگ و قامه تیشیان له سهر پیّویست نییه: ئهمه یه که دایکی باوه پرداران أم سلمه کردوویه تی کاتی پیّش نویّژی کردووه بو ئافره تان (۱).

نویژه سووننهته راتبهکانی و سوننهتهکانی تری ئهنجام دهدات

ئافرهتی موسلمانی تیگهیشتوو تهنها بهوه ناوهستی پیننج نویدژه فهرزه که نهنجامبدات، نویدژه راتبه کانیش ده کات، سوننه ته کانی تریش نه نجام ده دات ههر کاتی ده رفه ت و توانای هه بینت، وه ك نویژی چیشته نگاو، سوننه تی پاش مه غریب، شهونویژ" چونکه پهرست شه سوننه ته کان به نه ده له پهروه ردگاری نزیك ده کاته وه و ، ده چینته ژیر بالی خوشه ویستی و ره زامه ندی یه کهی، ده یکات به نده یه کی چاك و گویزایه لا و براوه. وه ك لهم فه رموووده قدسیه دا ها توووه ده فه رموووی: ((به رده وام به نده م لیم نزیك ده بینته وه به نه نجامدانی په رست شه سوننه ته کان تا خوشیم ده وینت،

^(۱) ابن حجر له فتح الباري ٤٦٨/٢ پئ كموتۆتموه كه نمو نافرهته أسماو بنت يزيد بن السكن كه ناسراوه به وتار بيّژى ئافرهتان، و ئافرەتيّكى بويّر بووه.

را من المعنى ال

بهجواني نويزهكاني ئهنجام دهدات

ئافرهتی موسلمانی تعقوادار جهخت لعسهر جوان ئهنجامدانی نویژه کانی ده کاته وه، به شینوه یه کورینت له ئاماده یی دلّ، خشوعی ئهندامه کان، وردبوونه وه واتای ئه و ئایه تانه ی ده یا نخوینی و پربینت له ئاماده یی دلّ، خشوعی ئهندامه کان، وردبوونه وه واتای ئه و ئایه تانه ی ده ملکه چی ئه و تعسبیحات و پارانه وانه ی له ده مت ده رده چیّ، بویه ده روونی نویژ خوین پرده بینت له ملکه چی بو خوا، دلیشی لیده دات به رینمایی خوا و سوپاسگوزاری و بهندایه تی بوی، کاتی خهیالیّنکی شهیتانی بو هات تا له و ئاماده بوونی دل و بینگهردی هزره لایبدات، خیرا پهنا ده باته به ردبوونه وه له و ته سیبحات و سوپاس و ستایش.

نافرهتی موسلمان یه کسه ر دوای نویژ ناچیته سه ر کاری ناومال و سه رقالیه کانی ژیان، به لکو هجار استغفر الله ده کات، پاشان ئه و نزایه ده کات که پیغه مبه ر علی کردوویه تی: ((اللهم انت السلام ومنك السلام تبارکت یا ذا الجلال والاکرام)) صحیح مسلم ۸۹،۹۰،۵، پاشان ئه و ویردانه ی پیغه مبه ر علی دوای نویژ خویندوویه تی ، ده یخوینی گرنگترینیان ئه وه یه که پیغه مبه ر علی نفه مرموویه تی: ((هه ر که سی پاش هه موو نویژیک ۳۳ جار سبحان الله، ۳۳ جار الحمد لله، سه ۳۳ جار الله اکر بکات، که ده کاته ۹۹، له جاری سه د بلی: لا اله الا الله وحده لا شریك له، له الملك وله الحمد وهو علی کل شیء قدیر، خودا له گوناهی خوش ده بیت، ئه گهر وه کو که فی سه رده ریاش وابی)) صحیح مسلم ۹۵/۵.

پاشان به پارانهوه یه کی قوولی ناو دل داوا له خوا ده کات کاروباری له دونیا و دواروزژدا چاك بکات، به خششه دیار و شاراوه کانی به سهردا بباریّنی، راسته ریّی و ریّنمایی پی ببه خشی له کاره کانیدا.

بهم شیّوه یه نافره تی موسلمان پیّویسته له نویژ دهربچیّت، که دهروونی خاویّن بوّته وه، دلّی ملکه چبووه، گیانی بیّگهرد و پاك کردوّته وه، هه موو بوونی پرگردووه له وزهیه کی گیانی، که کوّمه کی ده کات له بهره نگاری بوونه وهی سه ختیه کانی ژیان و خهمی مال و دایکایه تی، له ژیّس چاودیّری و پاراستنی خودای خوّی ده پروات، ناترسی کاتیّك دوچاری ناخوشیه ک ده بیّته وه، وه نه گهر توشی خیّر و خوّشی هات ده وروب مری له خوّشیه کهی خیّی به شداری پیّده کات، نهمه کاری نافره تی نویژکاری پاستگوی دلّ زیندووه: ﴿إِنَّ الْإِنسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا، إِذَا مَسَّهُ السَّرُ جَزُوعًا، وَإِذَا

مَسَّهُ الخَيرُ مَنُوعَا، إلاَّ المُصلِّين، الَّذِينَ هُم عَلَى صَلاَتِهِم دَائِمُونَ، والَّذِينَ فِي أَمُوالِهِم حَق لِلسَّائِلِ وَلَمَحرُوم. واتا: ئاده میزاد که دروستکراوه زوّر بیّزار و دهستگره به دونیا، کاتیّك دوچاری ناخوشیه ك دهبیت زوّر به هه له هه له هه له و خهفه تباره، كاتیّکیش خیّرو خوّشیه كی توش ده بیّت ده یکریّته وه له ده وروبه رو ئه وانه ی شایسته ن به و خیره، ته نها نویژ خویّنان نه بن، ئه وانه ی به درده وام نویژه کانیان ده که ن ئه وانه ی له ماله کانیان مافی دیاری کراویان هه یه، بو سوالکه رو بو ئه وه مدوره و داوا ناکات الهارج: ۱۹ ـ ۲۵ .

زمكاتي مائي خوا له مالهكهي دهردمكات

ئافرهتی موسلمان زهکات له ماله کهی دهرده کات، ئهگهر خاوهنی وهها مال وداراییه بیوو که زهکاتی تیدا واجب دهبیوو، ههمموو سالیّك به وردی ماله کهی دهژمیّی و ئهوه ندهی زه کاتی لیخه که ویت زور به دهستها کی و به وردی وه کوو فهرزیّك دهری ده کات چونکه زه کات پایهیه که له پایه کانی ئیسلام، دروست نییه ساردی و تهمبه لی و مولّه ت وهرگرتن بکری له دهر کردنی له همموو سالیّکدا، ههرچه نده یه کجار زوریش بیّت. وه ههرگیز به میّشك و دلّی ئافرهتی موسلمانی تهقواداری روشنبیر نایه ت رابکات له دهرکردنی زه کات ئه گهر شتیّکی که میش بیّت له و مالّه می زه کاتی لیّده که ویّت.

چونکه زهکات فه پیزه یه کی ما لئی په رستشی دیاریکراوه، خودا له سه رهه موو موسلمانیکی فه رزکردووه کاتی ماله که ی بگاته پاده ی (نصاب) زه کات، چ ئافره ت بی چ پیاو، وه ئهوه ی زه کات نه دات و نکوّلی له فه رزیه تی و واجب بوونی بکات ئه وا به هه لگه پاوه و کوفریّکی ئاشکرا ده ژمیرد پیت، ده بی کوشتاری له گه لا بکری و خویّنی حه لال ده کری، تا ئه و کاته ی به ته واوی ده یدات وه کو چوّن ئه حکامه کانی ئاین روونیانکرد و ته وه ته هه لویّستی ابوبکری صدیق به رامبه ر به کوّمه لی هه لگه پاوه کان (اهل الرده) ئه وانه ی پازی نه بوون زه کات بده ن، چه ند و شهیه کی زیندون هه موو کات به گویّی زه مانه ده زرنگیته وه: ((سویّند به خوا جه نگ و شه پ ده که مله له کونی ده که م

ئهم وشه زیندووانه بانگهواز بر گهورهیی نهم ئاینه ده کهن، که ئاین و دونیا بهیه کهوه گری ده دات، پهرده لاده دات لهسهر تینگهیشتنی قوولتی ابوبکر شروشتی ئهم دینه ته واو و تهدواو کاره، ترکمه کردنی پهیوه نه دی نیسوان بیروباوه پر و وییژدان و جیبه جی کاری کرداری بو پینویستیه کانی "چونکه ئایه ته کانی قورئان یه که له دوای یه که هاتوون و نوییژ و زه کات بهیه کهوه گری ده ده ن له دروستکردنی کوشکی باوه په ده روونی باوه پرداران بهم ئاینه: ﴿الَّذِینَ یُقِیمُونَ الصَلاَةَ وَاتُوا الزَّکَاةَ وَالله لله ده وه و فَاقِیمُوا الصَّلاَة وَاتُوا الزَّکَاة البقرة: ۲۷۷ وه ئایه تی تر له م باره وه زون و ههموویان جه خت له سهر فهرزیه تی نویژ و زه کات ده که نهوه ...

له ئافرهتی موسلمانی پوشنبیری تهقوادار ناشاردریتهوه که نهو نیسلامهی مافی سهربهخوبی و ئازادی له مالهکهی پیداوه و هیچ ئهرکیزکی خهرجی نهخستوته نهستوی، بهلاکو خهرجی له ئهستوی پیاودایه، له بهرامبهردا خودا زه کاتی فهرزکردووه لهسهر ئافرهت وه کو پیاو، که مافیزکی ئاشکرا و دیاری ههژارانه له لای دهولهمهندان هیچ ئافرهتیک خوّی نادزیتهوه له دهرکردنی زه کات و بهخشینی له خهرجیه شهرعیه کان به پاساوی نهوهی ئهو ئافره سه و ههر له بنه په نامرکی خورجی له ئهستوی نهودا نییه، مه گهر ئافره تین کهم و کورتی له تینگهیشتنی بهرامبهر بهم ئاینه ههبیت، یا گهنده لیه بیروباوه پی ههبیت، یا درزیک له کهسایه تیه کهی ههبیت. یا به پیوه گرانی ده ناگا و نهزانه، گوشکراوه به خوشویستنی مال و دهست پیوه گرانی، ههر به خهیالی نایه ت زه کات له مالی ده رکات، له گهل نهوه ی به پوژوو ده بیت و نوین و دوکات و حهجیش ده کات و که نوانه یه مهندی جار کهمیک له ماله زوره کهی بکاته خیر. نهو جوزانه لهو ئافره تانه نین که خودا ده یه ویت و پییان رازییه.

مانگی رەمەزان بەرۆژوو دەبیت و شەوەكەشی زیندوو دەكاتەوە

ئافرهتی موسلمان مانگی رهمهزان بهروّژوو دهبیّت، به دهروونیّکی گوّشکراو و به باوه ربوون بهم فهرمووودهیه: ((ههر کهسیّ مانگی رهمهزان بهروّژوو بیّت به باوه رو به ئومیّدی پاداشتی خوایی مسوّگهر خودا له گوناهی پیشووی خوّش دهبیّت)) متفق علیه. شرح السنه ۲۱۷/۲. وه خوّی ده رازینیته وه به ره وشتی نافره تی به روز ووی چاو و نه ندام پاریز راو له هه رسه رپیچیه که زیان به روز ووه کهی بگهیه نی ان له پاداشته کهی کهم بکاته وه. وه نه م فه رموووده یه جیبه جی ده کات: ((نه گهریه کیکتان به روز ووبوون با قسمی ناشیرین نه لیّت و هه راو ناژاوه نه نیّته وه، وه نه گه ر رائه گه رین به روز ووبوون با قسمی ناشیرین نه لیّن: من به روز ووباو ناژاوه نه نیّته وه نه گه ریاض الصالحین: یه کیّن جنیری پی بین شه ریاض المالحین: ((هه رکه سی کاتی به روز ووبوو و واز نه هیّنی له و ته ین ناراست و کارپی کردنی نه وا خود اهیچ پیویستی به وه نییه واز له خواردن و خواردنه وه بیّنیّت)) فتح الباری

لیّره وه پیّویسته لهسه ر ئافره تی موسلمانی بیّداری خوّپاریّز هاوسه نگیه ک دروست بکات له رهمه زان له نیّوان کاروباری ماله وه و نیّوان قوّزتنه وه کاته پیروّزه کانی مانگی رهمه زان له پهرستش و ملکه چی و نزیکبوونه وه ه خوا" بوّیه کاروباری مال و شهو نخونی خیّزانی بی ئاگای ناکه ن له نه نه امدانی نویّژه فهرزه کان له کاتی خوی و ، کردنی نویّژه سوننه ته کان و ، خویّندنی قورئان و ، هه لسانه وه ی شه و و شه و نویّژ و پارانه وه ، له کاتی ک ده زانی خودا چی ئاماده کردووه له پاداشتی زوّر و لیّبوردنی فراوان بو نه وانه ی شه وانی رهمه زان زیندو و ده که نهوه ، پینه مبه و می اله اله می ناماده کردووه کی باداشتی زوّر و لیّبوردنی فراوان بو نه وانه ی شه وانی ره مه زان زیندو و ده که نهوه ، پینه مبه و می می ناماده کردو و باداشتی زوّر و لیّبوردنی فراوان بو نه وانه ی شه وانی ره مه زان زیند و ده که نهوه ، پینه مبه و می نوی باداشتی زوّر و لیّبوردنی فراوان بو نه و نوی به نوی نوی به داخه به نوی به نوان به نوی به نوانه به نوی به نوی به نوی

ده فه رموووی: ((هه رکه سی به باوه ره و به ئومیدی پاداشتی خوایی شه وانی ره مه زان هه نسیته وه و زیندووی بکاته وه خودا له گوناهی پیشووی ده بوریت) متفق علیه. شرح السنه ۱۱٦/٤.

عائشه (رضی الله عنها) وتی: ((پیغهمبهر عَلِی له ده شهو و روّژی کوّتایی مانگی رهمه زان زوّر زیاتر خوّی ماندوو ده کرد وه له کاتدکانی آر)) صحیح مسلم ۷۰/۸. هه روا عائسه (رضی الله عنها) وتی: ((پیغهمبهر عَلی کاتی دهی کوّتایی مانگی رهمه زان بهاتایه شهوی هه موو زیندوو ده کرده وه و، که س و کاری به ناگا ده هیّنا و، خوّی ماندوو ده کرد و خوّی گورج و گول ده کرد)) متفق علیه. شرح السنه ۳۸۹۳. هه روا فه رمانی ده کرد عَلی به دوای شهوی قه در بگه ریّن و خه نمی هانده دا بو زیندوو کردنه وه ی که ده فه رموووی: ((به دوای شهوی قه در بگه ریّن له ده کوّتایی رهمه زان)) متفق علیه. شرح السنه ۳۸۹۱. وه ده فه رموووی: ((هه رکه سیّ به باوه و به نومی دی پیشووی ده بوری ته در زیندوو بکاته وه خودا له گوناهی پیشووی ده بوریّت)) متفق علیه. شرح السنه ۳۸۹۱.

ئدم مانگه پیروزه مانگی تدنها پدرستشد، شیاوی ئافرهتی موسلمان نیید شده کدی بسه شتی پوچ و یاری و شدونخونی بی سوود بباتدسدر تا دهگات پارشیو، ئدو کاتدش خدو بدری چاوی ئدندامانی خیزاندکدی گرتووه و ئدمیش دیت چدند پاروویدکیان بو ئامداده ده کات تا بیخون، پاشان ده گدریدوه ناو جینگاکانیان خیرا ده کدوندوه ناو خدویکی قوول، لدواندید هدتا هدلندستن بو نویژی بدیانیش.

به لاکو نافره تی موسلمانی رو شنبیری سوره له سه ر نه وه ی خوی و نه ندامانی خیزانه که ی ژیانی کی ئیسلامیانه ببه نه سه ر له مانگی ره مه زان، کارده کات له سه ر ریک خستنی ژیان، به جوری که هه موه نه ندامانی خیزانه که ی پاش گه رانه وه له نویژی ته راویح زوو ده خه ون چونکه ده بی پاش چه ند کاتژمیریکی که م هه لسن بو شه و نویژ و په رستش و پارشیو کردن "پیغه مبه رایات ده فه رموووی: (پارشیو بکه نه وه، چونکه له پارشیو کردنه وه دا فه و و پیروزی هه یه)) متفق علیه شرح السنه ۲۵۱/۸

ئافرهتی موسلمانی تیگهیشتوو یارمهتی ههموو ئهندامانی خیزانه کهی دهدات بو پارشیو کردن، وهکو ملکه چبوونیک بو فهرمانی پیغهمبه را عبیلیه و وهده ستهینانی فه و و پیروزیه کهی، ههروا پارشیو هه لسان و شهونویژ کردنمان ده خاته وه یاد، چالاک بوونی ده روون و دلی تیایه بو ئه نهامدانی نویژی به یانی به کومه لا، ویزای ئه مانه جهسته به هیز ده بیت بو روژ ووگرتن، هه را ئه مه سه بوو پیغهمبه را میالیه نه نهامی ده داو هاوه لانی له سه ر راده هینا زیدی کوری ثابت ده لین: ((له گه لا پیغه مبه را عبیلیه پارشیو مان کرده وه، پاشان هه لساین بو نویژ، وترا: ماوه ی نیدوان نوید و پارشیو چه ندبوو؟ وتی: ۵۰ ئایه ت)) متفق علیه. شرح السنه ۲۵۳/۹.

بیّگومان ئافره تی موسلمان پاداشتی زوّری دهبیّت لهلایه ن خواوه کاتی دهبیّت مایه ی دهستکه و تنی نه و هموو خیّره بو خیّزانه که ی خودا ده فه رموووی: ﴿إِنَّ الَّذِینَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لاَ نُضِیعُ أَجرَ مَن أَحسَنَ عَمَلاً. واتا: ئه وانه ی باوه ریان هیّناوه و به رده وام کرده وه ی چاکیان کردووه نه وا ئیمه پاداشتی چاکه کاران ویّل ناکهین ﴾ الکهف: ۳۰.

رۆژووى سوننەت دەگرى

نافرهتی موسلمانی تهقوادار ویّپای گرتنی روّژووی رهمهزان روّژووی سوننهتیش ده گریّ، ئه گهر زوّر سهخت نهبوو لهسهری، وه ك روّژووی روّژی عهرهفه، روّژی نوّیهم و دهیهمی محرم" چونکه ئهم روّژانه و هی تریش له کردهوهی چاکه و دهبنه هوّی سرینهوهی گوناهه کان، ابی قتاده و وتی: له پیّغهمبهری خوا میالی پیّشوو و پاشی خوّی دهسریّتهوه)) صحیح مسلم ۸/۸.

ابن عباس الله ده لی: پینعه مبهر خوا میالی و نوری عاشورا به روزو و بوه و فه رمانیشی به گرتنی نهم روزه کردووه)) صحیح مسلم ۱۲/۸.

ابن عباس الله ده لنی: پینعه مبه ری خوا بیسی فه رمووی: ((نه گهر خودا بو سالی داها تووو تهمه نی پیدام روزی نوی عاشوراش به روزوو ده بم)) صحیح مسلم ۱۳/۸. وه له باره ی گهوره یی به روزوو بونی شه شه وال ده فه رموووی: ((هه رکه سی ره مه زان به روزوو بی، پاشان دوای

رهمهزان شهش روّژ له مانگی شهوال بگریّت وهك ئهوه به ههموو ساله که بهروّژوو بـووه)) صحیح مسلم ۵۹/۸. هـهروا لـهبارهی گرتنـی سـێ روّژ لـه هـهموو مانگیٚـك" ابـو هریـره گ ده لـێ: ((خوٚشهویستم عَرِّاتِهُ به سـێ شت فهرمانی پێکردووم: گرتنی سـێ روٚژ له ههموو مانگیٚك، کردنـی دوو رکات نویّژی چیٚشتهنگاو، کردنی نویژی وتـر پـیٚش خـهوتن)) فـتح البـاری ۲۲۹/۶. صحیح مسلم ۲۳۵/۵.

ابي الدرداء الله وتى: ((خۆشەويستم عَلَيْكَ به سى شت فەرمانى پى كردووم، تا لـه ژيان ماوم وازيان لىناھينىم: گرتنى سى رۆژ له ھەموو مانگىك و، كردنى نويژى چىشتەنگا و، نەخەوم تا نويژى وتر دەكەم)) صحيح مسلم ٢٣٥/٥.

عبدالله بن عمرو بن العاص الله وتى: پيغهمبهر الله فهرمووى: ((روز وو گرتنى سى روز له ههموو مانگيك وهك روزوو گرتنى تهواوى ساله كه وايه)) متفق عليه. شرح السنه ٣٦٢/٦.

دهقی فهرموووده هاتوووه ئهم سی پروژه به سیانزه و چوارده و پانزه دهست نیشان ده کات، که پیّیان دهوترا پروژه سپیه کان، له بهرامبهردا دهقی فهرموووده مان ههیه که ئهم سی پروژه دیاری ناکات: له معاذة العدویة وتی: له خاتوو عائشة پرسیارم کردووه، ئایا پیّغهمبهر الله ههموو مانگیک سی پروژوو بهروه؟ وتی: بهلیّ، وتم: له چ پروژیکی مانگ بهروژوو دهبوو؟ وتی: گویّی مانگیک سی پروژوو دهبوو)) صحیح نهده دا بهوه ی له کویّی مانگه که بهروژوو دهبیّت، واتا لهههر پروژیک بوایه بهروژوو دهبوو)) صحیح مسلم ۸/۸۸.

حهجي ماٽي خوا دهكات

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر ریّنمایی قورئانی لهبهرچاوه بهحهجکردن بوّ مالّی خوا هـهر کاتیّـك له توانای دابوو، ههر کاتیّکیش هوّکاره کانی حهجکردنی بوّ ره خسا، ئهوا پیش گهشته که هـهولّی فیربوونی ئهحکامه کانی حهج ده دات زوّر به وردی و ریّك و پیّکی، تا به تیّگهیشتن و روّشنبیری و داناییه وه کاره کانی حهج ئه نجام بدات، ئهو کاته حهجه کهی راست و شـهرعی ده بیّت و بارتـهقای جیهاد و تیّکوشانی پیاوان ده بیّت، وه ك خاتوو عائشه ده لیّ: وتم: ئـهی پیخه مبـهری خـوای ئـهی

ئیمه تیکوشان و جهنگ نهکهین لهگهل ئیوهدا؟ فهرمووویهتی: ((باشترین و جوانترین جیهادی ئیوه حهجه، حهجیکی سوننهت)) عائشه وتی: ئیتر وازم له حهجکردن نههیناوه لهوه هی نهمهم بیستووه.

عومره دهكات

وه ک چۆن حدج فدرزکراوه لدسهر ئافرهتی موسلمان، عومرهشی لدسهر واجبه هدر کاتیک بواری بو ره خسا، به تایبه تی عومره ید که مانگی ره مدزان چونکه پاداشتی حدجیکی هدید لدگدلا پیغه مبدر بی بغه مبدر به دایکی سنانی ئه نصاری فدرمووو: ((چی له حد جکردن قدده غدت ده کات؟)) وتی: باوکی فلان ـ مدبدستی میرده کدیدتی ـ دوو حوشتری هدبوو، لدسدر ید کیکیان حدجی کرد، ئهوه ی کریش ئاوی زهویه که مان ده دات. فدرمووی: ((که ره مدزان هات عومره ید کی تیدا بکه بونکه عومره ید کی بن عباس، ده فدرموووی: ((عومره ید کی تری ابن عباس، ده فدرمووی): ((عومره ید کی تری ابن عباس، ده فدرموووی): ((عومره ید کی تری ابن عباس، ده فدرمووی):

گويْر ايه ٽي فهرماني پهروهردڪاريهتي

ئافرهتی موسلمانی هوشیار لهبیری ناچیت ئهرکی واجبه شهرعیه کانی پی سپیردراوه که خودا شان به شانی پیاو فهرمانی پی کردووه، هیچ جیاوازیه که له نیرانیاندا نییه، مه گهر لهوه ی تایبه ته ندی نافره ته جیا له پیاو، نه گینا پیاو و نافره ت له به رپرسیاره تیدا یه کسانن لهبه رامبه را تایبه ته ندی نافره ته جیا له پیاو، نه گینا پیاو و نافره ت له به رپرسیاره تیدا یه کسانن لهبه رامبه را الله، وه که ده فه مرموووی: ﴿ إِنَّ الْمُسلِمِینَ وَالْمُسلِماتِ وَالْمُومِنِینِ وَالْمُؤمِنِ وَالْمُؤمِنِ وَالْمُؤمِنِينَ وَالْمَانِینَ وَالْمَانِینَ وَالْمَانِینَ وَالْمَانِینَ وَالْمُؤمِنِینَ وَالْمَانِینَ وَالْمَانِینَ وَالْمَانِینَ وَالْمَانِینَ وَالْمَانِینَ وَالْمَانِینَ وَالْمُومِنِینَ وَالْمَانِینَ وَالْمَانِونِی وَالْمَانِونِی وَالْمَانِونِی و نافره تانی موسلمان و پیاوانی باوه پردار و نافره تانی موسلمان و پیاوانی هه یشه گویزایه ن و نافره تانی هه میشه گویزایه ن و نافره تانی هه میشه گویزایه ن و نامره که نود و نافره تانی هه در نام ده که که دون النجورده بی و باداشتیکی مه زنی بو ناماده کردوون الرخوزاب: ۳۵.

هدروا دەفەرموووى: ﴿مَن عَمِلَ صَالِحًا مِن ذَكَرٍ أَو أُنثَى وَهُو مُومِنٌ فَلَنُحيِّيَنَّه حَيَاةً طَيِّبةً وَلَنَجزِيَنَّهُم أَجرَهُم بِأَحسَنِ مَا كَانُوا يَعمَلُونَ. واتا: ههركهسى كردهوهى چاك بكات چ پياو بينت چ ئافرەت بە مەرجيّك باوەردار بيّت ئەوا ژيانيّكى خۆشى پى دەبەخشىن لـه دونيادا و بـه جـوانترين شيّوه پاداشتى كردەوەكانيان دەدەينەوه﴾ النحل: ٩٧.

وه ﴿ فَاستَجَابَ لَهُم رَبُّهُم أَنِّي لاَ أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنكُم مِن ذَكَرٍ أو أُنشَى.... واتا: پهروهردگاريان وهلامي پارانهوه کهياني دايهوه که من کردهوهي هيچ کريکاريك له ئيوه ويل ناکهم چ پياو بيت چ ئافرهت..... ﴾ ال عمران: ١٩٥٠.

ههر کاتی پستهی (یا أیها الناس) له قورنان یا له فهرموووده بیّت، نهوا پیاو و نافرهت ده گریّتهوه، وه که مسلم له ام سلمه دایکی باوه پرداران ده گیریّتهوه، وتوویه تی: گویّم له خهلکی بلوو باسی حهوزیان ده کرد، به لام نهم باسهم له پیغهمبهر گله نهبیستبوو، پروژیّکیان لهو کاتهی که نیزه که که قری داده هینام، گویّم لی بلوو پیغهمبهر گله ده یفه رمووو: ((نهی خهلکینه)). به که نیزه که که منیزه که که وتی: بانگی پیاوانی کرد و، بانگی نافره تانی نه کردووه، و تم: منیش خهلکیکم له و خهلکه. جا پیغهمبهر گله فهرمووی: من پیش ئیّوه ده چمه سهر حهوز تا بو ئیّوهی ناماده بکهم. ئیره ش بولای من دیّن، جا که سیّکتان به و شیّوه یه نه گات پیّم، که دوور بخریّتهوه لیّم وه ک چوّن حوشتری ویّل دوور ده خریّتهوه، منیش ده لیّم: نهمه له به رچی؟ پیّم ده لیّن: تو نازانی نهوانه له دوای تو چیانکردووه و داهیّناوه، منیش ده لیّم: تیاچین)) صحیح مسلم ۲۰/۱۵. له گیرانه وه یه کی مسلم: ((منیش ده لیّم: تیاچوون بو نهوانه ی پاش من ناینیان شیّواندوه و گوریویانه)) صحیح مسلم ۲۰/۱۵.

ئافرهت و پیاو یه کسانن بهرامبه رالله له پهیپه وکردنی فهرمانه کانی و دوور کهوتنه وه له نههیه کانی. لیره وه ئافره تی موسلمان هه رچی خودا فه رمانی پی بکات ده یکات، شهوه فهرمانی نه کردنی پی کردووه نایکات، باوه ری وایه له باره ی هه رچی له ژبانیدا کردوویه تی پرسیاری لی ده کریت، چاکه به چاکه، خرابه به خرابه بویه له سنووری خوا ده وه ستی و نایبه زینی، ناخزیته

ناو حه رام، به لکو هه موو کات بریاری خوا و پینه مبه ره که ی پهیره و ده کات و، له سه رجه م شه و کاروبارانه ی له ژیانیدا به ره و رووی ده بینته وه ده گه رینته و هه رحوکمی خوا و پینه مبه ر

له میزووی ئافرهتی موسلمان ههلویستی مهردانه ههیه، که حوکمی خودایان لهبهرچاویان داناوه و لییان لانهداوه و پهنایان بهر حوکمی تر و شتی تر نهبردووه:

ئیمام احمد و ابو داود دهگیرنهوه و، ابن کشیریش له سهرهتای سورهتی المجادله باسسی کردوو، لــه خولة بنت ثعلبة و ميرده كهى أوس بن الصامت، خهوله دهليّ: سويّند بهخوا سهرهتاى سورهتى مجادله لمسهر من و اوس بن الصامت دابهزيووه. خموله وتي: من لملاي اوس بووم، پياويّكي بهسالاچووبوو و رەفتارى خىراپ بېلوو، وتى: رۆژنىك ھاتىموە مالىموە و منىش لەسلەر شىتىك ييداچوونهوهم لهگهلدا كرد، ئهويش تورهبوو و وتى: تۆ بۆ من وەك پشتى دايكمى، وتى: پاشان ده رجووه ده رهوه و کاتژمیریک لمناو یانه ی که س و کاری دانیشت، دوایسی هاته وه لام و داوای سهرجیّیی لیّکردم، خهوله وتی: وتم: نهخیّر، بهو کهسهی گیانی خهولهی بهدهسته، ههرگیز لهگهالم كۆنابىتەوە ياش ئەوەي ئەو قىسەيەت وت تا خودا و پىغەمبەرەكەي دادىمورەرى دەكەن لە نيّوانماندا، خوله وتى: ئنجا ويستى بهزور بمگريّ و كارى خوّى بكات، بـهلام مـن نهمهيّـشت وهك چۆن ئافرەتىك دەتوانىي زال بى بەسەر بەسالاچوويەكى لاواز، لە خۇمىم دوورخستەوە، خەولە وتىي: پاشان چوومه لای یه کنی له درِاوسینکانم، جلینکم لنیان خواست، پاشان چوومه دهر تا هاتمه لای پینه مبه ر ﷺ و لهبه ردهستی دانیشتم، رووداوه کهم بزی گیرایه وه، زور سکالای ره فتاره خرابه کانیم لهلاكرد، خهوله وتى: ينغهمبهريش على دهيفهرموو: ((ئهى خهوله ئامۆزات يياونكى به سالاچووه، لهخوا بترسه سهبارهت بهو)) خهوله وتى: سويند بهخوا هيشتا لهلاى ييغهمبهر على بووم قورئان لمبارهم دابهزي، ينغهمبهر على حالهتي سروش هاتني بهسهرداهات، كه نهم بارهي لهسهر الإجوو، پنی وتم: ((ئهی خهوله خوا لهبارهی تو و میرده کهت قورئانی دابهزاند)) پاشان بومی خویندهوه: ﴿ قَد سَمِعَ اللهُ قُولَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللهِ وَاللهُ يَـسمَعُ تَحَاوُرَكُمَـا إِنَّ اللهَ سَـمِيعٌ بَصير ﴾ تا ﴿وَللكَافرينَ عَدَابٌ أليمُ﴾ المجادلة: ١- ٤. خهوله وتى: ئنجا پيّغهمبهر ﷺ فـهرمووى: ((برؤ ینی بلّی با کۆیلەیهك ئازاد بكات)) خەول دەللى: وتم: ئەي پیغەمبەرى خوا نیاهتى

کۆیلمیمك ئازاد بكات، فهرمووی: ((با دوو مانگ له دوای یهك بهروّژوو بیّت)) خهوله ده لّی: وتم: سویّند بهخوا پیاویّکی به سالاّچووه و توانای روّژووگرتنی نییه، وتی: ((با شهست هـهژار تیّربكات له شهست صاع خورما)) خهوله ده لیّن: وتم: سویّند بـهخوا ئـهی پیّغهمبـهری خـوا ئهمـهی نییـه، خهوله ده لیّن: پیّغهمبهری فهرمووی: ((ئیّمه یارمهتی دهدهین به (فهرهقیّك له خورما) ـ نزیکـهی شهست کیلوّیه _)) خهوله وتی: منیش وتم: ئهی پیّغهمبهری خوا منیش به فهرهقیّکی تر یارمـهتی دهدهم، فهرمووی: ((ئهنجامت پیّکاو کاریّکی باشت کرد، بروّ له جیاتی ئهو صدهقه که بده، پاشان راتدهسپیرم که لهگهل ئاموّزات باش بیت)) خهوله ده لیّن: منیش وامکرد. تفسیر ابن کـثیر ۵۹/۳ الجادلة.

خهوله نهیتوانی تهنانهت یه کاتژمیزیش له گهل میردی بژی پاش نهوهی وشهی (ظیهار) ی بهده مدا هات که واتای ته لاقی ده گهیاند لهسهرده می نه فامیدا، تا ده چیته لای پیخه مبهر بی بی بی زانینی بریاری خوا له باره ی خوی و میرده که ی هه ر بو شهم مهبه سته شه جلی کسی شایسته له دراوسی کانی ده خوازی.

بۆیه جینگای سهرسورمان نییه ئه و ئافره ته مهزنه ریزو گهوره یی و پلهوپایه یه کی به رزی هه بینت له ده روونی ئه و هاوه لانه ی له سهرده می ئه و دا بوون، له سهرووی هه موویانه وه عمر کوری خه تتاب شی، رقر یکیان خه وله ده گاته عمر، له و کاته له مزگه و ته ده رده چین و (جاروودی) خزمه تکاریشی له گه لاایه، عمر که ئه میری باوه پردارانه، سه لام له خه وله ده کات، خه وله شینی ده لین: به بیرم دی جاران له بازاری عکاظ پینان ده وتی عومه رق که، گوچانه که ت له ده ستدا بو و و شوانی مه پر و مالات ده کرد، جا له خوا بترسه سه باره ت به وانه ی له ژیر ده ستن، بشزانه هه رکه سی له هه پره شه ی خودا و رق ژی دوایی بترسی دووری بو نزیك ده بینته وه، هم رکه سی له مردن ترسا له دابرانیش ده ترسی. له و کاته جاروود ده لین: زور زیاده روییت کرد له سه رئه میری باوه پرداران شه ی ئافره ت. عومه ریش وتی: وازی لین بیننه، نازانی!: ئه مه خه وله یه که خودا له سه رووی ئاسمانه کانه وه گویی بو بگری.

له راقهی ابن کثیر هاتوووه، پیاویک که گهرم و گوری و گوی شلکردنی عمر دهبینی بو ئهم ئافره ته، به عمر ده لی: پیاوانی قوره پیشت له سهر ئهم پیره ژنه راگرتووه! عمر ده لی: تیاچیت، تو دهزانی ئهوه کییه؟ وتی: نه خیر، وتی: ئه مه ئافره تیکه خودا له سهرووی حموت ئاسمانه وه گویی بو سکالاکهی گرتووه، ئه مه (خولة بنت ثعلبة)یه، سویند به خوا ئه گهر به ویستی خوی تا شهویش بینی تیناکه م تا پیویستی خوی جیبه جی ده کات، مه گهر کاتی نوین بیت و بچم بو نویژ کردن، پاشان ده گهریمه وه لای تا پیویستی جیبه جی ده کات.

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیری تیّگهیشتوو، هدموو کات و تدی خوای لدبه رچاوه: ﴿وَمَا کَانَ لَمُومِنِ وَلاَ مُؤمِنةٍ إِذَا قَضَی اللهُ وَرَسُولُهُ أَمرِا أَن یَکُونَ لَهُمُ الخِیرَةُ مِن أَمرِهِم وَمَن یَعصِ اللهَ وَرَسُولُهُ فَقَد ضَلَّ ضَلاًلاً مُبِینًا. واتا: هیچ پیاویکی باوه پردار و ئافره تیّکی باوه پردار کاتی خودا و پیخه مبه رهکه ی بریاریکیاندا لهسه رشتیک، بریان نییه سه رپشکی تیابکه ن، وه هم کهسی سه رپیچی خوا و پیخه مبه رهکه ی بکات ئه وا به ئاشکرا گوم پا بووه و سمر لی شیوایه ﴾ ال حزاب:

گویّپایه لّی کردنی خوا و پیّغه مبه ره که ی له سه رووی ئاره زووی دلّ و ده روونه، له سه رووی ئاواته کان و پابواردن و خوّشیه کانی ژیانه، له سه رووی خواست و ویستی مروّقه، ئه وه تا زینب کچی جحش پیّش ئه وه ی ببیّته دایکی باوه پرداران، پیّغه مبه ر اوای لیّ ده کات پازی بیّت به شوو کردن به زیدی کوپی حارثة که جاران کوّیله بوو پاشان پیّغه مبه ر گ کردبوویه کوپی خوّی، ئه مه شرو و مه به ست و حیکمه تی جیاواز بوون

یه که م: هینانه دی یه کسانی ته واو له نیوان خه لک که شافره تینکی جوانی قوره یسمی، گهوره ی نه وه کاته کویله نه وه کانی عبد شس، کچه مامی پیغه مبه رشی الله کویله یه کانیه کویله کویله که به کویله کانی نزمتر بوون له گهوره کان، به لکو جیاوازی چینایه تی له نیوان گهوره و کویله کانیان هینده قوول و پته و بوو مه گه رکردار یکی راسته قینه له پیغه مبه ری خوا شی تیکی به که به باشکرا له ناو خه لکی رایبگهیه نی و کومه لی موسلمانانیش بیکه نه ده ستوور و پهییه وی بکه ن، تا

بهم شيّوهيه ئهم جياوازيانه نهميّنيّ و، كهس لهسهر كهس بهرزتر نهبيّ مهگهر به تهقوا و له خواترسان بيّت.

دووهم: پووچهل کردنهوهی باوی به کورکردن (التبنی)، که زوّر باو و بلاوبوو له سهردهمی نه نه نه نه مه ماره کردنی پینه مه به به نه نه نه هاوسه ری زهیدی به کورکراوی بوو پاش نهوه ی ته لاقی دابوو، تا به لگهیه کی کرداری پیشکه ش بکات له سهر نهوه ی نه گهر به راستی کوری بووایه نه ده بووایه و له قورئان دابه زیبووایه.

دهست نیشانکردنی زینب، کچه مامی پیغهمبهر کی بین جینبهجی کردنی شهم دوو دهستوره کرداریه له چوارچیوه مالی پیغهمبه پایهتی، بی شهوه بوو تا خه لکی به ده روونیکی پازی و ملکه چ گوی پایه نه درمانی خوا و پیغهمبه پیغهمبه بن شه گهر له به به شهر به به شهر شهر شهر شه به گهر شتیه شهرواییه همرگیز پیغهمبه به پالی نه ده نا به زینب تا ببیته خیزانی زهید له کاتیکا زهینب پازی نه بوو به ماره برینه، وتی: شهی پیغهمبه به خوا، میردی پسی ناکهم و هه رگیز پینی پازی نایم، من گهوره ی نه ده کانی عبد شهمسم، پیغهمبه ریش به هیمنی و متمانه و سوور بوونه وه ده فدرموووی: ((به لکو ده بی شووی پی بکهی له کاتی شهم گفتوگزیه دا شهم ثایه ته دابه زینب وتی: کان لِمُؤمِنِ وَلاَ مُؤمِنَةٍ .....فقد ضلَّ ضَلاًلاً مُبِینًا پینشتر پاقه کراوه، تنجا زینب وتی: که واته سه ریی پی ناکه م له فه رمانی خوا و پیغهمبه به شهوه پینی پازی بووم.

پاشان ناکوّکی کهوته نیّوان زینب و زید، و بووه هنوی جیابوونهوهیان له یه کتری. کاتی (عددهی) زینب تهواوبوو، خودا نهم نایهتهی دابهزاند: ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنعَمَ اللهُ عَلَیهِ وَأَنعَمتَ عَلَیهِ أَمسِك عَلَیكَ زَوجَكَ وَاتَّقِ الله وَتُخفِي فِي نَفسِكَ مَا الله مُبدیهِ وَتَخشَی النَّاسَ وَالله أَحقُ أَن تَخشَاهُ فَلَمَّا قَضَی زَیدٌ مِنها وَطرآ زَوَّجناکها لِکَي لاَ یَکُونَ عَلَی المُؤمِنِینَ حَرَجٌ فِی أَزوَاج أَدعِیائِهِم إِذًا قَضَوا مِنهُنَّ وَطرآ وَکَانَ أَمرُ اللهِ مَفعُولاً. واتا: کاتی بهو کهسه ده لیّی که خودا نیعمهتی لهگهل کردووه بهوهی رینمایی ئیسلامی کردووه، توش نیعمهت لهگهل کردووه بهوهی له کویلایهتی رزگارت کردووه و به جوانی پهروهرده تکردووه، واتا (زید کورِی حارثة): دهست به خیزانه کهت

بگره و ته لاقی مهده و له خوا بترسه، وه نهوه له ده روونت ده شاریته وه که خودا ناشکرای کردووه له ناردنی سروش بزت به وه ی زید زهینه بی ته لاق ده دا و ده بیته خیزانی تو تا باوی به کورکردنی نه فامی پووچه ل بکهیته وه وه لهقسه ی خه لکی دوو روو ده ترسی؟ ره واتره له خوا بترسی، کاتی زید پیویستی به زینب نه ما و ته لاقی دا، ئیمه زهینه بان له تو ماره کرد، تا بو باوه رداران نه بیت مایه ی گوناه و ته نگانه یی له ماره کردنی خیزانی نه وانه ی کردوویانه به کوری خویان کاتیک لییان مایه ی گوناه و هه میشه فه رمانی خوا کاریگه ره الاحزاب: ۳۷. که پیغه مبه را نهم نایه ته خوینده و فه رمووی: ((کی ده چیته لای زینب و مژده ی پیده دا که خودا له ناسمانه وه منی ماره کردووه!!))

وهك بلیّی خودا پاداشتی زهینه یی داوه ته وه له سهر گویّپایه لیّه په ها و ناوازه که ی بی خودا و پینه مبه ره که ی کاتی پازی بوو به فه رمانی خودا و پینه مبه ره که ی به ماره برینی له زهید، ئه وه تا ئیستا ده کریّته بووك بو پینه مبه ریی به فه رمانی خودا و به ئایه تی قورئان که موسلمانان تا پوژی قیامه ت وه کوو په رستشیک ده یخویّننه وه . ئه مه پیزیک بوو خودا به زهینه بی دابوو به جیا له دایکانی تری باوه پرداران، جا زینب هه موو جار شانازی ده کرد به و پیزه ی خودا پیّی دابوو، خوی هملاه کیشا به سه رخیزانه کانی تری پینه مبه ری و ده یوت: ((ئیّوه که س و کارتان ماره ی کردون، به لاّم من خودا له سه رحموت ناسمانه کان ماره ی کردووم)) فتح الباری ۲۰۳/۱۳ .

لهگهل پياوي بيْگانه به تهنها كۆنابيْتهوه

سوپێی جهنگی نووسیووه. فهرمووی: ((ههانسه برو لهگهان هاوسهرهکهت حهج بکه)) متفق علیه. شرح السنه ۱۸/۷.

مهحرهم: ههر پیاویکه که بو ههمیشه ماره یی لهو ئافره ته نهیه ت، وه ک باوك و برا و مام و خال .... هند.

بینگاند: هدر پیاوینکه له بندره تدا حدالال بی بو نافره تدکه شووی پیبکات، هدرچه نده خنرمیش بینت، بدتایبه تی شووبرا و خزمی تری، ندمانه هدموویان حدرامه نافره ت لدگه آیان تدنیا بیته وه، بندما لدسدر ندم فدرموووده یه که ده فدرموووی: ((ندکهن بدته نها بچنه الای نافره تان)) پیاوینک له یاریده ده ران (الانصار) وتی: ندی پینه مبدری خوا، ندگهر شوبرا (الحمو) بوو؟ فدرمووی: ((شوبرا (الحمو) واتا مردن)) متفق علیه. شرح السنه ۲۹/۹.

الحمو: واتا برای میرد و هاوشیوهی له کهس و کاری میرد. وه که ده فهرمووی: ((شوبرا وات مردن))((الحمو الموت)) مهبهستی ئهوهیه که خراپه و گهنده لنی لهویه وه زیاتر رووده دات، چونکه به ئاسانی ده توانی بچیته مالئی برای" بویه به مردن ئه دگاری ده کات تا زیاتر سهخت و ترسناك و بیزراو بیت، وه ك بلینی ته نهابوونه وه له گهل شووبرا ده بیته هوی سهرهه لدانی خراپه کاری و گهنده لنی و گومان و تیاچوون له ئاین وه ك تیاچوونی مردن. بویه ئافره تی موسلمانی ته قوادار ناکه ویته ئه مورد سهرینچیانه له شهرع که زور له خه للکی تینی که و توون له م روزگاره دا.

پابەندە بە بالاپۆشيە (حيجاب) شەرعيەكەي

هدركاتيك ئافرەتى موسلمان لەمال بچيتە دەر بەجوانى حيجابەكەى دەپۆشى، حيجابيش ئەو جلە ئيسلاميە تايبەتيەيە كە دەقەكانى قورئان و فەرمووودە شيوەكەيان دياريكردووە، ھەرگيز بە ناپۆشتەيى و بۆندارى و رازاوەيى ناچيتە دەر و لەبەرچاوى پياوى بينگانە دەرناكەويت چونكە دەزانيت بە دەقى ئايەت ئەمە ياساغ و حەرامە، كە دەفەرموووى: ﴿ وَقُل لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغضُضنَ مِن أَبْصَارِهِنَّ وَيَحفَظنَ فُرُوجَهُنَّ وَلاَ يَبدِينَ زِينَتَهُنَّ إلاَّ مَا ظَهَرَ مِنهَا وَليَضرِبنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلاَ يَبدِينَ زِنتَهُنَّ إلاَّ مَا ظَهَرَ مِنهَا وَليَضرِبنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلاَ يَبدِينَ زِنتَهُنَّ إلاَّ بَعُولَتِهِنَّ أو آبآع بُعُولَتِهِنَّ أو إِخوانِهِنَّ أو بَنِي إِخوانِهِنَّ أو بَنِي إِخوانِهِنَّ أو بَنِي إِخوانِهِنَّ أو بَنِي

أَخُواتِهِنَّ أو نِسَآئِهِنَ أو مَا مَلَكَت أَيَانُهُنَّ أو التَّابِعِينَ غَيرِ أُولِي الإِربَةِ مِنَ الرِّجَالِ أو الطفلِ الَّذِينَ لَم يَظْهَرُوا عَلَى عَوراتِ النِّساءِ وَلاَ يَضربنَ بأرجُلِهِنَّ لِيُعلَم مَا يُخفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ وَتُويُوا إِلَى اللهِ جَمِيعًا أَيُّه المُؤمِنُونَ لَعَلَّكُم تُفلِحُونَ. واتا: ئهى محمد بلي به ثافرهتانى باوه پردار چاويان داگرن له ئاستى حه پام و دامينيان بپاريزن و جوانيان ده رنه خهن مه گهر شهوهى ههر خوى به ده ره وه ويه ئاستى حه پام و دوو ده سته که) و با له چكه کانيان به رده نه وه سهر سنگ و به روکيان و جوانيان ده رنه خهن ته نها بو ميرده کانيان نه بيت يا باوکيان يا باوکي ميرده کانيان يا براکانيان يا نهوهى خوشکه کانيان نه بيت يا باوکيان يا باوکي ميرده کانيان يا خزمه تکارى ترى براکانيان يا نهوهى خوشکه کانيان يا ئافره تانى خزمه تکار ياکويله و که نيزه ك يا خزمه تکارى ترى پياو که پيويستيان به ئافره تنه ماوه و توانايان نييه يا شهو منالانه يه هيشتا نه گهيشتونه ته پياو که پيويستيان به ئافره تنه ماوه و توانايان نييه يا شهو منالانه يه شاراوه ده رخه ن، ده يا ده وي نه کوتن بو شهو و باوه بن النور: ٣١ النور: ٣١ اله مهمووتان بگهرينه وه بولاى حوا و ته وبه بكه ن تا سهر که وتو و براوه بن النور، ٢١ النور: ٣١.

کهواته ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر له و ئافرهتانه نییه که ههر بهناو جلیان لهبهره و، پــرن لــهو کومهلاگایانهی دوورن له ریّنمایی خوا و گویّرایهلی کردن بوّی، بهلاکو ئافرهتی موسلمان دهتوّقی کومهلاگایانهی دوورن له ریّنمایی خوا و گویّرایهلی کردن بوّی، بهلاکو ئافرهتــه رووت و گــومړا و لــهو ویّنــا ترســناکهی پیّغهمبــهر کی کیّـشاویهتی بــوّ ئــهو جــوّره ئافرهتــه رووت و گــومړا و گهندهلاکارانه، که دهفهرموووی: ((دوو جوّر له خـهلاکان لــه کوّمــهلی ئــاگرن و مــن نــهمبینیون، جوّریکیان قامچیان پیّیــه وهکــوو کلکـی مانگـا وایــه پیّــی لــه خــهلاکی دهدهن و، جوّرهکــهیتر ئافرهتانی بهناو پوشتهن کهچی له راستیدا رووتن، خوّیان سهر لیّشیّواون و خهلاکیش گومړا دهکهن و سهریان وه کوپهری حوشتر وایه(مهبهستی ئهوهیه سهر و قوّیان ههلاهدهنه و دهیرازیّننــهوه و گهورهی دهکهن) ناچنه بهههشت و بونیشی ناکهن، ههرچهنده بونی خوّشی بهههشت لــه دووریــهکی

ئافرهتی موسلمانی تیکهیشتوو که تیراوبووه له سهرچاوهی ئیسلامی بینگهرد، له ژینر ساباته فینك و بیخهوشه کهی گهورهبووه، تهنها بو چاولینکهری جلی حیجاب ناپوشین، یا لهبهر ئهوهی باوی باب و باپیپانه و بو نهو جیماوه -وهك چون ههندی پیاوان و نافرهتی کهلله پووچ بهم شیوهیه وینای حیجاب ده کهن، بیرونی هیچ پالپشتیکی زانستی، یا به لگهیه کی باوه پیکراو، یا

صفیة کچی شیبة ده لیّت: ((روّژیکیان ئیّمه له لای عائشه (رضی الله عنها) بووین و باسی گهوره یی ئافره تانی قوره یشمان کرد، خاتوو عائشه وتی: ئافره تانی قوره یش گهوره و ریزدارن، به لام سویّند به خوا له ژنانی ئه نصار باشتر و ریزدار ترم نه دیووه، که سیش وه کوو شهوان ئایسه تی خودایان نه ده کرده کردار و، باوه ریان پته و نه بوو پیّی! کاتی ئایسه تی سوره تی النور دابه زی: ﴿وَلِیَضِرِبنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَی جُیُوبِهِنَّ ﴾ پیاوه کان گه رانه وه ماله وه و ئه م ئایه ته یان بو هاوسه رو کچ و خوشك و که س و کاریان خویّنده وه ، یه کسه رهه رچی ئافره ت هم بوون هه لسان و جله خوریه کانیان که نه خش و نیگاری له سه رکیش رابو و خوّیان له ناو لوولدا، وه ک باوه ربوون و به کردار کردنی شهو ئایه ته یا که دابه زی، جا ده تبینی هه موویان له ناو جله کانیان خوّیان لوول داوه وه ک بلیّی قه له په ش وا به سه ریانه وه یه) فتح الباری شرح صحیح البخاری ۱۹۸۹ ۱۹۸۶.

خودا رهحم بکات به ژنانی کوچبهر و یاریدهدهر، چهنده باوه ریان به هیزبوو! چهنده باوه ریان به فیسلام پته وبوو! چهنده جوان ملکه چی حه قابوون که داده به زی انتجا هم نافره تیک به راستی باوه ری به خوا و پیغه مبه ره که ی بیت، یه کسه ر شوینی نه و نافره تمه به رزانه ده که ویت، پهیوه ست ده بیت به جله ئیسلامیه نایابه کهی، رووت و قووتی و خوده رخستنی ده وروبه رکاری تیناکات.

من لیّر ده اهدلّویّستی ئافره تیکی بالآپوشی (محمجه بسه)ی ناو کوّلیـ ژباس ده کـه، کـه هدلّویّسته کهی که ممتر نییه له ههلّویّستی ئافره تانی کوّچ به رو یاریـده ده ر، کاتیّک پـهیامنیّریّکی روژنامه وانی که سهردانی کوّلیژی دیمه شقی کردبوو، له بارهی حیجابه کهی پرسـیاری لیّکـرد: ئایـا چوّن بهرگهی گهرمای ئه و هاوینه ده گری؟ وه لاّمی دایه وه: ﴿قُلُ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًا. واتا: ئهی محمد بلیّ: ئاگری دوّزه خ زوّر گهرمتره ﴾(۱).

به و جوّره نافره ته موسلمانه روّشنبیره پاکانه مالی موسلمان ناوهدان دهبیّته وه، نهوه کان لهسه ر بهرزی و پاکی پهروه رده ده کریّن، ئه و کاته کوّمه لاّگا پردهبیّت له پیاوانی پالهوان و بنیاتنه ر، ئه مروّش سوپاس بوّ خوا لهم جوّره ئافره تانه زوّرن.

حیجابی شهرعی داهیّنراوی تهنها شهریعهتی ئیسلام نییه، به لکو له ههموو ئاینه کانی تری پیش ئیسلامیش ههبووه، وه ههندی ده ق لهو ده قه گوردراوانهی تهورات و ئینجیل گهواهیدهرن لهسهر ئهم راستیه، ئهوه تا به چاوی خوّمان جلی ئافرهتی راهبهی مهسیحیه کان دهبینین که له ولاته ئیسلامیه کان جیّنشینن، لهوانه شی کاتی ده چنه ناو کهنیسه سهری خوّیان داده پوّشن.

چونکه ئینجیل داوا له ئافرهتی مهسیعی ده کات سهر و قبری داپوشی وه کله (الاصحاح) هاتوووه (یانزهههمین له پهیامی بوّلس بوّ خه لکی کورنتوس)، بوّیه ئافره ته راهبه کان حیجاب ده پوشن، ههروا ههر کاتیک پاپیی قاتیکان چاوی بکهوی به ئافره تیّک چ خیّرانی سهره که دهوله ده وله بیّ، چ ئافره تیّکی ناودار بیّت، پیّویسته سهر و قری داپوشیّ.

⁽۱) ندم رورداوه رورداویکی تری راسته قیندی هیننامه وه یاد که له کوردستانی عیّراق له ههولیّر روویدابوو: کچیّکی بالاپوّش له کوّلیژی ههرلیّر له شیّره و دیمنی کچیّکی جوان بوو، ماموّستاکه ی وازی لیّناهیّنی و همموو روّژی داوای لیّ ده کات له چه و جله پوشته کهی فریّ بدات، نهم نافره ته چهنده همولده دات به نایمت و به فهرموووده حالی بکات له واتای حیجاب و حیکمه تی، بدلاّم بی هوده یه له گهلی، بزیه ناهه نگی در چوون به همل ده زانیّ، و دوو جوکلیّت ـ که یه کیان بی کاغهز و بهرگه و نموی تر له ناو بهرگ و کاغهزی خوّیه تی ـ له ناو دهستی پیشکه ش به ماموّستا کهی ده کات تا یه کیان هم لبروری ماموّستا نهمه تا جوکلیّتی داپوّش او هم لله مبریّریّ، کچه که ده پرسیّ: له بهرچی ماموّستا نهمه تا هملّراود؟ ماموّستا ده لی تاخر ته و بیسی همللّرتووه. کچه که ماموّستا ده لی نافره تی داپوّش او و که که ای نافره تی ناپوّشته و ماموّستا ده کی ناپوّشته و که شیرینی والاّ وایه در تی که که بیّگردیه کهی بیّراوکردووه! و درگیّی: سندس.

کهواته ههر کهس نکوّلّی بکات له بالاپوشی ئافرهت، ئهوا دهرچووه له شهریعهت و ئاینه ئاسمانییهکانی وه ك ئاینی ئیبراهیم و موسی و عیسی (علیهم السلام) تا ده گاته ئهو ئاینه پاکهی ئیسلام هیّناویهتی و، پچراوه لهئاینی خودای تاك که خوا بو مروّقایهتی ناردووه به دریّرایی روّژگار، پیّغهمبه پان نهوه دوای نهوه ههلیّانگرتووه بو بناغه دانانی دهروونی مروّقایهتی لهسهر حمق و پهوا و خیر و چاکه، تا ههموو مروّقایهتی بههوی پینمایی ئاسمانی ببیّته یه نه نهتهوه و ملکهچی تهنها خودا بن، وه ك ده فهرموووی: ﴿وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلاَّ أُمَّةً وَاحِدَةً فَاختَلَفُوا وَلَولاً كَلِمَةٌ سَبَقَت مِن رَبِّكَ لَقُضِيَ بَینَهُم فِیما فِیه یَختَلفُونَ. واتا: خهلکی سهره تا یه ک ئاین و یه ک جور بیروبوچوون بوون به لام جیا بوونه وه بو باوه پردار و بی باوه پ، وه ئه گهر به لیّنی خودا نه بووایه به وه بیروبوچوون بوون به لام جیا بوونه وه بو باوه پردار و بی باوه پ، وه ئه گهر به لیّنی خودا نه بووایه به وه و چاکه کارانیشی سهرده خست هیونس: ۱۹.

وه ده فدرموووی: ﴿ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّيبَاتِ وَاعمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعمَلُونَ عَلِيمٌ، وَأَنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُم أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ وَأَنَا رَبُّكُم فَاتَّقُونِ. واتا: ئهى كۆمهلنى نيردراوانى خوا بخون له خوراكى پاك و حمه لال و بهدده وام كرده وهى چاك بكهن، وه دلنيابن من زانا و ئاگادار و شاره زام به كرده وه كانتان، وه ئهم ئاينهى ئيوه تهنها يهك ئاينه و منيش پهروه ردگارتانم، دهى خوتان بپاريزن له سهرپينچى كردنم المؤمنون: ١٥ـ ٥٢.

هدروا ده فدرموووی: ﴿وَالَّتِي أَحصَنَت فَرجَهَا فَنَفَخنَا فِيهَا مِن رُوحِنَا وَجَعَلنَاهَا وَابنَهَا آيةً لِلْعَالَمِين، إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُم أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُم فَاعبُدُونِ. واتا: مدريهم دامينني خوى پاراست له هدرچی حدرامه ئيمهش فوومان ليكرد له گياني خوّمان و خوى و كوره كه يان (عيسي) كرده سدراسيما (معجزه) و به للگه لهسهر دهسه لاتي خوا بو ههموو جيهانيان، بهراستي ئاين و نه هوي منيش پهروهرد گارتانم، دهي مپهرستن الانبياء: ٩١ ـ ٩٢.

سوربونی زوریّك له كوّمه لّگه مروّقایه تیه كان له سهر خوّده رخستن و رووتكردنه وهی ئافره ت و به كهم گرتنی، به لّگهیه لهسهر لاری و لادان و دووركه و تنهوه له ریّنمایی خوا، نه ك ته نها له ولاتی موسلّمانان، به لّكو له هه موو ولاّتانی جیهان. جا ئه گهر روّژئاواییه كان گوی به م لاری و لادانه

نادهن و بهردهوامن لهسهر داهینانی شینوازه جوربه جوره کانی رووتبوونه و سهر لی شینواندن و گومرابون، بی شهوه ی ده قینه هه بی له پهرتووکه گوردراوه کانیان قه ده غهیان بکات و بیانگیریته وه، شهوا موسلمانان که وه کوو پهرستش به روز و به شه و قورشانی نه گوردراوی پشه وی پاریزراو ده خویننه وه ههرگیز رازی نابن به و لاری و لادانانه، هه رچه نده پهردهی غه فله ت و بی ناگایی و کهم و کورتی و لاوازی به رامبه ر به ئاینه کهیان به رچاوی گرتبن چونکه هه موو کات ده قد زیندووه کانی قورئان و فه رموووده به گوییاندا ده زرنگیته وه، هوشداری ده دات به وانه ی سمرپیچی خوا و پیغه مهم و کهن ده کهن، هه رهشه ی دوچاربوونی به لاو نه گبهتی له ژیانی دونیایان و، ئاماده کردنی سزای به سوی روزی دواییان لی ده کات، وه ک ده فه رموووی: ﴿فَلَی حَدْرِ الَّذِینَ يُخَالِفُونَ عَن أَمْرِهِ أَن تُصِیبَهُم فِتنَةٌ أَو یُصِیبَهُم عَدَابٌ أَلِیمٌ. واتا: با شه وانه ی سه رپیه ی فه رمانی خودا ده کهن هو ببنه له شاین یا دووچاری سزا و خودا ده کهن هو ببنه له شاین یا دووچاری سزا و ئه شکه خودا ده کهن هو ببنه به شو ببنه وه النور: ۲۳.

لهم ئایهته خودا بانگی ئافرهت و پیاوی دۆراو و بهزیو و سهرنه کهوتوو ده کات له راکینشانی ئافرهت بر خوده رخستن و لادانی حیجابه کهی لهبهرامبه رخوراگری ئافرهت و پیاوی باوه پرداری ئهمروّی رابوونی ئیسلامی که له سهرانسهری جیهان بلاوبوونه تهوه. بهم شیوهیه ئافره تی موسلمانی روزشنبیری تیگهیشتوو له زوربهی ولاتانی ئیسلامی که دووچاری بانگهوازی ناموّکردنی موسلمان بوونه تهوه و داوای دامالینی حیجابه کهی و وازهینان له شهرم و بینگهردیه کهدی ده کهن، گهرایهوه بو پوشینی جله ئیسلامیه تایبه تیه کهی، حیجابه شهرعی و پاریزراوه کهی، شهرم و حمیا پهسهنه کهی، به کویرایی چاوی بانگهوازکارانی شهر و گهنده لی و خرابه کاری له وینه که نافره تو دانور خوجا که نافره ت و دامالینی حیجابیان کهمد نهمان له نمونانستان، احمد زوغو و انور خوجا له نهدابنیا، مرقص فهمی و قاسم امین و هدی شعراوی له مصر. وه زوریکیش لهوانهی پیشتگیری بهره لاز بودنی نافره ت و دامالینی حیجابیان ده کرد پاشگه نبوونه وه له پاکانیان سهباره ت به خوده رخستنی نافره ت و تیکه لبوونی ناشه رعی به پیاوان شهوات دکتوره نوال السعداوی که پوژگاریکی دریژ هیرشی ده کرده سهر بالاپوشان، زور بهتوندی و درندانه داوای لادانی حیجابی روژگاریکی دریژ هیرشی ده کرده سهر بالاپوشان، زور بهتوندی و درندانه داوای لادانی حیجابی ده دی درکرد و سووربوو له سهری، کهچی نه مروق و هستاوه و ره خنه ده گری له خوده رخستنی نافره ت و

نیگهرانه له رووت و قووتیه ئابرو بهره کهی ئهوروپا و ده لنی: ((ئیستا مین له شهقامه کانی لهنده نم...ئافره تی نیمچه رووت دهبینم، ئهوانه دهبینم که لاشه و جهستهیان وه کهو که و پهل نمایشکردووه. جل و بهرگ ئهرکی خوّی ههیه که پاراستنی جهستهیه له هوّکاره سروشتیه کان، ههرگیز نابیّت پهیامی فریودان بگهیهنی. ئهگهر ئافرهت سهیری خوّی بکات وه کهو مروّق نه که وه کوو کهل و پهل، ههرگیز پیویستی نهده بوو به خوّرووتکردنه وه))(۱).

له ههمان گزفاردا ده لیّت: ((من چهندین ماموّستای کوّلیر و پزیشك و ئهندازیاری ئافرهت دهناسم که دهنالیّنن بهدهست نهخویّندهواری سیاسی و کوّمهالیّهتی و روّشنبیری)).

ئهوهتا نووسهری بهناوبانگ احسان عبد القدوس که بازاری ئهوروپی پرکردبوو له ئهدهبیاتی چیرۆك و داستانهکانی که تیایاندا داوای دهرچوونی ئافرهتی ده کرد له مال وتیکهلبوونی به پیاوان له شوینی سهما و ئاههنگ و یانه و ئاههنگی شهوان، له دیمانهیه کدا که روزنامهی الانباء الکویتی له گهلی سازدابوو له ژمارهی دهرچووی بهرواری ۱۹۸۹/۱/۱۸ دهلیّ: ((من وا دادهنیم که بنهرهت و بنهمای بهرپرسیاریهتی ههر ئافرهتیك مال و مناله. ئهمهش به پلهی یه کهم لهسهر خوّم دیته دی، ئهگهر خیزانه کهم نهبووایه نهمده تووانی خیزان و دامهزراوی و سهرکهوتن وهدهست بینم، چونکه ئه و تعنها بو منال و منال خوّی یه کلا کردوته و هده الهم دیمانهیه دا ده لیّ: ((له بینه به ناواتی ئه وهم نه خواستوه ئافره تیکی خاوهن پیشه بخوازم، له لای خه لکیش هه در به و شییوه پیه به و شهوه به و شیوه پیه در اله دیمانه الم دیمانه و شیوه پیه به در اله دیمانه به در اله دیمانه به در اله دیمانه به در به و شیوه پیه در اله دیمانه به در اله دیمانه در به در سه در اله دیمانه به در اله دیمانه در به در شوه به در اله دیمانه به در اله داده در اله دیمانه به در اله در اله دیمانه به در اله در اله در اله در اله به در اله دیمانه به در اله در اله در اله دیمانه به در اله در در اله در ال

⁽١) مجلة الجتمع الكويتية: العدد ٩٣٢.

⁽Y) عجلة المجتمع الكويتية: العدد ٩٣١.

ناسراوم، چونکه من لهسهره تاوه دهرکی به رپرسیاریه تی ترسناکی مالم کردووه سهباره ت به ئافره ت!!)).

خۆي دووردهگرێ له تێکهٽي بێ سنوور

ئافرهتی موسلمانی تیّگهیشتوو تا بتوانی خوّی دوورده گری له تیّکه لی بی سنوور له گهل پیاوان و ههولی بو نادات و کهسیش هان نادات بو نهم کاره، لهم کاره یدا شویّنکهوتهی فاتیمه ی کیچی پیّغهمیه و دایکانی باوه پداران و، ئافره تانی چاکه خوازی پیّشینه له هاوه لانی پیّغه میه و شویّنکه و تووانی . . . .

ئافرهتی موسلمانی تیکهیشتوو بی ئاگا نییه له ئاکامه دژواره کانی تیکهلاوی بی سنوور لهسهر همردوو په گهزی نیر و می، ئهو ئاکامهی بووه هزی دابهزاندنی ئاستی خویندهواری، پوژئاواییه کان همستیان به ترسناکیه کهی کرد، بویه له زوریه ی کولیژ و پهیانگاکان کچانیان له کوپان جیاکرده وه کومه کومه کومه کومه کوره بینیووه کاتی جیاکرده وه کوره کومه کومه کوره بیاوانی پهروه ده مهم جیاکردنه وهیان به چاوی خویان بینیووه کاتی سهردانی ئه وروپا و ئهمریکا و پوسیایان کردووه، لهوانه ماموستای پهروه ده کار احمد مظهر عظمة که وهزاره تی پهروه دهی سوریه وه کوو نوینه رله گهشتیکی زانستیدا ناردی بو به لجیکا الله میانه یه یه کی له سهردانه کانی بو قووتا بخانه یه کی سهره تایی، له به ریوه به ده کهی پرسی: بوچی لهم قوناغه دا کچان و کوپان تیکه لا ناکه ن؟ به ریوه به ده وه لامی دایه وه: ئیمه ئاکامه خراپه کانی تیکه لاکردنی منالانه نان لهم تهمه نه دا بود ده رکه و تووه ، بویه تیکه لاویانه نه کردووه .

له روسیاش که گهیشتوته نیمچه ههستکردن بهم باره، ههانساون به دامهزراندنی چهند لقیکی زانکویی، تا کوران و کچانی قووتابی تیکهانی یه کتر نهبن.

له ئهمهریکاش زیاتر له ۱۷۰ لقی زانکویی ههیه، که تیایدا قووتابیانی کیچ و کور تیکهانی یه ترسناکی یه ترسناکی میمود دنی پهروهرده کار و سهرپهرشتیاره کانی شهم زانکویانه به ترسناکی

تیْکەلبوون له کۆمەلگەیەك راھاتوووه لەسەر تیْکەلبوون له سەرجەم لایەنە جۆربەجۆرەكانی ژیانی کۆمەلایەتی^(۱)

گهواهیده ره کان لهسه رخراپی ئاکامه کانی تیکه لاوبوون له جیهان هیننده زوره له ژماره نایه ت، ههموویان به لگهی روّشن ده ده نه دهست لهسه رحیکمه و دانایی ئیسلام کاتی سنووریکی دانا بو تیکه لاوبوون و کوّمه لگه ئیسلامیه کانی دوور خسته وه له ئاکامه دژواره کانی، ئه م تیکه لایه تواناکان له ناوده بات، دلّ و ههست و ویژدان به ره و ترازان ده بات.

هدرچی تیکه لی پیاوانه به ئافره تان بو هینانه دی بهرژه وه ندیه کی پهوا، یا پیویستیه کی گرنگ، وه نویژکردن له مزگهوت، یا ئاماده بوون له کوپی زانستی، یا پیویستی تری هاوشیوه له کرده وه ی چاك که به شداریکردنی ههردوولا ده خوازی، ئهوا ئیسلام ریگه ی پیداوه به پینی مهرجه شهرعیه ناسراوه کان، به لکو له هه ندی کاتدا هانیسی داوین لهسهری وه ک نویدی دوو جه ژنه چونکه ئهم جوره کوبیونه وه ک تیکه لیه بی سنووره به ربالاوه کهی کومه لگهی ناموسلمان نییه.

تهوقه لهگهل پیاوی نامهحرمم ناکات و دمست ناخاته ناودهستی

کاریّکی رهسهن و جوانه که ئهو ئافرهتهی تیّکهلّی پیاوان نابیّت، تهوقهشیان لهگهل ناکات جگه له مهحرهمهکانی، لهمهوه پهیرهوی فهرموووده و کرداری پیّغهمبهره شی "بوخاری له خاتوو عائشه دهگیّریّتهوه، دهلّیّ: جاران کاتیّ ئافرهتی باوه پردار کوّچیان ده کرد بوّلای پیّغهمبهر شی بهم ئایهته تاقی ده کردنهوه: ﴿ یَا أَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا إِذَا جَاءَکُمُ المُؤمِنَاتُ مُهَاجِرِاتٍ فَامتَحِنُوهُنَّ... ﴾ تایهته تاقی ده کردنهوه: ﴿ یَا أَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا إِذَا جَاءَکُمُ المُؤمِنَاتُ مُهاجِرِاتٍ فَامتحِنُوهُنَّ... ﴾ تا کوّتایی ئایهته که، عائشه ده لیّن: ههر ئافرهتیکی باوه پردار دانی نابوایه بهم مهرجانهیدا واتای دان نان بوو به بهیعهت و اتا بهیعهتی شهرعی داوه د، کاتیّ ئهم بهیعهتهیان ده دا پیغهمبهر پیّی ده فهرموون: ((بروّن ثهوا پهیانم لیّ وهرگرتون)).عائشه ده لیّن: نه خیّر، سویّند به خوا ههرگیز دهستی پیغهمبهر پی بهدهستی ئافره تی کی تر نه کهوتووه، تهنها بهقسه بهیعهتی لی وهرگرتون و، هویند به خوا ههرگیز پیخهمبهر پیههمبهر پیهه شتیکی له نافره تان وه رنه گرتووه نه گهر به فهرمانی خوا

⁽۱) له بهرواری ۲۰۰۲/۱۰/۲۲ کهنالی جهزیره دوایین هموالی بلاوکردهوه لهسمر تیّکهلی له نهممریکا، که دهلیّ: سهروّکی نهمریکی (بوّش) بریاریّکی دهرکردووه به جیا کردنهوهی کوران له کچان له قوّناغی ناوهندی و نامادهیی " چونکه لیّکوّلینهوهکان و نامارهکان ناچاری نهم جیاکاریهیان سهلاندوویانه بهمههستی بهرز کردنهوهی ناستی خویّندن لهلایهن قووتابیانی کچ و کور.

نهبووبيّ، كاتيّ بهيعهتيشي ليّوهرده گرتن پيّي دهفهرموون: ((ئهوا به قسه بهيعه تم ليّ وهرگرتن)) فتح الباري ٢٠/٩.

گەشت ناكات ئەگەر ئەگەل مەحرەمىكى نەبىت

له ریننماییه کانی ئیسلام بر ئافره تی موسلمان ئه وه یه نابی گه شت بکات به بی بوونی پیاویکی مه حره م چونکه گه شت به ده ر نییه له سه ختی و ناخر شی، به لاکو له وانه یه پربینت له مه ترسی و دژواری، جا ره وا نییه ئافره ت به ته نیا به بی پیاویکی مه حره م دووچاری شتیک له وانه ببیته وه، تا ئه م پیاوه ئه رک و سه ختی گه شته که ی بر هه لاگری، مه ترسیه کانی لی دوور خاته وه بریه فه رموووده له م باره یه وه زوره "له صحیحی بو خاری پیغه مبه ر شی ده فه رمووی: ((ئافره ت گه شتی سی روژه ناکات ئه گه رله گه لا مه حره میکی نه بیت) فتح الباری ۲۸۲۸ .

ههروا له صحیحی مسلم هاتوووه، فهرمووویهتی: ((ههر ئافرهتیّك باوه پی به خوا و به پۆژی دوایی ههبیّت دروست نییه بزی گهشتی سی شهوه بكات ئهگهر مهحرهمیّكی لهگهلّدا نهبیّت)) صحیح مسلم ۱۰۳/۹.

لهم بارهیهوه فهرموووده زورن و ههموویان جهخت لهسهر گهشتنه کردنی ئافرهت ده کهنهوه به به بارهیهوه فهرموووده زورن و ههموویان جهخت لهسهر گهشتنه کردوّتهوه و رای جیاوازیان لهبارهی ههیه.صحیح مسلم ۱۰۲/۵ ۱۰۵

ئافرهتی موسلمان ناوهها گویّپایه آ و ملکه چی فهرمانه کانی پهروه ردگاریه تی، خوّی دوورده گری له نههیه کانی، رازییه به بریاره کانی، دهستگره به ریّباز و ئادابه کانی ئاینی ئیسلام، ههرچه نده زوّر له ئایه ته کان پیّچهوانه ی ئه مروّی تیّگهیشتنه کوّمه لایه تیه کان بن، ئافره تی موسلمان سهرتاپیّی متمانه و دلاّنیاییه که وا تا شویّنکه و ته ی ریّنمایی کانی ئه م ئاینه بیّت سهرکه و توو و براوه یه وه ک خودا ده فه مرموووی: ﴿ وَالعَصِرِ، إنَّ الإنسانَ لَفِی خُسُر، إلاَّ الَّذِینَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَواصَوا بِالحَقِّ وَتَوَاصَوا بِالصَّبِر. واتا: سویّند به روّژگار، به راستی گروّهی ئاده میزاد له زیان و زهره مهندی دایه، ته نها ئه وانه نه بن که باوه ریان هیّناوه و به دوه وام کرده وه ی چاکیان

کردووه و ناموزژگاری یه کتریان کردوو به دهستگرتن به حمق و بهرنامهی خوا و دهستگرتن به نارامگری سوره العصر.

رازییه به قهزا و قهدمری خوا

شتیکی نوی نییه نافرهتی موسلمان گویّپایهلّی فهرمانی پهروهردگاری بیّت و رازی بیّت به قهزا و قهدهری خودا" چونکه رازی بوون به قهزا و قهدهری خوا گهورهترین نیسانهی باوه پبوون و ملکه چویه بو خوا و تهقوا و چاکه کارییه له ناده میزاد. نهم رازی بوون و ملکه چبوونه ههمیشه به خیرو چاکه بوی ده گهریّتهوه، وه ک پیخه مبهر گه ده فهرموووی: ((کاری موسلمان جی سهرسورمانه، ههموو کاریّکی مایهی خیره بوّی، نهمه شه تهنها بو باوه رداره، کاتی دوچاری خوشی ده بیّتهوه سوپاسگوزاره و، مایهی خیره بوّی، وه کاتیّک دوچاری ناخوشی ده بیّتهوه نارام ده گری و ده بیّته مایه ی خیر بوری) صحیح مسلم ۲۵/۱۸.

ئافرهتی موسلمان له قولایی دهروونیدا باوه ری وایه ههرچی لهم ژیانهدا دوچاری دهبیتهوه به ههله نهبووه، ئهوهشی ههلهی کردووه بز ئهوه نهبووه بیپیکی، ههموو شتیك به ویستی خوایه، ههموو کاریکیشی مایهی خیره بزی...

ئافرهتی موسلمان بهم باوه په پتهوه وه و به دهروونیکی ئارام و پازی به قهده ری خوا پووبه پووی پینکان و ئهشکه نجه و ئازار ده بینته وه ، لهم کاتانه دا پهنا ده باته به ر ئارامگرتن و نوین به بهومیندی پاداشتی خوایی وه وه خه نسا له پوژی شه هید بوونی هه ر چوار کوپی وتی: سوپاس بی خوا که پیزداری کردم به شه هید بوونی هه ر چوار کوپم، ئومیند ده که م خودا له باوه شی په همه تی کومان بکاته وه . الإصابه ۱۹۸۸ مین وه که نه نهای کچی عومه یس پهنا ده باته به در نوین و ئارامگرتن کاتی یه که دوای یه که نه گیمتی و ناخوشی به سه ریدا ده پرژی، مینردی یه که می له ده ستدا که (جعفر کوپی ئه بو تالیب) بوو، پاشان برینی قوولتر بوو به مردنی میزدی دووه می (ابوبکر الصدیق شه)، پاشان مردنی کوپه که ی کوپه که ی کوپه که ی کوپه که ی کوپه کوپی ابوبکر الصدیق).

سوپاس بۆ خوا نموندى خدنسا و ئدسما زۆرن له ميزووى ئافرەتى موسلمانى باوەردار و ئارامگر، خوا پاداشتيان بدبى حيساب دەداتدوه،كد دەفدرموووى: ﴿إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِروون أَجرَهُم بِغَيرِ حِسَاب ﴾ الزمر: ١٠.

تەوبەكار و گەراوەيە

لهوانهیه برپّك له بیّ ناگایی و غه فله ت رووبکاته ده روونی ئافره تی موسلمان، قاچی پی بخلیسکی، یان همندیّك له کهم و کورتی و خاوی دوچاری بیّتهوه له جیّبه جیّکردنی فهرمانه کانی پهروه ردگاری، که شایستهی نافره تی موسلمانی روّشنبیری بیّدار نییه، به لاّم تا هه میسشه له و بی تاگاییه نامیّنیّتهوه خیّرا ده گهریّتهوه بو به رزی باوه ره کهی و بیّگهردی ده روونی و گهرم وگوری دینداریه کهی و ده چیّتهوه ژیّر ساباتی خودای به ته و به و داواکردنی لیخوّشبوون (آن الّذین اتّقوا الله مسیّه م طَائِف من الشّیطان تَدْکَرُوا فَإِذَا هُم مُبصروون. واتا: نهوانهی پاریزکارن کاتی له لایه شهیتانه و دوچاری را رایی ده بنه و و سه ریّچی شهیتان ده کهن الاعراف: ۲۰۱.

غدفلات و بی ناگایی له دلیّك خوّی ناگریّت تیّكهل بووبیّت به رووناكی باوه پ به لكو له دلیّك خوّی ده گریّت ژهنگدار بووه به سهرپیّهی و تاوان و دابران له بهرنامه ی خوا. دلّی شافره تی موسلمانی تعقوادار ههمیشه كراوه یه بو وهرگرتنی ریّنمایی، ههمیشه گویّپایه ل و پهشیمان و گهراوه یه و شهونی ته و به و پههمت و لیخوشبوون ههالده مری د

ههست به بهرپرسیاریهتی دهکات له ئاست ئهندامانی خیّز انهکهی

بدرپرسیاریدتی نافرهتی موسلمان له ناست ندندامانی خیزانه کدی له بدرامبدر خوا کدمتر نییه له هی پیاو، بدلکو بدرپرسیاریدتی نافرهت گدوره تره له پیاو بدهنری زانینسی نهینیید کانی ژیانی مناله کانی چونکه" کاتیکی زوریان لدگهل بدسدر دهبات، لدواندید منال هدندی شت لای دایکی باس بکات و بو باوکی باس ندکات و نددرکینی. پیغدمبدر شده ده فدرموووی: ((هدمووتان شوانن، هدمووشتان بدرپرسیارن لدناست ندواندی لدژیر دهستتانن: پیشدوا شواند و بدرپرسیاره لد

ژیردهسته کهی، پیاو شوانه له کهس و کاری و بهرپرسیاره له ژیرده سته کهی، ئافره تیش شوانی مالی میرده که یه که میرده که و به درپرسیاره له مالی گهوره کهی و بهرپرسیاره له وهی له ژیرده ستیدایه، خزمه تکار شوانه له مالی گهوره کهی و بهرپرسیاره له وهی پینی سپیردراوه، جا هه مووتان شوانن و بهرپرسیارن له وهی له ژیر ده ستتانه)) متفق علیه. شرح السنه ۱۱/۱۰.

ههستکردنی ئافرهت به بهرپرسیاریهتی ههمیشه پائی دهنی بو راستکردنهوهی ههموو لاریه ک ئهگهر ههبوو له دانی ههندی له ئهندامانی خیزانه که ی و چاره سهرکردنی ههر کهم و کورتیه ک ههستی پی بیکات، بی دهنگ نابیت له ئاستیان، مهگهر ئافرهتیک بی دینی لاواز بیت، که سایه تی بی هیز بیت و کهم و کورتیه ک ههبیت له تیگهیشتنی..

خهمى سهرهكي رهزامهندي خوايه

ئافرهتی موسلمانی راستگو هدموو کات له کاروکردهوهکانیدا له خدمی رهزامدندی خوا دایده بدم تعرازووه ورده کیشانهی کردهوهکانی ده کات، که هدرچی پیخیرازی بینت ئه نجامی ده دات، هدرچی خوداش پیخیرازی نهبیت پشتی تی ده کات و رقی لی ده بینته و گوداش پیخیرازی نهبیت نه بین درایدتید که همبیت له نیخوان ئهوه ی خودا پیخیرازییه و ئهوه ی خه للک پیخیرازییه، ئهوا رهزامهندی خوا به بین دوو دلئی و ده مه مقالی هم لاه بیزی، هدرچهنده خه لکی نیگه دان بن. چونکه به هوی روش نبیری په قووله که ی و هه سته به رزه که ی تی ده گات لهوه ی رهزامه ندی خه لک ئامانجیک و ده ده ست نایدت، لهوانه یه سدر بکیشی بو توره بی خوا" پیغه مبه ریست و داوای رهزامه ندی خوا بینویست بوونی به خه لک ده پیاریزی و، هم رکه سی داوای رهزامه ندی و ده به بین به نه لک بکات به دام به به مرام به روه بی و نیگه دانی خوا، خودا ده پسپیریت به خه لک و ده یدات ه ره ستی نه وان) رواه التر مذی ۲۶/۶.

بهم تهرازووه ورده، بهم پیوهره پتهوه نیشانهی رینگا و مهبهستی راست لهبهرچاوی شافرهتی موسلمان روون دهبیتهوه، شهو کاشه دهزانی چی وهردهگری و وازیش لهچی دینی، پیهوهری ههمیشهیشی که ههله ناکات رهزامهندی خوای گهورهیه، بهم شیوهیه له ژیانی ئافرهتی موسلمان

هدرچی دژهکرداری گالتهجار و ریسواکار هدیه نامیّنی که زوریّك له ئافرهتانی دوور لـه ریّنمایی خوا تیّی دهکهون.

خۆي دەنوينى لە واتاي بەندايەتى بۆ خوا

ئافرهتی موسلمانی تیکهیشتوو له رینمایی دینه کهی باوه ریکی قوولی ههیه بهوهی دروستکراوه بو ئامانج و مهبهستیکی گهوره لهم ژیانه دا، که خودا بوی دیاریکردووه، وه که ده فهرموووی: ﴿وَمَا خَلَقَتُ الحِینَّ وَالإنس َ إلاَّ لِیَعبُدُونِ. واتا: ﴿پهری و ئاده میزادم تهنها بو پهرستشی خوم دروستکردووه ﴾.

ژیان له سۆنگهی ئافرهتی موسلمانی تیکهیشتوو تهنها بهسهربردنی کات نییه له کاری ئاسایی روزانه و، رابواردن له خوشیه کانی ژیان و جوانییه کهی، به لکو ژیان نامهیه که، لهسهر همهوو

باوه پردارنیک پیزیسته به و جیزه بیگهیه نی که پهرستشی خوای تیا بیتهدی، نهمه ش به یه کلاکردنه وه ی نیه نیه بو گهیشتن به په زامه ندی خوا و گهران به دوای نه و په زامه ندی یه چونکه له نیسلامدا کرده وه کان به ندن له سهر نیه ت و مهبه ست، وه ک پیغه مبهر کده وه کرده وه یه نده له سهر نیه ت و ، هه ر مروقیک به پاداشت وه رده گری، جا شهره ی کرده وه یه که به نده له سهر نیه ت و ، هه ر مروقیک به پاداشت وه رده گری، جا شهره نیه تی کوچکردنه که ی بو خوا و پیغه مبه ر بیت، شه وا کوچکردنه که ی بو خوا و پیغه مبه ر بیت، شه وا کوچکردنه که ی بو ده سته ی نافره تیک بیت، شه وا کوچکردنه که ی بو نه و شته یه که کوچی بو کردووه ها متفق علیه شرح السنه ۱/۱۸.

لهم روانگهوه ئافرهتی موسلمان دهتوانی ههمیشه له پهرستش و عیبادهتدا بیّت لهو کاتهی کاره کانی ده کات، وه که بلیّی له پهرستگایه کی گهروّک دایه، تا له نیهتی ئهوه ههبیّت که ئهو ههلادهستی به گهیاندنی ئهرکی خوّی له ژیاندا بهو شیّوهیهی خودا داوای لیّکردووه. لهو کاتهی چاکه له گهل دایك و باوکی ده کات له پهرستشدایه، یا له گهل میّردی هاوسهریّکی باشه و گرنگی ده دات به پهروهرده کردنی مناله کانی، لهو کاتهی ههلاهستی به ئهرکه کانی مالهوه، یا پهیوه ندی خرمایهتی ده گهیهنی ده گهیهنی خوا، ئه وا له پهرستشدایه.

كار دەكات بۆ سەرخستنى ئاينى خوا

بهرزترین کاری پهرستش که ئافرهت پنی هه لدهستن، سهرخستنی ئاینی خوایه له ژیان و کارکردن لهسهر بهرجهسته کردنی رنبازه کهی له ژیانی تاك و خیزان و کومه لگه و دهولهت.

نافره تی موسلمانی شاره زا به رینمایی ناینه که هه هستده کات په رستشه که ی که و کورتی تیایه، نه گه ر که مته رخه مینت له و لایه نه چالاك و زیندووه ی ژیانی خوّی و موسلمانان به گشتی چونکه به هوّیه و نامانجه گهوره دینته دی که خوا په ری و ناده میزادی له پیناو دروست کردووه، نهویش به رزکردنه و ی و شه ی خوایه له سه ر زهوی (لااله الا لله محمد رسول الله)، که ته نها به و هوّیه په رستنی خوا له لایه ن مروّقه و ه دینته دی.

نافرهتی موسلمانی پیشینه زور بهقوولی نهم واتایهی دهرك كردبوو و چووبووه ناخی دهروونی، كاتی دهتدی گهرم وگوری و خزبهختكردن و بویریهكهی له پیاوان كهمترنهبوو، به للكو ههندی له نافرهتانی پیشینهی نهم میللهته زور له پیاوان سهركهوتوتر بوون لهم مهیدانه.

نهوهتا أسماء بنت عمیس خیزانی جعفر کورِی ابو طالب خیرا لهگهل میرده کهی بهره و پیری ئیسلام دینت، له روزه سهرهتاکانی ئیسلام، روزانی سهختی و دژواری و تهنگانه و به آلا و ناخوشی، پاشان کوچ ده کات بو حهبهه لهگهل بوونی نه و ههموو مهترسی و سهختیه، نهمانه ههمووی له پیناوی خوا و سهرخستنی ناینه کهی بوو. روزژیک عمر کوری خهتتاب به گالته پییهده آلی: نهی نافرهتی حهبهشی، ئیمه له نیوه له پیشترین له کوچکردن، وتی: به آلی سویند ده خوم راست ده کهی! نیوه له گهر پیغهمبهر هی بوون، برسیه کانی تیر ده کردن، نه فامه کانی فیرده کردن، ئیمه شه دوور و ده رکزه برسیه کانی تیر ده کردن، نه فامه کانی فیرده کردن، ئیمه شه دور و نافراو بووین. به آلام سویند به خوا ده بی بیغه مبه را هی و نهمه الله باس ده کهم. ناجا ده چیته الای پیغهمبه را هی و ده آلی نیده که نینه کان نین. پیغهمبه را هی فهرمووی: ((به آلکو نینوه وا گومان ده به نام کوچیه را پیشینه کان نین. پیغهمبه را هی فهرمووی: ((به آلکو نینوه دوو کوچتان بو ههیه، کوچیکتان کرد بو حهبه شه، که ئیمه له مه ککه وه کو بارمته وابووین، پاشان کوچتان کرد بولای من)) طبقات ابن سعد ۱۱۸۸۸.

نه سما به به لاگه وه سه لماندی له سه ر زمانی پینه مبه ر شه له سه ر گه وره یی و ریبزی کوچه به رانی پینشینه بو حه به شه و ده ستکه و تنی فه زلی دوو کوچ، نه مه ش ریزینکی گه وره یه که نه م فه زله یان هه بینت له په له کردن له سه رخستنی پینه مبه ر شه، و جینه یشتنی که س و کار و خاك و ولات له پیناوی خوادا.

له په یانی عه قه به که له نیوه شه وا و به نه ینی نه نجامد را و ئافره تیش بوونی هه بوو تیایدا، گه وره ترین کاریگه ربوو بر سه رخستنی پیغه مبه را گلاش چونکه له شانده که یاریده ده ران دوو ئافره ت هه بوون له وانه ی خاوه نی را و پله و پایه بوون که (نسبة بنت کعب المازنییة) و (دایکی منبع أسماء بنت عمرو السُّلَمِیَّة دایکی مُعاذ بن جبل ش) که ناماده ی جه نگی خه یبه ربوو له گه ل پیغه مبه را گله که له وی دووچاری تاقیک دنه وه یه کی سه رکه و توو و پله و پایه به رزبوو.

کاتی پیغهمبهر بی بانگهوازی ئاشکراکرد، خه لکی بانگکرد بر یه کتاپهرستی پاك و پوخت و وه لانانی پهرستنی بت و دار، موشریکه کان ئارامیان لی پهه لگیراو، پیلانیان دانا بر ئهوه یه به شه وه له له نو مالی خوی بیکوژن، پیلانگیران کوبوونه و په پهانیان به ست و به لیّنیاندا له سهر شهوهی شه له له نیوانیان. بی بیت له نیوانیان. بی بیگه له (ره قیقه ی کچی صیفی) که سی بر بهم ههواله ی نه ده وزانی، بویه پیری و لاوازیه که یه به رگری نه کرد له ههرچی زووه پیغهمبهر بی رزگار بکات، زوری له خوی کرد و هاته لای و باس و پیلانی نهم کومه لهی پی پاگهیاند، بویه پیغهمبهر الله له گه له بی بیستنی نوشه ویسترین خاکی خوا له لای، بو نهم همواله خوی ناماده کرد بو کوچکردن و به جیهیشتنی خوشه ویسترین خاکی خوا له لای، بو نهم مهمه مهوانه خوی ناماده کرد بی کوچکردن و به جیهیشتنی خوشه ویسترین خاکی خوا له لای، بو نهم مهمه ماه کوشتنی نه ناموزای (علی) له ناو جیگه که ی خویدا خه واند، تاوه کو پیلانگیران و نه وانه ی ده وری ماله که یان دابو و وا خه یال به به پیغه مبه را که له و جیگایه یه و بی ناگابن له شوینکه و تن و کوشتنی له ریگا.

سهیرکه ئهم ئافرهته بهرزه چ خزمهتیکی به ئیسلام و موسلمانان کرد؟!

وه چ تیکوشانیک بوو بو رزگارکردنی پیخهمبهری خوا ﷺ له دژوارترین بارودوخ که دووچاری بوویهوه و ترسناکترین ههلویست بوو تیپهری به بانگهوازه پیروزهکهی.

کاتی پیغهمبه ر هٔ و هاوه لاکهی مه ککهیان جیهیست و لهبهرچاو ونبوون و چوونه ناو ئهشکهوتی سهر چیای ثور، کچیکی لاو که ئهسمای کچی ئهبوبه کر الصدیق ب بوو، خواردن و خواردنه و موالی کومه لی پیلانگیرانی پی راده گهیاندن.

 چیا، تا خوراك و هموال بگهیهنیته پیغهمبهر الله و هاوه له کههی، پاشانیش دوباره له ژیر بالی تاریکایی شهوا بو مه ککه ده گهرایهوه. سیرهی ابن هشام.

ندمه هدموو ندو ندرکه قورسه ندبوو ندسا ندنجامیدا که به هیزترین پیاو ناتوانی نه خامی بدات لدپیناو سهرخستنی نایندکدی و پیغهمبهره کهی، به لکو دوچاری به لایه کی سهختربوو و وه کو چیای پولایین خوّی لدبه رگرت، ندمه شله و روّژهی پیاوانی موشریکه کان هاتنه سهری و سهباره ت به باوکی پرسیاریان لیکرد، ندویش پیّی ندوتن و بی ناگایی خوّی نیشاندا له ههوالی باوکی، بویه زور به توندی په فتاریان له گه لکرد و ابو جهل زللدیه کی لیّدا و گواره ی له گوی په پاند، به لام ندیتوانی هیچ له خوّراگریه کهی کهمکاتهوه و پاشگهزی بکاتهوه له سوربوونی لهسه به پاراستنی نهینییه کهی ناو دلی، له ندرك و کاره کانی بهرده وام بوو تا ندو کاته ی پیغهمبه و پاراستنی نهینییه کهی ناو دلی، له ندرك و کاره کانی بهرده وام بوو تا ندو کاته ی پیغهمبه و پونکه شدوی کوچکردنه که له مالی ابوبکر خواردنی بو پیغهمبه و ابوبکر ناماده کردبوو، کاتی ویستی باری بکات هیچی ده ستنه که و کهرت، به یه کیکیان پریسکه ی خوراکه که ببه سته و، باوکی باسکرد، باوکیشی پیکوت: بیکه دوو کهرت، به یه کیکیان پریسکهی خوراکه که ببه سته و، به به وی با شاوه که، نه میش وایکرد، بویه ناونرا (خاوه نی دوو پشتینه که) (۱)

سهرخستنی ئاینی خوا و گهیشتن به کاروانی بانگهکهی خهم و مهبهستی ئافرهتی موسلمان بـوو له سهرهتای ئیسلامهتی" چونکه ئهو کاته دلّی ئافرهتی موسلمان پربوو له باوه پ باوه پنکی قوولّی گهشی پ فه پ بنویه بهرگهی مانهوهیان له ولاتی بی باوه پی نهگرت، دوور له رووناکی و لیبورده یی و گهشاوه یی ئیسلام. ئهگهر هاوسهریان بووایه لهگهلیان کوچیان ده کـرد، ده رچوونیشیان وه ک ده رچوونی پیاوان تهنها به مهبهستی گویرایه لی کردن بو خوا و سهرخستنی ئاینه کهی بوو.

ئافرهتی موسلمان خاوهن پرسینك بوو و باوه پی همبوو وه ك چون پیاوان باوه پیان پی همبوو، وه له پیناویدا فیداكاریان دهدا وه ك چون پیاوان فیداكاریان دهدا. ئهم باوه پربوونه بوو وایكرد له (أم

⁽۱) سهيرى فتع الباري شرح صحيح البخاري بكه ۲۳۳/۷ ، ۲۲۰ كتاب مناقب الانصار: باب هجرة النيي وأصحابه الى المدينة، ۱۲۹/٦ كتاب الجهاد: باب همل لزاد في الغزو.

كلثوم بنت عقبة بن ابي معيط) بهتهنيا كۆچبكات بۆ مهدينه له ميانهي رێكهوتني حودهيبييه رِيْكهوتني حودهيبييه ئهو پهياني ئاگربهستنه بوو له نينوان پينغهمبهر ﷺ و نينوان موشريكهكان، به پینی ئه و په یمانه: ههر پیاویک موسلمان بیت و بیته لای پیغه مبه ر د بین بیگیریته وه بو مه ککه، پیغه مبه ر ر الله په یمانه که ی برده سه ر و دوو پیاوی بز گه راندنه وه. کاتی ام کلثوم موسلمان بوو و هاته مهدینه به پیغهمبهر ﷺ ی وت: من بهخوم و ئاینهکهم دهربازبووین بولای تو، تــوش مهمگهرینه وه بولایان، تا له ژیر ئازار و ئه شکه نجه هه لامگهریننه وه، ناشتوانم به رگهی ئه شکه نجه و ئازار بگرم، من ئافرهتم و خوّشت لاوازی ئافرهت دهزانی تا چ رادهیهکه، وه من بینیم دوو پیاوت گەراندەوه، پيغهمبەر على فىلەرمووى: ((خودا بەگەورەيى خودى پەيمانەكسەى لىه ژنان هدلوه شاند و تعده فردا سروشی دابه زاند و تیایدا په مانه که هدلده وه شینیته وه و قه ده فه می ناردنهوهی ئافرهتان ده کات بۆلای موشریکه کان پاش ئهوهی تاقیان ده کاتهوه و دلنیا دهبیت لهوهی بۆ میرد و مال و دنیا دەرنەچوونه، بەلكو تەنها لـه پیناو خۆشەوپـستى خـوا و پیغهمبهرهكـهى دەرچووند" كە دەفەرموووى: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِراتٍ فَـامتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعِلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِن عَلِمتُمُوهُنَّ مُؤمِنَاتٍ فَلاَ تَرجِعُوهُنَّ إِلَى الكُفَّادِ لاَ هُنَّ حِلٌّ لَهُم وَلاَ هُم يَحِلُّونَ لَهُنَّ.... واتا: ئەي ئەوانەي باوەرتان ھێناوە كاتى ئافرەتانى باوەردار كۆچ دەكەن لە خانــەي كــوفر بۆ خانەي ئىسلام تاقىيان بكەنمەوە و سىوينديان بىدەن كىم تىمنھا لىمپيناو خۆشمويىستى خىوا و پیّغهمبهره کهی کوچیانکردووه، خوداش باشتر زانا و شارهزایه بهباوه و راستی کوچکردنیان، كاتى دلنيابوون له باوەرەكەيان، نەيانگەريننەوە لاى بىن باوەران، نىه ئىەو ئافرەتىھ موسىلمانانە حدلالن بزيان نه ئەوان حەلالن بز ئەمان..... ﴾ المتحنه: ١٠.

له و نافره تانهی دهست پی شخه ربوونه بی سه رخستنی ئیسلام و پینه مبه ره که ی (ام الفضل بنت الحارثة، لبابة) خوشکی مهیونه ی دایکی باوه پرداران له دایکی و باوکی، نهمه دووه م نافره ت بوو له ئیسلام" چونکه پاش خاتوو خدیجه کچی خوه یلد موسلمان بوو، نه م نافره ته پالپشت و دلنه وایی و یارمه تی ده ری پینه مبه ر بینه و و . ها وسه ری عباس بن عبد المطلب مامی پینه مبه ر الله به وو،

^(۲) احكام النساء لابن الجوزي: ٤٣٩.

پیچهوانهی هاوسهری مامه ککهی تری (ام جمیل کچی حهرب) هاوسهری (ابو لهب)، ام جمیل وه ک قورئان باس ده کات دار و در کی هه لاه گرت بو ئازاردانی پیغهمبهر هی، بزیه له روژی دوایی پهتی ئاگرینی ده کریته مل، که چی ام الفضل له خیراترین سهرخهر و پالپشت و خزبه ختکاران بوو له پیناو سهر خستنی ئاینه که می له دژوارترینی روژه سه خت و ته نگه کان که تیپهری به سهر موسلمانانی پیشینه.

نهم نافرهته خوی و میرده که العباس و مناله کانی به فه مرمانی پیغه مبه رسی و به پینی پیلانیکسی دارید ژراوی پته و ئیسلامهتی خویان ئاشکرا نه ده کرد، تاوه ک له نهینییه کانی موشریکه کان ئاگاداربن و پیغه مبه ریشی لیخاگادار بکه نه وه که کاتی جه نگی به در له نیروان موسلمانان و موشریکه کان روویدا و ، هه والی نشوستی قوره یش هات، ئه م ئافره ته ناموژگاری خزمه تکاره که ی کرد که ناوی ابا رافع بوو به شاردنه و هی دلخوشیه که ی به م نشوستیه، تا خویان له خرایه ی موشریکه کان بپاریزن، به تاییه تی له خرایه ی ابو لهب که خه ریك بوو له داخان و رق و کینه ی بو پیغه مبه رشی و هاوه لانی و بانگه وازه که ی شه ق ببات. به لام ابا رافع له چنگی ابو لهب کینه ی بو پیغه مبه رشی خوی نیشاندا به سه رکه و تنی موسلمانان، ابو لهب گرکانی توره ییی پرزگاری نه بوو "کاتی دلخوشی خوی نیشاندا به سه رکه و تنی موسلمانان، ابو لهب گرکانی توره یی هه لاسان کاسه ی توره ییه کهی رژانده سه رکویله ی به سته زمان و له به رچاوی ام الفضل لینی دا. پاشان ام الفضل له دژی ابو لهب وه ک شیر را په ری و هاواری کرد و و تی: لاوازی نه م کویله تبه هه ل زانی له و کاته ی گهوره که ی لیزه نه به و که شیر را په و به یه کی له ناسنه کانی ماله وه لیت دا و برینیکی گهوره و کوشده و یاشان ته نها حموت شه و ژیا و کوچی کرد.

ئهم ئافرهته لهپیناوی خوا و سهرخستنی ئاینه کهی لهو روزهی پیغهمبهر فی فهرمانی کرد به مانهوه ی عباس له مه ککه و کوچ کردنی ام الفضل بو مهدینه ئارامی گرت لهسهر دووری میرده کهی، ئهم دووریه دریزه ی کیشا، تالاویکی سهخت و پی له ئازاربوو، ئهم ئافره شهو و روزه کانی به ئارامگرتن و ئومیدی پاداشتی خوایی دهبرده سهر به پهنا بردنه بهر روزووگرتن و نویژ کردن، پاش ته واوبوونی ئهرکی العباس له مه ککه، ام الفضل چاوه روانی هاتنی میرده خوشه و پسته کهی بوو بو مهدینه، به لام نهم دابرانه دریزه ی کیشا و العباس کوتا کوچ به ربوو هاته

مهدینه. ئهوهی برینی دووری میرده کهی بو ساریژ ده کرد بینینی عبدالله ی کوره گهورهی بوو که همدده م له گهل پینه مبهر ها دابوو و له سهرچاوه ی رینمایی کانی خوّی تیراوده کرد، هه موو روزژن پزیسکین کی له رووناکیه پرشنگداره کهی وه ده ست ده که وت. هه رگیز له خهیالی دانه بوو روژیک دابی له فراوانترین ده رگاکانی بچیته ژووره و ببیته ئه و ئافره ته مه زنه و دایکی زانای نه ته و ئیسلام و وه رگیری قورئان که (عبدالله بن عباس هی) بوو.

یه کین کی تر له و نافره ته پیشینانه ی ئیسلام که گویی به و نه شکه نجه و ئازار و ناخوشیانه نه ده ده دووچاری ده بوویه وه له پیناوی ئیسلام: سومه یه دایکی عهماری کوری یاسره. به ده مه خزوم به جوری که شکه نجه و ئازاریان ده دا کاتی گهرمای نیوه رو زور به تین ده بوو، خاکی مه ککه له تاوی گهرما سور ده بوویه وه ، خوی و کوری و میر دیان ده هینایه ئه م بیابانه و لمی سور بوویه وه یا به تاوی گهرما سور ده بوویه وه ، خوی و کوری و میر دیان ده هینایه ئه م بیابانه و لمی سور بوویه وه یا به سه به دا ده کردن و قه لا نهانی داخکراویان له به ده کردن ، به ردبارانیان ده کردن ، تا له تاوی ئه شه شه که نه و ئازاره سه ختانه کوره که ی و میر ده که ی و شه یه کیان به ده مسلا هات که دلای موشریکه کانی رازیکرد، و شه یه که به زور و تیان، بویه له وان و له وینه ی ئه وان ئه مایه ته دابه زی: ﴿ مَن أُکرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌ بِالإِیَان . . . واتا . . . خودا له وانه خوش ده بیت و تاوانیان له سه در نیم که به زور کوفریان پی ده کریت له کاتیکا دلیان ئارامه به به باوه رو نیمان به خوا . . . ﴾ النحل: نییه که به زور کوفریان پی ده کریت له کاتیکا دلیان ئارامه به باوه رو نیمان به خوا . . . ﴾ النحل:

هدرچی سومهییهیه ئارامی گرت و رازی نهبوو تهنها به وشهیه کیش بی باوه ران رازی بکات، بزیه ابو جهل ههر ئهوهندهی بو کرا به رمیّك لیّیداو گیانی هه لفراند، میّـ ژوش به دیّـری نورین بهیه کهم شههید له ئیسلام توماریکرد.

له میژوی ئیسلامدا زوّرانیّك ههن بیّجگه له سومهییه بهرگهی زیاتریان گرتووه لهپیّناو سهرخستنی ئیسلام، ههرگیز له خوّراگری و چهسپاویدا لاواز نهدهبوون، ئهشكه به و ئازار ورهی پیّبهرنهدان، به لکو بهئارامی و رازی بوون و به ئومیّدی پاداشتی خوایی رووبهرووی ئازار و ئهشكه به دهبوونهوه، هیچ کاتیّك رازی نهبوونه به ریسسواکردن و سوکایهتی پییّکردن له ئاینه کهیان، سهریان شوّر نه کردوّته و داوای بهزهییان نه کردووه له دوژمنانی ئه م ئاینه، ههتا

ئهوانهی ژیاننامهی پیّغهمبهر هی و هاوه لانیان نووسیووه، ده لیّن: پیاوه سزادراوه کانی ئیسلام له ژیر ئهشکه نجه و ئازاردا و لهپیّناو مانهوهی خوّیان بینجگه له بلال بانچاربوونه وشهیه بلاین ستهمکاران رازی بکات، به لام نهها توووه ئافره تیّکی موسلمان له ژیر ئهشکه نجه و ئازاردا هیچ له و جوّره وشانه یان و تبیّد.

ئهم ئافرهته بویره موسلمانانه بهرگهی ئهشکه نجه و ئازاری زوریان گرتبوه له پیناوی خوا و بهرزراگرتنی ئاینه کهی، بهرده وامبوون له بانگه واز کردن بو ئیسلام، گوییان نه ده دایه درك و دال و درواری ریّی بانگه واز کردن بو ئاینی خوا.

ابن عباس لهبارهی ام شریك القرشیّة العامریة برّمان ده گیریّتهوه و ده لیّ: لهو كاتهی ام شریك هیّشتا له مه ككه بوو ئیسلام چووه ناو دلّی و موسلّمان بوو، پاشان به نهیّنی ده چووه ناو مالّی ژنانی قورهیش و بانگی ده كردن برّ ئیسلام و لهبه رچاوی شیرین ده كردن، تا كاره كهی له لای خه لّكی مه ككه ئاشكرابوو و ده ستگیریان كرد و پیّیان وت: ئه گهر لهبهر هیّزه كهت نه بی ئاوا و ئاوامان لی ده كردی به لاّم برّ ناو هیّزه كهت ده تگهریّنینه وه. ام شریك وتی: له پشتی حوشتریّك هه لیّانگرتم و هیچیان له ژیر دانه نام، پاشان سی روّژ جیّیان هیشتم، نه خواردنیان دامی نه خوراك. وتی: پاش تیّه ربوونی ئه و سی شهوه هیّنده بی توانا و لاواز و نه خوش بووم هیچ شتیكم نه ده بیست له سهر رووی ئهم زه مینه. هه ركاتی دایانبه زاند بام له به رخوری گهرم ده یانبه ستمه وه و، خوشیان ده چوونه رووی ئه م زه مینه. هم ركاتی دایانبه زاند بام له به رخوری گهرم ده یانبه ستمه وه و، خوشیان ده چوونه رووی شیر، خواردن و خواردنه وه یان لی تقه ده غه كردم تا رویشتن. . . . ه تد.

ئافرهتی موسلمانی پیشینه هدر بهوهنده نهوهستاوه لهپیناو سهرخستنی ئیسلام، به لکو وهپیشکهوت بو شهرکردن شان به شانی پیغهمبهر و هاوه لانی له چهندین جهنگداو، کاری زور نایاب و جوانی ده کرد له ئاماده کردنی مهشکه و پرکردنی له شاو و بردنی بو تیکوشهران و تیرئاوکردنیان و چاره سهرکردنی برینداران و گواستنهوهی شههیدان بو دهرهوهی گزره پانی شهر، هیچ کاتیکیش ده ستهوسان نهوه ستاوه، به لکو چه کی هه لگرتووه و شان به شانی پیغهمبهر هوه هاوه لانی شهری کردووه: مسلم له ام عطیة الانصاریة ده گیریته وه و تویه تی: له گه لل پیغه مبهر ها

حموت غهزام کردوه، لهناو ره شمال ده مامهوه و خواردنم بن ناماده ده کردن، چاره سهری بریندارانم ده کرد، به کاری نه خنشه کان هه لله ستام. صحیح مسلم ۱۹٤/۱۲.

انس بن مالك ده لينت: ((ههركاتيك پيغهمبهر به بچووبايه جهنگ ام سليم و چهند ژنيكى ئهنصارى دهبرد له گهل خزى، كه ئاويان دهدا به خهالك و بريندارانيان چارهسهرده كرد)) صحيح مسلم ۱۹٤/۱۲.

بخاری له الرُّبَیِّع بنت مُعَوِّذ ده گیریتهوه، وتویه تی: ((ئینمه له گهل پینغه مبهر الله بووین، بریندارانان چاره سهرده کرد و شههیدانان بو مهدینه ده گیرایهوه)) فتح الباری: ۸۰/٦.

شمشیر!! هدر بزیده خهلیف می تینگه یستوو عصر بن الخطاب ام سلیطی پنی له پینشتربوو له هاوسه ره که که ام کلثوم له کاتی دابه شکردنی کالآی حیجاب له نینوان ژنانی مه دینه "چونکه ام سلیط مه شکه ی ده دروی له روژی نوحود، نه مه شکار یکی زور گرنگ بوو "چونکه جهنگاوه رانی تیراوده کرد و دوباره گرووتینی وه به رده خستنه وه.

بوخاری له ثعلبة بن ابی مالك ده گیریّتهوه: ((عمر كوری خهتتاب همهندی كالآی حیجابی له نیّوان ژنانی مهدینه دابهشكرد، جلیّکی باش مابوو، ههندی له ئامادهبووان وتیان: ئهی ئهمیری باوهرداران، ئهمه بده به كچهكهی پیّغهمبهر گه كه لهلاته مهبهستیان ام كلشوم كچی عهلی بوو (۱) معمر وتی: ام سلیط لهپیّشتره، ام سلیط ژنیك بوو له ژنانی ئهنصار كه پهیانیان دابوو به پیّغهمبهر گ. عمر وتی: چونكه ئهو مهشكهی بو دهدروین و ئامادهی ده كرد له روژی ئوحود)) فتح الباری ۷۹/۲ وه ۷۹/۷.

له جهنگی ئوحود رووخساری پینغهمبهر هی برینداربوو، ددانی پینشهوه ی شکا، گونا و لینوی سهرهوه ی برینداربوو، دانی پینشهوه ی کچی برینه کانی بو دهشوشت و ئاوی بهسهرداده کرد، کاتی فاتیمه بینی ئاوه که ته نها خوینه که زیاتر ده کات، پارچهیه ک له قهمیشی هینا و سوتاندی و نوساندی به برینه کهی، ئنجا خوینه که وهستا. فتح الباری ۳۷۲/۷.

یه کیّکی تر له و ژنانه ی خوّراگربووه له کاته د ژواره کانی جه نگی ئوحود: صهفییه ی کیچی عبد الموته لیب، پوری پیّغه مبه ر گلی کاتی هه لسا و تیریّکی له ده ست بوو له ده م و چاوی خه لکه که ده دا و ده یوت: پاده که ن له پیّغه مبه ر خوا گلی! کاتی پیّغه مبه ر گلی صهفیه ی بینی ئاماژه ی بی زبیر بن العوامی کوپی کرد تا بیگه ریّنی ته وه نه بادا نه و هه تککردنه ببینی که به حهمزه ی برای کراوه، صهفیه وتی: جا بوچی؟ بینیومه هه تك به برام کراوه، ئه مه له پیّناوی خوا هی شتا که مه پازین به وه ی به سهرمان ها توووه، ئارام ده گرم به ئومیّدی پاداشتی خوایی انشاء الله.

⁽۱) واتا کچهزای پیّغهمبهر ﷺ که بچوکترین کچی فاتیمه بوو ـ علیها السلام ـ بۆیه پیّیان دەوت کچی پیّغهمبهری خوا.

پیغهمبهر گر پاکیشابوو و فهرمووی: ((ههرچهنده بهلای پاست و بهلای چهپا ناورم دهدایهوه ههر نوسهیبهم دهدی له جیاتی من و لهپیناو پاراستنی من شهری ده کرد)) عوماره ی کوری لهم ههر نویسته سهخته لهباره ی دایکی ده نیت: من لهو رقره بالی چهپم برینداربوو، پیاویک لیخیدام وهکوو دارخورما بهرزبوو و رقیشت، کهسیش نههات بهده مهوه، خوینیش لیم ده چوپا، پیغهمبهر شد فهرمووی: برینه کهت بییپچه، جا دایکم هات و ههندی پارچه قوماشی پینبوو که لهناو پشتینیدا هه نی گرتبوو، بو برینپینچی ناماده ی کردبوو، برینه کهی پینچام، پیغهمبهریش شیستینیدا هه نی گرتبوو، بو برینپینچی ناماده ی کردبوو، برینه کهی پینچام، پیغهمبهریش بیغهمبهر شی ده نیونو ننجا کی بهرگهی نهوه ده گری که تو بهرگهی ده گری نه ی دایکی عوماره؟ نوسهیبه وتی: نه کاتی نهم قسه یه نهو پیاوه هات که له کوره کهمی دابوو، پیغهمبهر شی فهرمووی: نهمه بوو نه کوره که تی دا نوسهیبه وتی: چوومه سهر ریگای و نه قاچیمدا و خستم به فهرمووی: نیمه بوو نه کوره که تی دانسی شی به جوریک پیکهنی ددانه کانی به ده رکهوتن، به نوه ویم نه نه به جوریک پیکهنی ددانه کانی به ده رکهوتن، فهرمووی: پیکات نهی دایکی عوماره، پاشان نه دوای یه ک به چهک نیماندا تا کوشتمان، فهرمووی: پیکات نهی دایکی عوماره، پاشان نه دوای یه به جهک نیماندا تا کوشتمان، نوسهیه رشی فهرمووی: سوپاس بی خوا که زائی کردی به سهر دوژمنه کهت و بیلبیلهی چاوی پین نیشاندای نه دوژمنه کهت، تونه نیمان به خوا که زائی کردی به سهر دوژمنه کهت و بیلبیلهی چاوی پین نیشاندای نه دوژمنه کهت، تونه نیمان به خوا که زائی کردی به سهر دوژمنه کهت و بیلبیلهی چاوی پین

له و پرژه جهستهی نوسهیبه په غابو و له گه ل برین، به هوی هینده شه پ و کوشتاری کردبو و هینده ی له سنگی بی باوه پان دابوو، کاتی پیغه مبه ر شه سهیری ده کات هه ممو جهستهی له ناو خوینه، بانگی کو په که که ده کات: دایکت. دایکت، برینی بییچه، خودا فه پ و پیروزیتان تیخا ئیده له ئال و به یتی منن. پله و پایه ی دایکت له پلهوپایه ی فلان و فلان باشتره، کاتی نوسه یبه گویی له قسمی پیغه مبه ر شه بوو وتی: داوا له خوا بکه بومان له به هه شت هاوه لت بین، ئنجا فه رمووی: خودایه بیانکه هاوه لی من له به هه شت، ئنجا نوسه یبه وتی: ئیتر گرنگ نییه هه رچی دووچارم بیته وه له دونیا))(۱).

⁽١) سميري أخبار غزوة احد بكه سيرة ابن هشام و انسن العيون والآثار الحمدية وطبقات ابن سعد، والاصابة، واسد الغابة.

تیکوشانی ام عوماره ی راستگو و کاره چاکه کانی ته نها له جه نگی احد نه بووه ، به لکو چه ندین دیمه نی نی نه که ندین بینیوه له په یانی عه قه به و حوده بیبه و خه بیبه و حونه ین پاشان له جه نگی یه مامه ش به شداریکردووه له سهرده می ابوبکر الصدیق ، که جوانترین تیکوشانی نیشانداوه ، له و روزه یانزه جار بریندارکراوه ، ده ستیشی براوه . بویه سه یر نیبه پیغه مبه رشی مژده ی به هه شتی پی بدات ، پاش خوشی ببی ته جینگای ریزی خه لیفه ابوبکر و سه رکردده خالیدی کوری وه لید و خه لیفه عمر .

لم ماوه روّشندی میّژووی ئافره تی موسلمانی تیکوّشهر ئافره تیّکی تر همیه که مهزنییه کهی له خاتوو نوسه یبه کهمترنییه نهویش: ام سولهیم کیچی میلحانه" ئهمه وه کو ئافره ته تیکوّشهره کانی تر ئاوی ده دا به جهنگاوه پان، بریندارانی چاره سهرده کرد. ابو ته لاحهی میّسردی ام سولهیم له گهل ئه و موسلمانانه یه که له گهل پینه مبهر خوّیان ئاماده کردووه بو رزگار کردنی مهککه، ام سوله پیش دووگیان بوو له مانگه کانی کوّتایی، به لاّم نهم دووگیانییهی بهرگرنه بوو له مانگه کانی کوّتایی، به لاّم نهم دووگیانییهی بهرگرنه بوو له خوا بباته وه، بی نهوه ی گوی بداته دژواری گهشت، سهختی سهرکه و پیزی تیکوّشان له پیناوی و نهزیه تی نهوه ی گوی بداته دژواری گهشت، سهختی سهرکه و نه نهرشتی حوشتر، ووشکی و نهزیه تی تیاده ها ته وه دهموو ناخوشیه، به لاّم ناچار بوو موّله ته له و نهزیه تی کردنی می میسردی شاد بوو، پینه میار به شاری بینینی سهرکه و تنی خوا و رزگار کردنی مه کهی کرد، له و پروژه پیروزه ی که شاری مهککه جمعه ی ده هات به بانگ و زایه لهی تیکوشه پانی باوه پردار که ده یانوت: ((لا اله الا الله الا الله و ده به الا ایاه، محله به نه له الدین ولو کره الکافروون))

واتا:

تدنها الله خودایه بی شدریك و هاوتایسه

بهلیّنی راستیدایه سهرخهری بهنده خوایه

پارته کانی ژیر نایه لهییش و لهدوای نایه

تدنها الله خودایه بی شدریك و هاوتایــه

پەرستنمان تەنھايە بەس بۆ زاتى الله يـه

دلسوزي بو دين وايه كافر پيي نارهوايه

نهم نافرهته بینی بناغهی بتپهرستی و هاوبهش دانان بر تاتایی ده پوخی له دوورگهی عهرهب، بته کان لهسهر دهستی پیغهمبهر الله داده پرماو ده یفه رمووو: جاء الحق وزهق الباطل ان الباطل کان زهوقا. واتا: حمق و پهوا هات و پووچهل و ناپاستی ژیرکهوت، به پاستی همموو کات ناپاستی ژیرکهوتووه.

له صحیحی موسلیم هاتوووه: ((ام سولهیم له روزی حونهین خهنه مریکی هه الگرتبوو له گه ال خوی، ابو ته لحه بینی، وتی: ئهی پیخه مبهری خوا، ئه مه ام سوله یه و خهنجه ریکیشی پیده،

پینه مبدر الله سهردانی ام سولهیم و خوشکه کهی ام حه رام کچی میلحانی ده کرد، وه چنن مژده ی به همه سولهیم داوه، ئاوه هاش مژده ی به ام حه رام داوه به وی سواری شه پوله کانی ده ریا ده بیت له گه ل تیکوشه رانی رینگای خوا غه زا و جیهاد ده کات.

بوخاری له انس بن مالك شه ده گیریته وه ، وتی: ((پیغه مبه ره هی چووه مالّی کـچی میلحان و پالیدایه وه ، پاشان پیکه نی ، ام حه پام وتی: بوچی پیده که نی ئه ی پیغه مبه ری خوا ؟ فه رمووی: کومه لیّن له ئومه تی من سواری ده ریای سه وز ده بن له پیناوی خوا ، وینه یان وه ک پاشایه که له سه رته خت. ام حه پام وتی: ئهی پیغه مبه رخوا ، داوا له خوا بکه منیش له وان بم ، فه رمووی: ((خودایه ام حه پامیش یه کین بیت له وان)). پاشان دیسان پینکه نی ، ام حه پام وتی: هه روه کو جاره که ی پیشوو ، فه رمووی: هه روه کو جاره که ی پیشوو ، ام حه پام وتی: داوا له خوا بکه منیش له وان بم فه رمووی: تو له پیشینه کانی نه ک له وانه ی له دواوه ن)).

مژدهی پینهمبهر علی هاته جی وه ک انس هی ده لی: ام حه پام شووی کرد به عوباده ی کوپی صامت، له گه لیدا رؤیشتن بو تیکوشان، سواری ده ریا بوو له گه ل کچی قرطَة (خیزانی معاویه یه).

⁽۱) الرميصاء: ام سُلَيم بهم سيفهته ناوزهد كرابوو، بههؤى بوونى په لهيهك له چاوى.

کاتی له دهریا دابهزین ام حه رام سه رکه و ته سه ریشتی حوشتره کهی، حوشتره که هه لبه زی و شه میش له سه ریشتی به ربوویه و و کوچی دوایی کرد)) فتح الباری ۲۹/۱. گوره کهی له قویر سه، خه لکی کاتی به لایدا تیده په رن ده لین: نه مه گوری نافره ته صالحه که یه، ره همه تی خودای لی بین (۱).

لهو ژنانهی بهشداری سهرخستنی ئیسلام و تیکوشان له پیناویدا کردووه و له پیشهوهی بهرهی جهنگدا بووه لهگهلا پیغهمبهر علی ام نهیمن دایه نی پیغهمبهر ای شدم نافره شد به به به به کاری زور دلیرانه ههالساوه، بریندارانی چارهسهرکردووه، تینوانی ناوداوه (۲).

یه کیّکی تر: که بشه ی کچی رافعی نه نصاریه، دایکی سه عد کوری معاذ ش " له روّژی نوحود به سواری نه سپه که ی به پراکردن هاته لای پیغه مبه ر او سه عدیش جله وی نه سپه که ی بو گرتبوه سه عد وتی: نه ی پیغه مبه ر خوا، دایکم، پیغه مبه ر افغان فه رمووی: ((زوّر به خیّر بیّت)) و له به ری هه لسا و لیخی نزیك بوویه و و له باره ی عه مری کوری سه ره خوّشی لیّکرد و، موده ی به هه شتی دا به خوی و بنه ماله شه هیده که ی و له خود ا بوّیان پارایه وه .

دووانی تر لدوان: فوره یعدی کچی مالك و ام هیشام کچی حارثة کچی نوعمان شن که لدوانه بوون پدیانی (بیعة الرضوان)یان دایه پیغه مبدر شن له ژیر داره که له حوده بیبه که پیغه مبدر شن بوون پدیانی (بیعة الرضوان)یان دایه کات می موشریکه کان باوه پردارانیان قدده غه کرد له چوونه بخ نهو شوینه بانگی کرد بوون له و کات می موشریکه کان باوه پردارانیان قدده غه کرد له چوونه مدککه، کاتی پیغه مبدر شن عوسمان زوری پی چوو و هدر ندها تدوه، موسلمانان گومانیان برد که قوره یش ده ستی خوی وه شاندووه و عوسمانیان کوشتووه. ننجا خودا پیزی نا له پیغه مبدره کهی و هه موو ندوانهی ناماده ی نه و پدیانه بوون، په زامه ندی خی پی شایسته کردن که له پیناویدا مرؤ قخوی به کوشت ده دا و هیچ خوشیه کی ره زامه ندی خود الدباره یانه و قورئانیکی دابه زاند که تا ناسمانه کان و زموی مابینت ده خود پندریته وه، وه ک ده فه رمووی ناه گورنی آز نیبای به نکونک تحت الش جَرَة فَعَلِمَ

⁽۱) الحلية ٦٢/٢، وه صفة الصفوة ٧٠/٢.

⁽۲) سميرى المغازى ۲۸۸۱و، انساب الاشراف ۳۲۲/۱ و، دلائل النبوة للبيهقي ٣١١/٣ بكة.

ئافرهتێکی تر: ام المنذر سه لمای کچی قه یس که ئاماده ی به یعه ی رضوان بوو، پیشتریش ئاماده ی (به یعه ی موئمنات) بوو، بویه ناون الله (په یانده راب به دوو به یعه ت). وه کاتی پیغه مبه را ها و موسلمانان هه لسان بو گه مارودانی به نی قریظة ئه م هاوه له به ریزه له گه لیاندابوو، فه زلای تیکوشان له ییناو خوای به رکه و تووه.

ئافرەتىڭكىتر ئەسماي كچى يەزىد بن السكن ي ئەنصارىيە، بەشدارى پىغەمبەر ﷺ كردووه لــه جەنگى خەندەق، دەرچووە لەگەلنى بۆ حودەپېيە، ئامادەي بەيعەي رضوان بووە، بەشدارى جەنگى خهیبهری کردووه، بهردهوام کوشش و ماندووبوونی پر له پاداشتی پیشکهش ده کرد به ئیسلام و يرسه كانى تا پيغهمبهر على كۆچى كرد ولينى رازى بوو. پاش ئهمهش ههر نهوهستا له سەرخستنى ئىسلام، بەلكو لە سالى ١٣ي كۆچى دەرچووە بىز ولاتىي شام، ئامادەي جەنگى پهرمووك دهبيت و ناو دهدات به تينوان، بريني برينداراني دهپينچايهوه، هاني تيكوشهراني دهدا بۆ بەرەوپیش چوون و خۆراگرى. جەنگى يەرموك بەناوبانگترین جەنگى ئیسسلامە كـ ئافرەتى موسلمان بهشداری بوونیکی چالاك و بهرچاوی تیادابووه لهگهل تیکوشهرانی تر، لهم روژه زور له جهنگاوه ران دلیّان لهرزی و بسیّوره بوون، ههندیّکیان گهرانه وه، له کاتیّکا ئافره تانی موسلمانی تيكوشهر له يشتيانهوه شهريان دهكرد، به بهرد و دار رووبهرووي راكردووان دهبوونهوه و هانيان رۆلنى بەرچاويانى لەم جەنگەدا كردووه، دەلىن: ((لەم رۆژەدا ئافرەتانى موسلمان شەريان كردووه، کهسانیّکی زوّریان له سوییّی روّم کوشتووه، لهوانهشیان دهدا که رایان دهکرد له موسلّمانان و پێيان دەوتن: بۆ كوێ دەچن و به جێمان دێڵن بــۆ ئــهو ئاژەلانــه؟ كاتــێ ئافرەتــان ئەمـــهيان دەوت پياوهکان دهگهرانهوه))^(۱).

⁽١) البداية والنهاية ١٣/٧ و، تاريخ الطبرى ٣٣٥/٢ وما بعدها طبعة دار الكتب العلمية.

هه لویستی جوانی نافره تانی موسلمان و تین و گر خستنیان به جهسته ی تیکوشه ران گهوره ترین کاریگه ربوو بو به رگه گرتن و خوراگری سوپاکه تا خودا سهرکه و تنی بویان نووسی به سهر روم.

لهم روزه سهخته دا نه سهای کچی یه زیدی پاله وان مه ردایه تیه کی که م وینه ی نواند، هینده نوانه ی نازایه تی و پاله وانیتی و سه قامگیری نواند که زور له پاله وانان نه یاننواند " نهم نافره ته له ناو ریزی کوشتاردا و نببوو، ژماره یه کیشی له موشریکه کان کوشتبوو.

ابن حهجهریش ئاماژهی به ئازایهتیهکهی کردووهو، ده نین: ((ام سه نهمه ی نه نیصاری (نه سهای کچی یه زید بن السکن) جهنگی یه رموکی بینیووه، نه و روّژه ۹ که سی نه روّمه کان کوشتووه به ئاسنی ره شماله که که باش نهم رووداوه ش روّرگاریّك ژیاوه)) الإصابه ۲۲۹/۶. سیر اعلام النبلاء ۲۹۷/۲

پیده چی ئدم نافره ته پالهوانه ماوه ی کوتایی ژیانی له ولاتی شام به سه بردبی، که له وی جه نگی یه برموك به رپابووه "چونکه ئه و کاته له گهل هاوه له به به به به به به ناوره و ژیاوه تا گهیشتوته سه به ده می یه زید کوری معاویه. کاتی ئه جه لی هات خاکی دیمه شقی گولاوپرژین کردووه به ته به ته به به که که و له گورستانی (الباب الصغیر) نیژواوه. ئیستا گوره شکوداره که ی گهواهی تیکوشانی بی و چانی نه م نافره ته ده دات له پیناوی خوادا. سیر اعلام النبلاء ۲۹۷/۲.

ئنجا، ئەمە چەند لاپەرەيەكى رۆشنە لە ميژووى ئافرەتى موسلمان، كە ديرەكانى بە باوەپى راستەقىنە، قوولانى تىڭگەيشتن، فراوانى پەى بردنيان بىق پەيامى ئافرەتى موسلمان لە ژيان و ئەركەكانى بەرامبەر پەروەردگارى و ئاينەكەى نووسىراوە. ئەمانىه چەند لاپەرەيىەكى كەمن لەپەراوىدى دەولامەندى مەزنى پى لە كارە چاك و بەرزەكانيان و فىداكارىيە كەم وينامكانيان و باوەرى قوولايان.

شانازی دهکات به کهسا پهتیه ئیسلامیهکهی و ئاینه رمواکهی

گومانی تیانییه ئافرهتی موسلمانی روشنبیری ئهمرو له لاپهره پیروزه کانی چیروکی ئهم شاژنانهی ئیسلام نمونهی پیشهنگی و چرایه که رووناکی لی ورده گریت و نمونه یه کی زیندوو و زمان حالیانه، له خهمی ئهوه دایه ئهمرو هه نگاوه کانیان هه لگری بو دروستکردنی که سایه تیه کهی شانازی ده کات به که سایه تیه ئسلامیه کهی و ئاینه ره واکهی. ئافره تی موسلمانی روشنبیر ده بی شانازی بکات به که سایه تیه ئیسلامیه کهی، سه ربه رز بیت به پلهوپایه شکوداره کهی که ئیسلام ههر له زووه وه پینی گهیاندووه، پیش ئهوهی ئافره تانی نه ته وه کانی تر بگهن به شتیك لهم به رزیه پیش پازده سه ده ئیسلام بو یه که که که از ده وی مافه کانی ئافره تی راگهیاند، به م شیوه یه ئافره تی موسلمان ههمو و مافه کانی ئاده میزادانه ی بو ده سته به رکرا چهندین سه ده پیش جیهان و ریخ خراوه مرویه کان و به لگهنامه ی مافی مروق.

لهم کاته زووهوه ئیسلام رایگهیاند که ئافرهتان هاوشانی پیاوانن (النساء شقائق الرجال) وهك له فهرمووودهی خرّشهویست هاتوووه که ابو داود و ترمذی و دارهمی و احمد گیراویانه تهوه، لهو کاتهی که نیّوهنده کانی مهسیحیه ت گومانی ده کرد له مروّقایه تی بوونی ئافره ت و سروشتی گیانه کهی، ئهو کاته قورئان رایگهیاند: ﴿فَاستَجَابَ لَهُم رَبُّهُم أنّی لاَ أُضِیعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنكُم مِن ذَکّرٍ أو أنثَی بَعضُکُم مِن بَعضٍ... واتا: پهروهردگاریان وه لامی داواکاریه کهی دانهوه که بهراستی من کرده وهی هیچ کریّکاریّك ویّل ناکهم چ نیّر چ میّ .... ﴾ ال عمران: ۱۹۵.

پینه مبه ریش په یانی بیست و گویزایه لی وه رگرت له ئافره تان وه ك چون له پیاوانی وه رگرت، په یان وه رگرت له ئافره تان به شیوه یه كی سه ربه خوبوو، نه ك شوین كه وید په وه كردنی ره ها بو پیاو. ئه مانه هه موی جه ختكردنه وه یه له سه ر سه ربه خوبی كه سایه تی ئافره تی موسلمان و شایسته بوونی بو هه لگرتنی به رپرسیاریه تی په یان و به لیننی پشتگیری كردن بو خوا و پینه مهمه وی پیش چه ندین سه ده پیش دان نانی جیهانی سه رده می نوی به مافه كانی ئافره ت له ده ربرینی پای سه ربه خوی له پیگای ده نگدان و هه لبژاردنه وه مده مه نوی که مافه كانی ئافره ت له ده ربرینی پای سه ربه خوبی بوونی ئافره ت له ماله كه ی و خاوه نداریتی كردنی و به خشینی له خه رجی مال و مندال هه رچه نده ده وله مه ندیش بیت، هه روا یه كسان بوون له گه ل پیاوا

له ریز و پلهوپایهی مرزقایهتی و پهروهرده کردن و تهمی کردن و نهرکه شهرعیه کان به گشتی. خیق نه گهر بین سهرجهم نه و مافانه بخهینه پروو که ئیسلام داویه تی به نافره ت و بوی په و ابینیووه، نه و ده رفه ت و بوار ته نگ ده بی و ناتوانین بیانژمیزین.

ریزی ئافرهتی موسلمان و مافه کانی و شایسته کردنی به ئه رك و کار له ئیسلامدا گهیشته راده یه ک نافره تانی روز ثاوای سهرسام کرد. به م بو نه یه و ته ی یه کی له ئافره تانی ئه مریکام هاته وه یاد له و کاته ی گویبستی و تاریک بوو له و لا ته یه کگر تووه کانی شه مریکا که یه کی له زاناکانی سوریه خویندیه وه، نه میش استاذ شیخ بهجت البیطار بوو، له روونکردنه وه ی مافه کانی شافره ته له ئیسلام، نه م ئافره ته نه مریکیه به سهرسامیه وه وه ستا له به رده م شه و ماف و ده ستکه و ته شهرعیانه ی ئافره تی موسلمان پیش ۱۵ سه ده ده ستی که و تبوو، پرسیاری له شیخ کرد، نایا شهر مه که نافره تی موسلمان پیش ۱۵ سه ده ده ستی که و تبوو، پرسیاری له شیخ کرد، نایا نهمه ی له باره ی مافه کانی شافره تی موسلمان ده یلینی پاسان به که وژن!؟ هه لوینست و قسمی پاسان به که وژن!؟ هه لوینست و قسمی نافره تای پوژا و که گوزارشت له واقی و پر مان و سه رسامیان ده کات به پله و پایه ی شافره تی موسلمان و ریز لی گرتنیان یه که جار زوره.

کاتیک نافره تی موسلمان نهم شتانه دهزانیت شاگه شکهی ناینه کهی ده بیت، هینده ی تر باوه پی پیمو ده بیت و زیاتر دلانیا ده بیت له مهزنی و ته واوه تی و گشتگیری به رنامه ی پهروه ردگاری بی همموو نه و هوکارانه ی به خته وه ری ناده میزادی له نامیز گرتووه چ بو نیر یا می، نه وه نده ش به سه که بزانیت نه وه ی نیسلام پیش ۱۵ سه ده پیاده ی کرد و هینایه دی له چاککردنی په وشی نافره تی که مین نه یه نانه ت له مین وی نه م سه ده ی بیسته مه شدا بیه ین نیته دی.

ئهوهش به سه که بزانیت کاتی شورشی فهره نسی له کوت ایی سهده ی ۱۸ به لاگه نامه ی مافی مروقی راگهیاند، له فریز ناونی شانی (مافه کانی پیاو) دایبه زاند. له ماده ی یه کهمی شهم به لاگه نامه یه هاتوووه: ((پیاو به ئازادی له دایك ده بیت و نابی بکری به کویله)). پاشان ههولای زور درا بو زیاد کردنی و شه ی ((وه ئافره ت)) لهم ماده یه دا، به لام ههوله کان ره تکرانه وه و ماده ی یه کهمی راگهیاندنی شورشی ئازادی هه روه کوو خوی مایه وه. ئنجا پاش یه ک سهده زانای گهوره ی

فهرونسی (غرستاف لوبون) له کوتاییهکانی سهدهی ۱۹ و سهرهتاکانی سهدهی بیست له پهرتووکیّکی خوّیدا بهناوی (روح الاجتماع) پایده گهیهنی: هیچ کاتیّك ئافرهت یه کسان نابیّت له گهر تروکیّکی خوّیدا بهناوی (روح الاجتماع) پایده گهیهنی: هیچ کاتیّك ئافرهت یه کسان نابیّت به تهمهش وه کو وه لاّمیّکی نهو زاناییه بوو بو نهوانهی داوای یه کسانی ئافرهت له گهل پیاو ده کهن له دانی مافه کانی ده نگدان و هه نبواردن وه کو پیاوان. کار بهم شیّوهیه مایهوه تا کوّمه لهی نهتهوه کان هات پاش جهنگی جیهانی یه کهم، ننجا سهردهمی نهتهوه یه کگرتووه کان پاش جهنگی جیهانی دووهم، وه نهوانهی کاریان ده کرد لهسهر نووسینی ده قیّک لهسهر یه کسانی مافه کانی ئافرهت و پیاو سهرنه کهوتن کاریان ده کرد لهسهر نووسینی کو قرن نهبیّت چونکه پرووبه پرووی چهند باو و عورفیّکی ناین نامیّز دهبوونه و که وه کوو کوّسپیّک بوو لهبهردهم ههوله کانیان، وه هیچ ده قیّکی یاسایی ناوخوّیی نامیّز دهبوونه که وه کوو کوّسپیّک بوو لهبهردهم ههوله کانیان، وه هیچ ده قیّکی یاسایی ناوخوّیی بیگرنهبهر بو زالبوون بهسهر نهم کوّسپانه بو گهیشتن به نازادیکردنی نافرهت له کوّتی شکستیه کوّنه چ و سهخته کانی. له کاتیّکا پیّش ۱۵ سهده ده قی قورنان و فهرموووده یه یه کلاکهره وه دیّت که یه کسانی ده کات له نیّوان نافرهت و پیاو له پاداشت و سزا، پهرپرسیاریه تی و نهرک، پهرستش و ریزاینانی مروقایه تی و مافه کانی مروق به گشتی.

ئهو ئیسلامه ییه کسانی خسته نیران ئافره ت و پیاو له ده ستهینانی مافه ئاده میزاده پیه کانی، یه کسانیشی خسته نیرانیان له پیاده کردنی ئهرکه مروّقایه تیه کان، کاتی فهرمانی به هه دوووکیان کرد به جینشینی کردنی زهوی و ئاوه دانکردنه وه ی و پهرستنی خوا تیایدا، وه بو هه ریه که میان روّتیکی جیاوازی دانا له دامه زراندنی کوّمه لاّگهیه کی مروّقایه تی به رز و تینگه پشتوو و خاوین، ئه م دوو روّله ته واوکه ری یه کترن نه که دری یه کتر بن، وه ئافره ت و پیاو پهیوه ستن پینی و له سه مهدیه که زیاتر له وه ی تر هه لسی به وه ی پیی شایسته بینراوه له دروستکردنی مروّق و خیّزان و کوّمه لاّگه، به مه به ستی هینانه دی هاوبه رپرسیاری و پشتگیری و هاریکاری له نیّوان هه دروو و کوّمه لاّگه، به مه به به به پیاده کردنی ئه و کاره شایسته ی بوّی دروست کراوه، به لاکو پهیی پیریستی به رژه وه ندی گشتی مروّق پیریسته له سه رئافره ت و پیاو به نه رکی خوّیان هه لسن، به پیریستی به رژه وه ندی پاداشتی ورد له سه رکاره کانیان له م ژیانه، وه ک خودا ده فه رمووی ت

(النحل: ۹۷) پیشتر راقه کراوه، بنهما لهسهر نهوهی ههریهك له نافرهت و پیاو بهرپرسیاره له ژیر دهسته کهی وهك له فهرمووودهی خوّشهویستدا هاتوووه.

باری ئافرهت له نهتهوه کانی پیش ئیسلامه تی له نزمترین ئاستی بووه، به تایبه تی له ولات انی شهریعه ته کونه کان وه که هند و روما، له سه ده کانی ناوه راستیش له جیهانی مهسیحیه تدا و له ولاتی عهره بیش ئیسلام، لیره وه ئافره تی موسلمان زیاتر شانازی ده کات به کهسایه تیه موسلمانه که ی و ئاینه ره واکه ی و پلهوپایه مروقایه تیه به رز و شکوداره که ی.

هدرچی پرهوشی نافرهته له شدریعهته کونهکان، وهك چون زهعیمی هندی (جواهر لال نهروّ) له پدرتووکهکهی (اکتشاف الهند) به گشتی باسیکردووه، ده لنیّ: ((هدرچی پرهوشی یاسایی نافره ته بهپیّی وتهی (مانو) بیّگومان زوّر خراب بوو، ههمیشه پشتیان به باوك و برا و میرد بهستبوو))، که وهك زانراوه میراته کانی نهوان له مردووه نیّره کانهوه ده گویّزرایهوه بیو زیندووه نیّره کان و رهگهزی میّینهش بیّبهش بوو.

نههرو بهدواچوونهوهیه کی ههبوو لهسهر ئهمه، که ده لنی: ((ههر چونیک بی باری ئافرهت له هندی کون باشتربوو له باری ئافرهت له ولاتی یونانی کون، یان له رومای کون، یان له سهردهمی مهسیحیه تی یه کهم)).

ر ووشی ئافر و ته شهریعه تی روّمای کوّن دامه زرابوو له سهر دان نه نان به شایان بوونی ئافر و ت بودی نافر و ت بودی نافر و ت بودی داین ت بودی که روگه زی میّینه یه، جا چ بچوك بیّت یا پیّگهیشتوو، بوّیه هه میشه له ژیر چاودیّری باوك یان میّرد دابوو، هیچ جوّره ئازادیه کی نهبووه له ههلس و که وتیدا، به گشتی میراتی لیّده گیرا به لاّم پیّی نه ده درا.

ئافرهت له دهستوری رومانی شینک بیوه لیه شیناه خاوه نداریتی کردووه، بزیه کهسایه تیه که ده ده نیاه و که ده که داری در بینه و که داری در که داری در که داری در که در

هدندی له کونه ئایندکان گومانیان هدبوو له مروقایدتی بوونی ئافرهت و سروشتی گیاندکدی. چدندین کونگره له روّما بدسترا بو گدران بددوای گیانی ئافرهت که ئایا ئدمیش هاوشیّوهی گیانی پیاو گیانی هدید؟ یا گیانی ئافرهت هاوشیّوهی گیانی ئاژهلانه وهك گیانی مار و سدگ... هتد. بدلکو یدکی لهو کوبوونهوانه بریاریدا" ئافرهت به شیّوهیدکی رهها هیچ گیانی نییه و دوباره له ژیانه کهی تر زیندوو نابیّتهوه!

استاذ (جاسم محمد المطوع) له پهرتووکهکهی (زوجات النبی ﷺ فی واقعنا المعاصر ـ ص۷۷ ـ) ده لاّی: ((پهرلهٔ مانی ئۆسکۆتلهندی له سالّی ۱۵۹۷ بریاریّکی دهرکرد، که ده لاّیّ: ئافره تنابی هیچ ده سه لاّتیّکی هه بیّت له سه رهیچ شتیّك))

جاران پیاوه کان له بهریتانیا ژنه کانی خویان ده فروشت تا یاسای سالی ۱۹۳۰ ده رچوو و ئهم کاره ی یاساغکرد.

له سهرده مى هنرى ههشتهم پاشاى ئينگلته را پهرله مانى ئينگليزى برياريكى ده ركرد بهوهى ئافرهت نابى پهرتووكى (العهد الجديد) بخوينيته وه كه المسيح عليه السلام هيناويه تى.

هدرچی نافرهته له دوورگهی عهرهب، نهوا له زوربهی هوزهکانی پیش هاتنی ئیسلام جینگای سووکایهتی پیکردن بوو، مایهی شهرمهزاری بوو، بویه زور له سهرپهرشتکارانیان سووربوون لهسهر نهوهی نهم شهرمهزاریه دوچاریان نهبیتهوه، نهمهش به زیندهبهچالکردنی لهو کاتهی له دایکبووه. خودا گوزارشت لهو ههسته نزمه ده کات بهرامبهر به نافرهت لهسهرده می نهفامی، که ده فهرموووی: ﴿وَإِذَا بُشِرِ أَحَدُهُم بِالأُنتَی ظَلَّ وَجههٔ مُسودًا وَهُو کَظِیمٌ، یَتَوَارَی مِنَ القَوم مِن سُوءِ مَا بُشِر بِه، أَیُمسِکُه عَلَی هُونٍ أَم یَدُسُّهُ فِی التُّراب، ألاَ سَآءَ مَا یَحکُمُونَ. واتا: له سهرده می نهفامی کاتی یه کیکیان مژده ی له دایکبوونی کیچیان پیدابووایه روخساری له خهفهتانا رهش ههلاه گهرا له داخی نهم ههواله و له ناخیشیدا پردهبی له رق و کینه بهلام دهیشاریتهوه، لهبهر سهختی و نالهباری نهم مژده یه خوی له خهلکی دهشاریتهوه، نهگهر بهخیوی بکات به نادلیهوه یه سهختی و نالهباری نهم مژده یه خوی له خهلکی دهشاریتهوه، نهگهر بهخیوی بکات به نادلیهوه یه بیان زینده به چالی ده کات، بهراستی موشریکه کان خراب بریار ده ده ن النجل: ۸۵ – ۵۹.

هـ مروا خـودا ويّناى درندايـ متى تـاوانى زينده به چـالكردنى ئـ مو بيّتاوان و پاكـ م دهكات و دهفه رموووي: ﴿ وَإِذَا الْمَوْدَةُ سُئِلَت بِأَيِّ ذَنبٍ قُتِلَت. واتا: لمروّرْى قيامه ت له كچى زينده به چالكراو ده پرسريّت لمبه رچى كوژراوه ﴾ التكوير: ٨ ـ ٩.

به راستی ره وشیکی پی له ناسور و شهرمه زاری بوو بو مروقایه تی، (مروقایه تی شافره ت) به شیوه یه کی تایبه ت له ولاتی عهره بیش ئیسلام و له زوربه ی ولاته پیشکه و تووه کانی نه و کاته به تایبه تی ولاتی روّمان، له سهرده می مهسیحیه تی یه که م، پاشان له زوربه ی ولاته کانی سهرده می نیستا که هیشتا کاریگه ره له یاساکانی به مافه کانی روّمانی، وه ک نه مه له لایه ن زاناکانی ماف ناسراوه (۱).

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر له و بهخششه گهوره تیّدهگات که خوا بهسهری باراندووه له و روّژهی خوری ئیسلامی هه لیّننا و جیهانی عهره بی نقومی رووناکیه پرشنگداره کهی کرد که ده فهرموووی: ﴿الیّومَ أَکمَلتُ لَکُم دِینَکُم وَأَتمَمتُ عَلَیکُم نِعمَتِی وَرَضِیتُ لَکُمُ الإِسلاَم دِینًا... واتا: ئهمرو ئاین و دهستور و بهرنامهی ژیانم بو ته واوکردن و بهخششه کانم له سهرتان ته واوکرد و به ئاینی ئیسلام بوتان رازی بووم وه کو پهیره و پروّگرامی هه تاهه تایی ژیانتان.. ﴾ المائده: ۳.

به لکو ئه وه ی ده روونی ئافره تی موسلمان پرده کات له به خته وه ری و ره زامه ندی و ئارامی و شانازی و، ریز و پلهوپایه ی زیاتر ده کات ئه وه یه پلهوپایه ی دایکایه تی به رزتر راگرتوه له پله وپایه ی باوکایه تی پیغه مبه ری هاته لای پیغه مبه ری و ت: ئه ی پیغه مبه ری خوا، کی له همو و له که س لیم له پیشتره به هاوه لیتی کردنی ؟ فه رمووی: ((دایکت)). و تی: پاشان کی خه رمووی: ((دایکت)). و تی: پاشان کی فه رمووی: ((دایکت)). و تی: پاشان کی فه رمووی: ((دایکت)). و تی: پاشان کی فه رمووی: ((باوکت)) متفق علیه. شرح السنه ۲/۱۳.

لهبهرئهوهی ئافرهت بههزی سروشتی درستبوونییهوه تایبه تمهند بووه به هه نگرتنی مندال له سکیدا، پاشان شیرپیدانی و له باوه شگرتنی، ئهمه شماندووبوونیکی زور و کاریکی گهوره یه،

⁽١) سميري المراة في الاسلام للدكتور معروف الدوالييي: ٢٣ بكه.

بۆیه قورئان دەفەرموووى: ﴿وَوَصَینَا الإنسَانَ بِوَالِدَیهِ حَمَلَتهُ أُمُّهُ وَهنًا عَلَی وَهنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَینِ ان اشکُر لِي وَلِوَالِدَیكَ إِلَيَ المَصِیر. واتا: مرۆڤمان راسپاردووه سهباره ت به دایك و باوكی" چونكه دایكی له باری ناخۆشی و سهختی یهك لهدوای یهك ههلیّگرتووه و پاشان به دوو سال ئنجا لیّی جیاده بیّته وه به هوی شیرپیدانی، كهواته سوپاسی مین بکه و سوپاسی دایك و باوكت بکه و گهرانه وهشتان بوّلای منه و لقمان: ۱٤.

له بهرامبهر نهم ماندووبوونه زوّرهی خراوهته سهر شانی نافرهت، لهسهر پیاوه نهرکی خهرجی خیزان و پاراستنیان هه لکری، له گهل نهوهش پیاو هینشتا ههستی به و پلهوپایه ی نهده کرد له نیسلام وه ك نهمه له فهرموووده کهی پیغهمبهر الله در کهوتووه....

لهپال نهم شکوداریهی پلهی دایکایهتی، ئیسلام جاریّکی تریش نافرهتی بهرزکرده وه و ریزی لیّنا پاش شووکردنی، بهوهی پاش شووکردنیش پاریزگاری ههولبداتی باوکی و بنهماله کهی ده کات و لهناو ره چهله و بنهماله ی میّرده کهی ناتویّته وه و ناوی خوّی و باوکی رهش نابیّته وه، وه وه حالی کوّمه لُگه روّژ ناواییه کان که پاش شووکردن ههولبداتی باوکی داده مالرّ و ناوی میّرده که ی ههلاه گرت، له توّماره کانی باری که سیّتی و ره گهزنامه ناوی بنهماله کهی رهش ده کریّته وه. همله گرت، له توّماره کانی باری که سیّتی و ره گهزنامه ناوی بنهماله کهی رهش ده کریّته وه. بهمه ش ئیسلام پاریّزگاری کردووه له که سایه تی نافره ت ته نانه تاش شووکردنیشی، ویّرای نهوه ی ئیسلام زوّریش نافره تی راسپاردووه به گویّرایه لی بهون بو میّرده کهی و ریزلیّنانی و چاکبوون نیسلام زوّریش نافره تی راسپاردووه به گویّرایه لی که سایه تی بیاو.

هدروا ئیسلام مافی تهواوی به ئافرهت داوه لهرووی سهربهستی تهواو له ههلس و کهوتکردن له مالی خوی نیسلام مافی تهواوی به ئافرهت داوه لهرووی سهربهستی دوای باسکردنی ئیهم مافانیه، زوّر به ئاشکرا بوّمان روونبوویهوه که ئیسلام چهنده پلهوپایهی ئافرهتی بهرز راگرتووه، ههروا بوّمان دهرکهوت ئیسلام چهنده گرنگیداوه به سهربهستی و سهربهرزی و ریزداری و کراوهیی و چالاکی کهسایهتیهکهی تا بتوانی ههلسی به گهیاندنی پهیامه مهزنهکهی لهم ژیانهدا.

پشتگیری و خۆشهویشتی تهنها بۆ خوایه

له بهرهدمدکانی شانازیکردنی ئافرهتی موسلمان بسه کهسایهتیه ئسلامیدکدی نهوه یه که خوشهویستی و پشتگیری هدرگیز بینجگه له خودا بو کهسی تنید، هدرچهند نهو کهسه مینرد یا باوکی بینت که نزیکترین کهسن بوی. لوتکدی ئهم خوشهویستی و پالپستتییه دهرده کهوی له کردهوه ی دایکی باوه پرداران ام حهبیبه (رهملهی کچی ئهبو سوفیان)ی گهوره ی مه ککه و پینشهوای موشریکهکان" ئهم ئافره ته سهره تا خیزانی پورزای پینهمبهر اس (عبدالله بن جحش الاسدی) بوو، که برای خاتوو زهینه بی دایکی باوه پرداران بوو، عبدالله موسلمان بوو و پهملهش لهگهلی موسلمان بوو، ابو سفیانی باوکیشی هیشتا بی باوه پربوو. رهمله لهگهل میزدی کوچی کرد بو حهبه هه لهگهل موسلمانه پیشینه کان، باوکی له مه ککه جیهیشت که له داخ و مهره قهوه خوی ده خوارده وه له خهفه تی موسلمان بوونی کچه که ی و له داخی ئهوه ی دهستی پینیناگات و ناتوانی هیلی کان.

به لام ژیان بو ندم نافره ته موسلمانه نارامگرتووه کوچبه ره هه ربه خوشی نه مایه وه ، داخیکی گهوره ی لیکه و تکاتی میرده کهی له نیسلام هه لاگه پایه وه و چووه سه رئاینی حهبه شیه کان و بو و به مهسیحی! از قری له گه ل هه ولا ا تا بیگه رینی ته وه سه رئاینی نیسلام به لام پازی نه به وه ره مله له سه رئاینی نیسلام مایه وه ، ده ستی گرت به نارامگرتن و دووره په ریزی له خه لاک ، هینده ی نه مابوو له داخانا بریت له تاوی نه و هه موو خه م و په ژاره یهی پرژان به سه ری که ده بینی خوی و کچه کهی له ولاتی غه ریبیه و باوکی کچه بچوکه کهی مهسیحیه و با پیریشی هاوبه ش بریارده ره و دو ژمنی نیسلامه و شه پی پاگه یاندووه له دژی نه و پیغه مبه ره و نه و ناینه ی نه م باوه پی پی هیناوه .

ئهوهی ئهم ئافرهتهی لهو غهم و ناخوشی و ویللی و سهرگهردانییه دهرهینا چاودیری کردنی پیغهمبهر هی بوو بو باوه پردارانی کوچبهر و لیکولینهوه له کاروباریان، کاتی ناردی بو لای نهجاشی و خوازبینی ام حهبیبهی کچی ابو سفیانی لیکرد که یهکیکه له کوچبهرانی ولاتهکهی ـ

وهك چۆن سهرچاوه كانى سيره و وهرگيران و ميزوو باسى دهكهن -، بهم شينوهيه ام حهبيبه بووه دايكى باوهرداران!!

ابو سفیان هاته مهدینه، خوّی ناماده کرد بوّ دیده نی محمد همی بیادی کهوت هوه که کیچیّکی لهلای پیغهمبهره همی بینیه به نهیّنی چوه لای و داوای یارمه تی لیّکرد. دایکی باوه پرداران سهرسام بوو کاتیّ له ناکاو بینی باوکی هاته مالّی، که لهوه ته ی چووبووه حهبه شه نهیدیبوو، به به به به به به به باوکی کرد، نازانی چی بلّی و چی بکات. ابو سفیان زانی کچه کهی سهرسام بووه. بوّیه پیّش ئهوهی ئهم فهرمووی دانیشتنی لیّ بکات هاته پیّش و ویستی دانیشی، سهرسام بووه. بوّیه چیّگاکه و پیچایهوه و نهیهیّشت له سهری دانیشی، ابو سفیان واقی و پرمله بوو، وتی: کچه کهم نازانم ئایا منت له جیّگاکه خوّشتر دهوی و پی گهوره تره یان جیّگاکه ؟! رهمله وتی: به لکو ئهمه جیّگای پیخه مبهر هو و توش پیاویّکی هاوب ه شریبارده ری و حهزم نه کرد وتی: به لکو ئهمه جیّگای پیخه مبهر هو و توش پیاویّکی هاوب ه شریبارده ری و حهزم نه کرد له سهری دانیشی!

رهمله خوّشهویستی و پشتگیریه کهی بوّ خوا وای لیّکرد خهفه ت بوّ میّرده بی بنرخه کهی نه خوات که ئاینی به دونیا گوریه وه، ده ستگربوو به ئیسلامه ککهی، به رگه ی ئازار و ته نگانه و خهم وناله کانی غهریبی و ولاتی کوچی گرت، له کاتیّکا زوّر پیّویستی به پیاویّکی میّرد بوو بیپاریّزی و چاودیّری بکات و کیچه کهی له ئهستو بگریّت، بویه خودای به خشنده به به رزترین ئاوات که ئافره تی ئه و دهمه خهوی پیّوه ده بینی پاداشتی دایه وه، قه ره بووی بو کرده وه به ماره کردنی پیخه مبه رسی و، به رزکردنه وهی بو پله دایکی باوه رداران.

هــهروا بینینــی بـاوکی پـاش دابرانیّکــی زوّر خوّشهویــستی و پالپــشتیهکهی بــوّ خــوا و پیّغهمبهرهکهی هی لهبیرنهبردهوه، کاتیّ جیّگهی پیّغهمبهر هی پیّخایهوه چونکه باوکی بیّ بـاوه پ پیغهمبهر هی پیخایهوه چونکه باوکی بیّ بـاوه پ و دروست نییه لهسهری دانیشیّ و پیسی بکات!! دهبیّ ئهمه کاری هــهموو ئـافرهتیّکی موســلمان بیّت که شانازی به ئاین و بیروباوه په کمی بکـات" چـونکه لـه دهروونــی پــپ لـه باوه پیـدا شــوینـی تیدانییه دهمارگیری و خوشهویستی و پالپشتی تر بهرامبهر به پالپشتی و خوشهویستی بــوّ خــوا و پیغهمبهرهکهی و ئاینهکهی.

شانازی کردنی نافرهت به کهسایه تیه باوه پرداره که ی له هه موو سه رده میخکدا هینز و خوپاگری و سه قامگیری پی به خشیووه له به رامبه ر مه ترسیه کان و حه ز و خوشه ویستیه کانی دونیا، پاراستوویه تی له خزانه ناو شه پو له کانی نه فسانه و ناپاستی هه رچه نده به هیز و زال و گهوره بینت، ئه م که سایه تیه پشکوی باوه پی له ناخیدا هه لاگیرساند که هه رگیز ناکوژی ته وه وه وه پون شهم خوپاگریه له خیزانی فیرعه و ندا ده بینرا له سه ر ناینه کهی و دژایه تی کردنی ناینی فیرعه و نه که خوب که خوپاگریه له خیزانی فیرعه و ندا اله مه و باق و بریقی دنیا، بی گوی دانه نه و هه مو و نازاره ی فیرعه و نازاره که و نازاره که و نازاره که و نازاره که ناز نازاره که ناز دروست بکه و رزگارم که له فیرعه و و کاره که ی و رزگارم که له کومه کار و گه لی سته مکاران این التحریم: ۱۱.

لهبهر ئهوهی پهزامهندی خوا لهسهرووی ههموو حهزیکه و سهرخستنی وشهی خوا پیش ههموو ئامانجیکه و شهرعی خوا پیش ههموو ئامانجیکه و شهرعی خوا پاستیانهی لی ون نابیت، پوژ به پوژ شانازیکردنی به کهسایه تیه موسلمانه کهی و دهستگرتنی به بهرنامه خواییه نایابه کهی و خوشهویستی و پشتگیرکردنی بوی زیاتر دهبیت.

فهرمان دمکات به چاکه و جلّهوگیری دمکات له خرایه

ئافرەتى موسلمانى رۆشنبىر بە رىنمايىي ئاينەكەي كاتى ئەم ئايەتە دەخوينىتەدە: ﴿وَالْمُؤمِنُونَ وَالْمُؤمِنُونَ وَالْمُؤمِنَاتُ بَعضُهُم أُولِيَاءُ بَعضٍ يَامُروون بالمَعرُوفِ وَيَنهَونَ عَنِ الْمُنكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلاَةَ وَيُؤتُونَ

الزُّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللهَ وَرَسُولَهُ أُوْلَئِكَ سَيَرِحَمُهُمُ اللهُ إِنَّ اللهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ. واتا: پياوانی باوه پدار و ئافره تانی باوه پدار همر يه كمو پالپشت و پشتيوانی يه كن، فه رمان ده كه ن به چاكه و جله وگيری ده كه ن له خراپه و نويژه كان به جوانی ثه نجامده ده ن و زه كاتی مالی خوا ده رده كه ن نه وانه خودا ره هميان پی ده كات، به پراستی خودا زال و دانایه التوبه: ۷۱. كه خودا پیش پانزه سه ده دایبه زاندووه، بزیه خوی له لوتكه ی ئاسته كانی فیكری كومه لایه تی و، به رزترین پله و پایه کومه لایه تی ده بینیته وه كه ئافره ت ناسیویه تی له نه ته وه جیاجیاكان و په گه ز و په نگه كان.

ئیسلام دانی تهواوی ناوه به مروّقایهتی بوونی ئافرهت و ریز و پلهوپایه و تهواوی شایان بـوونی بو مافه کانی و سهربهستیه کهی، هیچ جیاوازیه ک له نیّوان نهم و پیاودا نییه لـه خاوه نـداریّتی و کرین و فروّشتن و هاوسه رگیری، نهمه ش ته تها له نیسلامدا هـه بووه و لـه هـیچ نه ته وه یـه کی تردا نه بووه، به لکو نافره ت له نه ته وه کانی تر شوی نکه و تهی پیاو بووه و له ژیر به زه یی و چاودیری فهرمانی نه و دا بووه.

ئهم ئایهتهی پیشووش ئاماژهیه بز بهرزکردنهوهی ئافرهت بز پلهی مافگهریّتی له نیّوان پیاو و ئافرهتدا، بهشداری پیکردنیهتی له ئهرکی فهرمانکردن به چاکه و جلّهوگیری کردن له خراپه داواکاریه بزی به بهرپرسیاریهتی و ههلگرتنی سپارده لهگهل پیاو بهبی جیاوازی لهوهی فهرمانی یی کردووه له ئاوهدانکردنهوهی زهوی و پهرستنی خوا تیایدا.

بهمه ئیسلام ئافرهتی رزگارکرد له شوینکهوتهیی پهها بو پیاو و چاودیّریه گشتیهکهی له سهری، ئهو چاودیّریهی له زوّربهی کات وای له پیاوکردبوو دهسهلاتدار بی بهسهر ژیان و مردنی ئافرهت، له بهرامبهردا بهرزی کردهوه بو پایهی یهکسانی کاتی داوای لیّکرد ههلّسی به فهرمانکردن به چاکه و جلهوگیریکردن له خراپه، شویّنیّکی بهرزتری بو دابینکرد" چونکه بو یهکه ای میژوو بووه فهرمانده، له سهرجهم چهرخهکاندا بیّجگه له ئیسلام ههمووکات به فهرمانییّکراو ناسراوبوو.

له رووی شایان بوونی بن ریز و گهورهیی پهرستنی خوا و بن ره همته کهی، نهوا همهردوو ره گمهز له بهرامیه را الله په کسانن. ده قه کانی قورئان و فهرمووده ش لهم باره یه وه زفرن. بهم پیکهاتهی بهرز و گشتگیرهی کهسایهتی ئافرهتی موسلمان مینژوومان پربوو له ئافرهتی جاویدان و شکودار له وتهکانیان و کردارهکانیان و ههلویستیان، که رهوا و راستی پیاده ده کهن، ههست بهم بهرپرسیاریهتیه ده کهن له بهرامبهر خودا، لهم پیناوه شدا سهرزه نشتی خه لك ساردیان ناکاته وه و نایانگیریته وه.

ئهمیری باوه پرداران گویّی بق نهم نافره ته شلکرد، کاتیّکیش بقی ده رکه و تله سه رحمقه دانی به حمقه دانی به حمقه ناو، دانیشی به هملّمی خوّی نا، به مه شنافره تی موسلّمان یه کسم هملّویّستی میّدوویی تومارکرد له په خنه گرتن له سهروّکی ده ولّه ت، چ سهروّکیّك؟! خهلیفه ی تیّگهیشتوی موسلّمانان، ممزنترین دادوه ری نه و سهرده مه، نه و پیاوه به هیّن و به شهوکه ته کسه فارس و روّمی هم پاسان کردبوو و نشوستی پی هیّنابوون، نهم نافره ته شنه نهیده توانی و نهیده ویّرا به ره نگاری سهروّک ده ولّه تبیّته وه و په خنه ی لیّبگری نه گهر پوشنبیری و تیّگهیشتنی نه بووایه له ناینه که ی که وا مافی پاده مربیین و فه رمانکردن به چاکه و جله و گیری کردن له خرایه ی پیّداوه.

زۆر قورئان دەخوينى

بۆ ئەوەى ئافرەتى موسلمان بگا بىم رادە بىمرزە لىم گويْرايىملْى و چاكىسازى و پاريْزكارى و تۆگەيشتن و پيْگەيشتن، پيۆيستە لە شەونمى بۆندارى ريْنمايى قورئان ھەلمىژى، ھەموو رۆژيْك بچيته ژيْر ساباتەكەى، بەم شيۆەيە رۆژانە ويرديْكى بەردەوامى دەبيّت لە قورئان، دەچىيّتە سەر

ئایه ته روزشنه کانی و به وردی و دانایی ده یخوینیته وه، تا واتاکان ده چوریته ناو قوولایی هوش و همستی، دلیشی تیراو ده بیت له تیشکه بیگهرده کهی و ....

بهسه بو نافرهتی موسلمان تا پلهوپایهی قورئان خوین بزانی وه که پیغه مبه را هم را به فهرمایشته کانیدا فهرمووویه تی، تا ههرکاتی بواری ههبوو رووبکاته خویندنه وه و رووناکی روز و تاریکی شهوی پی پرکاته وه که ده فهرموووی: ((وینه ی نه و باوه رداره ی قورئان ده خوینی وه که لیمو وایه، بونی خوشه و تامی خوشه، وه وینه ی نه و باوه رداره ی قورئان ناخوینی وه که خورما وایه، بی بونه و تامی شیرینه، وه وینه ی نه و دوورووه ی (منافق) قورئان ده خوینی وه که ره یانه وایه، بی بون و گوژالک وایه، بی بون و بی بی بون و کوشه و تامی تاله، وه وینه ی نه و دوورووه ی قورئان ناخوینی وه کو گوژالک وایه، بی بون و بی بی بون و بی بی بون و ایسه است که دورووه ی تورئان ناخوینی وه کو گوژالک وایه، بی بون و بی بی بی بی بی بی بی متفق علیه. شرح السنه ۱۸۲۶ که

ههروا دەفهرموووى: ((قورئان بخوينن چونكه له رۆژى قيامهت دەبيته تكاكار بۆ خاوەنهكهى)) صحيح مسلم ٩١/٦.

وه : ((ئهوهی قورئان دهخویننی و شارهزایه لینی لهگهل فریشته کانی نووسهری سروشی پیزدار و پایه بهرزی لای خوا دهبینت، وه ئهوهی قورئان دهخوینی و زمانی تعتمله ده کات و سهخته لهسهری، دوو پاداشتی بی ههیه)) متفق علیه. شرح السنه ۲۹٬٤۳۰/٤.

پاش بیستنی نهم فهرمووودانه، نایا نافرهتی موسلمان تهمبهلّی ده کات له خویندنهوهی قورئان، نه کهرچی کاری مال و نهرکی میرد و مندالیّشی لهسهر زوربوون؟ نایا دادهبری له رووکردنه خویندنهوهی و ژیان بهسهربردن له کهشه خوایی و بونداره کهی و خوی بیبهش ده کات له و به خشش و خوشی و پاداشته نهبراوه و گهورهی خودا بوی ناماده کردووه بهرامبهر قورئان خویندنه وه کهی؟

ئه مه کاری ئافره تی موسلمانه له گهل په روه ردگاری: باوه پی قیول به الله، ملکه چیوون بی قه وال به الله، ملکه چیوون بی قه وال و قه ده ری، پرووکر دنیکی پاستگویانه له په رستنی، گوی پایه لیه کی په ها بی فه رمانه کانی و خود وور خستن له نه هیه کانی، بوونی وینایه کی ژیرانه بو واتای به ندایه تی بو خوا، کاریکی به رده وام و هه میشه له پینا و سه رخستنی ئاینه که ی، پیاده کردنی و شه که ی، شانازیکردن به که سایه تیه

موسلمانه کهی که سهرچاوه ده گری له هیز و بینگهردی باوه په کهی، باش تینگهیشتن و په ی بردن به و ئامانجه ی که ئاده میزادی بی هاتی ته بوون لهم ژیانه دا وه ک خودا ئاماژه ی پینکردووه له سوره تی الذاریات: ۵٦ پیشتر را قه کراوه.

كئافرەتى موسلىمان لەگەل خودى خۆى

دەسىپك

ئیسلام موسلّمانانی هانداوه وه کو خالیّن بین لیمناو خدلکی، لیه شیّوه و پهفتار و جل و بهرگیشدا جیاوازبن، تا ببنه پیشهنگیّکی چاك، شایانی هدلگرتنی پهیامه مهزنه که بهرگیشدا خدلکی" له فهرموووده ی هاوه لی به پیزیز (ابن الحنظلیة) هاتوووه، پینغه مبهر شی به هاوه له کانی که له گهشت ده هاتنه وه بوّلای براکانیان فهرمووی: ((ئیّوه دیّنه وه لای براکانتان، بارگهتان پیّك و پیک بکهن، جل و بهرگتان چاك و باش بکهن، همتا وه کو خالیّك ده بن لهناو خهلکا" چونکه خودا حهزی له پیسی و ناشیرینی نییه)) رواه ابو داود ۸۳/٤.

ئهگهر ئیسلام بهگشتی هانی موسلمانانی داوه لهناو خهلکی وه خالین وابن، ئهوا ئهم هاندانه بو ئافرهت تایبهتییه، تا له رووی روالهت و شیوه و شیوازی وه خالینکی جیاواز و دیار بیت چونکه ئهمه رهنگ دهداتهوه لهسهر ژیانی خوی و میردی و مال و مندالهکانی.

ئافرهتی موسلمان نابی خوی فهراموش بکات و بی ناگا بیت له شیوه جوان و خاوینی بههوی سهرقالبوونی به نهرکی مال و دایکایهتی، بهلکو سووره لهسهر نهوهی شیوهی پاك و ریك و پیك و جوان بیت بیزیاده پویی و زیاده خهرجی. بایه خدانی ئافرهت به شیوه و روالهتی ئاماژه به تیگهیشتنی ده دات له کهسایه تیه کهی، بهلگهیه لهسهر زهوقی و وردبینی بو ئهرکی له ژیان و ساغی و سهلامه تی بوچوونی بو کهسایه تی ئافره تی میان و که نابی رواله تی ههولبدات هروکی جیاواز بیت چونکه رواله ت و شیوه ی جوان و ریک و پیک شایانی ناوه پوکی به رز و کروکی ده دوله مهردووکیانه وه (پواله ت و ناوه روک) کهسایه تی ئافره تی موسلمانی پوشنبیر بیک دنت.

نافرهتی موسلمانی ژیری روّشنبیر هاوسهنگیه دروست ده کات له نیّوان رواله و ناوهروّکی، ده زانی نهو پیّکهاتوووه له جهسته و هوّش و گیان، بوّیه مافی ههریه کهیان ده دات، زیاده روّی له هیچ لایه نیّک ناکات لهسهر حیسابی لایه نه کهی تر، لهمه شدا ریّنمایی له نیسلام و هرگرتووه که بهر له همه موو شتیّک هانی یه کسانی و هاوسه نگی و میانگیری داوه.

جا ئایا ئافرهتی موسلمان چون دهتوانی ئهم تهرازوی یه کسانییه رابگری له نیسوان جهسته و هوش و گیان؟

آ۔ جدستدی میانر موہ له خواردن و خواردنمومیدا

ئافرهتی موسلمان ئاگاداری باشی باری تهندروستی جهستهی و بناغهیه کی پته و و لهشیکی چالاك ده کات، نه زوّر لاوازه و نه زوّر قهله و به پهله پهل ناکهویته سهر خواردن و زیاد له خوّی ناخوات، به لکو ئهوهنده ده خوات بتوانی هیزی پشتی رابگری و بی توانا نه بیت و پاریزگاری بکات له تهندروستی و پتهوی و زینده گی و لار و له نجهی جهستهی، وه ك خوای گهوره ده فهرموووی: ﴿ وَكُلُوا وَاشرَبُوا وَلاَ تُسرِفُوا إِنَّهُ لاَ یُحِبُّ المُسرِفِینَ. واتا: بخون و بخونه و زیادوورویی مه ککهن چونکه خودا مروقی زیادهرویی خوّش ناویت ﴾ الأعراف: ۳۱

پینغهمبهریش ه ده ده ده دموووی: ((نادهمیزاد هیچ کاسهیه ک پرناکات خراپتر بینت له ورگی، جا ئه گهر مه حال بوو و ههر نهیتوانی، با ورگی بکاته سی به ش: سی یه کی بی خواردنه وهی و سی یه کی بی هه ناسه ی)) رواه احمد ۱۳۲/۶ والترمذی ۱۸/۶.

هـ مروا ئـ ممیری بـاوه پداران پینشه وا عمر شده ده نین: ((دوورکه ونه وه نه زیاده خواردن و خواردن و خواردنه وه چونکه نهم کاره جهسته ده شیوینی وگهنده نی ده کات، نه خوشی به رهـ م دینی، له نویژکردن سست و خاوت ده کات. وه ده ستگرن بـ میانپه وی لـ خواردن و خواردنه وه "چونکه

جهسته ریّك و چاك ده كات و دووره له زیاده روّیی، خودا رقی له زانای قه لهوه، پیاویش تیا ناچیّت تا حهز و ئاره زووو خوّشیه كانی زال ده بن به سهر ئاینی و كاری تی ده كهن)(۱).

بینگومان ئافره تی موسلمان زور دووره له ماده بینهوشکه و سیرکه ره کان، به تایب ه تی نهوانه ی حه رامکراون چونکه له و ده رد و به لایانه یه زوربه ی ئافره تانی ئه و ولاتانه تی که وتون که دوورن له رینمایی خوا و پیغه مبه ره که که شه و نخونی کردنی بی سوود و به سه ربردنی له یاری و گهمه و کوشتنی کاتیش یه کینکه له باوه خراپه کانی ناو کومه لگه ی ئیسلامی و موسلمانان، ئافره تی موسلمان ده بی زوو بخه وی و زوو هه لسین ، تا کاره کانی روزانه ی و نهرکه کانی به جوانترین شیوه و به ده روونینکی کراوه و جهسته یه کی چالاك نه نجامبدات، به شه و نخونی پیشکوی چالاکیه کانی نه کوژینی ته ده رووکات به هیز و عاده ته خراپانه له هیزی که م نه کاته وه ، نه وسا هه مووکات به هیز و چاپووکه ، کاری مال په کی ناخات چونکه په یوه وی سیسته مینکی ته ندروستی سروشتی کردووه ،

پهی بردووه بهوهی که باوه پداری به هیز خوشه ویستره له لای خودا له باوه پداری لاواز، وه ك پیغه مبه ره هیز کردنی جهسته ی دایه به پیغه مبه ره هیز کردنی جهسته ی دایه به پهیپه و کردنی نه مسیسته مه سروشتیه له ژیانیدا.

وهرزشي جهستهيي ئهنجام دهدات

لهلای ئافرهتی موسلمانی روقسنبیر شاراوه نییه که پاراستنی لهش و لاری جهستهی و تهندروستیه کهی به گشتی له و کارانه یه ئیسلام پالی بو دهنی و خوشه ویستی ده کات. بویه تهنها به پهیپه و کردنی ئه و سیسته مه تهندروستی یه سروشتی یه ناوه ستی، به لکو روزانه و هرزشی جهسته یی وا ئه نجام ده دات بگونجی له گهل جهسته و کیش و ته مه ن و ژینگهی کومه لایه تی، له کاتانیکی دیاریکراو و جینگیر که لینی دواناکه ویت، تاوه کوو ئه م راهینانه و هرزشیانه لاری و نه رمی و ریك و پیکی به خشن به جهسته ی له لایه کی تره وه هیز و به رگری به خشن به تهندروستیه کهی

⁽١) كنز العمال ٤٣٣/١٥ و سديرى المقال بكه: القيم في مضار الشبع المفرط على الجسم والعقل والنفس للدكتور الطبيب محمد ناظم نسيمي في مجلة حضارة الاسلام، العددين: ٥٠٦ من السنة: ١٥.

دژی نهخوّشی و دهرد، تا زیاتر و بهتواناتر ههانسی به نهرکه کانی، گهرم و گورتر ناماده بی بو گهیاندنی پهیامه ککهی له ژیان، جا چ هاوسهر بیّت چ دایك ، یا نافره تیّکی تازه ههانکه و توو و الاو بیّت یا به تهمه ن.

جهسته و جل و بهرگی خاوینه

ئافرهتی موسلمانی شارهزا به ئاینه که یه جهسته و جل و به رگی زوّر خاویّنه، زوو زوو خوّی ده شوات، پاریّزگاری له خاویّنی جهسته و جل و به رگی ده کات، به تایبه تی له روّژی ههینی، وه ك پیّغه مبه را همه ده نه رمووی: ((له روّژی ههینی خوّتان و سه رتان بشوّن، هه تا نه گهر له ش پیسیش نه بن و خوّتان بو خوّتان به به به در الم روّژی هه به در الم روزی در

هدروا دهفه رموووی: ((هدرکییه کله نافره تان و پیاوان هاته نویژی هدینی با خوی بشوات)) فتح الباری ۲/۲۵۳.

بههوّی زور هاندانی ئیسلام بو خوشوشتن، ههندی له زانایان وای بو چوونه که خوشوشت له روژی ههینی بو نویّژی ههینی واجبه.

ابو هریره این ده الی بینه مبهر الی خورمووویه تی: ((واجبه لهسه رهه موو موسلمانیک هه رحه و ت روز جاریک خوی بشوات، تیایدا سه روز جاریک خوی بشوات)) متفق علیه. شرح السنه ۱۹۹۸.

خاویّنی له پیّویسترین ئاکارهکانی مروّقه، بهتایبهتی ئافرهت، له ههمووشیان زیاتر بهلّگهیه لهسهر کهسایهتی میانگیری و ژیری و خوّشهویستی، ئهم خاویّنییه تهنها لهلای میّردی خوّشهویستی ناکات، بهلّکو خوّشهویست دهبی لهلای ههموو ئافرهتان و کهس و کاری.

امام احمد و ابو داود و النسائی به سدندی صحیح له جابر الله ده گیرندوه: پیغهمبهر الله به سدردان هاته لامان، پیاویکی بینی جلیکی پیسی لهبهردابوو، فهرمووی: ((نایا نهوه هیچی دهستنه کهوت جله کهی پیبشوات!))

جا نه گهر نهم ناموژگاریانه ناراسته ی پیاو بکریّت، نه وا نافره ت له پیشتره به م ناراسته کردنه " چونکه نافره ت خوّی خود و کروّکی خاویّنییه، جیّگای دلّنه وایی و سه رچاوه ی گه شاوه یی و خوّشی و نارامیه له مال ، بیّگومان هه ستکردنی قوولّی روّشنی نافره ت به خاویّنی ره نگده داته وه له سه ر مال و میرد و مناله کانی "چونکه به هوّی بایه خدانی نافره ت به خاویّنی، نه وانیش خاویّن و ریّك و پیّك و جوان ده بن و بونی خوّش له جه سته و جل و به رگیان په خش ده بیّت.

ئهم هاندانهی ئیسلام بو خاوینی و خوشوشتن پیش ۱۵ سهده سه رنجی لیکوله وانی راکیشا، لهو کاتهی جیهان ههر له بنه وه ته و گهرماو و خوشوشتن له گهرماوی نه ده ناسی به لکو جیهانی ناموسلمان پاش ههزار سالیش دوای ئهم رینمایییهی پیغهمبهر نیخه بو خاوینی نه گهیشته ناستی ئه و کاته ی خاوینی موسلمانان.

لیّکوّلدره وه ی تورکی خاتوو (سامیحه ئای ویردی) له پهرتووکه که ی (من الرق إلی السیاده) ده لیّ: ((پیّویست ناکات بگهریّینه وه سهرده می ههلمه تی خاج پهرسته کان تاوه کوو ئاستی ژیاری ئهوروپا بزانین له و سهرده مه. به سانه چهند سه د سالیّك بگهریّینه وه بو پوژگاری ده ولّه تی عوسمانی و بهراوردیّك بکهین له نیّوان ئاستی ئهوروپاییه کان و ئاستی ژیاری عوسمانییه کان)).

له سالّی ۱۹۲۶ ئەمىر براندبو brandboug له نامەيەكى بانگەشەى بۆ دەولامەندانى نارد كە بۆ نانخواردن بانگى كردبوون، تيايدا نووسيبووى: ((تكا له ميوانان دەكەين دەست و پليان تا ئانيشك نەخەنە ناو قاپ و قاچاغ، خواردن فرى نەدەنە پشتيان، پەنجەيان نەلىسنەوە، تىف نەكەنە ناو قاپەكان، لوتيان بە لىرورى سەرپۆشى خوانەكە نەسترنەوە)).

ههروا سامیحه ده لی: ((ئهم گوزارشتانه به ئاشکرا به لگهن لهسهر ئاستی ژیاری و روشنبیری ئهوروپاییه کان و راده ی زانینیان بو ئادابه کان. له هه مان کاتدا و له شوینی کی تری ئه وروپا "له

كۆشكى (جاكى يەكەم) ياشاي ئىنگلتەرا، بۆنى ناخۆشى بالاوبور لەياشا و ئەمىر و شازادەكان و بالی کیشابوو بهسهر دیارده کانی خوش گوزهرانی له جلی جوان و مه خمه ل و دانتیلای فهره نسسی. ئەمە لە ئەوروپا" لە ئەستەنبول لە كۆشكى خەلافەت وا باوبور بالپۆزى ئەوروپايەكان لە دەوللەتى عوسمانی دهبووایه بیانبهنه گهرما و جوان سهریان بشون پیش چوونیان بو لای سولتان. له دەوروبەرى سالى ۱۷۳۰ و له سەردەمى سولتان ئەجمەدى سىزىدم، لەو كاتەى دەوللەتى عوسمانى لاوازی تیکهوتبوو لهلایهنی سهربازی و رامیاری، خاتوو خیزانی بالیوزی ئینگلیزی لهلای ئاستانه (الليدى مۆنتغۆ) چەندىن يادەوەرى نووسىيبوو، كى پاشان بالارگرانىموە، تياپىدا پىمردە لادەدات لهسهر رادهی خاویّنی لهلای عوسمانییهکان و نادابی جوانیان و خور دوشتی بهرزیان، دهلیّت: شاژنی عوسمانی (حفیظة) دەستەسریکی به دەست نەخشینراری بەدیاری بۆ ناردبوو، هیننده سەرسام بسوو بهو دەستەسرە به رادەيەك دلى نەدەھات دەمى يى بىسرى، ھەروا لىدو شىتانەي ئەوروپايىدەگانى سهرسام کردبوو که دهیانبینی موسلمانان ییش دانیشتن لهسهر خوان و یباش نسانخواردن دهستیان دەشوشت. ئەمەش بەسە بى مرزڭ كە نووسراوى برين يېنچى ئىنگلىزى بەناوبانگ (فلورانس نىتغل) florance nightigale بخوتننيتهوه سهبارهت به نهخزشخانه كاني نينگليسزي لـه دهوروبـهري نیرهی سهدهی ۱۹، تیایدا باسی چونیهتی نهخوشخانه گان ده کات که چنون ببویسه شموینی زیسل و فهرامو شکردن و بی ئابروویی، چون ژووره گانی نه خوشخانه گان پرببسوو لسه سددان نسه خوش گه تەنانەت پيۆيستى سروشتيان وەك چوونە سەراو لەسەر جيڭگا جيبەجيدەكرد))(١٠٠٠).

نای له و جیاوازیه به رفراوانه ی هه یه له نیوان ژیباری نیسلامی خودایی گشتگیر و لمه نیسوان ژیاریه مرزیه که و گورت و سنورداره گان!!

گرنگی و بایدخ دمدات به دهم و ددانی

نافرهتی موسلمانی ژیر زور ناگاداری دهمی دهبیّت، هیچ کسه سونیدگی ناخوشی ای ناگیات، شدهه موسلمانی ژیر زور ناگاداری دهمی دهبیّت، هیچ کسه سیواك و فلیچه و تهمه می خواردن به سیواك و فلیچه و ههویری ددان، زور له خهمی ددانه کانی دهبیّت و به لای که مهوه سیالی جاریّی نیستانی پزیستگی ددات، نهگهرچی ههست به نازاریش نهگات، تا پاریزگاری له تهندروسشی و خاویّنی و بریقیهداری

⁽۱) سهيري كتاب (من الرق الى السيادة) فأليف سامحة أي ويردي بكه. نشر ٨٨ damga yayinevi nu م ٢٨ وما بعدها.

ددانه کانی بکات، هدروا رِاویی به پزیشکی قورگ و گدروش ده کات ئه گدر پیویستی کرد، تاکوو بونی هدناسدی خوش بیت، بیگومان ئهمدش بو ئافره ت جوانتر و شیاوتره.

خاتوو عائشه زوّر بایه خی به ددانه کانی ده دا، همرگیز ته مبه لّی نه ده کرد له خاویننکردنه وهی به سیواك، له صحیحی بوخاری هاتوووه له مجاهد له عوروه ی شه ده لّی: ((گویّمان له سیواك کردنی عائشه ی دایکی باوه پرداران ده بوو له ژووره کهی...)) فتح الباری ۹۹/۳.

وه مسلم له عطاء له عروة الله ده ده الى : ((ئیمه گویمان له خاوینکردنه وه ددانه کانی خاتوو عائشه ده بوو به سیواك...)) صحیح مسلم ۲۳٦/۸.

خاتوو عائشه ده لیّ: پیّغه مبهر ﷺ ههرکاتیّك له خهو هه لسابووایه چ له شهو چ لـه روّژن ئـیلا پیّش ئهوه ی دهستنویّژ بگری سیواکی ده کرد)) رواه احمد ۱۹۰۸وابو داود ۲۹/۱.

رادهی گرنگی دانی پیخهمبهر ه به خاوین راگرتنی دهم و ددان گهیشته شهوهی بفهرموووی: ((ئهگهر لهسهر ئلامهم به سهخت و دژوار نهوهستایه ئهوا فهرمانم پیده کردن به سیواك كردن لهگهر لهمموو نویژیك)) فتح الباری ۳۷٤/۲ وصحیح مسلم ۱۶۳/۳.

پرسیارکرا له خاتوو عائشه کاتی پیغهمبهر ﷺ بهاتایهوه مال سهرهتا چی ده کرد؟ وتی: ((سیواکی دهکرد)) صحیح مسلم ۱٤٣/۳.

به راستی جینگای سه رسور مانه هه ندی له نافره تان نهم لایه نه فه راموش ده که نه اسه کاتیکا له گرنگترین پیویستیه کانی که سایه تی نافره ته ویزای نه وه ی خاوینی کروّك و بنچینه ی نیسلامه.

پیّغهمبهر ه ده ده ده دووی: ((ههر کهسی پیاز و سیر و کهوهری خوارد با نزیکی مزگهوته کانمان نه کهویّت" چونکه فریشته کان ئازار ده کیّشن بهوهی مروّق ئازاری پیّده کیّشیّ)) صحیح مسلم ۱۰/۵

پینغهمبهر ﷺ قهدهغهیکردووه کهسینک شتی بون ناخوشی خوارد نزیکی مزگهوت بکهوی، نهبادا فریشته و خهانک بههویانهوه ئازاربکیشن، بهانم سوینند بهخوا ئهم بونه زور سووکتره لهسهر

دهروون له بۆنی ناخۆشی جل و گۆرهوی پیس و جهسته و دهمه پیس و بۆن ناخۆشهکان که دیّت له همندی که متهرخهم له خاوینی، بههویهوه دهوروبهر و کومهانگاکانیان ئازارده کیّشن.

گرنگی دهدات به چاککردن و جوانکردنی قژهکهی

پینعه مبه ر الله فهرمانیکردوه به چاودیزیکردن و جوانکردنی قر به شیوه یه کی شهرعی. ابو داود له ابو هریره ده گیریته وه: پینعه مبه ر الله ابو هریره ده گیریته وه: پینعه مبه ر الله ابو هریره ده گیریته وه: پینعه مبه و با پیزی

لیّبگریّ) رواه ابو داود ۱۰۷/٤.

ریزلیّنانی قر له ئیسلام ئهوهیه خاویّن بکریّتهوه و شانه بکری و بونخوش بکری و شیّوه و روالّهتی چاك بکری.

امام مالك له الموطأ مرسلا له عطاء بن يسار ده لني: ((پينغهمبهر الله مزگهوت ده بين، پياويخکي سهر و ريش هه لقژاو دينه ژوورهوه، پينغهمبهر الله به دهست ناماژه ي بر كرد، مهبهستى فهرمانكردن بوو به ريخ خستنى سهر و ريشى، پياوه كهش رؤيشت و سهر و ريشى چاك كرد و گهرايهوه، پينغهمبهر الله فهرمووى: ((نايا نهمه چاكتر نيبه لهوه ي يه كينكتان به سهر و ريشى

ئهمه بایهخدانی ئیسلامه به ریّك و پیّكی دیمهن و جوانی شیّوهو، نكوّلی كردنه له دیمه و شیّوهی فهرامو شكراو و ناریك.

پینغهمبهر هم مووکات تیبینی شیوه و دیمهنی مروقی ده کرد، همر پیاویکی شیوه ناریکی بدیبایه نیگهرانی خوی ده رده بری له شیوه و دیمهنه کهی امام احمد و النسائی له جابر ده گیرنهوه: ((پینغهمبهری خوا هی به میانی هاته لامان، پیاویکی بینی سهر و قوی تیک

هه لقرابوو، فهرمووی: ((ئایا ئهوه شتیکی دهستنه کهوت سهرو قری پی شانه و ئارام بکات!)) رواه احمد ۳۵۷/۳والنسائی ۱۸۳/۸.

ناریّك و قژن دەركەوى وەك بلیّى شەيتانه))(۱۰.

⁽١) المطأ ٩٤٩/٢ كتاب الشعر: باب اصلاح الشعر،

جا ئهگهر ئهمه رینمایی پیغهمبهر گس بینت بو پیاوان، دهبی فهرمانی چون بینت بو نافره تان، له کاتیکا نهوان خودی جوانی و بهرزی و رازاوهین، پیاو لهلایان نارام ده گری، له دانیشتن و ژیان له گهلیان نارامی و خوشی و به ختهوهری و دل گوشادی دهبینن؟

ئەمەش لە ئافرەتى موسلمانى ژير شاراوە نىيە كە جوانى قژەكەى لە گىرنگترىن پىكھات دكانى جوانىيەكەيەتى، چاككردن و بايەخدان پىنى لە دىيارترىن ھۆكارەكانى سەرنج راكىنشانە بەلاى خۆى.

ديمهن و شيّوهي ريّڪ و پيّڪ و چاکه

نافرهتی موسلمان دهبی گرنگی بدات به جل و بهرگ و دیمهنی، شینوه ی جوان بینت، رواله متی نازدار و شیرین بین، بین نهوه ی خوی ده رخا یا زیاده روّیی و جوانکاری به کاربیّنی، به شیّوه یه ک بین چاوی میرد و مناله کانی و مه حره مه کانی تر و ژنانی موسلمان به بینینی شاد بیّت، ده روون له لای نارام بگری. بویه هه رگیز به شیّوه و دیمهنی کی ناریّک خوّی به و که سانه نیشان نادات که دیتنی حد لاله بویان، به لکو به دوای که م و کورتی و ناریّکیه کانی دا ده گهریّت و چاك و پاك و جوانی ده کات به پیّی ریّنمایی کانی ئیسلام.

موسلمان ئهم شتانه ههمووی به پنی بۆچوونی میان وهی ئیسلام پیاده ده کات، که نه که مته رخهمی تیایه نه زیاده رۆیی، خودا ده فه رمووی: ﴿وَالَّذِینَ إِذَا أَنفَقُوا لَم یُسرِفُوا وَلَم یَقتُرُوا وَکَانَ بَینَ ذَالِكَ قَوَاماً. واتا: ئه و باوه ردارانه حالیان وه هایه کاتی ده به خشن، نه زیاده رویی له و سنووره ی خوا دایناوه و نه که مته رخه می ده کهن، له نیواندان و میان وی الفرقان: ۹۷.

ئیسلام حهزده کات کور و کچه کانی، به تایبه ت بانگخوازانی، کاتی ده چنه ناو کومه لاگه، وه ک خالیّن کی سهرنج راکیّش وابن، نه ک دیمه نیکی نامو و ناشیرین که چاو له بینینی پهست بی "ئه وه له ئیسلام دانییه مروّق به ناوی دونیا نه ویستی یه وه (الزهد) و خوّ به که م زانینه وه چ پیاو بی چ نافره ت شیّوه و دیمه نی فه راموّش بکات به راده یه ک خاوه نه که بیّزراو و ناحه ز بکات "ئه وه تا پینه مبه رسی همه نافره تنی خاک سیفه تانه، جلی باشی له به رده کرد، خوّی جوان ده کرد بوّ که س و کار و ها وه له کانی، ئه مه ی به ده رخستنی به خششی خوا هه رمار ده کرد، وه ک ده فه مرمووی تا کار و ها وه له کانی، ئه مه ی به خششه کانی له سه ربه نده که ی ببینی)) رواه الترمذی ۲۰۲/۶.

له طبقات ابن سعد ۲۶۲۱؛ له جندب بن مکیث ، ده لیّ: ((پیّغه مبهر گی کاتی شاندیّکی ده هاته لای باشترین جلی لهبهرده کرد، فهرمانیش به هاوه لاّنی ده کرد به هه مان شیّوه بن، ده لیّ: له و پروژه ی شاندی کینده هاتنه لای، پیّغه مبهرم گی بینی جلیّکی نویّی یه مانی له به ددابوو، وه ابوبکرو عومه ریش وه که نهویان له به ر دابوو)). ابن المبارك والطبرانی والحاکم والبیه تی وهی تر، له عمر گده گیرنه وه: ((پینه مبهر کیم بینی داوای جلیّکی نویّی کرد و له به ری کرد، که جله که ی به سه رسنگی فه رمووی: ستایش بی خوا که جلیّکی پی به خشیم تا شهرمگا و جهسته می پی داپوشم و له ژیاندا خوّمی پی جوان بکه م)) الترغیب والترهیب ۹۳/۳.

خوا نهو جوّره جوانكاريهى ريّيينداوه نه گاته رادهى زياده روّيى: ﴿ يَابَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُم عِندَ كُلِّ مَسجِدٍ وَكُلُوا وَاشرَبُوا وَلاَ تُسرِفُوا إِنَّهُ لاَ يُحِبُّ الْمُسرِفِينَ، قُل مَن حَرَّمَ زِينَةَ اللهِ الَّتِي أَخرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزقِ قُل هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنيَا خَالِصَةً يَومَ القِيَامَةِ كَذَالِكَ نُفَصِّلُ الآيَاتِ لِقَومٍ يَعلَمُونَ. واتا: نعى نهوهى ئادهم كاتى چوونه مزگهوت به جلى ريّك و پيّك بـچن نهك وهك سهردهمى نه فامى كه بهرووتى ته وافيان ده كرد، وه بخون و بخونه و زياده روّيى مه ككهن " چـونكه

خودا مروّقی زیاده روّیی خوّش ناویّت، ئهی محمد بلّی: کیّیه له خوّیه وه ئه و جوانکارییه یاساغ ده کات که خودا بو به نده کانی ده رهیّناوه له گهل خوّراکی حهلال و پاك، بلّی: ئه وه بو ئه و کهسانه یه باوه ریان به خوا و پیخه مبه ره کهی هیّناوه له ژیانی دونیایاندا و له روّژی قیامه تیش به ته نها بو باوه ردارانه و بی باوه ران به شدار نابن تیایدا له گهلیّان وه کوو له دونیا، به م شیّوه یه ئایه ته کان روّشن ده که ینه و شیده که که ینه و بو گهلیّن زانینی هه بیّت و الاعراف: ۳۱، ۳۲.

له صحیح مسلم له ابن مسعود گه ده لنی: پیغه مبه را هم فه رمووویه تی: ((ناچیته به هه شت ئه وهی توزقالیک فیز و لوت به رزی له دلا هه بیت)) پیاویک وتی: پیاو هه یه حه ز ده کات جل و پیلاوی جوان بیت، واتا: ئایا ئه مه ش ده چیته بازنه ی لوت به رزی و فه رمووی: ((خود اجوانه و جوانیشی خوش ده ویت، لوت به رزی دان نه نانه به حه ق و راستی و ره تکردنه وه یه یه سووک سه یرکردنی خه لکه و رق و کینه یه به رامیه ریان) صحیح مسلم ۸۹/۲.

هاوه لآن و شویّنکه و تووان و ئه وانه ی به چاکه پهیپ ه ویانکر دوون باش له مانه تیّگه یشتبوون" بزیه پیشه و ابو حه نیفه شه شیّره و جل و به رگی جوان و ریّك و پیّك بوو، بونی خوش بوو، گرنگی ده دا به به رده و ام خوّجوانکر دن له جل و به رگیدا، به پاده یه که لکی هانده دا له سه ری پر وژیّه که کوّپ ه که کمی یه کیّکی بینی جل و به رگی ناریّکه، جیای کرده وه و به نهیّنی ۱۰۰۰ درهه می پیّدا تا شیّوه و پواله تی پی چاك بكات، پیاوه که و تی: من هه بوونم و ده و له مه ندم و پیریستم به وه نییه، ابو حه نیفه ش به سه رزه نشته وه پیّی و ت: می شه م فه مرمووده ت پی نه گه یه شتووه: ((خودا حه زده کات شوینه و اری به خششی له سه ربه نده که ی ببینی ؟)) بزیه پیریسته با رود و خت بگری، تاوه کوو براده رکه ت دلی پیّت نه سوتی و برّت غه مبار نه بیّت.

پیّویسته لهسهر بانگخوازانی ریّگای خوا له ئافرهتان و پیاوان له جـوانترین شیّوه و باشترین دیمه دیمه و ته واوترین ریّك و پیّکی دابن، له خه لّکی تر زیاتر سهرنج راکیشهر بـن، بـو ئـهوهی بتـوانن بچنه ناو دلّی خه لّك، به بانگهوازه کهیان بگهنه ناخی دهروونیان. به لّکو ئـهو جوّرانـه لـه هـهموو کهس زیاتر داوایان لیّکراوه بهم شیّوهیه بچنه ناو خه لّکهوه، بانگخوازی ریّی خوا ده بی زوّر گرنگی بدات به روالهت و خاویّنی جهسته و جل و بهرگ و نینوّک و قری، ئهگهرچی بـه تـهنیاش بـوو و

کهس نهیدهبینی، بهمه دهچینت بهدهم بانگی فیترهی بینگهرد، وهك پیغهمبهر گه دهفهرموووی: (رپینج شت له خورسکی(فیتره) مروقن: خهتهنه کردن و، تاشینی مووی شهرمگاو، ههلکهندنی مووی ژیر بال (بن ههنگل)و، نینوّك قرتاندن، کورتکردنهوهی سمیّل)) فتح الباری ۳۳٤/۱۰ ومسلم ۱۶۵/۳.

کهواته جوانی خورسکی مروقایه تی له و شتانه یه که نهم ناینه پنی دلگیر و خوشه و یست بوو، و خاوه نی زهوقی ساغ و خوره و شتی شیرین حه زی لی ده کات و لای خوشه و یسته.

ناخزيته ناو خۆدەرخستن و زيادەرۆيى كردن له خۆرازاندنهوه

ئهم بایهخدانه به شیّره و دیمهن ئافرهتی موسلمانی راستگو ناخزیّنیته ناو خودهرخستن و دیارخستنی جوانکاری بو بیّجگه له میّرد و مهحرهمهکانی، لارناکاتهوه بو زیادهرویی و دهرچوون لهو هاوسهنگیهی ئیسلام ههموو دهستوورهکانی لهسهر دامهزراندووه" چونکه ئافرهتی موسلمانی راستگوی روشنبیر ههمیشه ئاگاداری میانرهوی و هاوسهنگییه له ههموو شتیّك، تا هیچ لایهنیّك له ژیانیدا بالادهستر نهبیّت بهسهر لایهنیّکیتری.

هدر ئدو ئیسلامدی هاندهدات بر جوانکاری و رازاوهیی و حدلال و خوشهویستی ده کات، هده ندویش هوشداری داوه له زیادهرویی کردن تیایدا، به جوریک نافره تبکات کویل هم ژیانده ا و هدموو کار و خدمیکی گدورهی هدر ندمه بین، وه کینغهمبدر هده ده ندم درموووی: ((بددبه خت به بدنده و کویلدی دینارو درهم و جلی قدیفه و صوف، کاتی بیده یی رازی ده بی و، ندگهر ندیده یی رازی نابی و نیگهرانه)) فیض الباری ۸۱/۸.

ئافرهتانی ئهمرو نهوانهی زوربهیان چوونهته ژیربار و بهند و کاریگهری (بیوت الازیاء) ـ خانه ی مودیّل ـ و بازرگانه جیهانییهکان، تا وای لیهاتوووه ئافرهتی دهولهمهندی وا ههیه جلیّکی گرانبهها ده کریّت و تهنها یه کجار لهبهری ده کات، بهراستی ئهمانه کهوتونه ناو ئه و کویلایه تیهی که پیخهمه ر هی هوشداری لیداوه و خزاونه ته ناو باری به دبه ختی که وایکردووه بکهونه ناو ئه و کویلایه تیه بی واتایه ی بی جل و بهرگ و مؤدیّل و جوانکاری که له راده ی

میانپهوی دهرچووه و خاوهنه کهی لاداوه لهو مهبهسته سهره کیهی مروّقی لهپیّناو دروستبووه لهم ژیانه.

ههروا لهو بهدبهختیانه ی که زوربه ی نافره تی موسلمانی نه و سهرده مه ی تیکه و تووه ، نه و زیاده پویی کردنه یه له کپینی جل و به رگی گرانبه ها و پهیپه و کردنی میودیلی تیازه له شهوانی ناهه نگ و زه میاوه ند، ده یانبینی له کاتی ناهه نگ چون پیشیپ کی ده که ن بو بازاپرگاکیان و پاره هه لام پیژن ، تا خویان پی باده ن و فیز و شانازی پیوه بکه ن دوور له ههمو و شوینه وار و کاریکی هوش و عه قل، دوور له په وتی میانپه وی. نه و نافره تانه ی نه و جوز ه خوده رخست ن و نیاز و فییزه ده کهن نه و مویان له به رچاو نییه که په نگه نافره تی وا هه بی له نامیاده بووان توانی میادی وانییه بتوانی جلی له و شیوه و به و نرخه بکری، به مه ش دلی پپ ده بی له خه م و په ژاره ، له وانه شد له ده گهر بووکه که پهیوه ست بی به میانه په وی که کاره کانیدا نه وا هیچ یه کیک له و ناکامانه دروست نابن ، زیاد له وه نه میانپه وی کی کی کو و مه به ستی نیسلامه که دامه زراوه له سه رناین ، زیاد له وه نه می دیارده یه سه می که همو و جوز یکی زیاده پویی و خوه هاکیشان ده کات .

بینگومان ئافرهتی موسلمانی شارهزا به ئاینه کهی خوّی ده رباز کردووه لهم جوّره خزان و کوّت و سهرپینچییه" چونکه ئاینه مهزنه کهی و تیروانینه میانه رهوه کهی و زیاده روّیی نه کردنی هه دهم له به در دم له به در به شهریعه ته پاکه کهی ئیسلام هیناویه تی.

ب- بيرو هۆش**ى**

بیروهوشی رادینی به زانست و زانیاری:

ئافرەتى موسلمانى تۆگەيىشتور وەك چۆن بايىدخ بىد جەسىتەى دەدات ئارەھاش بايىدخ بىد بىروھۆشى دەدات" چونكە گرنگى دانى بە بىروھۆشى كىدم بايىدختر نىيىد ئىد گرنگى دانى بە جەستەى، بۆيە شاعىر زھىر بن ابى سلمى(١) وتوريەتى:

⁽١) سميري جمهرة اشعار العرب بكم بتحقيق النزلف ٢٠٠/١ دار القلم ١٤٠٦.

لسان الفتى نصف ونصف فؤاده فلم يبق إلا صورة اللحم والدم

واتا: مروّق نیوهی زمانه و نیوه کهی تر دلّ و هوّشه کهواته چیتر ماوه بیّجگه له شیّوهی گوّشت و خویّن.

ههروا وتراوه: مروّق به دوو ئهندامی بچووك ماوه: دلّ و زمانی. واتا: بیروهـوّش و بوّچـوون و تیروانینی. لیّرهوه گرنگی روّشنبیر کردنی عهقل و گوشکردنی به زانیاری و زانستی و گهشـهپیدانی به خویّندنهوه و شارهزابوون له ههموو جوّره زانستیّك دهرده کهوی.

ئافرهت وه کوو پیاو ئهرکی پی سپیردراوه، له سهریه تی به دوای زانستیک بگه ریت سوودی دونیا و دواروژی تیا بیت، خودا ده فهرموووی: ﴿وقل رب زدنی علما. واتا: بلنی پهروه ردگارا زانست و زانیاریم زیاد بکه ﴾ طه: ۱۱٤.

پیغه مبه ر از ده فه رموووی: ((داواکردنی زانست و به دواداگه رانی فه درزه لهسه ر هه موو موسلمانیک)) رواه ابن ماجه ۸۱/۱.

له ژیر روّشنایی نهم نایهت و فهرمووودانه نافرهت ده زانی نهم فهرمانه ههردووکیان ده گریّت هوه، له گهل پیاو یه کسانه له فیربوونی زانسته کانی فهرزی عسهین و فهرزی کیفایه لهوه ته ی زانست ههبووه له کوّمه لاّگه ی نسلامی.

ئافرهتی موسلمان له و کومه لاگه خواییه هه و له سه وه ای ئیسسلامه تی یه و انستی ده زانستی ده زانی، بویه ژنانی یاریده ده وان به پیغه مبه ریان ده وت: ((روژیکمان بو دانی تیایدا فیری زانست بین" چونکه پیاوه کان هه موو کاتیکیان بردووه، پیغه مبه و شاف فه رمووی: واده ی ئیسوه له مالی فلانه که سه و جا له روژی دیاریکراو هاته لایان و ئاموژگاری کردن و یادی خستنه وه و فیری کردن)) فتح الباری ۱۹۲/۱.

ئافرهتی موسلمانی نهو کاته رووی کردبوه داواکردنی زانست، له پرسیارکردن دهربارهی ئاینه کهی شهرمی نهده کرد" چونکه پرسیاری لهبارهی حهق و راستی ده کرد، خوداش له

ام سلیم کچی میلحان دایکی ئهنهس بن مالك هاته لای پیخهمبهر وی: ئهی پیخهمبهری خوا، خوا له ئاستی حهق شهرم ناكات، ئایا ئافرهت خوشوشتنی لهسهره ئهگهر خهوی بینی (ئیحتیلام بوو)؟ فهرمووی: ((بهلیّن، ئهگهر ئاو ببینیّ)). ئوم سهلهمه له شهرمانا سهری خوّی داپرست و وتی: ئهی پیخهمبهری خوا ئایا ئافرهتیش ئیحتیلام دهبیّ؟ فهرمووی: ((بهلیّن خاك بهسهر، ئهی بهچی كوره كهی شیّوهی ده كات)) فتح الباری ۲۲۸/۱ وصحیح مسلم ۲۲۳/۲، به گیرانهوه یه كیتری مسلم، ام سلیم هاته لای پیخهمبهر هو عائشهی له لابوو، كاتی ام سلیم ئهم پرسیارهی كرد، عائشه وتی: ئهی ام سلیم ئابروی ژنانت برد، خاكت بهسهر، پیخهمبهریش هو فهرمووی به عائشه: به لاكو تو خاكت بهسهر، ئهی ام سلیم با خوّی بشوات پیخهمبهریش) صحیح مسلم ۲۲۰/۳.

⁽۱) له ژنه ناودارهکانی ئیسلامهو، وتارییّژی و تیّکوّشهر بووهو، بهیعهتی داوهته پیّغهمبهر ﷺ و، بهشداری جهنگی یهرموکی کردووه و ۷ سهربازی روّمی به دینگهی رهشمالّهکهی کووشتووه.

نافرهتی موسلمان له سهرده می پیغه مبه رسی همرگیز نه ده گه پایه و و دوود لای نه ده کرد له روونکردنه وه ی حوکمی شهرعی له پیغه مبه رسی و پاسته وخو پرسیاری ده کرد له باره ی شهری له پیغه مبه و پی و پاسته و خو پرسیاری ده کرد له باره ی شهری المسمری داده بدون به دوای تیگه پیشتنی پرسیاره وه بوو تا ده گه پشته دلنیایی، شافره تی موسلمانی پوشنبیری ژیر ده بی وابی " (سُبیعَ قبنت حارث الاسلمی) که خیزانی سعد کوپی خه وله بوو، له به به دوای دو به المسلمی که خیزانی سعد کوپی خه وله بوو، له به به دو به دان بوو به شداری جه نگی به در بوو، له حه جمی مالناوایی کوچی دوایی کرد، سویه یعمش دووگیان بوو، هینده ی پینه چوو دوای مردنی میردی کورپه که که دانا، کاتی له زمیستانی خاوین بوویه وه، خوی جوانکرد بو خوازبینی کاران، له و کاته ابو السنابل بن به عکمك (پیاویک بوو له به ره ی عبدالدار) لینی هاته ماله وه و پینی و تن ده تبینم خوت بن به عکمك (پیاویک بوو له به ره ی عبدالدار) لینی هاته ماله وه و پینی و تن ده تبینم خوت تینه پینه و باره یعمی شه ده لین کاتی وای پیم و ت خوم پینهایه وه تا شه و هات، ها قه تینه پینه مه و پرسیارم لینی کرد له م باره یه وه، فه توای بو دام به وه ی له و پوژه ی کورپه که داناوه نازاد بووم، فه رمانی پینکرد به شووکردنه وه هم رکاتی بوتم گونها)) فتح الباری ۲۱۰۷۳ داناوه نازاد بووم، فه رمانی پینکرد م به شووکردنه وه هم رکاتی بوتم گونها)) فتح الباری ۲۱۰۷۳ وصحیح مسلم ۲۱۰۷۰۰.

وردبینی سوبه یعه له روونکردنه وه حوکمی شهرعی و دلنیابوون لینی، خیر و بهره که ت و سوودی ههبوو، نه ک ته نها بی سوبه یعه، به لکو بی سهرجهم موسلمانان تا روزی دوایی "چونکه کومه لی زانایانی پیشینه و دوایینه نهم فهرموووده یان کردوته فه توا، له سهرووی هه موویانه و چوار ئیمامه ککه، ده لین: عیده ی نافره تی میرد مردوو، دانانی کورپه که یه تی ته نانه ت نه گهر راسته و خو له پاش مردنی میردی کورپه کهی دابنی، نه وا خوی ده شوات و عیده ی ته واوده بیت، راسته و خو میرد کردنه وه حه لال ده بی بوی. شرح النووی لصحیح مسلم ۱۰۹/۱۰.

ئیسلام داواکردنی زانستی واجبکردووه لهسهر ئافرهت و پیاو که ده فهرموووی: ((داواکردنی زانست فهرزه لهسهر ههموو مرفقیّکی موسلمان که دوو شههاده کهی هیّنابی، چ پیاو بی چ ئافرهت، بوّیه جیّی سهرسورمان نییه ئافرهتی موسلمان

شهیدای زانست بیّ، رووی تیّبکات، به تیّگهیشتنهوه گرنگی به پرسهکانی بدات. له ههموو کاتیّك ئافره تی موسلّمان خوّی رازاندوّتهوه به زانستی بهسوود، پهی بردووه به کاریگهری و شویّنهواری لهسهر منالهکانی و خیّزان و کوّمهلّگهکهی، بوّیه دهیبینی به دهروونیّکی پر له ویست و دلّنیا و تینوو روودهکاته دهستکهوتنی زانستی سوودبه خش بوّ ئاین و دونیای.

ئافرەتى موسلمان ييويسته چى فير ببيت و ليى شارەزا بيت

یه کهم شت نافره تی موسلمان پیویسته لینی شاره زا بینت، قورنان خویندنه وه به تهجوید و راقه که یه وه نافره تی به نافره ته والی هاوه آن و تابعین له نافره ته نافره ته ناوداره کانی نیسلام، ههروا نهوه ی گرنگه له نه حکامه کانی فقه ده پخوینی تهوه، بی نهوه ی پهرستش و مامه له کانی دامه زراوبن و، زانینی نه حکامه کانی ناینه که ی له نه مایه کی پته و بیت.

 له حیکمه و دانایی دانییه که فیرکردن و روّشنبیرکردنی پیاو و نافره و وهکوو یه بن له همموو شتیک، به لکو همندی شت همنه تایبه تن به نافره ت، پیاو ناتوانی پینی هه لسی، شتانیکیش همن تایبه تن به پیاو، نافره ت ناتوانی پینی هه لسی، یا به واتایه کی تر همندی کار همندی کاریش پیاوی بو دروستکراوه، هه در یه که بان شهوه ی بو ناسانکراوه که بوی دروستکراوه، که بوی دروستکراوه، کاتی نافره تی موسلمان رووده کاته خویّندن و تایبه تمهندی بوون، ده بین ریّنمایی نیسلامی مهزنی له به درجاو بیّت له رووی پیّکهاته ی عهقلی و ده روونی و کومه لایه تی ریّنمایی نیسلامی مهزنی له به درجاو بیّت له مولی بی کهاته ی عهقلی و ده روونی و کومه لایه تی به جوریّك فیربوونه کهی شایانی بکات به هه لسان به نمرکی بنه ره تی خوی که بوی دروستکراوه، تا ببیّته که سیّکی روّشنبیر و به رههمهیّن و بنیاتنه ر له ناو خیّزان و کوّمه لاگه و دروستکراوه، نمك ویّنه یه که از و پیشه و دروستکراوه که نما و ریزی پیاوان، وه کو چون نه مه ده بینین له گه لذا بکات له که از و پیشه و جیّگای بگریّته و له ناو ریزی پیاوان، وه کو چون نه مه ده بینین له و کوّمه لگایانه ی جیاوازی ناکه ن له جیّگای بگریّته و له ناو ریزی پیاوان، وه که چون نه مه ده بینین له و کوّمه لگایانه ی جیاوازی ناکه ن له یو گریمه کانی خویّندن و پاسا و دامه دراندن له نیّوان پیاو و نافره ت.

ئافرهت لهههر زانستیک تایبه تمهند بین، دهبی پهیوهست بی به ورده کاری و کارامه یی و تواناداری تیدا، لهسهر جوانترین شیّوه به نه نهامی بگهیه نی، وه ک ملکه چی بیوون و گویّرایه لی بوون بی رینمایی پیغهمبهر که ده نه رموووی: ((خودا خوّشی دیّت لهوه ی نهگهر یه کیّکتان کاریّکی کرد به جوانی و وردی بیکات)) رواه البیه قی ۳۳٤/٤.

شارهزابوونی ئافرهتی موسلمان له زانست

امام الزهری ده لیّت: ((ئهگهر زانستی عائشه کۆبکریّتهوه و بهراوردبکری به زانستی ههموو خیّزانه کانی پیّغه مبهر هی و ههموو ژنان، هیّستا زانستی عائشه باشتر و زورتره ده بین)) الاستیعاب ۱۸۸۳/۶ والاصابه ۱٤٠/۸. چهندین جار گهوره هاوه لآن پهنایان بو وتهی عائشه بردووه بوّیه کلابوونه و راسته را بوون له بارهی بنه ماکانی ئاین و ورده کاریه کانی قورئان.

رهئی پیّکاو و بیروهوّش فراوانی عائشه تهنها له پرسهکانی ئاین نهبووه، به لکو وه از زانای موسلّمانان (عوروهی کوری زوبیّر) که هشامی کوری لیّی ده گیّریّتهوه، ده لیّ: ((کهسیّکم نهبینیووه له عائشه شارهزاتر و زاناتر بیّ له فقه یا له بواری پزیشکی یا له شیعر))(۱).

خاتوو عائشه ئافرهتیّکی بلیمهت و ژیربوو، بیوونی له نزیک پیغهمبهر هی وایکرد ببیّته گهنجینهی زانیاری. بوخاری له کتاب العلم له ابی مولهیکه دهگیریّتهوه: خاتوو عائشهی ههر شتیّکی ببیستایه و نهیزانیایه بهدوایدا دهچوو تا دهیزانی، جاریّکیان پیغهمبهر هی دهفهرموووی: ((ههرکهس لیّپرسینهوهی لهگهلا بکریّت ئهشکهنجه دهدریّت)) عائشه وتی، وتم: شهی خوا نافهرموووی: (فسوف یحاسب حسابا یسیرا. واتا: پاشان لیّپرسینهوهیه کی ئاسانیان لهگهلا دهکهین وتی: فهرمووی: ((بهلّکو ئهمه تهنها وهستانه لهبهر دهستی خوا، بهلام ههرکهسی لیّپرسینهوه و بهدواداچوونهوهی لهگهلاا بکریّت تیاده چیّت)) فتح الباری ۱۹۲/۱.

خاتوو عائشه ویّرِای نهو ههمو زانسته، زمانیشی زوّر پاراو و قسه زان بوو، کاتی قسهی بکردایه سهرنجی خه لکی راده کینشا، دلّی کهمه ندکینش ده کردن. الاحنف بن قیس ده لّی: گویّم له وتاری ابوبکر و عومه و عوسمان و عهلی و خهلیفه کانی تری پاش نهوان بووه، هیچ قسهیه کم نه بیستووه وه ک قسهی عائشه پاراو و چاك و باش له دهم ده ربچی.

موسى كورى تەلاخە دەلىن: ((كەسم نەبىنيوه لە عائشە زمانى پاراوتر بىن)) أخرجه الترمىذي ٣٦٤/٥.

ئافرەتيكى تر لەوانەى شارەزاى زانست بووە،كچى (سعید بن المسیب كە زاناى سەردەمى بووە) و رازى نەبووە كچەكەى بداتە كورى ئەمىرى باوەرداران(عبدالملك بن مىروان)، بەلكو لـه يـهكى لـه قووتابيە چاكخوازەكانى كە زانستى لەلاى دەخويند كە ناوى (عبدالله بـن وەداعـه) بـوو مـارەى

⁽١) تاريخ الطبرى: حوادث سنة ٥٨، والسمط الثمين: ٨٨، والاستيعاب ١٨٨٥/٤.

بپی، ئدم عبدالله یه کاتی بو یه که مجار چووه لای هاوسه ره کهی، بینی له هه موو خه لاک جوانتره، له هه موو که س زیاتر شاره زایه به سونه تی پیغه مبه رشی و هه موو که س زیاتر شاره زایه به سونه تی پیغه مبه رشی و مافه کانی هاوسه ره کهی. به یانی دوای شه وی یه که م، عبدالله هه لسا بیخیته ده ره وه، هاوسه ره که ی پینی وت: پینی و تی: ده چمه کوری باوکت (سعید بن المسیب) تا زانست فیدریم، پینی وت: دانیشه بامن له زانستی سه عیدت فیر بکه م. عبدالله یه که مانگ له ماله وه له زانستی شه م کیچه فیر ده بو و نه ده چووه کوری سعید.

ئافرهتیّکی تری زانا و شارهزا (فاتیمه) کچی (علاء الدین السمرقندی)یه، دانهری پهرتووکی (تخفة الفقهاء)یهو، سالّی ۵۳۹ کوچی دوایی کردووه، فاتیمهش له باوکیهوه فقه و زانایی وهرگرتووه و توحفهی باوکیشی ئهزبهرکردووه. باوکی دایه شوو بو یه کیّ له قووتابیانی که ناوی (علاء الدین الکاسانی) بوو، که زوّر کارامه و لیّهاتووو بوو له زانستی (الاصول والفروع) و دانهری پهرتووکه مهزنهکهیهتی (بدائع الصنائع)ه که راقهی توحفهی الفقهایه و لهلای ماموّستاکهی خویّندوویهتیهوهو، زوّر پیّی دلّخوّش بووهو، کردوویهتیه مارهیی کچهکهی، که رزوریّک لهپاشاکانی روّم داوایان کردبوو، بهلام باوکی نهیدانی و ئهم قووتابیهی لهوان بالاتر گرت، بویه زاناکانی سهردهمی شهم دهیانوت: ((توحفهکهی شهمی راقهکردوو شهویش کچهکهی لیخماره کرد)). ئهم ئافره ته پییش شووکردنی بهشداری فهتوای باوکی ده کرد، ههر فهتوایهه دهرچووبایه خهتی خوّی و باوکی لهسهربوو، کاتی شووی به خاوهنی (البدائع) کرد، فهتواکه دهردهچوو خهتی خوّی و باوکی و میّردی لهسهربوو، ههندی جار میّرده کهی ههلّهی ده کرد، فاتیمه ده دیگیرایهوه بو سهر راستیه کهی.

ته نها ئه وانه ئافره تی موسلمانی شاره زا و زانای ئیسلام نه بوونه، به لکو هی تری هی نده زورمان هم نه که له ژماره نایه ن، ئه وه تا ابن سعید به شیکی له په رتوکه که ی له ژیر ناونی شانی (الطبقات لراویات الحدیث من النساء) گریداوه، که تیایدا هاتوته سه رباسی زیاتر له ۷۰۰ ئافره ت که فه رموووده یان له پیخه مبه ر گیراوه ته وه ی یا له هاوه لانی متمانه پیکراو، له وانیشه وه کومه لیک له زانایانی ئه م ئاینه و پیشه نگانی موسلمانان گیراویانه ته وه . یه کی له وانه الحافظ ابن عساکر که

له ساتی ۵۷۱ کۆچی دوایی کردووه، له هدموو فهرموووده گیرهوه کان متمانه پینکراو و راستگوتر بووه، بهجوریک ناوزه دکراوه به (حافظ الامة) شم زاناییه هدشتاو هدندیک له ماموستا و فیرکاره کانی نافره ت بوونه (۱). ویرای شهوه ی شم پیاوه زاناییه له به شی رفزهه ه لاتی دهواله تی ساوه نانیه به به به به به به ولاتی دهوانه تی بیسلامی تینه پهرپووه، چونکه نه چوته میصر و ولاتی می خریب و نه نده الس، که شم ولاتانه پرتربوون له نافره تی خاوه ن زانست و زانیاری، لیره وه بومان ده رده کهوی که نهوانه ی ابین عساکر پییان نه گهیشتووه ژماره یان زور زیاتره لهوانه ی پییان گهیشتووه.

لهو نافره تانهى له صحيحى بوخارى ف درموووده يان گيّراوه تدوه و ناويان هاتوووه: (اللاَّمِعَة: (ست الوزراء وزيرة بنت محمد بن عمر بن اسعد بن النمجَّى التنوخية) و (كريمة بنت احمد المروزية) كه ابن حجر العسقلانى له پيشه كى كتابه كهى فتح البارى باسى كردوون.

ئهوهی زیاتر نافرهتی موسلمان بهرز و پاك و بینگهرد راده گری نهوه به: نهوانهی لهسهره وه ناویان هاتوووه لهوانهی فهرموووده یان گیرّاوه تهوه، زوّر به راستگویی و ده ستپاکی گیرّاویانه تهوه، دوور له همرچی گومان و تاوان و ترازانه، بهجوّریّك زوّر له پیاوان پیژینه گهیشتون. نهوه تا امام الحافظ الذهبی له کتابی (میزان الاعتدال فی نقد رجال الحدیث) تیایدا ۲۰۰۰ فهرموووده گیره وه تاوانباری له پیاوان لینده ركردووه، پاشان ده لیّت: ((نهمزانیووه هیچ یه کیک له نافره تان تاوانبار كرابیّت یا که سیّك فهرموووده ی لی وه رنه گرتبیّت))(۱).

ئافرهتی موسلمانی ئهم چهرخه، کاتی لهبهردهم ئهم کهلتووره ریزدارهی ئافرهتی موسلمان له میّروو دهوهستی، تهنها خوّشهویستی و رووکردنه زانستی زیادده بیّ چونکه ئهم ئافرهتانه تهنها به زانست ناودار و ههمیشه زیندوو ماونه ته و شهوین و پلهوپایه بهرزه ی له میّروو دهستکهوتووه، تهنها زانستی بهسوود و ریّنمایی دروست بیروهوّشی گهشهپیّدان و رای دروست و دوربینی و هیّزی بهخشی به کهسایهتی و عمقلیان.

⁽١) طبقات الشافعية ٢٧٣/٤.

⁽۱) ميزان الاعتدال ٣٩٥/٣.

دووره له نهفسانه و قسه و کرداری پرو پووچ

کاتی ئافرهتی موسلمان رووده کاته زانست دهبی زوّر خوّی دووربگری له نه نه نه شتی پروپووچ که له میّشکی ههندی له ئافره تانی نه فامدا ههیه، به لکو ئافره تی موسلمان ده زانی ههرکه سی دوای نه فسانه و جادو و بیدعه بکهوی گوناهی گهورهی نه نجامداوه که کرده وهی مروّقی باوه پردار پووچه لا ده کاتهوه و هه په شه له قیامه تی ده کات مسلم له هه نه نیزانه کانی پیغه مبهر که ده گیریّته وه، فهرمووویه تی: ((ههر که سیّك بچیّته لای جادوگهریّك و له باره ی شتیك پرسیاری لیّ بکات نه وا نویّژی ٤٠ شهوی لی وه رناگیریّ) صحیح مسلم ۲۲۷/۱۶.

هدروا ابو داود له سونهنی خوّیدا له ابو هورهیرهوه دهگیریّتهوه: پیّغهمبهر فی فهرمووویه تی: ((ههر کهسیّ بچیّته لای جادوگهریّك و باوه په قسه کانی بكات، ئهوا ده رچووه لهوه ی بو سهر عمد دابه زیروه)) اخرجه ابو داود ۲۱/٤.

له خويندنهوه دانابريّ

کاری مال و ئەركەكانى دايكايەتى ئافرەتى موسلمان دانابپى لە خويندنــهوه "چـونكە ئــافرەتى موسلمان دەزانى خويندنهوه دەستكەوتى بيروھۆشــه لــه زانــست و زانيــارى، خــۆراكى كراوەيــى و پينگەيشتن و گەشە و بەرزى پىخدەبەخشى.

به لکو ئافره تی موسلمانی شاره زا به ئاینه کهی، ده بی کات چرکاته وه و ماوه ماوه پهرتووکیک یا گوفاریکی به سوود بخوینی ته وه تا بیروه و شی ده وله مه ند بکات له و نویکاریانه ی که زانایان و ئه دیبان و روشنبیران دایانهیناوه له لیکولینه وه ی فیکری و کومه لایه تی و ویشره یی و زانستی، تاوه کو تادی ئاسوی بیر و هزری فراوانتر بی و، گه نجینه ی زانیاریشی گهشه ی تیکه وی.

ج- گیانهکهی

پابهنده به خواپهرستی و خاویننکردنهوهی دهروون:

ئافرهتی موسلمانی رو شنبیر به ناینه کهی، گیانه کهی به پهرستش و یادی خوا و خویندنه وهی قورنان خاوین دیاریکراوی ههیه و

لیّی دواناکهویّ. وه ک چوّن گرنگی و بایه خ ده دات به جهسته و بیروهوّشی ناوههاش بایه خ ده دات به گیانه که ی پی چونکه ئه و سی پیّکها ته یه مافیان هه یه لهسه ر مروّق. کارامه یی و سه لیقه یی مروّقیش له باش راگرتنی هاوسه نگی ده رده که وی له نیّوان جهسته و هوّش و گیان، لایه نیّکیان به گهوره تر ناگری له لایه نه که که یه ناگری له لایه نام که یا ناگری له لایه نام که یا نام دامه زراندنی که سایه تیه کی میان دوی هاوسه نگی پیّگه یشتو و هه یه که پهیوه سته به پهرستش و خاوی نکردنه وه ی ده روون.

نافرهتی موسلمان مافی دهروونی خوّی دهدات به خاویّنکردنهوهی گیانهکهی به پهرستش، به دهروونیّکی نارام و هیّمن و زهمینهساز بو چوونه ناو کروّکی واتاکان روو له پهرستشدده نویّوه که له توانای دابیّت دوورده بیّت له گاله و دهمهقالی و سهرقالی لهکاتی پهرستشدا، نویژه کهی له باریّکی هیّمناو بیریّکی روون و بیّگهرد نه نجامده دا، به جوّریّك دهروونی واتاکان ههلمژی لهوهی له نویژ دهیلیّ له قورئان و زیگر و تهسبیحات، پاش نویژ کهمیّك بو دهروونی خوّی خالی دهکاتهوه و سبحان الله ده کات و چهند ئایهتیّك له قورئان بهوردی و تیّگهیشتنهوه ده خویّنیی، ماوه ماوهش سهیریّکی حالی خوّی ده کات و به لای ره فتار و گوفتاره کانی دهوه سیّن، دهروونی سهرزه نشت ده کات له بینینی هه رسمرییّ چیه کیا کهم و کورتیه که، به و شیّوه یه پهرستش بهرههمی چاوه روانکراوی لی دیّی شمیتان هه یه له را ربی بهرده وام پووچهل ده کات هوه، جا ئافره تی موسلمانی پاریّز کاری راستگو لهوانه یه ههله بکات، یا کهم و کورتی هه بیّت، ههندی جار لهوانه یه موسلمانی پاریّز کاری راستگو لهوانه یه ههله بکات، یا کهم و کورتی هه بیّت، ههندی جار لهوانه یه قاچیشی بخریّ، به لام خیرا وه ناگا دیّتهوه و داوای لیّخوّشبوون ده کات و پهشیمان ده بیتهون و های گهوره له سوره تی الاعراف دیته وه و داوای لیّخوّشبوون ده کات و پهشیمان ده بیتسهون وای گهوره له سوره تی الاعراف دیّته و و داوای لیّخوّشبوون ده کات و پهشیمان ده بیته و خوای گهوره له سوره تی الاعراف ۲۰۰۱ که پیشتر راقه کراوه.

بۆیه پیخهمبهر ﷺ به هاوهلانی دهفهرمووو: ((باوه پتان تازه کهنه وه)) وتیان: ئهی پیخهمبهری خوا، چون باوه پمان تازه کهینه وه؟ فهرمووی: ((زور لا الله الله دوباره کهنه وه)) رواه احمد ۸۲ مورد.

ئافرهتی موسلمانی پاریزکار بو بههیزکردنی گیانی و خاویدنکردنهوه ی دهروونی ههمیشه پهنا دهباتهبهر پهرستش و زیکر و سهرزهنشتکردنی خوی و لهبهرچاوگرتنی ترسی خوا و چاودیریه کهی لهسهر ههموو کردهوه کانی، ههرچی خوا پینی پازی بیت ده یکات، ههرچی نیگهرانی بکات وازی لینده هینی بهم شیوه په پاسته پاست و سنوور نابهزینی و لارناکاته وه له پینی پاست.

هاوریی خواناس همندهبژیری و پابهنده به نامادهبوون نه کوری نیمان

ئافرهتی موسلمان بهمهبهستی گهیشتن بهم بهرزیه هاوریخی پاریزکار و خواناس ههلده بژیری، که له دهربرینی خوّشه ویستیه کهی بوری دلسوزه، ناموژگاری ده کات، ناپاکی لهگهل ناکات نه له مامهله نه له گفتوگو" چونکه هاوریخی چاك کاریگهری زوّره لهسهر بهرده وامبوونی ئافرهتی موسلمان و رازاندنه وهی به باوی چاك و بهرز" چونکه زوّربهی کات مروّق ویّنهیه کی هاوشیّوه یه خوره وشت و ره فتاری هاوریّیه کهی، وه ک شاعیر ده لیّ:

عن المرء لا تسأل وسل عن قرينه فكل قرين بالمقارن يقتدى(١)

واتا: پرسیار له خودی کهس مه ککه به لکو پرسیار له هاور نکهی بکه "چونگه مروّ شوننکهوته و پهیره و کاری هاور نکه یه تی .

هدروا هامووشو کردنی خدا کی باش بدا گدید لدسه ریزداری و بدرزی ده روون و ه اعیر ده لی: بعشرتك الکرام تعد منهم فلا ترین لغیرهم أُلوفا (۲)

واتا: تۆ به هامووشۆكردنت و هەلكردنت لەگەل مرۆقى بەرز و بەرپىز هـەژمار دەكرىيى بـه يـهكى لەوان، بۆيە ناتبينن لەگەل كەسانىتر ھەللېكەي.

لهم روانگهوه پیویست ده بی له سهر مرؤ هاوه لیّتی مرؤقی چاك بكات و دووربی له مروقی خراپ، وه ك عدى بن زید العبادى ده لین:

⁽۱) سهيري عدي بن زيد العبادي بكه للمؤلف: ۱۷۲.

⁽۲) ئەرەي ئەم شىعرەي وتوۋە نەمدۆزيوۋەتەۋە.

إذا كنت في قوم فصاحب خيارهم ولا تصحب الاردى فتردى مع الرَّدى

واتا: ئهگهر لهناو كۆمهڭنك بووى هاوه لنتى چاكه كانيان بكه، نهكهى هاوه لنتى خراپه كانيان بكهى نهبادا وه كوو ئهوان نزم و ريسوا بى.

نافرهتی موسلّمان همولّده دات ناماده ی نعو جوّره کوّرانه بیّت که باسی نسلام و بهرزیه که ده کهن له دروستکردنی تاك و خیّزان و کوّمهلّگه، نعو وتارانه ی باس له دهسهلّاتی مهزنی خوا ده کهن و بهخششه کانی بو سهر دروستگراوان، و پهیان ده دهن به پهیوه ستبوون به فهرمانه کانی و دوورکه و تنهوه له نعهیه کانی و، پووکردنه گویّرایه لیّ و ملکه چی، بهم جوّره کوّرانه دهروون نهرم ده بیّت، گیان خاویّن ده بیّته وه، نعندامه کان ملکه چ و خاشع ده بن، دواتر مروّق بهرزده بیّته وه و دلّی پرده بیّت له پرقشنایی باوه پ برده بی عبدالله بن پهواحه همرکاتی گهیبایه یه کیّ له هاوه لانی پیّعه مبهر هی ده یوت: ((ده وه ره با ساتیک باوه پ به خودا بیّنین))، نهم قسمیه ی عبدالله ده گاته وه به پینه مبهر هو ده ده رمووی : ((خودا په حم به کوپی پهواحه بکات، به پاستی حهزی لهو کوّرانه یه که فریشته کان شانازی پیّوه ده که کهن)) رواه احمد ۲۹۵/۳.

ههروا خهلیفه عمر الله زورجار پهست دهبوو له کاره کانی خهلافه تی و نهرکی دادپهروه ری، جا دهستی پیاویی ده گرت و ده یگوت: ((ده وهرن با باوه پمان زیاترکه ین))، ننجا دهستی ده کرد به یاد کردنی خوای مهزن. حیاة الصحابة ۳۲۹/۳.

پیشه وا عهمه ر ه ویزانی نه و ههمو و ته قوا و باوه په و جوانی کردار و په رستشه ی ههیبوو، ههستی به پیویستی خاویننکردنه وه ی ده روون ده کرد ماوه نا ماوه. هه روا معاذ بن جبل ههیبوو، هه ستی به پیویستی خاویننکردنه وه ی ده وی ده وی ده وی از ده وی ده وی ده وی از ده وی داد و در داد و داد وی ده وی داد وی ده وی داد وی ده وی داد وی در داد وی در داد وی داد وی داد وی داد وی داد وی داد وی در داد وی داد وی در داد وی در داد وی داد وی داد وی در در داد وی داد وی در داد وی داد وی در داد و داد وی داد و داد وی در داد وی در داد و در داد وی در داد وی در داد وی در داد و داد و در داد و داد و

موسلمان بهرپرسیاره له بههیزکردنی گیانی و خاویننکردنهوهی دهروونی، ههمیشه پالنانی بهرهو بهرری و بهردهوام پاراستنی له بهرهوه نزم چیوون، وهك خیوا ده فهرموووی: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا، فَأَهْمَهَا فُجُورَهَا وَتَقوَاهَا، قَد أَفْلَحَ زَكَّاهَا، وَقَد خَابَ مَن دَسَّاهَا ﴾ الشمس: ٧ ـ ١٠.

 ده فدرموووی: ﴿وَاصِبِر نَفْسَكَ مَعَ الَّذِینَ یَدعُونَ رَبَّهُم بِالغَدَاةِ وَالعَشِیِّ یُرِیدُونَ وَجَهَهُ وَلاَ تَعدُ عَینَاكَ عَنهُم تُرِیدُ زِینَة ض الحَیاةِ الدُّنیا وَلاَ تُطِع مَن أغفَلنَا قَلبَهُ عَن ذِکرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَکَانَ أَمرُهُ فُرُطًا. واتا: له گه لا نه و باوه پردارانه ی ههمیشه یادی خوا ده که نه وه له کوری ئه وانا ئارامبگره، پشتیان تیمه ککه و به کهم سهیریان مه ککه، ده ته وی له کوری گهوره پیاوان دانیشی و ئه و هه ژارانه فهرامرش بکهی، به گویی ئه وانه مه ککه که دلیانان موری بی ناگایی لیداوه و دوای ئاره زووی ده روون که و تو و و گومرا بووه ﴾ الکهف: ۲۸.

ويردهكان و پارانهوهكان زور دوباره دمكاتهوه

یه کی له و هزکارانه ی پالپشتن بز ئافره تی موسلمان له به هیز کردنی گیانی و گریدانی دلئی به خوا: ئه زبه رکردنی چه ند پارانه و و ویردیکه له پیغه مبه ر شل له هه موو شه و کردارانه ی که له پیغه مبه روه شل چه سپاوه تیایدا دوعا و پارانه وه ی هه بووه "وه ك پارانه وه ی ده رچوون و هاتنه مال و نووستن و .. هتد، پیغه مبه ر شل هه مر کاریکی بکردایه رووی له خوا ده کرد و ده پارایه وه ، پیغه مبه ر شل هاوه لانیشی هانده دا پابه ندبن به م نزا و پارانه وانه و دوباره کردنه وه ی .

ئافرهتی موسلمانیش پهیپهوی پیخهمبهر الله ده کات وههمیشه له کاته کانی و بونه کان بهپینی توانا نزاده کات، بهمهش دلی پهیوهست ده بی به خوا، گیانی پاك ده بینته وه، ههست و هوشی به رز ده بینته وه، باوه ریشی پته و ده بینت.

ئافرهتی موسلمانی ئهمروش زور پیویستی به م تویشوه گیانییه ههیه بو پاك پاگرتنی دهروونی و دوورخستنه وهی له به لا و ئاشوبی سهرده م و خراپه کاریه کانی که ئافره تی به به و نزمی بردووه له زوریک له کومه لنگه دووره پهریزه کان له پینمایی خواو، بهره و ئاگری بردون، پینه مبه و خوای ناگری بردون، پینه مبه و ده فدرموووی: ((سهیری ئاگرم کرد بینیم زوربه ی خه لنکه که ی ئافره ته)) صحیح مسلم ۵۳/۱۷ ئافره تی موسلمانی پوشنبیریش ریگای خوی ده دوزیته وه، کاری چاکه زورده کات تا له م چاره نووسه دژوار و ترسناکه رزگاری بیت که شهیتانه کانی ئاده میزاد و پهری ههولی بود ده ده ن له ههموو کات و شوینی که ناوی و دوچاری نه و به دبه ختیه ی بکه ن.

ه نافره تى موسلّهان لهگه ل دايك و بياوكى

حاكهكاره لهگهٽيان

له دیارترین جیاکهرهوه کانی نافرهتی موسلمان له نافرهتی تر چاکه کردنیه تی له گه ل دایك و باوکی چونکه ئیسلام له چهندین شوین له قورئان و فهرموووده هانی چاکه کردنی داوه له گه ل دایك و دایك و باوك، موسلمانیش رهوش و باری ههر چونیک بیت و، پهیوه ندی نیوان کچ له گه ل دایك و باوك له هه ر چ ناستیک بیت، ده بی پهیوه ست بی به م ده قانه و، پهله بکات له چاکه کردن له گه لیان.

ریزیان دەزانی و دەزانی چی واجبه لهسهری بهرامبهریان

ئافرهتی موسلمان کاتی قورئان دهخوینی هدست بدو پلدوپایه بدرزه ده کات که خودا دایک و باوکی لینداناوه، بدراستی پلدوپایدیه که مرزقایدتی بینجگه لدم ئاینه ندیناسیووه، کاتی وایکردووه راسته وخو شوینی گرنگیه که که دوای گرنگی شوینی باوه پروون به خوا و پدرستش بینت، که ده فدر موووی: ﴿ وَاعبُدُوا الله وَلاَ تُشرِكُوا بِهِ شَیئًا وَبَالوَالِدَینِ إحسَانًا ﴾.

واتا: ﴿تهنها خودا بپهرستن و هاوه لأي بر بريارمهدهن و لهگهل دايك و باوكيش چاكهكار بن﴾.

لهم روانگهیهوه ئافرهتی موسلمان له ههموو ئافرهتیّکی تری ئهم بوونهوهره زیاتر لهگهل دایك و باوکی چاکه ده کات" نابیّ ته نها ئهو کاته چاکهیان لهگهل بکات که شووده کات و منالی ده بیت، که ئهو کاته جیهانیّکی تایبهتی ده بیّت و سهرقالی ده کات، به للکو چاکه کردن لهگهلیان به ده ده نه ده بیّت تا هه ناسهی بیّت و روز گاری مابیّت، به تایبهتی لهو کاتهی دایك و باوك به سالا ده چن و ده گهنه قوناغی لاوازی په ککهوته یی و زیاتر پیویستیان به ره فتاری به رز و خه نده ی به سوز و شهی نه رم ده بیّت، وه ک قورئان ده فه رمووویّ: ﴿ وَقَضَی رَبُّكَ أَلا تَعبُدُوا إِلا ایاه وَبالوالِدینِ إحسانًا وشهی نه رم ده بیّت، وه ک قورئان ده فه رمووویّ: ﴿ وَقَضَی رَبُّكَ أَلا تَعبُدُوا إِلا ایاه وَبالوالِدینِ إحسانًا اِمّا یَبلُغَنَّ عِندَکَ الکِبَرَ أَحَدُهُمَا أَو کِلاَهُمَا فَلاَ تَقُل لَهُمَا أَفٍ وَلاَ تَنهَرهُمَا وَقُل لَهُمَا قَولاً کَرِیًا، وَاتا: خودا فه رمانی داوه وَاخفِض لَهُمَا جَنَاحَ الدُّلِّ مِنَ الرَّحمَةِ وَقُل رَبِّ ارحَمهُمَا کَمَا رَبَیّانِی صَغِیرِا. واتا: خودا فه رمانی داوه

ئافرهتی موسلمانی پاریزکار که چاوی دانایی به قورئان روّشن بووه، کاتی ئهم ئایهتانه ده خوینیته وه چاکتر دهبیّت لهگهلیّان و له راژهیان دادهبیّت به ئومیّدی دهستکهوتنی ره زامهندیه کهیان، ههرچهنده میّرد و مال و منال و بهرپرسیاریهتی له ئهستو دابیّت" وه که ده فه مرموووی: ﴿وَوَصَّینَا الإنسَانَ بِوَالِدَیهِ حَمَلَتهُ أُمُّهُ وَهنًا عَلَی وَهنٍ واتا: ئاده میزادمان راسپاردووه به چاکه کردن له گهل دایك و باوکی چونکه دایکی له قوناغی سهختی له دوای سهختی ههاییگرتووه ﴾ لقمان: ۱٤.

ههروا ده فهرمووی: ﴿وَوَصَّينَا الإنسَانَ بِوَالِدَيهِ إحسَانًا. واتنا: ئادهمیزادمنان راسپاردووه به چاکهکردن لهگهل دایك و باکی ﴾ العنكبوت: ٨.

له پاڵ ئهم ئايهتانهوه فهرمووودهى زور ههن جهخت دەكهنهوه لهسهر چاكهكردن لهگهڵ دايك و باوك، هوٚشدارى دەدەن له خراپهكردن لهگهڵيان هوٚكارەكان ههرچى بن.

عبدالله بن مسعود الله دولتى: له پيغهمبه الله پيغهمبه الله عبدالله بن مسعود الله دولتى: چ كردووه الله خوشهويسترينيانه؟ فهرمووى: ((نويّژ لهكاتى خوّى)) وتم: پاشان چى؟ فهرمووى: ((چاكهكردن لهگهل دايك وباوك)) وتم: پاشان چى؟ فهرمووى: ((تيكوشان لهپيناوى خوادا)) متفق عليه. شرح السنه ۲۸۲/۲.

پینهمبهری پهروهردکاری مهزن، چاکهکردنی لهگهل دایك و باوك لهنیوان دوو کردهوهی گهوره داناوه له ئیسلام: نویز کردن له کاتی خوی، تیکوشان له پیناوی خوا. نویز بیش کوله گهی ئاینه، تیکوشانیش چله پوپه ی ئیسلامه، جا چ پلهوپایهیه که لهمه بهرزتره که پینههمبهر ایساده به دایناوه بو دایکان و باوکان؟!

پیاویک دیته لای پیغهمبهر تا به بعه به پیبدات له سه رکوچکردن و تیکوشان، به مه به ستی وه ده سته پیاویک دیته لای پیغهمبه رکی بیغهمبه رکی پیغهمبه رکی ده کات: ((ئایا هیچ کام له دایك و باوکت زیندوون؟)) پیاوه که ده لین به سه ردووکیان، پیغهمبه رکی ده فه رموووی: ((وه به نومیدی پاداشتی خوای؟)) پیاوه که وه لامی ده داته وه: به لین، پیغهمبه رکی ده فه رموووی: ((ده ی بگه ریوه لای دایك و باوکت و چاکه یان له گه ل بکه و به چاکه هاور پیه تیان بکه)) متفق علیه ریاچ الصالحین: ۱۹۱۸.

موسلم و بوخاری ده گیرنهوه: پیاویک هاته لای پیغهمبهر ه و موّلهتی جیهاد کردنی خواست، پیغهمبهر ش فهرمووی: ((دهی لهوان جیهاد پیغهمبهر ش فهرمووی: ((دهی لهوان جیهاد بکه)) رواه الشیخان. ریاض الصالحین: ۱۹۱.

دله نهرمه ککهی پیخه مبهر هم همتا له کاتی تیکوشان و جیهادیشا که زور پیویستی به بازوویه که شمشیر بوه شینی، که چی لاوازی و پیویستی دایك و باوك لهیاد ناکات و خوبه ختكار ده گیریته وه بو نه وهی چاودیری دایك و باوكی بكات. نه وه تا کاتی دایكی سه عد بین ابی وه قاص نكولی له نیسلام بوونی سعد کردوو رازی نه بوو، پینی وت: یا نه وه تا له نیسلام هه لده گهرییته وه یان واز له خواردن دینم تا ده مرم، نه و کاته عهره بسهره کونه ت ده که ن و پیت ده لین : بکوژی دایکیهتی، سعد له وه لامدا ده لین: برانه، سویند به خوا نه گهر ۱۰۰ گیانت هه بین و یه ك له دوای ده که ده روز نارامی گرت، له پوژی یه که ده ده می بو هینا و نانی خوارد، خودا قورئانیکی دابه زاند و پیغه مبه ریش بین بی می میسیم برسیتی زوری بو هینا و نانی خوارد، خودا قورئانیکی دابه زاند و پیغه مبه ریش بین بین موسلمانی خوینده وه که تیایدا سه رزه نشتی سعد ده کات له سه در شیوه ی توندی وه لا مدانه وه می می می که ده فه رموووی: ﴿ وَإِن جَاهَدَاكَ عَلَی أَن تُشرِكَ بِی مَا لَیسَ لَکَ بِه عِلمٌ فَلاَ تُطِعهُمَا

وصاحبهٔ ما في الدُّنيا معرُوفًا. واتا: نه گهر دايك و باوك زوريان ليخردى تا به بي زانيارى و زانست هاوه لام بو برياربده ى نهوا له و فهرمانه گويزايه ليان مه به و له دونيادا به چاكه له گه لليان به و له چاكه ش گويزايه ليان به و پهيره وى ريخگاى نهوانه به كه بيولاى مين گه پاونه ته وه به باشان دواجار گهرانه وه تان بولاى منه و هه والى كرده وه كانتان پي راده گهيه نم فه المان: ١٥.

له چیروکی جوره یجی خواپهرستیش پهندیکی گهوره ههیه لهسهر گرنگی چاکه کردن لهگهل دایك و باوك و پهله كردن له گويزايد لى بوونيان، كاتى دايكى بانگى دەكات و ئىمويش نوينى دەكسات و ده لني: دايكم و نويّره؟ نويّره كهي هه لبرارد. دوباره بانگي ده كات، هدر وه لامي نه دايه وه و له نویژه کهی بدرده وامبوو، سی باره بانگی کرد، کاتی ئه مجاره وه لامی نددایدوه نزای لیکرد که خودا نه يرينني تا روو خساري ئافرهتي داوين پيسي نيشانده دات. جا ئافره تيکي داوين پيس لهگه ل شوانیّك داویّن پیسی ده كات و لیّـی دووگیان دهبیّـت، كاتـی لـه ئابرووچـوون و ئاشــكرا كردنـی كاره كهيان ترسا، شوانه كه پينى ده لين: ئه گهر له باوكى ئهم مناله پرسيارت لينكرا بلي: جوره يبى خواپدرست باوکیدتی، نافره تدکدش وایکرد، خدلك چموون و پدرستگاکدی جوره پیمیان رووخاند، دادوهریش بانگیانی کرده مدیدان، لهو کاتهی له رینگابوو نزاکسی دایکسی هاتهوه یاد و زەردەخەنەپەكى كرد، كاتى بانگكرا بۆ سزادان، داواى مۆلەتى كرد بۆ ئەنجامدائى دوو رگات نوپت، یاشان داوای مناله که ی کرد و چریاندی به گوییدا: باوکت کنییه ؟ وشی: باوکم فالانه شوانه (۱۰)، خدلکی هاواریان کبرد و الله اکبریسان کبرد و وتیسان: پدرستگاکهت لبه زیسر و لبه زیسر دروست ده که پندوه، وتی: ندخیر، به لکر وه کو جاران له خاك و قور دروستی بگهندوه. پینغه مبسه ر ﷺ لسهم فدرمووودهی بوخاری دهفدرموووی: ((ندگدر جوردیج زانا بووایه دهیزانی وهالا مدانهوهی دایکسی اسه بیشتره له پدرستشی پدروهردکاری)) فتح الباری ۷۸/۳. لدم روانگهیهوه زانایان بزچوونیان وایسه کاتن مرزد له نویزی سوندت بی و دایکی بیان باوکی بانگی بگیات شدوا پیریسته وها میان بداتدوهو نوێژهگدی ببري.

^(۱) ئەم مىناڭ يەكىتىگە لەر سىن كەسمىنى ھەوڭىبدات بېيشىگە قىسەيان كۈرۈرە، دۈرانەگەتىترىنىيىسىنى كورپى ھەربىم و، ئەر كورپە بور گە لەگەلل دايىكى بور لە كۆسەلى (اصحاب الاخدرد).

پیّویستی چاکهکردن لهگهل دایك و باوك لهناو میّشکی نافرهت و پیاوی موسلمان چهسپابوو، برّیه کچان و کوران پهلهیان ده کرد له چاکهکردن لهگهل دایك و باوکیان چ لـه ژیانیان چ لـهپاش مردنیان" نافرهتیّك لهبهرهی جوههینه هاته لای پیّغهمبهر هی وتی: دایکم نـهزری کردبوو حـهج بکات، بهلام مردوو حهجی پیّنهکرا، نایا من دهتوانم لـه جیاتی حـهج بکـهم؟ فـهرمووی: بـهلّی، حهجی له جیات بکه، نایا ئهگهر دایکت قهرزیّکی لهسهربووایه له جیاتیت نهدهدایهوه؟ کهواته قهرزی خودا بدهنهوه، چونکه دانهوهی قهرزی خوا لهپیّشتره لـه قـهرزی خهانکی)) فـتح الباری میدادی دو الهیتیشتره اله قـهرزی خواکه دانهوه، پونکه دانهوه به هرزی خوا لهپیّشتره اله قـهرزی خواکه که الهیه دو الهیه به به به دو الهیه به به به دو اله به به دو الهیه به دو الهیه به دو اله به به دو الهیه به دو اله به به به دو اله به به به به دو اله به به به دو اله به دو اله به به به دو اله به دو اله به به دو اله به دو اله به به دو اله دو اله دو اله به دو اله به دو اله دو اله

چاكەكارە ئەگەل دايك و باوكى ئەگەرچى موسلمانيش نەبن

پینه مبه ری به هنوی رینمایی کانی به رزده بینته وه بن لوتکه ی مرزقایه تی، کاتی نامزژگاری موسلمان ده کات به چاکه کردن له گه ل دایك و باوکی هه تا نه گه ر موسلمانیش نه بن نه سمائی کچی ابویکر ه ده لین: دایکم هاته سه ردانیم، که هیشتا بی باوه رپوو له سه رده می پینه مبه را هی بزیه پرسیارم له پینه مبه را که کرد و وتم: دایکم هاتن ته سه ردانم، چاوی له ده ستی منه ده ستی بن دریژ که م، نایا پهیوه ندیم له گه ل دایکم بگهیه نم؟ فه رمووی: ((به لین)، پهیوه ندیت له گه ل دایک تا بگهیه نه)) متفق علیه. شرح السنه ۱۳/۱۳.

بۆیه لهم روانگهوه ئافرهتی موسلمانی دیندار له ههموو کهس زیاتر چاکه لهگهل دایك و باوکی دهکات و دلیّان رادهگری و برینداریان ناکات، هاوهلان و شویّنکهوتووانیش لهسهر ئهمه ژیاون. پیاویّك له سهعیدی کوری موسهییهبی پرسی: له ههموو ئایهتی چاکه کردن له گهل دایك و باوك تیّگهیشتووم تهنها ئهوه نهبیّ: ﴿وقل لهما قولا کریا ﴾، جا ئایا قهولی کهریم چوّن دهبیّ؟ سعید وتی: مهبهستی ئهوهیه چوّن کوّیله لهگهل گهورهکهی قسه دهکات ئاوهها قسهیان لهگهل بکهی. ابن

سیرینیش کاتی قسمی لهگهل دایکی ده کرد ده نگی زور لاواز و نیزم ده کرد، وه ک بلینی نه خوشه و هکو به بلینی نه خوشه و هکوو به گهوره گرتنی و ریزلینانی.

زور دمترسي له خرايه كردن له گه ل دايك و باوكي

چهنده ئافرهتی موسلمان پهله ده کات له چاکه کردن له گهل دایك و باوکی، هیننده ش ده ترسی له تاوانی خراپه کردن له گهلیان چونکه ده زانی له گوناهه گهوره کانه، شهو تابلل پرهش و تاریک ده زانی که ده قه پاسته کان کیشاویانه بی نموانه ی خراپن له گهل دایك و باوکیان و دله ره قه که یان ده له رزینی، ویژدانه بی ناگا و سپه کهیان ده هدینی، ههسته نووستوو و سپه کهیان ده وروژینی، که ده بینی شه و تاوانه ی گریداوه به هاویه شی دانان بی خوا وه که چین چاکه کردنی له گهلیان گریداوه به باوه پیوون به خوا، بی بیه خراپه کاری له گهل دایك و باوك تاوانیکی په شی چهپهله، گهوره ترینی گوناهه کانه پاش هابه شی دانان دیت له نه بی به کره (نُفَیع بن الحارث) ده لی: پیغه مبه ر خوا هم دم ووو و هرمووی: ((نایا هه والی گهوره ترینی گوناهه کانتان پی پابگهیه نم؟ _ سی جار نه مه ی فه در مووو و قان: به لی نیغه مبه ری خوا، فه رمووی: ((هاوبه شی دانان بی خواو، خراپه کاری له گهل دایك و باوك ...)) متفق علیه. شرح السنه ۱۵/۱۳

يهكهمجار جاكه لهكهل دايكي دمكات پاشان لهگهل باوكي

رینمایی نیسلام هاتوووه لهسهر هاندان بو چاکهکردن لهگهل دایك و باوك، ههریهکهیانی بهجیا لهوه ی تایبهتکردووه و باسکردووه، بهگشتی به پیویستی زانیوه هاوسهنگی بکریت له چاکهکردن لهگهلیان و چاکهکردن لهگهل یه کینگیان لهسهر حیسابی نهوه ی نمبی، بهلام چاکهکردن لهگهل دایك لهپیشتره له چاکهکردن لهگهل باوك. وه بینیمان چون پیغهمبهر سیخار باسی دایکی کرد و له جاری چواره م ناوی باوکی هینا، هاوه لانیش دوای پیغهمبهر له لهسهر نهم رینمایی رویشتون پیاویک هاته لای ابن عباس و وتی: من چوومه خوازبینی نافره تیك و شووی پینه کردم، پاشان یه کینکی تر داوایکرد رازی بوو شووی پیبکات، بویه غیره گرتهی و نافره ته کهم کوشت، نایا تهوبه بکهم لیم وهرده گیری؟ ابن عباس و تی: دایکت ماوه؟ وتی: نه خیر، وتی: پهشیمان به و داوای لیبوردن بکه له خواو، تا ده توانی به کرده وه ی چاك خوتی لینزیك بکهره وه.

عطاء بن یسار که تهم فهرمووودهیهی له ابن عباس گیرِاوهتهوه، دهلی: چوومه لای ابس عباس و لیم پرسی: لهبهرچی له ژیانی دایکیت پرسی؟ وتی: چونکه هیچ کردهوهیه نابینم هیندهی چاکهکردن لهگهل دایك و باوك نزیکت بكاتهوه له خوا. البخاری فی الادب المفرد ۱/۵۶۰

هدروا له پهرتووکهکهی پیشهوا بوخاری (الادب المفرد)دا هاتوووه، سهرهتای پهرتووکهکهی به (باب بر الوالدین) دهستپینکردووه و بابی چاکهکردن لهگهل دایکی پیشخستووه له بابی چاکهکردن لهگهل باوك، وهکوو گونجان و ههماههنگیهك لهگهل رینمایی کانی پیغهمبهر .

قورئانیش ههستی چاکهکردنی وروژاندووه له دهروونی منالآن، پایسپاردون به چاکهکردن لهگهآیان، ههروا ئاماژهی به گهورهیی دایك کردووه لهکاتی دووگیانی و شیرداندا، بههری ئهو ئهزیهت و ناخوشیانهی لهم دوو قوناغه دهیبینی، وه له تابلزیه کی پر له سوز و بهزهیبدا نواندوویه تی، کاتی ئاماژهی به خوبه ختکاری و ئاوردانه وه یه کی پر له میهرکردووه لهلایه دایکهوه و و که ده نهرموووی له سوره تی لقمان: ۱۶ پیشتر را قهکراوه.

ئای لهو پهروهرده کردنه بهرزه! لهو ئاراسته کردنه پر له میهره بر مرزق! که ده فهرموووی: ﴿ان اشکر لی ولوالدیك﴾، جا سوپاسکردنی دایک وباوك لهسهر ماندووبوونیان لهگهل مناله کیان لهدوای سوپاسکردنی خوا هاتوووه، که بنهمای ههموو کاریکی چاکهیه، چهنده پایهیه کی ریزداره ئهم ئاینه به دایك و باوکی بهخشیووه!

ئهوهتا ابن عمر پیاویّکی یهمهنی دهبینی دایکی له پشتکردووه و تهوافی کهعبهی پیدهکات و دهلیّت: وهکوو حوشتریّکی ملکهچم بزی، ئهوهندهی ئهو منی ههلگرتوه من زیاتر ئهوم ههلگرتوه، ئایا پاداشتیم داوهتهوه ئهی ابن عمر؟ وهلامی دایهوه: نهخیّر ناگاته یهك هاواری ژانی كاتی له دایکبوون. البخاری فی الادب المفرد ۲۲/۱.

ئەوەش عمر بن خەتتابە ﷺ ھەرچەند جارى خەلكى يەمەنى بديبايە لەوانەى كۆمەكيان دەھينا بۆ سوپينى ئىسلام، ليى دەپرسين: ئايا ئوەيسى بىن عامرتان تىدايد؟ تا ئەو رۆژەى گەيىشت بە ئوەيس، وتى: تۆ ئوەيس بن عامرى؟ وتى: بەلى، وتى: لە مراد باشان لىە قەرەن ھاتى؟ وتى: به لنّ وتی: نه خوّشی به له کت هه بووه و هه موی چاکبوته وه ته نها شویّنی درهه میّك نه بیّت؟ وتی: به لنّ وتی: دایکیّکت هه به و وتی: به لنّ وتی: له پینه مبه وه موراد پاشان له قه ره ن دیّت، پیّ شتر ((ئوه پس بن عامر له گه ل کوّمه کی خه لنّکی په مه ن دیّت، له موراد پاشان له قه ره ن دیّت، پیّ شتر نه خوّشی به له کی هه بووه و هه مووی چاکبوته وه ته نها شویّنی درهه میّك نه بیّت، دایکیّک هه به نه خوّشی به له کی هه بووه و هه مووی چاکبوته وه ته نها شویّنی درهه میّك نه بیّت، دایکیّک هه هه نور له گه لنی چاکه کاره، نه م کابرایه نه گه ر سویّند له سه ر خوا بخوات خودا سویّنده که ی ناخات، جا نه گه ر توانیت پینی بگه ی و داوای لیخو شبوونت بو بکا له خوا نه وا بیکه)) ننجا عمر وتی: ده ی داوای لیخو شبوون بو بکه له خوا، نه ویش وایکرد، عمر وتی: له باره ی تو وه نامه به کی راسپارده داوای لیخو شبوونم بو بکه له خوا، نه ویش وایکرد، عمر وتی: له باره ی تو وه نامه به کی هه و داوای در بین م خوشه نه ناسراو بم و له ناو خه لنگی هه و دار دایم. صحیح مسلم ۱۹/۱۹.

سەيركە ئوەيس بەھۆى چاكەكردن لەگەل دايكى گەيشتە چ پلەوپايەيەك، بەرادەيـەك پيغەمبـەر ﷺ ئامۆژگارى ھاوەلانى كرد داواى دوعاكردنى لىخبكەن!

ئەمانە ھەمووى بەلگەن لەسەر پلەوپايەى شكۆدارى دايكايەتى لە ئىسلام كە پىش پلەوپايـەى باوكايـەتى خىستووە، بەلگـەن لەسـەر رىزگرتنـى ھـەردووكيان، ھانـدان بــۆ چـاكەكردن لەگـەل ھەردووكيان.

هدندی جار دنیا باوهشی بو کچ ده کاتهوه، شووده کات و ده چیّته رابواردنهوه و سهرقال ده بی به میّرد و مال و پهروهرده یان و ئاگای له دایك و باوکی نامیّنی، بایه خ و گرنگی دانی پیّیان که م ده بیّتهوه، به لام ئافره تی موسلمانی تیّگه بشتوو دووره له م بی ئاگاییه "چونکه هه رکاتی ئاموژگاریه کانی قورئان و فهرموووده مجویّنیّتهوه سه باره ت به دایك و باوك، یه کسه رلیّیان ده پرسی و پیویستیه کانیان جیّبه جی ده کات، په له ده کات له چاکه کردن له گه لیّان هه رکاتی بوار و ده رفعتی هه بوو و له توانای دابوو.

به شيّوازي جوان چاكه لهگهل دايك و باوكي دمكات

ئه و ئافره ته موسلمانه ی چاوی به رینسایی ئسلام هه لینناوه، بنه ما و شهریعه ت و نامزژگاریه کانی له باوه شگرتووه، له گه ل دایك و باوكی چاكه کاره، به رزترین و باشترین رینگا

هدلا دبرثیری له کاتی گفتوگو و ره فتارکردن له گهلیان، زور به شهده ب و ریزه وه قسه یان له گهلا ده کات، چاودیریان ده کات و به گهوره یان ده گری، بالی ملکه چی ره همه تیان بو راده خا، وه ک خودا ده فدر موووی: ﴿وَقَضَی رَبُّكَ أَلاَّ تَعبُدُوا إِلاَّ إِیَّاهُ وَبِالوَالِدَینِ إحسَانًا إِمَّا یَبلُغنَّ عِندَكَ الکِبَرَ أَحَدُهُمَا وَ کَلاَهُمَا فَلاَ تَقُل لَهُمَا أُفٍ وَلاَ تَنهَرهُمَا وَقُل لَهُمَا قُولاً کَرِیًا، وَاخفِض لَهُمَا جَنَاحَ الدُّلِّ مِنَ الرَّحمَةِ وَقُل رَبِّ ارحَمهُما كَمَا رَبَّیَانِی صَغِیرا. واتا: پهروه ردگارت فه رمانی داوه که بیجگه له و هیچی تنه پهرستن و له گهل دایك و باوکتان چاکه کاربن، کاتی به تهمه ن داده چین و پیر ده بین شاخ و شوف نه کمه یا له ده ستیان یا له شهرك و کاروباریان و به روویان هه لمه شاخی و قسمی ناخوشیان بین مهلی، به گفتوگوی جوان و نه رم بیاندووینه و هموو داواکاریه کیان به جی بگهیه نه ، بالی سوز و به و باوکم بکهی وه ک چون شهوان منیان به مندالی بیروه رده کرد و پیگهیاند و الاسراء: ۲۲، ۲۲.

وادیّت هدندی جار دایك و باوك هدردووكیان یا یه كیّكیان له ریّگای راست لارده كه نه وه، له و كاته دا ئهركی كچی موسلمانی چاكه كار له گهل دایك و باوكی ئه وه به بزانی به چاكه به چیّته ناو ده روونیان و ریّگای نه رم و نیانی و سوّز و به زه یی و باوه پیهیّنانیان بگریّته به ر، په ق نابیّت و له سنووری خوّی لانادات و له بازنهی ثه ده ب و ریز ده رناچی، به لکو هه ولّده دات به ریّگاچاره ی گونجاو رازیان بكات، له م باره دا چه كی ئافره ت ئارام گرتن و قسمی ناسك و خه نده ی به سوّز و به لاگه ی به هیّن و شیّوازی دانایی و ئه ده به بر گه یشتن به ئامانجی.

کچی موسلمان داوای لیّکراوه هدلسی بهم ههموو چاکهکاریه لهگهل دایه و باوکی نهگهرچی بینباوه پیش بن، به لمّکو راسپیردراوه ژیانیان به چاکه لهگهل بباته سهر لهگهل نهوه ی ده شزانی شیرك له گهوره ترینی گوناهانه، که چی نه مه پیّگری نابیّت له چاکه کردن لهگهلیّان، خودا ده فهرموووی: ﴿وَإِن جَاهَدَاكَ عَلَی أَن تُشرِكَ بِی مَا لَیسَ لَكَ بِهِ عِلمٌ فَلاَ تُطِعهُمَا وَصَاحِبهُمَا فِی الدُّنیَا مَعرُوفًا وَاتَّبِع سَبِیلَ مَن أَنَابَ إِلَیَّ ثُمَّ إِلَیَّ مَرجِعُکُم فَأُنبِّتُکُم بِمَا کُنتُم تَعمَلُونَ. واتا: نهگهر دایه و باوك زوریان لیّکردی تا به بی زانیاری و زانست هاوه لم بو بریار بده ی شهوا له و فهرمانه گویّ ایه لیان مه و له چاکه ش گویّ ایه لیان به و په یره وی ریّگای نه وانه به

که بوّلای من گهراونه ته وه، دواجار گهرانه وه ان بوّلای منه و هه والنی کرده وه کانتان پی راده گهیه نم ه لقمان: ۱۵.

چاکه کردن له گه ل دایك و باوك له ئیسلامدا كاریّکی مهزنه "چونکه سهرچاوهی گرتووه له توندترینی پهیوه ندی پهیوه ندی پیغه مبه رایسه ر دایکایه تی و توندترینی پهیوه ندی یه مروفایه تی یه که وره یی و ریزی پاش پهیوه ندی بیروباوه پر دیّت. جا ئه گه ر باوكایه تی، به لام ئهم پهیوه ندی یه ویّرای گهوره یی و ریزی پاش پهیوه ندی بیروباوه پر دیّت. جا ئه گه دایك و باوك بی باوه پیوون و فهرمانیان به مندال كرد هاوبه ش بی خوا دانین، شهوا نابی گویّرایه لیّان بن! چونکه گویّرایه لیّ بوون له شتیّکدا نییه سهرپیّچی خوای تیّدابیّت، هیچ پهیوه ندیه کیش به رزتر نییه له پهیوه ندی عهقیده، ویّرای ئهمه ش پیّویسته لهسه ر مندال چاکه کار به له گه ل دایك و باوك و چاودیّریان بکهن.

لهم روانگهیهوه ئافرهتی موسلمان ههمیشه چاکهکاره لهگهل داییك و باوکی، ههرکاتیك بوار ههبینت ههولده دات بر بهختهوه رکردنیان و خوشی و ئاسووده یی خستنه ناو دلیان لهو کارانه ی خودا پینی رازییه، ماوه ماوه له حالیان ده پرسی و خزمه تیان پیشکه شده کات تا دلیان خوش بیت، زور سهردانیان ده کات و به رووی خوش و زهرده خهنه و ده روونی کی فراوان و دیاری جوان و دلخوشکه ر و وشهی پاك و بهسوز روویان تی ده کات ـ ئهمه له ژیانیاندا ـ له پاش مردنیشیان چاکهکاری مندال بو دایك و باوکی بهرده وام ده بیت به دوعاکردن و خیر کردن بویان و گیرانه و همو قهرزه ی له نهستویان بووه به رامیه ر به خوایان خه لك.

چاکهکردن لهگهل دایك و باوك خوره و شتیکی ره سه نه له خوره و شتی موسلمانان، وه پیویسته ئهم خوره و شته ره سه نه نایابه هه ر بینی له ژیانیان، هه رچه ند ژیان توند بیت و خه رجی ژیان به رزبیت و ئه رکی کارو به رپرسیاریه تی زفربیت چونکه ئهم خوره و شته به لاگه یه له سه ر ناودیری سۆز و به زهیی که هیشتا ماوه له ولاتی موسلمانان، به لاگه یه له سه ر ئه مه کداری که موسلمان ده بی خوی پی برازینیته وه بو نه و نه وه گهوره و خوبه ختکارانه، که به ئاراسته ی کوتایی ژیان ده چن و زفر پیویستیان به و شه ی دلنه وایی، گوفتاری نه رم و نیان، ده ستی به سوز، دلیک خوشه و ستی ده ربین، زه رده خه نه ی ژیان به خش به هیواکان هه یه .

ئهم خور هوشته مرزق ده پاریزی له ره قبوونی دل، ووشکبوونی سنز، تاریکایی کوفر و رقه کاری، له پال هه موویان ده رگاکانی به هه شتی بن ده کریته وه.

ك ئافرەتى موسلْسان لەگەل ھاوسەرەكەى

هاوسهرگیری له ئیسلام

ئه مه پهیوه ندی خواییه له به هیزترین پهیوه ندیه کانیدا، که خودا له نینوان ده روونی هه ردوو هاوسه ری موسلمانی گریده دات، که ده یانبینی له سهر خوشه ویستی و لیک تینگه شتن و هاریکاری و فامیزژگاری و دلسوزی بویه کتر به یه که ده گهن و خیزانی موسلمان داده مه زرینن، تیایدا قوناغه کانی مندالی دیته بوون و ناوه رو کی بیروهوش ده کریته وه، ده روونه کانیش له سهر رینمایی خوره و شتی به رز داده ریزوریته وه که ئیسلامی بینگه رد هیناویه تی، ئه وکاته خیزانی موسلمان ده بیته به رهیکی پهرههمهین و پته وی کومه لگه ی موسلمانی تیگه یشتوو، تاکه کانیشی ده بنه ئه ندام گه لینکی به رههمهین و بنیاتنه ر، له سهر خیر و ته قوا و چاکه هاوکاری یه کترده که ن، پیشبر کی ده که ن له نه نجامدانی کاری چاکه.

ئافرهتی چاکیش کۆلهگهی خیزانی موسلمانه، دیواری بههیز و بنچینهی پتهویهتی، ههرئهویش رابواردن و خوشی یه کهمه له ژیانی پیاو، بهلکو باشترین خوشی و رابواردنه بوی له ژیان، وهك

پینهمبهر علی ده فهرموووی: ((دونیا رابواردن و خوشییه، وه باشترین رابواردن و خوشی دونیا ئافره تی چاك و صالیحهیه)) صحیح مسلم ۵۹/۱۰.

ئافرهت بهخششی گهورهی خوایه لهسهر پیاو" چونکه ئارامگهی پیاوه له ماندویّتی و شهکهت و ئازاری ژیان، لهلایهوه حهسانهوه و دلسوّزی و ئارامی و رابواردنیّك دهدوٚزیّتهوه که هیچ رابواردن و خوشیه کی ژیان نایگاتی.

ئایا چون ئافرهت دهبینته باشترین رابواردنی ژیان و هاوسهریکی سهرکهوتوو؟ چون له لوتکهی مینانه که یا دهبینت و بهرز و بهریز دهبینت؟ وهالامی ئهم پرسیارانه له الاهرهکانی داهاتووو روون ده کهینهوه:

بهباشي هاوسهري ههٽدهبريٽري

یه کی له ریزلیّنانه کانی ئیسلام بی ئافرهت ئهوهیه مافی هه لبرژاردنی هاوسهری پیّداوه، دایك و باوك بیّیان نییه زوّری له کیچه کهیان بکهن تا شوو بهیه کیّ بکات به دلّی نه بیّت. ئافره تی موسلّمانی تیّگهیشتووش ئهو مافه ده زانیّ، له هه مان کاتدا ده ستبه رداری ئام نرژگاری و ریّنمایی وه رگرتن نابیّ له دایك و باوکی لهوهی به رژه وه ندی تیّدایه کاتی که سیّك داوای ده کات چونکه دایك و باوك خاوه ن ئه زمونن له ژیان و شاره زاییان لهو زیاتره سه باره ت به ژیان و خهلّك، که چی رازیش نابیّت ئه و مافه ی لیّزه و تبکری له به رخاتری ویست و ئاره زوووی باوك، که ده یبینی کچه که ی ناچارده کات شووب کات به یه کیّ به دلّی نییه!

دهقه کانی فهرموووده ش زورن که لایده نگیری ئافره ت ده که نام پرسه هه ستیاره، لهوانده: بوخاری له خه نسای کچی خیدام ده گیریّته وه "وتوویه تی: ((باوکم له برازای خوی ماره ی کردم، منیش حه زم لی نه بوو، سکالای ئه مه م برده لای پیخه مبه ری خوا هی و پینی و تم: ((پازی به به وه ی باوکت کردوویه تی)) و تم: هیچ حدزیّکم له و کاره ی باوکم نیید، فه رمووی: ((برو، ماره ییت نه ها توووه و شوو به و که ده ته وی)) و تم: ئیستا رازی بود و به وه ی باوکم کردوویده تی،

به لأم ویستم نافره تان بزانن که باوکانیان لهم باره یه هیچیان به ده ست نییه به رامبه ربه کچه کانیان)) فتح الباری ۱۹٤/۹ وابن ماجه ۲۰۲/۱.

دەبىنىن سەرەتا يىغەمبەر ﷺ رىنىمايى كرد تا فەرمانى باوكى ييادە بكات، ئەمەش بنىچىنە و بنهمایه، به هوی خهمی باوکان بو به خته وه رکردنی مناله کانیان. به لام کاتی بینی باوکی زوری لی دەكات، ئازادى بيّدا له هەلبْژاردن، رزگاريكرد لـ چهيۆكى باوكى ستەمكار بـ كـچەكەي لـ ه زۆرلىكردنى لەسەر شووكردن بە كەسىك يىىرازى نىيە. چونكە ئىسلام سەختى و ناخۇشى ناخاتــه ئەستۆى ئافرەت، رازى نىيە لەگەل پياونىك بۇيى كە خۆشىي ناونىت، ئېسىلام دەپەونىت پرۆسەي هاوسه ر گیری سه رکه و توو بیت و دامه زری له سه ر بنچینه ی پته و له رووی له په نزیک بوونی ئافرهته که و پیاوه که له روالهت و ناوه روّك، له زهوق و باو و ئاره زووو و ئامانج و مهبهست. كاتيّك درزيّك بكهويّته كۆشكى هاوسەرگيرى و ژيان لەسـەر خۆشـيەكەي نيّوانيان نەمايـەوه و، ئافرەتەكە ھەستى كرد ناترانى خۆشەويستى و دلسۆزى وەفا ببەخشىتە مىردەكەي، ترسا لـەوەي بکهویّته تاوانی خرایه کاری و سهرییّچی بهرامبهر بهو میّردهی خوّشی ناویّت، بـوی ههیـه داوای جیابوونهوه بکات" خیزانی ثابت بن قیس که ناوی جهمیله بوو خوشکی عبدالله بن أبی بوو، هات وتى: ئەي پيغهمبەرى خوا ھيچ گلەييەكم لە خورەوشت و ئاينى ثابت بن قيس نييه، بەلام من لـه ئیسلاما رقم له بی باوه ری و کافر بوونه ـ مهبهستی ئه وه بوو رقی له وه یه که نه گهر لهلای بمیننیته وه بکهویته گوناهیک بهره و بی باوه ری بیبات _ پیغهمبه ر ﷺ فهرمووی: ((باخچه کهی بـ ق دهگەرینیتهوه)) _ مارەپیهکهی باخچهیهك بووه _ وتى: بهلنی، پیغهمبهری خوا ناردی به شوین ثابت و فهرمووی: ((باخچه کهت وهرگرهوه و ته لاقی بده)) فتح الباری ۳۹۵/۹. له گیرانهوهی بوخاري له ابن عباسهوه دهلي: ((من گلهييم له ثابت نييه نه له ئايني نه لـه خورهوشتي، بـهلام ناتوانم له گه ليدا بژيم)).

ئیسلام مرزقایهتی ئافرهتی پاراستووه و ریزی گرت له ویستی له ههلبراردنی ئهو پیاوهی دهیهوی ژیانی لهگهل بباتهسهر، رازینهبوو کهسیک همرکییه که بیت بهزوری بهشووی بدات" بهریره که کهنیزه کیکی حهبهشی بوو لهژیر خاوهنداریتی عوتبهی کوری نهبو لههه بوو، زوری لیکرد

شروبکات به کزیله یه ناوی مُغیث بوو، که حهزی نه ده کرد نهم کزیله یه ببیته میردی نه گهر به ویستی خزی بووایه. بزیه خاتوو عائشه دانی پی سوتا و کریه و و نازادی کرد. نه وکاته نه که نیزه که ههستی کرد خزی خاوه نی خزیه تی، ده ست نیشانکردنی چاره نووسی هاوسه رگیری خوی به ده ست خزیه تی، بزیه داوای جیابوونه وهی کرد له میرده که ی. پاش نهم داواکاریه میرده که ی له دواوه ی ده رویشت و ده گریا، نه میش پشتی تیکردبو و نهیده ویست، پیغه مبهری دان گهوره ش فهرمووی به عباس: نهی عباس سهیرت نایی له خزشه ویستی مغیث بز به ریره و له پقی به ریره ش بز مغیث؟!)). بزیه پیغه مبه را فهرمووی به به ریره: ((نه گهر بکری بگهرییته وه الای))، وتی: هیچ پیویستیم نییه و حهزم الی نییه و حهزم الی نییه .

پیغهمبهر هی بهم دیمه مروّییه پ له سوّزه زوّر کاریگهربوو: خوّشهویستیه کی قوول و به لیّشاو له لایمه نی میّرد، بیّزاری و رازی نهبوونیش له لایمه نی نافره ت، لیّره دا پیغهمبه ره هیچی بهده ست نهبوو بیّجگه لموه ی بلیّ: نه گهر بکری بگهریّیت موه لای" چونکه شهو میّردت و باوکی مندالته. لیّره دا نهم نافره ته باوه رداره ده یمویّت تیّبگات: نایا فهرمانم پیّده که ی واتا نه گهر فهرمانه، پیّویسته لمسهرم پیاده ی بکهم؟ وه لامی پیّغهمبهری مروّقی ماموّستا و یاسادانه ری مموزن دیّت: ((به لکو تهنها تکاکارم)) واتا مهبه ستم فهرمان و زوّر لیّکردن نییه!

دهی با باوکه دلره ق و ستهمکار و سالاره کان لهسه ر کچه کانیان گویبیستی نهم رینسایی مهزندی ییغهمبه ر به بن!!

ئافرهتی موسلمانی هوّشیار به ئاینه کهی پیّوه رگهلیّکی ئامانجگر و پته و و توّکههی ههیه له ههلّبژاردنی هاوسه ر، ته تها جوانی رواله ت و ریّك و پیّکی دیه ن و به رزی پوست و دیارده کانی همبوونی و دهولهمهندی و خاسیه ته کانی تری که وه ک باوه ههندی له ئافره تان پیّوه ی فریب و ده دریّن به سنیه، له ئاست ئاین و خوره وشتی ده وهستی "چونکه ئهم دووانه کوّله گهی مالی هاوسه ری سهر که و تووه ، به هادار ترین خشله که میرد پیّبوه ی برازیّته وه " وه ک پینه مبه رای شده فرموووی: (رئه گهر که سیّک هاته خوازبیّنی کچه کانتان، له ئاین و خوره و شتی رازی بوون ئه وا بیده نیّ، ئه گهر

وانه کهن فتنه و گهنده لخی یه کی به رفراوان له زهوی بلاوده بینته وه)) الترمذی ۲۷٤/۲ وابن ماجه ۱۳۳/۸.

وه کون کوری موسلمانی راسته قینه ناخه لاه تی به چیمه نین کی سه وز که له سه رگزماو و گوفه ک و چلپاو سه وزبووه که ناماژه یه بو نافره تی جوان له مالین کی خراب په دروه رده بووبی، به هه مان شیوه کچی موسلمانی هزشیار و تینگه یشتو ناخه لاه تی به گه نجی سه رشین و ئاره زووپه رست و ده به نگو و بی هوش، ئه گه رچی دیمه ن و شیوه ی جوان و سه رنج راکینشه ربوو، به لاکو رازی یه به گه نجی باوه پودار و راستگو، که هوشیار و هزر کراوه یه، ده روونی بینگه رده، رابر دووی پاکه، ئاین و ره وشت و ژیانی چاك و پاکه کچی باوه پوداری چاك هه ر شایانی کوری باوه پودار و چاکه، کچی خراب و سه رای شیواوی الله و باکه کوری خراب و سه رای شیواوه الله ده فه رموووی: ﴿الحَیِشَاتُ لِلحَیِثِینَ وَالطَّیِبُونِ لِلطَّیِبُاتِ. وات! نافرتانی پیس ب قراب یوس و گه نده لان، نافره تانی پاکیش بو پیاوانی پاکیش و پیاوانی پاکیش بو نافره تانی پاکن و پیاوانی پاکیش بو نافره تانی پاکن و پیاوانی پاکیش بو نافره تانی پاکن ... النور: ۲۲.

نه مه واتای نهوه نییه نافره تی موسلمان لایه نی شیّوه و رواله ت ریّك و پیّکی فه راموّش بکات، به شپریّوی و ناشیرینی و ناریّکی شیّوه رازی بیّ! مافی خوّیه تی به پیاویّك رازی بیّت پر به دلّی بیّت، ههست و نهستی رازی بكات له شیّوهی و ناوه روّکی، که واته شیّوه فه راموّش ناکات له سه حیسابی ناوه روّك، باشترین شت له م کیشه یه نهوه یه نافره تی موسلمان نه و که سه هه لبریری که که سایه تیه کهی به ته واوی دلّی پربکات، جیّگای ره زامه نه ی و ریّن ی بیّت، نافره تی موسلمانی هوشیار به بریسکه و بریقه ی رواله ت چاوی نابه ستری له بینینی راسته قینه و ناوه روّك.

ئافرهتی موسلمان دهزنی پیاو مافی بهریّوهبردنی خوّی و مال و مندالی له نهستوّدایه به پیّی ده قی قورئان: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَی النِّسَآء بِمَا فَضَّلَ اللهُ بَعضَهُم عَلَی بَعضٍ وَبِمَا أَنفَقُوا مِن أَموَالِهِم ....واتا: پیاوان بهریّوهبهر و سهردارن لهسهر ئافرهتان بههوّی شهوهی فهزلی همندیّکی داوه بهسهر ئهوانی تر و بههوی خهرجکردنی مالهکانیان... ﴾ النساء: ۳٤.

بزیه حهزده کات بگویزریته وه بز پیاویک که شانازی به سهردارییه کهی ده کات بزی، به خته وه رد ده بیت به هاوسه رگیرییه کهی و پهشیمان نابیته وه. نافره تی موسلمان پیاویکی ده ویت ده ستی له ناو ده ستی دابنیت، تا به یه که وه راپه پن بز گهیاندنی په یامه ککه یان له ژیان، له دروستکردنی خیزانی موسلمان، پیگهیاندنی نه وه ی پاك، پهروه رده کردنی هیزش و دل و هه ستی کراوه، له که شیکی گونجاو و پر له خوشه و یستی و له یه کگهیشتن، نابی بهیلی خاسیه تی ناشیرین، یا دژه حه ز و ناره زووو، یا جیاوازی له په فتار، یا ناکوکی له ناین، پی به کاروانه کهی بگری چونکه که ژاوه ی پیاوی باوه پردار و نافره تی باوه پردار له ته که یه کتری ده روات له گه شتی ژیانیکی پر له باوه پر و پیاوان و پیاوی باوه پردان و پیاوان و پیاوان و پیاوان و پیاوی به مشیوه یه گورنان وینای کردووه وه که کردوویه تیه سیارده له گه دنی پیاوان و پیشتر رافه کراوه.

چاکترین لاوی مهدینه هاته داوای، لاویکی بههیزو دهولهمهند و دلیّر، که (ئهبو تهلّحه) بسوو پیش ئهوهی موسلمان بیّت. ئهم پیاوه بههیزی مسال و گهنجیّتی و هیّزه کهی سوارچاکی خهونی کچهکانی یَشریب بوو، ئهبو تهلّحه وایزانی ئوم سولهیم له خوشیانا بالله گری کاتی بهیئته خوازبیّنی، بهلام تووشی سهرسامی بوو کاتی پیّیوت: ئهی نهبا تهلّحه، ئایا تو دهزانی ئهو خوایهی دهیهرستی، داریّکه و له زهوی سهوزده بیّت، وه فلانه حهبهشی تاشیوویهتی؟ وتی: بهلیّ،

وتی: ئایا شدرم ناکهی کپنووش بز داریک دهبهی حمبهشیه تاشیبیتی؟ ئهبو ته لافی لهسه لیدا و ئاماژهی بزکرد به مارهییه کی زوّر و ژیانیّکی دهولهمه د و خوّش. به لام ئوم سولهیم لهسه هه لوّیستی خوّی سووربوو و به پاشکاوی پیّیوت: سویّند به خوا شهی شهبا ته لاّحه هی وه ک تو پیروتناکریّته وه به به به به به به به باوه پی بی باوه پی و منیش ئافره تیّکی موسلمانم، ناشی شوت پیّبکهم، ناشی شوت پیّبکهم، ناشی شوت بیّبکهم، ناشی شوت بیّبکهم، ناشی موسلمان دهبیت نهوه موسلمان بوونت مارهییه کهمه و هیچی ترت لیّداوا ناکهم. النسائی ۱۱٤/۸.

نه با ته نحه له خوشیانا هه موو سامانه که ی له به رده ستی نوم سوله یم هه نریّ رت، به نام نوم سوله یم وه کوو نافره تین کی باوه پرداری به رزی پاستگوی پاك و بیّگه رد پینی وت: نه ی نه با ته نخه ، من بو خوا شووم پیّتکرد، بیّجگه له مه ش هیچ ماره ییه کی تر وه رناگرم. نوم سوله یم ده یزانی به و شوو کردنه ی ته نها نه وه نییه میردینکی ده ستکه ویّت، به نکو پاداشتی خوایی ده ستکه وت" وه ک پیغه مبه رفی ده نه رموووی: ((نه گه ر خودا به هوی توه یه که پیاو پینمایی بکات چاکتر و گه وره تره بوّت له حوشتری سوور)) فتح الباری ۲۷۲/۷.

ئهم جوّره ئافرهته مهزنانه سهرمهشقی ئافرهتی موسلمانه، ههر لهوانهشهوه بینگهردی باوه ری، هیزی کهسایه تی، ساغ و سهلامه تی بیروباوه ر، چاك و جوان هه لبرداردن و هرده گری.

گوپّر ایهل و چاکهکاره لهگهل هاوسهری

ئافرەتى موسلمانى تىڭگەيشتو ھەمىشە گويرايەللە بۆ مىردەكەي و سەرپىچى ناكات، چاكەكارە له گه لنی، همولنی رازیکردن و خوشی خستنه دلنی دهدات، ئه گهرچی هم ژار و کهم ده رامه تیش بینت، هدرگیز بیزاری دهرنابری له کهمی رزق و روزی، ئاخ و ئوف ناکات لههدر کاروباری ناومال، هدمووكات كۆمەلنك له ئافرەتانى چاكى منترووى ئىسسلامى لىديادە كىد نمونىدى ئارامگرتن و چاکسازی و مهردایهتی بوونه و له خزمهتی میرد و مندالدابوونه، ویرای نهبوونی و تهنگی ژیان. له پیشهنگی ههموویانهوه خاتوو فاتیمهی زههرا کچی پیغهمبهر ﷺ و خیزانسی عمالی بن ابسی تالیب ﷺ که سکالای ئازاری دەستى دەكرد بەھۆى دەستارەوە، رۆژیکیان عــهلى پییىـوت: ئــهوه باوکت بههوی منهوه هات، برو لای و داوای خزمه تکاریکی لیبکه. فاتیمه چووه لای باوکی، به لام له شهرمانا نهیتوانی داوای لی بکات، بؤیه عهلی چوو داوای خزمهتکاریکی لیکرد بو فاتیمه ی کیچه خوشه ویستی، به لام پیغه مبه ر علی نه دیتوانی به دهم داواکاری یه که یان بیت و هه ژارانی موسلمانانیش لینی بینهش بن، بویه هاته لای کچه کهی و میرده کهی و فهرمووی: ((شتیکتان فیربکهم باشتربی لهوهی داواتان کرد؟ کاتی چوونه سهر جینگاتان شهو بو نووستن، ۳۳ جار بليّن سبحان الله، ٣٣ جار الحمد لله، ٣٤ جار الله اكبر، ئهمه بوّتان باشتره له خزمه تكاريّك)) پاشان مالناوایی کرد و رویشت، پاش ئهوهی ئهم یارمه تی یه خواییه ی که ماندووبوون لهیاد دهباتهوه و سهختیه کان دهبهزیننی، چهسپاندی لهناو ناخی دهروونیان. عهلی رش بهردهوام ئهم ووشانهی دوباره ده کردهوه و دهیوت: سویند بهخوا لهوه تهی پیغهمبهر علی شهم زیکرهی فيركردوومه وازم لئنههينناوه، يهكي له هاوه لأن ليي پرسي: همتا شهوى صيففينيش؟ وتى: همتا شهوى صيففينيش له يادم نه كردوو. فتح البارى ٧١/٧ ومسلم ٧١/٥٤.

بوخاری و مسلم له ئه سمائه وه ده گیرنه وه: ((کاتی زوبه یر منی خواست، له سه ر پووی زهوی نه پاره نه کویله هیچی نه بوو بیجگه له ئه سپه کهی. ده لین من ئالیکم ده دا به ئه سپه کهی، له جیاتی ئه و نالیکم بر دابین ده کرد و خزمه تیم ده کرد، ناوکی خورما شم ده کوتا و وه کوو ئالیك پیم ده دا، ئاوم ده کیشایه وه، گوزه پیم بر چاك ده کرده وه، هه ویرم ده کرد، به لام نه مده زانی جوان نان بکهم، هه ندی له در اوسین کانم بر پیان ده کردم، که ئافره تی راستگو و دلاسوز بوون. ده لین ناوکه

خورمام لهسه رسه رم هه لآه گرت له زهوی زوبه یر که پیخه مبه رسی بری دابریبوو ده مهینایه وه بو ماله وه که دووسییه کی فه رسه خلیمان دووربوو ـ که ده کات نزیکه ی ۲ کیلومه تری ئیستا ـ، پوژیکیان ده هاتمه و و ناوکه خورماشم لهسه رسه ربوو، له ریکا گهیشتم به پیخه مبه رسی که همندی هاوه لای له گهلاا بوو، بانگی کردم و پاشان حوشتره کهی ییخ کرد تا لهسه رپشتی هه لامگری. ئه سا ده لای اله لهده که شهرمم کرد و له لایه کیش غیره ی توم هاته وه یاد ئه ی زوبه یر زوبه یر نوبه یر وتی: سویند به خوا هه لاگرتنی ناوکه خورما له سه رسه رت زور سه ختتره له لام له سواربوونت له گهلا پیخه مبه رسی گنجا ئه سا ده لای نهمه حالم بوو تا ئه وکاته ی ابوبکر شی خزمه تکاریکی بو ناردم و خزمه تکردنی ئه سپه که ی له کول کردمه وه ، وه که بلیمی کویله بووم و ئازادی کردم هینده بالم سووک بوو)) فتح الباری ۹۸۹۳.

ئافرهتی موسلمانی راستگر بهدلسرزیهوه خزمهتی مال و میردی ده کات چونکه ده زانی مافی میردی لهسهری چهنده مهزنه، پیغهمبهر این ده فهرموووی: ((ناگونجی مسروق کرنووش ببات بو مروق نه نه فهرمانم ده کرد شافره کرنووش بو مروق کرنووش بات بو مروق نه نه فهرمانم ده کرد شافره کرنووش بو میرده کهی ببات لهبهر گهوره یی حمق و مافی میردی لهسهری)) رواه البزار واحمد (مجمع الزوائد میردی).

خاتوو عائشه له پیخهمبهر هی پرسیاری کرد: کی له ههموو کهس مافی گهورهتره لهسهر ئافرهت؟ فهرمووی: ((میرده کهی)) وتی: ئهی کی له ههموو کهس مافی گهورهتره لهسهر پیاو؟ فهرمووی: ((دایکی)) البزار (مجمع الزوائد ۳۰۸/۹).

ئافرەتىنىك بۆ پىۆرىستىدەكى ھاتە لاى پىغەمبەر ، كاتى لە پىۆرىستىدەكەى تەواوبوو، پىغەمبەر ، كاتى لە پىۆرىستىدەكە تەواوبوو، پىغەمبەر ، كاتى ئەرمووى: ((باشـه چـۆنى بـۆى؟)) وتى: بەلى، فـەرمووى: ((باشـه چـۆنى بـۆى؟)) وتى: كەمتەرخەمى ناكەم لە مافەكانى مەگەر لە توانام دانەبى، فەرمووى: ((بزانە تۆ لـه چ ئاسـتىخى ئەوى ياخود تا چەندە لە جىلى رەزامەندى ئەوداى، چـونكە مىـردت بەھەشـت و دۆزەختـه)) رواە احمد والنسائى والحاكم (الترغيب والترهيب ٥٢/٣).

ئایا کاتی ئافرهتی موسلمان ئهمانه ی گوی ای ده توانی ناخ و ئوف بکات له خزمه تکردنی میردی انه نافره تی موسلمان ئهمانه ی پر له خوشی و شادی به شهر کی مال و چاودیری کردنی مافی میردی هه لاه ستی چونکه ههست ده کات ئهوه ی ده یکات شهر کینکی قورس نییه لهسه ده روونی مروق و به سه ختی نازانی، به لکو پاداشتی خوایی لی ده ستده که ویت.

هاوه لآن و شویدنکه و تووانیان ئهم ئه ده به ئیسلامیه یان زانیووه "زانای حه نبه لی (ابن الجوزی) له کتابه که ی احکام النساء (ص۲۳۱) ده گیریته وه: پیاوید کی چاکی روز و و گری شهونویز کار له پیاوانی سه ده ی دووی کوچی ناوی (شوعه یب بن حه رب) بووه، ویستی ئافره تیک بخوازی، به گیانید کی ته و ازوعه وه پینی و ت: له توش ته و ازوعه وه پینی و ت: له توش خراب بیت نه و که سه یه که ناچاری کردووی خوره و شت خراب بیت. نه و کاته شوعه یب زانی له به ده مافره تیکی تیگه یشتووی ژیر دایه، بویه یه که واته تو خیزانی منی.

ثهمهیه تیروانینی ژیرانه و هوشیارانه سهباره به بوونی هاوسهریتی چاك، که ئهم ئافره به پهی پخبردبوو، ئهوه تا بو کابرای داخوازیکار دوپات ده کاتهوه که نهگهر ئافره تا به چونیه تا خاسیه و دهروونی میردی تیگهیشت، باو و خورهوشته کانی زانی، بوی روونبوویه وه چشتیک پازی ده کات و چیش نیگهرانی ده کات، نهو کاته ده توانی دلی بو خوی پاکیشی و ببیته جیگای به ختهوه ری و پیزی، ههر درزیک بای ناکوکی لی بیتهده ر دایده خا و نایه لی بینگهردی ژیبانی لیل بیات، ههر ئافره تیکیش ههست به پاستیانه نه کات نابیته هاوسه ریکی سهرکهو توو، لهوانه شه به هوی ده به نگی و بیهوشی و نه فامی و که مته رخه میه کهی میرده کهی به دو خوره و شت خرابی پاکیشی، ئه و کاته میرده کهی له خوی په فتاری کردووه خورهوشتی ناله بار و خراب بیت.

ئافرهتی موسلمانی خاوهن خورهوشتی جوان و هوشیار ئاوهها دهبیّت، به لکو دهبیّت ه پالپستی میردی بو جوانکردنی خورهوشتی، به هوی ده رخستنی نمونه ی ژیبری و دانایی له مامه له کردن و ره فتاری جوان که کلیله کانی دلّی بو دهبیّت به وه ده ده دوون بوی نهرم دهبیّت ، ئه م خورهوشتانه سه رچاوه ده گرن له وه ی به هاوسه ری بوونی چاك ته نها خوره و شتیّکی کومه لایه تی نییه که له نیّوان

هاوریّکانی خوّی پی دهرخا، به لکو ئاینیّکه و خودا لهبارهیهوه لیّی دهپرسیّتهوه، ئهگهر چاك بیّت پاداشتی دهداتهوه، ئهگهریش کهمتهرخهم بیّت سزای خوّی وهردهگریّت.

له دیارترین شیّوه کانی گویّرایه لّی بوونی نافره ت بو میّردی و چاکه کردن له گهلّی نهوه یه بیّت بهده م داواکاری حهزه تایبه تی و شهرعیه کانی که تیایدا به تهواوترین شیّوه راده بویّری و خوشی ده بیننی له ژیانی هاوسه ریّتی و تهواوترین ویّنه یه له ویّنه کانی پیّکه وه ژیان و سه ردان و خواردن و جل و به رگ و قسه کردن. تا کوّتایی شیّوه کانی ژیانی روّژانه، جا هه رچه نده به ده مه وه چوونی نافره ت له م کارانه زیاتر بیّت، زیاتر ژیانیان به خته وه رو نارام و بیّگ و د ده بیّت، زورتر نزیک ده بنده و هم به ستی ئیسلام و پهیامه ککهی.

ئوم سەلەمە دەلىّى: ((ھەر ژنیّك میردی بمری و لیّی رازی بیّت، ئەو ژنه دەچیّته بەھەشت)) ابىن ماجە ٥٩٥/١ والحاكم ١٧٣/٤).

نافره تی موسلمانی تیّگهیشتوو ده زانی نه و نیسلامه ی پاداشتی ده داته وه لهسه ر گویّپایه لّی بوونی بو میّردی و ده بخاته به ههشت، هه رئه نهویشه هه پهشه ده کات له و نافره تانه ی لاده ده ن له گویّپایه لّی کردنی میّردیان و، پشتی تیّده که ن و فه راموّشی ده که ن، هه پهشهیان لیّ ده کات به پووبه پرووبوونه وی گوناه و خه شم و نه فره تی فریشته کان: له صحیحی مسلم و بوخاری له نه به هوره یره ها تو ووه، پیخه مبه ر شی فه رمووویه تی: ((نه گه ر پیاو بانگی خیّزانه که ی بکات بو سه رخیّیی و به گویّی نه کات و نه یه تی به وه به هویه وه پیاوه که به تو په یی و نیگه رانی بخه وی، نه وا فریشته کان نه فره تی لیّده که ن تا به یانی دادیّت)) فتح الباری ۲۹٤/۹ و مسلم ۲۹٤/۰.

له صحیحی مسلم له ئهبو هورهیره هاتوووه، پیغهمبهر شک فهرمووویهتی: ((سوینند بهوهی گیانی منی به دهسته، ههر پیاویک بانگی ژنهکهی بکات بو سهر جینیی و به گویی نهکات، ئهوا خودا لینی زویر دهبیت و رازی نابیت تا ئهو کاتهی میرده کهی لینی رازی دهبیت)) مسلم ۷/۱۰.

ئهم نهفره ته هـهموو ئافره تیکی سهرپینچی کار و سهرسه خت ده گریته وه، هـهروا ئهوانه ش ده گریته وه که سست و کهمته رخه می ده نوینن و پیاده کردنی فـهرمانی میرده کانیان دواده خـهن. پینه مبهر شده ده فهرمووی: ((نهفره تی خوا له و نافره تانه بیت کـه میردی بـو سـهرجییی بانگی ده کات، ده لی: دوایی، تا ئه و کاته ی خـه و بهسه ر چـاوه کانی زال ده بیت)) رواه الطبرانی (مجمع الزوائد ۲۹۲/۶).

هاوسه رگیری له ئیسلامدا بز پاراستنی پیاو و ئافره ته، لهم روانگه وه پیویسته ئافره ت به ده داواکاری و حهزی میردی بهینت کاتی داوای لی ده کات، پاساوی خهیالی و دوور له راستی ناهینی تیموه تا له کولی خوبی بکاته وه، به لکو به پینی توانا به ده م داواکاریه کانی ده چینت، ئه گهرچی کار و پینگری زوریشی هه بوو، مه گهر پاساوی کی زور به هیز بینت که ده ستبه ردار بوون لینی مه حال بینت. پیغه مبه رفی ده ده رمووی: ((هه رکاتی پیاو بانگی هاوسه ره که ی خوبی کرد بو سه رجیسی بابچی به ده میه وه ته نانه ت ئه گه رله سه رپشتی حوشتریش بینت)) رواه البزار (مجمع الزوائد ۲۱۷۴).

پاراستنی پیاو و دوورخستندوه ی له خراپه و فتنه له گرنگترین کاره کانی ئافره ته "چونکه ئیسلام ده یه ویت پیاو و ئافره ت به یه که و له گهشتیک بژین هه مووی پاکی و بینگه ردی و خاوینی بی و دوور له هه رچی شوینده واری ئاشوب و خراپی و رووکردنه چیژی حه پامه، وه هیچ شینک کلپه ی حه ز ناکوژینیته وه ، خه یالئی مه یلکردن بو حه پام ده رناکات ، بینجگه له به تالکردنی وزه ی سروشتی ئه م حه زه له شوینی حه لال و سروشتی شه رعی خوی . مسلم له جابر شده کیریته وه له باب النکاح: پیغه مبه رشی فه رمووویه تی : ((ئه گهریه کیکتان له ده ره وه ئافره تیکی چووه دلی ، با بینته وه لای خیزانی خوی و سه رجینی له گه لا بکات ، چونکه ئه م کاره ئه وه ی له دلیه تی ناهیلی و ده رده دکات)) مسلم ۱۷۸/۹ .

هدرهشدی خودا بر ندو نافرهتدی میردی لینی رازی نییه زیاتر ده بی تا ده گاته راده یه دلنی هدرهشدی خودا بر ندو بازی نییه زیاتر ده بی تا ده گاته راده یه دو می ده مورو نافره تیکی پاریزکار که به نومیدی به زمیی خوا و روزی دواییه بوی راده چله کی چونکه جابر بن عبدالله پیغه مبدر که ده گیریتهوه: فدرمووویه تی: ((سی که س نویژیان و هرناگیری و هیچ چاکه یه کیان به رزنابیتهوه بر ناسمان: کویله ی هه لاتوو تا ده گهریتهوه بولای گهوره کانی و دهستی ده خاته ناو ده ستیان. وه نهو نافره تهی میردی لینی توره و نارازی یه تا رازی ده بیت. هه روا سدرخوش تا دیته وه هوش)) ابن حبان ۱۷۸/۱۲.

مهبهست له تورهبی میرد له ژنه کهی ئهوه یه کاتی پیاوه که لهسه رحمق بی و ژنه که پینه چهوانه بینت. به لام ئه گهر میرد سته مکاربوو ئه وا توره بیه کهی زیانی پی ناگهیه نی، به لاکو خودا پاداشتی ئارام گرتنه کهی ده داته وه، داواشی لی کده کری به جوانی گویزایه لی میردی بکات ئه گهر گویزایه لی بوونه کهی له سهرپینچی خودا دانه بی، بویه پیغه مبه رشی ده فه رموووی: ((هه رئافره تیک باوه پی به خوا هه بی نابی ریگه به که سیک بدات بیته مالی له کاتیک میردی نارازی یه، ناچیته ده رئه گهر میردی نارازی بیت، به گویی که سیک ناکات میردی رازی نه بیت، جیگای له گهر جیاناکاته وه، لینی نادات، ئه گهریش ئه و سته می لیکرد با بچیته وه لای تا رازی ده کات، ئه گهر وه ری گرت و رازی بوو چاکه، خودا پاساوه که ی وه رده گری و سه رکه و تو و به لیکه به هیز ده بین، هیچ تاوانیکی

لهسهر نابى، به لام ئهگهر رازى نهبوو، ئهوا پاساوه كهى له لاى خوا گهيشتوته شوينى خوى)) الحاكم ١٩٠/٢.

یه کیّکی تر اسه گویّرایه الّی و چاکه کاری شافره ت بی میّرده که ی نهوه یه که پیّغه مبه را همی ده فه رموووی: ((ناشی بو نافره ت روّژووی سونه ت بگری و میّرده که شی ناگاداره بیّره زامه نسدی نهوه وی ده به که سی نادات بیّته مالّی نه گهر رازی نه بوو، وهه هر شتیّك اسه ده ستکه و ت و مالّی پیاوه کهی خهرج بکات بی فه رمانی نهو، نه وا نیوه ی پاداشت و خیّره که یه بی پیاوه که یه که الباری ۲۹۵/۹.

هدمووی لدسه ر په زامه ندی میرد ده وه ستی نه گه ر له مالی میردی وه کو و صده ه و خیر به خشی به بی په ناگاداری نه و اهیچ پاداشتیکی بو نییه به باکو گوناهیشی ده گات، وه نه گه ر ویستی بی ناگاداری نه و له مالی خه رجبکات و خیربکات و ده یزانی نه گه ر میرده که ی له وکاته ناگادار بووایه ریگای ده دا و پازی ده بوو، نه وا دروسته، نه گینا به جوری تر دروست نابی وی ونکه له یه که تیگه یشتن و گونجان له نیسوان دوو هاوسه ردا ناییت دی مه گه ر به هاریکاری و هم ماهم نگی نیوانیان نه بیت له م جوره کارانه دا، هه تا هیچ لایه کو زیان و هه راسان و ته نگی دوچاری نه بی که خوشی ژیانی هاوسه رایه تیان لی تیک بدات، که نیسلام له سه ر خوشه ویستی و سوز دایم در راندوه و حد ده کات هم میشه خوش و پاریز راو و گونجاوبن.

بهلام ئهگهر میّرد چروك بوو، رهزیلی كرد له خهرجیكردن له خوّیی و منالهكانی، ئهوا: هندی كچی عوتبه خیّزانی ابو سفیان هاته لای پیّغهمبهر و پیّیوت: ئهی پیّغهمبهری خوا، ئهبو سوفیان پیاویّكی چروكه، هیّندهم ناداتیّ بهشی خوّم و كوره كهم بكات، مهگهر بهبیّ ئاگاداری ئه و لیّی ببهم. فهرمووی: ((ئهوهندهی بهشی خوّت و كوره كهته ببه بهچاكه)) متفق علیه. شرح السنه ۸۷۷/۹.

بهمهش ئيسلام كرديه بهرپرس له بهچاكه رەفتاركردن له بهريوهبردنى مال.

ئافرهتی موسلمانی رو شنبیر پهی دهبات به و به رپرسیاریه تیهی خراوه ته ئهستوی له لایه ن ئیسلامه وه به چاودیری کردنی بو مال و میرد و منالی، کردوویه تیه پاریز کار و شوان و چاودیر لهسهر مالنی میردی و منالی، وه بهتایبهتی ناوی بردووه، وه کوو ریزلیّنانیّك بوّی له بهرگهگرتنی بوّ هه لگرتنی ئهم بهرپرسیارهتیه.

ئافرهتی موسلمان هدمووکات خاسیهتی وایه دلنهرمه بدرامبه منالهکانی و چاودیره بو میزده که میرده که که نه دوو خاسیهتی جوانن که نافرهت له ههمووکات و شوینی کدا خوی میرده که هه دوو خاسیه تی جوانن که نافره ت سواری سهریشتی حوشتربوویی، پیده پیده پیده پیده بافره تی قورهیشه، چونکه له گهل مندال زور نهرم و بهسوزن، له ههموو نافرهتانیش زیاتر چاودیری مالی میردیان ده کهن) مسلم ۸۱/۱۹.

ئهمه گهواهیدانیّکی گرانبههایه لهلایهن پیخهمبهرهوه، وهکوو ملوانکهیهك دهکریّته ملی ژنانی قورهیش و زیاتر جوانتر و گهورهتر و ریزدارتریان دهکات، ئهم گهواهیدانه ش بانگهوازیّکه بو ههموو ئافرهتیّکی موسلمان تاوهکوو بهسوّز بن بو منالهکانیان و چاودیّری بهرژهوهندیهکانی میردیان بن، بهم دوو خاسیه مهزنه پروسهی هاوسهرگیری سهردهکهویّت، تاك بهختهوهر دهبیّت، خیزان دهکهویّته خوشی، کومهلگهش پیشدهکهویّت.

ئه مه ریزیّکی گهوره یه بو ئافره ت که گرنگی بدات به کاروباری میرده کهی و چاودیّری بکات له همموو کاتیّک، به جوّریّک هیّنده ی له زهوق و کهیف و خوّشی و دلّغارامی پیّده به خشی، تا ژیانی پرده کات له به ختهوه ری و شادی و دلّنیایی و هیّمنی. ئهوه تا خاتوو عائشه که بوخاری و مسلم لیّیده گیرنه وه، و توویه تی: ((به ده ستی خوّم پیّغه مبهر شی م بوّنخوش کردووه بو ئیحرام به ستنی، همروا بو شکاندنی ئیحرامه ککه ش پیّش ته وافکردن به که عبه)) مسلم ۸۹۸۸.

عوروه ده لنيّ: پرسيارم له خاتوو عائشه كرد: به چى پينغه مبهر الله ت بۆنخۆشكرد كاتىيّ ئىحرامى بهست؟ وتى: ((به خۆشترين گولاو)) مسلم ١٠٠/٨.

بوخاری و مسلم له خاتوو عائشه ده گیرنهوه، وتوویه تی: ((پینه مبهر گنگ کاتی خه لوه ی ده کیشا سهری خزی بزم نزیك ده کرده و و منیش قژیم شانه ده کرد، وه هه رگیز نه ده هاته ماله وه مه گهر بز خزرزگار کردن له پیویستی سروشتی خوی)) مسلم ۲۰۸/۳.

هدروا خاتوو عائشه ده لني: ((من سهرى پيغهمبهر ه ه مهروا خاتوو عائشه ده لني: ((من سهرى پيغهمبهر ه م دهشوشت له کاتيکا بينويژيش بووم)) فتح البارى ٤٠٣/١ ومسلم ٢٠٩/٣.

خاتوو عائشه هینده بهتوندی ئاموژگاری ئافرهتانی ده کرد سهباره تبه میرده کانیان و زانینی مافه کانیان لهسهریان تا ئهو راده یهی وتی: ((ئهی کومه لی ئافره تان، ئه گهر بتانزانیایه مافی میرده کانتان لهسهرتان چهنده، ئهوا خول و توزی سهر قاچه کانیانتان به روومه ته کانتان ده ستریه وه)) رواه ابن حبان والبزار واحکام النساء ص ۲۱۱.

ئەمە وینایەکی گوزارشتکاره بو گرنگی مافی میرد لەسـەر ئافرەت، کـه دایکـی باوەرداران ویستی نزیکی بکاتەوه له هزری ئافرەتان، تاوەکوو له دەروونی هەنـدی لـه ئافرەتی خوبـهزل زان لەسـەر میردی ئەم هەسته ووشکه رەقە لاملییه دەربیننی کـه دەبیتـه مایــهی رووخانی کوشــکی هاوسـهرایهتی، یا دەیگوری بو دوزهخینك که بهرگهی ناگری.

چاکهکردن لهگهل میّرد و ریزلیّگرتنی خورهوشتیّکی رهسهنه له نهتهوه کهمان، له بههارهوشتیه کانه که له سهرده می نه فامیشدا ههبوون پاشان ئیسلام چهسپاندی، دواتر نهوه کانی تر لیّیان و هرگرتنهوه.

یه کی له نمونه جوانه کان که عبدالملك بن عمیر القرشی ده یگیریته وه ـ که یه کین که بوو له پیاوه شاره زا و زاناکانی سه ده ی دووی کوچی ـ: له ئومامه ی کچی حارث ـ که یه کینکه له ئافره ته زمان پاراو و خاوه ن عه قل و هوش و دانایی ـ ئاموژگاری کردنی کیه هان بو ده گیریته وه که نزیکی شوو کردنه ، ده لین: ((کاتی عهوف بن مولحیم الشیبانی ـ که پیاوینکی گهوره و فه رمانیه جی بوو له ناو عهره ب له سهرده می نه فامی ـ کچه که ی خوی نوم ئیاس دا به شوو بو الحارث بن عمر الکندی ، کاتی نهم کچه ئاماده کرا و خه ریك بوو بیبه ن ، دایکی ده چیته لای و ئاموژگاری ده کات: ((کچه کهم ، راسپارده نه گهر جی به یشتری بو زیاده نه ده به ، یان شانازی و ریزلینانی عه شیره ته ، نه وا بو هه مان شتیش بو تو جی ده هیشتری . به لام نهوه ی من پیت ده لیم ، یاد خه ره وه یه بو بی ناگا ، پالپشته بو هو شیار . کچه کهم ، نه گهر نافره ت به هی ده وله مه نه ناو کی و زور پیویستی کچه که ی به و ده ستبه داری میردی بیت ، نه وا تو له هه موو که س له پیشتری به مه ، به لام نافره تان بو پیاوان بو پیاوان

دروستکراون، وه ک چوّن پیاوان بو ئافره تان دروستکراون. کچه که م، توّ وا ئه و که شه جی دیّلی که لیّی ده رچووی، ئه و هیّلانه یه ی لیّی گهوره بووی، بوّ لانه یه ک نایناسی، هاوه لیّک شاره زای نیت، که به هوّی خاوه نداریّتی کردنی بوّت بوّته پاشا، توّش بوّی ببه به که نیزه ک ئه و بوّت ده بی به به نده و کویله. (ده) خاسیه ت له من هه لگره بوّت ده بیّته تویّشوو و یاد خستنه وه و یادگاری:

یه کهم و دووهم: هاوه نیتی کردنت بز میردت با به قهناعهت و رازی بوون بی، پیکهوه ژیانیش له گهانی با به چاکه گویزایه نی بوون بی بوی چونکه له قهناعهت ئارامی دل ههیه، له به چاکه گویزایه نیش ره زامه ندی خوا ههیه.

سن یه م و چواره م: به دوای شوینی لوتیدا بگه ری ، چاودیزی شوینی چاوی بکه ، با چاوی نه چیته سهر شتیك جوان نه بی ، وه بیجگه له بونی خوشیش هیچی ترت لی بون نه کات ، کل باشترین جوانییه له بوونه وه ر ، ئاویش پاکترین گولاوه .

پینجهم و شهشهم: ئاگاداری کاتی خواردنی به، بی دهنگ به لهکاتی نووستنی چونکه ئاگری برسیتی سوتینهره، خهو هاتنیش پیاو توره دهکات.

حموت م و همشتهم: چاودیری خزم و کهس و منالی به، پاریزگاری مالی به، چونکه پاریزگاریکردنی مال واتا چاك پاریزگاریکردنی خزم و کهس و منالیش واتا چاك بهریوهبردن.

نۆیهم و دەیهم: هیچ نهینییه کی نهدرکیننی، سهرپینچی هیچ فهرمانینکی نه کهی چونکه ئهگهر نهینیت درکاند ئهوا له تؤلهکهی دلنیا نابیت، وهئهگهر سهرپینچی فهرمانی بکهی، سنگ و دلنی پرده کهی له تورهیی.

پاشان کچه کهم خوّت بپاریزه له دهربرینی خوّشی لهو کاتهی غهمباره، وه له مروموّچی له و کاتهی داخوّشه " چونکه ئهوهی یه کهم له کهم و کوریه، ئهوهی دووهمیش له تیکدان و شیّواندنه.

لهوانهبه که زور ریزی لیده گرن و به گهورهی ده گرن ئه و کات له ههمووکهس زیاتر ریزت لیده نیزت دهبی و لهگهالت دهبی. لیده نیزت هاوریت دهبی و لهگهالت دهبی.

بشزانه کچم ناگهیته ئهوهی لهو حهزی لیده کهی، تا رهزامه نه یه پیشتر نه خهی له رهزامه نه دی بیشتر نه خهی له رهزامه ندی خوت، لهوانهی پیت خوشه یان پیت ناخوشه، نه و کاته سویند به خوا بوت چاك ده بی و ده تپاریزی (۱). پاشان کچه که یان گواسته وه و شوین و پلهوپایهی له لای میرده کهی مهزن بوو، لهم پیاوه پاشاکانی پاش خوی لی پهیدا بوو.

ئاشکرایه ئهم راسپاردهیه گشتگیر و ههمه لایهنه بز ههموو ئهو شتانهی دیّته خهیال لهوانهی ئافرهت له ژیانی هاوسهریّتی پیّویستی پیّدهبیّ له بههارهوشتیهکان، پیّکهوه ژیان، ژیری له ههلس و کهوت و مامهلهکردن. لیّرهوه ئهم راسپاردهیه چاکه دهبیّته دهستوریّك بز ههموو کچیّك نزیکی شووکردنه.

^(۱) قطب العرب ۱٤٥/١.

دهپرسن: ئایا دهشی صدده قه به میرده کانیان و همتیووی مالیّان بکهن؟ پینی نهلیّی ئیمه کیین. وتی: بیلال چووه ژووری لای پیغهمبهر و پرسیاری لیّکرد، پیغهمبهر فه نمرمووی: ((ئهو دوو ئافره ته کیّن؟)) وتی: ژنیّکی یاریده ده و زهینه به، فهرمووی: ((کام زهینه به)) وتی: خیّزانی عبدالله بن مسعود، ئنجا فهرمووی: ((دوو پاداشتیان همیه، پاداشتی خزمایه تی و پاداشتی صدده قه که)) فتح الباری ۳۲۸/۳ ومسلم ۸٦/۷.

له گیّرانهوهی بوخاری: ((میردت و منالّت لهپیّشترن به صهدهقه کردن پیّیان)) فتح الباری ۳۲۵/۳.

نافرهتی موسلمان هدمیشه سوپاسگوزاره له کاته کانی خوّشی و هدبوونی، نارامگره له کاتی ناخوّشی، ئهم هوّشداریهی پیّغه مبهر الله له یادناکات که بو نافره تان به گشتییه، وه ك ده فدرموووی: ((ئه ی کومه لای نافره تان، صه ده قه و خیربکه ن، چونکه ئیّوه م بینی زوّربه ی دانیشتووانی ناگرن)) و تیان: به هوّی چی نهی پیّغه مبه ری خوا؟ فه رمووی: زوّر نه فره ت ده که ن له شت، بیّنه مه ک و ناسوپاسگوزارن به رامبه ر میّرده کانتان)) فتح الباری ۳۲۵/۳ و مسلم ۲۵/۲.

له گیرانهوهیه کی بوخاری: ((ناسوپاسگوزارن بهرامبهر میرده کانتان و بینهمه کن بهرامبهر به چاکه، تهنانه ت نهگهر یه کیک بهدریژایی روزگار چاکه تان لهگه ل بکات، پاشان شتیکی ای ببینی، ده لیت: ههرگیز به ژیانم چاکه و خیرم له تو نه دیووه)) فتح الباری ۸۳/۱.

له گیرانهوهی ئه همه د: ((پیاویک وتی: ئهی پینه مبه ری خوا، ئهی ئه وانه دایکان و خوشکان و خیشکان و خیزانه کانی ئیمه نین؟ فه رمووی: به لین، وایه، به لام ئه گهر بیانده یتی سوپاست ناکه ن، وه ئه گهر توشی به لا و ناخزشی بوون ئارام ناگرن)) احمد ۲۸/۳.

ئافرهتی موسلمانی تیگهیشتووی پاریزکار کاتی لهم فهرموووده راستانه ورد دهبیتهوه که چارهنووسی زوربهی ئافرهتان دهست نیشان دهکات، ههمیشه هوشیار دهبی لهوهی بکهویته ناو گوناهی بینهمه کی و سپلهیی و لهبیر کردنی سوپاس له کاتی خوشی و ئارام نهگرتن له کاتی ناخوشی، پهله دهکات بو ئهو بهخشین و خیرهی که پیغهمبه الله شهرجهم ئافرهتانی بو هانداوه،

به ئومیّدی رزگارکردنیان لهم چارهنووسه ترسناکهی زوّربهی ئافرهتانی دوور له یادی خوا و بی ناگا له روّژی دوایی لهوانهی ئهم خورهوشته ناشیرینهیان له خوّگرتووه، به لکو ئافرهتی موسلمانی تیّگهیشتوو دهبیّته نمونهی ریزلیّنان بو میّرده کهی و ئاماژه به چاکهکانی و گهوره یی و ریازی دهکات و لایهنه چاك و باشهکانی لیّ بلاوده کاتهوه، ئهمه ئهو ئهمه کداریهی ئافرهتی موسلمانه که ریز له مافی میردی ده گری و فه زلّ و چاکهی خاوه نه که یادناکات.

میژوو له نهسائی کچی عومهیس که یه کیک بوو له نافره ته مهزنه کانی ئیسلام و پیشره وانی کوچبهران، که خیزانی جعفر بن ابی تالیب پی بوو، پاش مردنی جعفر بووه هاوسه ری ابویکر الصدیق ، پاش مردنی ابویکر بووه هاوسه ری عهلی پی بومان ده گیریته وه: جاریکیان هه دووو کوده که تو چاکتره، عهلی پی به شانازیان ده کرد، هه ریه که ده ده یوت: من له تو ریزدار ترم، باوکم له باوکی تو چاکتره، عهلی پی به شهسائی وت: دادوه ری له نیوانیاندا بکه، نه ساء و تی: هیچ لاویکم نه بینیووه له جه عفه ر باشتر بی، هیچ پیریکی شم نه دیووه له ابویکر باشتر بی، عهلی و تی: هیچ تبو نیمه نه هی شته ده و هاکه که در بینجگه له وه وه و شتیکی ترت بوتایه پوتم لیت ده بوویه وه، نه شاء و تی: سی که س نه گه رچی تو نزمترینیان بیت، سویند به خوا هه رسی چاك و پاك و باشن (۱).

ئای له و هوٚشیارییه! له و وه لامه ژیرانه! له و گوزارشته زیره کانه! کاتی بو هه رسی میردی پیزی شایسته ی خوی دانا، عهلیشی رازی کرد، ئه گهرچی له وان نزمتر بو و، به لام هه موویانی خسته بازنه ی چاکان و پاکان و باشان.

ئەگەن خەسووى چاكەكارە و ريىز ئە خزم و كە*سى دەگ*ري*ت*

یه کینک له چاکه کانی نافرهت له گهل میردی و یه کی له مافه کانی نهوه یه: ریز له دایکی میردی بنی و به گهورهی بگری چونکه ئافرهتی موسلمانی تیگه یشتوو له ناینه که ی دهزانی

⁽۱) الطبقات الكبرى ۲۰۸/۷ ـ ۲۰۹.

گهور هترین مافی مروّق لهسه ر پیاو مافی دایکیه تی، هه رکاتی نافره ت پالپستنی میدردی بوو بو پریزلینان له دایکی و چاکه کردن له گهلی، به وهی به خوّشی ریزی لی بیگری و چاکه ی له گهل بکات، نموا چاکه ی له گهل خودی خوّی کردووه، پالپستنی میردی ده بیت لهسه ر چاکه کاری و پاریزکاری و کرده وهی باش که خودا له قورئان فه رمانی پیکردوو، له ههمان کاتدا ده بیت نافره تیکی خوّشه ویست لهسه ر داتی میری، ریزلینان و چاکه کاری ژنه کهی له به رچاو ده بیت به رامبه ر دایکی و که س و کاری ـ به تاییه تی دایکی ـ چونکه هیچ له وه فینکتر نییه بو سه ر داتی پیاوی مه د و چاکه کاری گریدراوه، به پیچه وانه شهوه، هیچ شتیک له وه ناخو شتر نییه بو سه ر داتی پیاوی چاکه کار که کاری گریدراوه، به پیچه وانه شهوه، هیچ شتیک له وه ناخو شتر نییه بو سه ر داتی پیاوی چاکه کار که بییوه ندی یه پیزاوه و هه از هاوه شاوه ته و رق و تواله و نیازی خراب و پیلانگیران همیه له نیزان و خزم و که س و کاری. خیزانی موسلمان که گوالاوی باوه پی بونکردووه، بیروهوشی و نه ندامه کانی و داتی به رووناکی ئیسلام روّشن بوته وه، زوّر دووره له خزانه ناو ئه خوره و شدامه ناده که زوّر به و رای داده و رای دوره له روّن دوره له خزانه ناو شه خوره و شده نه نامیانه که زوّر به کات له ناو ژینگه ی دوور له ریّنمایی خوا و ناینه که ی هیلانه داده نیّ.

جاری واهدیه ژنی موسلمان تاقی ده کریته وه به خدسویه ک یا دش یا شوبرایه ک خوره وشتیان جوان ندبی، لهم باره دا له سهری پیریسته به ژیرانه و هوشیارانه و زهرده خدنه و چاکه کردن به رامبه ربه خرایه مامه لهیان له گه له دا بکات، به شیوه یه هاوسه دنگی له پهیوه ندی یه کانیان راگری، خوی و ژیانی هاوسه رایه تی دووربگری لهه در کارتیکردنیک که بشکیته وه سهری به هوی تیک چوونی نه م هاوسه نگییه.

کهس واتینهگات ته نها ئافرهتی موسلمان داوای لیکراوه چاکهکار بینت لهگهل میردی و چاودیری بکات و پیکهوه ژیانیان به چاکه بباتهسهر و پیاو هیپ لهم ئهرکانه لهسهرنییه، وه ئهگهر خراپیش بیت یا کهمتهرخهم بیت گوناهی ناگات. ئهو ئیسلامه گهورهی پهیوهندی هاوسهرایهتی ریخخستووه مافی داناوه بی ههریه که له ژن و له پیاو، ههروا ئهرک و واجبیشی خستی ته دستینان، نهرک و واجبی ژن بهرامبهر به میدردی و ریزلینانی و چاودیری کردنی

لهبهرامبهر مافه کانیانه لهسهر میردیان، ئهوانیش چهند مافیکن رییز و پلهوپایه ی ئافره ت و کهسایه تیه کهسایه تیه که این از به شیراندن و فهرامو شکردن یا سوکایه تی پیکردن یا ستهم، ئهم مافانه ی ئافره ت واجبن لهسهر شانی پیاو، لهسهریه تی ریزیان لی بنی و پابهند بی پیانه و و به جوانترین و ته واوترین شیره به رجهسته یان بکات.

یه کی له واجبه کانی پیاو بهرامبهر ژنه کهی ئهوه یه به جوانی به پیّوه ی ببات، ئهم ئهرکه ش نایه ته دی مه گهر پیاویّك له به ریّوه بردنی مالّی و خیّزانی سه رکه و تووبیّت، به هیّن ئه و خاسیه ته مهردانه بیانه ی که له لای ئافره ت خوّشه و بیستن وه ك بوونی که سایه تیه کی به هیّز دوور له توند په وی نه رم و نیانی دوور له لاوازی، خو په و شتی کی به رزی نایاب، لیّبورده یی، چاوپوشی کردن له هه له و له بیرچ و نهوه، به پیّوه بردنی کی ژیرانه و هی شیارانه و لیّها توووانه بو ژیانی هاوسه رایه تی، ده ستی هاوسه ری و ده ستبلاوی و خه رج کردنی کی دوور له زیاده روّبی و زیاده خه رجی، پیزگر تنبی هه ستی هاوسه ری و نیشاندانی به رپرسیاریه تی خوّی له گه لیّدا له به ریّوه بردنی کاروباری مالّ، په روه رده ی مندالّ، هاوکار کردنی له دروست کردنی خیّزانی موسلمانی پایه به رژی و بلند، وه ک چوّن ئیسلام ده به هوی.

ئەوپەرى خۆشەويستى دەنوينى بۆ ميردى و ھەوئى رازيكردنى دەدات

ئافرهتی موسلمانی تیّگهیشتوو هدمیشه ئهوپهوی خوّشهویستی دهنویّنی بو میّردی، ههولادهدات رازی بکات و دلّی خوّش بکات، به هیچ شتیّك ژیانی لیّ تالّ ناکات، بهختهوه ریه که ی کیناشیّویّنیّ، وشهی جوان دهناخنی به گویّیدا، خوّی دهگریّتهوه له قسه و گوفتاریّك برینداری بکات و ئازاری بدات، ههوالّی خوّشی بو دهگیریّتهوه، ههوالّی ناخوّشی لیّدهشاریّتهوه تا له توانای دابیّت، یا ههلّی دهگری بو کاتیّکی گونجاو تا زوّر کاری تیّنهکات، ئهگهریش هیچ چارهی نهبوو و ههر دهبووا لهکاتی خوّی ههوالهدکمی پیبلیّ، ئهوا شیّواز و ریّگای گونجاو ههلّدهبژیّری بو چوونه ناو دلی، لهگهل ههندی پیشهکی تاوه کوو زوّر کاریگهری نهبیّت لهسهر دهروونی. ئهمهش به جوان بو هاتن و فراوانی هوش و ژیری له همالس و کهوت دهبی که پیّویسته ئافرهتی بیّدار خوّی پیرازیّنیّتهوه، بهراستی گهیشتن بهم پلهیه ئاستهنگه، تهنها کهمیّك له ئافرهتان پیخیدهگهن.

ئوم سولهيم کچي ميلحان گهيشتبوويه ئهم پلهيه، ئهنهس دهاني: ((کورێکي ئهبو تهاٽحه له ئـوم سولهیم مرد، ئوم سولهیم به کهس و کاری وت: ههوالی مردنی کورهکهی به ئهبو تهانحه مهانین ت خرّم ینی ده لیّم. ئهنهس ده لیّ: ئهبو ته للحه گهرایهوه و ئوم سوله پیش نانی ئیروارهی بو هیّنا. ئهبو ته لاحه نانی خوارد و ئاوی خواردهوه. وتی: پاشان ئوم سولهیم زور له جاران جوانتر خوی بو رازانده وه، ئهبو ته لخمش له گه لئی جوت بوو، کاتی بینی تیربووه و دلنی ئوقرهی گرت، وتی: ئهی ئەبا تەلخە، ئەگەر مالنىك بە سياردە شتىك لـە مالنىك دابنىن، ياشان داواي شـتەكەي خۆپان بكهنهوه، ئايا بزيان ههيه نهيدهنهوه؟ وتى: نهخير، وتى: دهى كورهكمت مردووه و ئارامبگره. وتى: ئەبو تەلخە تورە بوو و وتى: ليم گەراى تا لەشم پيس بوو، پاشان مردنى كورەكەم پىخدەلىيى، ئەبو تەلاحە چووە لاى پىغەمبەر ﷺ و ئەم ھەواللەي پىنى راگەيانىد، پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ((خودا فهر و پیروزی بخاته ئهو شهوهی بهسهرتان رابووری)) وتی: پاشان ئوم سولهیم دووگیان بوو، وتى: پيغهمبهر له گهشتيك بوو ئوم سوله يميشي له گه لدابوو، جا پيغهمبهر ﷺ باوي وابوو كاتيخ له غهزایهك دهگهرایهوه ناو مهدینه بهشمو نهدهگهرایهوه، له مهدینه نزیكبوونهوه، ئوم سولهپیش ژاني مندالبووني لێهات، ئەبو تەلٚحەش بەھۆي ئەوەوە بەندبوو، يێغەمبەر ﷺ رۆيشت. وتى: ئەبو تەڭحە دەيوت: خودايە تۆ دەزانى من حەز دەكەم لەگەل پېغەمبەر ﷺ دەرچىم كاتىي دەردەچىي و له گه لني بينمه وه و بچمه وه ناو مه دينه كاتي ده گه ريته وه، وه به وهي ده پېيني وا به ندبووم. وتي: ئوم سولهیم ده لنی: ئهی نهبا ته لخمه، ژانه کهم نهما، با برؤین، ننجا دهرؤن، وتی: کاتی گهیشتنه مهدینه ژانی مندالبوونی هاتهوه و کوریکی بوو، ئهنهس دهلنی: دایکم یینی وتم: ئهی ئهنهس، كەس شىرى پىنەدا تا دەيبەيتە لاي پىغەمبەرى خوا ﷺ، ئەنەس دەلىن: كاتىنى بىديانى بوويــەوە، هه لمگرت و بردمه لای پیغهمبهر ﷺ ، بینیم ئامرازی داخکردنی ئاژه لی پینیه، کاتی منی بینی فهرمووى: ((لهوانهيه ئوم سولهيم منالي بووبين)) وتم به لين، ئامرازه كاني داخكردني دانا. ئهنهس وتى: منالهكەيم بۆ ھێنا و خستمه ئامێزى، يێغەمبەر ﷺ داواي ھەنـدێ خورمـاي كـرد، لـهناو دەمى خزيدا جووى تا تواپهوه، ياشان خستيه ناو دەمىي مناللەكم، مناللەكمش زۆر بىمجوانى خورماکهی دهخوارد و دهیژی، ئهنهس وتی: پیغهمبهر ﷺ فهرمووی: ((سهیرکهن خوّشهویستی

ئەنصار بۆ خورما چەندە)) ئەنەس وتى: پاشان دەستى ھێنا بە رووخسارى و ناوى نا عبدالله)) مسلم ١١/١٦.

سهیره! چهنده بهرزه باوه پت نهی نومو سولهیم! چهنده جوانه خوّرازاندنهوه تو نیساندانی نهوینداریت بوّ میّردت! چوّن توانیت تالی پهژارهی مردنی جگهر گوشهت بخوّیتهوه؟ چوّن دلّت خوّی پاگرت له بهرامبهر ناگر و داخی دابرانی خوّشهویستت؟ لهو کلتهی زوّر بهنارامی و به نومپدی پاداشتی خوایی نهم ساتانه لهگهل میّردت دهبهیتهسهر، بهم نارامگرتن و چاك پهفتاركردنه لهگهل میّردت داوای پاداشتی خودا ده کهی؟! بهراستی نهمه باوه پی پاست و پهوا و قووله.

بیّگومان خودا راستی باوه ری ئوم سوله یمی ده زانی، بقیه لهسه رزاری پیّغه مبه رنجه مده هی بیّگومان خودا راستی باوه ری نوم سوله یمی ده زانی، بقیه به همشت، خشپه یه کمی بیست، وتم: نهمه کیّیه؟ وتیان: (غُمیصاء) ه کچی میلحان، دایکی نهنه س بن مالك)) مسلم ۱۱/۱۲.

یه کن له و هه لویسته ژیره خوشه ویستانه له ده ربرینی ئه وینی ئافره تی موسلمان بو میرده که ی تسه ی خاتو و عائشه یه بو پیغه مبه رسی له و کاته ی گه پایه وه لای خیزانه کانی پاش ئه وه ی یه ک مانگ نزیکیان نه که و تبوو، و فه رموو و بووی: ((ده بی یه ک مانگ نزیکتان نه که وم)) به هوی سه ختی د لائیشانی لینیان. پاش ئه وه ی ۲۹ پوژ تیپه پی، هاته لای عائشه و له وه وه ده ستی پیکرد، خاتو و عائشه پینی وت: تو سویندت خواردووه یه ک مانگ نزیکمان نه که وی، ئیمه ش ئیستا له شه وی بیست و نویه مینین، به ژماردن بوی ژمارد. جا پیغه مبه رسی فه مرمووی: ((مانگ هه یه ۲۹ پوژه، ئه م مانگه شبیست و نو پوژ بوو)) متفق علیه. فتح الباری ۱۱۲/۵ و مسلم ۱۹۵/۷.

ئهم ژماردنهی عائشه گوزارشت له پهیوهستی دلّی ژنه خوٚشهویسته کهیه به میردی، شهو شهو چاوهروانی گهرانهوهی ده کرد، ههر لهم فهرمووودهیه ئهوینداری کهمهند کی شبوونی دلّی میرد بوّلای هاوسه ره کهی به دی ده کریّت، چونکه ده بینین یه که مجار له عائشه خاتون ده ست پیّده کات.

ئافرهتی موسلمان ئارهزووو و حهز و سروشتی میسردی دهزانین، کارده کات لهسهر چاودیری کردنیان تا له توانای دابیست، بهمهبهستی لهیه کگهیشتن و گونجان له ژیانی هاوسهرایهتی و،

دهرکردنی بیزاری، همر نافرهتیکیش ژیر و هوشیار بیت ده بی وابکات، له شوره یحی قازی و ف ه قی ده گیرنموه که ژنیکی هینا له به دره منظلة، له شهوی بوکینی همریه که و دو و رکات نوینی ژیان کرد، نزا و پارانموه ی خیریان کرد، پاشان ژنه که رووی کرده شوره یح و و تی: من نافره تیکی ناموم، هیچ شاره زاییه کم نییه به خوره و شتی تو، جا نموه ی حمزی لی ده که ی بومی روون بکه ره وه تا بیکه م، نموه یشی پیت ناخوشه تا لینی دوورکه و مهوه، شوره یح ده لین: ۲۰ سال نه و ژنه له گه لم مایه وه، گله یم له هیچ شتیکی نه بوو، ته نها یه کجار نه بی نمویش خه تای من بوو و سته مم لی کرد.

ئهمهیه ئهو ئافرهته دلانهرمه چاکهکارهی ئیسلام دهیههوی، چاودیّری مالّی دهکات، ئهمهکداره بو هاوسهرهکهی، بایهخ دهدات به بهردهوامبوونی پیّکهوه ژیانیان. ههر کاتیّکیش پهشهبا بیسهویّت ئهم کهشهیان لیّل بکات، پهله دهکات بو خاویّنکردنهوهی به شهوینی پاستهقینه و گونجان و لهیهکگهیشتنیّکی پپ له دانایی، گوی له پاراییهکانی شهیتان و لهپی لادانهکانی دهروونی خراپهکار ناگریّت و داوای جیابوونهوه ناکات" چونکه گریبهستهی هاوسهرایهتی گهورهتره لهوهی به ناکزکیهک یا لهیهک نهگهیشتنیّک گریکانی بیسچپیّ، بزیه پیغهمبهر شده دهفهرمووویّ: ((ههر نافرهتیّک داوای تهلاق بکات له میرده کهی بهبی هیچ هوّکاریّکی شهرعی، شهوا بونی بهههشتی لهره حدرامه الترمذی ۲۹/۲ وابن حبان ۴۹۰۹

هیچ نهینییهکی نادرکیننی و ئاشکر ای ناکات

ئافرهتی موسلمانی پاریزکار نهیننی هاوسهره کهی ده پاریزی و ئاشکرای ناکات، ئهوه ی له نیّوانیان رووده دات له کاری نهیننی لای هیچ کهسیّك باسی ناکات" چونکه ئافرهتی موسلمان لهوه بهرزتره بیّته ئهو ئاسته نزمه و سهرشیّتانه بچیّته ناو قسمی بی سوود که زوّرتر له ناو ژینگهی ئاست نزمه کات ئهم شته بلاوه، کات له لای ئهو زوّر لهوه بهرزتره لهوه ی لهو کرده وه نزمانه خهرجی بکات که ته نها کهسانی بی ئیش و کار و ئامانج خوّیانی پیّوه خهریك ده کهن "لیّره و ئافرهتی موسلمان خوی دوورده گری لهم جوّره کهسانه بیّت که پیخه مبهر که ده فهرموووی: ((خراپترین پلهوپایه ی کهسانی له لای خوا له روّژی دوایی پیاویکه خوّی بو ژنه کهی والا ده کات و باشان یه کیّکیان نهینی نهوه ی تاشکرا ده کات)) مسلم ۱۸/۱۰.

باسکردنی ئے وہ نیے وان پیاو و ژن روود ات لے ناشیرینترین جوری ئاشکراکردنی نهێنییهکانه، که تهنها کهسانی خرایهکار و گوناهبار ئهم کارانه دهکهن. ئاشکراکردنی ههندی نهيّنيش هديه بهم جوّره خراب و ناشيرين نييه، بهلام هدرچونيّك بيّت ئاشكراكردنهكهي مهكروهـه و باش نييه" چونكه پاراستنى نهينى خوى له خويدا له بههار ،وشتيه كان و رەفتار، جوانه كانه، ئاشكراكردنيشي له گوناه و نهنگي و خرايهكاريه و تهنها ئهوانهي خوا پاراستيويانه لـهم خراپهيـه رزگاریان بووه، ئهوهتا ینغهمبهر ﷺ نهننییهك لهلای خاتوو حهفصه باس دهكات، ئهمیش دەيگوازيتەوە بۆ خاتوو عائشە، پاشان پيلانگيرانى خيزانەكانى پيغەمبەر ﷺ ى بەدوادا ديـت لــه مالني ينغهمبهر، ئهمهش بووه هزى ينغهمبهر على يهك مانگ نزيكي خنزانهكاني نهكهويت بههزي سهختي دلئيشاني لييان. متفق عليه. لهم بارهوه خودا دهفهرموووي: ﴿وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَى بَعضِ أَزْوَاجَهُ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأْت بِهِ وَّأَظْهَرَهُ اللهُ عَرَّفَ بَعَضَهُ وَأَعرَضَ عَن بَعضِ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَت مَن أنبَأكَ هَذَا قَالَ نَبَّأنيَ العَليمُ الخَبير. واتا: كاتي بينغهمبهر على المبارهي حدرامكردني ماريه له خزی له لای حه فصه ی باسکرد و یی نه فه رمووو: لای که س ئه م قسمیه مه در کینه ، کاتی حه فصه ئەم قسەيەي لـ الاي ھاوريكـاى يا لـ الاي خاتوو عائـشه دركانـد، خودا پيغهمبـادى ﷺ لــه ئاشكراكردنى ئەم نهيّنييه ئاگادار كردەوه و پيغهمبهريش ههندى لـهو نهيّنييـه ئاشـكرابووهى بـه خاتوو حهفصه فهرمووو و ههنديكيشي يي نهوت، كاتي پيغهمبهر ﷺ به خاتوو حهفصهي وت كه تۆ ئەم نهپنىيەت لەلاي خاتوو عائشە دركاندووه، حەفصە وتى: كى ئەمەي يى وتى؟ گومانى لەوه نهبوو خاتوو عائشه ئهم قسهیهی کردبی، پیغهمبهر ﷺ فهرمووی: خودای زانا و شارهزا پینی راگەياندووم) التحريم: ٣.

پاشان خودا دەڧەرموووى: ﴿إِن تَتُوبَا إِلَى اللهِ فَقَد صَغَت قُلُوبُكُمَا وَإِن تَظَاهَرِا عَلَيهِ فَإِنَّ اللهَ هُو مَولاَهُ وَجِبرِيلُ وَصَالِحُ المُؤمنِينَ وَالمَلاَئِكَةُ بَعدَ ذَالِكَ ظَهِيرٌ. واتا: ئەى عائشە و حەڧصە ئەگەر تەوبە بكەن و پەشيمان بېنەوه بۆلاى خوا ئەوا پێغەمبەريش دلالى مەيلى ئەوە دەكاتەوە كە پێشتر لەماريە لە خۆى حەرامكردبوو، ئەگەريش پيلانى لە دژ بگێرن ئەوا خوا پالپشت و سەرخەرێتى، ھەروا جبريل و باوەردارانى چاك و فريشتەكانيش سەرخەر و پالپشتينه ﴾ التحريم: ٤.

پاشان خودا هدلمه تین کی تری پی له هدپه شدی ترسناك ده کاته سه ریان به وه ی نه گه ر له سه ر نه م خوره هدله و تاوانانه به رده وامین نه و پیز و پله وپایه ی وه ك بوونیان به هاوسه ری پیغه مبه ر گل له ده ست ده ده ن که ده فه رموووی: ﴿عَسَی رَبُّهُ إِن طَلَقَكُنَ أَن یُبدِلَهُ أَزْوَاجًا خَیرِا مِنكُنَّ مُسلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ قَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَآئِحَاتٍ ثَیِّبَاتٍ وَأَبكارا. واتا: نه گه ر پیغه مبه ر گل ته ته لاقتان بدات نهی هاوسه رانی پیغه مبه ر نه واله هاوسه ری موسلمان و باوه پردار و ملکه چ و گه پاوه و خواپه رست و روزووگر و بیوه ژن بن هه روا کچ بن پینی ده به خشی له جینی ئیره ﴾ التحریم: ٥.

هاوه لآن دهیانزانی ژیانی پیغهمبهر هه همووی بو خوا و بو پهیامه ککه ی بووه، ئایا دهشی لایه نیکی تیایدا بپیچنه و و بشارنه وه ؟ هه رچی رووداوی گیردراوه هه یه له ژیانی و مالی و خیزانه کانی، هه مووی جیبه جی کاری کرداری یه لهوه ی به زمان فه رمانی پیکردون، بویه هاوه لان خیزانه کانی، هه مووی جیبه جی کاری کرداری یه لهوه ی به زمان فه رمانی پیکردون، بویه هاوه لان له زور به وردی ژیانی پیغه مبه ریان هی بود و له تیم پیغه مبه راندووه و هه موویان تومارکردووه و گواستوویانه ته وه کاردنی لایه نه که بوده که تومارکردنی ژیانی نه می پیغه مبه ره هه لبری دراوه، یان تومارکردنی ورده کاری بیروباوه ری ئیسلام به پیاده کراوی له ژیانی پیغه مبه ره ها نه مه که پال نه وه ی قورئان

لهبارهی ژیانی نهم مهزنه باس ده کات و تزماریکی ههمیشهییه بز ژیانی مرزقایه تی هه تا نه و کاته ی کاته ی ناسمانه کان و زهوی میننن.

پاٽپشتی دهکات و بهشداری راو بۆچوونهکانی دهکات

یه کن له سوننه ته کانی خودا له م ژیانه نهوه یه پیاو و نافره تا به یه که وه هه لسن به ناوه دانکردنه وه ی نه م گهردونه و هه لسوراندنی کاروباری ژیان تیایدا، هیچ کامیکیان ناتوانی ده ستبه رداری نهوه ی بین، بزیه رینمای کانی ئیسلام هات فه رمانیکرد به هاو کاریکردن له لایه ن همردوو کیانه وه نیسلام هانی پیاوی داوه له سه ریارمه تی دانی ژنه که ی تا له توانای دابینت، پیغه مبه ریش که پیشه نگی سه رجم موسلمانانه، له خزمه ت و راژه ی خاوخیزانیدا بووه تا ده چووه نویژ، وه ک خاتوو عائشه باسی کردووه. فتح الباری ۱۹۲/۲.

جا وه ک چون له نیسلامدا پیاو هاوکاری نافرهت ده کات له کاروپیشه و بهریوه بردنی مال، ناوههاش نافره ته هاوکاری پیاو ده کات له کاروباری جیهان و ژیان به گفتوگو و راوبوچون و کردار. وه ک چون له بهشه کانی تر باسی چهندین هاوکاری و به شداریکردنی نافره تا نمان کرد له گوره پانه کانی شهر و کوشتار...هند.

هاوکاریکردنی نافرهت له ژیانی گشتی تهنها نهوه نییه له شه پا پشتی پیاو بگری، به لکو له ناشتیشا پالپشتی کردووه به پاو برخ پوونی دروست، میژووش ناوی کرمه لیک له پیاوه گهورانه ی نیسلامی تیایه که گویبیستی پیشنیار و برخ پوونی ژنه کانیان بوونه، له سهرووی ههموویانه وه پیغه مبه ری خوا که همندی جار کرداری کردووه به پای خاتوو خه دیجه و نوم سهلهمه و عائشه و نهوانی تر له خیزانه کانی، ههروا عبدالله بین الیزیر زور کرداری کردووه به پاو برخ پوونه کانی نه سال کرداری کردووه به پاو برخ پوونه کانی نه سائی دایکی، الولید بن عبدالمله کرداری کردووه به پاو برخ پوونی ژنه که ی (ام البنین کی عبدالعزیز بن مروان)، هاروون الرشید زور به قسمی زوبیده ی خیزانی کردووه، ....هی تر.

لهبهرئهوهی ئافرهتی موسلمانی هوشیار پهی دهبات به قورسی ئه و بهرپرسیاریه تیهی ئیسلام خستوویه ته نهستوی کاتی فهرمانی پیکرد چاکه کاربی له گهل میردی، ههروا ده رکی ههموو ئه و شتانه بکات که سروشته مروقایه تیه که ی رازی ده کات، دلنی ئاو ده دات ، ویدودانی ئاسووده

ده کات، چالاکی نوی ده کاته وه، وای لی ده کات به توانا بیّت له گهیاندنی په یامه ککه ی له ژیان، برّیه ههرکاتی پیّویست بووبی رای خوّی پیّوتووه، دواناکه وی له پالپشتی کردنی، هانی ده دات، چهسیاو و خوّراگری ده کات، دلنه وایی ده کات، به پیشنیاری دروست ناراسته ی ده کات.

خاتوو خەدىجە دايكى باوەرداران يەكەم نمونەي ئافرەتى كاريگەرە لە ژيانى ميردەكــەي، بوخــارى و مسلم له خاتوو عائشه دهگیرنهوه: ((دهستپیکردنی هاتنه خوارهوهی سروش بو سهر پیغهمبهر ﷺ به بینینی خهونی راست بوو له خهودا، ههر خهویکی دهبینی وهك روّژی رووناك دههاتهجی، یاشان گۆشـهگیری لـهلا خۆشهویـستكرا، لـه ئهشـكهوتی حـیرا چـهند شـهویّك بـه ژمـاره دهمایـهوه و خواپهرستی دهکرد، بر ئهم مهبهسته تویشووی لهگهل خزی دهبرد، پاشان که خوراکی تهواودهبوو دهگهرایهوه لای خاتوو خُهدیجه و ههندیکیتری لهگهل خوّی دهبرد، تــا لــهناکاو حــهق و رهوای بــوّ هات، ئەرەبور لە ئەشكەرتى حيرا فريشتە (جبريل) هاتە لاى، وتى: بخوينه، فەرمورى: خوينىدەوار نیم، فهرمووی: گرتمی و له باوهشیا توند گوشیمی تا خهریك بوو گیانم دهرچی، پاشان بهری دام، وتی: بخویننه، وتم: خوینندهوار نیم، فهرمووی: دوباره گرتمی و توند گوشیمی تا خدریك بسوو گیانم دەرچى، پاشان بەرى دام و وتى: بخويند، وتم: خويندەوار نيم، فەرمووى: سى بارە گرتمى و گوشيمى تا خەرىك بوو گيانم دەرچى، پاشان بەرى دام و وتى: ﴿ إقرِا بِاسم رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ، خَلَقَ الإنسَانَ مِـن عَلَق، إقرِا وَرَبُّكَ الأكرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالقَلَمِ، عَلَّمَ الإنسَانَ مَا لَم يَعلَم﴾، پينغهمبهر ﷺ بهم رووداوه گدرایهوه، ههموو گیانی دهلهرزی، تا هاته لای خاتوو خهدیجه و فهرمووی: دامیزشن و لهناو جيْگا بمينچنهوه، دايان پۆشت تا ترسهكهى لهسهر لاچوو، پاشان بـ ه خاتوو خهديجـهى فـ هرمووو: ئەرى خەدىجە چىم بەسەر ھاتوووه؟ ھەوالەكەي بۆ گيرايەوە و فەرمووى: زۆر لە خۆم ترسام، خاتوو خهدیجه وتی: نهخیر، مردهت ای بی، سویند بهخوا خودا ههرگیز ریسوات ناکا، سویند بهخوا تو پەيوەندى خزمايەتى دەگەيەنى، راستگۆي، ئەركى خەرجى ھەۋارانت گرتۆت ئەسىتۆي خۆت، یارمهتی پیاوی ههژار دهدهی، ریز له میوان ده گری، پالپشتی له کاری حهق و رهوا ده کهی. ننجا خاتوو خەدىجە بردىھ لاى وەرەقەي كورى نەوفەل كورى ئەسەد كورى عبدالعزى، كە ئامۆزاي خاتوو خەدىجە بوو، براى باوكى، يپاوڭك بوو لە سەردەمى نەفامى ببويە مەسىحى، دەيزانى بــه عــەرەبى بنروست، وه ئهوهندهی خودا ویستیبووایه به عهرهبی ئینجیلی دهنووسیهوه، پیاویکی به سالا چووبوو، چاوی کویرببوو، خاتوو خه دیجه پنی وت: مامه گوی له کوره زات بگره، وه ره قه هی کوری نه وفه ل وتی: شهی کوری نه وفه ل وتی: شهی کوره زام چی ده بینیی پنغه مبه را هی هیه والنی شه وه ی بینیبوی پنی را گهیاند، وه ره قه پینی وت: شهمه جبریله که بن موسی (علیه السلام) دابه زی، خنزگه شه و کاته لاویکی به هیز ده بووم، خنزگه شه و کاته ی خزم و که ست ده رت ده که ن زیندو و ده بووم، پیغه مبه لاویکی به هیز ده بودی: بنوی شه وان ده رم ده که ن؟ وه ره قه وتی: به لنی، هه رپیاویک به وه ی تنو بیت شیلا دوژمنایه تی ده کریت، شه گه ربگه مه شه و پیژه زور به جوانی سه رت ده خه م و پیشت ده گرم)) فتح الباری ۲۳/۱ و مسلم ۱۹۷/۲

خاتوو خدد یجه بر پیخه مبهر هی وه ک وه زیریکی پاستگو وابوو بر ئیسلام، ئهوه ش به سه بر پیز و پلهوپایه ی خاتوو خدد یجه که یه که م که س بووه باوه پی به خوا و پیخه مبه ره کهی هیناوه ، پالپشتی کردووه و سهری خستووه ، یارمه تی داوه ، پشتگیری کردووه له سهر به رگه گرتن له سه خترین جوره کانی ئازار و ئه شکه نجه که پیخه مبه ره الله له سهره تای بانگه وازه که ی دوچاری بوویه وه ، هه رچی بالگرانی و ئازار و مهینه تی و ماندوویتی هه بووه له گه لی هه لگرتووه .

ابن هشام له سیره ده لیّ: ((خهدیجهی کچی خوه یلد باوه ری هیّنا، باوه ری هیّنا بهوه ی له لای خواوه هیّنای، پالپشتی کرد، یه که م که س بوو باوه ری به خوا و پیّغه مبه ره که ی هیّنا،

پهیامه ککهی به راست زانی، به هوّی نهم شاژنه بوو خودا ئه رکی سه رشانی پینه مبه ری سووك کرد. هه رشتینکی ببیستایه له به درو خستنه و و ره تکردنه وهی پهیامه ککهی که دلّی پینی نیگه ران بووایسه، ئه وا خودا له سه ری لاده دا کاتی ده گه رایسه وه لای خه دیسه، خاتوو خه دیسه و ره ی به رزده کرده و و بالی سووك ده کرد، متمانه ی پینده به خشی، کاری خه للکی له سه ر سووك ده کرد، خودا سوّز و به زه یی پیدابیته و های السیره ۲۵۷/۱.

خاتوو خدد یجه راستگوترینی ئافره تانه، به راستی هه نساوه به ئه رکی باوه رپینکردن، بویه خودا پاداشتی ده داته وه وه ك له فه رمووودهی بوخاری و مسلم له ابو هریره هاتوووه، ده نین ((جبریل هاته لای پینه مبه رسیده و وتی: ئهی پینه مبه ری خوا ئه مه خدد یجه یه دینت بوّلات، ده فرینکی پینیه پینه خور یا خوراك یا خواردنه وهی تیایه، كاتی هاته لات سه لامی خودا و منی پی رابگهیه نه، وه مرده ی كوشكینکی پیبده له مرواری، نه ده نگه ده نگ و گانه و نه ماندوویتی و ئازاری تیایه) مثوده ی كوشكینکی پیبده له مرواری، نه ده نگه ده نگ و گانه و نه ماندوویتی و ئازاری تیایه)

نافرهتی موسلمانی تیّگهیشتوو هوّشی دهخاتهگه پادهاتی پیّویست و هه لویّست وهرگرتندا بوّچوونی خوّی پیّده لیّ که لهوانهیه لهوکاته له ههموو کات زیاتر پیّویستی به کهسیّك بیّت پیّنمایی بکات، بهمهش نهم نافرهته چاکهیه کی گهوره لهگهلا میّردی ده کات. نهوه تا دایکی باوه پرداران ام سلمه لهگهلا پینهمهمره لی له سالی شهشهمی کوّچی، له گهشته کهی بو مهککه بو نه نه نافرهای که لهم گهشته دا بوو قورهیشی مه ککه قدده غهی پینهمهمره و یاوه رانی کود له چوونه ناو که عبه، له نه نه نه ایه به نیزان پینهمهمر و ده وره یش و یاوه رانی قورهیش، به پینی نهم پهیانه بریاردرا بو ماوهی ۱۰ سال شهر بوه ستینری و ناشتی له نیّوانیاندا بیّت، تیایدا خه لک به ناسای شهوه برین، که س پهلاماری که س نه دات...، وه نهم سالیش موسلمانان بگهرینه و و نه چنه ناو مه ککه ...ه تد، پینه مبهر شی به هوی دانایی و به رچاو پوشنییه کهی به پینمایی خوا ده یزانی نهم په یانه که به پواله ت ناشتیه کی سلبی یه بو موسلمانان، خیر و سهرکه و تنی گهوره ی تیایه بو موسلمانان.

هدرچی هاوه لامکانن، قورسایی و غدمینکی زوّر دایگرتن کاتی ده قسی په یانه که دیان خوینده و بینیان زهوتکردنی مافیانی تیاید، ویّپای نهوهی نه وان سه رکه و تو و زالّن. عومه ری گوزارشتی کرد له توپه هاوه لان و هاته لای ابوبکر گ لیّی پرسی: نایا نه و پینه مبه ری خوا نییه؟ ابوبکر وتی: به لیّن، وتی: به لیّن، وتی: نه ی نه وان هاوبه ش بریارده ر نین؟ وتی: به لیّن، وتی: به لیّن، وتی: باشه بوّچی نزمایه تی و که مایه تی نیشان ده ده یین له ناینه که مان؟ نه بوبکر هو شداری دایه و وتی: نه ی عمر، پابه ندبه به فه رمانی پینه مبه ریّن چونکه مین گه واهی ده ده که پینه مبه ری خوایه، پاشان عمر روّی که پینه مبه ری خوایه، پاشان عمر روّیی و هاته لای پینه مبه ری خوایه، پاشان عمر روّیی و هاته لای پینه مبه ری خوایه، پاشان ده ده یی نیشان ده ده یین له ناینه که مان؟) پینه مبه ری خواه و و ها تی دایه وه و نزمی نیشان ده ده یین له ناینه که مان؟) پینه مبه ری خواه و سه رپینچی فه رمانی خوا ناکه م، خوداش ویلم ناکات)) السیره ۳۳۱/۳ من پینه ده مان برسیاری کود که ناکه م، خوداش ویلم ناکات)) السیره ۳۳۱/۳ و و فتح الباری ۲۸۱/۸ و مسلم ۱۲۵/۲۰ و مسلم ۱۲۵/۲۰ و و فت دایه و فتح الباری ۲۸۱/۲۰ و مسلم ۱۲۵/۲۰ و فتح الباری ۱۲۵/۲۸ و مسلم ۱۲۵/۲۰ و فتی اله ناکه م، خوداش ویلم و فتی در کال دو تی در در به به در که دا دو داش ویلم و ناکه ای دو تاکه در که دا دو در ناکه به خوداش ویلم و ناکه در که دا دو در ناکه در خوداش ویلم داکه در که دا دو داش ویلم داکه در بیر دو در ناکه در که دا دا دو در ناکه در که دا دا دو در ناکه در دو در ناکه در که دا دا در که دا دو در ناکه در که دا دا دو در که دا دا دو در ناکه در که دا دا در که دا در که در که دا دا در که در که دا دا در که د

لهوی عمر ههستی به ههانهی خوی کرد له بهرههانستی کردنی بو نهم په یانه، هه مووجار ده یوت: تا ئیستاش خیرده کهم و به پوژوو ده بم و نویژ ده کهم و کویله نازاد ده کهم له بری نه و کاره و نه و قسانه ی له و روژه کردم، تا نومیدم کرد ببیته مایه ی خیر بوم. السیره ۳۳۱/۳.

هانی دهدات بو بهخشین و خهرجکردن له پیناوی خوا

یه کن له پالپشتی کردنه کانی ئافرهتی موسلمانی تینگهیشتوو بو میرده که یه هاندانیه تی له سهر به خشین له رینی خوا، نه که هاندانی له سهر زیاده خهرجی و مال به ههده ردان و خهرجکردنی له شتی زیاده و بی سوود بو فیز و خوه لاکیشان، وه کون نهم دیارده یه له لای زور له نافره تانی دوور له رینمایی خوا ده بینین.

لهبهرئهوهی ههمیشه ئافرهتی موسلمان خیر و چاکه و سهرکهوتنی بو میرده کهی دهویت، هانی ده دات بو زوّر ئه نجامدانی کاری چاکه، باوه پی به به به به به بالثانی میرده کهی بو کاری چاکه پیروز و پلهوپایهی زیاد ده بیت له دونیا و پاداشتی نه براوه شی ده بیت له پیروژی دوایسی. یه کی له نمونهی نه و هه لویستانه، هه لویستی (دایکی ده حداحه) کاتی میرده کهی هاته وه و پینی وت: که نه و پهزوی خوی و مناله کانی تیا نیسته جین به خشیوویه تی به نومیدی به دوبووم و هی شووی به همه شت (مسلم ۳۷/۷)، له و کاته وه لامی نه و نافره ته نه وه بوو: کین و فروستنه کهی برده وه، کرین و فروستنه کهی برده وه، کرین و فروستنه کهی برده وه، کرین و فروستنه کهی برده وه، الله به هه شت، چهندین جار نه م قسه یه ی دوپاتکرده وه)) احمد هی شووانه ی بو باوکی ده حداح دانراوه له به هه شت، چهندین جار نه م قسه یه ی دوپاتکرده وه)) احمد والطبرانی (مجمع الزوائد ۴۸۲۶).

پالپشتی دهکات له گوير ايه لی بوونی بۆ خوا

ئافرهتی موسلمانی تیگهیشتوو پالپشتی میرده کهی ده کات له شیوه جوربه جوره کانی گویزایه لای بوونی بو خوا، به تایبهتی له شهونویژ کردن، به مه سوودیکی گهوره ی پی ده گهیه نی چونکه ئه و شتانه ی دینیته وه یاد که لیبی بی ناگایه یان سستی لی ده کات، ئه م کاره ده بیبته هوی نهوه ی ههردووکیان بچنه ژیر بالی میهر و به زه یی خواوه و بویه پیغه مبه را ده فه ده ووکیان به خودا ره حم بکات به و پیاوه ی له شهوا هه لاسا و نویژی کرد، خیزانه که شی به ناگاهینا و شهویش نویژی کرد، نه گهر هه لانه ستا ناو ده پرژینی به رووخساریدا، وه خودا ره حم بکات به و ژنه ی له شهوا هه لاسا و نویژی کرد، نه گهر هه لانه ستا ناو ده پرژینی به رووخساریدا، وه خودا ره حم بکات به و ژنه ی له شهوا هه لاسا و نویژی کرد، نه گهر هه لانه ستا ناو ده پرژینی به رووخساریدا)) ابو داود ۲۰/۱ و الحاکم ۳۰۹/۱

دل و دەروونى پردەكات

لای ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر شاراوه نییه که بهرزترین کرده وه ی له ژیان لـه پاش پهرستشی خودا، سهرکه و تنیه تی چوونه ناو دلّی میّردی، دلّ و دهروونی پرده کات، تاوه کوو لـه ناخی دهروونیدا ههست بکات دلّخوشه به هاوسه ریّتی نهم ئافره تـه، لـه ژیانیدا به ختـه وه ره، له گهلیدا کامه رانه، لیّره وه ژیری خوّی به کاردیّنی بو زانینی نه و شیّواز و هو کارانه ی کلیلن و دلّی میّردی ده که نه وه، به سانایی لیّی نزیك ده بیّته وه، له سـه ر عه رشـی دلّی بـه به ختـه وه ری و دلّنیایی داده نیشی.

دەزانىّ چاكترىن رِابواردن و خۆشى ژيانە لە ھەستى پياودا، وەك پىێغەمبەر ﷺ فەرمووويەتى.

لهم روانگهیهوه چاکهکاری ئافرهت لهگهل میردی و چیوونه ناو دلنی له دیندارییه چیونکه لهمهوه بینگهردی و پاراستنی پیاوی تیایه، ههروا بناغهی خیزان پتهو و توندوتوّل دهکات، مایهی بهختهوهرییه بو میردی و منالهکانی.

کاتی نافرهت به سروشتی خوّی حهزبکات دلّی پیاو داگیربکات، که به مه سروشته می یانه که به رازی ده کات، تیایدا حهزی سه نج راکی شان و که مه ند کی شکردنی تیراو ده کات، نه وا نافره تی موسلمان ته نها له ناست نه م هو کار و حهزانه ناوه ستی، به لکو له راکی شانی دلّی پیاوی ره زامه ندی خوا به دی ده کات چونکه خودا چاکه کاری و نه مه کداری له گه لل میردی به دینداری نه ژمار کردووه و لیپرسینه وه ی له سهره، بویه سستی ناکات و هه ولّده دات نه و په ی خوشه و یستی بوی نیشان بدات و خوّی له لا خوشه و پست ده کات، به هوّی رواله تی پاك و جوانی، گوفتاری ریّك و شیرینی، مامه له ی به رز و شیاو.

خۆى بۆ دەرازينيتەوە

ئافرهتی موسلمان به ههموو جۆره کانی خشل و هۆکاره کانی خوجوانکردن خوی بو میردی ده روزینیتهوه، بهجوریک جوان و قهشهنگ و ناسك خوی نیشان بدات، چاوی میردی شادبکات، خوشی بخاته دلی، دهروونی پربکات له بهختهوه ری. ئافره تانی چاکی بهرایی و خواپه رستان و قورئانخوینان بهم شیوه به بوون، لهسه رووی ههموویانه وه خاتوو عائشه و هی تر (به کرهی کی عوقبه) هاته لای خاتوو عائشه و لهباره ی خهنه لینی پرسی، خاتوو عائشه وتی: داریکی بو نخوشه و ئاوه کهی خاوین و پاکه. ههروا لهباره ی هالکیشانی موو لینی پرسی، خاتوو عائشه وتی: ئهگه رخاوه ن میرد بووی، ئهوا ئهگه ربکری چاوه کانت ده ربینی و له جیگایدا هی جوانتر دابندی، بیکه (۱).

دهی با نافره تانی که مته رخه م و سست له خوّرازاندنه وهیان بوّ میّردیان نهم ریّنمایی یه خاتوو عائشه ببیستن، با بزانن خوّرازاندنه وهیان به پله یه که ده بی میّرده کانیان بیّت، نه ک بو هاوریّکانیان و ده سته خوشکان و چوونه ده ره وهیان، نه و نافره تانه ی سستن له خوّجوانکردن بو

⁽۱) أحكام النساء لابن الجوزى: ٣٤٣.

میرده کانیان گوناهبارن چونکه یه کی له واجب و نهرکه گهوره کانی میرد فهراموش ده کهن، لهوانه شه به هوی نهم که مته رخه میه یان میرده کانیان لاره ری بین و چاوببرنه نافره تانی تر.

ئه و ژنهی میرده کهی تهنها پرچینکی قژن، پرووخسارینکی بزپکاو، جلینکی نارینکی لی دهبینی، خراپه کار و دهبه نگ و بیهی شه، که چی کاتیک میوانی دیت یا ده چیته ناهه نگیک په له ده کات له خوجوانکردن و خورین کخستن، له کاتیکا له زوربه ی کاته کانیدا شیوه و جوانییه که ی و پازاوه بیه کهی به دووره له میردی فه راموش کردووه، به لام وا تی ده گهم نافره تی بیندار به ناینه که ی به دووره له که که مته رخه میه، چونکه چاکه کار و نهمه کداره بن میردی، بینگومان چاکه کاری له گه ل میرد له دلی نافره تی موسلمانی خوشه ویست و ژیر کونابیته وه له گه ل که مته رخه می و فه راموشکردنی ماف.

یه کی له رینمایی کانی نهم ناینه بو نافرهتی موسلمان نهوه یه خوی بو میبردی برازینیتهوه، به به بخوریک نهوه یه پنی خوش نه بی نه نه نه بین نه بوخاری کیداوه ماوه ی چوار مانگ و ۱۰ روز به تازیه باری مینینته وه و ها تو ووه له و فه رموووده یه ی بوخاری گیراویتیه وه له زهینه به کچی ام سلمه، وتی: چوومه لای زینب کچی جه حش خیزانی پیغه مبه راکه ی مرد بوو، داوای گولاوی کرد و خوی بو نخوشکرد، پاشان وتی: هیچ پیویستیه کم به گولاو نه بوو، به لام گویم له پیغه مبه ری خوا بین بوو له سهر مینبه رده یفه رمووو: ((ناشی بو نافره تیک باوه پی به خوا و روزی دوایی هه بیت زیاتر له سی شه و به تازیه باری مینینته وه ته نها بو میسردی نه بیت که چوار مانگ و ده روز تازیه بار ده بین) فتح الباری ۴۸ که که

بهرووی خوش و سوپاسےوزارییهوه پیشوازی لی دهکات

یه کی له هزکاره کانی خزرازاندنه وه ی نافره تی موسلمان بز میردی: رووخزشی و قسه خزشی و شایی و به زمه، ده بی به مانه هه موو ژیانی پربکات، وابکات به خته وه ر و دلخوش بیت، که ده گهریته وه مال به روویه کی گهشاوه و خهنده یه کی جوان، وشهیه کی پاك و ناسك پیشوازی لی ده کات، به جزریک ههندی له غهمه کانی له بیرباته وه، ئه وهنده ی له توانا دابیت به رووی خوش و زهرده خهنه وه پیشوازی لی ده کات، تا دلنی بو به خته وه ری و خوشی ژیان بکریته وه، وشهی

سوپاسگوزاری و ئەمەكداری به گوییدا دەچرپیننی لهو كاتانهی خیر و خوشیهكی لیسی دەستده كهویت یا دیاریه كی پیشكهش دەكات یا ههر شتیك شایانی سوپاسگوزاری بیت.

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر ئهمه کدار و دانایه و نازانی ناسوپاسگوزار و بی نهمه که بیّت بهرامبه رهیچ که سیّک چونکه ئاینه کهی ده یپاریّزی له خزانه ناو ره فتاری ناشیرین و خراپ و نکوّلی کردن له چاکه و دان نه نان به فهزل و چاکهی به رامبه ر، جا چوّن له گهل میّردی خوّشه و یستی و هاوریّی ریّگا و گهشتی دریّژی واده بیّت؟!

لهم فهرمووده یه تیگهیشتووه که دهفهرموووی: ((سوپاسی خوای نهکردووه شهوهی سوپاسی خدای نهکردووه شهوهی سوپاسی خدلک نهکات)) البخاری فی الادب المفرد ۳۱۰/۱. چون سوپاسی میردی ناکات کاتی شهرموووده یه دهبیسی: ((خودا به پههمه سهیری شهو نافره ته ناکات که سوپاسی میردی ناکات، له کاتیکا ناتوانی دهستبهرداری بیت و بی شهو ژیان بهریتهسهر)) الحاکم ۱۹۰/۲.

بهشداری خۆشی و ناخۆشیهکانی دهکات

لهو شتانهی ئافره تی موسلمان پینی ده چیته ناو دلنی میسردی و دهروونی پرده کات: به شداری کردنیه تی له خوشی و ناخوشیه کانی، له خهم و به خته وه ریه کانی.

به شداری ده کات له هه ندی ناره زووو و کاره کانی روز ژانه ی، وه ک خویندنه وه و وه رزش و گویگرتن بو همندی گوفتاری به سوود . . . هی تر ، به جوریک نه و میرده هه ست بکات به ته نییه له چیژی نه و خوشیانه ی ژیان ، به لکو هاوسه ریکی نه مه کدار و خوشه ویست و روشنبیر نه و کاسه پر له خوشیه ی له گه ل ده نوشی .

ئەوەتا پىغەمبەر ، چەندىن جار پىشىركىزى راكردنى لەگەل خاتوو عائشە ئەنجامىداوە، ئەمسە بەلگەيە لەسەر ھاندانى ئىسلام بى بەشدارىكردنى ھەردووكيان لە خۆشيەكانى ژيان چونكە ئەم بەشدارىكردنى كارىگەدى ئارىگەدى ئاودانى سۆز و خۆشەويىستى ھاوسسەرىتى، پتەوكردنى يەيوەندىمكان، بەھىزكردنى ئەلقەكانى.

وه ک چون به شداری ده کات له خوشیه کانی، ئاوه هاش به شداری خه م و ناخوشیه کانی ده کات، پالپشتی ده کات به وشه ی جوان و خوش و دانه وایی کار، راو بوچوونی تیرئه نداز، ئه مانه له پالپشتی ده کات به وشه ی دل.

چاوی دەپاریزی له بیجگه له میردی

نافرهتی موسلّمانی پاریّزکار چاوی ده پاریّزی له بیّجگه له میّردی. چاوی نابریّته پیاوانی نامه حره م، کردارده کات به م ثایه ته: ﴿وَتُل لِلْمُؤمِنَاتِ یَغضُضنَ مِن أَبصارِهِنَّ ... ﴾. ئه م چاو پاراستنهی له سهیرکردنی پیاوی بیّگانه، خاسیه تیّکی خوشه ویسته له لای پیاوان چونکه به لگهیه لهسه ر پاکی و بیّگهردی ههست، ساغی و سهلامه تی بینایی و سپارده کهی، به لکو ئه م خاسیه ته له جوانترین خاسیه تهکانی موسلّمانی خاویّنی بیّگهرده " بویه خودا ئاماژه ی پیکردووه کاتی باسی ئافره تانی به هه شت ده کات و باسی خاسیه ته خوشه ویسته کانیان ده کات له لای پیاوان، که ده فه رموووی: ﴿ فِیهِنَّ قَاصِرِاتُ الطَّرْفِ لَم یَطمِثُهُنَّ إنسٌ قَبلَهُم وَلاَ جَانٌ. واتا: ئافره تی چاوپاریزی تیایه که بیّجگه له میرده کانیان سهیری پیاوی تر ناکه ن و پیاوی تریان ناویّت، ئه م ئافره تانه پیّشتر تیایه که بیّجگه له میرده کانیان سهیری پیاوی تر ناکه ن و پیاوی تریان ناویّت، ئه م ئافره تانه پیّشتر نه ئاده میزاد نه په ری ده ستی لی نه داون و له گه لیّان جوت نه بوونه ﴾ الرحمن: ۵۰.

باس و خاسیهتی ئافرهتی تری بو ناکات

یه کی له پهوشته کانی شافره تی موسلمانی تی گهیستوو نهوه یه: باسی (وه صفی) نافره تانی ده سته خوشك و خزم و که سی ناکات بر میردی "چونکه پیغه مبهر گلاه ده فدر موووی": ((با شافره ت سهیری له ش و لاری نافره تی تر نه کات، پاشان بر میرده که ی باسی بکات، وه ک بلینی وا سهیری ده کات) فتح الباری ۳۳۸/۹. "چونکه ئیسلام ده یه ویت ویژدانه کان سهقامگیر بن، دله کان شارام بن، بیروهوش و خهیاله وروژینه ره کان سنوردار بن، تا مروّق به پاستی و شارامی و دلنیایی له ژیانیدا بروات، خهیالی حه ساوه بیت، به ناسانی نه و کار و نه رکانه ی بری دروستکراوه پایه پرینی، بیروهوشی سهرقال نه بیت به شتی پوچ و بی واتای شتی باسکراو، به بیروهوشی سهرشیتانه بیروهوشی به شاکه ویته دوای خهیالی باسکراو، ده روونی ناشله ژینن و کردار و به هره کانی په ک ناخات به هوی قسمی زیاده و بی سود که له وانه یه پایی پی به ره و گوم پایی و خراپه کاری.

ئارامي و حهسانهوهيي و دلنيايي بۆ دابين دهكات

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر ته نها به خوّرازاندنه و به شداریکردنی له هیوا و ئاره زووو و کار ناوهستی، به لکو ئارامی و هیّمنی و دلّنیایی له مال بوّ به رقه رار ده کات، هه روا هه ولّده دات له ماله که یدا چاوی ته نها شتی ریّك و پیّك و خاویّن ببینی، ریّکخست و زهوق و سهلیقه ببینی، منالی خوره وشت جوان و پاك و خاویّن ببینی، خوانی جوان و پازاوه ببینی، تا دوایی، ئه مانه هم مووی ده چنه بازنه ی چاکه کاری و نه مه کداری له گهل میّرد که ئیسلام فه رمانی پیّکردووه.

هاوسه رگیری پهیوه ندی گیانه به گیان له قوو لاترین پهیوه ندیه کانی، که خودا له نیّوان دووگیانا گریّی ده دات، تاوه کوو چیّژی ئارامی و دلنیایی و سهقامگیری و خوّشی و چییژی حه لاّل بکه ن. ئافره تیش تاکه شویّن و هو کاری ئاسایش و حهسانه وهی پیاوه له مالی هاوسه ریّتی خوّشه ویست، که ئاوه دانه به ئهوینداری دلسوّز و سیّبه ری به زه یی به سوّز. ئافره تی موسلمانی تی گهیشتووش باشترین که سه له م واتا به رزه تیبگات، باشترین که سیشه نه م واتایه به رجه سته بکات له سه رزه مینه ی راسته قینه ی ژیانی کی گه شاوه و به خته وه ر.

نيبورده و دلنهرمه

ئافرهتی موسلمان دلندرم و لیّبوردهید، له هدلّه و کهم و کورتیهکانی میّردی نهگهر ههبن دهبری رق و کینه له دلّی ههلناگریّ، زوو زوو کهم و کوریهکانی ناخاتهوه یاد، هیچ خاسیهتیّکیش نهوهندهی دلّ نهرمی و لیّبوردهیی دلّی پیاوی بوّ نابیّتهوه، وه هیچ خاسیهتیّکیش نهوهندهی شت له دلّ ههلگرتن و یادخستنهوهی خراپهکان و کهم و کوریهکان دهرگای دلّی پیاو داناخات.

ئافرهتی موسلمان له لای ئهم ئایه ته ده وه ستی: ﴿ وَلَیَعَفُوا وَلَیَصفَحُوا أَلَا تُحِبوون أَن یَغفِرَ اللهُ لَکُم. واتا: با لیّبورده بن و له هه له و کهم و کوری خوّش ببن، ئایا حه زناکه ن خودا لیّتان خوّش بیّت ﴾ النور: ۲۲. ئه و جوّره ئافره ته شایانی ئه وه یه له سه ر عه رشی دلّی میّرده که ی دانیشی، هه ر ئهمیش ئه و دروست کراوه یه بتوانی ده روونی پریکات له خوّشی و به خته وه ری و شادی.

خاوهن کهسایهتیهکی بههیز و دانایه

دیارترین نه و شتانهی نافره تی موسلمانی رووناکبیر به ناینه که ی جیاده کاته وه: هیزی که سایه تی و پیزگه یشترویی بیروه و شتاری ریک و راسته. به م خوره و شتانه نافره تی موسلمان پیش شوو کردن و پاش شوو کردن خوی ده رازینیته وه چونکه نه مانه به رهه می تیگه یشتنیتی له ناینه که ی و په یامه ککه ی.

خاوهن کهسایه تیه کی به هیزه له قزناغی هه لبژاردنی هاوسه ر، ناتویّته و و لاواز نابیّت له به ده داخوازی دایك و باوکی ئه گه ر له حمق و راستی لایاندا و ویستیان له شتیك ناچاری بکه ن ویستی له سه رنییه. همروا که سایه تیه که ی لاواز نابیّت به رامبه ر ئه و پیاوه ی دیّت ه داوای، ویّرای مال و پله و پایه ی به رزی، نه گه ر خاسیه ته کان و مه رجه کانی میردی موسلمانی راسته قینه ی تیا ده سته به رنیو و .

دوای شووکردنیش هدر کهسایه تیه کهی به هیزه، به هوی خوره و شته جوان و ریّ و پیّکه کانی، گویّرایه لیّ بوونی بو میّردی. هیزی که سایه تیه کهی به تایب ه تی له و کاته ده رده که وی که کاریّ ک پیّویستی به جیاکاریه ک همبیّت پهیوه ندی به بیروباوه پ و ئاینه کهی همبیّت. وه که هه لویّ ستی ام سلیم کچی میلحان که ده ستگربوو به ئاینه کهی کاتی میّرده کهی له سه در بی باوه پی مایه وه. هه روا چه سپاوی ام حبیبه له سه ر ئاینه کهی له و کاته ی میّرده کهی که ئیسلام هه لیّگه رایه وه و بو و به مهسیحی. ئه میاره وه ک سووربوونی به ریره له سه ر جیابوونه وی که میّدده ی خوشی نه ده و سیوربوونی به در به در بیابوونه وی که میّدده ی خوشی

پالآنهری سهره کی نهم نافره ته بهرزانه لهسهر ده ستگرتن به هه لویسته به هیزه کانیان: سووربوون بوو له سهر ساغی و سه لامه تی بیروباوه پر و دواتر پازی کردنی خودا بوو. چونکه هه ریه له وانه به دوای حه لال ده گه پا له ژیانی هاوسه رایه تی، له که و تنه ناو حه پام ده ترسا نه گه ر زه ماوه ندی کرد له گه کل پیاویک باوه پی نییه به ناین و بیروباوه پی، یان نه گه رکه م و کورتی هه بیت له مافی نه میزده ی خوشی ناویت یا ناتوانی ژیانی له گه لا به ریته سه ر. وه نه گه ر هیزی که سایه تی و هه ستی به رزی ده روونی باوه پرداری نه بووایه، نه وا ملکه چی فه رمانی میرده گوم پاکه ی ده بوو و له رید چکه خوار و خیچه کانی گوم پایی ون ده بوو، یا خود کاسه ی به دبه ختی و چاره پره شی له گه لا نه و میرده ده خوارده وه که دلی نابیته وه بو ژیان بردنه سه ر له گه لی، جا له هه مو و کات و شوینی کدا ده بی نامه هم کاری نافره تی موسلمانی روشنبیر بی.

سه یری خاتوو عائشه بکه له کاتی توره یی و له کاتی شینه یی چه نده به پیز و ئه ده به که پیغه مبه رسی گلانی تیبینی کردبوو، وه ک خوی له پیغه مبه رسی ده گیریت هوه، فه رمووویه تی به خاتوو عائشه: ((من ده زانم چ کاتیک لیم رازیت و چ کاتیک لیم توره ی، خاتوو عائشه ده لین: جا له کی نه مه ده زانی؟ فه رمووی: نه گهر لیم رازی بیت ده لینی: نا سویند به خوای محمد. وه نه گهر لیم توره بیت ده لینی: نا، سویند به خودای ئیبراهیم. خاتوو عائشه و تی: به لین راسته، سویند به خوا نه ی پیغه مبه ری خوا، ته نها ناوی تو نالیم)) مسلم ۲۰۳/۱۵.

ئاى لەو ئەدەبە بەرزە! ئاي لەو خۆشەويستيە ساغە!

هیزی کهسایه تی خاتوو عائشه له روزی بوختانه کهی بوی هه لبه سترا له هه موو کاتیک به هیزتر ده رده که وی، نه و به لایه ی که خودا کردیه تاقی کردنه وه بو پیغه مبه را الله و سهرجه م نواهی تی نیسلام، تا کومه لیک پینی به رز بن و کومه لیکیش پینی ریسوا بن، باوه ردارانیش به هویه وه باوه ریان پیموتر بیت، سته مکارانیش ته نها زیانیان بو مایه وه.

لهم چیروکه هیزی کهسایهتی خاتوو عائشه دهرده کهوی، لهگهل باوهره قوولهکهی به خوا و متمانهبوونی تهنها به خوا که پاکی و بی تاوانییه کهی ئاشکرابکات، ابن القیم لهم بارهوه ده لی: ((بۆ گشتگیر کردن و تەواوبوونى تاقيكردنەو، و بەلايەكە پيۆيستى كىرد بـەوەى خـودا مـاوەى يــەك مانگ سروش رابگری، لهم بارهیهوه هیچ شتیک له سروش بی سهر پینههمبهر ﷺ دانهبهزی، تا ئهو حیکمه تهی خوا دهیه ویت ته واو بیت و به ته واوترین شینوه ده ربکه وی، باوه ردارانی راستگو بههزیهوه باوه پر و چهسپاویان زیاتر بیّت لهسهر دادپهروه ری و راستگزیی و گومانی باش به خوا و به پینغهمبه ره کهی و ئال و بهیتی و بهنده راستگوکان، ئهمه لهلایهك، لهلایه کی تر دوورووان تهنها درو و دووروویی زیاد بکدن، نهیّنییه کانیان بو پینغه مبدر ﷺ و باوه رداران ئاشکرا بیّت، تاوه کوو ئه و پهرستشهی ویستراوه له خاتوو عائشه و باوکی بهتهواوی و بی کهم و کوری بیت و بهخششی خودایان لمسمر تمواوتربیّت، وه تاوه کوو همژاری و پیویستی و ویستیان بو خوا زیاتربیّت، زیاتر ملکهچ بن بوّی و گومانی باشیان به خوا ههبی و ئومیّدیان به و بی و ئومیّدیان لـ دروستکراوان بپچرا، بن هیوابن له سهرخستن و دهروکردنهوه لهسهر دهستی ههر دروستکراویک بینت، جا ئهم پلەوپايەيە گەيشتە ئاستى خۆى كاتى ئايەتى بى تاوانىيەكەي دابەزى، ابوبكر بە خاتوو عائىشەي سوپاسی کهس ناکهم، چونکه خودا بی تاوانی منی دابهزاند.

هدروا یه کن له حیکمه ته کانی دانه به زاندنی سروش، پاکتاوکرن و پوخته کردنی ئهم گرفته بوو له هدرچی نه نمگ و گونته بوو له هدرچی نه نمگ و گومان و کهم وکوری هدیه، دلنی باوه پردارانیش لهم کاتانه زوّر به تامه زروّییه و چاوه پوانی سروش بوون، پیغهمبه را گه و ئال و به یتی و مالنی ابوبکریش و هاوه لاّن و باوه پرداران له همه و کاتی دابه زی و هاوه کاتی دابه زی و هاوه بر سهر زهوی

که چهنده پینویستیه تی، بزیه جینگای خوی گرت و دلیان زور پینی شاد بوو، شهم سروشه به خته وهری بز هینان، خو نه گهر خودا له ساته کانی یه کهم سروشی دابه زاندبووایه، شهم ههمو حیکمه ته و چهندانی تریش نه ده هاته دی.

هدروا خودا ریستی وابوو پلهوپایه و ریزی پیغهمبهر گو نال و بهیتی له لای خوی دهرخات، وه پیغهمبهر که لهو کیشهیه وهدهرنی و خوی سهرپهرشتی بهرگری کردن و وه لامدانهوی دوژمنان و ناحهزان بکات، بهشیّره یك نه نه ندنگدار و ریسوایان بکات که دهستی پیغهمبهر گو و کاری نهوی تیانه بیّت، به لکو ته نها به خوی سهرپهرشتی ههموو نهمانه بکات و توّلهی پیغهمبهر گو و کاری نهوی خاوخیّرانی بکاتهوه. ههروا مهبهست لهم بوختانه ئازاردانی پیغهمبهر گو بوو، جا ناگونجی ههر خوی گهواهی پاکی بدات له گهل نهوهی ده شزانی خیّرای بی تاوان و پاکه و، هیچ کاتیک گومانی خوی گهواهی پاکی بدات له گهل نهوهی ده شزانی خیّرای بی تاوان و پاکه و، هیچ کاتیک گومانی بدهمهوه که لهباره ی خاوخیّرانم نازارم ده دات، سویّند به خوا بیّجگه له خیّر هیچی ترم نیزانیووه، له گهل مین خاوخیّرانم، وه باسی پیاویّکیان کردوه که بیّجگه له خیّر هیچی ترم لیّسی نهزانیووه، له گهل مین نهروایه همرگیز نه ده هاته ناو مال و خاوخیّرانم)). پیخهمبهر گاه هینده ی به لگه له الابوو لهسهر خوّراگری، سوّر و به زمی نه او کرنی نارامی و باخی خاتوو عائشه زیاتر لهوه ی له لای باوه رداران بوو، به لام بو تهواکرنی نارامی و خوّراگری، سوّر و به زمی ، گومانی باشی به پهروه ردگاری، متمانه ی پیّی، مافی نه و پایانه ی دا، تا نهو کاته ی سروش دابه زی و دلّی پی خوّشبوو، ریزی زیاتر بوو، وه بو نوّمه ته کههی ده رکهوت که چوّن خودا خود خوّر خود اخوی به رگری لیّ ده کات و سهرپه رشتی کاروباره کانیه تی.

وه ئهگهر وردبینهوه له قسهی خاتوو عائشه: ((سویند بهخوا هه لاناستم بوی و بیجگه له خوداش سوپاسی کهسی تر ناکهم)) ئه وکاته ده زانی زانیاری خاتوو عائشه له چ ئاستیکدا بووه، هیزی باوه پی چهندبووه، چون به خششه کان ده گه پینیته وه بولای خودا، لهم شوینه ته نها خودا به شایسته ی ستایشی خوی ده زانی، یه کتاپه رستیه که ی ته نها بو خودایه، ئه وکاته ده زانی هیز و ئازایه تی تا چ پاده یه بووه! ئه م قسه یه یاماژه کردنه به پاکی و بی تاوانییه که ی خوی، واتا شتیکی وه های نه کردووه پیویست بکات به هه لاسان بوی وه کوو که سیک داوای زانستیک بکات و قووتابی بین، وه له به ر متمانه ی ته واوی به خوشه ویستی پیغه مبه ر هی بوی ئه م قسه یه ی وتووه،

وه کوو ناماژه یدك له لایدن خوشه ویست بو خوشه ویسته که ی کاتی وای وت له لای پیغه مبه رای و نیاتر خوشه ویستبود، نهم خوراگری و سه نگینییه ی بو خودا بوده "چونکه خوشه ویسترین زاته له لای خاتو و عائشه و نارامی له سهر تو په وبودنی ناگریت. خاتو و عائشه بو ماوه ی یه ک مانگ دلی هاوسه ری خوشه ویستی لی گورا، کاتی دوباره په زامه ندی و پووکردنی لی بینی، له به ری همانه مه و خوشه ویستیه ی بوی، نه گه ن نه و همه و خوشه ویستیه ی بوی، نه مه شه وبه ی خوراگری و هیزه))(۱).

به لنی، ئه مه نه و په د پراگری و سه نگینی و هیزی که سایه تیه، جا نافره تی موسلمانی رو شنبیر له به رامبه ر میردی خز به که مزانه، چاکه کار و نه مه کداره، خوشه و سه تی و نه رمی بو ده رده بری، گویز ایه له، به لام که سایه تیه که ی له به درده می ناتویته وه، نه گه رچی خوشه و سیرین خوشه و یسترین خوشه و یست بی، به رزترینی هه موو که س بی له لای تا خوی له سه رحمق بیت و ده ستی گرتبی به په تی به تینی خوا، خاتو و عائشه به رزترین نمونه ی که سایه تی نافره تی موسلمانی شانازیکاره به بیروباوه پ و ناینی نیشانده دات، که پاسته قینه یی په رستنی بو خوا ده زانی، ده زانی نه م په رستشه ی ده بی ته نها بو خوا بی.

کهس وا تیننهگات نهم هه لویسته ی خاتوو عائشه لوت به رزی و خوّگرتنه لهوه ی میّردی پازی بکات، به لکو سوود له هه لویّستی خاتوو عائشه وه رده گیری که: ئه و عینزه و به رزییه یه نیسلام به خشیوویه تی به نافره تی موسلمان، نه و پیزه یه سه رتاپیی گرتووه تا پابه ند بیّت به شه رعی خوا و ناینه په واکه ی و، پیاده ی پینه ی پی له سوود و حیکمه ته کانی بکات، نه مانه به وون هیّز و به رزی و ریز و دانایی به خشی به که سایه تیه کهی.

ئیسلام هدموو مافیکی داوه به ئافرهتی موسلمان، ئدوپه پی پیزی لیّناوه، بـ هجوّریّك ئـافرهتی پوژئاوایی ئیّرهیی (حدسودی) پـیّ دهبات ـ وه ک چـوّن پیّشتر باسمان کـرد ـ لـ د سالی ۱۹۸۹ پوژئاوایی ئیّرهای (الوطن الکویتیة) له نوال السعداوی پرسی: ئایا تـوّ ئـافرهتی پوژئـاوا بـه پیّشهنگ و سدرمدشق دهزانی بو ئدوه ی چاویان لیّ بکریّ؟ وتی: ((نهخیّر، هدرگیز" چونکه ئافرهتی پوژئـاوایی

⁽۱) زاد المعاد ۲۲۱/۳ ـ ۲۲۶.

له هدندیّك بوارا پیشكدوتووه، له هدندیّكیش دواكدوتووه، یاساكانی زهماوهند و هاوسدرگرتن له ئدوروپا ستهم له ئافرهت دهكدن، ئدمهش هوّكاری سهرهدلّدانی بزوتنهوهكانی ئازادكردنی ئافرهته لهلایان، وه له ئدمهریكا بزوتنهوهی زوّر بههیّز هدن، هدندی جار درندانه و شهرانگیّزیشن)) پاشان وتی: ((ئاینی ئیسلام له ههموو ئاینهكان زیاتر مافی ئافرهتی داوه، ریّن و بهرزی بو مسوّگدركردووه، بهلام ئهوهی هدندی جار روودهدات ئهوهیه: پیاو وایكردووه هدندی لایهنی ئهما ئاینهی تدرخانكردووه بو دامهزراندنی كوّمهلّگهیهكی پیاوی باوكایهتی چینایهتی تیایدا پیاوان زالن بهسهر ئافرهتان)).

وا دەردەكەوى لەم ستەمە باوكايەتىــەى دكتــۆرە الـسعداوى باســيكردووه كــه بــه هەنــدى لــه ستەمكردن دەشكىتەوه بى سەر ئافرەت، دەگەرىتەوه بى نەفامى و نەشارەزايى ئەو جــۆرە پياوانــه بە رىنىمايىكانى ئىسلام و دووربوون لىي.

له سەركەوتوترينى ھاوسەرانە

ئهوانهی رابووری له خورهوشتی نافرهتی موسلمانی بیدار و خاسیهته فیکری و دهروونی و کومهلایهتی و روالهتییهکانی، دهرکهوت که هاوسهریکی سهرکهوتووه، له ههموو هاوسهریک سهرکهوتوتره، له ههمووشیان خیر و فهری زیاتره بو پیاو.

 به پاستی گویّپایه له بوّی، چاکه کار و نه مه کداره، نه رم و نیانه، سووره له سه ر پازیکردنی، نهیّنی نادرکیّنی، کاروباری لیّ ناشیّویّنی، له کاتی ته نگانه به پاو بوّچوونی تیر نه نداز پالپشتی ده کات و نامورژگاری دلّسوّزانه ی پیشکه ش ده کات، به خوّشیه کانی دلّخو ش ده بیّت، به ناخوّشیه کانی خه فه تبار ده بیّت، له پواله ت و ناوه روّکا چاو و دلّی تیّرده کات، ژیانی پرده کات له خوّشی و شادی، هانی ده دات له سه ر گویّپایه لیّ بوون بوّ خوا به هه موو جوّره کانییه وه، به به شداریکردنی له گهلی چالاکی ده خاته به ر، چاکه کاره له گهل دایك و باوکی و پیّز له خزم و که سی ده گریّت، چاوی ده پاریّزی له پیاوی بیّگانه، به رزتره له وه ی قسمی پروپوچ و بی مانا و ناشیرین بکات، سووره له سهر ده سته به رکردنی هیّمنی و بی ده نگی و ئارامی و دلانیایی و سه قامگیری بو میّردی و مناله کانی، ئنجا که سایه تی به هیّزه دوور له و شکی و سروشت ناخوّشی، هه ست ناسکه دوور له مناله کانی، ئنجا که سایه تی به هیّزه دوور له و شکی و سروشت ناخوّشی، هه ست ناسکه دوور له نرمی و لاوازی، ئه وه ی به رامبه ری ناچارده کات پیّزی بگریّت، لیّبورده و نه رم و نیانه، خراپه له بیر دی کات، رق و کینه و ه لا ده نیّت.

لیّرهوه هاوسهری موسلّمان به راستی ده بیّته سهرکه و توترین هاوسه ر، ده بیّته به خششی ههره گهوره ی خودا بر پیاو، ده بیّته رابواردن و خوشیه ک که هیچ خوشیه کی تر نایگاتی، راستی فهرموووه پیّغه مبه ره هی زادواردن و خوشی نافره تی صالّحه یه)) مسلم ۱۸۰۰ ۵.

ه ئافرەتى موسلْسان لەگەل منالەكانى

دەستىيك

بینگومان منال گلیندی چاوی مروقه، سهرچاوهی بهختهوهریه، روقشنایی ژیانه، بهوانهوه ژیان خوش و بهتام دهبینت، رزق پهیدا دهبینت، هیواکان بهوانهوه گری دهدرین و دهروونه کان دلانیا دهبن. خوش و بهتام دهبینت، رزق پهیدا دهبینت، هیواکان بهوانهوه گری دهدرین و دهروونه کان دلانیا دهبن. شهرگار پیاو له منالامکانیدا پالپشتی و یارمه تی و کومه کی و زیاده و هیز به دی بکات، نه وا دایك هیوای ژیان و دلانهوایی و خوشی دلا و رووناکی ژیان و مستوگهربوونی داها تووو به ده ده کات. شهمانه ههموو پهیوه ستن به چاك پهروه رده کردنی مناله کان، ساغی دروست کردنیان و ئاماده کردنیان بو ژیان، به جوریك بین به تاکینکی بنیاتنه و چالاك، خیریان بگهریته وه بو دایك و باوك و کومه لاگه و خه لاکی به گستی. به مه شه ده بنه و جوره ی خودا ده یه ویت، وه ک ده فه مرموووی: ﴿المَالُ وَالبَنُونَ زِینَهُ الحَیاةِ الدُّنیَا .... واتا: ﴿ مالاً و منالاً مایه ی جوانی و خوشبه ختی ژیانی دونیان ... ﴾ الکهف: ٤٦.

به لام ئه گهر پهروهرده یان فهرام قشکرا، که سایه تیان به خراپی دروستکرا، ئه وا ده بنه بالگرانی له سهر دایك و باوك و شهر و زیانیکی گهوره له سهر کومه لگه و خه لك.

پهي دمبات به بهرپرسياريهتيه گهورهكهي له ئاست منالهكاني

ئافرهتی موسلمانی ژیر دهزانی بهرپرسیاریهتی ئهو له پهروهرده کردنی مندال و دروستکردنی کهسایه تیان گهوره تره له بهرپرسیاریهتی باوك، لهبهر نزیکی منال له دایکی و بهسهربردنی زوربهی کاتیان له گهلی، وه لهبهر زانینی وردی دایکیان به ههموو بار و جولانه وه یه قوناغی پیکهیشتن و ههرزه کاری ترسناك له ژیانی عمقلی و سوزی و ههلس و کهوتیان.

لیّرهوه ئافرهتی موسلمان دهرکی بهرپرسیاریهتی تهواودهکات له پهروهردهکردنی منالـهکانی کـه خوا گوزارشتی لیّکردووه و دهفهرموووی: ﴿یَا أَیُّهَا اِلّذِینَ آمَنُواْ قُواْ أَنفُسَکُم وَأَهلِیکُم نَـارِا وَقُودُهَـا

النَّاسُ وَالحِجَارَة.... واتا: ئمى ئموانمى باوەرتان هيّناوه خوّتان و كـمس و كارتان بهاريّزن لـم ئاگريّك كم سوتهممنييه كمى مروّق و بمرده... ﴾ التحريم: ٦.

بهم پینیه دایك و باوکی بهرپرسیارکردووه له پهروهردهکردنی منالهکان ـ بهتایبهتی دایك ـ به پهروهرده ورده یکی خاك و گونجاو، که دامهزراو بیت لهروهرده یکی خاك و گونجاو، که دامهزراو بیت له سهر بناغهی بههارهوشتیهکان، وهك ماموستا و پیشهوامان پیغهمبهر الله ده مرمووی: ((بهلكو من نیردراوم تا بههارهوشتیهكان تهواو بكهم)) البخاری فی الادب المفرد ۳۷۱/۱.

هـ مروا زاناکان لـ مباره ی گـ موره یی به رپرسـیاریه تی دایک و بـاوک به رامبـه ر مناله کانیان و په روه رده کردنیان به شینوه یه کی شایان به موسلمانی پاریزکار، ده لّـین: هـه ر مالیّک ئـه م و ته یـه ی پیغه مبه ر هی بیستی: ((فه رمان بکه ن به مناله کانتان تا نویژ بکه ن له و کاته ی ته مه نیان حـه و ت سالانه، وه له سه ر نویژنه کردن لیّیان ده ن له و کاته ی ته مه نیان ده سالانه)) احمد ۱۸۷/۲ وابو داود ۱۹۳/۱ هه ر مالیّک ئه م فه رموووده یه ی تیّدا دوباره بیّته وه و دایک و باوکیش په لـه نه کـه ن بـق پیاده کردنی به جوانترین شیّوه، ئه وا ئه و ماله گوناه بار و که مته رخه من، دایک و باوک له سه ر ئـه مکه که مته رخه می و فه رامؤشکردنه له به رامبه ر خودا به رپرسیار ده بن.

چونکه نه و مالله ی خیزانی تیا ده ژی کومه لگهیه کی بچووکه تیایدا ده روون و ناره زوواتی تاکه کانی داده پیژریته وه، بیروهوش و حه ز و زهوقیان دروست ده بینت، له و کاته ی هیشتا منالن و ناماده نه بو وه رگرتنی و ته ی پاست و پینمایی و ناپاسته ی دروست، له م پوانگه وه نه رکی دایك و باوك له ناو خیزان زور گهوره و ترسناکه له داپشتنه وه ی ده روون و ناره زوواتی کیان و کوپانیان و جهسپاندن و ناراسته کردنی هه نگاوه کانیان پروه و رینگای پاست و کرده وه ی چاك.

ئافرهتی موسلمانی تیگهیشتوو هدمیشه پهی بردووه به بهرپرسیاریهتیه کهی له پهروهرده کردنی مناله کانی، زور لیهاتوووبووه له دروستکردنی پیاوان و کارتیکردنیان و گهیشتنه دلیّان و چاندنی بنده مای بهرز و جوان له دهروونیان، به لگهش لهسهر ئهم قسانه ئهوه یه که نافره تی بیّداری چاك زور باشتر و چاكتر له پیاوان منالیّان پیگهیاندووه، تهنانه ته پیاویّکی مهزنی نهم نومه ته نادوزیه وه که

رکابهری سهختیه کانی روزگاریان کردووه و نیّوچهوانی رووداوه کان بوّ پیاوه تیان ملکه چبووه، ئیلا دهبینی له و ههموو پالهوانه تیه قهرزاری دایکی یان ژنه کهیه تی. نهوه (زبیر بن العوام) ه قهرزاری دایکه مهزنه کهیه تی (صفیه کچی عبدالمطلب) که سروشت و خاسیه ته جوانه کانی خوّی تیّدا روواندووه.

عبدالله و المنذر و عروة کورانی زبیر بهرههمی ماندووبوون و خورهوشتی ئهسائی کچی ئهبوبکرن، که ههریهکهیان شوینهواری ههمیشهیی و پلهوپایهی سوپاسکراو و باسکراوی ههیه.

عبدالله کوری جعفر گهورهی سوارچاکانی عهره ب و چاکترینی لاوه کانیه تی، هه ر له مناثیه وه له باوکی بیبه شهروه، دایکه کهی (ئه سائی کچی عومه یس) له باوه شی گرتوه، له به هاره و شتیه کان و ره فتاره چاکه کانی خوّی پی به خشیووه که بهم خوره و شت و ره فتارانه ئه سام بوویه یه کیّك له ئافره ته همیشه زیندووه کانی ئیسلام.

معاویهی کوری ئهبی سوفیان، له دایکهکهی هند کچی عوتبه هیّزی کهسایهتی و روّشنایی هزری وای وهرگرتووه که له باوکی دهستی نهکهوت، کاتی هند نیـشانهکانی زیرهکی و ژیـری لـه کورهکهی تیّبینی کرد که هیّشتا منال بوو، پیّیان وت: ئهگهر ئهم کـورهت بـژیی دهبیّته گـهورهی قدومهککهی، هند وتی: مهرگی ببینم و شینی بو بکهم ئهگهر نهبیّته گهورهی هوزهکهی.

له کاتیکا معاویه نهیتوانی ئه و سیاسه ت و دانایی و دووربینییه ی هه یه تی بیپه سپیننی له کوره کهی و جیننشینه کهی یه درید و چونکه دایکی ئافره تیکی ده شته کی ساده و ساکار بوو، معاویه تهنها له به رجوانییه کهی و هوز و عه شیره ته کهی خواستبووی.

ههروا برای معاویه (زیاد بن ابی سفیان) که غونهی زیره کی و ژیری ودانایی بوو، نهیتوانی ئهم رهوسته جوانانهی له کوره کهی عبدالله بچینی، دواتر کوری کی دهبهنگ و گیل و بیهوشی لیندهرچوو" چونکه مهرجانهی دایکی ژنیکی فارسی بووه، ئهو بههرانهی پینهبووه شایانی بکات بینته دایکی پیاویکی مهزن.

هدروا میژوو باسی دوو پیاوی گدوره مان بق ده کات لدیدره ی نومدیید، ید کدمیان: عبدالله بین مروان که ناسراوبوو به دهسترقیی و ژیری و دانایی و لینها تووویی، دایکه کدی ناوی (عائشدی کچی موغیره کوری ابن العاص کوری نومدییه) که نافره تیک بوو ناسراوبوو به بدهیزی کدسایدتی و ندویدری ویست و عدز یمت و دل بیندار و ژیر. دووه میان: عمر بن عبدالعزیز پینجه مین جینشینی پاشیدین که ناسراوبوو به دادیدروه ری و خیر و چاکه و پاریزکاری، دایکه کدی (دایکی عاصم بن پاشیدین که ناسراوبوو به دادیدروه ری و خیر و چاکه و پاریزکاری، دایکه کدی (دایکی عاصم بن عمر بن الخطاب) بووه که ریزدار ترینی نافره تی ندو کاته بووه و خاوه نی جوانترین و تدواوترین خوره وشت و ره فتار بووه ، دایکی ندم نافره تدش شدو نافره ته خواپدرسته پاریزکاره ید که عمر خواستی بو عاصمی کوری چونکه راستگویی و دامدزراوی تیا بددیکرد لدو روژه ی رازی ندبوو ناو تیکه نی شیر بکات وه ک چون دایکی داوای لیکرد، شد ترسی هدستکردنی به چاودیری خودا لهسدری.

وه نهگهر رووبکهینه نهندهلس نهو پیاوه مهزنه پر له ناوات و هیوایه دهبینین (عبدالرهمان الناصر) نهمیری باوه پرداران، به ههتیووی گهوره دهبی بر نهوه که دهولاتی مهغریب دابهدریننی، که شاکانی نهوروپا و پادشاکانی ملیان بر کهچکرد و روویکرده پهیانگا زانستیهکان که زاناکانی نومه و بیریارانی تیابوو و بهشیکی گهوره بوو له ژیاری نومهتی نیسلامی جیهانی. نهگهر بهدوای نهینی مهزنی نهم پیاوه دا بگهرین، نهوا دایکه مهزنه کهی دهدوزینه و که زانی چون گیانی دامه زراوی و مهزنایه ی و چاوبرینه هیوا و ناوات له دهروونیدا بچینین.

دوو ئافره تى ترى مەزن لە سەرده مى عەباسى، گيانى بەرزى و تىڭ گەيشتن و سەركەوتنيان خستە دەروونى كوپەكانيان، يەكەميان: دايكى جعفر بىن يەحيايە، وەزيىرى خەلىف هاروون الرشيد. دووه ميان: دايكى پيشەوا شافعىيە كە باوكى خۆى نەبينيووه" چونكە لەو كاتەى ئەو شيرەخۆر بووه باوكى مردووه، دايكى سەرپەرشتى پەروەردە و چاودىرىكردنى كردووه.

بهوه نده وازدیّسنین ویّسرای ئسهوهی نمونسه ی ترمان زوّرن لسه و نافره تسه مهزنانسه ی توانیویانسه به هار هوشتیه کان و حهزی سهر که و تن و ره فتار و ره و شتی جوان له دلّی مناله کانیان برویّنن.

سەركەوتوترين شێواز دەگرێتەبەر بۆ پەروەردەكردنيان

ئافرهتی موسلمانی تیگهیشتوو ده چیته ناو ناسینی سروشتی ده روونی مناله کانی، جیاوازی حدز و زهوقیان لهبه رچاو ده گری، به چاکی ده چیته ناو ده روونیان، له ناو جیهانه پاك و بیگهرده کهیان دی و ده چی، تاوه کوو بنه ما به رز و رهوشت و ره فتاره به رزه کانیان تیا بروینی، به هره مهند ترین و ژیرانه ترین شیواز هه للده بژیری بو پوخته کردنی ده روونیان.

هدر به سروشتی خوّی کهسایهتی دایك نزیکه له کهسایهتی منالهکان و خوشهویسته له لایان، سهرنج راکیشهره بوّیان، دل و دهروونیان بوّی دهبیّتهوه" بوّیه ههرچی خمیال و ههستیک ههبیّت لای دایکیان باسی ده کهن، ئهمیش رووده کاته ئاراسته کردنیان و پوخته کردنی سروشت و ههستیان، لهمه دا ناستی بیروهوش و گونجانی کات لهبهرچاو ده گریّ، ئهم ئاراسته کردنه ههندی جار به یاریکردن و گالته و گهپ ئه نهامده دا، ههرچی هیما و گوزارشتی خوشهویستی و سوز و بهزهی مهیه به گویّیاندا ده چرپیننی، بهمه ش زیاتر دایکیان خوش دهویّت و رووده کهنه رینمایی و ئامیّرژگاریه کانی، له ناخهوه ملکه چ دهبن بو فهرمان و راسپارده کانی، جیاوازی زوّره له نیّوان گویّرایه لیّه کی راستگویانه ی ههلقولاوی نیّو دلّ له گهل گویّرایه لیّه کی ساخته یی دامه زراو لهسهر سهره کونه کردن و توند و تیژی و دهستبهسهر داگرتن و ناچار کردن و زوّره ملیّ، ئهمه ی یه کهمیان گویّرایه لیّه کی همیشه یی و پتهو و بهرهه مدار ده بیّت، نهوه ی دووه میشیان گویّرایه لیّه کی کاتی و گویّرایه لیّه کی همیشه یی و پتهو و بهرهه مدار ده بیّت، نهوه ی دووه میشیان گویّرایه لیّه کی کاتی و لاواز و بیّه دو خیّرا له گهل نه مانی هیّز و ده سه لات و توندی و زوّره ملیّکه شهمیش.

وا دەكات ھەست بە خۆشەويستى و سۆزى بكەن

لای ئافرهتی موسلمانی رووناکبیر شاراوه نییه که منال پیویستی به ئامیزی نهرم و گهرم و خوشهویستیه کی قوول و گشتگیر و سوزیکی زور راستگو ههیه، تا به دهروونیکی ساغهوه گهشه بکهن، دوور له نهخوشی و دلهراوکی و خهموکی، به گهشبینی دهروونیان ئاو بدریت، دلیان پربیت له متمانه، هزریشیان به هیوا و ئاوات و چاوبرینه داهاتووو، لیرهوه دایك واده کات له ههموو

بوندیه ک مناله کان ههست به خوشه و یستی و سنوز و به زهیی بکه ن که هه لنده قوولی نه دله گهوره که ی و شادی ده کات، ده روونیان پرده کات له متمانه و دانیایی.

ئافرهتی موسلمانی پاریزکار بهسوّز و بهزهییه بهرامبه ربه منالهٔکانی چونکه میهر و بهزه یی خوره وشتیکی بنه ره تی نیسلامه و پیغهمبه رسی به گوفتار و کردار هانی داویان لهسهری، وه ک ئهنهس شه بومان ده گیریته و و ده لیّن: ((که سم نه بینیووه له پیغهمبه رسی به به به به به به به می و میهر تر بی به به رامبه ر منالان، وتی: ئیبراهیمی کوری له لای چهند شیرده ریک دانابوو له مهدینه تا شیری پی بده ن مهمووجار ده روزیشت و ئیمه شی له گه لدابوو ده چووه ماله که و ئیبراهیمی هه لده گرت و ماچی ده کرد، پاشان ده گه رایه وه)) مسلم ۷۵/۱۵.

ههروا ئهنهس الله دهگیریتهوه: که پیغهمبهر الله ههرچهندجار بهلای منالان تیپه پرووایه زهرده خهنهی به پروویان دهکرد و سهلامی لییان دهکرد. متفق علیه. شرح السنه ٦٤/١٢.

یه کن له و ته پهروهرده بیه ههمیشه زیندووه کانی پیغهمبهر ه ده نهرموووی: ((له ئیمه نییه کهسی به زهبی نهیه نهیه نهیه کهسی به زهبی نهیه ته به بچوکه کانمان و ریز و مافی گهوره کانمان نه زانی)) احمد ۱۸۵/۲ والحاکم ۲۲/۱.

ابو هریره گه ده لیّ: ((پینغه مبهر گه حهسه نی کوری عه لی ماچکرد، ئه قره عی کوری حابس وتی: من ده مندالم هه یه تا ئیستا یه کینکیانم ماچ نه کردووه، پینغه مبهر گه فه رمووی: ((هه ر که سی به زه یی به خه لک نه یه ته وه خودا به زه یی پیا نایی ته وه ی متفق علیه. شرح السنه ۳٤/۱۳.

رِوْژِیْکیان دهشت نشینیک هاته لای پیغهمبهر گل وتی: ئایا ئیدوه منالهکانتان مساچ ده که دن؟ ئیمه ماچیان ناکهین. پیغهمبهر گل فهرمووی: ((جا چی بکهم که خودا رهم و بهزهیی له دلی تق دهرکیشاوه؟)) فتح الباری ۲۲/۱۰.

خاتوو عائسه ده لنی: ((ههرکاتی فاتیمه بهاتایه لای پیغهمبهر الله لهبهری هه لاهستا و به خیرهاتنی ده کرد، ماچی ده کرد، له جینگای خوی دایده نیساند. وه ئهگهر پیغهمبهر الله بهووبایه لای فاتیمه ناتیمه لهبهری هه لاهستا و دهستی ده گرت و به خیرهاتنی ده کرد، ماچی

ده کرد، له شوینی خوّی دایده نیشاند. فاتیمه هاته لای پیّغه مبه ر الله الله نه خوّشیه ی به هوّیه و ه کوّچی دوایی کرد، پیّغه مبه ر الله به خیّرهاتنی کرد و ماچی کرد)) فتح الباری ۱۳۵/۸ وابو داود که ۱۸۰/۶.

ئهوهتا پینهمبهر شی ناماژه به ژنانی قورهیش ده کات و به چاکه ناویان دهبات چونکه گرنگی و بایهخیان داوه به مندال و به میرد لهو فهرمووودهیهی بوخاری له ابو هریره شی ده گیریتهوه، ده لی: گویم له پینهمبهر شی بوو دهیفهرمووو: ((ژنانی قورهیش چاکترین ئافرهتن سواری سهرپشتی حوشتر بوونه چونکه زور بهسوز و بهزهیین لهسهر مندال، له ههموو ژنان زیاتر چاودیری دهستکهوت و مالی میردیان ده کهن)) فتح الباری ۲/۲۷۶.

ئافرهتی موسلمانی بیّدار به ئاینه کهی کاتی لهبهرده م ئهم فهرمووودانه دهوهستی ناتوانی دلّ رهق و توند و توره بیّت لهبهرامبهر منداله کانی، ئهگهرچیش خوّی به سروشت توند و توره و ووشك بیّ چونکه ئهم ریّنماییانه دهبیّت بگهنه دلّی دایك و کانی سوّز و بهزهیی تیا هه لقوولیّنن چونکه وه شاعیر خطاب بن المعلی (الحماسة لأبی تمام ۱۹۷/۱) دهلیّ:

إنما أولادنا بينتنا أكبادنا تمشى على الارض

إن هبت الريح على بعضهم تتنع العين من الغمض

واتا:

به راستی منالانمان جگه رمانن لهسه ر زهوی ده رون ئه گهر بایه ک لهسه ر هه ندیکیان هه لبکات خه و له چاو قه ده غه ده کات.

بۆیه دەبیّت دایك و باوك بارانی خۆشەویستی و بەزەیی بن، سەرچاوەی ســۆز و چــاودیّری بــن، شەپۆلی بایەخدان و فیداكاری و له باوەشگرتن بن.

بینگومان ئه و سۆزەی دایکی موسلمان هەستی پیده کات بهرامبه ر منالله کانی له گهوره ترین هۆکاره کانی به خته وه ریه له ژیان، هه ر ئهوه شه ئافره تی رۆژئاوایی له دهستی چووه، که ژیانی

مادیهت هه لیمیشیووه، کاروباری به ده ده وامی پر قرانه ماندووی کردووه، به مه شه هه سته خیزانییه ی له ده ستداوه، گوزارشتی هه موو نه وانه خاتوو (سلمی الحفار له رو شنامه ی المشقیه له ۱۹۲۲/۱/۳) ده یکات که یه کی بووه له نه ندامی بزوتنه وه نافره تیه کان له و لاتی شام المشقیه له ۱۹۲۲/۱/۳ ده یکات که یه کی بووه له نه ندامی بزوتنه وه نافره تیه کان له و لاتی شام سهردانه که ی بو نه مریکا، ده لیّت: ((به پاستی جیّی داخه نافره ت بلند ترین به خششی که سروشت () پی داوه له ده ستی بدات مه به مهمه ست پیّی سروشته می یانه که ی پاشان به خته وه ریه کهی سروشتیه ی کاری به رده وام و شه که تی (با خچه بچوو که کانی) له کیس بردووه، که په ناگه ی سروشتیه بو هه دیه که به ناگه ی سروشتیه بو هه دیه که به نافره ت به بی جیاوازی، که خونچه کانی ناپشکوین، گولاوی په درش نابینت به بی دایك و سه ریه درشتی مال. جا له مال و له نامیزی خیزاندا به خته و دری کومه لگه و تاك هه یه به هم و خیر و داهینان ده ستده که ویت)).

یه کسانی ده کات له نیوان کوره کانی و کچه کانی

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر یه کسانی ده کات له نیّبوان کیچه کانی و کوره کانی و دادیده روه روه کات له هه موو کاروباریان، هیچیان له سهر هیچیان به رزتر و گهوره تر ناگریّت به هیّی زانینی به ناپه سندی ئه م ره فتاره له یاسای ئیسلام، وه له به رئه وه ی نه م خوره و شته کاریگه ری خرایی ده بیّت له سهر ده روونی منال کاتی ده بینی براکهی له و به رزتر ده گیری چونکه شه و منداله ی هه ست به یه کسانی نه کات له نیّوان خوّی و خوشك و براکانی شه وا به رازایی و گریّدراوی و نه کراوه یی و قینه و گهوره ده بیّت، تیّره یی و رق و قینه دلّی ده خوات. به پیچه وانه وه ش نه و مناله ی هه ست به یه کسانی ده کات به شیّوه یه کی ته ندروستی و پاك و دوور له بیری که م و کورتی و نزمی گه شه یه کسانی ده کات، دوور له رق و کینه و نیّره یی و شت له دلّ هه لگرتن، ده روونی پی ده بیّت له گه شبینی و ره زامه ندی و خوشه و ستی و لیّبورده یی، هه رئه مه شه نیسلام ده یه و ویّت له دایکان و باوکان و هانیان ده دات له سه ری.

بوخاری و مسلم و هی تر له نوعمان کوری بشیر گده گیزنهوه، کهوا باوکی هینایه لای پیغهمبهری خوا کی وتی: من کویلهیه کم به خشیوه به م کوره م، پیغه مبه ر کی فهرمووی: ((ئایا

⁽۱) به لکوخودا بهخشهره نه ک سروشت، شم گوزارشتهش یه کینکه له شوینهوار و کاریگهریه کانی به پوژثناوابوون.

هدموو کوره کانت بدهدمان شیّوه پیّت بدخشیون؟)) وتی: ندخیّر، فدرمووی: ((ده بیگدریّنده وه)). له گیراندوه بیدکی تر ده فدرموووی: ((ئایا ئدمدت لدگدل هدموو کوره کانت کردووه؟)) وتی: ندخیّر، فدرمووی: ((لدخوا بترسن و دادپدروه ری بکدن له نیّوان منالّدکانتان)) جا باوکم صده قدکدی گیرایدوه. له گیراندوه بیدکی تر پیخدمبدر شی ده فدرموووی: ((ئدی بشر کوری ترت هدید بینجگد لدمد؟)) وتی: بدلیّ، فدرمووی: ((بی هدموویانت بدخشیووه وه کوو بی ندمدت بدخشیووه؟)) وتی: ندخیر، فدرمووی: ((ده ی مدمکه به گدواهیده ر" چونکه من گدواهی لدسدر ستدم ناده م)) پاشان فدرمووی: ((ئایا حدز ده که ن هدموویان وه ک یدک بدرامبدرتان چاکه کار بن؟)) وتی: بدلیّ، فدرمووی: ((کدواته "نا ندخیّر بی ندم گدواهیدانه)) متفق علید. شرح السند ۲۹۲/۸.

لهم روانگهیهوه ئافرهتی موسلمان دادپهروهر دهبی لهگهل ههموو منالهکانی، هیه چیان لهسهر هیچیان به مرویان هیرزتر ناگری، چ له خهرجی چ له دیاری و به خشین و مامهله، بهم جوّره دللی ههموویان بوی دهبیتهوه، نزای خیری بو دهکهن، دهروونیان پر دهبیت له نهمه کداری بوی و له ریّز و گهورهیه کهی.

له سۆز و چاودیْریهکهی جیاوازی ناکات له نیّوان کچ و کور

ئافرهتی موسلمانی راستگو له سوز و چاودیری جیاوازی ناکات له نیوان کوره کانی و کچه کانی، وه که همندی له و ئافره تانه کاریگهری و شوینه واری نه فامی له سه دریان ماوه ئه م کاره ده که نه به لاکو به یه که چاوی سوز و به زه یی و داد په مروه ری و چاودیری سه یری کهان و کورانی ده کات له کاتیکا ده زانی منال به خششی خوایه، ئه م به خششه شه که بین چ کور لادان و گورین و ره تکردنه وه ی بو نییه، وه ک ده فه رموووی: ﴿ یَهَبُ لِمَن یَشَاءُ إِنَاقًا وَیَهَبُ لِمَن یَشَاءُ الذّکورِ، أو یُزوّجُهُم ذُکرانًا وَإِنَاقًا وَیَجعَلُ مَن یَشَاءُ عَقِیمًا، إِنَّهُ عَلِیمٌ قَدِیرٌ. واتا: خودا ره گهزی می ده به خشی به وه ی بیه ویت وه ره گهزی نیریش ده به خشی به وه ی بیه ویت، یان له هه ردوو ره گهز ده به خشی همندیکیش هیچی پی نابه خشی و بی وه جاغ ده بین، به راستی خودا زانا و به توانایه ﴾ الشوری:

نهو پاداشته مهزنهش لای نافرهتی موسلمانی ژیر شاراوه نییه که خودا ناماده ی کردووه بو نهو کهسه ی کچان بهجوانی پهروه رده بکات، بوخاری ومسلم له خاتوو عائشه ده گیرنه وه، وتوویه تی:

((نافره تیک هاته لام و دوو کیچی پی بوو، داوای شتی لیکردم، منیش بیجگه له ده نکه خورمایه که هیچی ترم نهبوو، ده نکه خورماکه م پیکدا، دایکه که ده نکه خورماکه ی کرده دووله ت و دای به ههردوو کچه که ی، به خوشی هیچی لینه خوارد، پاشان هه لسا به خوی و دوو کچه که ی رویشتن، جا پیغه مبه ره هاته وه ماله وه، منیش نهم رووداوه م بو گیرایه وه، نه ویش فهرمووی:

((هه رکه سی به کچان تاقیکرایه وه و جوان پهروه رده ی کردن بوی ده بنه پهرژین له ناگری دوزه خی متفق علیه. شرح السنه ۲/۸۸۷.

له گیّرانهوهیه کی تری مسلم هاتوووه، خاتوو عائشه وتی: ((ئافره تیّکی هدژار هاته لام دوو کچی خوّی پیّبوو، منیش سیّ ده نکه خورمام دایه، هدریه که و ده نکیّکیدا به هدردوو کچه کهی، ده نکه کهی تریشی بهرزکرده وه بوّده می تابیخوات، به لاّم کچه کانی داوایان کرد، بوّیه ئهمیشی کرده دووله ت و دای پیّیان، منیش زوّر سهرسام بووم بهم کاره، ئهمه له لای پیّغه مبهر شاسکرد، پیّغه مبهر شاسکرد، پیّغه مبهر شاه فهرمووی: ((خودا به هوّی ئهم کاره به هه شتی بو مسوّگهرکرد، یا فهرمووی: گهردنی له ناگر ئازاد کرد)) مسلم ۱۷۹/۱۲.

ابو هریره هم ده لیّ: پینعه مبهر هم فهرمووی: ((ههر کهسیّ سیّ کیچی هه بیّت و ئارامبگریّ لهسهر سه ختی و ناخوشی و خوشیه کانیان، خودا ده بخاته به هه شت به هوی سوّز و به زه بیه که هی بیّن بویان، پیاویّک وتی: ئه گهر دوو کچیش بیّن، بی پینعه مبهری خوا؟ فه رمووی: ئه گهر دوو کچیش بیّت، پیاویّکی تر وتی: ئه گهر یه ک کچیش بیّن بیاویّکی تر وتی: ئه گهر یه ک کچیش بیّت)) احمد ۳۳۵/۲ والحاکم ۲۷۲/٤.

ابن عباس الله ده لنی: پینه مسهر الله فه رمووی: ((هه رکه سینک خیزانه که ی کهینکی ببیت و زینده به چالی نه کات و به به رزتری زینده به کات و به به رزتری نه گریت، خودا به هویه وه ده پخاته به هه شت)) الحاکم ۱۷۷/٤.

بهزهیی پیّغهمبهر الله تادی بهرفراوانتر دهبی و لهپال کچان خوشکانیش ده گریّتهوه، وه ابی سعید الخدری له پیّغهمبهر الله ده گیریّتهوه، فهرمووویهتی: ((ههرکهسی سی کچ یا سی خوشکی ههبیّت و لهگهلیان چاك و باش بیّت، مستوّگهر ده چیّته بهههشت)) البخاری فی الادب المفرد ۱۹۲/۱.

له گیّرانهوهی تهبهرانی: ((ههرکهسیّ له ئوّمههتی من سیّ کیچ یا سیّ خوشکی ههبیّت، سهرپهرشتیان بکات تا دهگهنیّ، مسوّگهر له بهههشت لهگهلّ من ئاوههایه، پهنجهی شههاده و ناوهراستی بهیهکهوه نووساند)) الطبرانی (مجمع الزوائد ۱۵۷/۸).

جا چ دایکیّکی ژیر و سدنگین هدیه ئاخ و ئۆف بکات له پهروهرده کردنی کچ، یان کوره کانی لهسهر بهرزتر بگری، له کاتیّك گویّبیستی ئهم فهرمووودانه دهبیّت که بهم شیّوهیه به گهوره باسی پهروهرده کردنی کچان ده کات، بو ئه و کهسهش پهروهرده یان ده کات به جوانی و باش دهبیّت له گهدیّان به هه شتیّکی ئاماده کردووه که پانتایی ئاسمانه کان و زهوییه و دهبیّته هاوه لی پیغه مبهر

کچ له خیزانی موسلمان و له کومه لگهی ئیسلامی تیگهیشتوو پاریزراو و خوشه ویست و پیزداره، ههمیشه لهلایه دایکی یان باوکی به تایبه تی دایکی ئامیزی گهرم و پاراستنی ته واوی به دی ده کات، چاودیری گشتی ده کری تا له مالی باوکی بیت یا له مالی براکانی، یا ههر که سیک له وانهی سهرپهرشتی ده کهن، جا چ شووی کردبی یا نهیکردبی چونکه ئیسلام ژیانیکی سهربه رز و بی پیتویستی بو دابینکردووه و مسو گهر کردووه، پاراستوویه تی له ژیانی سه ختی و نزمایه تی و پیتویستی و گومرایی، له وانهی ئافره تانی کومه لگه مروقایه تیه کانی دوور له ئاینی خوا دوچاری ده بینویستی و گومرایی، له وانهی ئافره تانی کومه لگه مروقایه تیه کانی دوور له ئاینی خوا دوچاری ده بینوه ۱۸ سال له باوه شی گهرمی دایه و باوکی دیته ده و رووبه رووی ژیانی دژواری مادیه ت ده بینته وه، که پره له سه ختی و مه ترسی، له کاتیکا زور پیویستی به پاراستن و سوز و چاودیری و په نا هه یه.

ئه مه نه و جیاوازی یه به رفراوانه یه له نیوان یاسا و شهرعی خودا که هاتوووه بن به خته وه ری مروّق، له گهل یاسا و شهرعی مروّقی که م و کورت که به هویه و مروّق به دبه خت بوده. بویه نامو نییه که ببینین له روّژ ئاوا له ئه نجامی ئه م شهرع و ده ستووره مادیه کوّمه لیّك له کیانی لاره ری و سه رلی شیّواو هه ن، هه روا کوّمه لیّک له دایکانی پی هه لخلیسکاوی بی شوو له کیانی چاره ره ش و ویّل، به داخه وه ش ژماره ی ئه م جوری نه روّژ به روّژ له زیاده دایه.

نزا و پارانهوهی خراپ له مناله کانی ناکات

نافره تی موسلمانی بیدار نزای خراپ له مناله کانی ناکات، وه ک ملکه چیه ک بو فهرمانی پیغه مبه ر هی که له فه رموووده دریژه که ی جابر شه ده یگیریته وه، ده فه رموووی: ((نزا مه ککه ن له خوتان، نزا مه ککه ن له سامان و مالتان، نه بادا له گه ل شه و ساته یه کبگریته وه که تیایدا نزا و پارانه وه کانتان وه لام ده درینه وه و گیرا ده بن)) مسلم ۱۳۹/۱۸.

چونکه نزاکردن له منال باویکی چاك و خورهوشتیکی پهسندنییه، وه ههر ثافرهتیک لهکاتی تورهیی نزای کردبی مسوّگهر پهشیمان بوّتهوه لهو کاتهی تورهیی بهریداوه و هاتوّتهوه هوّش خوّی، وا تیناگهم دایکیک که بیری رووناك بی به ریّنمایی ئاینه کهی خوّی لهبیرکات و هاوسه نگی له دهستبدات و نزا له مناله کانی بکات، ئهگهرچی ناره حهتی زوّریان لیّببینیّ چونکه پیّی خوّش نییه بخزیّته ناو کیّشه یه که ئافره تانی توره و هه لیّچوو و سهرشیّت ده کهونه ناوی.

ئاگاداره له ههرچی کاردهکاته سهر دروستبوون و ناراستهکردنیان

نافره تی موسلمانی چاوکراوه لهسهر مناله کانی، چاودیّری جووله و چالاکی و ئارهزووو و حهزی مناله کانی ده کات، ده زانی چی ده خویّننه وه و چی ده نووسن و کیی ده که نه به هاوری و له کاتی دهست به تالیش ده چنه کوی، ئه مانه هه موو ده زانی له کاتیّك مناله کانی هه سبت به م چاودیّری یه ناکه ن، هه رکاتیّك ببینی لاری له راوبو چوون یا تیّروانین یا خویّندنه وه یا ئاره زووو، یا پهیوه ستبوون به هاوریّیه کی خراب، یا چوونه جیّگای ناپه سند، یا خوگرتن به هه ندی باو وه ک جگهره کیّشان و هی تر، یا هه ندی یاری خراب و یا ساغ ئه نجام بده ن که پیّجه وانه ی ره فتاری موسلمانه و کات ده کوژی و ووزه به هه ده در ده دات و رایاندیّنی له سه رده ست به تالی و شتی پروپوچ...، هه درکاتی که

دایك همستی به شتیك لهمانه كرد له منالهكانی، خیرا ده چینته سهر راستكردنه وه گیرانه وه این و دانایی دل دامه زراویه وه به ثیرانه و گیرانه وه باز سهر رینگای راست به شیرازیکی نهرم و نیانی و دانایی دل دامه زراویه وه به ثیرانه و به راست و رینك ناراسته یان ده كات بو راستی، دایك زور زیاتر له باوك ده توانی شهم كاره بكات به هوی نزیکی له مناله كان و مانه وه ی له گه لایان كاتیکی در یژتر، هه روا منال زیاتر له لای دایکی دایک در نیزتر، هه روا منال زیاتر له لای دایک دایک در نیزتر، هه روا منال زیاتر له لای داید ده كه دایک در نیزتر، هم روا منال زیاتر له له دایک دایک در در ده كه و هم ندی شتی له لا باس ده كه ن كه له لای باوك باسی ناكه ن، لیره وه به رپرسیاریه تی دایك ده رده كه وی له په روه رده كردنی چاكی بو مناله كانی، دروست كردنیان به شیوه یه كی ساغ و دروست، دارشتنه وه ی كه سایه تیان به جوری گونج و بینت له گه لا بندماكانی ئیسلام و به هاو باوه كانی.

چونکه ههموو منالیّك لهسهر خوّرسکی ئیسلامه تی له دایك ده بین، ههر دایك و باوک ه ده بنه هوی به جووله که کردنی یا به مهجوسی کردنی (ئاگر پهرست) و هك پینغه مبهر له فهرموووده ی راستی بوخاری باسیکردووه .

ئارهزووو و هیواش پیویسته گهشه بدات به لایهنی خیر له دهروونیان نهك لایهنی شهر، پشكوی رهوا و راستی له دلیان دابگیرسینی نهك درو و پوچهالی و ئهفسانه، پهروهردهی زهوق و حهزی دروست بنیات بنی نهك هی نهخوش و ناتهواو.

براده ریش پیویسته به ره و به هه شت بیبات نه ك به ره و ناگر، رینمایی بکات بو حدق ندك بو ناره وا، ئاراسته ی بکات بو تیگه یشتن و به رزی و سه رکه و تن و خیر و چاکه ندك بو گوم رایی و نزمی و بی هیوایی و خرایه کاری، چه ندین هاوری هه بوونه هاوری که ی خوی به ره و خرایه و هه لدیری شه ر و گیرواه ی نزمی بردووه، له کاتیکا باوکان و دایکان له مناله کانیان بی ناگان.

بسهم شینوه یه چاوی دایسك هسهرده م کراوه یسه لهسسه ر منالسه کانی لسه پسهروه رده کردنیان و ای استه کردنیان، تیبینی پهرتووك و گوفار و هاوری و ئاره زووو و قووتا بخانه و ماموستا و یانه و هوکاره کانی راگهیاندن ده کات و ههرچی تر کاریگهری ههبیت لهسهر دروست کردنی که سایه تی مناله کانی و پهروه رده کرنی هوش و ده روون و بیروباوه ریان، له کاتی پیویستی شینکه ل ده بینت به سلبی بی یان ئیجابی، یان به کومه کی باوك ئه گهر پیویستی کرد، شینوازی توکمه و سهر کهوتوو هه لاه برثیری که دروستی کرداری پهروه رده کردنی مناله کان مسودگه ر ده کات و له رینگر و نادروستی و کاردانه و ده پیاریزی.

وهچهندین خیزان ههنه سستیان کردووه له پهروهردهکردنی منالهکانیان لهبهرئهوهی دایکهکه پهینهبردووه به بهرپرسیاریهتیهکهی بهرامبهر منالهکانی و فهراموّشی کردون، دواتر بوونهته مایهی بارینی خراپه و دهرهنجامی دژوار بو دایك و باوك و كوّمهلگه و خهلکی.

ههرگیز منال نابیته پارچهیه له خراپه ئهگهر دایك و باوك بهتایبهتی دایك بهرپرسیاریهتی و ئهركی خوّیان بزانن بهرامبهر مناله كانیان، وه به باشترین شیوه هه لسابن به پیاده كردنی شهر بهرپرسیاریه تیه.

بهها رموشتيهكانيان تيادا دمرويني

ئافرهتی موسلمان ههولدهدات بههارهوشتیه کانی وه ک خوشویستنی دهوروبه به بهیوه ندی خزمایه تی دهوروبه به کاری خیر، خزمایه تی، دلنهوایی کردنی لاوازان، ریزگرتنی گهوره، بهزهیی بو بچووک، حهزکردن به کاری خیر، راستگویی له گوفتار و کردار، به جی گهیاندنی به لین، دادپه روه ری له بریاردان . . . . و هی تر له ره فتاری جوان و په سند له ده روونی منالکانیدا بروینی.

ئافرهتی موسلمانی ژیریش دهزانی چون بیچیته ناو ناخی دهروونی منالهکانی و شهم خوره وشتانهیان تیا برویخی به به کارهینانی باشترین و ژیرانهترین شیّواز، وه کی پیشهنگیّکی چاک و خوشهویست به چاکه تیّکهل بی و چاک مامه له بکات، بهزهیی و نهرمی و خوّراگری و خوّبه کهم زانین و لیّبورده بی و خوّشهویستی و سوّز و گرنگیدان و هاندان دهرخات، لهگهل یه کسانی و دادپهروه ری و ناموژگاری و ناراسته کردن و ریّنمایی به شیّوه یه کی نه رم دوور له لاوازی، توّکمه دوور له تونند رهوی، گفتوگو و لیّپرسینه و و به دوادا چوونه و می دوور له بیّنزاری، هه دوا چاوپوشی کردن له همندی هه له به بی زیان پی گهیاندن، به م جوّره مناله کان به شیّوه یه کی دروست و ریّن پهروه رده ده بن به هینشدی دوبن کراوه و بیریان پی گهیاندن، به م جوّره مناله کان به شیّوه یه کی دروست و بیروه رده ده بن له بیناکردن و ناوه دانکردنه و له بواره همه جوّره کانی ژیان، جیّی سهرسورمانیش نییه که پهروه رده ی دایکی موسلمان باشترین بدره هم مهریّت چونکه دایک قووتا بخانه ی یه که مه له پهروه رده کردنی گهلان، یه کهم ماموستایه بدره هداران و بنیاتنه رانی ژیاری، و ه که حافظ ابراهیم (۱) ده نیّن به بیناکردن و کاوه که ماموستایه به به به داران و بنیاتنه رانی ژیاری، و ه که حافظ ابراهیم (۱) ده نیّن

الأم مدرسة إذا أعددتها أعددت شعبا طيب الاعراق

الام استاذ الاساتذة الالى شغلت مآثرهم مدى الآفاق

واتا: دایك قوتابخانهیه که ئهگهر ئاماده ی بکهی ئهوا گهلیّکی خاوهن پهچه لهکیّکی چاك و باش ئاماده ده کهی....

⁽¹⁾ ديوان حافظ ابراهيم: ٢٨٢ ط دار الكتب المصرية.

٦ـ ئافرەتى موسلسان لەگەل بووك و زاواكانى

أ_ لەگەل بووكەكانى

تيروانيني بۆ بووكەكەي

نافرهتی موسلمانی روّشنبیر به ریّنمایی ئاینه کهی و رازاوه به خوره وشته بهرزه کانی وه ک کیچی خوّی ده روانیّته بووکه کهی، که قه ده ر رایکیّشاوه تا ببیّته هاوسه ری کوره کهی و بوّت ه یه کیّك له نه ندامانی خیّزانه کهی. هه روه ها بووکیّك نه گهر له سهر به ها و بنه ماکانی ئیسلام په روه رده بووبی وه ك دایکی خوّی ده روانیّته خه سووی، پاش نه وه ی مالی دایك و باوکی جیّهی شتووه و هاتوّت مالی ها و سه رایه تی نوی .

بووكێكى باش ھەٽدەبۯێرێ

هدریه ک له پیاو و ئافره ت له هدولنی ئدوه دایه پیش به ئه نجامگهیاندنی پروسه ی هاوسدرگیری یه کین که ناهبی یه کین خاوه ناوبانگی باشی هدینت. هدینت.

نافرهتی موسلمانی تیگهیشتوو کاتی کچیک بو کوره کهی دهخوازیت، بهدوای کچیکی شایان ده گهری بوی، ههمیشه به و جوره بیرده کاته وه که کچیکی تر بو خیزانه کهی زیاد ده کات، وه کو نه وان ریز و خوشه ویستی پی ده دات، وه کوو شه وان شه رك و کاری خوی ده بیت له چوارچیوه که وان دی گه وره، نومیدی سه رکه و تن و به خته وه ری و دامه زراوی و سه قامگیری بو ده خوازی له خیزانیکی گه وره، نومیدی سه رکه و تن و به خته وه ری و دامه زراوی و سه قامگیری بو ده خوازی له ریان، بویه ته نها به دوای جوانی روو خسار و شیوه و له ش و لاری سه رنج راکیشه ر داناگه ریت، به لاکو له پال نه مانه و پیش هه موویان به دوای شاینیکی دروست، خوره و شتیکی جوان، که سایه تیه کی هاوسه نگ و سه نگین داده گه ری، وه ک پیغه مبه ر که ده مرموووی: ((شافره ت بو جوانیه که مالی و بو بنه مالی و ناوبانگی، بو جوانییه که ی، بو ناینه که ی، تو خاوه ناینه که ی خاک به سه ر)) متفق علیه شرح السنه ۸/۸.

رِيْرْ له رِاستى بوونى له ماڵى هاوسهرايهتى دمگرى

له روانگهی نهم تیروانینه ژیرانه لهمه ر بووك و بیوونی لهناو میالی هاوسه رایه تی و شوین و جین و جیگای بووك له نیروان تاکه کانی خیزانی نوی که بووك ده گویزریته وه بیری، مامه لهی چاك له لایه ندسوو به رامیه ر بووك سه رچاوه ده گری، داد په روه ری سه رهه لده دا، یه کسانی و دانایی زال ده بی به سه ر هه لویست و ره فتار و کردار و کاردانه وه کانی.

هدرگیز خدسووی پاریزکار و تیراو له ئدده بی ئیسلامی و بندماکانی، خدیالی ئدوه ناکات که بووکه کهی کوره کهی لی زهوتکردووه، که چهندین ساله ئدو به خیری ده کات و شدو و روزی له پیناو پهروه رده کردنی خدرجکردووه، تا ئدو کاته ی بووه پیاو و کهوته سدرده ست و بازووی خوی و توانای به خشین و خدرجکردن و فیداکاری پهیداکرد، بووکه که ده بیاته هیلانه ی به خته وه ری و ئدمیش له کهشه ئارامه و گولاوپرژینه دایکی و ماندووبوونی چهند ساله ی و شه و نخونییه کانی له بیر ده کات! ئدم خدیاله شهرانییه نایی به میشکی ئافره تی موسلمانی چاکه خواز "چونکه سونه تی خودا ده زانی له ژیان، ده زانی که ئدو کوره ی به شیری ئیسلام پهروه رده ی کردووه هدرگیز ژنه جوانه که ناتوانی دایکی له بیرباته وه، ئدو بووکه ش که خوی له نیوان کچانی باوه پداری پاك هدلیب ژاردووه پازی نابیت ئدم بی ندمه کی و خراپه کاری یه له میرده که ی پووبدات به رامبدر دایکی، له کاتیکا ئیسلام حدرامی کردووه.

لیر هوه هاوسه نگی له ژیانی خیزانی نیوان بووك و خهسوو و میرد دروست ده بی، به مه شه کاره کان به ئاراسته ی سروشتی خویان ده رون که شاره زوووات و حه ز و گومراییه کان کاریان تیناکات، به لکو کارتیکه ریان هوش و ژیری و دانایی و رینمایی کانی ئاین ده بیت.

ئامۆژگارى دەكات و تێكەڵى تايبەتمەنديەكانى نابێت

ئافرهتی موسلمانی پاریزکاری تیّگهیشتوو هـهر لهیهکـهم ساتی هیّنانی بووکهکـهی ئـهوهی لهبهرچاوه که بووکهکهی مافی خوّیهتی ژیانی هاوسهرایهتی به ههموو رهههند و واتاکانی بـژییّت تا له چوارچیّوهی حهلال دابیّت و لـه سـنووری شـهرع لاینـهدابیّت، بـوّ کهسیش نییـه تیّکـهلّی تاییه تهدندیه کانی نیّوان ژن و میّرد بیّت، مهگهر پیّویستیه کی زوّر ههبیّت، ئهمهش له بازنهی ئـهو ئاموّژگارییه دهبیّت که له ههموو موسلمانیّك داواکراوه، وهك پیّغهمبهر هی دهفهرموووی:((ئاین ئاموّرگاریکردن و دلّسوّزییه...)) مسلم ۳۷/۲.

به شیّوازیّك ئهم كاره دهكات وهك چوّن لهگهل كچهكهی خوّی بیكات، چوّن دهیهویّت كیچهكهی ژیانیّكی هاوسهریانهی هیّمن و بهختهوهر و سهربهخوّ و بژییّت له ههموو لایهنهكانی، كهس بههوّی تیّكهلبّوونی له تایبه تهندیهكانی ژیانی لیّ تال نهكات، بهههمان شیّوهش بهبی جیاوازی بو بووكهكهشی ده بی پیّی خوّش بیّت.

چاكهكاره نهگهل بووك و رهفتارى باشه نهگهنى

خهسووی موسلمانی تیگهیشتوو لهگهل بووکی چاکهکاره و پیزی لئدهنی و پهفتار و مامهله هی باشه لهگهلی، وای لی دهکات ههست به خوشهویستی و پیزی بکات، گوی له پاوبونهکانی دهگریت، ههر پاوبونچوونیکی دروستبوو کاری پیده کات و دهستخوشی لی ده کات، نهوه شی ههله و چهوت بی به نهرم و نیانی بوی پاست ده کاتهوه، لهم کارانه شی پابه ند ده بی به ژیری و دادپهروه ری و چاکه کاری، برپاریک ده دات وه ک نه و برپاره ی لهسه ر کیچه کهی ده پیدا نهگه ر له شوینی بووایه و بویوایه و بویوایه و برپاره گها الّذین آمنُوا اتّقُوا الله که دادپهروایه و بویوایه و بویوایه

وَقُولُواْ قَولاً سَدِيدًا. واتا: ئهى ئهوانهى باوه پتان هيّناوه له خوا بترسن و قسمه و گوفتارى ريّـك و دروست و گونجاو بكهن الاحزاب: ٧٠.

ئدمدش له بیرناکات ماوه ماوه وا نیستان بدات که له ناخی دهروونیدا بهخته دوه وه کاتی کو وه کی ده بیرناکات ماوه ماوه وا نیستان بدات که له ناخی دهروونیدا بهخته دهروونی کو کوره که که ده ده بیننی له گه ل ژنه که یه بهخته وه به به جوانترین و ناوازه ترین ههست ده خاته ده روونی کوره که کی و بوو که که ی ده بات و وا ده بینه کان بود که که که ده این به لکو ئه ندامی کی خوشه ویسته له نه ندامانی خیزانه که که له وان به لکو ئه ندامی کی خوشه ویسته که یان زهماوه ندی پیکراوه.

بهم شیّره به خهسوو له لای بووك خوشهویست ده بیّ چونکه سه الندوویه تی که بووکه که ی له لای خوشهویسته، به پیّچهوانه ی نهوه ی ده ده کومه لگه دواکه و تووه کانی دوور له پینها تووه نهم که پره له پق و کینه و پیلان و ناکوکی له نیّوان بووك و خهسوو، تا وای لیّها تووه نهم دورژمنکارییه ی نیّوانیان بوّته باویّك و دیارده یه کی زالّی نیّو کوّمه لگه، که په ند و گورانی له سه و و تراوه، وه ک بلیّی نه و دورژمنکاریه شتیکی باو و ناسایی و چاولیّکه ری یه و که س لیّی ده رباز نابیّت! به لاّم هیچ له و دورژمنکاریه پروونادات نه گهر هه ریه ک له بووك و خهسوو دان بنی به مافی نهوه ی تر کیشاوه بویه و ناسته ش بوه ستایه که فه رمانی وه ستانی تیا دراوه وه ک چون نیسلام نه خشه ی بو کیشاوه بویه نهم دورژمنکاری یه له ناو کوّمه لگه ی نیسلامی هوشیار و رووناکبی نه ماوه ، له وانه ی ده ستووره کانی.

دانا و دادپهروهره لهکاتی بریاردانی لهسهر بووکهگهی

جاری واده بی خه سوو گرفتار ده بی به بووکیکی خاوه ن په پوه که کردن به راپ، یان مامه له ی خوش نییه و توند و وشکه، لیره وه پیویستی هوشیاری و دانایی و چاکه کردن به رامبه ر به خراپ ده رده که وی که پیویسته له خه سوودا هه بیت، وه ک خودا ده فه رموووی: ﴿ وَلاَ تَستَوِي الحَسنَةُ وَلاَ السَّیِّئَةُ اِدفَع بِالَّتِی هِیَ أَحسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَینَكَ وَبَینَهُ عَدَاوَةٌ کَآنَهُ وَلِیٌّ حَمِیم، وَمَا یُلَقَّاهَا إِلاَّ الَّذِینَ صَبَرُواْ وَمَا یُلَقَّاهَا إِلاَّ الَّذِینَ صَبَرُواْ وَمَا یُلَقَّاهَا إِلاَّ ذُو حَظِ عَظِیمٍ. واتا: چاکه و خراپه وه ک یه ک نییه، خراسه لاده به وه ی چاکتره به هوی دانایی و لیبورده بیت نه وکاته نه وه ی دوژمنکاریت له گهلی هه یه ده بیته دوستیکی دانسوز و نزیل

و خوّشهویست و پانپشت، نهو پلهوپایهیهش ته نها که سانی ئارامگر و خوّراگر پینی دهگهن که خاوه نی به ش و بار و به ختیکی گهوره و مه زنن و چاکه کارن فصلت: ۳۵، ۳۵.

یه کی له هزکاره کانی لادانی خراپه به چاکه نهوه یه خه سوو سلبیاتی بووکه کهی و هه له کانی تا له توانای دابیّت له کوره کهی بشاریّته وه، خوّی به جیا و به ته نها بووکه کهی ناموّژگاری بکات، سووربوونی خوّی بو بووکه کهی دووپات بکاته وه له سهر به رده وام مانه وه ی ماله کهی ناوه دان بیّت به خیر و خوّشه ویستی و کرده وه ی چاکه، به رده وام ناموژگاری ده کات تا رزگاری ده بیت له سلبیاته کانی یان له سهری سووك ده کات، به مشیّوه یه بووك هه ست ده کات که خه سووه کهی ده سته خوشکی ی خوشه ویست و دلسوزه بوی، نه ك دوژمنی کی رقه کار و پیلانگیر که هه موو لایه نه کانی چوارچیّوه ی ژیانی لی گرتبی.

ئهگهر خهسووی موسلمانی پاریزکار ستهمینکی بینی له کورهکهی بو سهر بووکهکهی، ئهوا له بریاردانی پابهند دهبی به دادپهروهری" چونکه تهقوا و لهخوا ترسانهکهی دهیگیریتهوه لهوهی لایهنگیری کورهکهی بکات لهکاتیکا لهسهر حهق نییه، دهستی ناگری لهسهر ستهم، وهك خودا دهفهرموووی: ﴿ وَإِذَا قُلتُم فَاعدِلُواْ وَلَو كَانَ ذَا قُربَی... واتا: قسمی حهق بلین ئهگهر لهسهر خزم و نزیکیش بین... ﴾ الانعام: ۱۵۲.

ههروا دەفهرموووى: ﴿ وَإِذَا حَكَمتُم بَينَ النَّاسِ أَن تَحكُمُواْ بِالعَدلِ...واتا: ئهگهر دادتان كرد لهنيوان خهالكي دادپهروهرانه بريارېدهن... ﴾ النساء: ٥٨.

جا ئافرهتی موسلمانی تیگهیشتوو که ورددهبیتهوه لهم ئایهتانه ههرگیز ناکهویته گوناهی ستهمکردن، ههمووکات دادپهروهرانه بریاردهدات، ئهگهرچی بریارهکه له بهرژهوهندی بووکهکهی و له دژی کورهکهی دابیت.

ب ـ لهگهل زاواكاني

تێڕوانينی بۆ زاوا

تیّروانینی خدسووی موسلمانی روّشنبیر بو زاوای جیاوازی نییه له گهل تیّروانینی بو بووکه کهی، وه ک چوّن وه کوو کچی ده روانیّته بووکه کهی ئاوه هاش وه کوو کوری ده روانیّته زاوای، وه ک چوّن ده یدوی کهی له هموو که س باشتر بیّت، ناوه هاش حهز ده کات زاواکهی له هموو که س باشتر بیّت،

زاوای باش هه لدهبریدری

ريزي ليدهگري و چاكهكاره لهگهٽي

سهیرنییه زاوا جیّگای ریّز و لهبهرچاوگرتنی خهسوو بیّ، لهکاتی بوّنهکان وا ده کات ههست بکات تاکیّکه لهم خیّزانه که بوّته میّردی کچهکهیان، پیّویسته هیوای بهختهوه ری و سهرکهوتن بوّ زاوا و بوّ کچهکه بخوازن له ژیانی دریّوی بهیهکهوه یان، ئهو زاوایه ده بی شایانی ئهوه بی دلنیا بن لیّی لهسهر پاراستنی ئابروی کچهکهیان و هیّنانه دی ئاوات و حهزه کانی، ههروا خهسوو ده بی وا بکات ئهم زاوایه ههست بکات که ئهو دایکی دووه میهتی، لهکاتی پیّویست ئاموّژگاری ده کات، همولاده دات هوّکاره کانی بهختهوه ری بو زاوا و بو کچهکهی و مناله کانی دابین بکات.

پانپشتی کچهکهی دهکات تاوهکو هاوسهریکی چاک بینت نهگهان میردی

نافره تی موسلمانی تیکهیشتوو همه ربه وه ناوهستی ناموژگاری کیچه کهی بکات له سهر سوودگهیاندن پینی له کاروباری مال و میرد و مناله کان، به لکو هم دره م چاوه کانی کیچه کهی ده کاته وه له سهر هه رشتیک مایه ی به خته وه ری و دلخوشی میرده کهی تیدابیت، هانی ده دات له سهر هه لسان به نهرکه کانی میرد و خیزان به جوانترین شیوه، نه گهر له کیچه کهی شبیک ببینی له کهمته رخه می و سستی و فه راموشکردن، خیرا ناموژگاری ده کات و ناراسته ی ده کات و یارمه تی ده دات بو لادانی نهم کهم و کورتی یه، به جوزیک که لیننیک له کیچه کهی جیناهیلی به هویه وه له لای میردی بیریز بیت یا له به رچاوی که م بیت. خه سووی رووناکبیر نه وه له یاد ناکات که ماوه ماوه میردی بیریز بیت یا له به رچاوی که م بیت. خه سووی رووناکبیر نه وه له یاد ناکات که ماوه ماوه ناماژه بکات به چاکه و لایه نه باشه کانی زاواکهی، زوو زوو نه م چاکانه ده خاته وه یادی کیچه کهی تا زیاتر پهیوه ست بیت پینی و خوشه ویستی بوی زیاتر بیت و رازی بیت به و به شده ی خودا بوی براندوته وه ، به مه شده ده بیت به خاکرین پالپشت بو کیچه کهی له ده ستگرتنی به ژیانی هاوسه رایه تی و براندوته وه و به رود و می به خته وه ری و خوشی له کهشه که یدا.

دادپهروهره و نهسهر ناحهق لايهنگيري كچهكهي ناكات

خهسووی موسلمان پابهنده به دادپهروهری له ههلویدست و بپیاره کانیدا له و کاتانه ی ئهگهر لهیه که نه گهر لهیه که نه کهیشتن یا ناکوکیه که لهنیوان کچه که ی و زاواکه ی رووبدات، یاخود که م و کورتیه ک ببینی له کچه که ی که ببینته هوی شیواندنی چاکه کاریه که ی بو میردی، یا نهرکه کانی یا پاراستنی حه ز و ئاره زوووه شهرعیه کانی، نهوکاته لایهنگیری کچه که ی ناکات، وشه ی حه ق و دادپهروه ری ده لاین و می خودا ده فه رموووی له سوره تی الانعام: ۱۵۲ (پیشتر راقه کراوه). هه روا که ده فه مرمووی له سوره تی الاحزاب: ۳۵ (پیشتر راقه کراوه).

نه گهر لاربوونه وهی بینی له کچه کهی به سووکایه تی کردن به میرده کهی یا زیاده خه درجی، نامزژگاریکردنیش سوودی نهبوو، نه واقسمی حهق ده کات و بی کیهه کهی روون ده کاته وه که هماله یه و له سنووری شهرع تیپه پیووه، وه ک خودا ده فه رموووی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنفَقُواْ لَم يُسرِفُواْ وَلَم

يَقتُرُواْ وَكَانَ بَينَ ذَالِكَ قَوَامًا. واتا: بهنده كانى راسته قينهى خوا ئه وانه ن كاتى دەبه خشن زياده خهرجى يا دەرچوون له فهرمانى خوا ناكهن و ميانگيرن الفرقان: ٦٧.

ئهگهر له کهسایه تی کچه کهی هیزیکی زال و سته مکاری بینی که له ریز و پایه ی میردی که م ده کرده وه، ئه وا به راشکاوی کیچه کهی تیده گهیه نی که پیاو سه رپه رشتیار و سیبه ر و پهنای ئافره ته، خودا ده فه رموووی: له سوره تی النساء: ۳۲ (پیشتر را قه کراوه).

ئهم سهرپهرشتیهی پیاو بو ئافرهت دهگهرینتهوه بو دوو هوکاری بنه په نابینت ئافرهت ههرگیز لهبیری بکات، ئهوانیش: ۱) به هوی فهزانی زیاتری پیاو له پووی دروستبوونییهوه به سهر ئافرهت. ۲) به هوی خهرجی گرتنه ئه ستو (ولِلرِّجَالِ عَلَیهِنَّ دَرَجَةٌ.. ﴾.

خهسووی موسلمانی ژیر و پاریزکار له ههلویست و بریاری دادپهروهرانه ی له نینوان کوری و زاوای جیاوازی ناکات، وه پخون حهز ده کات کوره کهی سهرپهرشت و بهریوه بهری بووکه کهی بینت و ریزه وی ژیانی هاوسه رایه تیان به پیاوانه و مهردانه و خوراگرانه و دانایانه بهریوه ببات، بهههمان شیوه ش بو زاواکهی حهز ده کات و ناوات ده خوازی، نه گهرچی هه ندی جار کهمیک توندیش بینیبی له زاواکهی بهرامبهر کچه کهی چونکه سهرچاوهی ژیری و دادپهروهری نهمه ده خوا و روزی دوایی ههیه.

وه کون خدسووی موسلمان زیاده خدرجی پی خوش نییه له بووکه که ی نه گهر زیاده خهرجی بکات، به هوی نهوه ی دلنی به کوره که ی دهسوتی، به هه مان شیوه نه گهر که ی زیاده خهرجی بکات و سنور تیپه رینی ته مینی ده کات بو نه وه ی داد پهروه ری و یه کسانی پیاده بکات.

دانا و ژیر و لێهاتوووه له پووبهپووبوونهوهی ڪرفتهکان

همندی جار زاوا خاوهنی بیروبزچوونیکی تایبهتی دهبیت که ژنهکهی و خهسوه کهی به دلیان نابیت، یاخود سروشتیکی تایبهتی ههیه لهگهل سروشتی ئهوان ناگونجی، لیسرهوه لهیه که دوورکهوتنهوه و ناکزکی رووده دات، ئهرکی خهسووی موسلمان لیره ئهوهیه ژیرانه بچی بو زاواکهی

و دانایی به کاربیّنی، تیّگهیشتوو بیّت و هوٚشیارانه خوّی بگهیهنیّته دل و تیّروانینی زاواکهی، وه بوّ نهوه ی بگاته مهبهست پابهند دهبی به ئارامگرتن و خوّراگری و چاك رهفتاركردن و بیّزار نهبوون.

زور هو شیاره و سلبیاتی زاواکهی بو کچه کهی گهوره ناکات، به لنکو تا له توانای دابینت له سهری سووك ده کات، هه ولاه دات به شیواز و هو کاری شهرعی و حه کیمانه چاره سهری شهر سلبیاتانه بکات، له کاتیکا ئه گهر ئه م سلبیاتانه که لینینک و په له یه که سایه تی زاواکه ی له پووی ئاین و خوپه و شته و ه هینده ترسناك نه بی ببیته هوی دا پوخانی ژبانی ها و سه رایه تی.

بهم شیّوه به خهسووی موسلمانی رووناکبیر دهبیّته مایه خیّر و فه و و پیروّزی بو کیچه که ی و زاواکه ی کوّله گهیه کی چهسپاویش دهبیّت له کوّله گهکانی ژیانی هاوسه ریان، به هوّی دادپه روه ری و پاریّزگاریه که ی به ده دات به ده سته وه که دایکی دووه مه بو زاواکه ی نه نه دوژمنیّکی باو، وه ک چوّن نهم تیّروانینه بالاوه له نیّوه نده نه نه ام و دواکه و تووه کان، نهمه ش ده گهریّته وه بو ده ره نجامی خراب پیاده کردنی موسلمانان بو فه رمانه کانی ناین و که مته رخه میه له پابه ندبوونیان به خوره و شتی ئیسلامی و بنه ماکانی.

ئیستا با قدبارهی نه و بهخته وهری و خوشییه گهوره یه بینینه به رچاومان که شه و دوو خیزانه (خیزانی کوپه کهی و خیزانی کچه کهی) ههستی پیده کهن له گه ل نهم خهسووه باوه پردار و پاریزکار و تیگهیشتووه، کاتیک شهم خهسووه بوته هاورییه کی خوشه ویست بو زاوا و بو بووك، شهم خوشه ویستیهی بوته مایهی به خته وه در و و خیزان.

به پاستی ندم خهسووه به هنری دانایی و پاریزکاری و دادپهروه ریه کهی و په فتاری چاکی له گه لا زاوا و بووکی، که شینکی به خته وه و خنشی دابینکردووه بن ژیانی کچه کهی و کوپه کهی، بینگهردی و حهسانه وه و دلنیایی به رپاکردووه و ههردوو خیزانی به سووده گشگیر و به رفراوانه کهی گرتن ته وه مسووده شده به پله یه که ده گه پیش بووک و زاواکهی.

لا ئافرەتى موسلىمان لەگەل خزم وكەس وكارى

ئافرەتى موسلمان و كەس و كارى

ئافرهتی موسلمانی رووناکبیر و شارهزا به ئاینه کهی دهزانی خزمانی مافیان لهسهری ههیه، داوای لیّکراوه ئهم پهیوهندییه بگهیهنی و چاکه کاربی له گهلیان.

ريزگرتني ئيسلام له خزمايهتي

ئایهتی قورئان پهیتا پهیتا هات و جهختی کردهوه لهسهر شوین و پلهوپایهی پهیوهندی و خزمایهتی له ئیسلام، پال دهنی بو چاکهکردن لهگهل خزمان و هوشداری داوه له پچپاندنی و

خراپه کاری به رامبه ری، وه ك ده فه رموووى: ﴿ وَاتَّقُواْ اللهَ الَّذِي تَسَآءِلُونَ بِهِ وَالاَرحَام... واتا: لهو خوایه بترسن که به هویه وه داواده که ن و ، خوتان بپاریزن له پچراندنی پهیوه ندی خزمایه تی النساء : ۱

لیّره خودا فهرمان به تهقوا ده کات، ستایسشی گهیاندنی پهیوه ندی خزمایه تی کردووه و به گهوره ی گرتوه و جهختی کردووه لهسه ر پلهوپایه و گرنگیه کهی، و هانی زوتر گهیاندن و چاکه کرنی داوه له گهانی. بوّنه وهی یادی خزمایه تی زیندوو و به رده وام بیّت له هه ستی موسلمان، خودا له زوّر ئایه ت فهرمانی به گهیاندن و چاکه کاری کردووه پاش باوه رپوون به خوا و چاکه کاری له گهل دایك و باوك، ده فه رموووی: ﴿ وَقَضَی رَبُّكَ أَلاَّ تَعبُدُواْ إِلاَّ إِیَّاهُ وَبالوَالِدَینِ إحسانًا ﴾ الاسراء: له گهل دایك و باوك، ده فه رموووی: ﴿ وَقَضَی رَبُّكَ أَلاَّ تَعبُدُواْ إِلاَّ إِیَّاهُ وَبالوَالِدَینِ إحسانًا ﴾ الاسراء: تبذیراً و اتا: مافی خزم و نزیکت بده له گهل مافی هه ژار و ریّبوار و زیاده رویی مه ککه له خرجی ﴾ الاسراء: ۲۶. گهلیّکی تر نایه ت هه نه له باره ی خزمایه تی و گهوره یی همی که ک....

پلموپایمی چاکهکاری لهگفل خزم لهپاش پلموپایمی دایك و باوك هاتوووه" چونکه قورئان له رینماییکانیدا پله به بله دیته خواره وه له بهرزه وه بیز نیزمتر، بههییه وه پمیوهندی مروقایه تیهکان روون ده کاتهوه و پلهیان دهست نیشان ده کات، له دایك و باوك دهست پیده کات پاشان خزم و کهس پاشان همتیو و همژار و ریبوار و دراوسی، که لموی بازنهی گورپانی چاکهکاری بمرفراوانتر دهبیت و سمره تا نزیکان پاشان نموانمی له خوارتر دین ده گریتهوه تا ده گاته هموو خاوهن پیروستیهکان له خیزانی مروقایهتی گهوره، نیسلام لمو قوناغیهندیه دا حمز و ناره زووی مروقایهتی لهبرچاو گرتووه و بموه دهستی پیکردووه که لهپیشتره بوی به چاکهکردن لهگهلی، وه ک پیاده کردنیک بو به بهرنامه می نیسلام له ریکخستنی کومه لگهی نیسلامی، که وایکردووه سمرپهرشتی کومه لایهتی له چوارچیوه ی خیزانه وه دهست پیبکات، پاشان فراوانتر دهبیت بو بازنهی خزمایهتی، پاشان ده چیته ناو بازنهی کومه لایهتی به به ی زوره ملی ته نها بو ناسانکاری، به مهش دامه زراوی و سوز ده رخستن و به زهبی به یه که داهاتن له نیوان ناده میزاده کان جیبه جی ده کات، تا دامه زراوی و سوز ده رخستن و به زهبی به یه که داهاتن له نیوان ناده میزاده کان جیبه جی ده کات، تا خوشی و گهشبینی و به خته وه ری له ژبیان بلاوبییته وه.

یه کی له و ریزانه ی نیسلام به خشیوویه تی به خزمایه تی وایکردووه پهیوه نییه که یه کی بی له بنه ما سه ره تاکانی ئیسلام و بنه ره ته گهوره کانی شهم ئاینه ی بی بر مرقایه تی هیناویه تی، ملکه چبوونی پیغه مبه ری بی فه رمانی خوا وه ک روونکردنه وه یه بو و بی بنه ما و بنیچینه کانی ئه م ئاینه نوییه و رینمایی کانی، و وایکردووه ثه و ریزه ی به خزمایه تی دراوه ببیته دیار ترین و روونترینی ریننمایی و فه رمانه کانی شهم شهریعه ته پیروزه، شهم شته ده بینی له فه رموووده دریژه کهی ابی سفیان له گهل هرقل، کاتی هرقل له ابی سفیانی پرسی: پیغه مبه ره که تان فه رمانی چیتان پیده کات؟ وتی: ((ده لی: ته نها الله به مرستین، هیچ هاوبه شیکی بی بریار مه ده ن وازبینن له وی باب و باپیرانتان ده یانوت، فه رمانهان پیده کات به نوید کردن، راستگویی، داوین باکی، گهیاندنی پهیوه ندی خزمایه تی) متفق علیه. ریاض الصالحین: ۵۱.

پهیوهندی خزماییهتی له ریبزی ریّنمایی گهوره کانی تری ئهم ئاینه بیّگهرده هاتوووه وه که یه کتاپهرستی و نویّژکردن و پابهندبوون به راستگویی و داویّن پاکی. لیّرهوه پهیوهندی خزمایهتی دهبیّته دیارترین جیاکهرهوه کانی ئهم ئاینه که ئهبوسفیان چرپاندی به گویّی هرقبل لهو کاتهی یه که بهاره لهبارهی ئیسلام پرسیار ده کات و دهیهویّت له گرنگترین ئهو شتانه تیّبگات که هیّناویهتی.

له ابی ایوب الانصاری هاتوووه: پیاویک وتی: ئهی پیغهمبهری خوا، کاریکم پینیلی بمخاته بهههشت، فهرمووی: ((تهنها الله بپهرسته و هاوه للی بو بریار مهده، نویژه کانت بکه، زه کات بده، پهیوه ندی خزمایه تی بگهیه نه)) متفق علیه. ریاض الصالحین:۱۹۵.

چهنده مهزنه پهیوهندی خزمایهتی! چهنده سهنگین و قورسه له تهرازووی کردهوه چاکهکانی مرزقا ئهوه تا لهگهل پهرستنی خوا و یهکتاپهرستی و نویژ و زهکات هاترووه، کهواته له کردهوه ههره بهرزه چاکهکانه که خاوهنهکهی دهخاته بهههشت و له ئاگر دهیپاریزی.

ئەنەس ، دەلىن: پىغەمبەر ، فەرمووى: ((ھەركەس حەزبكات رزق و رۆزى فىراوان بىنت، تەمەنى درىن و بە فەر بىنت، با پەيوەندى خزمايەتى بگەيەنى)) متفق عليه. شرح السنه ١٩/١٣.

ابن عمر الله دهیوت: ((هدرکهسێ له پدروهردگاری بترسیێ و پدیوهندی خزمایهتی بگهیهنێ، مردنی دوادهکهویٚت، مالێی زوّر دهبیٚت، کهس و کاری خوٚشی دهویٚین)) البخاری فی الادب المفرد ۱٤٠/۱.

گهیاندنی پهیوهندی خزمایهتی وه کون له پیاو داواکراوه ناوههاش له نافرهت داواکراوه، فهرمانه که نازاسته مروّقی موسلمان کراوه چ پیاو بی چ نافره ت، وه کوو نهرکه شهرعیه گشتییه کانی تر. لهم روانگهوه نافره تی موسلمانی پاریّزکار راسگوّیانه و گهرم و گوّرانه رووده کاته گهیاندنی پهیوهندی خزمایه تی، نهرك و کار و سهرقالیه کان و بهرپرسیاریه تیه کان ههرچهنده زوّر بن له گهیاندنی نهم پهیوهندی یه داینابرن.

ئافرهتی موسلمانی تیکهیشتوو دهزانی گهیاندنی پهیوهندی خزمایهتی مایهی خیّر و فهره بو رزق و تهمهنی، میهر و سوّزیّکی خواییه که له دونیا و دواروّژ دهیگریّتهوه، ههروا مایهی دهستکهوتنی خوّشهویستی خه لا و ناوبانگی باشه، به پیّچهوانهوه پچراندنی شهم پهیوهندییه دهبیّته هوی به دبهختی و به لا و رق لی بوونه ی خوا و خه لاک، به هویههوه ش له به ههشت دوورده کهویّتهوه، وه ک پینهمبهر شد ده فهرموووی: ((ناچییّته به ههشت کهسیّک پهیوه ندی خزمایه تی بپچریّنیی)) متفق علیه. شرح السنه ۲۹/۱۳. ئافرهتی موسلمان دهبی بزانی په همهتی خوا قه ده کری و ده گیری ته ده کوی و ده گیری ته ده کوی به یوه ندی خزمایه تی ده پچپینی، میهر و به زهبی خوای به سهریدا ناباری، ته نانه ت به سهر شهو کومه لا و گهله شداناباری که که سیکی تیابیت شهم پهیوه ندیه ی پچپاندبی. وه که هاتوووه له فه رموووده ی بوخاری له الادب المفرد ۱۶٤/۱ که پیغه مبهر کشده ده فه رموووی: ((په همه ت و میهری خودا داناباری ته سهر کومه ل و گهلیک که سیکی تیابیت پهیوه ندی خزمایه تی پچپاندبی)).

بزید ابو هریره لدیدکی له کۆرهکانیدا له شدوه کدی رۆژی پینج شدممه واتا شدوی هدینی وتی:
سورم لدسدر ئدوه ی هدرکدسیک پدیوه ندی خزمایدتی پچراندووه له نیومان هدلسین. بدلام که س
هدلندستا، سی جار ئدمدی دوباره کردهوه، پاشان کوریک هدلسا چووه لای پوریکی که چدندین
سالا بوو سدردانی ندده کرد، کاتی لینی چووه ژوورهوه، پوری وتی: ئدوه چی توی هینایه سدردانی
من برازاکدم؟ وتی: گویم له ابو هریره بوو واو وای دهوت، وتی: دهبگدریوه لای و لینی بپرسه
لدبدرچی وای وتووه؟ ابو هریره وتی: گویم له پیغدمبدر شی بوو ده یفدرمووو: ((کردهوه کانی مروّق
هدموو ئیواره یدکی روّژی پینج شدممدی شدوی هدینی ده خریته بدرده ستی الله، کردهوه ی که سیک وهرناگیری که پدیوه ندی خزمایدتی پچراندووه)) البخاری فی الادب المفرد ۲/۱ ۸ ۲۵۱.

به راستی نه مه به لایه کی گهوره یه دوچاری نه و که مه ده بینته وه که پهیوه ندی خزمایه تی ده پچرینی، کاتی نزا ده کات گیرا نابیت، کار و کرده وه کانی به رز نابین به دوای ره حمه تی خواوه یه که چی ره حمه تی خوا لیمی دوورده که ویته وه، له م روانگهیه وه هه رگیز نابی نافره تیك ئیسلام تیکه لی بووبی پهیوه ندی خزمایه تی بپچرینی.

پچراندنی نهم پهیوهندییه و ستهمکردن. جا چ ستهمیّك دژوارتره له لهیه ترازاندنی زنجیرهی خرمایهتی و پچراندنی گریّکانی خوّشهویستی لهنیّوان کهس و کار و نزیکان؟!.

پینغهمبهر ه ده ده ده ده دووی: ((خزمایه تی (الرحم) سکالا ده کات له لای خودای میهره بان و ده لی: خوایه من سته مم لینکراوه، خودایه منیان پچراندوه، خودایه من وا...، خواش وه لامی ده داته وه: نایا رازی ده بیت پهیوه ندیم بپچرینم له گه ل نه وه ی پهیوه ندیت ده پچرینی و بیگه یه نه له گه ل نه وه ی ده دا که لا نه وه ی ده دا که ل نه وه ی ده داگه یه نیخ کی البخاری فی الادب المفرد ۱۹۲۸.

له فهرموووده یه کی قودسیدا پیغه مبه ر که ده فه رموووی: خودا ده فه رموووی: ((من میهره بسانم، من خزمایه تی (الرحم)م دروستکردووه، له چاوگی ناوی خزم ناوم لیناوه، هه رکه سی بیگه یه نی ده یک یا ده یک یا البخاری فی الادب المفرد ۱۳۲/۱.

لهم دهقانه جهختکردنیّکی ناشکرا ههیه لهسهر ئهوهی کهسیّك پهیوه ندی خزمایه تی بگهیه نی بهخته وه دهقانه جهختکردنیّکی ناشکرا ههیه لهسهر ئهوهی که ناشکرا و چیّژی پهزامه ندی و پههمه تی خوا ده کات. که سیّکیش ئهم پهیوه ندی یه بپچپیّنی بهدبه خت و چاره پهش و دابراوه له پهروه ردگاری و بیّبه شه له لیّبوردن و پهزامه نییه کهی.

ئافرەتى موسلمان بەپنى رينمايى ئىسلام پەيوەندى خزمايەتى دەگەيەنى

ئافرهتی موسلمانی رووناکبیر ههمیشه پهیوهندی ههیه لهگهل خزمانی، هیچ سهرقالیه و ئهرکیّکی دایکایهتی و مال له گهیاندنی ئهم پهیوهنییه بی ناگای ناکات، کاتی سهردانه کانی ریّك دهخات به پیّی پلهبهندی له ئیسلام له نزیکترینیان دهست پیّده کات، سهرهتا سهردانی دایکی ده کات، پاشان باوکی، پاشان ئهوانی تر له نزیکهوه تا بهرهو خوارتر، پیاویّك هاته لای پیخهمبهر قوی: ئهی پیخهمبهری خوا، کی له پیّشتره به چاك هاوریّتی کردنی؟ فهرمووی: ((دایکت، پاشان دایکت، پاشان دایکت، پاشان دایکت، پاشان دایکت، پاشان دایکت، پاشان دایکت، پاشان باوکت، پاشان ئهوانهی له خوارترن)) متفق علیه. ریاض الصالحین: ۱۸۹.

ئافرهتی موسلمان: چاکهکردن لهگهل خزمان و نزیکان دوو پاداشتی ههیه، پاداشتی خزمایه هتی و پاداشتی خیرکردن، ئهگهر ئافرهت دهولهمهندبوو با یارمهتی نهوانه بدات که پیویستیان به پارمهتییه، بهمهش ئهو دوو پاداشته دهباتهوه و دلی خزمانیشی پردهبیت له خوشهویستیه کهی، ههر ئهوهشه ئیسلام هانمان دهدات لهسهری و پیغهمبهریش شی بانگهوازی بو ده کات، وه ك لهو فهرمهوودهیهی زینب خیزانی عبدالله بن مسعود ده یگیریتهوه که پیشتر ئاماژهمان پیکردبوو.

هدروا پینغهمبهر ه ده ده ده ده دووی: ((خیر به هه ژار خیریکه، وه به خزم دوو خیسره: صهده قه و گهیاندنی پهیوه ندی خزمایه تی یه)) الترمذی ۸٤/۲.

له صحیحی بوخاری هاتوووه، مهیونهی کیچی حارث دایکی باوه پرداران، ههوالی نارد بو پیغهمبهر که که نهم کهنیزه که کهی خوی نازاد کردووه بی نهوهی مولهت وه رگری. جا کاتی نورهی شهوی مهیونه هات به پیغهمبهری و وت: نهی پیغهمبهری خوا زانیوته کهنیزه که کهی خوم نازاد کردووه؟ فهرمووی: ((واتکردووه؟)) وتی: به لین، فهرمووی: ((نهگهر بتبه خشیبووایه خالوانت پاداشتت گهوره تر ده بوو)) متفق علیه. شرح السنه ۱۹۵/۲.

پیغهمبهر الله ههموو دهرفهت و بونهیه کدا جهختی ده کرده وه لهسهر له پیشتربوونی نزیکان به چاکه کردن له گه لیّان، کاتی نهم نایه ته دابهزی: ﴿ لَن تَنَالُواْ البِرَّ حَتَّی تُنفِقُواْ مِمَّا تُحِبوون.... ﴾ ال واتا: ناگهنه پلهی چاکه کاری راسته قینه تا نه به خشن له و شتانهی لاتان خوشه ویسته... ﴾ ال عمران: ۹۲، ابو ته لخحه هاته لای پیغهمبهر الله و وتی: نهی پیغهمبهری خوا، خودا ده فه رموووی: ﴿ لَن تَنَالُواْ البِرَّ حَتَّی تُنفِقُواْ مِمَّا تُحِبوون... ﴾ وه خوشه ویسترین مالم له لای مسن (بیرحاء) ه بیرحاء باخیکی خورما بوو شهوه کردمه صه ده قه بو خوا به نومیدی چاکه کهی و هه لاگرتنی بوم له لای خوا، دهی نهی پیغهمبهری خوا، چونی به باش ده زانی هه لاس و کهوتی پی بیکه، پیغهمبهر شه فهرمووی: ((ئهمه مالیّکی پر له قازانجه، نهمه مالیّکی پر له قازانجه، وه نهوه ی و تت بیستم، من وای به باش ده زانم که بیده یته نزیکانت، ابو ته لخمه و تی: وا ده کهم نهی پیغه مبهری خوا، جا بو ته لخه دا به شبه دا به شیکرد به سهر نزیکانی و ناموزایانی)) متفق علیه. شرح السنه ۱۸۹۸.

پینعهمبهر ها له رینی رینمایی کانی چوویه ناو ناخی روزگار، کاتی ناموزگاری هاوه لانی کرد سهباره ت به خه لاکی میصر له و فهرموووده یه ی مسلم گیرایتیه وه: ((نینوه میسر رزگار ده که ن خاکیک قیراط دراویانه، کاتی رزگارتان کرد، له گه ل خه لکه که ی چاکه کار بن چونکه خاوه ن په یمان و خزمی ئیمه ن یا فهرمووی: خاوه ن په یمان و خه زورانی ئیمه ن) مسلم ۹۷/۱۹. زاناکان له راقه کردنی ئه م فهرموووده یه دا ده لین: خزمایه تیه که به هوی ئه وه یه که هاجه ره ی دایکی اساعیل لهوانه، خه زورایه تیه کهش به هوی ئه وه یه که ماریه ی دایکی ابراهیمی کوری پیغه مبه را ها لهوانه.

کاتی ئافرهتی موسلمان گویبیستی ئهم رینمایی بهرزهی پیغهمبهر هی دهبیت، زیاتر رووده کاته خزمانی، خوشهویستی و سوزی بیوینهیان پیشکهش ده کات، بهرده وام سهردانیان ده کات و چاکهیان له گهل ده کات.

پەيوەندى خزمايەتى دەگەيەنى ئەگەرچى ناموسلمانىش بن

نافرهتی موسلمان سهیری رینمایی ناینه که ده کات، دهبینی به هنری لیبورده یی و هه سته مرق فایه تیه کهی زیاتر شکودار ده بی کاتی ناموژگاری ده کات به گهیاندنی پهیوه ندی خزمایه تی له گه لا خزم و که س نه گهرچی ناموسلمانیش بن، له و فهرموووده ی عبدالله بن عمر بن العاص ده یگیریته وه، وتی: گویم له پیغه مبه ر گل بوو به ناشکرا و بی پهرده ده یفه مرمووو: ((به دهی فلانه که س خوشه ویست و پالپشتی من خوا و باوه پردارانی چاکن، به لام پهیوه ندی خزمایه تیان له گه لامدا هه یه و منیش ده مهویت به چاکه و به و شیوه شایسته یه بیگه یه نیم که السنه ۲۹/۱۲.

کاتی نهم نایه ته دابهزی: ﴿وَأَنذِر عَشِیرَتَكَ الأَقرَبِین. واتا: خزمه نزیکهکانت هزشداربکهوه و بیانترسیّنه ﴾ الشعراء: ۲۱٤، پیّغهمبهر ﷺ بانگی قورِهیشی کرد، ئهوانیش کوّبوونهوه، بهگشتی و بهتایبهتی بانگی کردن و فهرمووی: ((ئهی بهرهی کهعب بن لوئهی، خوّتان له ئاگر رزگاربکهن. ئهی بهرهی عهبد شهمس، خوّتان له ئاگر رزگاربکهن. ئهی بهرهی عهبد شهمس، خوّتان له ئاگر رزگاربکهن. ئهی بهرهی هاشم خوّتان له ئاگر رزگاربکهن. ئهی بهرهی هاشم خوّتان له ئاگر رزگاربکهن. نهی بهرهی هاشم خوّتان له ئاگر

رزگاربکهن. نهی بهرهی عبدالمطلب، خوّتان له ئاگر رزگاربکهن. ئهی فاتیمه، خوّت له ئاگر رزگاربکهن. ئهی فاتیمه، خوّت له ئاگر رزگاربکه" چونکه من لهلای خوا بوّ ئیوه هیچ شتیکم پیناکری و دهسه لاّتم نییه، تهنها نهوه نه بین و منیش وه کوو شایسته یه ئه م پهیوه ندی یه ده گهیه نم و مافی خوّی ده ده م)) مسلم ۷۹/۳.

ثهم رینماییانه چووبوویه ناخی گویی موسلمانان و جینگای خوی لهناو دلیّان کردبوویهوه" بوّیه ابن عبدالبر له (الاستیعاب) وه ابن حجر له (الاصابه) ده گیرنهوه که کهنیزه کیّنکی صهفیهی دایکی باوه پرداران هاته لای (عصر هی) شهمیری باوه پرداران و وتی: شهی شهمیری باوه پرداران، صهفیه پوژی شهمهی خوّش دهویّت و سهردانی جوله کهش ده کات. عصر هی ناردی به شویّن صهفیه و لهم باره وه لیّن پرسی، شهمیش وه لاّمی دایه وه: ههرچی شهمهیه شهوا خوّشم نهویستووه لهو کاته وهی خودا بوّی گوریومه ته وه به پروژی ههینی، وه ههرچی جوله کهشه شهوا پهیوه ندی خزمایه تیم لهگهلیّان ههیه و پهیوه ندیه ده گهیه نم، پاشان پوویکرده کهنیزه که کهی و لیّی پرسی سهباره تا به و پالنه رهی وای لیّکردووه شهم درویه بکات؟ کهنیزه که که وه لاّمی دایه وه: شهیتان شهم کاره ی پیّکردم! وه لاّمی صهفیه شهوه بوو: برو تو نازادی (۱).

⁽١) الاستيعاب ١٨٧٢/٤، وابن حجر في الاصابة ١٢٧/٨.

ئیسلام هانی چاکه کردنی داوه له گهل دایك و باوك، ئه گهرچی بی باوه پیش بین، ههروا هانی چاکه کردن ده دات له گهل خزمان ئه گهرچی به هه مان شیّوه بی باوه پین، له پوانگهی لیّبورده یی مروّقایه تی و ثه و سوّزه ی که نه م ثاینه بی هه موو خه لکی هیّناوه، که ده فه موووی: ﴿وَمَا أُرسَلْنَاكَ إِلاَّ رَحَمَةً لِلْعَالَمِینَ. واتا: ئیمه توّمان ته نها وه کوو میهر و ره همه تیّك ناردووه بی هه موو جیهان الانبیاء: ۱۰۷.

له واتا بمرفر اوانهكهي پهيوهندي خزمايهتي تێڪهيشتووه

ئافرهتی موسلمان دهزانی پرووهکانی گهیاندنی پهیوهندی خزمایهتی زوّرن، بوارهکانی بهرفراوانه، شیّواز و پروالهتهکانی جوّراوجوّره: جاری به بهخشینی پاره دهبیّت بوّ لادانی ههژاری و پرکردنهوهی پیّویستی و لادانی بهلاّ، یا به سهردانیّکی پر له سوّز دهبیّت که پهیوهندییهکانی خزمایهتی بههیّز دهکات و کانی خوشهویستی دهتهقیّنیتهوه، ههندی جار به وشهیه کی چاك و زهردهخهنهیه کی پر له سوّز و پیّشوازیه کی گهرم دهبیّت، یا به ناموژگاری و دلّسوّزی و فیداکاری دهبیّت، ههروا گهیاندنی نهم پهیوهندییه به کاری تری خیّر و چاکه دهبیّت که سوّزی مروّقایهتی پتهودهکات و همستی بهیه کهوه ژیان و بهزهیی و گونجان و خوشهویستی و سوّز لهنیّوان خزمان گهشه پیّدهدات.

بۆ ئەم مەبەستانە رىنىمايى پىغەمبەر الله ھانىدەرە لەسمەر بىەردەوامبوونى ئىم پەيوەندىيىك، ئەگەرچىيى لىمە سادەترىن شىيوە و كىمەترىن خىمرجى دابىت، وەك دەفسەرموووى: ((ئىاودىرى خزمايەتىتان بكەن ئەگەر بە سەلامكردنىش بىت)) البزار ٣٧٣/٢.

يهيوهندي خزمايهتي دهگهيهني نهگهرچي نهوان سهرداني نهكهن

ئه و ئافرهته موسلمانهی که گیانه که ی تیراوبوه له رینمایی شهم ئاینه پهوایه پهیوه ندی خزمایه تی ده گهیه نی نه گهرچی ئه وان بیپ چرینن، هه رگیز وه کو شه وان مامه له ناکات کاتی سه ردانی بکهن سه ردانیان بکات و که سه ردانی نه کهن سه ردانیان نه کات چونکه شافره تی موسلمان هه رده م پهیوه ندی خزمایه تی ده گهیه نی و مه به ستیشی دلسوزیه بو خوا و ده ستکه و تنی پاداشته و، چاوه پوانی به رامبه رئیه، یان بونه و هی سه ردانی بکه نه وه، به مه شه به سوی کردار و

ر دوشته که ی غونه یه کی به رز له ر دوشتی بلندی مروقایه تی دینیته و ه که ئیسلام هه میشه سووربووه له سه ر در که داکوتانی له ناخی موسلمانان. گهیشتن به م ناسته کاریکی ئهسته مه ته نها بو ئه وانه نه بیت خودا رینمایی کردون و ده روونیان ملکه چبووه بو ر در زامه ندی خودا، ئه م جوره ئافره ته موسلمانه به رزانه کردار به م فه رموووده یه ی پیغه مبه ر که ده که نه ده فه رموووی: ((به و که سه ناوتری پهیوه ندی خزمایه تی گهیاندووه کاتی سه ردانی بکه ن سه ردانیان بکاته وه، به لکو نه و که سه پهیوه ندی خزمایه تی گهیاندووه کاتی پهیوه ندی له گه ل ده پهرینن، ئه م سه ردانیان ده که ته پهیوه ندی یه که ده گهیه نین) فتح الباری ۲۳/۱۹.

ئه مه یه نه و خوره و شته به رزه ی مر قایه تی که ئیسلام ده یه وی پیاو و نافره تی موسلمان بیگاتی له مامه لای له گه لای پیغه مبه را هی و تی: شهی پیغه مبه ری خوا، من خزمانیکم هه ن سهردانیان ده که م و سهردانم ناکهن، چاکه یان له گه لا ده که م خرابه م له گه لا ده که م خرابه م له گه لا ده که نه به رامبه رم نه نام و نه زانن، پیغه مبه را هی فه رمووی: ((ئه گه روه له چن نه ده لینی وابیت، نه وا وه ک نه وه وایه گلی گه رمیان ده رخوارد بده ی، وه له لایه ن خواوه ش پشتگیری و یارمه تی ده رت ده بی له سه ریان تا له سه ریان اله به را م بینی)) مسلم ۱۱۵/۱۹.

ئای له خزمایهتی! چهنده قورسه کیشی گهیاندنی نهم پهیوهنییه له تهرازووی بهندهی باوه پردار! چهنده به دبه ختن نهوانهی نکولی لیخه کهنا نهوانهی پهتی خوشه ویستیه کهی ده پهچپینن! چهنده مهزنه پاداشتی نهوه ی دهیگهیهنی و ئارام ده گری لهسه ر مامه لهی وشك و پهچپانی خزمانی بهرامبه ری! به جوریك خوا به پشتیوانی خوی کومه کی ده کات و به سهریانی زال ده کات و دلنی پرده کات له نارام گرتن بهرامبه ر به نهزیه ته کانیان، سه قام گیر و خوراگری ده کات لهسه ر به رده وام ده ستگرتنی به م خوره و شته مروقایه تیه ناوازه یه.

لیّره وه نافره تی موسلمانی راستگو له ههموو کاتیّك پهیوه ندی خزمایه تی ده گهیه نی و نایپچریّنی. به نومیّدی بهرده وامبوونی میهری خوا لهسهری، پیّغه مبهر هی ده فهرموووی: ((خزمایه تی (الرحم) نووساوه به عهرشی خودا و ده لیّ: ههرکه سیّ بمگهیه نیّ، خودا پهیوه ندی له گه ل

بگەيەنى، وە ھەركەسى بمپچرىنى، خودا پەيوەندى لەگەل بېچرىنىي)) متفق علىد. رياض الـصالحين:

٨ ئافرەتى موسلْسان لەگەل دراوسىڭلانى

ئافرەتى موسلمان چاكەكار و بەسۆزە بۆ دراوسيكانى

رينمايي ئيسلام به چاكهكردن لهكهل دراوسي بهرجهسته دمكات

ئافرهتی موسلمان تیکهیدشتووه له رینمایی به رزی ئیسلام له هاندانی گه رم و گوری و ئاموژگاری توندی سه باره ت به دراوسی، ته نانه ت پله و پایه یه وای بی داناوه له پایه کانی پهیوه ندی یه مرزی یه کان که پیشتر مرزقایه تی له هیچ ئاینیکی تر نه ناسیووه، وه ک خودا ده فه مرووی: ﴿وَاعبُدُواْ الله وَلاَ تُشرِكُواْ بَهَ شَیئًا وَبِالوَالِدَینِ إحسانًا وَبِذِی القُربَی وَالیَتَامَی وَالمَسَاکِینِ وَالجَارِ ذِی القُربَی وَالجَارِ الجُنُبِ وَالصَاحِبِ بَالجَنبِ وَابنِ السَّبِیلِ وَمَا مَلَکَت أَیَانُکُم.... واتا: ﴿ته نها الله بپه رست و هیچ هاوبه شیکی بی بریار مه ده ن و له گه ن دایك و باوکانتان چاکه کار بن هه روا له گه ن خزم و نزیکان و هه تیوان و که م ده رامه تان و دراوسینی خزم و دراوسین ناخزم و هاوری گه شت له کاری چاکه و ریبوار و نه و کویلانه ی له ژیر ده ستتانن ... ﴾ النساء: ۳۲

لهم روانگهیهوه ههرکهسیک لهته ک مروقی موسلمان بیت مافی دراوسییه تی لهسهره، ته گهرچی پهیوهندی خزمایه تی تا تاینی له نیوانیاندا نهبیت، لهمهشهوه ریزلینانی دراوسی و بهرزراگرتنی پهیوهندی دراوسیتی لهشهرعی تیسلامی شکودار به دی ده کریت.

پێغهمبهر ﷺ دهفهرموووێ: ((جبريل - ع - لهبارهی دراوسـێ هێنـده ڕايـسپاردم تـا وامزانـی ميراتی لێدهگرێ)) متفق عليه. شرح السنه ٧١/١٣.

ئهمه ئهو پلهوپایه بهرزهیه که دراوسی ناسیویهتی له شهرعی ئیسلام" بۆیه پیغهمبهر گله له ههموو بۆنهیهك فهرمانی ده کرد به چاکه کردن له گهل دراوسیّ. ابو امامه گه ده لّـیّ: ((گویّم له پیغهمبهر الله بوو، که لهسهر حوشتره لوت براوه کهی بوو له حهجی مالئاوایی، دهیفهرمووو: سهباره ت به دراوسیّ راتانده سپیرم، زوّر ئهوهی دوباره کردهوه، تا وتم: میراتی لیّده گریّ)) الطبرانی (مجمع الزوائد ۱۳۵/۸).

ههروا پیّغهمبهر گش دهفهرموووی: ((ههرکهسی باوه پی به خوا و به پوّژی دوایی ههیه با چاکه کار بی لهگهل دراوسیّکهی، وه ههرکهسی باوه پی به خوا و به پوّژی دوایی ههیه با پیّز له میوانی بگری، وه ههرکهسی باوه پی به خوا و به پوّژی دوایی ههیه با قسمی خیّر بکات تهگهر نا بی دهنگ بیّ)) متفق علیه. ریاض الصالحین: ۱۸۵.

له گیرانه و هیه کی تری بوخاری: ((ههرکهسی باوه ری به خوا و به روّژی دوایی ههیه با ئازاری دراوسی کهی نه دات...)) فتح الباری ٤٤٥/١٠.

دهبینین له سهره تای ئهم فهرمووودانه و پایسپاردین به چاکه کردن له گه ل دراوسی، وه ئه م چاکه کاری یه به نیشانه یه ک نیشانه کانی باوه پربوون به خوا و به پۆژی دواییه و بهرهه می که له بهرهه مه چاکه کانی.

ئەوەي بۆ خۆي پێى خۆشە بۆ دراوسێكانى پێى خۆشە

ئافرەتى موسلمانى بىندار دلانەرمە، سنگ فراوانە، سروشت خۆشە، دراوسىنى خۆش دەويىت، زۆر ھەستىارە لە ھەرچى ئەزىەتيان بدات يا رىزيان بريندار بكات يا ئازاريان پىخبىگەيەنى، خىسرى بىۆ دەويىن وەك چۆن خىرى بىز خۆى دەويىت، بە خۆشىيەكانيان دلاخۆشە، بە ئازاريان دلاتەنگە، لەم فەرمووودەيە باش تىگەيشتووە كە دەفەرموووى: ((كەسىنكتان باوەرناھىنى تا ئەوەى بۆ خۆى پىنى خۆش بىنى خۆش بىنى) متفق علىه. شرح السنە ١٠٠/٣٠.

له گیّرانهوهیه کی مسلم له ئهنهسهوه له پینهمههرهوه هی فهرمووویه تی: ((سویند بهوهی گیانی منی بهدهسته بهندهیه ک باوه پناهینی تا ئهوهی بو خوّی پیّی خوّشه بو دراوسیّکه شی یا فهرمووی بو براکه شی پیّی خوّش بیّت)) مسلم ۱۷/۲.

نافره تی موسلمان له یادی ناچیت ماوه ماوه به خشین و دیاری پیشکه شبه دراوسیکانی بکات، یان ههندی له و چیشته ی بز بنیری که بزنی بزیان ده چیت و ده زانی نهوان له توانایان نییه وه ک نهم چیشته ناماده بکهن، تاوه کوو نه و گونجانه کومه لایه تیه بیته دی که پیغه مبه را هانی داوین له سه می له فه رموووده ی ابا ذر هی که ده فه رموووی: ((نه ی نه با ذر ، نه گهر شله یه کت لینا ناوه که ی زور بکه و بو دراوسینکه شتی بنیره)) مسلم ۲/۲۷۲.

له گیرانهوه یه کی تر: ((ئه گهر شله یه کت لی نا ناوه که ی زور بکه، پاشان سه یری مالی دراوسیت بکه و به چاکه ههندیکیان بو ببه)) مسلم ۱۷۲/۹.

ئافرهتی موسلمانی دینداری ویژدان زیندوو بهرگه ناگری ببینی دراوسینکهی نهبوون و کهم دهرامهتن و دهستیان بو دریژ نهکات، یا شتیک له خوّراک و پیویستی تریان بو بنیّری، بهتایبهتی ئهگهر به خوّی ههبوون و دهولهمه ندبوو و خودا له به خشش و خوّشیه کانی ژیانی پیّدابوو، له کاتیکا نهم فهرموووده یه دهبیسی: ((باوه ری به من نه هیّناوه نهوه ی به سکی تیّره وه مجهوی له کاتیکا دراوسینکه ی له تهنیشتیه وه برسی یه، وه نهویش به حالی ده زانی) الطبرانی والبزار (مجمع الزوائد ۱۹۷۸).

وه: ((باوه ری ته واو ناهیننی ئه وه ی به خوی تیره و دراوسینکه ی برسی یه)) الطبرانی وابو یعلی (مجمع الزوائد ۱۹۷/۸).

بهپێی توانای خوٚی لهگهل دراوسێکانی چاکه دهکات

ئافرهتی موسلمان چاکه لهگهل دراوسیّی ده کات ئهگهر به شتیّکی که میش بیّت، وه لهبهر فیز و شهرم خیری کهم ناگیریّتهوه بهبیانووی ئهوه ی بلیّیت: جوان نییه ئهو شته کهمهی پی بهخشم تا ئهوکاته ی شتیّکی گونجاوتر و زورتر دهبهخشم، بهمهش دراوسیّکه ی لهو خیّره بهردهسته بیّبهش

ده کات به تومیدی خیری کی زوری چاوه پوان که له وانه یه هه ر به ده ستی نه که ویت و ده رف ه تی خیره که شی له کیس ده چین بویه پیغه مبه ر این ده فه رمووی: ((نه ی تافره تانی موسلمان: خیرکردن به دراوسی به که م مه زانن با له قه سمی مه پیکیش بیت)) متفق علیه . شرح السنه ۱۶۱/۸

خواى گەورەش دەفەرموووى: ﴿ فَمَن يَعمَل مِثقَالَ ذَرَّةٍ خَيرًا يَرَه. واتا: هەركەسىي يــەك تۆســقالْ چاكە بكات پاداشتەكەي وەردەگريتەوه ﴾ الزلزله: ٧.

ههروا پینغهمبهر الله دهفهرموووی: ((خوتان له ناگر بپاریزن نهگهر به لهته خورمایه کیش بینت، نهگهر ئهوه شتان نهبوو ئهوا به قسهیه کی چاك)) متفق علیه. شرح السنه ۱٤١/٦.

لهم فهرمایشتانه ئهوهش تیده گهین ئهو دراوسیّیهی خیّری پیّده کریّ ئهگهر شتیّکی کهمیش بیّت، باش وایه لهبهرچاوی بیّت و سوپاسی خاوه نه کهی بکات" چونکه به سوپاسکردن لهسهر چاکه خوّشهویستی و دلّسوزی له نیّوان دراوسیّکان بلاوده بیّتهوه، سوّز و بهزه یی له ژیانیان گهشه ده کات، لهپال ئهمانهوه سوپاسگوزاری رهوشتیّکی رهسهنی ئیسلامیه، وه ک پیغهمبهر همهدم موویی: ((کهسیّ سوپاسی خهلک نه کات سوپاسی خوای نه کردووه)) البخاری فی الادب المفرد ده در ۲۱۰/۱

ئیسلام ویستی خوشهویستی و سوز له نیوان دراوسینکاندا بلاوبکاتهوه، وه رینگاکانی گهیشتنی مروق بو نیم خوشهویستی و سوزه زورن، وه این دیاری پیشکه شکردن بویه پیغهمبه را بیم خوشهویستی و سوزه زورن، وه این دیاری پیشکه شکردن بویه پیغهمبه را بیم جله وگیری کردووه له نافره ت له وه دیاری ناردن بو دراوسی یا وه رگرتن لینی به کهم بزانی چونکه نافره ت له و جوزه هه لویست و بونانه دا هه ستیاره، که له وانه یه کاریگه ری هه بی له سه ده دراوسین کانی، به مه ش سه رنجی نافره تی موسلمان راده کیشی بو لای نه وه ی گرنگه له دیاری مانا مروقایه تیه به درزه که یه تی مانای مادی و رواله تی دیاریه که، نافره تی موسلمانیش نابی بی ناگا بیت له م واتا مروقایه تیه، شه و دیاریه ی پیشکه ش به دراوسین که ی ده کات یان

پیشکه شی ده کریت به بچوکی نهزانیت چونکه له دیدی ئیسلام ناوه روّك له پیشتره له رواله ت و مادیات.

چاكه لهگهل در اوسيكاني دهكات ئهگهرچي موسلمانيش نهبن

نافرهتی موسلمان تهنها بهوه ناوهستی چاکه لهگهل دراوسیّی خزم یا موسلمانی بکات، بهلکو چاکه لهگهل دراوسیّی ناموسلمانیش ده کات، نهمهش بهییّی ریّنماییه بهرزه کانی نیسلامه له لیّبورده یی و چاکهکردن لهگهل ههموو خهلک به جیاوازی ناین و برّچوونه کانیان، بهمهرجیّك نهگهر مایهی نازار و دهست دریّژی نهبن برّ سهر موسلمانان، خودا ده فهرمووویّ: ﴿ لاَ یَنهَاکُمُ اللهُ عَنِ اللّهِ یَعِنَ لَم یُقَاتِلُوکُم فِی اللّهِینِ وَیُخرِجُوکُم مِن دیارِکُم أن تَبَرُّوهُم وَتُقسِطُواْ إلَیهِم إنَّ الله یُحِبُ الله یُحِب اوه پن، واتا: خودا قهده غهتان ناکات لهوه ی چاکه کار و داد پهروه ر بن لهگهل نهوانه ی بی باوه پن، نهوانه ی لهسهر ناین له در تان نهجهنگاون و له مال و ولاتی خوتان وهده ریان نهناون، به پاستی خودا داد پهروه رانی خوش ده ویّت المتحنه: ۸.

لهم روانگهیهوهبوو عبدالله بن عمر ئهگهر مهریّکی سهربریبوایه له خزمهتکاره کهی دهپرسی: ((ناردت بوّ دراوسی جوله که که مان؟ ناردت بوّ دراوسی جوله که که مان؟ چونکه من گویّم له پیّغهمیهر هی بوو دهیفهرمووو: ((جبریل سهبارهت به دراوسیّ هیّنده رایسپاردم تا وامزانی میراتی لیّده گریّ)) متفق علیه. شرح السنه ۷/۱۳.

چهنده بهرفراوانه بهزهیی ئیسلام به خه للکی! چهنده نهرم و نیانه له چاود پریکردنی ئهوانه ی له و نیانه له چاود پریکردنی ئهوانه ی له و نیم سیّبه دری هیّمن و ناسایشی ده و بی و ناسایشی ده و نابی و بی و نابی و بیم ناسایش و هیّمنی و دلّنیا بوون له خوّیان و نابی و مال و سامان و ناینیان و بیاون له ته در اوسیّ موسلّمانه کانیان له زوّر به کاکه ئیسلامیه کان، چیّویان وه رگرتوه له چاك دراوسیّتی کردنی موسلّمانان بویان و ریز لیّگرتنیان و مامه لله ی جوان و نازادی بیروبوّچوونیان، نهوه تا که نبسه دامه زراوه کانیان له دیرزه مانه وه له گوندی موسلّمانان لهسه در لوتکه ی چیاکان هه در ماوه،

له دهوروپستتیان به ههزاران موسلمانی لی یه که دهورهیان داون به چاودیری و پاراستن و چاکهکردن و دادپهروهری و دراوسینتی کردن به چاکه که دهورهیان دادپهروهری و دراوسینتی کردن به چاکه که د

له چاکهکردنیدا دراوسی نزیکهکان پیش دهخات پاشان ئهواذی تر

ندمه ندوه ناگدیدنی نافرهتی موسلمان له گهل دراوسی دووره کان چاکه نه کات، به لکو هدرچی له چوارچیزوهی مالیدا دهورهی دابی له دراوسینی چاك ده چیته بازنهی دراوسینیهتی و مافی دراوسینی لهسهر هدید، ندوهی پیشتر له فهرموووده که باسكرا ته نها ری کخستنیکی ئیسلامیه تیایدا پیغهمبهر هی هدستی دهروونی دراوسینی هدره نزیکی لهبهرچاوگرتووه، ندمیش به هی زور به به به به به نیوانیاندا.

ئافرەتى موسلمانى راستگۆ باشترين دراوسييه

شتیکی ناساییه نافرهتی موسلمانی راستگوی بیّدار به ناینه کهی باشترین دراوسی بیّت له ناو کومه لگه" چونکه چاکه کردن له گهل دراوسی رهوشتیکی ره سه نی نیسلامی قووله له ویژدانی نافرهتی موسلمان که پهروه رده بووه له سهر خوره وشتی ئیسلامی به رز، وه ک پینغه مبه ره ده فه رموووی: ((چاکترین هاوری له لای خوا باشترینیانه بو هاوری کهی، وه باشترین دراوسی له لای خوا باشترینیانه بو هاوری کهی وه باشترین دراوسی له لای خوا باشترینیانه بو دراوسی کهی)) الترمذی ۲۲٤/۳.

ههروا پینهه مبهر هی دراوسینی به یه کی له هو کاره کانی به خته وه ری داناوه که ده فه رموووی: ((یه کی له هو کاره کانی به خته وه ری موسلمان له دونیادا دراوسینی چاك و مال و خانووویه کی فراوان، وه ئامرازی گواستنه وه ی خوش و باش) الحاکم ۱۹۹۴.

پیشیندی چاك بدهای دراوسیّی چاكیان دهزانی، بدیدكیّ لدو بدخششاندیان هدژمار ده كرد كه بسه پاره هداناسدنگیّنریّ، یدكیّ لدو دهستكدوتاندید كه هیچ دهستكدوتیّكی دونیا هاوشانی نابیّت، میّژوو بوّمان ده گیّریّتدوه كه دراوسیّی (سعد بن العاص) ۱۰۰۰۰ درهدمی زیاتر درایه لهسه نرخی خانووه كدی، پاشان به كریاری وت: ندمه نرخی خانووه كدمه، ندی بدچهند دراوسیّتی سمعیدم لیّده كری؟ كاتیّ سعید ندم قسدیدی پیّگدیشتدوه نرخی خانوووه كدی نارد بو دراوسیّكدی و له خانوووه كدی نارد بو دراوسیّكدی

ئەمە لاپەرەي درەوشاوەي دراوسيني چاكە، دەبى لاپەرەي دراوسيني خراپ چۆن بىخ؟

دراوسیی خراپ و لاپهرهی رهشی

دهقه راسته کان جهخت ده کهنه و هسهر رهشی و تاریکی و پیوخلی لاپهرهی دراوسینی خراپ، نافره تی موسلمانیش کاتی سهیری نهم لاپه رانه ده کات له ترسی نهو ناکامه خراپانه یان ده روونی دهه دژی و ههستی پر ده بینت له رق و دوور که و تنه وه لهم جوّره خاسیه تانه.

دراوسیی خراپ له بهخششی ئیمان دامالراوه

ئه مه به سه بر به دبه ختی و چاره ره شی دراوسینی خراب که دامالری که نیعمه تی نیمان، گهوره ترین و دیار ترین نیعمه ت که ژیانی مرزد. پیغه مبه را که نه نه مایشتیدا به ته واوی جه ختی که سه کردو ته وه و هیچ نه رمیه ک و پاشگه زبوونه وهی تیانییه، که ده فه رموووی: ((سویند به خوا باوه رناهینی، سویند به خوا باوه رناهینی، و ترا: کی شهی پیغه مبه ری خوا؟ فه رمووی: ((ئه و که سه ی له خرابه و شه ری دراوسینکه ی دلنیا (ئه مین) نه بی)) متفق علیه.

له گیزانهوهی مسلم هاتوووه: ((ناچیّته بهههشت ئهوهی دراوسیّکهی دلّنیا نهبی له شهر و خرایهی)) مسلم ۱۷/۲.

چهنده تاوانیکی گهورهیه کاتی مرزق ده کهویته خراپه کاری له گهل دراوسینی و به هویه وه له به خششی ئیمان داده مالین و بیبه ش ده بی له چوونه به هه شت!!

کاتی ثافره تی موسلمانی بینگهرد نعم ده قانه ده خوینی نیته وه همرگیز به میشکی دانایه ت له هم رج بارود و خیک بیت خراپه له گهل دراوسی و پیلانگیران بو بارود و خیک بیت خراپه له گهل دراوسی و پیلانگیران بو یه کتری و ده نگ دابرین و دووبه ره کی له گهلیان له گوناهی بچووك نییه بهلکو له گوناهه گهوره کانه و نیمانت له کیس ده بات و هم وه شه له چاره نووسی دوارو ژب ده کات، نایا هیچ به لایه که همیه گهوره تر بی له نه مانی نیمان و له ده ستدانی دوارو ژب که دلی نافره تی موسلمانی بو راچله کی و ده روون و بوونی بو بهه ژی ؟

دراوسیّی خراپ ئافرەتیّکه کاروکردەوەی به هەدەر چووه

جا ئهگهر وهك راببوورد دراوسينى خراپ باوه پى له دهستبدات، ئهوا بهراستى ئافرەتىكه كاروكرده وهكانىشى بهههدەر رۆييووه، لهپاش ئهو برياره وه هيچ كرده وه يهك سوودى بىز نابينت و هيچ كاريخى چاكهى بهرزنابينته وه تا بهرده وام و سووربينت لهسهر ئازاردانى دراوسينكهى "چونكه كرده وه چاكه كان لهسهر بنه ماى باوه رپوون به خوا داده مهزرى، باوه رپوونىش به خوا ته نها وشهيهك نييه به زمان بوترى، به لاكو پياده كردنيكى وورده بىز ئهو شتانهى خوا داواى ده كات له بهنده كانى. جا ئهگهر ئافره تيك بههىزى خراپى لهگهل دراوسينكهى و بهرده وام ئازاردانى باوه پ له دهستبدات، با ئيتر به نيازى ئهوه نه بى خودا هيچ كرده وه يه كى لىخوه رگرى ههرچهنده گهورهش بىن، به لاكو كرده وه كارىگهريان نامينى، ئهگهرچى شهو و رپزژيب شى لهو كرده وه كاريگهريان نامينى، ئهگهرچى شهو و رپزژيب شى لهو كرده وه كارده وانه خهرج كردبي؛!

به پینعه مبه ر ﷺ یان وت: نهی پینعه مبه ری خوا، فلانه نافره ت شهونوین ده کات، به روزیش به روزیش به روزیش به روزیش به روزو و ده بین و ناوا ده کات، و کات، وه خیر و صهده قه ده کات، به لام به زمانی

دراوسیّکانی ئازارده دات، پیّغه مبه ر شی فه رمووی: ((هیچ خیریّکی پیّوه نییه و له کوّمه لیّ دوّزه حه)) وتیان: فلانه ئافره تیش نویژه فه رزه کان ده کات، پارچه په نیر ده کاته خیّر، به لاّم ئازاری که س نادات، پیّغه مبه ر شی فه رمووی: ((ئه و ئافره ته له کوّمه لیّ به هه شیته)) البخاری فی الادب المفرد ۲۱۰/۱.

ههروا پیخهمبهر هدره ده ده ده ده ده را ((سی که سله وانه ی مایه پووچ و بی به درهه همن: پیشه وایه ک ئه گهر چاکه ی له گه ل بکه ی سوپاست نه کات، ئه گهر خراپه شی له گه ل کرا خوش نه بی و نه بووری، وه دراوسینی خراپ ئه گهر خیر و چاکه یه کت لی ببینی ده یشار نیته وه، وه ئه گهر شه پ و خراپه یه کیش ببینی بلاوی ده کاته وه، هه روا نافره تیکیش ئه گهر له گه لی بیت و له به ره و پووی بیت ئازارت ده دات، ئه گهریش لینی و نبووی و دیارنه بووی ناپاکیت له گه ل ده کات) الطبرانی ۲۹۸/۱۸.

بهم شیّوه یه دهقه کان یه که له دوای یه که دیّن و ویّنه ی ناشیرینی دراوسیّی خراب ده کیّسن که ده روونی نافره تی موسلمانی بیّگه رد لیّی هه راسان ده بیّت، وه زوّر ناگادار و بیّداره له که و تنه ناو گوناهی خراپه کردن له گه ل دراوسیّ و زوّر دووره له وه ی پوژیّک له پوّژان ببیّته دراوسیّی خراپ، یا ناکوّکی و دوژمنایه تی، یا ئیره یی و پیلانگیران هه بیّت له نیّوان نه م و دراوسیّکانی" چونکه هه رده م نه و فه رموووده یه ی پینه مبه را هی گه گوییدا ده زرنگیّته وه که ده فه رموووی : ((یه که مورده م نه و فه رموووده یه ی پینه مبه را مبه ری یه کتر ده گرن دوو دراوسیّنه)) رواه احمد والطبرانی (مجمع الزوائد ۱۷۰/۸).

كەمتەرخەمى ناكات ئە چاكەكردن ئەگەل دراوسيكانى

نافرهتی موسلمان ته نها به وه ناوهستی خراپ ه نه کات له گه ل دراوسی کانی، به لکو هه میشه ده ستپیشخه ره بو چاکه کاری له گه لیّان تا له توانای دابیّت، له کاتی پیّویست که مته رخه می ناکات له چاودیّریکردن و ریّزگرتن و چاکه کردن له گه لیّان، له ترسی شه و هه په هستی پینه مبه ره هی که ده فه رموووی: ((چه ندین دراوسیّ له رِوْژی دوایی به ستراوه به دراوسیّکه ی و، ده لـیّ: په دروه ردگارا"

ئه مه دهرگای به رووی من داخست، چاکه و خیری له من گرته وه)) البخاری فی الادب المفرد

موسلمان له تیّروانینی ئیسلام بینایه کی به رز و توکمه یه وخشته کانی روّله ی نهم ئومه ته نه مور خشته یه و خشته ی نووسابی، خشته یه کگرتوو و توکمه بیّت و زوّر به توندی به خشته ی ته ته ته نووسابی، تاوه کوو بینایه کی توندوتوّل و به هیّر و خوّراگر ده سته به ربیّت، نه گه رنا دوچاری هه راسان و رووخان و که وتن ده بیّته وه.

پاشان ئیسلام ئدو خشتاندی دەورەداوه به شورایدکی بههیّز له تویدشووی گیان، بو پارپزگاریکردن له یه یهکگرتوویی و چهسپاوی و بهرگریهکهی، تا بینای موسلمانان ههمیشه بههیّز بیّت، هیچ هوٚکاریّك کاری تینهکات، وهك دەفهرمووویّ: ((باوه پدار بو باوه پدار وهك بینا وایه، ههندیّکی ئهوه ی پرکیشاوه و توندکردووه)) متفق علیه. شرح السنه ۲۷/۱۳.

هدروا ده فدرموووی: ((ویّندی باوه پرداران له نهوینداری و به زهیی و سوّزیان بوّ یه کتری وه ک یه ک جهسته واید، کاتی نه ندامیّکی دیّته ئیّش، هه موو جهسته بوّی به ناگا دهیّت و شه و نخونی بوّ ده کات و تای لیّ دیّت)) متفق علیه. شرح السنه ۲۹/۱۳.

ئاینیک بهم شیّوه سهیره سووربیّت لهسهر یه کگرتنی تاکه کانی زوّر پیّویستره که پهیوه ندی نیّوان دراوسیّکان توندوتوّل بکات و دایه زریّنی لهسهر بناغه ی چهسپاو له ئهوینداری و چاکه وگونجان و مامه لهی باش.

ثارام دهگری لهسهر ئازار و کهم و کورتیهکانی دراوسی

شتیکی نامونییه ئافرهتی موسلمانی رووناکبیر به ئاینه کهی ئارامبگری لهسهر ئازار و ئهزیهتی دراوسینکانی، بهرامبهر به خراپه کانیان خراپه ناکاته وه، کاتی خاسیه تینکی ناپه سندیان لی دهبینی هه لاناچی و توره نابیت، هه رگیز هه له و کهم و کورتیه کانیان بو ناژمیری و به چاویان داناداته وه، به لاکی فشار ده خاته سهر ده روونی و لییان ده بوری، پاداشتی ئه م دان به خوداگرتنه شسی له خوا

چاوه پرواند، دلنیاید لدوه ی پاداشتی ندم هدلوی پستدی لدلای خودا ون نابیست، بدلکو لدلای خودا زیاتر خوشه ویستی ده کات و په زامه ندی دهست ده که دویت، به گویری شدم فدر موووده یدی ابو ذر دی گیری پستدی ده کاته ی در اوسینیه کی خوابی هدیم و شازاری ده دا که کاته ی ده کاته ی در اوسینیه کی خوابی هدیم و شازاری ده دا که کاته ی در اوسینیه کی خوابی هدیم و شازاری ده دا که کاته ی در اوسینیه کی خوابی هدیم و شازاری ده دا که کاته ی در که کاته ی در کاته یک کاته ی در کاته ی

یه کنی له خور و و هستی کانی ئافره تی موسلمان که ئیسلام پهروه رده ی کردووه و ههستی پینگهیاندووه ئهوه یه ئارامبگری لهسه ر ئهزیه تی دراوسینی تا له توانای دابیت و بهرامبه ر ئهزیه ته کانیان چاکه بکات، به مه شهره نه به رزدینیته وه لهسه ر چاك ره فتار کردن له گه لا دراوسین، هه روا ره گی خراپه کاری و ناکوکی و رق و کینه له ده روونیان ده رده کیسین، لهسه رووی هه مه مووشیانه وه ملکه چی فه رمایشتی پینه مه مه راوسین که ده فه رموووی: ((هه رکه سی باوه پی به خوا و به روژی دوایی هه یه نه زیه تی دراوسینی نادات...)) فتح الباری ۱۰ گدی.

دهبا گویبیستی نهم فهرموووده به بن نهو نافره تانه ی بر شه پی منال هزشیان له دهست ده ده ن و جنیو و قسمی ناشیرین ناپراسته ی دراوسینکانیان ده که ن و هه موو مافینکی دراوسینیه تی له یاد ده که ن ، پهیوه ندیه کانی خوشه ویستی و ژیانی چه ند ساله و نزیکایه تی ده پچپینن له ساتیکی تو په بوندا، با نه و جوّره نافره تانه بزانن که دژی پینمایی کانی نیسلام هه لس و که وت ده که ن له باره ی چونیه تی مامه له کردن له گه ل دراوسی و رازی بوونه بین به دراوسینی خراب.

با چاوی نموانهش گوشادبی که ریزدهگرن له دراوسی و خوّیان ئارایش دهدهن به ئارامگرتن و سهنگینی و رهفتاری جوان و وهلامی خراپه به خراپه نادهنموه، به پاستی ئموانه خودا رازی بووه له رهفتاری دانا و تیّگهیشتووانهیان.

۹ ئافرەتى موسلىمان لەگەل خوشكىان و ھاوپىيانى

لمپینناوی خوا خوشیانی دمویت و هاورییهتیان دمکات

ئافرهتی موسلمان له پهیوهندیه کومهلایهتیهکانی لهگهل خوشکان و هاورییانی جیاوازه له ئافرهتانی تر نافرهتی موسلمان نهم پهیوهندیانه لهسهر بنه په برایهتی خوایی دادهمه زرینی. نهم برایهتیه خواییهش بهرزترین پهیوهنییه دهبهستری له نیوان مروّق و مروّق، چ پیاو بینت چ نافرهت. به پهیوهندی باوه په خوا که خودا له نیدوان سهرجهم باوه رداران بهستویهتی، وه که ده دهدرمووی: ﴿إِنَّمَا المُؤمِنُونَ إِخوَةً. واتا: به پاستی باوه پداران برای یه کترن ﴾ الحجرات: ۱۰.

ئهم پهیوهندییه توکمهترینی پهیوهندیه کانی دله، توندترین گریّی نیّوان دله کانه، بهرزترین پهیوهندی هوّش و گیانه.

بزید جینی سدرسورمان نبید ببینین خوشکانی لدپیناو خوا پدیوهندیان بدرده وام و توندوتؤلد، دامدزراوه لدسدر بندمای خوشه ویستی لدپیناو خوا، که بدرزترین و بینگه دردترین خوشه ویستی یه دران و بینگه دردترین خوشه ویستی به دران مرزق. ندمه نه و خوشه ویستی دامال او وید له هدرچی بدرژه وه ندی هدید، پاکه له هدرچی معبدست و نیازه، بینگه دره له هدرچی گهرد و پدله هدید، چونکه سدرچاوهی بینگه دردی و روونی و پاکیدکهی له چرای سروش و رینمایی پیغه مبدر شو وهرده گری، نه و خوشه ویستی یه تیایدا موسلمانان شیرینی باوه پر ده چیژن، پیغه مبدر شوده ده درمووی: ((سین ناکار نه گهر له هدر مرزقی هدبن شیرینی باوه پر ده چیژن؛ بدپاستی خوا و پیغه مبدی له هدموو که سین خوشتربوی، هدر که سینکی خوش بویت تدنها له بدر خوا خوشی بویت، وه پرقی ببیت هوه بگه پیت هوه سه در بین باوه پی پاش نه وه ی خودا پرزگاریکرد لینی وه که چون پینی ناخوشه فری بدریت ه ناو ناگر)) متفی علیه.

يلهويايهي ئهوانهي لهييناوي خوا يهكتريان خوش دمويت

دهقی راستی دهولهٔمهندی زورمان همیه سهبارهت به بهرزراگرتنی نهوانه ی لهپیناوی خوا یه کتریان خوش دهویّت، پیاو بن یا نافرهت، هممووی ویّنای پلهوپایه ی بهرز و ریّزداریان ده کات که خودا له روّژی قیامه ت پیّیان ده به خشیّ.

ئەوانە ئەوەندەيان بەسە خودا لەرۆژى قيامەت بانگيان دەكات: ((كوان ئەوانەى لەپێناوى مىن يەكتريان خۆشويستووه! ئەمرۆ لەژێر سايەى خۆم سـێبەريان بـۆ دەكـەم لـەو رۆژەى بێجگـە لـه سێبەرى من سێبەرىتر نييە)) مسلم ١٣٣/١٦.

گهیشتن به پلهوپایهی خوشهویستی پاك و پوختی مروّق بهرامبهر به برای مروّقی ته نها له بو مهبهستی په زامهندی خوا سهخت و دژواره، ته نها ئهوانه پنی ده گهن که دلّ و گیانیان بینگهرده، دونیا و ئهوه که دونیادایه لهبهرچاویان کهم بایه خه" بویه بهرزتربوون له شته سهرنج پاکنی شهره کانی ژیبانی مادیه و ئاره زووات و خوشیه کانی، وه خوشی تاتایی لای خوایان هه لبروارد، بینگومان په زامهندی خواش له ههمووی گهوره تره، بویه سهیرنییه پنغهمبهر که لهو فهرمووده یهی معاذ بن جبل ک لینی ده گیریته وه، به هرمووی: ((خودای بهرز و خاوهن شکو ده فهرمووی: ئهوانه ی له پیغهمبه رای هه درمووی: نهوانه ی له پیغهمبه رای و شههیدان ئیرهیان پی ده به ن به کاریان خوشویستووه له پوژی قیامه مینه به در در اندرانیان بو ههیه، پیغهمه دران و شههیدان ئیرهیان پی ده به ن) الترمذی ۲۶/۶.

هدروا ابو هریره شه له پینه مبه ره ه ه ده گیریته وه فه رموویه تی: ((پیاوی سه ردانی برایه کی کرد له ناواییه کی تر، خوداش له سه ره رینگای فریشته یه کی بی نارد، کاتی پینی گهیشت و تی: بی کوی ده چی؟ و تی: ده چمه لای برایه کم له م ناواییه، و تی: ده چی پاداشتی چاکه یه کی بده یته وه؟ و تی: نه خیر، ته نها له پیناوی خوا خوشم ویستووه، و تی: ده ی من له لایه ن خواوه نیر دراوم بی تو تا پیت بلیم: به راستی خودا توی خوشویستووه و ه کون تو له پیناوی خوا نه و تخوسیستووه)) مسلم ۱۲٤/۱۸.

پیغهمبهر ها دهیزانی خوشویستنی پاك و بیگهرد چهنده کاریگهره لهسهر بههیزکردنی کومهلگه مروّییهکان و بهرزکردنهوهی و بهختهوهرکرنیان" بوّیه نهنهس ده لنیّ: پیاویّه لهلای پیغهمبهر ها بوو، پیاویّکیش به لایاندا تیّپهری، پیاوه که وتی: نهی پیغهمبهری خوا من شهو پیاوهم خوش دهویّت، پیغهمبهری ها فهرموووی: ((نایا پیّت راگهیانهووه؟)) وتی: نهخیر، فهرمووی: ((دهی پیّی بلیّ))، ننجا پیاوه که شویّنی کهوت و وتی: من لهپیناوی خوا توم خوش دهویّت، نهمیش وتی: نهو کهسه توی خوش بویّت که لهپیناویدا منت خوشویستووه)) ابو داود داود

پینه مبه ری خوشی نهم کاره ی ده کرد و موسلمانانی فیرده کرد چون کومه لگه ی خوشه ویستی و برایه تی و بینگه ردی بنیات بنین، روزیکیان ده ستی معاذی گرت و فه رمووی: نه ی معاذ، سویند به خوا توم خوش ده ویت، پاشان نه ی معاذ راتده سپیرم: هه رگیز له یاد مه ککه پاش هه موو نویدین بلینی: (الله می اُعنِی عَلَی ذِکرِكَ وَشُکرِكَ وَحُسنِ عِبَادَتِكَ) واتا: (خودایه کومه کیم بکه و یارمه تیم بده له سه ریاد کردنی تو و سوپاسکردنت و به چاکی په رستنت)) احمد ۲٤٥/۵.

پیشهوا مالك له الموطأ به اسنادیکی راست له شهبی ئیدریس الخولانی ده گیریتهوه، ده نین ((چوومه مزگهوتی دمشق، پیاویکم بینی دهم به زهرده خهنه، خهنگی له دهوروبهری کزببونهوه المه نه گهر له شتیک ناکوکیان بوابه ده گهرانهوه الای و رایان وهرده گرت. منیش پرسیم شهوه کییه وییان وتم: نهمه معاذ بن جبل هم ه ، بو بهیانی زوو ههنسام و چوومه مزگهوت، بینیم له پیش من ههنساوه و وا نویژ ده کات، چاوه روانی بووم تا له نویژه کهی بوویهوه، پاشان بهره و رووی هاتم و سلاوم لیکرد، پاشان و تم: سویند به خوا خوشم ده ویی، وتی: له پیناوی خوا ؟ و تم: له پیناوی خوا ، شبخا به ملی عمباکهم رایکیشام بو خوی و و تی: مرده تی و تی: له پیناوی خوا ؟ و تم: له پیناوی خوا ، شبخا به ملی عمباکهم رایکیشام بو خوی و و تی: مرده تی مین واجب بووه بو نهوانه ی له پیناوی من یه کتریان خوش ده ویت، نهوانه ی له پیناوی مین کوده بنه و ه داده نیشن، نهوانه ی له پیناوی من ده به نهر ده کهن، نهوانه ی له پیناوی مین ده به خشن)) رواه داده نیشن، نهوانه ی له پیناوی مین سه دانی یه کتر ده کهن، نهوانه ی له پیناوی مین ده به خشن)) رواه مالك فی الم طأ ۲ ۹۵۳/۲ ده کهن، نهوانه ی له پیناوی مین ده به خشن)) رواه مالك فی الم طأ ۲ ۹۵۳/۲ ده کهن، نهوانه ی له پیناوی مین ده به خشن)) رواه مالك فی الم طأ ۲ ۹۵۳/۲ ده کهن، نهوانه ی له پیناوی مین ده به خشن))

كاريگهري خوشويستن له ييناوي خوا له ژياني موسلمانان

ئیسلام هاتوووه تا کومه لگهیه کی غونه یی دامه زراو له سه رخوشه ویستی و برایه تی و دلّسوزی بنیات بنی، جا زور پیویست بوو خوشه ویستی له دلّی تاکه کانی بروینی که کومه لگهیان لی پیّ ک دیّت" بویه ئه م خوشه ویستی یه ییوانیانی کرده مه رجیّ که مه مدرجه کانی باوه رو چوونه به هه شت، مسلم له ابو هریره شه ده گیریّته وه، پیخه مبه رشی فه رموویه تی: ((سویّند به وه ی گیانی منی به ده سته ناچنه به هه شت تا باوه پنه هینن، وه باوه پناهی نا یه کترتان خوش نه ویّت، ئایا شتیکتان پی بلیّم نه گه ربیکه نه له لای یه کتر خوشه ویست ده بن؟ سه لام و ناشتی له نیّوانتان بلاوب که نه وی مسلم ۲۵/۲.

نه مه یه تیّ وانینی دروستی ریّنمایی پیّغه مبه رایه تی، ده رکی نه وه ده کات که رق و کینه له دلّه کان لاناچینت و پیسسی و گه نده لّی ململانی و ئیّره یبی له دلّه کان ناشوریّته وه مهگه ربه برایه تیه کی راستگریانه و به رز نه بیّت، که له ژیانی موسلمانان بلاوببیّت هوه و پسری بکات له خوّشه ویستی و دلّسوّزی و به یه که و بیّگه ردی و سینه پاکی، خاویّنی بکات هوه له رق و یه کتر نه ویستی و ناپاکی و کینه، تاکه ریّگه ش بو گهیشتن به هه موو نه مانه بلاو کردنه و می ناشستی و سلاو کردنه و می کلیلی دلان بو هه لکردن له گه ل یه کتر و چاکه کاری خوشه ویستی و بی گهردی. له م روانگه یه و پی پی هم به گوی کاندا دوویات ده کرده وه، به مه مه و تایه ی به گوی کاندا دوویات ده کرده وه، به مه مه و توی خوشه ویستی یه گهوره و باک و رووناکه به رهه م بیّت که نیسلام هه میشه ده یه هویّت بو موسلمانان.

بسهم خوشهوی ستی یه بینگسه رد و پینگه یسشتوه پیغه مبسه هده روونی نسه وهی پیشینه ی موسلمانانی بنیات نا، به راستی بوون به بنه مایه کی پته و و توکمه که کوشکی بسه رزی ئیسلامی لهسه ر دامه زرا، بوون به ئهستیره ی دره وشاوه له ئاسمانی تاریکی مروفایه تی و ریگای بو هسه موه گهل و نه ته وه به که روشنگرده وه.

هـهر بـهم خوّشهویـستییه بیّگـهرد و راستگویه پیّغهمبـهر الله تـوانی کوّمهلگـهی نمونـهیی مروّقایهتی دامهزراو لهسهر برایهتی ئیمان، بی ویّنه لـه تونـدوتوّلی توّکمـهیی و بهرگـهگرتنی بـوٚ تیّکوّشان و فیداکاری لهپیّناو بلاوکردنهوهی ئیسلام، ههروا ناوازهبوو له یهکگرتوویی و پالپشتی و هاریکاری، وه ک پیّغهمبهر الله دهفهرمووی: ((باوه پردار بـوّ باوه پردار وه ک بینا وایـه، ههنـدیّکی همندیّکی تری راده کیّشیّ و توند ده کات)) متفق علیه.

هدروا ده فدرمووی: ((غوندی باوه رداران له خوشه ویستی و میهر و سوزیان بو یه کتر غوندی یه ک جدسته یه، کاتی ئدندامیکی ندساغ ده بیت، ئدوا هدموو جدسته بوی دیته شدو نخونی و تا گرتن)) متفق علیه. شرح السنه ۲۹/۳۱.

ئافرهتی موسلمانیش له سهرهتای ئیسلام و بهدریژایی میژوش بهشداریکردووه له دروستکردنی ئهم کوشکه پیروزه ی ئیسلام بههوی بلاوکردنهوهی بانگهوازی خوشهویستی لهپیناوی خوا، بهمهش به دل و ههستی روودهکاته خوشکان و هاوریکانی و پهیوهندی دوستایهتی بو خوا پتهو دهکات.

له خوشکانی دهنگ دانابری و پشتیان تی ناکات

ندمه لای نافرهتی موسلمانی روّشنبیر شاراوه نییسه که ندو نیسلامهی هانی برایسهتی و خوشهویستی و سوّزی داوه، هدر ندویشه دهنگ دابران و پشت لدیسه کردن و دهست لدیسه خوشهویستی و سوّزی داوه، هدر ندویشتی له پیناوی خوا یسه کتریان خوشویستووه، پیغهمبدر که ده فدرمووی: ((ندو دوو کهسه بدراستی له پیناوی خوا یا له پیناوی نیسلام یسه کتریان خوش ندویستووه ندگدر بدهوی یه کدم گوناه که له یه کیّکیان رووده ده الدیه کتر جیاببنه وه)) البخاری فی الادب المفرد ۱۹۳/۱.

هدندی جار لهکاتی سروشتی لاوازی مروّق و کاتهکانی توره بی رهنگه خوشکیک خراب بکات بهرامبه ربه خوشکه کهی، نهم توره بی و هه لچوونه لهوانه به بینته هوّی دابرانیان له به کتر، لینره دا نافره تی موسلمان له یادی ناچینت رینمایی ئیسلام بی ناگا نییه له سروشتی ده روونی مروّشه کان که بینگومان دوچاری هه لخوون و توره بوون و وروژانی سوّز و ناره زوو و گورانکاریه کانی ده بینته وه "

بویه سی روزی داناوه بو دهروونی مروقه کان تا بتوانی شورشی هه نیجوون کپ بکاته وه و هاواری توره یی کزکاته وه، وه ک پیغه مبه ر گله ده فه رمووی: ((حه لال نییه بو موسلمان ده نگ دابری و پشتکا له برای خوی زیاتر له سی روو، کاتی به یه که گه ده گه ن شهم رووی وه رگیری و شهو رووی وه رگیری، وه باشتره که یان که یه که مجار سلاو ده کات)) متفق علیه.

لهم روانگهیهوه ئافرهتی موسلمانی بیندار بهردهوام نابینت له دهنگ دابران هوکاره کان ههرچی بن، به لکو پهله ده کات له تهوقه کردن و سلاو کردن لینی، وه ده شزانی باشترینیان ئهوه یه یه که بجار سلاوده کات، جا ئه گهر ده سته خوشکه کهی وه لامی سلاوه کهی دایه وه، ئه وا هه ردوو کیان له پاداشتی ئاشت بوونه وه که به شدار ده بن، وه ئه گهر وه لامی نه دایه وه، ئه وا ابو هریره ده لانی: گویم له پینغه مبهر شرو ده یفه رمووو: ((حه لال نییه پیاویک ده نگ دابری له باوه پرداریک زیاتر له سی پیغه مبهر به بود ده یفه رمووو: ((حه لال نییه پیاویک ده نگ دابری له باوه پرداریک زیاتر له سی پرفرژ، با به ره و پووی بچیت و سلاوی لی بکات، ئه گهر سلاوه کهی وه لام دایه وه، ئه وا شهوه ی سلاوی کردووه بی نه وا هاوبه شده با ده ناوانی ئه و ده نگ دابرانه)) البخاری فی الادب المفرد ۱/۵۰۰.

وشهی پیاو لهم فهرمووده یه دا (ئافره ت و پیاو) ده گریته وه، وه ههرچه نده ماوهی ده نگ دابران زیاتربیت هینده ی گوناهی زیاترده بیت، پیغه مبه ر گلی ده فهرمووی: ((ههرکه سی سالیک ده نگ دابری له براکه ی وه ک نه وه وایه خوینی رشتبی)) البخاری فی الادب المفرد ۲/۷۸.

چهنده ناشیرینه تاوانی دهنگ دابرین و پشت لهیه ککردن له یاسای ئیسلام! چهنده نوبالیّکی قورسه له نهستوی نه نجامده رانی! تا وای لیّدیّت دهیّته بارته قای پشتنی خویّنیّکی حه لاّل! نه ویش لهبه رئه وه به به به بارنامه ی نیسلام له باره ی پهروه رده کردنی ده روونه کان دامه زراوه له سه رخوشه ویستی و برایه تی و نزیک بوونه و و ناشنایه تی" بویه ئیسلام ده یه ویّت نیره یه و پشت له یه کردن و پق و کینه له ژیانی موسلمانان وه ده رنیّت، نایه ویّت یه کیّ له و ره وشته نزمانه بینگه ردی ژیانیان لیلّل بکات" بویه پیغه مبه رشی ده فه رمووی: ((له یه کرد دامه بریّن، پشت له یه کرد مه ککه ن پوتان له یه کرد نه بین به یه برای یه کرد وون)) مسلم ۱۹۰۱، ۱۸۰۸.

هدروا ده فدرمووی: ((دوورکدوندوه له به دگومانی " چونکه به دگومانی در و ترینی گوفتاره، به دوای که م و کورتی یه کتردا مه گهرین، سیخوری به سه ریه کتر مه ککهن، ململانی و دژایه تی مه ککهن، ئیره یی به یه کتر مه به ن، رقتان له یه کتر نه بینته وه، پشت له یه ک مه ککهن، وه ببن به به نده ی خوا و برای یه کتر) متفق علیه.

کاتی نافرهتی موسلمان نهم ده قانه ده خوینیته وه که ههرچی ره وشتی جوانه له خوشه و سینگی بهرگه ی نیاز پاکی و دوستایه تی و برایه تی و دلسوزی و به زه بی و فیداکاری له خوگر تووه ، سینگی بهرگه ی پین نیاز پاکی و دینه ناگریت و ناتوانی بهرده وام بی له سهر ده نگ دابران ، مه گهر نافره تیك بیت دلی نه خوش بیت ، و هوشی وشك و ره وشتی لاربیت. جا هه په هه به کی زور توند هه یه بو نه و جوره نافره ته دل په و میسک بهردانه چ پیاو بی چ نافره ت، وه ک پیغه مبهر شده ده فه مرمووی: ((ده رگاکانی به هه شت له روزانی دووشه مه و پینج شه مه ده کرینه وه ، لهم روزانه دا خودا له هه مو و به نده یه خوش ده بیت نه گهر هیچ هاوبه شیکی بو خوا بریار نه دابی ، ته نها که سیک نه بی که له نینوان خوی و براکه ی ناکوکی هه یه ، جا ده فه رمووی: مولات بده ن به م دووانه تا ناشت ده بنه وه ، مولات بده ن به م دووانه تا ناشت ده بنه وه) مسلم ۱۲۲/۱۲.

ابو الدرداء الله دهیوت: ((ئایا باسی کردهیه کتان بو بکهم که چاکتره له به خشین و خیر کردن؟ ئاشتکردنه وهی دوو کهس، له کاتیکا ناکوکی و دووبه ره کی و پق لی بوونه وهه موو پاداشت و چاکهیه کی په په ده کاته وه)) البخاری فی الادب المفرد ۵۰۵/۱.

لهم روانگهیهوه ئافرهتی موسلمان پیویسته رووبکاته خوشکانی و نیوانیان چاك بکاتهوه چونکه باشتره له صهدهقه و له روّژوو، وه بهردهوامبوونیش لهسهر دهنگ دابران و رق و کینه ههموو پهرستشهکان و خیرهکانی لهناو دهبات، پیغهمبهر گل دهفهرمووی: ((تایا ههواللی کردهیهکتان پی بلیم باشتره له پلهی روّژ و نویژ و خیر؟ وتیان: بهلیّ، فهرمووی: ((چاککردنهوهی نیّوانی خهلکی "چونکه تیّکچوونی نیّوانی خهلک وهک مسووس ده تاشیّ)) ابو عیسی دهلیّ: فهرمووده یه کی راست و دروسته. له پیغهمبهرهوه گل دهگیّرنهوه، فهرموویهتی: ((وهک مسوس ده تاشیّ)).

چاوپۆش و ليبوردەيە بەرامبەريان

ئافرهتی موسلمان چاوپوش و لیبورده به بهرامبه رخوشکان و هاوپیانی، هیچ رق و کینه و گومانیک له دلیدا نییه بهرامبه ریان، توپهی دهخواته وه و لییان خوش ده بیت، بی ئه وهی پهشیمان بیته وه له دلیدا نییه به رامبه ریان، توپهی دهخواته وه و لییان خوش ده بیت، بی ئه وهی پهشیمان بیته وه له و خوشبوونه، یا ههست به که می بکات، به لکو دلنیایه له وهی به م په و فتاره ی خودا لینی خوش ده بیت، وه و ده ده فه رمووی: ﴿وَالْكَاظِمِینَ الْغَیظُ وَالْعَافِینَ عَنِ النَّاسِ وَالله یُحِبُّ المُحسِنِینَ. واتا: ئه وانه ی خود ده خود و له خه لکی ده بورن، وه خود چاکه کارانی خوش ده ویت الله عمران: ۱۳۲.

چونکه نهگهر تورهیی له دهروونی مروّق شوّرشی کرد و لیخوّشبونی بهدوادا نههات، سهرده کیشی بو ناکوّکی و رق و کینه، نهمهشیان بو سهر مروّق له تورهیی سهختتره، به لام نهگهر لیخوشبونی لهدواهات، پشکوّی تورهیه کهی ده کوژیّته وه، دهروونیشی له رق ده شواته وه، نهوه ش پلهوپایهی چاکه کارانه.

ههروا تورهیی ئاگره بز بیشهی دهروون و دلنی مرزق داخ دهکات، لهکاتیکا لیبوردهیی و رق خواردنهوه دلنی مرزق رووناك دهکاتهوه، ههست به فیننکایهتی

دلنیایی ده کات، سرهوتن و ناشتی ویژدانی پرده کات.

هیچ کاتیّك لیّبورده یی و خوشبوون نابیّته هوی که مایه تی و نزمی، به لکو به هوّیه وه له لای خوا به رزده بیته وه، پیغه مبه ر گله ده فه رمووی: ((مروّق به هوّی لیّبورده بیه وه هه میشه له لای خوا شکودارتر و ریّزدارتر ده بیّت، وه هه رکه سیّ بوّ خوا خوّی به که م بزانی مسوّگه ر خودا به رزی ده کاته وه)) مسلم ۱۶۱/۱۶.

بههوی نام ناکارانه نافرهتی موسلمان لای خوا خوشهویست و رینزدار دهبینت. پیغهمبهر هم ده نهرمووی: ((ههرکهسی خوّی له سی ناکار بهاریزی، خودا له گونهه گونهی خوّی ده بینت بو همرکهسیک ناره زووی بینت: نامو کهسهی محری و هیچ هاوه لینک بو خوا بریارنه دات، وه نامیست مادوگهر و شوینی جادوگهر و شوینی جادوگهریاتی نامیه ویت و، رقی له برای خوّی نامیوویه و بهرامبهری کینهی له دل نامیوویه و الدب المفرد ۱۸۰۵/۱.

بهروويهكى خۆش بهرەورووى خوشكانى دەچيت

ئافرهتی موسلمانی راستگو رووخوشه، روخسار گهشه، دهم بهزهردهخهنهیه، ههر بهم شیوهیهش بهرهویهش بهرهورووی خوشکانی دهبینتهوه، پیغهمبهر الله ده فهرمووی: ((هیچ چاکهیه که به کهم مهزانن تهنانهت ئهگهر به روویه کی خوش پیشوازی له براکهت بکهی)) مسلم ۱۷۷/۱۲.

رووخوّشی خهسلهتیّکی جوانه، ئیسلام هانی بوّ داوین و مروّق بههوّیه وه ده توانی خوّشه ویستی خهلک به ده ست بیّنیّ، یه کیّکه له و کرده وه چاکانه ی خاوه نه که ی پاداشتی له سه ر وه رده گریّ چونکه زوّربه ی کات رووگه شی به لگهیه له سه ر بیّگه ردی ناخ، ئیسلامیش بایه خی داوه به خوّرازاندنه وه ی موسلمانان به م بیّگه ردیه ی ناخ و رواله ت و کردنی به ئاکاریّکی هه میشه یی، بوّیه پیخه مبه ر می ده فه رموویّ: ((زه رده خه نه ت به رووی براکه ت صه ده قه یه)) الترمذی ۲۲۸/۳.

جریر بن عبدالله البجلی گه ده لنی: ((لهو کاتهی موسلمان بووم ههرکاتی پیغهمبهر ﷺ بهرهورووم بهاتایه عیبینیایه ئیلا بهرووم ده گرژیهوه)) فتح الباری ۵۰٤/۱۰.

ئیسلام ویستی پهیوهندییه کانی خوشه ویستی و دوستایه تی به پته وی دکگرتوویی بمینیته وه " بویه سلاوکردن و رووگه شسی و گوفتار شیرینی و به جوانی پیششوازیکردن له یه کتری له لا خوشهویستکردن، تاوهکوو دهروونهکان به کراوهیی و بینگهردی رووبکهنه هاریکاری و چاکهکاری و کردهوهی باش، همتا بمتوانا بینت لمسمر راپهراندنی ئهرکهکانی ئیسلام و همول و تمقه و فیداکاریهکان.

دنسۆز و ئامۆژگارە بۆيان

پینغهمبه ر ﷺ ده فه رمووی: ((ئاین دلسوزییه)) و تمان: بوکی ؟ فه رمووی: ((بو خوا و بو قورئانه کهی و بو پینغهمبه ره کهی و بو گهورهی موسلمانان و خه لکی به گشتی)) مسلم ۳۷/۲.

ئهم ره فتاره وا ده کات ئافره تی موسلمان دلاستوزبیت بو خوشکه کانی، فیلیان لی نه کات، فریویان نه دات، هیچ خیریکیان لی نه گریته وه، ئهم کاره ش بو رووپامایی ناکات، به لاکو باوه ری وایه که دلاسوزی و ئاموژگاری له بنه ما سهره کیه کانی ئیسلامه که موسلمانه پیشینه کان به به بعه تیان له سهر ده داو وه که جریر بن عبدالله شه ده لای : ((پهیانم دا به پیغه مبه ر الله له له سهر کردنی نویژ، و دانی زه کات، و دلاسوزی و ئاموژگاری بو هه موو موسلمانیک)) متفق علیه.

سسهرنج دهن پیخهمبهر الله شاینی له یه که وشهدا پیناسه کردووه و شهویش دالسوزی و نامویش دالسوزی و ناموژگارییه، نهمهش جهختکردنیکه لهسهر نهوهی نهم ناکاره کولهگهی ناینه، بناغه پهسهن و چهسپاوه کهیهتی، یه کینکه له مهرجه کانی پاستی بپوا، پیخهمبهر الله ده فهرمووی: ((هیچ کامینکتان باوه پی پاسته قینه تان نابی تائهوهی بو خوی پی خوشه بو براکهشی پیی خوش بیت)) متفق علیه.

کهسانیکیش به و پله و پایه یه ده گهن که ئیسلام ههستی پالفته کردبی، خوویستی له سنگی ده رکیشا بی، دل و ناخی له ئیره یسی و رق و کینه پاك کرابیته و له شوینیدا خوشه ویستی خه لکی تیا روابی.

ئافرهتی موسلمانی راستگوش لهبهرئهوهی ئه و ههستانهی له ناخی دهروونی جینگیربووه و دهزانی ناینهکهی دهزانی ئاینهکهی

دامهزراوه لهسهر دلسوزی و ناموژگاری، بریه شیاوی گهیشتنه بهم پلهوپایه سهخته، به لکو کهم کهمه وای لی دیت نهم ره فتاره بهرزانه ببنه شتیکی ناسایی له ژیانی و ره فتاری له گهل خوشکان و هاوری کانی، دواتر ده بیته ناوینه یه کی راستگو بویان و ناموژگاری و رینماییان ده کات، ههمیشه هیوای خیر و چاکهیان بو ده خوازی. أبو هریره شهد ده لی: ((باوه ردار ناوینه ی براکه یه تی، نه گهر عهیبینکی لی بینی بوی چاك ده کاته وه)) البخاری فی الادب المفرد ۳۳۳/۱.

ئهم وته یه ی ابو هریره پزیسکی که له رووناکی و رینمایی پینه مبه که ده فه رمووی: ((باوه پدار ئاوینه ی باوه پداره، وه باوه پدار برای باوه پداره، چاودیری مال و خاوخیزانی ده کات و، له پاش مله ش پاریزگاری لی ده کات)) البخاری فی الادب المفرد ۳۳۳/۱.

یه کی له سروشته ناکاره کانی نافره تی موسلمانی راستگو له گهل خوشک و هاور پنکانی نهوه یه که خاوه نی نهو جوره هه لویسته بهرزه یه، وه ناتوانی لهو ناسته بهرزه دابه زی چونکه نهوه ی لهو که شه پاك و بینگهرد و پر له خوشه ویستی و دلسوزی و برایه تی یه برییت ناتوانی دابه زیته پلهی رق و کینه و ناپاکی و خوویستی و نیره یی . . .

چاکهکار و دنسوّزه بوّیان

ئیسلام تهنها به هاندانی کچان و کورانی بۆ چاکهکردن لهگهل هاورییان نهوهستاوه، بهلکو هانیداون لهسهر چاکهکردن لهگهل هاورییانی دایك و باوك، وهك جهختکردنیك لهسهر گهورهیی دلسۆزی و چاکهکردن له دهروونی مروقایهتی، وه بو رهی داکوتانی له ژیانی ئیسلامیانهیان.

له صحیحی مسلم، ابن عمر شه وتی: پینهمبهر شه فهرموویهتی: ((باشترین وهفاداری و چاکهکردن ئهوهیه پیاو پهیوهندی نزیکایهتی لهگهل دوستان و هاورپیانی بگهیهنی و چاکهیان لهگهل بکات)) مسلم ۱۱۰/۱۲.

پینغهمبهر ﷺ زور بهتهنگ چاندنی تووی ئهمه کداری و دلسوزی بووه له دهروونی موسلمانان، ئهوه تا پیاویک له بهرهی سهلهمه وتی: ئهی پینغهمبهری خوا، ئایا لهپاش مردنی دایك و باو کم چی

ماوه له چاکهکاری بهرامبهریان بکهم؟ فهرموووی: ((نزایان بـ و بکـهی، داوای لیخوشبوونیان بـ و بکهی، به لیّنه کانیان پاش مردنیان بهجی بگهیهنی، وه پهیوهندی خزمایه تیان بگهیهنی کـه ئهگهر بکهی، به لیّنه کانیان پاش مردنیان بهجی باگات، هـهروا ریّزگرتن لـه هاوریّکانیان)) ابـن حبـان بههوی ئهوانهوه نهبیّت ئهم پهیوهندی یه ناگات، هـهروا ریّزگرتن لـه هاوریّکانیان)) ابـن حبـان ۲۲/۲.

پینهمبهر هی چرایه کی روّشنی له ریّنماییه کانی بو نافره تانی موسلمان جیّهیی شتووه تا ریّگای چاکه کاری و دلسوّزی و نهمه کداریان بوّ رووناك بکاته وه ، خاتوو عائسه ده لیّن: غیره م بهرامبه رهیچ یه کیّك له هاوسه ره کانی پینه مبهر هی نهبووه هیّنده ی غیره م بهرامبه ربه خاتوو خه دیجه هیچ یه کیّك له هاوسه ره کانی پینه مبهر هی نهبوو هی نهبوره هی زوّر باسی ده کرد و ناوی ده هیّنا، وه کاتیّ مهریّکی سهرده بری و پاشان پارچه پارچه ی ده کرد ، پاشان دهینارد بو هاوریّیانی خه دیجه منیش پیّم وت: وه ک بلیّی له دونیا بیّجگه له خه دیجه هیچ نافره تیّکی تر نهبووه! نهویش منیش پیّم وت: وه ک بلیّی له دونیا بیّجگه له خه دیجه هیچ نافره تیّکی تر نهبووه! نهویش ده فهرمووو: ((ته و وابوو . . . وابوو ، هه ر له ویش کوریّکم هه بوو)) فتح الباری ۱۳۳/۷ و مسلم که بهشی هه موویانی ده کرد)) فتح الباری ۱۳۳/۷ .

لهم ریّنماییانهی پیّغهمبهر ﷺ چاکهکاری و نهمهکداری ره گ دادهکوتی و فراوان دهبیّتهوه تا هاوریّیه دوورهکانی باوان و هاوسهرانی مردووش ده گریّتهوه، جا چ جای هاوریّی خزمانی نزیك له زیندووان؟

نهرم و نیان و بهزهییه لهگهنیان

ئافره تى موسلمانى تى گەيشتوو لە ئاينە كەى لووت بەرزى ناكات لەسەر دەستە خوشكانى، قسەى رەق و رەفتارى توندنىيە لەگەلىّان، بەلكو ھەمىيشە نەرم و نيانە لەگەلىّان و بەچاكە و نەرمى لەگەلىّان دەۋيى، لەم بارەوە خودا دەفەرمووى، ﴿أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُومِنِينَ أُعِزَّةٍ عَلَى الكَافِرِينَ. واتا: نەرم و نيان و خاك سيفەتن بەرامبەر بە باوەرداران و بەرز و شكودار و توندن لەسەر بى باوەردان ، المائده: ۵٤.

لهم ئایهته دا ئافره تی بروادار ئه و باره ی لهبه رچا و به رجه سته ده بیّت که پیّویسته ئافره تی موسلّمان لهسه ری بیّت له گهلّ هاوریّیانی. به راستی ئه مه حالّه تیّکی نمونه یه خاك سیفه تی و نه ره و نیانی و چاکی ره فتار که ده گاته لوتکه ی نه رم و نیانی و ده یپویّنیّ به زهلیل بوون له به رامیه ریه کتری.

پێغهمبهر ﷺ فهرموویهتی: ((نهرم و نیانی لهههر شتێك دابێت جوان و سهنگینی ده کات، وه لهههر شتێك دهربهێنرێ کهم بایهخ و ناشیرینی ده کات)) مسلم ۱٤٦/۱٦.

کاتی ثافره تی موسلمان سهیری ژیاننامه ی پیغه مبه رسی ده کات، واقی و ده میننی له به به رزی ره فتار و که سایه تیه کهی که نه و په په په نهر و نیانی له کردار و گوفتاری به دی ده کرینت، هه رگیز لینی نه بینراوه رفزژیک له رفزژان له گهل که سیک توند و ره ق بوو بیت چ له کردار چ له گوفتار، خودا له باره یه وه ده فه رمووی: ﴿ وَلُو کُنتَ فَظًا غَلِیظَ القَلبِ لَانفَضُّواْ مِن حَولِک . . . . واتا : نه می محمد نه گهر تو ره فتار و شک و دل ره ق بوویتایه نه وا نه وانه ی ده و روبه رت په رته یان ده کرد و که ست له گهل نه ده مران : ۱۵۹ .

ئەنەس ﷺ ئەدگارى پىغەمبەر ﷺ دەكات و دەلىن: (ماوەى ١٠ سال خزمەتى پىغەمبەر ﷺ م كردووه، ھەرگىز وشەى ئۆفى پى نەوتووم، وە ھەر كارىكم كردووه نەيفەرموووه: بۆچى واتكردووه؟ وه بۆ كارىكىش نەمكردبى خۆزىا ئەو كارەت بكردايە!! متفق عليه.

هدروا ئەنەس الله دەلىن: (پىنغەمبەر الله هەرگىز جنىنوى نىدداو، و نىدفرەتى نىدكردوو،، لىدكاتى سەرزەنشتاش دەيفەرمووو: ((ئەوە بۆچى ناوچەوانى خۆلاوى بووە؟ (۱)) فتح البارى ۲/۱۰.

له ياشمله باسيان ناكات

ئافرەتى موسلمان لە كۆر و دانىشتنەكان لە پاشلە بەخراپە باسى كەس ناكات، بەلكو زمانى بەتايبەتى لـ م غەيبەتكردن ھەرامــ ، وەك خودا

^(۱) له _پاڤمی نهم وتهیه وتراوه: پیّغهمبهر ﷺ بهم وتعیه ویستویهتی نزایهك بكات برّی به زوّر سوجده بردن، كه نهمهش ههر پیّنمایی و چاكهكارییه برّی.

دەفەرموووى: ﴿وَلاَ يَغتَب بَعضُكُم بَعضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُم أَن يَأْكُلَ لَحمَ أَخِيهِ مَيتًا فَكَرِهتُمُوهُ وَاتَّقُواْ اللهَ إِنَّ اللهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ. واتا: هەندىكتان غەيبەتى ھەندىكتان مەككەن، نايا كەستان پىلى خۆشـه گۆشتى براكەى بە مردوويى بخوات، بىڭگومان پىتان خۆش نىيـه، دەى لـه خوا بترسـن، بەراسـتى خودا تەوبە گىرا دەكات و مىھرەبانە ﴾ الحجرات: ١٢.

ئافرهتی موسلمانی پاریزکار هدمیشه زمانی خوّی دهپاریزی له تیّوهگلانی له غدیبهتکردن چونکه پیغهمبهر همههنداری داوه به معاذ بن جبل و دهستی به زمانی خوّی گرت و فهرموووی: ((ئهمه بپاریزه)) معاذ وتی: ئایا بههوّی قسه کردنیشه وه گوناهمان دهگا و لیّمان دهگری؟ پیغهمبهر شخ فهرموووی: دایکت شیوهنت بوّ بکا، ئهی بیّجگه له بهرههمی زمان چیتر ههیه مروّق لهسهر روخساری یا فهرموووی لهسهر لووتی بخاته ئاگرهوه؟)) ابن ماجه ۱۳۱۵/۲.

ئافرهتی موسلمانی راستگو خاوهنی یه و رووه، روویه کی گهشاوه ی روونی بینگهرد، ئهو رهنگ و ئهو رهنگ و ئهو رهنگ و ئهو رهنگ و ئهو رهنگ ناکات، هه ربهیه و دهشزانی دووروو منافقه، و منافقه، و نیفاقیش له یه کهس کونابیتهوه و منافقان لهژیری ژیرهوهی ئاگری دوزهخن.

دووره نه مشت و مر و گانته و گهپی نهزیهت نامیز و شکاندنی بهنین

یه کنی له ئاکاره کانی ئافره تی موسلمانی ژیر هاوسه نگی و دانایی و هزشیارییه له هه لکردنی له گهل دهسته خوشکانی، گاله و مشت و مریان له گهل ناکات، گالته ی بینمانا و له سنوربه دهر ناكات، ئهگهر به ليّنيان پي بدات نايشكيّني، وهك پيّغهمبهر الله دهفهرموووي: ((لهگهل براكهت مشت و مي و قرهق مهككه، وه زياده روّيي مهككه له گالته كردن، به ليّنيّكيـشي پيّمهده پاشان نهيبهيته سهر)) البخاري في الادب المفرد ۱۸۵/۱.

چونکه گالله و قروق سنگ دهگوشی، بههزیهوهش لینت دوورده کهونهوه و رقیان لینت دهبینتهوه، همروا زیاده روزیی له گالاته و گهپی ئمزیهت ئامیز بینگهردی پهیوه ندی نیدوان دوو خوشك لینل ده کات، بهلین نمبردنه سمریش خاسیه تی برایه تی و راستگویی پیر ده کا و ده شیوینی و ریدزی نیوانیان کهم ده کاتهوه، جا ئافره تی موسلمانی بیدار زور لهوه بهرزتره بجزیته ناو ئهو جوره لادانه کومه لایه تیانه ی له بهرزی که سایه تی مروق کهم ده کاتهوه.

دەستبلاوە و ريز له خوشكانى دەگريت

ثافرهتی موسلمانی روّشنبیر دهستبالاوه بهرامبهر به خوشکان و هاوریّیانی، روخسار گهشاوه و دم به زهردهخهنهیه لهکاتی بانگهشهکردنیان و پیّشوازی و ریّزلیّگرتنیان و ئاماده کرنی خوان بهیان چونکه دیانه و بهیهکگهیشتن لهسهر خواردن و خوان پهیوهندی برایهتی و خوشکایهتی پتهوتر دهکات له نیّوانیان، له ژیانیاندا شهونی بهرزی سوّز دهپرژیّنی که ثافرهتی پوّژناوایی لیّسی بیّبهشه، ئهو ثافرهتهی ژیاری مادیهتی سهردهم پهروهردهی کردووه و له دهروونیدا گیانی خوّریستی و یه ناخوری رواندووه، دهیبینی دهنالیّنی بهدهست ویرانبوونی گیان و وشکی همست و سوّز، ئممه حالی مروّشی و یه ناخوری رواندووه، دهیبینی دهنالیّنی بهدهست ویرانبوونی گیان و وشکی همست و سوّز، پوژاناواییه بهگشتی و ثافرهتی روّژشاوایی بهتایبهتی، وه ئهو ریّزگرتنهی بوّ وهدهستهیّنانی سهگ و پهروهردهکردنی و نازبیّدانی و چاودیّریکردنی تهنها بوّ قهرهبووکردنهوهی نهوونی ئهو کانیاوهی سوّزی مروّثایهتیهیه که فهلسفهی مادی له دهروونیدا وشکی کردووه. له رایوتیّنکی فهرهنسیدا هاتووه: ژمارهی سهگ له فهرنسیا گهیشتوته ۷ ملیوّن، لهکاتیّکا ژمارهی دانیشتووانی ۵۲ ملیوّن کهسه، ئهم سهگانه لهگهل خاوهنهکانیان وهکوو خرم و خویّش دهژین، وه شتیّکی ناموّ نییه ملیوّن کهسه، ئهم سهگانه لهگهل خاوهنهکانیان وهکوو خرم و خویّش دهژین، وه شتیّکی ناموّ نییه که له چیشتخانهی پاریس ببینی سهگیّك و خاوهنهکهی لهسهر یهك خوان نان دهخون، کاتیّ له بهرپرسیّکی کوّمهدهی چاودیّریکردنی ثاژه له پاریس پرسیارکرا: ((لهبهرچی فهرهنسیهکان به

شیّوازیّك مامه له و رهفتار له گهل سه گه كانیان ده كهن وه ك رهفتار و مامه لهیان له گهل خویان؟ وه لامی دایهوه: (چونكه ئهوان دهیانهوی خوشهویستی به دهست بیّنن، به لام له نیّوان خه لك كهسیان دهست ناكه وی تا خوشیانیان بویی) (۱).

مروّقی مادی له روّژئاوا یا له روّژهه لات گهیشتوته نهو راده یهی مروّقیّکی دوّستی خوّشه ویست و نهمه کدار نادوزیّته و له کوّمه لاّگاکه ی تا خوّشه ویستی و سوّزی پیّبدات "بوّیه روویکردوّت ه ناژه لاّن که تیایاندا نهمه کداری و خوّشه ویستی زیاتر ده ست ده کهویّت لهوه ی له مروّقه کانی ده ورووبه ری ده ستی ده کهویّت.

> يا ابن ودي، يا صاحبي، يا رفيقي ليس حيي تطفلا أو ثقالة فاجبني (بيا أخي) يا صديقي وأعــد، إنهـا ألـذ مقـالة

⁽١) من مقال للاستاذ وحيدالدين خان بعنوان: (وجوب تطبيق الشريعة الاسلامية في كل زمان ومكان) نشره مجلة المجتمع الكويتية، العدد ٣٢٥، في ٢٤ من ذي القعدة ١٣٩٦ هـ = ١٦ من تشرين الثاني في نوفمبر ١٩٧٦ م.

وإذا شئت أن تسير وحيدا وإذا ما اعترتك مني ملالة فامض، لكنما ستسمع صوتي صارخا (يا أخي) يؤدي الرسالة وسياتيك أين كنت صدى حبي فتدري جماله وجلاله

واتا: ئدی کوری دوستم، هاوریّم، برادهرم: خوشهویستیم بوّت منالاّنه و بالکرانی نییه. جا به ئدی برا وهلامم بدهوه ئدی هاوریّم، وه دوبارهی بکهوه چونکه ئدمه خوشهویسترین و تعیه وه ئدگهر ویستت به تعنها بروّی، وه ئدگهر لهلایهن منهوه بیّزاریهك ریّگای پیّگرتی. ئدوساکه بروّ، بهلاّم پاشان دهنگم دهبیستی هاوار ده کات (براکهم) پهیامه ککهی ده گهیهنیّ، وه له همر کوی بیّت زایه لاّم کوی خوشهویستیم پیّت دهگا، ئدوکاته ههست به جوانی و بدرزیه کهی ده کهی.

هدروا لهم ولاته رِوْرْناواييانه ژياني ماديهت زور سهخت دهبي لهسدر (يوسف أسعد غانم)، زور بيزار دهبي لهو ژيانه پر له ئهركه، كه نقومي شهپۆلى مادى توندبووه، هيچ شهونميكى رۆحانيمت یا دۆستایهتی یا سوزی لی بهدی ناکهی سهرچاوهکانی کانیاوی تاسهی ولات و شهوق و خۆشەويستى بۆ خاكى عەرەب لە ولاتى ئىسلامى دەتەقىتەوە، ئەو شوينىدى جىڭاى لە دايكبوونى پینعه مبه ران و سه رچاوه ی رِوْحانیه ته، ولاتی دو ستایه تی و برایه تی و بینگه ردی یه، بویه شاوات ئه و نارهحه تی و دهنگه دهنگهی ههیه تی و ده لنی: (ئهگهر تهمهن ههمووی ببینته هــه لامیککی کــورت لهسهر خاکیّکی عهرهبی، ئهوکات سوپاسی خوا دهکهم لهسهر ژیانیّکی کورتی پانرهو له دونیایهك كه الله له نير دلى خه لكه كه دا نيشته جي بووه...، زور له روزئاوا ماندوبووم به راده يه ك ئه ماندوبوونه هدراسانی کردووم، ئۆتۆمبىل و فرۆکه بۆ خۆتانى ببدن و وشترىك و ئەسـپىكىش بـدەن به من، دونیای رِوْژناوا به زهوی و دهریا و ئاسمانیهوه بۆ خۆتانی ببهن، وه رِهشمالیّکی عهرهبی بدهن به من تا له یه کی له به رزاییه کانی ولاتم لبنان، لهسه ر که ناری (بردی)، له قه راغی رافیدهین، له خاکی عهممان، له بیابانی سعودیه، له ههریمه نهناسراوهکانی یهمهن، لهسهر لوتکهی هدرهمه کان، له پانتایی ئاقاره کانی لیبیا، ره شمالیّکی عهرهبیم بدهنی تا له تایه کی دابنیم و دونياش له تايه كهى تر، ئهو كاته من براوهم و قازانجم كردووه٠٠٠٠))٠

ئه و دەقانەى لە ئەدەبى كۆچبەران لەسەر ئەم بابەتە دەدوين زۆرن، ھەموويان ويناى تينويتى كۆچبەران دەكەن بۆ سەرچاوەى ئەو سۆزەى لە جيھانى ماديەتى رۆژئاوا لە دەستيان داوە، ئەوەش سەرچاوەى شەيدابوون و ھۆگرى بۆ رۆژھەلات تەقاندەوە كە ئيسلام دۆستايەتى و برايەتى و سۆز و ھاوبەرپرسياريەتى تيايدا بلاوكردۆتەوە.

ئیسسلام له روزهه ه لات توی خوشه و ستی له ده روونه کان چاندووه، نه مامی برایه تی و دوستایه تی له دلان رواندووه، ئه وه تا پیغه مبه رایه که دوستایه تی له دلان رواندووه، ئه وه تا پیغه مبه رایه ده دانه و مهلام ده داته وه)) احمد ۱۹/۲.

ههروا مزگینی دهدات و دهفهرمووی: ((سهلام له خه لکی بکه و، نان بده به و، پهیوه ندی خرمایه تی بگهیه نه، شهویش هه لسه شهونویژ بکه لهو کاتهی خه لک نووستووه، ئنجا به ئاشتی و سهلامهوه برو بهههشت)) احمد ۲۹۵/۲ والحاکم ۱۲۹/٤.

هـ مروا ده فـ مرمووی: ((لـ م به هه شـ تدا كۆشـ كی وا هه يـ م لـ مناوه وه ی ده ره وه ی ده بينـ ری و لـ م ده ره وه ی ناوه وه ی ده بينـ ری ، خودا ئاماده ی كردووه بی ئه وانه ی نان بده ن و گوفتار و قسه نـ مرمن، پر فرژوو ده گرن، له و كاته ش به شه و خه لك نووسـ تووه ئـ موان بـ م ئاگـان و شـ مونویژ ده كـ من)) احمـ د ۳٤٣/۵ وابن حبان ۲۲۲/۲.

له پاشمله نزا بۆ خوشكانى دەكات

نافرهتی موسلّمانی راستگو ئهوهی بو خوّی پیّی خوّش بیّت بو خوشکهکهشی له ریّی خوا پیّی خوا پیّی خوشه، له پاشله نزای خیّری بو ده کات، نزای نادیاریّك بو نادیاریّك، که پره له گوری دوّستایهتی راستگویانه و، له دلیّکی راستگو و دوّست دهرده چیّ، وه دلّنیایه لهوهی نه و جوّره نزایانه خیراترینیانه له گیرابوون، به هوی دلّسوزی له پارانه وه که، گهرمی ههست، بهرزی مهبهست، خیراترینیانه له گیرابوون، به هوی دلّسوزی له پارانه وه که ده فهرمووی: ((خیراترینی نزا بو گیرابوون نادیاریّکه بو نادیاریّک بو نادیاریّک) البخاری فی الادب المفرد ۸۳/۲.

نهم واتایه له دهروونی هاوه لآن چهسپابوو" بزیه همر دهرف متیک بهاتایه پیش داوایان له براکانیان ده کرد تیایدا نزایان بز بکهن، لمم روه وه پیاو و ئافره تیه کسانن، ئه ممه به لگهیه له سهر بهرزی ئاستی کومه لگهی ئه و کاته، بخاری له ادب المفرد ده ریکردووه له صفوان بن عبدالله بن صفوان که میردی (الدرداء کچی ابی الدرداء) بووو وتی: هاتمه شام، دایکی ده ردائم له ماله وه بینی، به لام باوکی ده رداء له ماله وه نهبوو، دایکی ده رداء پینی وتم: ده تموی حمج بکه ی؟ وتم: به لین، به لام باوکی ده رداء له ماله وه نهبوو، دایکی ده رداء پینی وتم: ده تموی حمج بکه ی؟ وتم: به لین، وتی: که واته نزای خیرمان بز بکه پونکه پیغه مبه ری اله که رایه مروفی مروفی مروفی مروفی مروفی الله بازای با که ی له پاشمله گیرایه، له لای سه ریه وه فریشته یه که راسپیر دراوه، هه رچه ند جار نزا بکات، ئه و ده لین؛ نامین، بز توش به هه مان شیوه نه و فه رموووده یه که پیغه مبه ره وه بزای باوکی ده ردائیشم بینی، نه میش به هه مان شیوه نه و فه رموووده یه که پیغه مبه ره وه بز گیزامه وه.

پینه مبدر گلیانی به یه که وه یی له ده روونسی موسلمانان په گداکوتا، وه پهیوه ندی خوشه ویستی له پیناوی خوا له نیوانیاندا پته و کرد، خه لاک ویستی له دلیاندا بلاو کرده وه، هه ده رفه تیک بووایه هه ستی خویستی و تاک ویستی له دلیاندا پیشه که ن ده کرد، تاوه کوو هه ستی خوشه ویستی و پهیوه ندی و هاوبه رپرسیاریه تی و فیداکاری و خزمایه تی له ژیانی کومه لاگه ی موسلمان بچه سپی نه وه تا کاتی پینه مبه را له پیاویک ده بیسی به ده نگی به رز نزا ده کات و ده لای خدای خودایه ته نها له من و له محمد خوش به به پینه ده نه مرمووی: ((ئیمه ته له خدایکی زور جیاکرده وه و په ناگیر کرد)) البخاری فی الادب المفرد ۸۵/۲

ئه مه یه نافره تی موسلمان که ئیسلام په روه رده یکردووه ، خوشکانی خوش ده ویّت و له پیناوی خوا دوّستایه تیان ده کات ، راستگو و دلّسوّزه له خوّشه ویستی یه که ی بویان ، بایه خودات به هه رچی مایه ی سووده بوّیان ، هه مرچی بو خوّی پینی خوش بیّت بو ئه وانیشی پیخو شه ، له غه می مانه وه ی په تی خوشکایه تی و خوشه ویستی دایه له نیّوانیاندا ، ده نگیان لیّدانا بری و پستیان تی ناکات ، لیّبورده یه و له هه له چاوپوشی ده کات ، هیچ رق و کینه یه که دلیدا به رامبه ریان هه لناگری ، هه میشه به روویه کی گه ش و ده می به زه رده خه نه وه پیشوازیان لی ده کات ، چاکه کار و ئه مه کداره

بزیان، نهرم و بهزهییه لهگهلیان، له پاشمله بهخراپه باسیان ناکات، به گاله و قره ههستیان ئازارنادات، دهستبلاوه بزیان و ریزیان لیدهگریت، له پاشملهش نزای خیریان بز دهکات.

جیّگای سهرسورِمان نییه نافرهتی موسلمان که ئیسلام ههستی پهروهرده کردووه و کهسایهتی دارشتووه، نهو ناکارانه لهخویگریّت، نهمه سهراسیمای نیسلامه له پهروهرده کردنی مروّق، پیاو بی یا نافرهت، له ههرکات و شویّنیّك ژیابی.

المئافرەتى موسلسان لەگەڭ كۆمەللگاكەي

دەستىپك

ئافرهتی موسلمان بهوهی وه کوو پیاو راسپیردراوه، خاوهنی پهیامیخکه له ژیان، بزیه دهبینت کهسیخکی کرّمه لایهتی چالاك و کاریگهر بینت، نهوه ندهی رهوشی ژیانی و خیزانی و تواناکانی ده رفهتی پی بدات، بهپینی توانا تیکه لی نافره تان ده بینت، هه لس و کهوتیان له گه ل ده کات به خوره و شتی نیسلامی به رز که به هویه وه له نافره تانی تر جیاده بینته وه.

ئافرهتی موسلّمانی روّشنبیر لهههر کویّیه ههبیّت دهبیّته بهیداخی رووناکی و چرای ریّنمایی و سهرچاوهی ئاراسته کردن و سهرچاوهی ئاراسته کردن و ئاراسته کردن و روّشنبیر کردن بههری گوفتار و کرداره کانی.

ئافرهتی موسلمان بههوی بهرچاو روشنی به رینمایی قورئان و تیراوبوونی له سهرچاوهی سوونهتی پاکی پیغهمبهر هماه خاوهنی کهسایهتیه کی کومه لایه تی بهروه له جوری یه کهم، ئاماده یه بو راپه راندنی ئه رکه بانگخوازییه کهی له ناو کومه لی ژنان. چاو و هزر و دانایی لهسه رینماییه کانی ئه م ئاینه کراوه ته وه که به هویه وه هه رله سهره تاوه له میرووی ئافره تانی جیهان به رزیکردو ته وی بودی وی به میرووده به میروده که قورئان و فه رموووده به باسیانکردووه که مروق له سهریان پاداشت باسیانکردووه خورازاندنه وه شی به م ئاکارانه به ئاین هه ژمار کردووه که مروق له سهریان پاداشت وهرده گریت و له وازهینانیش لییان سزا ده چیژی، ئه م ده قانه ی قورئان و فه رموووده توانی واله

کهسایه تی ئافره تی راستگو له گهل خوا بکات ببیته نمونه یه کی دانسقه بو ئافره تی کومه لایه تی به رز و پهروه رده کراو پاریزکار و پاك و چاك و پاریزراو.

ئافرهتی موسلمانی تینگهیشتوو له ئه حکامه کانی ئاینه کهی، له ههر کوبوونه وه یه کی ئافره تانه همبیت ئاماده ده بین، بنه ما و ئاکاره جوانه کانی ئاینه کهی له خودا به رجه سته ده کات، به هوی کردار کردن به م بنه مایانه و خورازاندنه وه به م ئاکاره جوانانه. تنجا ئافره تی موسلمان له م سه رچاوه گهوره و ده وله مهنده داب و نه ریت وه رده گری، هه ر له م سه رچاوه یه شیراو ده بین و ده روونسی پاك ده کاته و ه و که سایه تی یه کومه لایه تیم موسلمانه کهی پیک دینین.

خورهوشتی چاک و جوانه

ئافرهتی موسلمانی پاریزکار خورهوشت جوانه، خانهدانه و بن فیزه، گوفتار نهرم و میهرهبانه، مامه له ئاسانه، ساز و گونجاوه لهگهل دهوروبه ر، له مانه ش پهیپهوی پیغهمبه ر الله دهکات، ئهنه س که خزمه تکاری بوو گهواهی بن دهدات و ده لنی: ((پیغهمبه ر الله ههموو که س خورهوشتی چاکتر بوو)) متفق علیه.

پێغهمبهر ﷺ خاوهنی خورهوشتێکی بهرزبوو، خوا دهفهرمووێ: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَی خُلُقٍ عَظِیم. واتا: بهراستی محمد تو خاوهنی خورهوشتێکی مهزنی﴾ القلم: ٤.

پینعه مبه ریگ کاریگ دری خوره وشت چاکی بن موسلمانان زور دوپات ده کرده وه، وه ك ده فدر مووی: ((باشترینتان ئه وانهن خوره و شتیان له هه مووان چاکتره)) فتح الباری ۷۸/۱۰ ومسلم ۷۸/۱۵.

وه ده فدرمووی: ((خو شهویسترینتان و نزیکترینتان له من له پوژی دوایی ئهوانه خاوه نی چاکترین خورهوی: ((خو شهویسترینتان و نزیکترینتان له من له پوژی چاکترین خورهوشت بن، وه ئهوه شی زور پقم لینی ده بین و له هه مووان لهمن دوورتره له پوژی دوایی که سانی جهنه باز و دهم درین و المتفیهیقون)نن، وتیان: جهنه باز و دهم درین وانمان زانی، ئهی (المتفیهقون) چییه ؟ فهرموووی: ((خو به زل زانان)) الترمذی ۲٤۹/۳.

ئهنهس شه ده لیّ: ((پینههمبهر شه زوّر میهرهبان بوو، ههر کهس بهاتایه لای به لیّننیّکی پیّدهدا، وه ئهگهر ههیبوایه ههر ئهوکات به لیّنه کهی دهبردهسهر، روّژیّکیان بانگی نویژیدا، لهو کاته ده شتنشینیّك هات و جله کانی پینههمبهر شه ی راکیشا و وتی: من هه ندی له پیریستیم ماوه ده ترسم تا نویژ ده کهی له بیری بکهم، پینههمبهر شه له گه لی هه لسا تا له پیریستیه کهی بوویهو، پاشان هات و نویژی کرد)) البخاری فی الادب المفرد ۳۷۵/۱.

پینعهمبهر گلی پنی شهرم نهبوو گوی بو دهشتنشینیك بگری و پینویستیه کهی بو دابین بکات، له گهل نهوه ی بانگی نویژیشی دابوو، وه سنگی تهنگ نهبوو به وهی جله کانی گرتبوو و سووربوو له همه دابین دروستکردنی له سهر دابینکردنی پینویستیه کهی پینش نوید "چونکه پینعهمبه شاخه خهریکی دروستکردنی کومه لاگهیه کی خاوه ن خوره وشتی چاك بوو، به کردار چونیه تی ره فت ارکردنی موسلمانی له گه لا براکهی مروقی فیر ده کردن، نه و بنه ما ره وشتیانه ی بو بریاردان که پینویسته له ناو کومه لگه موسلمانان بلاوبی ته و بنه ما

وه ئهگهر به دیدی ناموسلمان خورهوشت چاکی سهرچاوه دهگری له باش بهخیوکردن و جوانی و ساغی پهروهرده ه بهرزی ئاستی خویندهواری، ئهوا خورشهوشت چاکی له لای موسلمانان پیش ههموو ئهوانه دهگهرینتهوه بو رینمایی ئاین که خورهوشت چاکی کردووه به رهفتاریکی ریشه یی له مروقی موسلمان، بههویهوه له دونیادا پلهوپایهی بهرزده بینتهوه و وه ک پیغهمبهر الله ده ده ده ده ده دونیادا بهوپایهی بهرزده بینته وه و هم خورهوشت چاکی چونکه ((هیچ شتیک له روژی قیامه ته له تهرازووی باوه ردار قورستر نییه له خورهوشت چاکی چونکه بهراستی خوا رقی له مروقی بهدگر و جنیوده (ه)) الترمذی ۲٤٤/۳.

به لکو ئیسلام خور هوشت چاکی به باوه ری ته واو هه ژمار کردووه، وه ك پیغه مبه ر الله ده فه رمووی: ((ئه و باوه رداره ی له هه موو که سه باوه ری ته واوتره، ئه و که سه یه له هه مووان خور هوشتی چاکتره)) الترمذي ۳۱۵/۲.

ئوسامه کوری شوره یک شه وتی: ((له لای پینه مبهر شه زوّر به ریّزه وه دانیشتبووین وه ک بلیّی بالنده له سهر سه رمان نیشتوه، هه موومان بی ده نگ بووین و قسه مان نه ده کردو له و کاته خه لکانیک هاتن و وتیان: کام به نده ی خوا له لای خودای مهزن خوشه ویستتره ؟ فه رموووی: ((ئه وانه ی له هه مووان خوره وشت چاکترن)) الطبرانی ۱۸۱/۱، ۱۸۳،

سهیرنییه خاوهنی چاکترین خورهوشت خوشهویستترین بهنده بی لهلای خوا" چونکه خورهوشت چاکی له یاسای ئیسلام کاریکی مهزنه، قورسترین کردهوهیه له تهرازوو، پیغهمبهر که دهفهرموووی: ((هیچ شتیک له تهرازوو دانانری قورستر بی له خورهوشت چاکی، وه خورهوشت چاکی خاوهنه کهی دهگهیهنیته پلهی روّژو و نویّژ)) الترمندی ۳/۲٤۵. له گیّرانهوهیه کی تر: ((بهنده بههی خورهوشت چاکییهوه دهگاته پلهی ئهو کهسهی ههردهم بهروّژووه و به شهویش شهونویّژ دهکات)).

لهم پوانگهیهوه بوو پیخهمبهر جه جهختی لهسهر گرنگی خوپهوشت جوانی ده کردهوه بو هاوه له به پیززه کانی و هانی ده دان تا خویانی پی برازیننهوه، له پیگهی شیوازی جوراوجوری له گوفتار و به پرززه کانی و هانی ده دان تا خویانی پی برازیننهوه، له پیگهی شیوازی جوراوجوری له گوفتار و کرداری ئهم رهوشتهی خوشهویست ده کرد بو ده روونیان چونکه ده یوانی چهنده کاریگهره بو پهروه رده ده سروشت و خوپسکی مروّق، و پاککردنهوهی ده روون، هه روا چاککردن و جوان بونی پهروه تار، ئهوه تا به أبی ذر ده فهرمووی: ((ئهی أبا ذر، پینماییت بکهم بو دوو ره فتار، که لهسهر بالت گران نییه و، له هه موو ره فتاریکی تریش قورستره له ته رازوو؟ وتی: به لی نهی پیغهمبهری خوا، فهرمووی: ((دهستگربه به خوپهوشت جوانی و زوّر بی ده نگی چونکه سویند بهوه ی گیانی منی به ده سته کهس لهم دووانهی جوانتر نه دوزیوه ته وه تا خوّی پی جوان بکات)) رواه ابو یعلی والطبرانی (مجمع الزوائد ۲۲/۸).

هدروا ده نهرمووی: ((خوره وشت جوانی فه و و به ره که ته، به دره وشتیش نه گبه تی یه، چاکه کاریش ته مه ن زیاد ده کات، خیر و به خشنیش رینگه له مردنی خراپ ده گری) احمد ۵۲/۳.

پینعه مبه ر الله الله یه کن الله نزاک انی ده یف هر مووو: ((خوایه وه ک چنون رو خسار مت باش و جوان کردووه، په فتار و خوپه وشتیشم باش و جوان بکه)) احمد ۴۰۳/۱.

ئهم نزایهی پیغهمبهر ه جوانکردنی خورهوشتی، له کاتیک خودا له بارهیهوه ده نهرمووی: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِیمٍ ﴾ القلم: ٤ پیشتر راقه کراوه. به لگهیه کی قووله لهسهر توندی بایه خدانی پیغه مبهر ه نورهوشت جوانی، تاوه کوو موسلمانان هه میشه لهم ره فتارانه زیاد بکهن...

جا خور ووشت جوانی وشهیه کی گشتگیره، ههموو ره فتار و ره وشتیکی جوان له خوده گریت که مروق پینی ده رازی تعمیل و نهرم و مروق پینی ده رازی ده کاتهوه و به رزی ده کاتهوه: وه که شهرم و حهیا و هیمنی و نهرم و نیانی و لیبورده یی و رووخوشی و دامه زراوی و نیاز پاکی و دلسوزی و دهست پاکی ....هتد.

کهچی لینکوّلهردوه له دهقهکانی ئاراستهکرنی کوّمهلاییهتی له ئیسلام، خوّی له بهرامبهر ژمارهیه کی یه کجار زوّر لهم دهقانه دهبینیّتهوه که هانی ههرچی خورهوشتی جوانه دهدات له خورهوشته کوّمهلایهتییه بهرزانه، ئهمهش بهلگهیه لهسهر مهبهستی ههره بهرزی ئیسلام له پیّکهیّنانی کهسایهتی مروّقی موسلمانی کوّمهلایهتی به شیّوهیه کی زوّر ورد، وه ته نها به خورهوشته گشتییهکان ناوهستی، بهلکو لهسهر ههموو بهشیّك له بهشهکانی خورهوشت دهوهستی که لایهنیک له لایهنهکانی کهسایهتی کوّمهلایهتی تهواوکار پیّك دههیّنی، ئهم گشتگیری و تهواوکارییه له هیچ پروّگرامیّکی پهروهرده یی کوّمهلایهتی دهسته بهر نهبووه وه ك له پروّگرامی

لینکوّلهرهوه لهم دهقانه بو نیشاندانی کهسایهتی ئافرهتی موسلمان هیچ پینگایهکی لهبهردهم نییه بینجگه له به به به و نییه بینجگه له وهستان لهلای ههریهك لهو دهقانه و وردبوونهوه لهو پینمایی و ئاراسته و دهستورانهی له خوّگرتووه، تاوه کوو بتوانی ئهو کهسایه تی یه کوّمه لایه تی یه بهرزه نیشانبدات که مروّقی موسلمانی پی جیاده کریّتهوه و چ پیاو چ ئافرهت، ههروا موّرکی ئه و کهسایه تی یه جیاوازه و ئاکاره کانی دیاری بکات، لهوانه:

راستگۆيە

ئافرهتی موسلمان له گهل ههموو خه لاک راستگویه" چونکه له بنه ماکانی ئیسلام وانه ی هاندان لهسهر راستگویی فیربووه، که له لوتکه ی چاکه کاری و به ها په وشتیه کان وینای ده کات، قه ده غه در فرکردنی کردووه و به سهرچاوه ی ههموو خرابه کاری و گهنده لای و کرداری کسی خرابه داناوه وینه ده فهرمووی: ((راستگویی به ره و چاکه کاری ده بات، وه چاکه کاریش به ره و به هه شت ده بات، وه پیاو ههمیشه راست ده لای خوا به راستگو ده نوسری در و کردن به ره خرابه کاری ده بات، وه پیاو به رده وام در و ده کاری خوا به در و زن ده نوسری) متفق علیه.

لیّر اوه نافره تی موسلمان سووره لهسه ر نهوه ی راستگو بیّت، به دوای راستگوییدا ده گه ریّت، له کردار و گوفتاره کانی پابه ند ده بینی نه مهش پله و پایه یه کی به رز و شکوداره نافره تی موسلمانی پاریّزکار به هوی راستگویی و دل پاکی پیّی ده کات و له لای خوای خوّی به راستگو و ریّزدار ده نوسری.

گەواھى بە درۆ نادات

ئافرهتی موسلمانی بینگهرد که یاساکانی ئیسلام و رینماییه بهرزه کهی کهسایه تیه کهی دارشتووه، ههرگیز گهواهی به درو نادات چونکه گهواهی درو له یاسای ئیسلام یاساغه، خودا ده فهرمووی: ﴿وَاجَتَنِبُواْ قوولَ الزُور. واتا: خوّتان به دووربگرن له گهواهی به درو ﴾ الحج: ۳۰.

 کِرَامَا. واتا: یه کیّ له خهسلهته جوانه کانی باوه پردار ئهوهیه گهواهی به دروّ نادهن و به پیّزهوه به لای قسهی بی سوود تیّده په پن و خوّیانی لیّ ده پاریّزن الله الفرقان: ۷۹.

ئهوه تا لهبه رگهوره یی نهم سه رپیچییه پیغه مبه رسی لهدوای دوو گوناهی گهوره باسی ده کات که باوه پله دلای مروّق داده مالن، وه ک ده فه مرمووی: ((ئایا گهوره ترینی گوناهه کانتان پی پابگهیه نم؟ و تمان: به لای نه که پیغه مبه ری خوا، فه رموووی: ((هاوه لا بریاردان بو خوا، خرابه کاری له گهلا دایك و باوك، ننجا پالکه و تبوو هه لسایه وه و دانیشت و فه رموووی: هه روا قسه و گوفتاری دروّ و گهواهی دروّ، هینده ی دوباره کرده وه و تمان: خوّزیا بی ده نگ ده بوو)) متفق علیه.

دنسۆز و ئامۆژگارە

ئافرهتی موسلّمان تهنها به خاویّنکردنهوهی دهروونی خوّی ناوهستی له ئاکاری ناشیرین، بهلّکو به همر ئافرهتیک بگات لهوانهی له ریّگای خوا لاریان کردوّهه ئاموّژگاری دهکات، چهندین ئافرهت همنه لهناو کوّمهلّی ژنان زیاده روّییان کردووه لهسه د دهروونی خوّیان و پیویستیان به کهسیّکه ئاموّژگاریان بکات، بههوّی رهفتاری جوانییه ه سهرنجیان بو لای ریّگای راست راده کیّشیّ.

ئامۆژگاریکردنی ئافرهتی موسلمانی تیکهیشتوو بو کهسانی تر کاریکی سونه و زیاده خیر نییه، به لکو ئهرك و واجبیکه و ئاین هانیداوه لهسهری، پیغهمبهر هی ده فهرمووی: ((ئاین دلسۆزی و ئاموژگارییه، وتمان: بو کن؟ فهرمووی: بو خوا، بو کتابی خوا، بو پیغهمبهره کهی، بو گهوره و رابهری موسلمانان و سهرجهم خهلکی)) مسلم ۳۷/۲.

چهنده جوانه ئه و گوزارشته ی پیغه مبه ر گه کاتی ده فه رمووی: ((الدین النصیه)) واتا: ((ئاین دلسوزی و ئاموژگارییه))، ئاینی هه در هه موو لهیه ک وشه دا کوکردو ته و که (دلسوزی و ئاموژگارییه)، وه کوو ئاماژه یه ک بو هه موو موسلمانیک تا به های دلسوزی و ئاموژگاری بزانی،

وه بزانی چهنده کاریگهره لهسهر ژیانی تاك و خیزان و کومه لگه "چونکه ههرکاتیك دلسوزی و ئاموژگاری لهناو گهلیك بلاوبیت مسوّگهر رینمایی رینگهی راست دهبن، وه لهناو ههر گهلینکیش نهمینی مسوّگهر سهریان لی ده شیّوی.

بزیه دلسوزی و ناموژگاری له سهرووی نهو پرسانهوه دیّت که موسلمان تیایدا پهیانی به پینههمبهر هی داوه لهسهر، وه که لهو فهرمووودهی رابوورد که باسی دلسوزی و ناموژگاری له دوای نویژ و زهکات دیّت، نهمهش به للگهیه لهسهر گرنگی نهم ناکاره له ته رازووی کرده وه کانی مروقی موسلمان، وه ترسناکیه کهی له دیاریکردنی چاره نوسی له دواروژژدا" بزیه لیره وه ده بیته ناکاریکی ریشهیی له ناکاره کانی موسلمانی راستگوی پاریزکار، ئهوهی سوره لهسهر شهوهی به چاکی کوتایی به ژیانی بیت لهو روژه ی ههموو خه لکی لهبهر دهستی پهروه ردگاری ده وهستی.

خير و چاكه به خه لكي نيشاندهدات

ئافرهتی موسلمانی پاریزکار که ئیسلام دهروونی پالفته کردووه، له ژهنگی خوویستی و حهزی خوده خوده خوده خوده خوده مهرکاتیک به چاك بزانی خیر و چاکه به خهلکی نیستانده دات، تاوه کوو بیته ناو رووناکی و سوود بینین، لای یه کسانه ئه گهر ئهم کاره خیره لهسهر دهستی خوی بیت یان لهسهر دهستی کهسانی تر بیت چونکه پیغه مبهر شده ده فه مرمووی: ((ههرکهسی چاکه و خیره که خیر رینمایی خه لکی بکات، ئه وا پاداشتی وه پاداشتی ئه و کهسه وایه که چاکه و خیره که ده کات) مسلم ۲۸/۱۳.

ئافر،تی موسلمان دووره لهوهی ته نها خیری بو خوی بویت بو نهوهی لهبهر چاوی خه لاک خوی ده رخات، وه ک نه و نافره ته خوویستانهی حه زبه خوده رخستن ده که ن، به لام نافره تی موسلمان که رینمایی خه لاک ده کات بو چاکه ده زانی پاداشته که ی له لای خوای گهوره جینگیره له هه ر پهوش و باریخکدا بیت، وه پاداشتی خوای گهورهش له لای نافره تی موسلمانی پاریزکار زور گهوره تر و مهزنتره له ناوبانگ و خوده رخستن، به مه شخیزان و کومه لگه گهشه ده کات، تاوه کوو له و که سه و به گویره ی نه و توانایانه ی خودا پینی به خشیوه هه لسی به نه رکی خوی.

فيّل و تهنّه كه و ناياكي ناكات

ئافرهتی موسلمانی راستگو که ئاشنایهتی کردووه لهگهل راستی، بوته یهکی له ئاکارهکانی، ههرگیز فیل و تهلهکه و ناپاکی لهگهل خهلکی ناکات" چونکه ئاکاری دهروون نزمهکانه، پیچهوانهی راستگوییه چونکه راستگویی ده بی دلسوزی و دامهزراوی و ئهمهکداری و دانایی و دادپهروه ری لهگهلا بیت، دووره له دوورویی و درو و فیل و تعلهکه و ناپاکی.

خۆرسكى ئافرەتى موسلمانى راستگۆ، كە تىراوبووە لە رىنمايى ئىسلامى بىنگەرد رادەكات و بىنزارە لەم ئاكارنە، لەم ئاكارە خراپانەدا نىشانەى دامالىنى لە بە ئەندامبوونى لە ئىسلام دەبىنى، پىغەمبەر شىدەندەردەن (ھەركەسى لە دۇمانا چەك ھەلگرى لە ئىدە نىيە و، ھەركەسى فىللمان لى بكات لە ئىدە نىيە)) مسلم ۱۸/۲.

له گیرانهوهیه کی تری موسلم هاتوووه: پیغهمبهر شی به لای ههندی خوراکی کوکراوهی سهریه ک تیپه دی و دهستی خسته ناوی و له په نجه کانیه وه ههستی به ته راتی کرد، فه رموووی: ((ئهوه چییه ئهی خاوه ن خوراك؟)) وتی: باران لینی داوه ئهی پیغهمبه ری خوا، فه رموووی: ((ئهی نهده بووا له سهره وهی خوراکه کهی دابنینی تا خه للکی بیبینی ائه وهی فیل بكات له ئیمه نییه)) مسلم ۱۰۹/۲.

کۆمەنگەی موسلمان دامەزراو، لەسەر پاکی ھەستى مرۆڤايەتى و، لەسەر دالسۆزى و ئامۆرگارى بۆ ھەموو موسلمانىك، وە بەجئگەياندنى بەلىن بەرامبەر ھەركەسىك بىت، وە ئەگەر كەسىنكى ناپاك و تەلەكەباز ھەبوو، ئەوا دەبىتە نامۆ و ناكەسە لەناو كۆمەلگە و تاكەكانى، پەناگىرە لە ئاكار و رەفتارە بەرز و جوانەكانيان.

ئیسلام فیّل و تهلّه که و ناپاکی له تاوانه گهوره کان ههژمارکردووه که له دونیادا خاوه نه که ی پریسوا ده کات، له پروژی دواییش پرووی پرهش ده بیّت، ئهوه تا پیّغه مبه را گه پرایگه یاندووه: ((بو ههر ناپاکیّك و سته مکاریّك له پروژی دوایی ئالایه ک ههیه، ده و تریّ: ئه مه ناپاکی و سته می فلانه که سه) متفق علیه.

ئای له شهرمهزاری و ریسسوایی ناپاکان، ئهوانهی وایاندهزانی روّژگار ناپاکیه کهیانی پنجاوه تهوه، کهچی له روّژی دوایی له سهرووی ههموو خهلکهوه دیار دهبن و بهیداخی ناپاکیه کهیان به دهستیانهوهیه.

ئنجا ئه و جۆرانه له و رۆژى دوايى زياتر سهرشۆر و شهرمهزار دەبن، كاتى خواى گهوره به خوق دىته بهرامبهريان و له دژيان دەوەستى، وەك هاتوووه له فهرمووودهى قودسى، خواى گهوره دەفهرمووى: سى كەس خۆم له دژيان دەوەستم له رۆژى قيامەت: پياويك به ناوى مىن دەدات و پاشان ناپاكى دەكات، وه پياويك كەسيكى ئازادى فرۆشتووه و نرخەكمەى خواردووه، وه پياويك كريكاريكى به كرى گرتووه و كارى بى تەواوكردووه كەچى كريكمەى پىنداوه)) فىتح البارى

نافرهتی موسلمانی راستگو دوورده کهوینه و له ههموو شیوه و روالهه کانی شهم جوره خوره و رواله ته کانی شهم جوره خوره و خوره و شده می نیستا گهلی زورن له جیهانی نافره تانی سهرده م وه رازی نابیست بهینه ریزی منافقان، پیغهمبه را الله ده ده در ده وی در (چوار خوره و شت له ههرکه سی دابین ده بینه منافقیکی ته واو و پوخت، وه نهوه ی یه خوره و شتی لهم چواره تیابی نه وا خوره و شتیکی له نیفاق (دوورویی) هه یه تا وازی لی ده هینی: کاتی به نهمین و دهست پاك داده نری ناپاکی ده کاتی قسه بکات

درو ده کات، وه کاتی به لین بدات نایباته سهر و ناپاکی ده کات، وه کاتی نهیار بی له گهل که سین خراپه و ناراستی ده کات) متفق علیه.

بەڭينى دەباتەسەر

یه کی له ناکاره جوان و بهرزه کانی نافره تی موسلمانی راستگز: به لینن بردنه سهره " چونکه ئه م ناکاره هاوده می راستگزییه و یه کینکه له بهرهه و نه نجامه کانی، خوره و شتینکی پهسنده و به لگهیه له سهر کهوتن له به لگهیه له سهر که و نافره ته ی خوی پی ده رازینیته و ه کومه کی ده کات بو سهر کهوتن له ژیانیدا، به هویه و خوشه و یستی و ریزی خه لکی ده ست ده که ویت.

به لنگه نهویسته که به لین بردنهسه رکایگه ری ههیه لهسه ر رواندنی خوره و شته جوان و ناوازه کانی کوران کچان کاتی ده بینن دایکانیان به م خوره و شته رازاونه تهونه و به هویه و ده بنه غونه و سهرمه شقینکی باش بویان.

به لیّن بردنه سه ر له لای نافره تی موسلمان ته نها ناکاریّکی کوّمه لاّیه تی نییه، تاوه کوو له نیّو هاوپیّیان و ده سته خوشکانی خوّی پیّده رخا، به لکّو به لیّن بردنه سه ر خوره وشتیّکی ره سه نی ئیسسلامی یه، له هه موو خوره و شته کانی تر زیاتر به لگهیه له سه ر دروستی باوه پ و راستی ئیسلامه تی. له م باره وه خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿یَاۤ اَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا ا وَفُوا بَالعُقُودِ. واتا: ئه ی نهوانه ی باوه رتان هیّناوه نهمه کداربن به رامبه ر به به لیّنه کانتان و بیانبه نه سه ر المائده: ۱.

ههروا دهفهرمووى: ﴿وَأُوفُواْ بِالعَهدِ إِنَّ العَهدَ كَانَ مَسنُّولاً. واتا: پهيانهكانتان ببهنهسهر چونكه خواى گهوره ليٚپرسينهوه دهكات لهگهل پهيان ههلّوهشيّنان﴾ الاسراء :٣٤.

ئه مه فهرمانی کی خوایی یه کالاکهره وه یه بر به نده باوه پرداره کانی به هه ننه وه شاندنه وهی به نین و په یانه کانیان و په یانه کانیان و ههروا بردنه سهری پیداویستی یه کانی ئه م به نینه بو به میردار، که هیچ بواریک نییه بو خوده رباز کردن لیی چونکه ناگونجی بو موسلمانان کاتی به نینیکیاندا خویانی لی بدزنه وه، به لکو پیویسته به جوانترین شیوه بیبه نه سهر.

ئیسلام رقی دهبیته وه له به دگزیان و نائه مه کان به رامبه ربه به لیّن و نه وانه ی (قه ولی و به لیسلام رقی دهبیت یان به لیّنه کهی بباته سه ر، خودا ده فه مرمووی: ﴿یآاَتُهَا الَّذِینَ به لی این به بی نه وه ی کرداری هه بیّت یان به لیّنه کهی بباته سه ر، خودا ده فه مرمووی: ﴿یآاَتُهَا الَّذِینَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُوا مَا لاَ تَفعَلُون. واتا: شهی نه وانه ی باوه رتان هیّناوه بوچی نه وهی ده یلیّن به کردار نایسه لیّنن، له لای خوای گهوره گوناهی کی گهوره یه که قسه بکهن و به کردار نه یسه لیّنن الصف: ۲، ۳.

خودا رازی نییه بر بهنده باوه رداره کانی چ پیاو چ ئافره ت دابه زیته ئه و ئاسته نزمه ی به دگریی و به لاین نهبردنه سهر و شکاندنی په یان و پابهند نهبوون به به لینه کانیان "چونکه ئه مه شیاوی باوه ردار نییه، پیغه مبه رایش ده فه رمووی: ((نیشانه ی دووروو سی خوره و شته: کاتی قسه ده کات دروّ ده کات، وه کاتی به لاین بدات نایباته سه را وه کاتی به ده ست پاك دابنس ناپاکی ده کات و متفق علیه. له گیرانه وه یه کی تری مسلم هاتوووه: ((ئه گهرچی روّژوو بگری و نویّ بکات و بانگه شه ی موسلمانه تی بکات)) مسلم ۲۸/۲.

چاکی ئیسلامه تی ئافره تی موسلمان ته نها له ئه نجامه دانی پهرستشته کان نییه، به لاکو به ئاویته بوونی ده روونیه تی له گه لایاسا و خوره و شته به رز و بنه ما بلنده کانی ئیسلامیه وه به به جوری که هدرچی خودا پنی رازی نه بیت لنی روو نادات، نه به لنی شکاندن، نه فیل کردن له مامه له، نه ناپاکی له په یان و گری به سته "چونکه ئه مانه هه موی پنچه وانه ی خوره و شتی ئیسلام و موسلمانانه، ته نها له ره فتاری دووروواندا هه یه.

دهی ئه و ئافره تانه ی در قله گه ل مناله کانیان ده که ن با ئه و راستی یه بزانن، کاتی به لیّنیان پی ده ده ده ن و پاشان نایبه نه سه ر، به هزیه وه تووی در ق و به لیّن شکاندن له ده روونیان ده روینن، وه با بشزانن به م کرداره یان ده چنه ریزی منافقان، سزای منافقانیش وه ک زانراوه ژیّری ژیّره وه ی ئاگری دوزه خه.

دوورەپەريزە ئە دووروويى

ئافر اتی موسلمانی راستگو و تیکهیشتوو راشکاو و روونه له گوفتار و بریاره کانی، دووره له دووروویی یاساغه له ئاینه کهی، دووروویی و ستایشکردنی ناراست" چونکه دارانی دووروویی یاساغه له ئاینه کهی، وه شیاوی که سایه تی ئافره تی موسلمانی راستگو نییه.

سهیری پینغهمبهر الله بکه کاتی بهرهی عامر هاتنه لای و ستایشیان کرد و وتیان: تو گهورهی نیمه کنیمه نهرموووی: ((گهوره ههر الله یه)) وتیان: له ههموومان پایهدارتری و، له ههموومان دهستهلاتدارتری و به تواناتری، فهرموووی: ((دهی نهو قسانهتان یا ههندی لهو قسانهتان بکهن، بهلام باشتر وایه نهبنه بریکاری شهیتان و له جیاتی نهو قسه بکهن، من نامهوی لهو شوین و پلهوپایهی خودا دایناوم بهرزترم بکهن، من محمدی کوری عبدالله م، بهنده و نیردراوی خوام))(۱).

بهم وته یه پیغه مبه ر گلی له و که سانه بری که به سه مر خه لکیدا هه لّده لیّن و له کاتیّکا ههندیّکیان شایه نی نه و جوره ستایشه نین، ویّرای شهوه ی بیّگومان پیغه مبه ر گلی گهوره ی پیغه مبه را گلی گهوره و باشترینی موسلمانانه، به لام ده یزانی کاتی ده روازه ی پیاهه لنان کرایه وه سهرده کیّشی بو ترسناکی خزانه ناو نیفاق و دووروویی، که ناوه روّکی ئیسلامی بیّگهرد و خاویّن پینی رازی نییه، ئه و راستیه ش نایگریّته خوّی که ئه م ناینه ی له سه ر دامه زراوه، هه روا پیغه مبه ر گلی هاوه لانی قه ده غه ده کرد له پیاهه لنان له رووی مروّق، نه بادا سه ربکیّشی بو دووروویی و پیاهه لنراویش دوچاری فیز و لووت به رزی و شاگه شکه یی خوّی بیّت، بخاری و مسلم له أبی به کره شه ده گیرنه وه: پیاویّکی تری کرد، پیغه مبه ر گلی ده کرده وی براکه تدا، چه ندجار ئه مه ی دوباره کرده وه)) فه رمووی: ((تیاچیت! له گهردنی براکه تدا، له گهردنی براکه تدا، چه ندجار ئه مه ی دوباره کرده وه)) پاشان فه رمووی: ((ثه گهر هه ر ویستتان ستایشی براکه تان بکه ن، با بلیّ: مین وای ده بیینم، خوداش خوّی خاوه نیه تی و نه و ده زانی هه لیبسه نگینی و ه مین که س له سه رخوا چاك و پاك خوداش خوّی خاوه نیه تی و نه و ده زانی هه لیبسه نگینی، وه مین که س له سه رخوا چاك و پاك

⁽¹) حياة الصحابة: ٩٩/٣.

ناکهم، واتی ده گهم نهو کابرایه فلآنه شت و فیساره شت بزانی)) فیتح الباری ٤٧٦/١٠ ومسلم ١٢٦/١٨.

جا ئهگهر ناچاربووی کهسیّك ستایش بکهی، با ستایشهکهت راستگو بیّت و بگونجی لهگهل راستی پیاهه لنراو، وه پیویسته مام ناوه ندی بیّت و زیاده روّیی تیانه بیّت، تهنها به مه کوّمه لنگه له دووروویی و رووپامایی و خوّهه لنان خاویّن ده بیّته وه.

بخاری له الادب المفرد له رهجانه وه له میحجه ن الاسله می هماتوووه، پیغه مبه ر ه و میحجه ن له مزگه وت ده بن، پیغه مبه ریش هی پیاویک ده بینی نویش ده کات و کرنوش ده بات و ده چه میته وه، فه رموووی: ((ئه مه کییه؟)) میحجه ن ده ستی کرد به پیداهه لگوتنی، ده یوت: شهی پیغه مبه ری خوا، نه وه فلانه که سه ناوایه و ناوایه، فه رموووی: ((زمانت بگره با نه یبسی و به هی یه وی این به یا دی با نه یبسی و به هی یه وی این به یا در المفرد ۱۳۳/۱.

له گیراندوهی احمد هاتوووه، ندی پیندمبدری خوا، ندمه فلانه کدسه له باشترین خدلکی مددیندیه، یان وتی: له هدموو خدلکی زیاتر نویژ ده کات، پیندمبدریش فی فدرموووی: ((با ندیبیسی، ندبادا بدهویهوه تیابچیت، دووجار یان سی جار ندمه دووباره کردهوه، پاشان فدرموووی: ((نیّوه ندتدوه یه کن خودا ئاسانکاری بوّتان ویستووه)) احمد ۳۲/۵.

پیغهمبهر بیستنی ستایش و پیاهه لانانی به تیاچوون ناوبردووه به هوی بوونی شوینه واری خراپ و قوولای له سهر دهروونی مروقایه تی که حه زده کات له بیستنی ستایش، به هویه و پیاهه لانراو سهری لی ده شیوی، لووت به رزده بیت، رووی له خه لکی وه رده گینی، وه نه گهر نهم پیاهه لانانه له لایه ن دووروان و دروزنان و ته له که بازان دووباره بوویه و به پرووی - که نه می و نه و بورانه چهنده زورن له ده وروبه ری به رپرسان و خاوه ن ده سه لات و پوسته کان - نه وا ده بیته شتیکی باسایی و باو له لای و ویستی ناره زووی ده روونی جیبه جی ده کات، دواتر رقبی له بیستنی ناموژگاری و ره خنه ده بیته و ه بیجگه له ستایش و پیاهه لانان و زیاده رویی و گولاوپرژین کردن هیچی تر وه رناگری و پینی رازی نابیت، ننجا له پاش نه مه شسه سه یرنییه حه ق و راستی له ناو به چیت، داد په روه ری بکوژریت، چاکه کاری زینده به چالا بکری، کومه لگه ش گهنده لا بیت.

بۆیه پینغهمبهر هی فهرمانی دهکرد به هاوهلانی که خوّل بپرژیننه روخساری ئهوانهی بهسهر خهلکیدا ههلاه هین نهبادا لهناو کوّمهلگهی ئیسلامی ژمارهیان زوّربیّت، بههویهوه دوورویی بلاوبیّتهوه و بهلاکان ههموو لایهك بگریّتهوه.

له نافع هی و هی تریش: پیاو یک به ابن عمر هی وتی: نهی باشترینی خه للک، یان وتی: نهی کوری باشترینی خه للک، یان وتی: نه کوری باشترینی خه للکم، به للکو کوری باشترینی خه للکم، به للکو من به نده یه که به نده که نه کوری باشترینی خوا، نوم یدم به میهری خوا هه یه و له سزاشی ده ترسم، سوی نند به خوا ناوه ها هه میشم ستایشی پیاو ده که ن پینی داهه لاه لین تا له ناوی ده به ن (۱۱).

هاوه لآن باش تیگه یشتبوون له تیبینییه ورده کهی پیغه مبه ر شی سهباره ت به رینمایی کردنیان بو کاروکرده وه کان و سه لامه تی بوون له دوورویی، که سانیک به ابن عمر شی یان وت: ئیمه ده چینه لای ده سه لا تنافی نه و قسانه ی لهبه رده میان ده یلین پیچه وانه ی نه و قسانه یه کاتی له لایان ده سه لای ده سه را تی نیف ای و دوورویی دینه ده ره وه ، ابن عمر وتی: (ئیمه له سه رده می پیغه مبه ر شی شه وه مان به نیف ای و دوورویی داده نا) فتح الباری ۱۷۰/۱۳.

ئافرهتی موسلمانی راستگوش هینده ی له ئاینه که ی فیربووه تا پهنای بدات له خزانه ناو دوورویی ترسناك که زور له ئافرهتانی ئه و سهرده مه ده خزینه ناوی، که وا ده زانس سنوری زمان شیرینیان تینه په راندووه، ناشزانن ههندی جار زمان شیرینی یاساغه و به ره و قولایی نیفاق ده یانبات و ههستیش ناکهن چونکه به هویه وه له ده رخستنی حه ق و راستی بی ده نگ ده بسن، یان ستایشی که سانیک ده کهن که شایسته ی ئه و پیاهه لنانه نین.

خاوەنى حەيا و شەرمە:

بینگومان یه کی له خورسکه کانی نافرهت شهرمه، نه و شهرمهم مهبهسته که زاناکان پیناسهیان کسردووه: بریتی یه نامه خوره و شستینکی به رز و هه میسشه هو کارینکه بو و ازهینان له خرابه و دوورکه و تنه و هه که مته رخه می به رامبه رخاوه ن مافه کان، پیغه مبه ریش شک نونه ی هه ره به رزی

⁽١) حياة الصحابة ١٠٣/٣.

شهرم و حهیابوو، ابو سعید الخدری الله وتی: (پینه مبهر الله زوّر به شهرم و حهیاتربوو له کچی ناو کهژاوه، ئهگهریش شتینکی پی ناخوّش بووایه له روخساری دهمانزانی) متفق علیه.

ابن عمران بن حصین ﷺ وتی: پینغدمبدری خوا ﷺ فدرموووی: ((شدرم هدموو کات به خیّر و چاکه دیّت)) متفق علیه.

له گیّرانهوهی مسلم هاتوووه: ((شهرم و حهیا سهرتاپای خیّر و چاکهیه، یا فهرموووی: ((شهرم و حهیا ههر ههمووی خیّر و چاکهیه)) مسلم ۷/۲.

ابو هریره گوتی: پیغهمبهری خوا گه فهرموووی: ((ئیمان حهفتا و هه ندیک به شه، یان شهست و ههندیک به شه، یان شهست و ههندیک به شه، باشترینی و ته کاله الا الله یه، و نزمترینی لابردنی ئازاره لهسهر رینگا، شهرم و حهیاش به شیکه له ئیمان)) متفق علیه.

ئافرهتی موسلمانی راستگوی پاریزکار به شهرم و حهیا و رهوشت جوان و ههست ناسکه، هیچ گوفتار و کرداریخی لی روونادات خه لکی ئازاربدات، یا گهورهییان بریندار بکات" چونکه شهرم و حهیای حهیاکهی که ریشهی داکوتاوه له ئاوگله شکوداره کهی به هوی تیگهیشتنی له شهرم و حهیای ئیسلامی پهنای دهدات له ههرچی سهرپیچی شهرعی ههیه. به دووری ده گریت له ههر لاریه ک له مامه لاهی له گهل خه لکی، نه که تهنها لهبهر شهرم و حهیا، به لکو لهبهر شهرمی خوا و لهبهر نهوهی نایهویت سته میک ئاویتهی باوه ره کهی بیت" چونکه شهرم و حهیا به شیکه له باوه ره نهمه شهر به به روزترین پلهیه ئافره ت پینی گهیشتبی له ده ستگرتنی به شهرم و حهیا، لیره وه جیاوازی ئافره تی موسلمانی خاوه ن شهرم و ئابرو به دیارده که وی له گهل ئافره تی روز ثاوایی که دامالزاوه له ههرچی پهرده ی شهرمه.

پاکیزه و جوامیره

یه کنی له و ره فتارانه ی ئافره تی موسلمانی پن جیاده کریته وه: پاکیزه یی و جوامیری یه کاتی دو چاری کاتی دو چاری ته نگی و ده بیته وه نارام ده گری، و ده ست ده گری به پاکیزه یی و جوامیری و بی نیاتر همولاه دات بن ده ربازبوون له و ناله باری یه ی به ده ستیه و همار گیز بیر له سوال و

داواکردن ناکاته وه "چونکه ئیسلام رازی نییه ئافره تی موسلمای راستگو خوی بخاته ئه و جوره هه لویستانه وه شکوداری یه بوی ئه گهر پاکیزه یی خوی بپاریزیت و بینیاز بیت و ئارامبگریت، ئه و کاته ش خودا کومه کی ده کات و چهسپاوی ده کات له سهر ئارامگرتن و بینیازی و پاکیزه یی، پیغه مبه ر ها ده فه رمووی: ((هه رکه سی دامینی خوی پاك راگری خودا پاکی ده کاته وه، وه هه رکه سی بین نیازی بنوینی له وه ی له لای خه لکه خودا ده وله مه ندی ده کات، وه هه رکه سی خوی بگری خودا ئارامی پی ده گری، وه هیچ به خششیک ئه وه نده ی ئارامگرتن خیرتر و فراوانتر نییه که درایی به که سیک)) متفق علیه.

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر به ریّنمایی ئاینه کهی ده زانی که ئیسلام له مالّی ده ولّه مه ندان مافی هه ژارانی داناوه، به بی هیچ چاوبه ره وژیّری و منه تیّباریه ک ده توانی وه ریبگری، له هه مان کاتدا ده یه ویّت هه ژاران هه تا له و مافه ش بی نیاز بن، وه ده ریخست که ده ستی بالا چاکتره له ده ستی ژیّره وه، وه له سه ر موسلمانان پیّویسته چ پیاو چ ئافره ت ده ستی ژیّره وه نه بن "چونکه ئه مه برّیان شیاوتر و ریّزدارتره، ئه مه ش پالنه ریّکه بو که م ده رامه تان تا زیاتر هه ولّده ن و پالنه ده نه به خشین و صه ده قه و خیرو هه رواش پاراستنی روو و نابرو و ریّزداری مروّقی تیایه، نه بادا روّژیّک دوچاری ئازار و نه زیه تیّک ببنه وه، برّیه پیخه مبه ر که ده نه مرمووی: ((ده ستی بالا ثه و ده سته یه که ده به خشی، ده ستی ژیّره وه شه و ده سته یه که ده به خشی، ده ستی ژیّره وه شه و ده سته یه که وه رده گری و داوا ده کات)) مسلم ۱۲۶/۷.

تێکهٽي کارێڪ نابێت پهيوهندي بهوهوه نهبێت

 له گه ل خه لك، پیغه مبه ر الله ده فه رمووی: ((له نیشانه کانی چاکی و جوانی ئیسلامه تی مروّق و ازهیّنانیه تی له وه ی پهیوه ندی به وه وه نییه)) الترمذي ۳۹۲/۳ وابن ماجة ۱۳۱٦/۲.

ابو هریره گوتی: پیخهمبهر گفه فهرمووویهتی: ((خودا بو ئیوه به سی شت پازییه و به سی شت پازییه و به سی شتیش پازی نییه، پازییه بو ئیوه: بیپهرستن و هیچ هاوه لیکی بو بپیار نهدهن، وه ههمووتان دهستگرن به پهتی خوا و، پهرت و بلاو و ناکوك نهبن. وه بو ئیوه پازی نییه: بهدوای قسه و قسه لوّك بكهون، وه زوّر پرسیار و سوالكردن، ههروا به فیروّدانی مال)) مسلم ۱۰/۱۲.

کۆمدلآگدی خوایی دامدزراو لدسدر بناغدی ئیسلامدتی، هیچ بواریّکی نیید بو قسد و قسدلوّك و پرسیار و سوالّكردن و خوهدلقورتاندند ناو كاروباری تایبدتی خدلّك" چونكد تاكدكانی به شتی گدوره تر و گرنگتر سدرقالّن، سدرقالّن به گدیاندنی پدیامدككدیان له ژیان، هدریدكدو له شویّنی خوّی و بازندی تایبدتمدنیدكدی، بهجوّریّك هدولّی هدر هدموویان برژیّته ناو بدجیّگدیاندنی وشدی خوا لدسدر زدوی و بلاوكرندودی بندماكانی ئیسلام لدناو خدلّك، وه ئدواندی هدلادهستن بدو كاره مدزناند، دهرفدتیان نیید بو چووند ناو ئدو جوّره گوناهاند.

دووره پهریزه له با سکردنی ئابروی خهنک و شوینکهوتنی عهیبهکانیان

ئافرهتی موسلمانی پاریزکار زمانی پاك راده گرئ له شویدنکه و تنیی خه لکی و باسکردنی ئابرویان، وه پینی خوش نییه ئه و جوره گفتوگویانه له ناو كومه لگهی ئیسلامی بالاوبیت هوه، وه ك خوای گهوره ده فه رمووی: ﴿إِنَّ الَّذِینَ یُحِبُّونَ أَن تَشِیعَ الفَاحِشَةُ فِی الَّذِینَ آمَنُواْ لَهُم عَدَابٌ أَلِیمٌ فِی اللَّنیا والآخِرَة... واتا: ئه وانه ی پییان خوشه خرابه کاری و بی تابروویی له نیدوان باوه رداران بالاوبیته وه سزایه کی به سویان بو هه یه له دونیا و له دوارو وژدا... ﴾ النور: ۱۹.

عدلی بن ابی طالب الله ده لنی: (ئهوهی به کردار و گوفت ار خرابه و بین ابی طالب الله ده کا له گه ل نهوهی بلاوی ده کاتهوه له گوناها وه کوو یه کن) البخاری فی الادب المفرد ۱۹/۱.

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر به ئاینه کهی ده زانی لایه نی لاوازی مروّقایه تی له لایه ن هه ندی له نافره تانی که مته رخه م به شویّنکه و تنی و ئاشکراکردنی عهیبه کان و بالاوکردنه و هی له سهر زمانی

کۆمەلکگەوە چارەسەر نابیّت، بەلکو بە ئامۆژگاری جوان و رازاندنەوەی گویٚرایەلیّ بوون بو خودا و، قیٚزەوەن کردنی سەرپیٚچی له دەروونیان چارەسەر دەبیّت، بهدەر له هەرچی بریندارکردن و رووبهرووبوونهوه و رووشکاندنیّك" چونکه به گوفتاری شیرین و ئاموٚژگاری چاك و جوان لهکاتی چرپاندنی حەق و راستییهکان به گوییچکهکاندا کلیلی دلهکان دەبینتهوه و، دەروونهکان رام دەبىن، ئدندامهکان ملکهچ دەبىن، بۆیه خوای گهوره موسلمانانی قەدەغهکردووه له سیخوری و شویننکهوتنی عهیبی خهلك، که دەفهرمووی: ﴿وَلاَ تَجَسَّسُواْ. واتا: سیخوری مهککهن و شوینی عهیبی یهکتر مهککهون المجرات: ۱۲.

چونکه تاشکراکردنی کهم و کورتی گوناهباران و، شویّنکهوتنی عهیبهکانیان و، سیخورپیکردن لهسهریان و، باسکرنیان، تهنها به زیان بو نهوان ناگهریّتهوه، بهلکو تازاری ههموو کوّمهلگه دهدات" بوّیه خوای گهوره بهتوندی ههرهشه لهوانه ده کات که حهز ده کهن بی تابرویی له ناو کوّمهلگه بلاوبییّتهوه" چونکه ههر کاتی خرابهکاری لهناو کوّمهلگه بلاوبیویهوه و باسکردنی تابروی خهلکی تیا زوّر بوو، پروپاگهنده و گومانی تیا تهشهنهکرد، مسوّگهر دوچاری بهلای لادان له ریّگای راست دهبن، گوناهکردنیش کاریگهری نابیّت لهسهر دهروونیان و، پهیوهندی برایهتی ده پچرین، دوژمنایهتی و رق و کینه و گهندهلی له نیّو تاکهکان بهرپا دهبیّت، بوّیه پینهمبهر دهدرموویّ: ((ئهگهر به شویّن عهیبی موسلمانان بکهویت خراب و گهندهلیان ده کهیت، یا خوریکه خراب و گهندهلیان بکهویت) ابو داود ۲۷۵/۴.

هدروا دهفهرمووی: ((بهنده کانی خوا ئازار مددهن، عدیبداریان مه ککدن، شوینی کهم و کورتیه کانیان مه ککهون چونکه ههرکهسی شوینی عدیبی برای موسلمانی بکهویت، خودا شوین عدیبی ئهو ده کهوی و ئابروی دهبات ئه گهر لهناو مالی خوشی بیت)) احمد ۲۷۹/۵.

پینغهمبهر گی زور دانی دهئیشا به دهست خاوهن گومانی خراپ و زمان دریدی لهسهر ئابرو و ناموسی خولك، دهروونی پاکی هه الده چوو کاتی شتیکی لهم بابهته پی ده گهیشته وه، ابن عباس خولك، دهروونهی پینغه مبهرمان گی بیخ وینا ده کات لهسهر ئه و جوره کهسانه، ده الی: ((پینغه مبه ر گی فوینده وه به جوریک کچانی ناو که ژاوه ش گویبیستی بوون، فهرموووی:

((ئدی ئدواندی به زمان باوه رِتان هیّناوه و هیّشتا ندچوّته ناخی دلّتان، باوه رِداران ئازار مدده ن و، شویّن عدیب و ئابرویان مدککدون" چونکه هدرکدسی شویّن عدیب و ئابروی برای موسلمانی بکدویّت، خودا شویّنی عدیبی ده کدویّت، وه هدرکدسی خودا شویّنی عدیبی بکدویّت ئابروی دهبات، ئدگدر لدناو مالّی خوّشی بیّت)) الطبرانی (مجمع الزوائد ۹٤/۸).

دووره له ريا (رووپامايي)

ئافرهتی موسلمانی تینگهیشتوو و دانا ناخزیته ناو گوماوی ریا و رووپامایی و له خوبایی بدون و خوهه لکیشان چونکه شاره زایی بوونی له ئاینه کهی ده بپاریزی، وه له به رئه وهی ده زانسی کروکسی ئه م ئاینه دلسوزی یه بو خوا له کردار و گوفتار، وه ههر شوینه واریکی ریا هه بیت پاداشته کان پوچه لا ده که نه و کرده وه کان به فیرو ده ده ن، ده بیته مایه ی شهرمه زاری و ریسوایی بو خاوه نه که له روزی دوایی چونکه ئامانج له دروستکردنی مروق و پهری ته نها پهرستنه بو خوا، خودا ده فه رمووی: ﴿وَمَا خَلَقتُ الجِنَّ وَالإِنسَ إلاَّ لِيَعبُدُون﴾ پیشتر راقه کراوه.

ئهم پهرستشه بهتهواوی لهلایهن خواوه وهرناگیری ئهگهر به پاکی و پوختی بـ ق خـوا نـهبیّت، وهك دهفهرمووی: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلاَّ لِیَعبُدُواْ الله مُخلِصینَ لَهُ الدِّینَ حُنَفآءَ. واتا: فـهرمانیان پیٚکرا بوو تهنها الله بپهرستن و هاوه للی بق بریارنـهدهن بـه دلـسوّزی ئاینه کـهی پیـاده بکـهن و مـهیل و ئارهزووو نه کهن بو ئاین و ریّبازی تر ﴾ البینه: ٥.

هدرکاتیک کرده وه ی نافره تی موسلمان له که دار بوو به ریا و حه زی خوده رخستن و ناوبانگ، یان سوپاسکردن و پیاهه لگوتن، نه وا کرده وه کان به فیرو ده چن، پاداشته که ی پوچه لا ده بینته وه ، خودا ده فدرمووی: ﴿ یَاۤ آیُّهَا الَّذِینَ آمَنُواْ لاَ تُبطِلُواْ صَدَقَاتِکُم بِالمَنِّ وَّالاَٰذَی کَالَّذِی یُنفِقُ مَالَهُ رِبَّاءَ النَّاسِ ده فدرمووی: ﴿ یَاۤ آیُّهَا الَّذِینَ آمَنُواْ لاَ تُبطِلُواْ صَدَقَاتِکُم بِالمَنِّ وَّالاَٰذَی کَالَّذِی یُنفِقُ مَالَهُ رِبَّاءَ النَّاسِ وَلاَ یُومِنُ بَاللهِ والیوم الآخِرِ فَمَثَلُه کَمَثَلِ صَفوانِ عَلیهِ تُرَابٌ فَاصَابَهُ وَابِلُ فَتَرَکَهُ صَلااً لاَ یَقدروون عَلَی شَیءٍ مِمَّا کَسَبُواْ وَاللهُ لاَ یَهدِی القَومَ الکَافِرِین. واتا: نهی نهوانهی باوه پرتان هیناوه خیر و علی شیء مِمَّا کَسَبُواْ وَاللهُ لاَ یَهدِی القَومَ الکَافِرِین. واتا: نهی نهوانهی باوه پرتان هیناوه خیر و به به بخوا و به پروری دوایی نییه نمونه ی نهوه وه که بهردیکی پرویامایی مالی ده به خشی و باوه پیشی به خوا و به پروژی دوایی نییه نمونهی شهوه وه که بهردیکی لوس وایه ههندی خاکی له سهره، کاتی بارانی لی ده دات ته نها بهردیکی په وی ده مینینی ته وه، ههرچی

کردوویانه به فیرو ده چینت و توانایان به سهر هیچ شتیکدا نییه، وه الله رینسایی کومهانی بی بی باوه ران ناکات البقره: ۲۹٤.

دهبینین له کوتایی تایهته که توندی هه پهشه که ده گاته نه و پاده یه یه و جوّرانه شیاوی پینسایی خوا نه بن و له پیزی بی باوه پان هه ژمارده کریّن چونکه کاری نه وانه ته نها خوّده رخستن بوه له به درده وه ی چاک غهمی په زامه ندی خوایان نه بووه، وه ک ده فه رمووی: ﴿ پُرَاوُنَ له به کرده وه ی چاک غهمی په زامه ندی خوایان نه بووه، وه که که چی النّاس وَلا یَذکُروون الله ولا قلیلاً. واتا: له به رچاوی خه لک خوّده ده ده ده ده ده کرده وه ی چاکه، که چی زور که میادی خواده که نه وی النساء: ۱۲۲.

لیّره وه کرده وه کانیان به سه ریان داده دریّته وه "چونکه له گهلّ خوا شتی تریان کردوّت هاو به شه خوداش هه موو کرده وه به پوختی ته نها بو خیری ده ویّت، ابو هریره گه ده لیّن: گویّم له پینه مبه رخودا فه رمووویه تی: من له هه موو هاو به شیک بینیاز ترم له شیرک و هاوه ل بو بریاردان، هه رکه سی کرده وه به بکات و که سیّکی ترم له گهلّ بکات هاو به ش، نه وا ده بسییّرمه هاو به شه که که یک وه وانا: لیّی وه رناگرم.

 زانیاری و زانست بووم و خه لکیشم فیرکردووه و لهپیناوی توش قورنانم خوید دوه ده ده ده درمووی: دروّت کرد، به لام فیری زانست و زانیاری بویت تا بلیّن: زانایه، قورئانت خوید تا بلیّن: قورئان خویده! ده ی ئهوه ش و ترا، پاشان فهرمانی بر دهرده چی و لهسهر روو فریّی ده ده ناو دروزه خود ا مالی زوری پیداوه، له ههموو جوّره کانی مال خود ا پیی داوه، ده هینسری خود ا به خششه کانی خوی دینیتهوه یاد و شهمیش دانیان پیدا ده نیی، خود ا ده فهرمووی: ده ی چیتکرد به و به خششانه ؟ ده لیّ: ههر جینگا و کاریک تو پیت خوشبووبیت که به خشین و خیّری تیابکریّت، من له و جینگا و کاره به خشیومه له پیناوی تو، خود ا ده فه مووی دروّت کرد، به لامه موه ترکه ده و لهسهر روو فریّی ده ده نه دوزه خی مسلم ۱۸/۱۳ و لهسهر روو فریّی ده ده نه ناو دوزه خی)) مسلم ۱۸/۱۳ ه.

ههروا پیخهمبهر الله دهفهرمووی: ((ههرکهسی کردهوهی ئاشکرا بکات بو خه لکی بو ریا مسوّگهر خوای گهوره ئابرووی دهبات له روّژی قیامه ت، وه ههر کهسی کاروکرده وهی دهرخات تا لهلایان پلهوپایهی بهرزبیّت مسوّگهر خوای گهوره پهنهانیه کانی لهبهرچاوی ههموو دروستکراوان دهرده خات و پهردهیان لهسهر لادهبات)) متفق علیه.

له برياره كانى دادپهروهره

زورجار قهده رئافره تى موسلمان دهخاته مه لويستيك داواى ليبكرى راى خوى يا برياريك بدات، ليرهوه باوه رى موسلمان و تيكه يشتن و پاريزكاريه كهى ده رده كه وي . جا ئافره تى موسلمانى تيكه يشتوو داد په روه رانه بريارده دات، سته م ناكات، لايه نگيرى ناكات، پالناداته ئاره زووو، ويراى د ژوارى بارود وخ چونكه ده زانى داد په روه رى و دوور كه و تنه وه له سته م كوكى ئاين و ناخه كه يه تى، وه ك خودا ده فه رمووى: ﴿ إِنَّ اللهَ يَأْمُرُكُم أَن تُوَدُّوا الأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمتُم بَينَ النَّاسِ أَن تَحكُمُوا بِالعَدلِ. واتا: ﴿ خودا فه رمانتان پيده كات به گيرانه وه ى سپارده كان بو لاى خاوه نه كانيان وه ئه گهر دادتان كرد له نيوانى خه لكى به يه كسانى و داد په روه رانه داد بكه ن ﴾ النساء : ٥٨.

ئه و دادپهروهرییهی بیری ئافره تی موسلمان تینیگهیشتووه له ئاینه که یدادپهروهرییه کی پوخت و ورده، دوستایه تی و پی هاوسه نگیه کهی لار ناکاته و ، براده رایه تی و خزمایه تی و نزیکایه تی کار له بینگهردییه کهی ناکات، خودا ده فهرمووی: ﴿یَاۤ أَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُواْ کُونُواْ قَوَّامِینَ نِیکایه تی کار له بینگهردییه کهی ناکات، خودا ده فهرمووی: ﴿یاۤ اَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُواْ کُونُواْ قَوَّامِینَ لِلهِ شُهَدآء بِالقِسطِ وَلاَ یَجرِمَنَّکُم شَنَنَانُ قَوْمٍ عَلَی أن لاَ تَعدلُواْ اعدلُواْ هُوَ أَقرَبُ للتَّقوَی وَاتَّقُواْ الله اللهِ شُهَدآء بِالقِسطِ وَلاَ یَجرِمَنَّکُم شَنَنَانُ قَوْمٍ عَلَی أن لاَ تَعدلُواْ اعدلُواْ هُوَ اقرَبُ للتَّقوَی وَاتَّقُواْ الله الله خوا وهستاو و ئاماده بن و اِنَّ الله خَوه مِن و کینهی نیوان دوو هوز و کومه لا ناچارتان نه کات لهسه می که واهیده ری دادپه روه رانه بن وه رق و کینهی نیوان دوو هوز و کومه لا ناچارتان نه کات لهسه می دادپه روه رنه بن دادپه روه ربن چونکه دادپه روه رکانتان المائده: ۸.

هدروا دەفەرمووى: ﴿وَإِذَا قُلتُم فَاعدِلُواْ وَلَو كَانَ ذَا قُربَى. واتا: ئەگەر قسەتان كرد دادپەروەرانە بن ئەگەرچى بەرامبەر خزم و نزيكانيش بينت﴾ الانعام: ١٥٢.

ئهوه تا پیخه مبه ر گه غونه ی هه ره به رزی هینایه وه له داد په روه ری کاتی آسامه کوری زه پید هاته لای و بو ئافره تیکی مه خزومیه که دزی کردبوو تکای له لای کرد تا ده ستی نه پیته وه ه پیخه مبه ر گه یش سووربوو له سه ر برینی ده ستی و به زهیدی فه رمووو: ((تکا ده که ی له یه کی له سنوره کانی خودا؟ سویند به خوا ئه گه ر فاتیمه ی کچی محمد دزی بکردایه ده ستیم ده بری)) متفق علیه.

ئه مه ئه و دادپهروه رییه گشتی و رههایه یه که پیاده ده کری له سه رگهوره و بچوك، پاشا و ژیرده ست، موسلمان و ناموسلمان، هیچ که سینك له سزای رزگاری نابیت، ئه مه شه و جیاوازیه یه له نیوان دادپهروه ری کومه لگه ی ئیسلامی و کومه لگه کانی تر.

میژوو وهستانی ئهمیری باوه پرداران (علی بن أبی تالیب گیمان بو ده گیریتهوه لهبهرده م دادوه ر (قازی شورهیح) لهته که جوله که کهی نهیاری که قه لغانه کهی پیشهوا عهلی دزی بوو، قازی بو چهسپاندنی دادپهروه ری پیز و گهورهیی ئهمیری باوه پردارن قهده غهی نه کرد له داواکردنی به لاگه لهسه ر دزینی قه لغانه که، کاتی ئه میری باوه پرداران به لاگهی ده ست نه کهوت، قازی بریاری بو بهرژهوهندی جولهکهدا له دژی نهمیری باوه پرداران! میدژووی ئیسلامیش پـپه لـهو جـوّره نمونـه و هموالانه که بهدالانه که به نامید و هموالانه که به نامید می به نمونه و دادپهروه ری له کوّمه لگهی ئیسلامی.

لهم روانگهیهوه نافرهتی موسلمان پابهنده به ریننمایی ناینه کهی و دادپهروهر ده بی له گوفتار و کرداره کانی، نهم خورهوشته زیاتر ده چهسپی کاتی حه ق و راستی دیرین بی له کهلتوریدا، دادپهروه ری رهسهن بی له نومه ته که له لاربوونه وه له دادپهروه ری و راستی یاساغه له شهریعه و دهستوره کهی.

ستهم ناكات

به رادهی سووربوونی ئافرهتی موسلمانی پاریزکار لهسهر دادپهروهری له گوفتار و کرداریدا، پهنادهگری له ستهمکاری له گوفتار و کرداری چونکه پیغهمبهر گده دهفهرمووی: ((خوتان بپاریزن له ستهم چونکه ستهم تاریکایییه له روزی قیامهت)) مسلم ۱۳٤/۱۳.

خودا به تهواوی سته می یاساغکردووه، هیچ بوارینکی جی نه هیشتووه بز ئیجتیهاد و ته تویل، خودا لهو فهرمووده قودسیه ده فهرمووی: ((ئه ی به نه ده کانم: من سته مم له سه ر خودی خوم یاساغکردووه، وه له نیوانی ئیوه شم یاساغکردووه، که وابوو سته م له یه کتر مه ککهن)) مسلم ۱۳۲/۱۲.

جا ئهگهر خودا بهو گهورهیی و دهسه لاته رههایهی ههیهتی سته می لهسهر خوّی یاساغکردبی، ئایا ده گونجی بو بهنده ی کهم و کورتی لاواز بکهویّته تاوانی سته مکردن له برای مروّڤی خوّی؟

پیّغهمبهر گه دهفهرمووی: ((موسلمان برای موسلمانه، ستهمی ای ناکات، پشتی تی ناکات و بیّغهمبهر همرکهسی له پیّویّستی براکهی دابیّت خودا له پیّویستی ئهودا ده بیّت، وه همرکهسی ناخوّشیه ک لهسهر موسلمانیّك لابدات، خودا ناخوّشیه ک له ناخوّشیه کانی پوّژی قیامه تی لهسهر لاده دات، وه همر کهسی موسلمانیّك پوّشته بكات و عهیبی بپوّشی، خودا له پوّژی قیامه ت پوّشتهی ده کات و عهیبی ده پوّشی) فتح الباری ۹۷/۵.

دهبینین پیخهمبهر ها تمنها ستهمکردنی لهسهر مروّقی موسلمان یاساغ نهکردووه، پشت تیکردنیشی لهسهر یاساغکردووه" چونکه له پشت تیکردنی موسلمان بو براکهی ستهمیّکی گهوره ههیه، له بهرامبهردا جیبهجیّکردنی پیویستی براکهی و لادانی غهم لهسهری و داپوشینی عمیبهکانی له لا خوشهویستکردووه، وه ک بلیّی ناماژه بهوه ده کات که دواکهوتن لهو بهها پهوشتیانه ستهم و کهمتهرخهمییه و بیدادییه له ناست نهو برایهتییهی که موسلمان و براکهی بهیهکهوه دهبهستیّتیّتهوه.

ئه مانه هه مووی واتای پیاده کردنی دادپه روه رییه له سه رهه موو مرز قینی و دوور که و تنه و و دوور که و تنه و به سته م له به رامبه رهه مر مرز قینی بی هه رجه ند ناموسیلمانیش بی خوا ده فه مروی: ﴿لاَ يَنهَاهُكُمُ اللهُ عَنِ الَّذِینَ لَم یُقَاتِلُوکُم فِی الدِّینِ وَلَم یُخرِجُوکُم مِن دِیارِکُم أَن تَبَرُّوهُم وَتُقسِطُوا إلَیهِم إِنَّ الله یُحِبُّ الله عَنِ اللّذِینَ لَم یُقاتِلُوکُم فِی الدِّینِ وَلَم یُخرِجُوکُم مِن دِیارِکُم أَن تَبَرُّوهُم وَتُقسِطُوا إلَیهِم إِنَّ الله یُحِبُّ اللّقسِطِین. واتا: خودا قه ده غه تان ناکات له ناست نه وانه ی له ناینتانه وه له دژتان ناجه نگن و له مال و ولاتتان وه ده رتان نانین له وه ی چاکه کار و دادپه روه رانی خوش ده رقیت ﴾ المتحنه: ۸.

دادپهروهره له بهرامبهر ئهوهي خوّشي ناويّت:

 رق و کیندی ناو دلّی دەرندکدویّت، بزید رووی خوّش دەبیّت لدگدلّی و بدسوّز دەبیّت، ب ندرم و نیانی لدگدلّی دەپدیقی، أبی الدرداء الله وتی: (ئیّمه به رووی هدندی کدس پیّده کدنین، لدکاتیّکا دلهکانان ندفرهتیان لیّ دهکردن)) فتح الباری ۲۷/۱.

عوروهی کوری زوبه یر وتی: خاتوو عائشه پنی راگه یاندووه: پیاویک دهستوری وهرگرت تا بیته لای پیغه مبه رسی بینه مبه رسی فه مرموووی: ((رینگای پسی بده ن، کوریکی نه گبهتی بنه ماله که یه تی با براید کی نه گبهتی هزه که یه تی ایک ات هات در ووره وه به نه رمی قسمی له گه لکرد، خاتوو عائشه ده لی و تم: نهی پیغه مبه ری خوا، سه ره تا چیت وت، پاشانیش به نه رم و نیانی قسمت له گه لکرد! فه رموووی: ((ئای عائشه: خراپترین پلهوپایهی که سیک لای خوا نه وهی خه کنی خوانی له به رین به الباری ۱۸۸۱ .

چونکه بهتهنگهوه هاتنی خه لك و هه لكردن له گه ليّان و به زهيی پيّداهاتنيان له خورهوشتی باوه ردارانه، وه نهرم و نيانی و گوفتاری شيرين به رامبه رخه لك له گرنگترين هزكاره كانی به يه كه و ژيان و دۆستايه تی و نزيكبوونه وه يه كه ئيسلام لهسه ری هانی داوين، موسلمانانی راسپاردووه تا يابهندبن پيّی.

ئهو نافره ته موسلمانهی ئیسلام دایر شتوه ناکه و یقته دوای سوزیه وه له خوشویستن بان رقبوونه وه به لکو میانی ه و بابه تیانه و دادپه روه رانه و راسته قینانه ده بیت له هه لوی ست و بریای کانی به رامبه رئه وه ی خوشی ناویت له ئافره تان له هه موو ئه مانه بیروه و شاین و جوامیزی یه کهی و خوره و شته کهی ده کات دادوه را بویه گهواهی نادات ئه که رحمی و راستی نه بیت بریاری کیش نادات ئه گه ر به یه کسانی نه بیت وه را ده رنابی نه گه د دانایانه نه بیت له همو و ئه مانه دادی باوه رداران سه رمه شقیه تی که ئه وان له لووت که ی دانایی و داد به روه رو باریز کاری بوون له بریاردان له سه ریه کتری خاتو و عائشه نزیکترین خیزانه کانی پیغه مبه را به و به له دلی ، زهینه به کچی جه حش له مه دا ململانی له گه لذا ده کرد " بویه زور ئاسایی بوو ئه گه رغیره له نیزانیاندا هه بیت ، که چی نه م غیره یه قه ده غه ی نه ده کردن له گه واهی دان به حمق ، جا سه یرکه چون باس و ئه دگاری یه کتر ده که ن: له صحیح مسلم ها تو و وه ، خاتو و عائشه سه باره ت به زهینه به

ده لی نه نه ململانی اله گه لدا ده کردم له پلهوپایهم له لای پینه مبهر هی وه هه رگیز نافره تیکم نه بینیوه باشترین له ناین له زهینه ب یا پاریز کارتربی پاستگوتربی و زیاتر پهیوه ندی خزمایه تی بگهیه نی زورتر خیر و به خشین بکات، وه زورتر هه ولبدات و خوی ماندووبکات له و به خشینه ی ده یدات تا له خودا نزیکی بکاته وه به نه نه نه وه نه بی په فتاری توند بوه و زوو تو په ده بوه به لام زوو سارد ده بوویه وه مسلم ۲۰۹/۱۵

هدروا له صحیح بوخاری هاتوووه، خاتوو عائشه له بارهی بوختانه کهی بوزی هدلبه سترابوو پاشان خودا بی تاوانیه کهی ده رخست، ناماژه به گهواهیدانی زهینه به ده کات بوزی: ((پینه مبهر که زهینه به کهی نهی زهینه به به کهی نهی زهینه به به کهی نهی نهی نهی نهی که ده زانی به که نهی نهی نهی نهی نهی نهی که که نه ده نهی نهی که نه نه نه به نهی نهی بی بی بی بی بی به نهی و به نهی نهی نهی نهی بی به به به نهی بی به نهی به نهی به نهی بی بی بی به نهی بی بی به نهی به نه به نهی به نه به نهی به نه به نهی به نهی به نهی به نهی به نه به نهی به نهی به نه به به نه به نه به نه به نه به به نه به به نه به به به نه به به به نه به به نه به به به نه به به نه به به به به به

وه نهوهی سهیری پهرتووکهکانی (سیر وطبقات) بکات، چهندین گوتهی دایکانی باوه پداران دهبینی که جوّره ها ستایشی تیدایه له ههویّوه بی ههوی لهوانه: له أم سهلهمه سهباره ت به زمینه به ده گیرنهوه: ((زهینه به لهلای پیغهمبهر هی جینگای ریّز و خوشهویستی بوو، وه پیغهمبهر و نیز به بینه ده کرد، زهینه به نافره تینکی چاك بوو، زوّر به پوژوو ده بوو و شهونویّژی ده کرد، به ده ستی خوی شتی دروست ده کرد، پاشان ههمووی ده به خشی بو هه داران))، هه دروا له عائشهوه سهباره ت به زهینه به ده گیرههوه له و کاتهی هه والی مردنیان پیدا: ((ئه و نافره تهی زوّر ستایش و سوپاس ده کرا کوچی دوایی کرد، خواپه رست بوو، په ناگهی هه تیوان و بیوه ژنان بوو))(۱). وه خاتو و عائشه له باره ی مهیونه ده لیّن: ((سویّند به خوا میمونه کوچی دوایی کرد... به لام سویّند به خوا له هه مه مه و همه و شان زیاتر پهیوه ندی خزمایه تی به جیّگه یاند))(۲). ئه مه هه مه مه و میمونه نوی ایس ده کرا به جیّگه یاند))(۱).

⁽١) السمط الثمين: ١١٠، والإستيعاب ١٨٥١/٤، والإصابة ٩٣/٨.

⁽٢) الإصابة: ١٩٢/٨.

به یهژارهی کهس شاد نابیت

ئافرهتی موسلمانی راستگو و پاریزکار که رازاوه ته ه ناکاره جوانه کانی ئاینه که ی به په ژاره ی که س دلخوش نابیت چونکه ئهمه خوره وشتیکی نزم و ئازارده ر و بریندارکه ره نابی له ئافرهتی پاریزکار دابی، پیغهمبه را این ده فه رمووی: ((شادبوونت بو په ژاره ی براکه ت ده رمه خه نه بادا خودا رهم به و بکات و تو گرفتار بکات)) الترمذي ۲۹۲/۶.

نافرهتی موسلمان که ئیسلام پالفتهی کردووه و له دهروونیدا شوینیک نابیته وه بو ئه خوره و شده به نافره تی موسلمان که ئیسلام پالفتهی دوچاری به لا ده بن و نزای خیریان بو ده کات، پهله ده کات له سووککردنی به لاکه لهسهریان، به ئازاریان ئازار ده چیزی، ئهم شادبوونه به پهژارهی خه لک ته ته له دهروونی تاریك و توند و ره ق و بهرد ده رده که وی، ئه و دهروونهی دارینژراوه لهسهر پیلانگیران و توله سه ندنه و کینه و حه زی بینینی شکستی و ئازاری خه لک. ئافره تی موسلمان له خوره و شده دووره و پهناگیره.

به دووره له گومانی خراپ

يه كن له خور هوشته كانى ئافره تى موسلمانى راستكن ئهوه يه بـ هبى به للكُّـه گومـانى خراب بـ ه كهس نابات، خودا ده فه رمووى: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ اجتَنِبُواْ كَثِيرًا مِنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعضَ الظَّنِّ إِشْمّ. واتا: ئهی ئهوانهی باوه رِتان هیّناوه دوورکهونهوه له زوّربهی گومان، به رِاستی ههندی له گومان گوناه و تاوانه الحجرات: ۱۲.

چونکه دهزانی گومانی خراپ بردن ده تخاته گوناههوه، به تایبه تی نه گهر له هزر و ههستیدا قسه و خهیالی زوّر بکات، پاشان ده یبینی خه لاک تاوانبار ده کات به عهیب و تاوان، له کاتی کا شهوان لیمی بی تاوانن، نه و به دگومانییه له نیسلام یاساغکراوه" بزیه پیغهمبهر الله ده فه رمووی: ((خزتان بیاریزن له گومانی خراپ، چونکه به دگومانی درو ترینی گوفتاره)) متفق علیه.

ئنجا ئافرهتی موسلمانی راستگر و پاریزکار له قسهکردندا بهدوای راستیدا دهگهری، هیچ قسهیه که زاری دانایهت شوینهواری دروی پیوه دیار بیت، جا چون ده کهویته گوناهی بهدگومانی که دروترینی گوفتاره؟!

بهم هۆشداریهوه پیخهمبهر هی موسلمانان ئاپاسته ده کات بهوه ی ته نها پوکاری کردار له خه لک وهرگرن، وه دوورکهونهوه له گومان و قسه و باسی ئه ندیشه چونکه له ئاکاری موسلمان نییه په نهانی خه لک ئاشکرا بکات و بکهویته باسی تایبه تمه نییه کانیان و ئابپویان چونکه په نهانییه کان خودا پینی ده زانی و ئاشکرای ده کات و لیپرسینه وه ی لهسهر ده کری له لایه ن خواوه، به لام مروّق ته نها روکاری کردار سه یر ده کات و ده یکاته پیوه ر.

عبدالرزاق له عبدالله بن عتبه بن مسعود گه ده گیریته وه، وتی: گویم له عمر بن الخطاب هه دهیوت: ((خه لکانیک ههبوون له سهرده می پیغه مبهر شه به هوی سروشه وه ده ناسران و بریاریان له سهر ده درا، به لام وا سروش نه ماوه، به لکو ئیستا به هوی روکاره وه ده تانناسین و بریارتان له سهر ده ده ده ین، جا هم رکه سی خیر و چاکه مان بو ده ربری نه والینی دلنیا ده بین و له خومانی نزیب ده که ینه وه کارمان به په نهانی و نهینی ناو دلی نییه، خودا له سهر شاراوه کانی لیپرسینه وه که له گه لا ده کات، وه هم که سی شه ی و خرایه مان بو ده ربی ی لیی دلنیا نابین و باوه پیشی پی ناکه ین، هم رچه نده بلی: من نیازم خراب نییه)(۱).

⁽١) حياة الصحابة ٨٥/٢

لیّره وه نافره تی موسلمانی روّشنبیر به ناینه که ی پابه نده به هوّکاره کانی پاریّزکاری و کرده وه ی چاك، هه موو کات خوّی ده پاریّزی له ههر وشهیه ك به دهمی دادیّت که ئازاری خوشکه موسلمانه کهی بدات چ له نزیك چ له دوور، خودا ده فه رمووی: ﴿وَلاَ تَقفُ مَا لَيسَ لَكَ بِهِ عِلمٌ إِنَّ السَّمعَ والبَصَرَ والفُؤَادَ كُلُّ أُولاًئِكَ كَانَ عَنهُ مَسئُولاً. واتا: له باره ی شتیك گه واهی مهده و قسه مه ککه که زانیاریت له سه ری نییه، به پاستی له قیامه ت له باره ی گوی و چاو و دل له خاوه نه کهی ده پرسریّته وه ﴾ الاسراء: ٣٦.

بزیه ئافرهتی موسلمان لهلای ئهو نههیهی خودا دهوهستی و به زانیارییهوه نهبیّت قسه ناکات، به دلنیاییهوهش نهبیّت بریار نادات چونکه خودا دهفهرمووی: ﴿مَا یَلفِظُ مِن قَولٍ إِلاَّ لَدَیهِ رَقِیبٌ عَتِید. واتا: ههر وشهیه ک بیّته سهر زاری مروّق ئیلا فریشتهیه کی چاودیّر و ئاماده دهینوسیّت ﴾ ق: ۱۸۸.

ئافرهتی موسلمانی بیّدار بههای بهرپرسیاریهتی ئهو وشهیه دهزانی که له ده می دهرده چی، دهزانی پیّغهمبهر هی فهرموویهتی: ((پیاو ههیه قسمیه که ده کات بر په زامهندی خوا، ناشزانی ئهو قسمیه لای خوا هیّنده بهرز و گهورهیه، خودا به هرّیه وه په زامهندی خرّی بر ده نوسی تا شهو پروژهی پیّی ده گات، پیاویش ههیه قسمیه که ده کات خودا پیّی ناپازییه، ناشزانی هیّنده خراب و دژواره، خودا به هرّیه وه توپهیی خرّی لهسهر ده نوسی تا پروژی زیندووبوونه وه))(۱).

نافرهتی موسلمانی پاریزکاری ژیر زور گرنگی نادات به زوربهی ئه و قسه و باس و گومان و شهنسانانهی له کور و دانیشتنه کان دهوتری، بهتایبهتی له کوری نافره تانی دهست به تال و ساده، وه رینگه به خوی نادات ئه و جوره قسانه له زمانیدا هه لگریت و، پاشان شتیکی لی بگیریته وه به بوونی به لگه و دانیایی، پیغه مبه ر شه ده فه رمووی: ((ئه وه نده به سه بو ئه وه ی مروق به دروزن هه ژمار بکری که هه رچی ببیسی بیگیریته وه)) مسلم ۷۳/۱.

⁽١) حديث صحيح رواه مالك في الموطأ ٩٨٥/٢ كتاب الكلام: باب ما يؤمر به من التحفظ في الكلام.

زمانی دهگریّ له غهیبهت (باسکردنی پاشمله) و قسه هیّنان و بردن (دوو زمانی)

ئافرهتی موسلّمانی روّشنبیر به ئاشکرا و به پهنهانی له خودا دهترسین، سوره لهسهر ئهوهی غهیبهت و دووزمانی نهیی بهسهر زاریدا که خودای توره بکات و بیخاته ریزی غهیبهتکارانهو، وه وه ده ده ده دمووی: ﴿وَلاَ یَغتَب بَعضُکَم بَعضًا أَیُحِب اُ اَحَدُکُم أَن یَاکُل لَحم أَخِیهِ مَیتًا فَکَرِهتُمُوهُ وَاتَّقُواْ الله َ إِنَّ الله تَوَّاب رَحِیم. واتا: ههندیّکتان غهیبهتی ههندیّکتان مهککهن ئایا کهستان پینی خوشه گوشتی براکهی به مردوویی بخوات، بیّگومان پیتان خوش نییه، دهی له خوا بترسن، بهراستی الله تهوبه گیرا دهکات و میهرهبانه الحجرات: ۱۲.

ههروا گویّبیستی نهو فهرمووودهیه دهبیّت: ((موسلّمانی راستهقینه نهوهیه که موسلّمانان له زمان و له دهستی پاریّزراو بن)) مسلم ۱۲/۵. و ههست دهکات غهیبهتکردن گوناهیّکه ناشی بو کهسی باوه ردار، وه ههرکهسی راهاتبی لهسهر غهیبهتکردن له کوّ و دانیشتنهکاندا شهوا له نافرهته چاکهکان ههژمار ناکریّت.

خاتوو عائشه وتی: به پیغهمبهر هم وت: تو ههر صهفیهت بهسه، ئافرهتیکی واو وایه... ههندی له رایهکان ده لیّن: مهبهستی ئهوهبوو بالاّی کورته _ پیغهمبهر ش فهرموووی: ((قسهیهکت کرد ئهگهر تیّکهلی ئاوی دهریا بکردرایه بوّگهنی دهکرد)) ابو داود ۳۷۱/٤.

هدروا نافرهتی موسلمان له ریّگهی فهرموودهی پیّغهمبهر که دهزانی گوناهی وا ههیه له غهیبهتیش ترسناکتره، نهویش بوختانکردنه، وهك دهفهرمووی: ((خرّتان دوورخهنهوه له گوگاهه ویّرانکاره کان، وتیان: نهی پیّغهمبهری خوا، چین نهو گوناهانه؟ فهرموووی: هاوبهشی دانان بو خوا، جادوگهری، کوشتنی کهسیّك خودا حهرامی کردووه مهگهر به حهق بیّ، خواردنی مالی ههتیو، خواردنی سوو، پاکردن له پروژی غهزا و تیّکوشان، ههلبهستنی دروّ و بوختان به نافرهتانی داویّن پاك و بی ناگا و باوه پردار)) متفق علیه.

ئافرهتی موسلمان کاتی گویبیستی ئه و رینماییه به رزه دهبیت هه رگیز ناکه ویته ناو غهیبه تکردن به هه رشیوه یه بیت، هه روا ریگه ش نادات له کور و دانیشتنی ئه ودا که س غهیبه تکردن به هه رشیوه یه که بینه که الا کرا هه لویستی به مشیوه یه ده بیت که پیغه مبه ر

دەفەرمووى: ((ھەركەسى بەرگرى كرد لە براكەى كاتى غەيبەتى دەكرا ئەوا حەقە لەسەر خوا لە ئاگر ئازادى بكات)) احمد ٢٦١/٦.

هدروا نافرهتی موسلمان زمانی له دووزمانیش ده پاریزیت و، ده زانی ترسناکی دووزمانی له سهر بلاوبوونه وهی خراپه و گهنده لی له کومه لاگه چهنده زوّره و، چوّن زبجیرهی پهیوه ندی دوستایه تی و خوشه ویستی له نیّوان تاکه کان ده پچریّنی، وه ک پیّغه مبهر شده ده فهرمووی: ((باشترین به نده کانی خوا نه وانه ن کاتی ده یایانبینی خوات ده خهنه وه یاد و یادی خوا ده کهن، وه خراپترینی به نده کانی خوا نه وانه ن بو دووزمانی دیّن و ده چن، نه وانه ی نیّوانی دوّستان و خوشه ویستان تیّك ده ده ن و، همولّده ده ن ده رده سهری توشی نه وانه بکهن که خوّیان یاراستووه)) احمد ۲۲۷/٤.

وه نهوهی زیاتر مایهی نیگهرانی و ترسه له ناکامهکانی دووزمانی نهوهیه که بوخاری و مسلم و هی تریش له ابن عباس شده گیزنه وه و وتی: ((پیغهمبهر شی به لای دوو گوردا تیپه پی، فهرموووی: نهو دووانه وا سزا و نهشکه نجه ده درین، وه لهسهر شتیک نهشکه نجه ده درین که خه لکی به گوناهی گهورهی نازانی. یه که میان بو دووزمانی ده سات و ده چوو، نهوهی تریان خوی له پاشاوهی میز خاوین نه ده کرده وه، وتی: ننجا داوای لقه دار خورمایی کی سه وز و ته پی کرد و کردیه دووله ت، پاشان لقیکی لهسه ر نه و گوره که ی تر چاند، پاشان فهرمووی: نومید ده که م خودا سزاکه یان لهسه ر سوک بکات تا به سه وزی بیننه وه)) متفق علیه.

خۆي دووردهگرێ له جنێو و گوفتاري پيس

ئافرهتی موسلمان که ئیسلام پالفتهی کردووه ههرگیز جنیدو و قسهی پسیس بهسهر زمانیدا نایهت" چونکه دهزانی ریّنماییهکانی ئیسلام زوّر بهتوندی قهده غهی ئه و جوّره خوره وشتانه دهکات، ابن مسعود هو وتی: پیخهمبهر شافه فهرموووی: ((جنیّودان به موسلمان ستهم و له ریّ دهرچوونه، وه کوشتار کردنیش له دژی بی باوهرییه)) متفق علیه.

ههروا دهفهرمووی: ((خودا ههرچی زمان پیس و خراپه کاره خوشی ناویّت)) احمد والطبراني (مجمع الزوائد ۸/۶۶).

وه ده فهرمووی: ((خودا رقی دهبیتهوه له کهسی جنیودهر و زمان پیس)) الطبرانی (مجمع الزوائد ۱۲/۸).

ئهمانه چهند ئاكارگهلیّكن ناشیّ بوّئافرهتی موسلّمان كه باوه پر تیّكهلّی دلّی بوبیی و شهونی پینمایی خوایی له پیّنمایی ئیسلام ههلّمژیبیّ، وه یاسا و پیّساكانی ئیسلام زمان و ههستی پالفّتهكردبیّ" بوّیه زوّر دووره له شهره قسه و جنیّو، بیّگومان لهو ئاكاره جوانانه پیّغهمبهر شی سهرمهشقیهتی، ئهنهس شی وتی: ((پیّغهمبهر شی جنیّودهر و زمان پیس و نهفرهتكار نهبووه، له كاتی سهرزهنشتیشدا دهیفهرمووو: چیهیهتی؟ ئاوهها نیّوچهوانی خوّلاوی بـووه)) فتح الباری

تهنانه ته پینه میدر هی زمانی پاراستوه الله نه فره ت کردنو به پینه میده هی و ترا: نه ی پینه میدر هی و ترا: نه ی پینه میدری خوا، نزا بکه له هاوبه ش بریارده ران، فهرموووی: ((من نه نیردراوم نه فره ت بکه م، به لکو بر ره حمه ت و به زه یی نیردراوم)) مسلم ۱۵۰/۱۹.

ههروا ده فهرمووی: ((ئهری ده زانن نه دار و مایه پوچ (المفلس) کی یه و و تیان: نه دار و مایه پوچ له له لای ئیمه ئه وانه ن درهه م و که ل و په لیان نییه، فه رموووی: نه دار و مایه پوچی ئومه تی مین له پوژی قیامه ت ئه وه یه خاوه نی نوی ژ و زه کاتیشه، به لام دیت جنیوی به وه داوه و بوختانی به و کردووه، مالی ئه وی خواردووه، خوینی ئه وه ی پرژاندووه، له فلانی داوه، جا له چاکه کانی هه لاده گیری و ده دری به خاوه ن مافه کان، کاتی چاکه ی نه ما و مافی خه لکیشی له سه ر مابوو، ئه وا له خرایه ی خاوه ن مافه کان هه لاه گیری و ده خریته سه ر خرایه ی ئه و و پاشان فری ده دریت ه ناو ئاگر)) مسلم ۲۱/ ۱۳۵.

بینگومان ده بی نه و جوّره قسه پروپوچ و ململانی و جنیودانه له ژیانی ئافرهتی موسلمانی راستگو نه مینی که دامه دراوه لهسه و خوره و شد به دری و پهروه رده و ریزگرتنی ههستی مروقایه تی، به رزی پله ی کومه لایه تی له هه لس و که وت و گوفتار.

گانته به کهس ناکات

کهسایهتی نافرهتی موسلمان که حهزی خو به کهم زانینی تیارواوه، دووره له لـووت بـهرزی و خو به نابین گالاته به کهس بکات چونکه خـودا ده فـهرمووی: ﴿یاۤ أَیُّهَا الَّـنِینَ آمَنُواْ لاَ یَسخَر قَومٌ مَن قَومٍ عَسَی أَن یَکُونُواْ خَیرًا مِنهُم وَلاَ نِسآءٌ مِن نِسآءٍ عَسَی أَن یَکُنَّ خَیرًا مِنهُنَّ وَلاَ تَلمِزُواْ أَنفُسَکُم وَلاَ تِنابَزُواْ بِالالقابِ بِئس الِاسمُ الفُسوقُ بَعدَ الإیمانِ وَمَن لَم یَتُب فَاوُلاَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ. واتا: ئهی ئهوانهی باوه رتان هیناوه با هیچ کومه لل و هوزیک ئـهوه ی به به نهوانهی له لای خوا لهوان چاکتربن، وه با هیچ ئافره تیکیش ئـهوه ی به کهم نه زانی و گالتهی پی نه کات چونکه لهوانهیه له لای خوا لهوان چاکتربن، هـهروا عـهیب لـه به کهم نه زانی و گالتهی پی نه کات چونکه لهوانهیه له لای خوا لهوان چاکتربن، هـهروا عـهیب لـه یه کتر مهبیننه و و به ناوبانگی خراب بانگی یـه کتر مهککهن، چـونکه ئهوانـهی ئـهو گوناهانـه له پاش ئهوه ی باوه ریان هیناوه ده چنه ریزی فاسقان و سنور بهزینان، وه ههر کهسـی تـهوبـه نـه کات ئهوا ده چیته ریزی ستهمکارانه وه الحجرات: ۱۱.

ههروا پینههمبهر ﷺ دهفهرمووی: ((ئهوهنده بهسه بنو خراپهکاری منزو که رقی له بنرای موسلمانی بینهوه و بهکهم سهیری بکات)) مسلم ۱۲۱/۱۶.

نەرم و بەزەيىيە بەرامبەر خەنك:

له سروشتی ئافرهتی موسلمان ئهوهیه نهرم و بهزهیی و بهسوّز و رهفتار شیرین بیّ چونکه ئهمه زیاتر ده گونجی له گهلّ ئافرهت و پیّکهاته کهی، لهم روانگهیهوه ئافرهتان ناویان نراوه (رهگهزی نهرم و ناسك) (الجنس اللطیف).

ئه و ئافرهته موسلمانه ی تیراوبووه له رینمایی ئاینه بینگهرده که ی زیاتر نهرم و به زه یی یه به ئافره تانی ده وروبه ری، زیاتر ناسك و ره فتار شیرینه له هه لاکردن له گه لیّان چونکه خودا له به نده کانی ئاکاری نه رم و نیانی و به زهیی و دانایی خوش ده ویّت، وایکردووه ئه وانه ی خوده روزیننه و به م ئاکارانه زیاتر له دل و ده روون نزیك بن و خوشه ویست بن، خودا ده فه رمووی: ﴿ وَلاَ تَستَوِی الْحَسنَةُ وَلاَ السَّیِّنَةَ اِدفَع بَالَّتِی هِیَ أحسنَ فَإِذَا الَّذِی بَینَكَ وَبَینَهُ عَدَوَةٌ كَانَّهُ وَلِی تُحمِیم.

وَمَا يُلَقَّاهَا إِلاَّ الَّذِينَ صَبَرُواْ وَمَا يُلَقَّاهَا إِلاَّ ذُو حَظِّ عَظِيم. واتا: هدرگيز چاكه و خراپ يهكسان نين، كهوابوو خراپه به چاكه لابده، ئهو كاته لهگهل ئهو كهسهى دوژمنايه تيتان ههيه و نهيارن وهكو پالپشت و دوّستيكى نزيك و گيانى به گيانى لئديّت، ئهم پلهوپايه يه تهنها ئارامگران دهيگهنى وه ههورا تهنها خاوهنى بهخت و بهشى مهزن دهيگاتى فصلت: ٣٤، ٣٥.

با ئافرهتی موسلمان بزانی بهزهیی و نهرم و نیانی یه کینکه له ئاکاره کانی خوای گهوره و حهز ده کات له همموو کاریکی بهنده کانیشیدا ههبیت، پیغهمبهر این ده فه مرمووی: ((خودا بهزهیی و نهرم و نیانی، حدزیش له نهرم و نیانی و بهزهیی ده کات له ههموو کاروباریکدا)) متفق علیه.

هدروا ده فدرمووی: ((خودا ندرم و نیانی و بهزهیییه و حدزی لدم ئاکارهید، وه ئه و پاداشته ی لدسه ر ندرم و نیانی دهیدات زیاتره له هدرچی کردهوه یه کردهوه یه کرده و هیدی) مسلم ۱۶۲/۱۹.

وه دهفهرمووی: ((نهرم و نیانی له ههر شتیك دابیّت بههادار و جوانی ده کات، وه له ههر شتیّك ههلبگیری بی نرخ و ناشیرینی ده کات)) مسلم ۱٤٦/۱٦.

له هدموو کاتیکدا پیغدمبدر بی به کرده وه موسلمانانی فیری ندرم و نیانی ده کرد هدرچه دنده هدلویسته که زور کاریگهر بیت و توره بی بوروژینی. ابو هریره و وتی: ((ده شتنشینیک هدلسا و له مزگهوت میزی کرد، خه لکی په لاماریان دا، پیغه مبه را شه فه رموووی: ((وازی لی بینن و دولکهیه ک ناو بپرژیننه سهر میزه کهی، ئیوه نیردراون بو ناسانکاری، نه نیردراون بو گرانکاری)) فتح الباری ۳۲۳/۱.

به نهرم و نیانی و بهزهیی و لیّبورده یی ده رگای دلاّن ده بیّته وه کاتیّ بوّ حه ق بانگیان بکهن، نه ك به نهرم و تیری و تسوره یی، پیّغه مبهر الله ده فهرمووی: ((میژده ده ر بین و خه لکی دوور مه ککه ویّننه وه له تاین، ئاسانکار بن و گرانکار مه بن)) متفق علیه.

چونکه مروّقه کان به سروشتی خوّیان به توند و تیژی وشکی و تورهیی دوورده کهونهوه، وه زیاتر لهگهلاً ئهوانهی نهرم ونیان و خوو شیرینن دهگونجیّن و دهسازیّن، خوا دهفهرموویّ: ﴿وَلَـو كُنـتَ فَظَّـا

غَلِيظَ القَلبِ لَانفَضُواْ مِن حَولِكَ. واتا: ئهى محمد ئهگهر تن توند و وشك و دل ٚ ڕهق بويتايه ئهوانهى دهوروبهرت ليّت دوورده كهوتنهوه ﴾ ال عمران: ١٥٩.

جریر بن عبدالله هی وتی: پینهه مبهر هی فهرمووویه تی: ((ههرکه سی له نهرم و نیانی و بهزهیی بینه شرکن بینه شکراوه)) مسلم ۱٤٥/۱۳.

خاتوو عائشه ده لنی: پینه مبهر گی پینی فهرموووه: ((ئهی عائشه دهستگره به نهرم ونیانی و بهزهیی چونکه ئهگهر خودا خیری بویت بی مالینك رینگای نهرم و نیانی و بهزهییان نیساندهدات)) احمد ۱۰٤/٦.

له گیرانهوهیه کی تر: ((ئهگهر خودا خیری بو دانیشتوانی مالیّک بویّت نهرم و نیانی و بهزهییان دهخاته ناو)) احمد ۱۰٤/٦.

جابر ه وتی: پینغهمبهر ه فهرمووویهتی: ((ئهگهر خودا خیری بو گهلینك بویت نهرم و نیانی و بهزهییان دهخاته ناو)) البزار (مجمع الزوائد ۱۸/۸).

پینغه مبه ر هه ده فه رمووی: ((ئایا هه روائی ئه وانه تان بده می که له ناگر حه رام ده کرین، یان ئاگریان له سه ر حه رام ده کری؟ ئاگریان له سه ر حه رام کراوه له سه ر هه موو نزیکی کی سانا و نه رم و نیان و گونجاو و له بار)) الترمذی ۲۵٤/٤.

ریّنمایی پیّغهمبهرایهتی زیاتر مروّق بهرزده کاته وه کاته ی نه رم ونیانی له دلّی ده پویّنی و داوای لیّده کات همتا لهگهل ناژه لیّش نه رم و نیان بیّت، ده فه رمووی: ((خودا چاکه کاری لهسه رهمموو شتیّك نوسیووه، جا نهگه ر شتیّکتان کوشت با به چاکه کاری بیّت، وه نهگه ر ناژه لیّکتان سه ربی با به چاکه کاری بیّت، با هه ریه کهتان چهقوّکه ی باش تیژکات، ناژه لهکه ش پالّخا)) مسلم سه ربی با به چاکه کاری بیّت، با هه ریه کهتان چهقوّکه ی باش تیژکات، ناژه لهکه ش پالّخا)) مسلم ۱۰۲/۱۳

چونکه بهزهیی هاتنهوه به ئاژه لی سهربراو به لگهیه لهسهر نهرم و نیانی دهروونی کهسه که و میهر و سوزی به رامبهر هموو گیانلهبهریک، وه ههرکهسی نهم واتایانهی له دلی چهسپا به رامبهر هه لاس و کهوتی له کلی گیانداران، نهوا به رامبهر به مروّق زیاتر نه رم و نیان و به سوّز ده بیّت.

ميهردبانه

ئافرهتی موسلمان میهرهبانه، کانیاوی میهرهبانی و سنوز له دله گهورهکهی و دهروونه پاکهکهی هدلاهقوولیّ چونکه دهزانیّ میهری ثهو بوّ دهوروبهر مایهی پژانسی میهری خوایه له ئاسمان، پیّغهمبهر هی دهفهرموویّ: ((میهرهبان به بهرامبهر خهلکی زهوی، میهرهبان دهبیّ لهگهلت خودای ئاسمان)) الطبرانی (مجمع الزوائد ۱۸۷/۸).

وه ((همركمسى بهزهيى نهيهتموه به خهلكى، خوا بهزهيى پيدانايهتهوه)) الطبراني (مجمع الزوائد ١٨٧/٨).

هدروا: ((ره جمدت و بهزه يى دهرناكي شرى ته نها له به دبه خت و چاره په شيك نه بني)) البخارى فى الادب المفرد ٢٦٦/١.

میهر و بهزهیی له دهروونی ئافرهتی موسلمان تهنها بهرامبهر به خاوخیزان و مناله کانی و نزیك و خزمانی نییه، به لكو ههموو خه لكی ده گریته وه "چونكه پیغه مبهر الله ده فهرمووی:

((باوه ری راسته قینه ناهینن تا ره حم به یه کتر نه که ن، وتیان: ئهی پینه مبه ری خوا، هه موومان به ره حمین، فه رمووی: مه به ستم ئه و میهر و به زه یی یه به رامبه ردوسته که ته هه ته، به لاکو میهره بانی به رامبه رخه لك، که میهره بانییه کی گشتییه)) الطبرانی (مجمع الزوائد ۱۸٦/۸)

ئموه نمو ره همه گشتی و تمواوه یه که ئیسلام سمرچاوه کمی له دلّی موسلّمانان تمقاندوّت موه و ، کردویه تیه یه یکیّك له ئاكاره جیاكم ره وه کانی، تاوه کوو کوّمه لّگه به پیاو و ئافره تی، ده ولّه ممه د و همژاری، سمرجم تاكمكانی ببیّته كوّمه لآگهیه کی تمواوی پی له میهر و بمزه یی، که برایسه تی و دوستایه تی و میهر و سوّز له کمش و همواکمی بالاوبیّت موه.

پینغهمبهریش هٔ غونهیه کی بیخوینه بوو له میهرین کی پوخت، وه ک مسلم و بوخاری له ئهنه سه ده گیزنه وه، فهرمووویه تی: ((من ده چمه ناو نویژ، نیازم وایه نویژه که دریژبکه مهوه، گویم له گریانی مندالیّک ده بیّت، نویژه که کورت ده که مهوه "چونکه ده زانم دایك گریانی منداله کهی چهنده له لا سه خته)) متفق علیه.

هدروا چدند ده شتنشینیک هاتنه لای پیغه مبدر هی، یه کینکیان وتی: ئه می پیغه مبدری خوا، ئیوه مناله کانتان ماج ده کهن؟ سویند به خوا ئیمه ماچیان ناکهین. پیغه مبدر هی فهرموووی: ((جا چیم به ده سته ئه گهر خودا ره حم و میهری له دلی تو ده رکیشا بی ؟؟)).

رِوْژَیْکیان پیّغهمبهر گله حسن بن علی که ماچکرد، ئهقره ع بن حابس التمیمی لهلابوو، ئهقره ع وتی: من ده کورم ههنه تا ئیستا یه کیّکیانم ماچ نه کردووه، پیّغهمبهر گله سهیریکرد و پاشان فهرمووی: ((ههرکهسی رهم نه کات ره همی پیّناکریّ)) متفق علیه.

جاریّکیان عمر گویستی پیاویّك بكاته كاربهدهستی موسلّمانان، گویّی لیّ بـوو ئـهو پیاوه قسمی ئهقره ع بن حابسی دوبارهده كردهوه، بهوهی ئـهو منالّهكانی مـاچ ناكـات" بوّیـه عمـر گه پهشیمان بوویهوه لهسهر كاردانانی، وتی: ئهگهر دلّت بهزهیی و ره حمی بوّ منالّی خوّت لیّ نـهدات، چوّن لهگهل خهلّکی به رهحم دهبی؟ سـویّند بـهخوا هـهرگیز ناتكهمـه كاربهدهست، پاشان ئـهو نوسراوهی دراند كه ئاماده یكردبوو بوّ لهسهر كاردانانی.

جاریّکیان پیّغهمبهر الله شویّنیّک دابهزی، بلبلیّکی سوور به شپرزهیی لهسهر سهری پیروّزی هدلّنیشت، وه بلیّی هانای برّ هیّناوه و سکالای سته می پیاویّکی له لا ده کات که هیّلکه ی لیّ بردووه، بردووه، بردووه، بردووه و، هیّلکه که بردووه؟ پیاویّک وتی: نهی پیّغهمبهری خوا، من هیّلکه کهییم بردووه، فهرموووی: ((برّی بگهریّنه وه وه کو بهزهیی و ره حمیّک به حالی)) البخاری فی الادب المفرد ۲۷۲/۱.

پینه مبه رشی به م رینماییه ویستی ههستی قوول و فراوان و گشتگیری ره حم و به زه یی بیخینی له دلی موسلمانان، تا هه رچی باوه رداره به سروشت و خورسك ببیته مروقی کی خاوه ن میهر و به زهیی تمنانه ت به رامبه رئاژه لانیش، وه هه ركاتی مروق دلیّکی میهره بانی هه بوو هه تا بو ئاژه لانه نه وا ناشی دلی ره ق بیت به رامبه ربه برای مروقی .

له صحیحی مسلم هاتوووه، ابو هریره شه وتی: پیغهمبه الله فهرموووی: ((سهگیک له دهوروبهری بیریکی ئاو دهسورایهوه، تینویتی زوّری بو هینابوو، خهریکبوو له تینوانا بمری، لهو کاته یه کی له ئافره ته داوین پیسه کانی به نی ئیسرائیل بینی و پیلاوه که ی له پی کرده وه و ئاوی بو ده رهینا و تینویتی شکاند، به هویه وه خودا لینی خوّشبوو)) مسلم ۲٤۲/۱۶.

ئهوهنده ش به سه بن گهوره یی و ریزی میهره بانی و بهزه یی که یه کینکه لهناوه کانی خوا (الرحمن الرحیم).

کاردهکات لهسهر سوودگهیاندن به خه نکی و لادانی نازار و شکستی نیّیان

ئافرهتی موسلمانی راستگر ههولدهدات توخمیکی بنیاتنه و سوودبه خش خیر بیت، نهك ته نها بر خوی، به لکو بر ههمو خه لك، بریه ههمیشه به دوای ده رفهتی کاری خیره، هه رچه نده بواری بی و له توانای دابیت کاری خیر ئه نجام ده دات، خودا ده فه رمووی: ﴿وَافْعَلُوا الْخَیرَ لَعَلَّمُ تُفلِحُونَ ﴾ الحج: ۷۷.. واتا: ههمیشه کاری خیر بکه ن به ئومیدی بردنه وه و سه رفرازبوون

ئافرهتی موسلمان دهزانی نه نجامدانی کاری خیر بو خه لکی پهرستشه نه گهر بو خوا بیکات، وه ده رگاکانی خیریش والایه لهبهرده می موسلمانان، ههر کاتیک بیانهویت ده چنه ناویهوه و ره همه و ره زامه ندی خوا ده به نهوه. هه روا شیواز و روه کانی خیر و چاکه زور و جورب هجوره، گوره پانیش فراوان و درین و به رینه، جیگای هه موو نه وانه ی لی ده بیته وه که کارده که ن له پیناوی خوا، وه هه رکاریکی خیر به نیازی پوخت بو خوا به صهده قه و خیریکی ته واو ده نوسری له توماری کرده وه کانیان، پیغه مبه ره که ده فه مرمووی: ((هه موو چاکه یه ک صهده قه یه)) متفق علیه. وه ده فه رمووی: ((قسمی خوش و باش صهده قه یه)) متفق علیه.

به لنکو میهری به رفراوانی خوا به شی هه موو ئافره تینکی موسلمانی نیاز پاك ده کات ئه گهر کاری خیر بکات، وه ئه گهر کاری خیریش نه کات به مهرجین خوی له خراپه و شهر بگری، أبسی موسسی قدی: پینه مبهر شی فه رمووویه تی: ((هه موو موسلمانین صه ده قهی له سهر واجبه)) و تیان: ئهی پینه مبهری خوا، ئه گهر نه یبوو صه ده قه بکات؟ فه رموووی: ((با به ده ستی خوی کاربکات و سوود به خوی بگهیه نی و صه ده قه بکات)) و تیان: ئهی ئه گهر نه یتوانی و نه یکرد؟ فه رموووی: ((کومه کی که سینکی خاوه نه پینویستی بکات که به هویه و دوچاری په ژاره بووه)) و تیان: ئهی ئه گهر واینه کرد؟ فه رموووی: ((با فه رمان به چاکه یا به خیر بکات)) و تیان: ئهی ئه گهر واینه کرد؟ فه رموووی: ((با خوی له شهر و خراپه بگری ئه وه بوی ده بینته صه ده قه)) متفق علیه.

به لی" به راستی مروقی موسلمان ئه و کهسه یه خه لکی له زمان و دهستی پاریزراو بن.

هدروا امام احمد هه ده لنی: پیغه مبه ره الله الله هدندی که س وه ستا که دانی شتبوون، فدرموووی: ((ئایا هدوالی باشترینتان له خراپترینتان پی پرابگدیه نم؟ خدلکه که بی ده نگبوون، سی جار ئه مه ی دوباره کرده وه، پیاویک له نیوانیان وتی: به لای ئه ی پیغه مبه ری خوا، فه رموووی: ((باشترینتان ئه وه یه که چاوه پروانی خیری لیده کریت و، له شه پر و خراپه ی دلنیان، وه خراپترینتان ئه وه یه که خیری لی چاوه پروان ده کری، که چی له شه پر و خراپه ی دلنیا نابن)) احمد (مجمع الزوائد ۱۸۳/۸).

ئافرهتی موسلمانی راسته قینه ش له و جوّره یه نومیّدی خیّری لیّده کریّت و له خراپه و شهری دلّنیان، وه کاتی له دونیا رووده کاته کاری خیّر، ده زانی هه ولّه کانی به هده ده ر ناچیّت و پاداشتی له سهر وه رده گریّته وه له روّژی دوایی، پیّغه مبه ر الله ده فه رمووی: ((هه رکه سیّ په ژاره یه ک له په ژاره و ناخوّشیه کانی دونیا له سه ر باوه رداریّ که لابدات، نه وا خودا په ژاره و ناخوّشیه ک له ناخوّشیه کانی قیامه تی له سه ر لاده دات، وه هه رکه سیّ له سه رقه رزاریّ که نه رکی سووک بکات، خودا له دونیا و دواروّژ نه رکی له سه رسوک ده کات)) مسلم ۲۱/۷.

هدمیشه ئافره تی موسلمان هدولاه دات کاری خیر بکات تا له توانای دابیّت چونکه ده زانی پینه مبدر فی فدرموویه تی: ((هدرکه سی خودا به خششیّکی به سه دابب اریّنی و خوشگوزه رانی بکات، پاشان نیگه ران بوو له وه ی له پینویستی خهلّکی به کاری بیّنی، نه وا نه و به خششه ی دوچاری فه و تان کردووه)) الطبرانی (مجمع الزوائد ۱۹۲/۸).

ئافرهتی موسلمان هیچ کاریّکی خیر به کهم نازانی، ئهگهر نیازی دلّسوّزی و راستگویی بو خوای لهگهلاّابوو، ئهوه تا پیخهمبهر الله الله ده ده ده ده ده ده و خوشی ده بینی له به ههشت ده سورایه و خوشی ده بینی به هوی ئه وه داریّکی له سهره ریّگ بریبوویه وه که ئازاری خهلّکی ده دا)) مسلم ۱۷۷/۱۲.

خیرکردن رووی زوری هدید، که موسلمانان پیویسته کاری تیابکهن و، پیشبرکیی لهسهر بکهن بخ گهیشتن به رهزامهندی خوا وهك: پیشکهشکردنی خیر و سوود بو خهانکی، لهگهال لادانی شازار و سهختی لهسهر خهالکی.

جا چ جوّره کوّمه لکّهیه کی پهروه رده کراو و بهرزه ئهو کوّمه لکّهیه ی ئیسلام بنیاتی دهنی، کاتی دهخاته ههستی تاکه کانی که یه کیّ لهو کرده وه چاکانه ی له خبودا نزیک ده کاته وه و خاوه نه که ده خاته به هه شته وه، لابردنی ئازار و زیانه لهسه ر ریّی خه لک؟

مرزفایهتی نهمرز زور پیویستی بهم جوره کومه لگایهیه "چونکه تیایدا ههموو تاکین ههست ده کات به شداریکردنی له کاری خیر و بهره و پیشهردنی کومه لگه له خودا نزیکی ده کاته و ده خاته به به ههشته وه نه گهر ته نانه ته لابردنی نازار و زیانیش بیت له سهر رینگای خه لك. چهنده جیاوازی ههیه له نیوان کومه لگهیه ک نه و جوره ده روونه ههستیارانه داده رینیوی که بهرگه ناگرن فهراموشی و دواکه و توویی و پیس و پوخلی له کومه لگهیان ببینن، وه له نیوان نهو کومه لگهیه و فهراموشی و دارشتنه و هی ده روونه کان، که ده یانبینی گوی ناده نه پاک و خاوینی و پیسی و نازار و پاشها وه کانیان له سهر رینگا فری ده ده ن گوی دانه نازاری خه لک "بویه ده سه لات ناچار ده بیاسا و بریار ده ربکات بو سزادانی سهر پیچی کاران.

وه ئهگهر جیهانی پۆژئاوایی لهو بواره دا گهیشتزته ئاستیکی به رز له پیکخست به پاهینانی تاکه کانی له بید و توندی، ئه وا ئیسلام له م تاکه کانی له بید و پیاده کردنی به وردی و توندی، ئه وا ئیسلام له م پیکخستنه دا به ۱۵ سه ده پیشی که و تووه له گه ل جیاوازی یه کی زورو ئه ویش نه وه یه : تاکی

موسلمان پال دەنرى بۆ پيادەكردنى ياسا بەدلىسۆزى و راسىتگۆيى چونكە دەزانى لادانى لەم ياسايە سەرپىچىيە بۆ خوا و، لە رۆژى دوايى سزاى لەسەر وەردەگرى، لەكاتىكا مرۆقى رۆژئاوايى لە سەرپىچى كردنى ياسا زياتر لە گوناھىكى مەدەنى نابىنى، ئنجا ويىۋدانى ئازارى دەدات يان نا، بەتايبەتى ئەگەر لەژىر چاودىرى خەلك نەبوو و، دەسەلات لىنى بى ئاگابوو.

خهم لهسمر خوشكي قمرزاري دمرهوينيتهوه

ئافرهتی موسلمانی پاریزکار به سروشتی پیکهاتهی پوالهتی و پهفتاری جیاده کریتهوه، کهسایه تیه که هسیه به هوی لیبورده یی و خوپهوشتی سانا و شیرین و رهفتاری چاك و باشی ده ناسریتهوه، ئه گهر قهرزیکی له لای خوشیکی هه بوو و کاتی دانهوه ی هاتبوو، ئه م خوشکه شکه کهمده رامه ت بوو، ئه وا دانهوه ی قهرزه کهی بو دواده خات بو کاتیک کهمده رامه تیه کهی نهمینی، وه ک خوای گهوره ده فهرمووی: ﴿وَإِن كَانَ ذُو عُسرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَى مَیسَرَةٍ. واتا: ئه گهر که سی قهرزار کهمده رامه ت بو با مؤله تی بدری تا خوشگوزه ران ده بیت البقره: ۲۸۰.

موّلات دانی قهرزار خوره وشتیکی بهرزه. ئیسلام هانی لهسه ر داویین چونکه به هوّیه هو مروّقایه تی مروّق دیّته دی له مامه لا کردنی له گهلّ برای مروّقی، هه رچه نده خاوه ن مافیش بیّت. فافره تی موسلمانیش کاتی نهم کاره ده کات ملکه چی فه رمانی خوا ده بیّت و، کاریّکی چاك پیش ده خات که له به لا و سه ختی قیامه ت ده بیاریّزی و، له ریّر سایه ی عه رشی خودا سیّبه ری بو ده کری، نه بی قه تاده شور و تی: گویّم له پینه مبه ری خواش بوو ده یفه رمووو: ((هه رکه سیّ پیّ ی خوش بیّت خودا له ناخوشی و به لاکانی روّری قیامه ت رزگاری بکات، با خه م له سه رقه درزاریّك بی و دوینیّته وه، به موّله تدانی، یا دانه وه ی قه رزه که ی له جیاتی)) مسلم ۲۲۷/۱۰.

ابو هریره اوتی: پیغهمبهر الله فهرموویه تی: ((ههرکهسی موّله تی قهرزاریّکی کهمده رامه ت بدات، یا له جیاتی بیداته وه، خودا له ژیر سیّبه ری عهرشی خوّی له پوّژی قیامه ت سیّبه ری بوّ ده کات له و پوّژه ی بیّجگه له و سیّبه ره سیّبه ری تر نییه)) الترمذی ۹۰/۳. ههروا ابو هریره گوتی: پیخهمبهر گف فهرموویهتی: ((پیاویک ههبوو قهرزی به خهانکی دهدا، به خزمهتکاره کهی دهوت: نهگهر چویته سهر قهرزاریکی کهمدهرامهت له قهرزه کهی ببوره، به و نومیدهی خوداش له نیمه ببوری، کاتی مرد و به خودا گهیشت، خودا لینی خوشبوو)) متفق علیه.

ابی مسعود البدری گوتی: پینعهمبهر که فهرموویهتی: ((پیاویّك له پیش ئیّوه لیّپرسینهوهی له گهلگرا، بینیان هیچ خیّر و چاكهیه كی نییه تهنها ئهوه نهبی مامهلهی فروّشتن و قهرزی له گهلگ ده كرد و، پیاویّكی دهولهمهندبوو، فهرمانی ده كرد به خزمهتكاره كانی كه له قهرزی كهمدهرامه بیورن، خوداش پییفهرمووو: ((ئیّمه بهو ئاكار و خهسیه ته له تو لهپیّشترین، دهی وازی لیّبینن و لیّی ببورن) مسلم ۲۲٦/۱۰.

حذیفة گوتی: ((بهنده یه کیان هیّنا لای خوای گهوره لهوانه ی خودا مال و سامانی پیدابوو، خودا پیّی فهرمووو: له دونیادا چیتکرد؟ _ هیچ که س ناتوانی له و روّژه هیچ قسه یه كه خوا پیّی فهرمووو: له دونیادا چیتکرد؟ _ هیچ که س ناتوانی له و روّژه هیچ قسه یه كه خوات بینمت به خشی، منیش شتم به قهرز به خه للّکی ده فرو شت و، یه کی له ناکاره کانم لیّبوردن بوو له قهرز، نهوه ی همیبوایه له سهریم سوك ده كرد، نهوه شی که مده رامه ت بوایه موّله تم ده دا، خودا فه رمووی: ((من به و ناکاره له تو له پیشترم، له و بهنده یه ببورن)) جا عوقبه بن عامر و ابو مسعود الانصاری و و تیان: ناوه هامان له ده می پینه مه بیستووه)) مسلم ۲۲۵/۱۰.

چاوتیر و بهخشندهیه

یه کی له ناکاره کانی ئافره تی پابه ند به یاساکانی ئاینه که ی: چاوتیزی و به خشنده یی و نانبده ی یه کی له ناکاره کاری خیر، ده سته کانی کراوه یه بی که مده رامه ت و خاوه ن پیویستیان، خیر ده کا و ده به خشی هه رکاتی ده رفه ت و بوار و بینه یه که هبیت چونکه ته واو دلنیایه لهوه ی نه و خیره ی ده یکات له لای خودا ون نابیت، وه ک ده فه رمووی: ﴿وَمَا تُنفِقُوا مِن خَیرٍ فَاإِنَّ اللهَ بِهِ

عَلِيم. واتا: هدرچى ببدخشن له خير خودا پينى شارهزا و زانايه و پاداشتتان لمسمرى دهداتموه ﴾ البقره: ۲۷۳.

باوه ری وایه ئه وه ی ده یبه خشی له پیناوی خوادا به چهندین هیند بنی قهره بو ده کریته وه وه وه ده ده ده وه وی ده ده ده وی ده وی وی ده وی داد وی داد وی در داد وی ده وی در داد وی در داد وی در داد وی در در داد وی در در داد وی داد وی در داد وی

گولهگه نمین سهد ده نکه گهنم ههیه، وه خوداش بن ههرکه سن بیه وی فه و زیاده ده کات، وه فه زل و فه ن نام و نام

هدروا ده فدرمووی: ﴿وَمَا أَنفَقتُم مِن شَيءٍ فَهُو يُخلِفُهُ. واتا: هدرچی ببه خشن خودا بؤتانی زیاد ده کات و نه ش و غای ده کا که السبأ: ۳۹.

چەندىن ئايەتىتر كە باس لە زيادبوونى مالى بەخشراو دەكات....

نافرهتی موسلمان دهزانی نه گهر خوّی له چروکی دهروون نهپاریّزی، دواتـریش سـوربونی لهسـهر کوٚکردنهوهی ماڵ و سامان زاڵ بیّت بهسهری. ئهوا دوچاری لهناوچـوون و کهم بـوونی مالهکهی دهبیّتهوه، وهك پیّغهمبهر هم دهفرمووی: ههر روّژیّك بهیانی دیّت بهسهر بهنده کانی خوا، ئیلا دوو فریشته له ناسمانهوه دادهبهزن، یه کیّکیان ده لیّ: پهروه ردگارا: ئهوهی ده به خشی زیاتری پسی بدهی، نهوه ی تهویش ده لیّ: نهوه هی ده یگریّتهوه و نایبه خشی مالهکهی لهناویبهی)) متفق علیه.

له فدرمووودهی قودسی هاتوووه: ((ئدی نهوهی ئادهم ببهخشه پیت دهبهخشری)) متفق علیه.

ئافرهتی موسلمان دهزانی به خیرکردن مالی کهم ناکات، به لکو فهری تی ده کهوی و پاك دهبینتهوه، پیغهمبهر هم دهفهرمووی: ((مالی هیچ کهسیک به بهخشین و صدده قه کهم ناکات)) مسلم ۱٤۱/۱۶.

به لکو باوه پی وایه نهوه ی له پیناوی خوا ده پیه خشی ده مینی "چونکه له توماری کرده وه کان ده نوسری نه فه می تر ده پوات و نامینی بویه کاتی پیغه مبه ر گا- پرسیاریکرد له خاتوو عائشه و فهرموووی: ((چه نده ماوه ته وه له و مه په ی سه رمان بری؟)) خاتوو عائشه و تی: ته نها پیله که ی ماوه ته وه ، پیغه مبه ر گافه فه رموووی: ((به لکو هه مووی ماوه ته وه جگه له پیله که ی)) الترموی کا ۲٤٤/٤.

له پینناو هدموو ئدمانه ئافرهتی موسلمانی دانا و شارهزا به ئدحکامی ئایندکدی پدله ده کات له خیر و چاکه و بدخشین. بخاری له ابن عباس الله خیر و چاکه و بدخشین. بخاری له ابن عباس الله خیر و چاکه و بدخشین. بخاری له ابن عباس الله خیر و چاکه و بدخوای ندکرد، پاشان هاتهسهر ده رچووه ده ر، دوو رکات نویژیکرد، هیچ نویشری تری له پیش و لهدوای ندکرد، پاشان هاتهسه رئافره تان و فدرمانی پیکردن به صده قه و بدخشین، ئافره تی وا هه بوو ئدلقه ی زیر یا زیوی ده بدخشی، هی واش هه بوو ملوانکه کدی ده بدخشی)) فتح الباری ۱۳۰/۱۰.

له گیّرانهوه به کی تری مجاری هاتوووه: ((نافره تان ئهنگوستیله یان کردوّت ه خیّر)) فستح الباری ۳۳۰/۱۰ یان ((گواره ی گویّیان....)) فتح الباری ۳۳۱/۱۰.

دایکانی باوه پداران و ئافرهتانی باوه پدارانی پیشینهی نمونهی همره بمرزی بهخشین و خیر بوونه.

الذهیی له پورتوکه کهی (سیر أعلام النبلاء ۱۸۷/۲) له وهرگیّپانی له دایکی باوه پداران خاتوو عائشه کهوا جاریّکیان ۷۰۰۰۰ درهه می کرده خیّره له کاتیّکا دامیّنی بهرگی زریّکهی پینه کردبوو.

هدورا جاریکیان معاویه سددهدزار درههمی بن نارد، ئدویش ندیهیشت بگاته شدو تا هدمووی بدخشی، کدنیزه که کهی وت: ئهگدر به درههمینکی گزشتت بنرمان کریبواید! خاتوو عائشه وتی: ئهی نددهبوا پیم بلیی.

جاریّکیتر معاویه ملوانکهیه کی بق خاتوو عائشه نارد بای سه دههزار درههم دهبوو، ئهمیش له نیّوان دایکانی باوه دداران دابهشیکرد. وه عبدالله بن الزبیر هدندی پارهی لدناو دوو کیسه بوّی نارد که بدقده رسدهدزار دهبوو، ئدمیش داوای دهفریّکی کرد و دهستیکرد به دابدشکردنی بدسه رخدلّک، کاتی شدو داهات وتی: ئدی کدنیزه ک نانی بدربانگم بوّ بیّنه ـ جا خاتوو عائشه دهستوری وابوو هدمیشه به پوژووبوو - کدنیزه که که وتی: ئدی دایکی باوه پرداران "ئدی ندتده توانی به درهدمیّک گوشتمان بوّ بکپی؟ خاتوو عائشه وتی: بالم گران مه ککه، ئدگه ریادت خستبامه وه ده مکپی.

عبدالله بن الزبیر شهله بارهی هدردوو خوشك ئدسما و عائشه بزمان ده گیریتهوه: هیچ ئافره تیکم ندبینیوه به خشنده تر بی له ئدسما و عائشه، جا به خشنده بیه کهیان لهیه کتر جیاوازبوو، هدرچی عائشهیه، هیدی هیدی هیدی شتی کوده کرده وه، تا زور ده بوو ئنجا ده بیه خشی، به لام ئه مساهیچ شتیکی بو بدیانی هدانده ده گرت، واتا هدرچی ده ستکه و تا یه کسه رده بیه خشی.

مسلم له خاتوو عائشه ده گیرینته وه، که پیغه مبه رها خدم موویه تی: ((ئه وه ی له هه مووتان ده ستمان ده ستی دریژ تره له هه مووان زووتر به من ده گات، خاتوو عائشه ده لی: جا هه ریه که مان ده ستمان ده پیوا تا بزانین کامان له هه مووان ده ستی دریژ تر بوو پونکه به ده سته کانی کاری ده کرد پاشان ده یبه خشی) مسلم ۸/۱۲.

عمر بن الخطاب همه همندی خدلاتی نارد بو زهینه به نهمیش دهستی خسته ناوی و وتی: خودا له عومه ر خوش بیّت، خوشکانی ترم خوراگر تربون له سه ر ئه و جوره به خششه. وتیان: ئه مه همه مهموی بو توّیه، وتی: سبحان الله! هملیریون و جلیّکی به سه ر داده ن، پاشان به (به رزهی کچی رافع)ی _ که ئهم ثه و همواله مان بو ده گیریّته وه _ وت: ده ستت مجمره ناوی مشتیّکی لی ده ربینه و بیبه بو به رهی فلان، به رهی فلان له خزمان و همتیوانی بوون، تا که میّک له و خهلاته له ژیر جله که مابوویه وه، به رزه پیّی وت: ئه ی دایکی باوه رداران خوا لیّت خوش بیّت، سویّند به خوا ئیمه می به شان تیّیدا همهو و وتی: ئه وه ی له ژیر جله که ماوه ته وه بو ئیّوه بیّت، سهیرمان کرد ۸۵ درهه می

لهژیر مابووو پاشان دهستی بهرزکردهوه بو ئاسمان و وتی: خودایه لهپاش نهم سالهوه چیتر خهلاتی عومهرم پینهگات، ئنجا پیش ئهوهی سال بسوریتهوه کوچی دوایی کرد))(۱).

ابن سعد وتی: ئهم قسهیهی زهینه به عومه رگه گهیشته وه، وتی: ئهم ئافره ته خیری پیوه یه، بزیه چووه بهرده رگای و سلاوی بو نارد و، وتی: پیم گهیشته وه پاره کهت ههمووی به خشیووه، ننجا ههزار درههمی تری بو نارد تا له لای خوی بیه یک تیه میلی به خشیووه، ننجا همزار درههمی تری بو نارد تا له لای خوی بیه یک تیه یک به تا با تا به تا به تا با تا به تا با تا با تا با تا با تا با تا با تا

میژوو باسی نافره تیکی تری به خشنده مان بز ده کات، ئهویش: (سه کینه کچی حسین) ه که همرچی ده ستکه و تایه ده بازنی ده ستی ده رده هینا و دهیدا به وانه ی سوال ناکه ن و نه دارن.

هدروا عاتیکدی کچی یدزیدی کوری موعاویه هدرچی هدبوو هممووی بدخشی به همژارانی بدرهی ابی سوفیان.

یه کیّکی تریش: (ام البنین)، خوشکی عمر بن عبدالعزیز، به راستی سه رمه شقیّك بوو بو به خشین، ده لّیّ همر کوّمه لیّك حهز و ئاره زوووی منیش له به خشینه، بویه هموو همینییه كی کویله یه كی ئازاد ده كرد، همروا سواری جهنگی ئاماده ده كرد له پیّناوی خوا، ده یوت: ئوّف له چروكی وز ره زیلی، ئه گهر جل بوایه له به رم نه ده كرد، وه ئه گهر ریّگا بوایه نه مده بری (۲).

یه کین کی تر (زبیده یه) هاوسه ری خه لیفه هاروون الرشید، که بو خه لکی مه ککه و حیجاز روبارین کی ناو له به روبارین که ناونرا به سه رجاوه کانی ناو و شوینی باران، که ناونرا به کانی زبیده، وه به یه کی له شته سه رسو چینه ره کانی نه و سه رده مه داده نری، کاتی

⁽١) طبقات ابن سعد ١٠٩،١١٠/٨ ان وصفة الصفوة ٤٨،٤٩/٢ وسير أعلام النبلاء ٢١٢/٢.

⁽٢) احكام النساء لابن الجوزي: ٤٤٦.

خەزىننەدارەكەى خەرجى ئەم پرۆژە گەورەيەى لا زۆربوو، زېنىدە وشىھ زىندووەكىەى وت: (كاربكە ھەتا ئەگەر لىندانى يەك چەكوش دىنارىكى تىخبچىت).

نمونه می زورمان هدنه لهسهر ئافره تانی باوه پرداری به خشنده له و کاته وه تا سهرده می ئه نه نه نه نه دوای خیر و به خشین ده گه پان و چاوی هه تیوانیان ده سپی، دلی هه ژارانیان فینك ده کرده وه ، سه ختی و ناخوشیان له سه رگرفتاران لاده دا، جهسته ی پرووتیان پوشته ده کرد...

ئافرهتی موسلمان هیچ خیریّك به کهم نازانی، به لکو به پیّی توانای خوی خیّر ده کات چونکه ده زانی خودا پاداشتی له سهر ده داته وه ئه گهر که میش بیّت، خوای گهوره ده فه مرمووی: ﴿لاَ یُکَلِّفُ اللّهُ نَفسًا إِلاَّ وسعَهَا. واتا: خودا ئه وه نده ی له توانای مروّق دایه پیّی ده سپیری و داوای لی ده کات ﴾ البقره: ۲۸٦.

پینغهمبهر ﷺ دەفهرمووى: ((خوتان له ئاگر بپاریزن ئهگهر به لهته خورمایه کیش بیّت)) فـتح البارى ۲۸۳/۳.

ئیسلام دەرگاکانی خیری لهسهر پشت والآکردووه بو پیاوان و ئافرەتان، دەولامهندان و ههژاران، وه ناوی ناوه صهدهقه، تاوه کوو ههژاران و کهمدهرامهتان لهو بهشداریکردنه بیبهش نهبن بههوی نهداریه کهیان، وه ههموو کاریکی خیر و چاکهی به صهدهقه ههژمارکردووه، ههژار پاداشتی لهسهر وهردهگری وه چون دەولامهند به بهخشین و خیرکردن پاداشت وهردهگری، پیغهمبهر کهده دهفهرمووی: ((ههموو کاریکی خیر صهدهقهیه)) متفق علیه.

بهم شیّرهیه ئیسلام بهشداریکردنی ههموو تاکهکانی کوّمه لگهی لهکاری خیّر به دیهیّنا، ههروا بنیات نانی گهشهسهندن و پیشخستن و چاککردنی کوّمه لگهی به دیهیّنا، سرهوتن و دلّنیایی و خۆشى و ئاسودەيى و خسته دلايانەوە و بەھۆيەوە مرۆق ھەست بە مرۆقايەتيەكەى دەكات و، ريز و پلەوپايەى دەپارىزى، وە لەبەردەم بەرپرسياريەتيەكەى دادەنى لە ژيان، پاداشتەكەشى بۆ مىسۆگەر دەكات.

ئافرهتی موسلمانی بهخشنده خیر و صهدهقه به کهسانی شایسته ده کات، وه ک پیخه مبه ر گلاده ده نافرهتی موسلمانی بهخشنده خیر و صهده قه به کهسانی شایسته ده کات دووان، یا پارویه که یا دووان به پی ده کدرینت، به لاکو هه ژار نه و کهسه یه شهرم ده کات داوا بکات و سوال بکات)) متفق علیه.

هدروا له صحیحی بوخاری و مسلم هاتوووه: ((هدژار ئهو کهسه نییه له دهرگای مالآن دهگهری و به پارویهك یا دوان، یا خورمایهك یا دووان به ری دهکری، به لام هدژار ئهو کهسهیه هیچ گومان نابات دهولهمهندی بکات، کهسیش پنی نازانی تا صهده قهی پیبکهن، وه هه لیش ناستی سوال بکا و له خه لکی داوا بکات)) رواه الشیخان.

ئافرهتی موسلمان ئهگهر خاوهن مال بوو زورتر به ههتیو دهبه خشی و سهرپه رشتی پهروه رده و پیده موسلمان ئهگهر خاوهن مال بوو زورتر به ههتیو دهبه خشی و سهرپه رشتکاری هه تیو له بی گهیاندنی ده کات چونکه پیغه مبهر هی دو شاوم و ناوه راست کرد و که میک له یه کی جیاکردنه و های متفق علیه.

ههروا ئافرهتی موسلمان خیر به بیوهژن و ههژار دهکات" چونکه پیغهمبهر ها-ده دهرمووی: ((ئهوهی له پیویستی بیوهژن و ههژار دایه وهکوو تیکوشهر و موجاهیدیکه لهپیناوی خوا)) وا تیدهگهم فهرموووی: ((وهکوو کهسیکه ههمیشه نویژ بکات و نهخهوی و، ههمیشه بهروزژوو بیت و نان نهخوات)) متفق علیه.

چونکه چاکهکردن لهگهل بینوه ژن و هه ژار و سه رپه رشتی کردنی هه تیوو له ریزدارترینی کرده وه کانه، کاریکی مرزی به رزه، لهگهل که سایه تی نافره تی موسلمان ده گونجی و زیاتر ناسکی و مرزقایه تی و پاکی و جوامیری پیده به خشی.

ناز و منهت ناکات بهسهر ئهوانهی خیریان پیٚدهکات

کاتی خوای گهوره ریّگهی خیرکردن و بهخشینی بی نافرهتی موسلمان خیش ده کات، منه و ناز ناکات به خیره کهی، به لکو سوره لهسهر ثهوهی خیره کهی بینگهرد و پوخت بی خوا بینت، وه ناز ناکات به خیره کهی، به لکو سوره لهسهر ثهوهی خیره کهی بینگهرد و پوخت بی خوا بینت، وه نودا ده فه رمووی: ﴿الَّذِینَ یُنفقُونَ أَموَالَهُم فِی سَبِیلِ اللهِ ثُمَّ لاَ یُتبِعُونَ مَا انفَقُواْ مَنَّا وَلاَ أَدًى لَهُم أَجُرهُم عِندَ رَبِّهِم وَلاَ خُوفٌ عَلَیهِم وَلاَ هُم یَحزَنُون. واتا: تهوانهی مالیّان ده به خشن له پیناوی خوادا پاشان منه و ناز ناکهن و ئازاری ده روونی هه ژاره که نادهن پاداشتی ئه و کاره یان له لای خودا بی هه یه و له پوژی دواییش نه ترسیان له سه ر نه خهم و خه فه ت ده خین البقره: ۲۲۲.

ئافره تى موسلمان دەزانى هىچ شتىك وەكوو منەت و ناز پاداشتى خىركردن پوچەل ناكاتەوەو خودا دەفەرمووى: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ۚ لاَ تُبطِلُوا ْ صَدَقَاتِكُم بَالمَنِّ وَالأَذَى.... واتا: ئەى ئەوانەى باوەرتان ھىناوە خىر و صەدەقەكانتان پوچەل مەككەنەوە بە منەت و نازكردن و ئازاردانى دەروونى ھەۋار... ﴾ البقرە: ٢٦٤.

ئارام و لەسەرخۆيە

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر دهروونی خوّی لهسه رهیّمنی و میهربانی و خواردنهوهی رق و لیّبورده یی و چاکه رادیّنیّ، وه ک خودا ده فهرموویّ: ﴿وَالْكَاظِیمِینَ الغَیظِ والعَافِینَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ المُحسِنِینَ. واتا: ئهوانهی رقی خوّیان ده خوّنه وه و له خه لکی ده بورن، وه خودا چاکه کارانی خوّش ده ویّت ﴾ ال عمران: ۱۳٤.

﴿ وَلاَ تَستَوِي الْحَسَنَةُ وَلاَ السَّيِّئَةَ ادفَع بَالَّتِي هِيَ أحسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَينَكَ وَبَينَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيم وَمَا يُلَقَّاهَا إِلاَّ الَّذِينَ صَبَرُواْ وَمَا يُلَقَّاهَا إِلاَّ ذُو خَطَّ عَظِيمٍ ﴿ فصلت: ٣٤، ٣٥ پيٚشتر راڤه كراوه.

پینغهمبهر گئیجه ئهشجی کوری عبدالقیس گه دهفهرمووی: ((تو دوو ئاکارت تیدایه خودا خوشیانی دهویت: لهسهرخویی و مان دان)) مسلم ۱۸۹/۱.

لهبهرئهوهی لهسهرخوّیی و مان دان (الحلم والأناة) دوو ئاکاری هـهره جـوانن لـه ئاکارهکانی موسلّمانان که خودا پنی رازییه، بوّیه پنغهمبهر الله وهلاّمی پرسیاری ئهو پیاوهی هاته لای و داوای وشهیه کی کرد و چهندین جار دوبارهیکردهوه و داوای له پنغهمبهر الله ئاموّژگاری بکات، پنغهمبهر الله پنی فهرمووو: ((توره مهبه)) فتح الباری ۱۹/۱۰.

ئافرهتی موسلمان ههندی جار توره دهبی، به لام توره بوونه کهی بی خوایه نه ک بی خوی، توره دهبی کاتی دهبینی له نیو کومه لی ئافره تانا بنه ماکانی ئاین بی نرخ ده کرین و، خه لکی له یاسا و ئه حکامه کانی لایانداوه و زماندریژی لهسهر ئاین ده کهن، بوخاری و مسلم ده گیزیه وه له پیغه مبهر هی ((ههرگیز پیغه مبهر هی بی خوی توله ی له که س نه کردوته وه، مه گهر سنوری خودا و خاله سوره کانی به زینرابن و فه راموشکرابن، ئه و کاته بو خوا توله ی ده سهنده وه)) فتح الباری ۲۸۲۸.

پینهمبهر گستوره دهبوو و رهنگی رووی پیروزی ده گورا کاتی خراپه یه بکرابوایه بهرامبه ر ناین، یا هه لهیه که پیاده کردنی نه حکامه کانی به دی بکردایه، یاخود گوی نه دان و فهراموشی بکرایه له جیبه جینکردنی سزاکانی خوا.

ئهو روزه تورهبوو کاتی پیاویک هاته لای و وتی: من به ئهنقهست له نویدی بهیانی دواده کهم بههوی فلانه نویژخوین چونکه نویژه کهی زور دریژده کاتهوه، ئنجا ههرگیز نهبینراوه پیغهمبهر

ه نامزژگاریکردنیدا هینندهی نهو روزه توره بینت، فهرموووی: ((نهی خه آکینه: ههتانه خه آکی له نامزژگاریکردنیدا هینندهی نهو روزه توره بیش نویژی بی خه آلک کرد با کورتی بکاتهوه "چونکه نهوانهی له دواوهینه یی و منال و خاوهن بیروستی تیایه)) متفق علیه.

پۆژیک پیخهمبهر الله گهشتیک گهرایهوه و هاته لای خاتوو عائشه و پهردهیه کی تهنکی بینی وینهی تیابوو، یه کسهر دایالی و رهنگی گزرا و فهرموووی: ((ئهی عائشه ئهوهی له ههموو کهس سزای توندتره له ریزژی دوایی ئهوانهن لاسایی دهستکردی خوا ده کهنهوه)) متفق علیه.

وه پیخهمبهر گل زور تورهبوو له گوتهی ئوسامه بن زهید لهبارهی ئهو ئافره به مهخزومیهی دزیکرد، پیخهمبهریش گل سووربوو لهسهر ئهوهی سزای خوای لهسهر جیبهجی بکات، جا ویتان: کی غیره ت ده کا لهباره یه وه له گه ل پیخهمبهر گل قسه بکات؟ وتیان: ئنجا کی له ئوسامه بسن زهید بویرتره، خوشهویستی پیخهمبهری خوایه گل، ئوسامه قسهی له گه لکرد، پیخهمبهریش گل بهتورهیهوه فهرموووی: ((لهبارهی سنوریک له سنوره کانی خوا تکا ده کهی؟ پاشان هه لسا و وتاریدا، پاشان وتی: ((گهلانی پیش ئیوه تیاچوون به هوی ئهوهی کاتی پیاوی ناودار و دیار دزی بکردایه وازیان لی ده هینا و سزایان نه ده دا، وه ئه گهر لاواز و بی ده سه لاتانیان دزی بکردایه سزای خوایان لهسهر جیبه جی ده کردن! سویند به خوا نه گهر فاتیمه ی کیچی محمد دزی بکات ده ستیم ده بریهوه)) متفق علیه.

ليْبورده و نهرم و نيانه و رق و كينه له دنَّى ههنَّناگريّ

ئافرهتی موسلمان رهق و کینه ههلناگری له دلّی "چونکه ئیسلام ئه م خورهوشتهی له دهروون ههلکینشاوه و ئاگری رق و کینهی کوژاندوّتهوه، دهروونی لهم خورهوشته پاککردوّتهوه، له شوینیدا تووی برایهتی و خوشهویستی و لیّبورده یی و لیّخوّشبونی چاندووه، خودا ده فهرمووی: ﴿وَالکَاظِمِینَ الغَیظَ والعَافِینَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ یُحِبُّ المُحسِنِینَ ﴾ (پیّشتر راقه کراوه).

به راستی نه و پلهوپایه یه هموو که س پنی ناگات، مه گه ر که سانین که ده روونیان پاک و پوخت بی معزی دوژمنایه تی و توله سه ندنه و و ق و کینه ی فی خابی تا شیاوی گهیشتن بی به پلهوپایه ی نیحسان. نیسلام به م رینمایی به به رزه توانی بیچیته ناخی ده روونه کان و خاوین و بینگه ردی بکاته وه، وه نهود لانه ی پری بوو له دژایه تی و شت هه لگرتن و رق و کینه بیانگوری به دلین به خوشه ویستی و پشتگیری و دوستایه تی کرابیته وه.

ئنجا لمپیّناوی خوا و ئاینه کهی، په راگهنده یی و تهنیایی نامیّنیّ، دلّه کان هزگری یه کتر ده بن، زامی رق ریشه کهن ده کریّ، خور هوشتی کینه و رك ده رده کیّشریّ.

قورئان لێهاتوووترین شێوازی گرتهبهر له بهرزکردنهوهی دهروونی مروٚڤایهتی بـوٚ ئـهم ئاسـته بهرزه، کاتێ بڕیاریدا ئهوهی دوچاری سـتهم لێکـردن دهبێتـهوه مـافی خوٚیهتی خـوٚی سـهرخا و بهرهنگاری دوژمنایهتی ببێتهوه "چونکه سزای خراپه خراپهیهکه وهکوو خوٚی، بهالاٚم بانگی مروٚڤی

ستهم لیّکراوی نهکرد بو تولّهسهندنه وه، به لکو زور بهنه رمی دهستی گرت و به ره و ناستی به رزی لیّبورده یی و لیّخوشبوون بردی، وه ک خودا ده فه رمووی: ﴿وَالَّذِینَ إِذَا أَصَابَهُمُ البَغیُ هُم یَنتَصِروون، وَجَزَاء سَیّئَةً سِیّئَةٌ مِثلُها فَمَن عَفَا وَاصلَحَ فَاجُره عَلَی الله إِنَّهُ لاَ یُحِبُّ الظَّالِمِینَ، وَلَمَن انتَصَرَ بَعدَ ظُلمِهِ فَأُولاَئِكَ مَا عَلَیهِم مِن سَبِیلٍ، إِنَّمَا السَبِیلُ عَلَی الله نِینَ یَظلِمُونَ النَّاسَ وَیَبغُونَ فِی الأرضِ بِغیرِ الحَقِ أُولاَئِكَ لَهُم عَدَابٌ آلِیم، وَلَمَن صَبَر وَغَفَرَ إِنَّ ذَالِكَ لَمِن عَزمِ الأُمُورِ. واتا: نهوانهی بغیر الحَقِ أُولاَئِكَ لَهُم عَدَابٌ آلِیم، وَلَمَن صَبَر وَغَفَرَ إِنَّ ذَالِكَ لَمِن عَزمِ الأُمُورِ. واتا: نهوانهی دوچاری سته م دهبنه وه به به نقم می دودنه وه سنای هم خرابه یه که وه کوو خوی، به لاّم نهوه ی له سته مکار خوش بیّت و دوستایه تی دروست بکاته وه نقوا بیکومان خودا پاداشتی ده داته وه، به پاستی خودا سته مکارانی خوش ناویت. وه هم که که سی تولّه ی خوی بکاته وه له سته مکار هیچ گوناهی له سه رنبیه و لیّی ناگیری، به لاکو گوناه له سه رنبی که و المسه رنبی که و المسه رسه ریی یک که سی تولّه ی ناموانه سزایه کی به سوّیان بو هه یه ده که سی کاره که الشوری؛ المسه رسوی به وای بیاده کردووه الشوری؛ هو تولّه نه کاته وه و المورد که و تولّه نه کاته وه و الماری شه وعی خوای بیاده کردووه الشوری؛ ۲۹ ۳۵ . ۳۵ . ۳۵ . چاوپوشی بکات له سته مکار شه وه داواکاری شه وعی خوای بیاده کردووه الشوری؛ ۲۹ ـ ۳۵ .

سهیرکه کاتی بوختانگیّران در ویان هه لبه ست بو خاتوو عائشه، ابوبکر به لینی دا ئیتر یارمه تی و کوّمه کی ببریّت لهوانه ی پیشتر یارمه تی ده دان و ئیّستاش شهم بوختانه یان بو کیچه که ی هه لبه ستووه "چونکه لهو کاته ی توره یی و غهم و په ژاره ییه دا وای بینی نه وانه به دنه هکن و شیاوی چاکه نین، به لاّم خودا له به رئه وه ی راستگویی و پاکی و بیّگهردی ابوبکر شده ده روونیدا بوو، بوّیه بچیّته ژیر فشاری خواستی توّله سه ندنه و و دامرکاندنه وه ی نه و رقه ی له ده روونیدا بوو، بوّیه گیرایه وه کووّکی ره سانه یه تیه که ی و بینگهردی ده روونه برواداره که ی پالی نا بو به رزی لیبورده یی و لیخو شبوون، وه ک ده فه رمووی: ﴿وَلاَ یَاتُل ِ أُولُواْ الفَضلِ مِنکُم وَالسَّعَة أن یُوتُواْ أُلی القُربَی وَالمَساکِینَ وَالمُهَاجِرِینَ فِی سَبِیلِ اللهِ وَلیَعفُواْ وَلیَ صَفَحُواْ أَلاَ تُحِبُّونَ أن یَغفِرَ الله لَکُم وَالله عَفُورٌ رَحِیمٌ وَاتا: خاوه ن دارایی و خوشگوزه ران له ئیّوه با سویّند نه خوّن له سهر شهوه ی یارمه تی خزم و رَحِیمٌ واتا: خاوه ن دارایی و خوشگوزه ران له ئیّوه با سویّند نه خوّن له سهر شهوه ی یارمه تی خزم و نزیکان و هه ژاران و کوچه درانی رئی خوا نه ده ن، ده ی با لیّیان خوّش بین و چاوپوّشی به هه له کانتان بکات، وه الله کیّنان و میه رانه و النور: ۲۲ .

كۆمەلگەى خوايى دامسەزراو لەسسەر برايسەتى ئيمانى هسەرگيز مامەللەى نيسوان تاكسەكانى دانامەزرى لەسەر ھەمىشە ليپرسينەو، و پيكانى ھەللەكان و تۆلەسەندنەو، و دامركاندنەو،ى پقى دلا و سەرخستنى خود، بەلكو لەسەر برايسەتى و چاوپۆشى و ليېسوردەيى و لسېيركردنى ھەللەكان دادەمەزرى، وەك خودا دەفەرمووى: ﴿ وَلاَ تَستَوِي الْحَسنَةُ وَلاَ السَّيِّمَةَ ادفَع بشالَّتِي هِيَ أحسن فَاإِذَا اللَّذِي بَينَكَ وَبَينَهُ عَدَاوَةٌ كَانَّهُ وَلِي خَمِيم، وَمَا يُلقَّاهَا إلاَّ الَّذِينَ صَبَرُواْ وَمَا يُلقَّاهَا إلاَّ ذُو حَظٍ عَظيم﴾ فصلت: ٣٤، ٣٥ پيشتر راقەكراوه.

ئهگهر ههمیشه بهرامبهر خراپه خراپه بکریّت ئهوا ئاگری دوژمنایهتی و رق و کینه و دوبهره کی دوبهره کی له نیّوان خه لّکی هه لّده گیرسیّ، وه بیّجگه له رق و کینه و ململانی و دوبهره کی هیچی تری لیّ بهرهه م نایه ت. به لاّم ئهگهر خراپه به چاکه وه لاّم درایهوه ئهوا ئاگری دوژمنایه تی ده کوژیّنیّتهوه، دهنگی توره یی کپ ده کاتهوه، شورشی دهروون داده مرکیّنیّ، پهلهی رق و کینه ده شواتهوه، ئهو کاته نهیاره کان بههوی قسهیه کی خوش، زهرده خهنهیه کی نورانی لهلایه ده ده ده دو ده ده دو ده بنهوه دوستی گیانی به گیانی. به راستی سهرکهوتنیّکی گهوره یه بو ئافره ت خراپ به چاکه لابدات، به مه دوژمنایه تی بگوری بو دوستایه تی، رق و کینه بو خوشه ویستی، به چاکه لابدات، به مه دوژمنایه تی بگوری و ئارامگران ده یگهنی، خودا ده فه مرمووی: ﴿فَاصَفَح نَهُ مِهُ الْحَجر: ۸۵.

پینعهمبهریش به به کردار و گوفتار وه رکیّرانیّکی زیندووی نهم خورهوشته به رزه مروّیه به بووه، خاتوو عائشه وتی: ((پینعهمبهر الله به به به به به به به الله میچ دروستکراویّکی نه داوه، نه نافره ت نه خزمه تکار، ته نها نه گهر له پیناوی خودا تیّکوشابی، وه هه رگیز له پیناوی خوی تولّه ی له که سه کردوّته وه ته کردوّته وه ته کردوّته وه)) نه کردوّته وه ته نها نه گهر شتیک له سنوره کانی خوا به زینرابی، نه و کاته بو خوا تولّه ی کردوّته وه)) مسلم ۸٤/۱۵.

پینعه مبدر ه پینه پهیره وی ریننمایی خوای ده کرد که ده فهرمووی: ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأَمُر بالعُرفِ وَأَعـرِضَ عَنِ الجَاهِلِينَ. واتا: له ره فتاری خه لک سانایی وه رگره و فهرمان بکه به چاکه و چاوپوشی بکه له نه زانی و نه فامی خه لک و فه راموّشیان که الاعراف: ۱۹۹.

ئەنەس شە وتى: لەگەل پىغەمبەر شە دەپۆيشتىم كراسىنكى بە ياخەى نەجرانى دامىن ئەسستورى لەبەردابوو، دەشتەكىمەك ھات و زۆر بەتوندى ياخەى راكىنشا، سەيرى لايەكى شانى پىغەمبەر شام كرد بىنىم شوينەوارى ياخەى كراسەكەى لەسەر دياربوو بەھۆى توندى راكىنشانەكە، پاشان وتىى: ئەى محمد" فەرمانىدە لەو ماللەى خوداى لەلاتە بەشم بىدەن، پىغەمبەرىش شام ئاورى لىندايەوە، پىنكەنى، پاشان فەرمانىكرد برىكى پى ببەخشن)) متفق عليە.

مسلم وبوخاری ده گیزنهوه: نافره تیکی جوله که مه درینکی به دیاری نارد بو پیغه مبه رهای مسلم وبوخاری ده گیزنهوه: نافره تیکی جوله که مه درینکی به دیاری نارد بو پیغه مبه رهای و همندی له هاوه لآن لیّبان خوارد، پاشان پیغه مبه رهای نیی فه رمووو: ((ده ست هم لگرن، ژه هراوی یه))، جا نافره ته که یان هینا بو لای و پیغه مبه رهای پیی فه رمووو: ((چی پالی نای نه و کاره بکه ی؟)) و تی: ویستم بزانم نه گهر پیغه مبه ربیت خودا بوتی ناشکرا ده کات و هیچ زیانیکت پیناگه یه نی و نه گه ریش پیغه مبه رنه بیت نه واله ده ستت پزگارمان ده بینت، و تیان: نه ی نه یه کوژین؟ فه رموووی: ((نه خیر)) ننجالیی خوشبو و. رواه الشیخان.

هدروا بدره ی دهوس یاخی بوون و رازی ندبوون ملکه چی فدرمانی خوا و پیغه مبدره که ی بین، طُفیل بن عَمرُو الدَّوسِي هاته لای پیغه مبدر هی وتی: ئدوه بدره ی دهوس یاخی بوون و ملکه چ نابن، لدلا خوا نزای خراپیان لی بکه، پیغه مبدر هی روویکرده رووگه و ده سته کانی بدرزکردندوه، خدلکی وتیان: بدره ی دهوس تیاچوون، بدلام پیغه مبدری میهره بان فدرموووی: ((پدروه ردگارا رینمایی بدره ی دهوس بکه و به موسلمانی بیانهینه، پدروه ردگارا رینمایی بدره ی دهوس بکه و به موسلمانی بیانهینه، پدروه ردگارا رینمایی بدره ی بیانهینده)) متفق علیه.

پینغهمبهر که دهروونی موسلمانان خورهوشتی لیبورده یی و چاوپوشی ده چاند، ههرچهنده له بهرامبهردا به خراپه و دابران و پیشت تیکردن وه لام بدرایه وه "چونکه بههوی داناییه کهیه وه ده بیزانی خه لکی به نهرم و نیانی و لیبورده یی زیاتر بهره و رووت دین و وه لامت ده ده نه وه لهوه ی بهتوندی و تیژی، عوقبه کوری عامر پی پرسی: نهی پیغهمبهری خوا، باشترینی کرده وه کانم پین بلین، فهرموووی: ((ئهی عوقبه، پهیوهندی خزمایه تی له گهل ئه و خزمانه بگهیهنه که پهیوهندیت

له گهل ده پچرینن، وه ئهوه ی بیبه شت ده کا و ناتداتی تو پیی ببه خشه، ئهوه شی سته مت لی ده کا وازی لی بینه یک اله گیرانه وه یه کی رز ((ئهوه یا سته مت لی ده کا لینی ببوره)) احمد والطبرانی (مجمع الزوائد ۱۸۸/۸).

ئاسانكاره و كار ئەسەر خەنكى گران و ئانۆز ناكات

ئافرهتی موسلمان ههمیشه کاروبار لهسهر خه لکی ئاسان ده کات و گران ناکات چونکه ئهم خورهوشته زیاتر جینی ره زامهنی خوایه، وه ک ده فهرمووی: ﴿ یُرِیدُ اللهُ بِکُمُ الیُسرَ وَلاَ یُرِیدُ العُسرَ. واتا: خودا ئاسانکاری بو ئیوه ده ویت نه ککارگرانی ﴾ البقره: ۱۸۵.

بۆیه پینغهمبهر الله دهفهرمووی: ((خهالکی فیر بکهن و ئاسانکاربن کاریان لهسهر سهخت و گران مهککهن، وه ئگهر یهکیکتان تورهبوو با بی دهنگ بی) البخاری فی الادب المفرد ۳٤۲/۱.

ئه و ئافره ته ی په نا ده باته به ر ئالاز کردن و کارگرانی له پاش نه وه ی رینمایی ئیسلامی بی پروون بویه وه ، ئافره تینکی پاریز کار و داد په روه رنیده هم ر ئافره تینک نه گه ر لارید ک له خوره و شت ، ئالاز زید ک له ده روونی ، درزیک له که سایه تی و په روه رده ی نه بیت په نا نابا ته به ر گرانکاری و ئالاز کردن ، ئه وه تا خاتو و عائشه ده لین: ((پینه مبه ر شی هه ر کاتیک له نیوان دو و کاردا سه رپشک بکرایه ئاسانه که ی هه لاه برارد ، به مه رجیک گوناه نه بوایه ، ئه گه ر گوناه بوایه له هم مو و که س زیاتر لینی به دووربو و ، و پینه مبه ر شی هه رگیز بو خودی خوی توله ی له که س نه کردوته وه ، مده که ر سنوری خوا به زینرابی ، ئه و کاته بو خوا توله ی سه ندوته و ه)) متفق علیه .

ئنجا ئافرەتى موسلمانى رۆشىنبىر و پارىزكار لەئاسىت رىنىمايى پىغەمبەر ﷺ دەوەسىتى و نايبەزىنىن، وە سەرپىچى فەرمانەكانى ناكات.

ئىرەيى (حەسودى) نابات

ئافرهتان گەلى زۆر دوچارى نەخۆشى ئىرەيى دەبنەوە، كاتىن دەبىيىنى ھەنىدى لىه ئافرەتان كىه ئافرەتان كىه ئافرەتان كەلىنى خوانتر و ھۆشيارتر و رۆشنبىرتىن، كەچى نقىومى پارە و خۆشى و دەولاممەنىدى

بوونه، له کاتیکا ئه و به شیکی که میشی له و خوشییه نییه، به لام له به رئه و هی ئافره تی موسلمانی بیدار باوه ری وایه هه رچی لهو ژیانه رووده دات به بریار و قه ده ری خوایه، وه خوشی رابواردنه کانی دونیا همرچهنده زوربن همر کهمه لهتمك ئهوهى ئاماده كراوه بن ئافرهتانى باوهردار و چاوتیر و رازی به بهشی خوا، وه بههای راستهقینهی ئافرهت لهوهیه تای تهرازووی پاریزکاری و کردهوهی چاکی قورستر بی، نهك لهوهی دیته دهستی له خوشیه کانی دونیا و هوکاره کانی لهزهتی دونیای کاتی و رؤیشتوو، وه هدرچهنده ئهم بنهمایانه له دهروونی ئافرهت پتهوتر یی هینده دهروونی بینگهرد و خاوین و دلنیا دهبی، وه دهچینته ریزی ئهوانهی رهزامهندی خوایان بردوتهوه له بهههشت، ههرچهنده خاوهنی پهرستشی زوریش نهبینت، احمد به سهنه دیکی حهسهن له نهنهس بن مالك ﷺ وتى: ((لهلاى پيغهمبهر ﷺ دانيشتبووين، فهرمووى: ((ئيستا پياويك ديته لاتان له خەلكى بەھەشتە)) جا پياويك لە ياريدەدان ھات(١١)، ئاوى دەستنوي لـ ريـشى دەتكا، هـ دردوو پيّلاوه کاني به دهستي چه پي هه لواسيبوو، کاتي بهياني هات به همهمان شيّوه پينغه مبهر ﷺ قسەيكرد، ھەمان پياو ھات، بۆ رۆژى سىنيەم دىسان يىغەمبەر ﷺ ھەمان قسمىكرد، ھەمان پیاویش هات لهسهر شیّوهی یه که مجار. کاتنی پینغه مبهر ﷺ له کوّره که هه لسا عبدالله بن عمرو بن عاص ﷺ دوای ئهو پیاوه کهوت، وتی: من لهگهل باوکم بزته ناکزکیمان و سویندم خواردووه تا سى شەو ناچمەوە ماللەوە، ئەگەر رازى بىت تا ئەو سى شەوە دەروات لاى خىزت بمهيلل موه، وتىي: به لين، ئەنەس دەلىن: عبدالله بۆمانى باس دەكرد، كەوا سى شەو لەگەلى بووە نەيبىنيو، ھىچ شەونوپىژ بكات، تەنھا كاتى لەسەر جىڭگاى نووستن خۆى وەردەگىرا يادى خواى دەكىردو تىا نوپىۋى به یانی ده هات. عبدالله وتی: به لام گویم لینی نه بوو بینجگه له خیر هیچ قسه یه کی تر بکات، کاتی ئهو سنی شهوه تیّپهریین و خهریکبوو کارهکهی بهکهم بزانم، وتم: ئهی عبدالله له نیّوانی من و باوکم ناكۆكى نەبووه، بەلام سىخار لە پىغەمبەر ﷺ م بىست دەيفەرمووو: ((ئىستا پياوىك لە خەلكى بهههشت دیّته لاتان)) ههر سی جاریش تو دههاتی، بوّیه ویستم له مالتان بیّنمهوه تا کردهوهت ببینم و پهیر هویت بکهم، کهچی نه تمبینی کارنکی گهوره بکهیت؟ وتی: هـهر ئهوهیه کـه بینیت، كاتى پشتم ليكرد و ويستم بروم بانگى كردم و وتى: همهر ئهوهيم كمه دهيبينى، بملام لمه دل و

⁽۱) ئمو پياوه (سعد بن ابي وقاص) بوو وهكوو چۆن له كتابي (البداية والنهاية)ي ابن كثير ٧٤/٨ ناوي هاترووه.

دهروو فدا بهرامبهر به موسلمانان ناپاکی و ئیره پیم بۆ کهس نییه سهباره ت به و به خششانه ی خودا پیّیانی به خشیون، عبدالله وتی: ئهوه یه توّی به و ئاسته گهیاندووه، ئهوه شه که ئیّمه به رگه ی ناگرین)) احمد ۱۹۹/۳.

ئهم فهرموووده پیرۆزه به لاگهیه لهسهر کاریگهری پاکی دهروون له رق وئیرهیی و کینه و ناپاکی لهسهر دیاریکردنی چارهنوسی مرۆ له دواروزیدا و، بهرزکردنهوهی پلهوپایهی لهلای خوا، وه گیرابوونی کردهوهی ئه گهرچی کهمیش بینت، ئهم کاریگهریه زور بهروونی دیاره لهو پیاوهی ویپای کهمی پهرستشی بههوی بینگهردی سینه و پاکی و سهلامه تی خه لا له ئازار و زیبانی چووه به همهشت، به بهراورد له گهل نهو ئافره ته لهبارهیه وه له پیغه مبهر هیان پرسی: کهوا ئافره تیکه شهونویژ ده کات و زور به روژوو ده بینت، به لام ئازاری دراوسینکانی ده دات، بویه پیغه مبهر شومرمووی: ((خیری تیدا نییه، له خه للکی ئاگره)) البخاری فی الادب المفرد ۲۱۰/۱.

مروّقیّك هدرچهنده پهرستشی زوّر بكات، به لام كه دلّی پرپوو له ههستی رق و ئیره یی و كینه، ئه وا پهرستشه كهی ته نها رواله تیه و پالّی نه داوه ته بنه مایه كی پته و له باوه ر، بویه كایگهری نه بووه له سهر خاویّنكرنه وهی ده روون له ئیره یی، پیغه مبه ر شه ده نه رموویّ: ((له ده روونی هیچ بهنده یه كیمان و حهسودی كونابیّته وه)) ابن حبان (۱۰) ۶۹۳.

ضمرة بن ثعلبة الله وتى: پيغهمبهر الله فهرموووى: ((خه لكى به خير و سه لامه تن تا حهسودى و ئيره يى به يه كتر نهبهن)) الطبراني (مجمع الزوائد ۷۸/۸).

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر و ژیر ئهوهیه له نیّوان پهرستشی چاك و نیّوان پاكی دهروون له پیسی رق و كینه كوّبكاتهوه و بهم شیّوهیه دهگاته بهرزترین پلهی تهقوا و لهلای خوا پلهی بهرز وهدهست دیّنی، بهمهش له دونیادا خوّشهویستی و ریّزی خهلك دهباتهوه، وه دهبیّته بهردیّكی پتهو و خاویّن له بینای كوّمهلگهی خاویّن و یهكگرتوو و بهرز كه شایستهی ههلگرتنی پهیامی خودا بی به خهلك.

دووره له شانازی و حهزی خوّدهرخستن

یه کی له ناکاره کانی نافره تی موسلمانی رو شنبیر و خوره و شتی نیسلامی نهوه یه خو به که م زان و راستگار و راستگزیه، خو به گهوره زانین و له خوب ایی بوون و درو نازانی، بانگه شهی شین ناکات هی خوی نه بین و خوی به شتیك بانادات هی خوی نه بین له به رامبه رهاوره گهزانی خوی ده رناخات و چونکه ده زانی نهم خوره و شته ناگونجی له گهل سروشتی ده روونی که بنه ما و ده ستوری ئیسلام دروستی کردووه.

ئافرهتیک هاته لای پیخهمبهر ه پرسیاریکرد رینگهی بدات بلی: کهوا میرده کهی شتی واو وای پیداوه، له راستیشدا وا نییه، مهبهستی شانازی و خوده رخستن و فیز بووه، پیخهمبهر وه وه وه وه وه دایهوه: ((ئهوهی به شتیک خوّی ده رخا و له راستیشدا وانه بی وه ک نهوه وایه دوو جلی ساختهی له بهر دایی)) مسلم ۱۱۰/۱٤.

ئیسلام ئاینیّکه لهسهر پاستگویی و بیّگهردی و خوّبهکهم زانین و رِاستکاری دامهزراوه، پقی دهبیّته وه له دروّ و دهلهسه. بوّیه نایهویّت تاکهکانی نه و جوّره په تارانه له خوّبگرن و خوّیان لهسه خوره تر بهگهوره تر بهگهرن، وه زوّر بهتوندی سهرزهنشتی ئه و جوّرانه کی کردووه و وه کوّن باسی خرابی کهسیّك ده کری که دوو جلی ساختهی لهبهر دابیّت و خوّی بی بادات و دهرخات.

دووره له خوْگوْرِين و خوْسەپاندن و بالْگران كردن (التنطع والتكلف)

نافرهتی موسلمانی تیّگهیشتوو له روالات و رهفتار و کرداره کانیدا ناسایی و سروشتییه، له قسه کردن خوّی ناگوریّ، به شیّوازیّك قسه ناکات تاوه کوو سه رنجی خهلّکی بوّ لای خوّی راکیّشیّ و خوّی ده رخا" چونکه خوّگورین له کردار و گوفتار شتیّکی په سند نییه، عبدالله بین مسعود شوی: ((سویّند به وه ی بیّجگه له و په رستراوی تر نییه که سم نه بینیوه هیّنده ی پینه مبه رسیسترند بیّت لهسه رئه وانه ی له کردار و گوفتار خوّیان ده گورن، له پاش ئه ویش که سه هیّنده ی ابو بکر شوند نه بووه لهسه ریان، وه وابزانم عومه ریش شوله هه موو خهلّکی سه ر روی زهوی زیات ربویان خه فه تبار بوو، یان لیّیان ده ترسا)) ابو یعلی والطبرانی (مجمع الزوائد ۲۵۱/۱۰).

كەسايەتيەكەي ئەلاي خەڭكى خۆشەويستە

ئافرهتی موسلمان گرنگی دهدات بهوهی هزکاری کردهوهی چاك و کاریگهری سودبهخش بینت و، ناوبانگی باشی لهناو کومه لگه ههبی و لهلای خه لکی خوشه ویست بین.

ئه مه ئه و نهیننییه پهنهانیه خواییه یه بو ههندی له موسلمانان سهباره ت به خوشه و یستبوونیان له لای خه لکی ئاسمان و زهوی بلاوی کردوته وه، یان ئه و رقعی خوایه که لهسهر زهوی بویان دانراوه.

کهسیّك ئه و خوّشه ویستی یدی خوای دهست ناکه ویّت مه گهر بن گهیشتن به ره زامه نییه کهی رووی کردبیّته خوا، وه که سیّکیش دوچاری ئه و رقه ی خوا نابیّته وه مه گهر پشتی له ریّنماییه که ی کردبی و سه رییّچی کردبی.

مژدهی خزشویستنی خوا و رهزامهندییه کهی تهنها بر باوه ردارانه، ئهوانهی کاری چاك ده کهن و خدلکیش ستایشیان ده کهن لهسهر ئه و جوره کاره چاکانه، مسلم له ابی ذر شه ده گیریته و وتویهتی: به پیغهمبهری خوا وترا: چی ده لینی سهباره ت به پیاوه ی کاری چاکه و خیر ده کات و خدلکیش لهسهری ستایشی ده کهن؟ فهرموووی: ئه مه مزگینی پیش وه خته ی باوه رداره)) له

گیّرانهوه یه کی تری مسلم هاتوووه، ((وه خه لکی لهسهر ئهو جوّره کارانه خوّشیان دهویّت)) مسلم ۱۸۹/۱۳.

ئافرهتی موسلمانی رازاوه به بههاره وشتیه کان، که ههرچی فهرمانی خوایه جیّبه جیّی ده کات و، ئه وهی قهده غهیکردووه نایکات، شایه نی نه و مزگینییه پیش وه ختهیه، جا ههرکهسی بیناسی خوشی ده ویّت به هوی کرده وه چاکه کانی وه ک: (چاوپوشی له نه فامان .. چاکه کردن به رامبه ربه خواپیه .. به خواپیه .. به خواپیه .. به خواپیه در به خواپیه به رامبه را نائومیّدان و به شخوراوان .. حه زکردن به خیّر بی خه لکی .. فه رامی خود له پیناو خه لکی پیویست تر .. قسمی خیّر و چاکه ... . ه ته نافره تی موسلمانی جوان ترکردووه ، به هویه و خوره و شهردنی ئافره تی موسلمانی جوان ترکردووه ، به هویه و پینه می ناینه که که ی شاره زا به وه و ، خوشه ویست ی خه لکی وه ده ست هیناوه له دونیا ، وه ده ست که و تنی ره زامه نی خوا و به هه شته که ی له دواروژدا .

له گهل خه لکی دهسازی و دؤست و خؤشه ویسته

ئافرهتی موسلمانی ژیر ساز و خزشهویسته، بههزی کهسایهتیه شیرین و سهرنج پراکیشهر و نهرم و نیانی و ههلکردنی لهگهل خهلک، دوستایهتی ژنان دهکات و تیکهلیان دهبینت و خوشیانی دهوینت، ئهمه بهرزترین ئاکاری دهوینت، ئهوانیش دوستایهتی ده کهن و تیکهلی ده بن و خوشیان ده وینت، ئهمه به رزترین ئاکاری کومهلایهتی که ئافرهت بیگاتی و خوی پی ناماده بکات بو پهیوهندیکردن به کومهلی ئافرهتان و، وهدهستهینانی متمانه یان و کارتیکرنیان چونکه نهو جوره کومهلانه تهنها لهو نافرهتانه قسه وهرده گرن و متمانه ده کهن و دلانیا ده بن که ساز و دوست و خوشهویست بن.

پینه مبه ری ده فه رمووی: ((تایا هه والی خوشه ویسترینتان و نزیکترینتان له کوری من له روزی قیامه ت پی رابگه یه نمی جاریان دووجار نه مه ی دوباره کرده وه، وتیان: به لی نهی پینه مبه ری خوا، فه رموووی: نه وه ی خوره و شتی له هه موان چاکتر و باشتره)) احمد ۱۸۵/۲. له هه ندی گیرانه وه نه مه ی بو زیاد کراوه: ((خاك سیفه تان و بی فیزان نه وانه ی ساز و دوست و خوشه ویستن و له گه لا خه لکی ده گونجین)).

ئه و جوّره نافره ته ساز و خوّشه ویسته ده توانی په یامیک بگهیه نی سودبه خشی، خه لاکی هوّشیار بکاته وه، نه وه شی وه ها نه بیّت خیّری تیانییه، پیّغه مبه ر شی ده فه رمووی: ((باوه پردار ساز و خوّشه ویسته له گه ل خه لاکی ده گونجی و ده سازی، وه خیّر له وه دانییه که نازانی خوّی خوّشه ویست بکات و له گه ل خه لکی بسازی و بگونجی)) احمد والبزار (مجمع الزوائد ۸۷/۸).

لیهاتوویی له خوشویستنی دلهکان بوی، بانگی کردوین تا له کردار و گوفتار و مامهلهدا پهیرهوی بکهین، شیواز و رینگای گونجاوی بو کیشاوین بو چونیهتی چوونه ناو دلی خهالکی و دهستکهوتنی خۆشەوپستى و شەپدايى و ھۆگرى خەلك" چونكە يېغەمبەر ﷺ ھەمىشە مۇدەدەربوو، خورەوشت سانا و خوشبوو، نهرم و نیان بوو، توند و تیژ نهبوو، بچوبوایه کوریک لهو شوینه دادهنیش که كۆتايى خەلكەكە و كۆرەكەيە، فەرمانىشى دەكرد بى خىلك تا وابىن، مافى ھەموو تاكىكى کۆرەکەي دەدا و ھەركەسە و پشكى خۆى وەردەگرت، ئامادەبوانى كۆرى پىغەمبەر على هەستيان نهده کرد کهس لهوان رِیزدارتره، ههرکهسیک داوای شتیکی لی بکردایه بوی جیبهجی ده کرد، یان به قسمیه کی خوش رازی ده کردن، خه لکی هه موو به هوی ره فتاری جوانی و دلفراوانیه که ی بهختهوهر ببوون، ببوویه باوك بزیان، له حهق و راستیشدا ههموو خهالك لهلای وه كوو یهك بوون، خەلكى لە كۆرىدا يەكسان بوون، تەنھا بە تەقوا لە يەكتر بەرزتر دەبـوون، خاك سـيفەتى بـوون، ریزیان له گهوره دهگرت و سۆز و بهزهییان بۆ بچوك ههبوو، بۆ خاوهن پیویـستیهك خودى خۆیـان فهرامۆش دەكرد، غهريبه و ئاوارەيان دەپاراست. ئنجا پيغهمبهر ﷺ كهسى نائوميد نهدەكرد، بۆ خزى وازى له سن شت هينابوو: مشت و مر . زياده رؤيي . ههروا ئهوهي پهيوه ندي بهو نهبووايه . بهرامبهر خهالکیش وازی له شت هینابوو: سهرزهنشتی کهسی نهده کرد..عهیب و نهنگی له کهس نه ده گرت. باسی ئابروی که سی نه ده کرد. ئنجا قسه یه کی نه ده کرد ئومیدی پاداشتی لی نه کردایه، كاتي قسمي بكردايه دەوروپەر گوييان بن دەگرت بن ئەوەي جوللە بكەن وەك بلينى بالنده لەسمەر سهریان هدانیشتووه، تا بیدهنگ نهبوایه قسهیان نهده کرد، له لای نهو مشت و مر و ململانییان نه ده کرد، پیده که نی به وه ی ئه وان پیکه نینیان پی ده هات، سه رسام ده بوو به وه ی ئه وان پینی سه رسام دهبوون، ئارامی دهگرت لهسهر کهسی نامو و غهریب له بهرامبهر وشکی گوفتار و داواکاریان،

تمنانه ته هاوه لآنی ده فه رمووو: ((ئه گهر خاوه ن پیّویستیه کتان بینی کوّمه کی بکهن، وه هه رگیز به سوپاس و ستایشی کهس رازی نه بووه مه گهر چاکه یه کی به رامبه رکرابی، هه رگیز قسمی که سی نه ده بری تا که سه که خوّی وازی ده هیّنا یا کوّتایی پیّده هیّنا یا هه لده ستا))(۱).

خاتوو عائشه ده لی: خوی له خه لکی خراپ ده پاراست و قسمی نهرم و ره فتاری چاکی له گه ل ده کرد وه ك له فتح الباری هاتوووه ۲۷۱/۱۰.

بینگومان ئافره تی موسلمانی پینگه یشتوو و کراوه، پهیپهوی پینه مبهر هی ده کات له ره فتاری له گه لا که نه و نادی کومه نافره تا ناویان به به مه می نافره تا ناویان بیستووه.

نهێنی دەپارێزێ

لای ئافرهتی موسلمانی پیکهیشتوو و ژیر شاراوه نییه پاراستنی نهینی له جوانترینی ئه و خورهوشتانهیه که مروّق ده رازینیتهوه، چ پیاو چ ئافرهت چونکه پاراستنی نهینی بهلگمیه لهسه و پیکهیشتنی کهسایهتی، پتهوی خورهوشت، سهلاری تیروانین، سهنگینی بیروهوش ...بویه لهم روانگهیهوه ئافرهتی موسلمان نهینی پاریزه بهوهی ئیسلام داوای لیکردووه و کردویهتی به جوانترین خورهوشت.

وه جوانترین غونه لهسهر پاراستنی نهیّنی ههلّریّستی ابوبکر گو و عثمان ه بهرامبهر به عومهر گه، کاتی عومهر داوایانی لیّکرد حهنصهی کچی بخوازن پاش ئهوهی بیّوهژن کهوت، بخاری بخمان ده گیّریّتهوه: عبدالله کوری عومهر شه دهلیّ: کاتی حهنصهی کیچی عهمهر شه بیّوهژن کهوت، عومهر شه و حهنصهم پیشکهشی کرد، وتم: کهوت، عومهر شه و حهنصهم پیشکهشی کرد، وتم: ئهگهر حهز بکهی حهنصهی کچی عومهرت لیّ ماره ده کهم، وتی: با بیری لیّ بکهمهوه. چهند شهویّک تیّبهری، پاشان پیّم گهیشت و وتی: بوم دهرکهوت که جاری ژن نههیّنم، وتی: گهیشتم به ابوبکر الصدیق شه وتم: ئهگهر حهز بکهی حهنصهی کچی عومهرت لیّ ماره ده کهم. ابو بکر شه

⁽١) حياة الصحابة ٢٢/١، ٢٣.

بی ده نگ بوو، هیچی پی نه وتم، جا زور تو په بووم زیاتر له وه ی له عثمان. چه ند شه و یک چاوه پیم کرد. پاشان پیغه مبه ریش داوایکرد و ماره یکرد، جا ابوبکر پیم گه یشت و وتی: په نگه لیم تو په بووبی ئه و کاته ی حه فصه ت پیشکه شکردم و وه لامم نه دایه وه ؟ وتم: به لای، وتی: به لام ئه وه ی پیگرم بوو له وه لامدانه وه ی داواکاریه که ت ته نها ئه وه بوو ده مزانی پیغه مبه ریش باسیکردووه، نه شده بوایه نه ینی پیغه مبه ری خوا بیم بدر کینم، وه ئه گهر پیغه مبه ریش ده ستی لی هه لگرتایه من پینی پازی ده بووم)) فتح الباری ۱۷۵/۹.

مسلم له ئەنەس شەدەكترىتەوە، وتويەتى: ((پىغەمبەر شاھاتە سەرم، منىش لەگەل منىدالان يارىم دەكرد، پىغەمبەر شاسلاوى لىنمان كرد و، ناردمى بى پىئويستىدى، بەھىيدە تىزىك لەدايكىم دواكدوتى؟ وتم: پىغەمبەر شاھەدە لاى دايكىم، دايكىم وتى: بى چى دواكدوتى؟ وتم: پىغەمبەر شادردمى بى پىئويستىدكى، وتى: پىئويستىدكدى چى بوو؟ وتم: نهىنىيد، وتى: نهىنىي پىغەمبەر شادردمى بى كەس نەلىنى. ئەنەس دەلىن: سويند بەخوا ئەى ئابت ئەگەر ئەو نهىنىيدە بى كەسىنىك باسكردايد بى تىزىم باس دەكرد)) مسلم ٢١/١٦.

ئەوەيە پەروەردەى ئىسلامى، دايكۆك ھانى كورەكەى دەدات لەسەر پاراستنى نهۆنى و ناچارى ناكات و شۆوازى تر بەكارناھۆنى بۆ ئەوەى نهۆنىيەكەى پى بدركۆنى، ئەمە ئەو ئاستە بەرزەيە كەم مرۆۋ پۆوستە بىگاتى، چ پياو بى چ ئافرەت.

نهیّنی درکاندن کاریّکی خراپ و ناپهسنده، وه درکاندنی ههندی نهیّنی لـهُوانی تر خراپتره، پیّغهمبهر هی دهفهرمووی: ((خراپترین پلهوپایهی خه لک له لای خوا له روّژی دوایی پیاویّکه خوّی بو هاوسهره کهی والا ده کات و ئهمیش خوّی بو والا ده کات، پاشان نهیّنییه کانی بالاوده کاتهوه)) مسلم ۸/۱۰.

چونکه نهیّنی و تایبه تمهندی یه کان ده بیّت پاریّزراو و پهنهان بن و تهنها خاوه نه کانیان بیزانن، که سیدّکیش نهگهر کهم هیوّش نه بیّت، خوره وشتی لار نه بیّت، که سیایه تی لاواز نه بیّت، تایبه تمهندی یه کانی له لای خه لکی بلاوناکاته وه، موسلمانانیش به هوّی ریّنمایی ئاینه که یان و خوره وشته جوان و به رزه کانیان، دوورن له م جوّر ره فتارانه.

رووی خۆشه

له گرنگترین هۆکارهکانی سهرکهوتنی ئافرهتی موسلمان له ژیانی تایبهتی لهگهل هاوسهر و خیزانی و، له ژیانی گشتی کومهلایهتی ئهوهیه: رووخوش بینت، دل ساف بینت، دهم بهزهردهخهنه بینت و مژدهی لی بباری، ههموو ئهمانه وا ده کهن لهلای خهلکی خوشهویست بی و له دلیان نزیب بین، له پال ئهمهش یه کینکه له رهفتاره چاکه کان و، جوانی کهسایهتی و، کاری چاکه و باش.

له صحیحی مسلم هاتوووه، پینغهمبهر نشخ فهرمووویهتی: ((هیچ چاکهیهك به کهم مهزانن، تهنانهت ئه گهر به روویه کی خوش به رووی براکهت ببیتهوه)) مسلم ۱۷۷/۱٦.

ئافرهتی رووخوش ئاسوده یی و به خته وه ری ده خاته دلنی میرده که ی هدر چه ند چه اوی بکه ویت ه سه ری زیاتر له لای به ریخ و به رز و خوشه ویست ده بین، به هه مان شیخه شدناو کومه لای نافره تانا " چونکه هیچ شتیک وه کوو رووخوشی سوز و خوشه ویستی له ناو کومه لای بالاونا کاته وه، نهم ره فته و کارانه شیاوی نافره تی موسلمانی بانگخوازه بو ریگای خوا " چونکه به هوی نه و کارانه وه ده توانی بگاته دله کان و بچیته قولایی ده روون.

ئيسكى سوكه

ئافرهتی موسلمانی بیدار ئیسك سوکه، ئاسان لهگهل خهلکی ههلده کات، قسه خوشه، له کاتی گالته و گه پی هاورییانی بیزار نابیت رووگرژ نابیت، گالته ی خوش ده کات، به لام گالته کردنی ئافرهتی موسلمان شهقل و مورکی ئیسلامی پیوه دیاره، دانابه زیته ئاستی قسمی پروپوچ و جنیو و گوفتاری ناشیرین و نابه جی.

پینغهمبهر ه گالتهی ده کرد له گهل هاوه لانی، به لام له بازنهی حهق و راستی ده رنه ده چوو، هه ندی له هاوه لان به پینغهمبه ریان ای وت: تو گالته مان له گهل ده کهی، فه رمووی: ((به لی، به لام بینجگه له حهق و راستی هیچی تر نالیم)) البخاری فی الادب المفرد ۳۲۵/۱.

له پهرتوکهکانی ژیاننامهی پینغهمبهر ها هاتوووه که گالتهی لهگهل منالیکی بیچوك ده کرد. نازناوی (ابا عومهیر) بووه، کوری یه کی له هاوه لان بوو، بالندهیه کی ههبوو یاری لهگهل ده کرد. روژیکیان به خهفه تباری بینی، فهرمووی: لهبهرچی ابا عومهیر به خهفه تباری ده بینی، وتیان: ئه و بالنده یهی یاری لهگهل ده کرد مردووه شهی پینغهمبهری خوا، پینغهمبهریش شا به گالته به مناله کهی فهرمووو: ((ابا عومهیر، چیله که که ت چی کرد؟)) حیاة الصحابة ۱۲۹/۳.

پیاویّك هاته لای پیّغهمبهر هٔ داوای ئاژه لی سواری لیّکردو پیّغهمبهریش هٔ به گالته پیّی فهرمووو: ((من لهسهر پشتی بهچکهی ماوشتریّك ههلتده گرم، وتی: ئهی پیّغهمبهری خوا، جا چ له بهچکهی ماوشتریّك بکهم؟ فهرموووی: ((ئایا وشتر بیّجگه له بهچکه چیتری دهبیّ؟)) البخاری فی الادب المفرد ۲۹۲۸/۱.

احمد له نهنهس هه ده گیرینته وه، و تو یه تی: پیاویکی بیابان نشین ناوی زاهیر بوو، هه موو جار له بیابانه وه دیاری ده هینا بو پیغه مبه رسی پیغه مبه ریش هوکاری گه پانه وه ی بو ناماده ده کرد کاتی بیویستایه برواته وه، ننجا پیغه مبه رسی ده یه ده یه میابان دیاریان بو دینی نیمه شاماده ی ده که ین)). پیغه مبه رسی خوش ده ویست، پیاویکی ناشیرین و نابوت بوو، جاریکیان پیغه مبه رسی هاته لای، نه ویش که لو پهلی ده فرقشت، پیغه مبه رسی له له باوه شی گرت، زاهیریش نهیده دی، و تی: به رمده! نه وه کی یه؟ ناوری دایه وه و پیغه مبه رسی نابوی ناسی، ننجا توند تر پشتی به سنگی پیغه مبه رسی نوساند، پیغه مبه رسی ها ده یفه رمووو: ((کی نه و به نده یه ده کری ؟)) و تی: نه ی پیغه مبه ری خوا، که واته سویند به خوا و امده بین بازارم! پیغه مبه رسی ها نه در مووی: ((به لام له لای خوا بی بازار نیت)) یان فه رمووی: ((به لام له لای خوا بی بازار نیت)) یان فه رمووی: ((به لام له لای خوا تو به ها داری)) احمد (مجمع الزوائد ۳۱۸۸۳).

پیرهژنیک هاته لای پیغهمبهر گه وتی: ئهی پیغهمبهری خوا، له خودا داوام بو بکه بمخاته بهههشت، پینههمبهریش هم به گالته فهرموووی: ((ئهی دایکی فلان، بهههشت پیرهژنی ناچیتی)) پیرهژنهکهش رویشت و گریا، پیغهمبهر هم فهرموووی: ((پینی بلین به پیرهژنی ناچیته بهههشت))" چونکه خودا دهفهرمووی: ﴿إِنَّا أَنشَانَاهُنَّ إِنشَآءً فَجَعَلنَاهُنَّ أَبكَارًا. واتا: بهراستی

ئينمه دروستيانمان كردوون، وه له پاش ئهوهى له دونيادا ببوونه پيرهژن دوباره دهيانكهينهوه كىچى لاو ﴾ الترمذى ١١١.

احمد له خاتوو عائشه ده گیریتهوه، وتی: ((لـه ههندی لـه گهشته کان له گه ل پیغهمبهر الله ده رحووو: ده رچووم، ئه و کاته تازه هه لاه که وتم و گوشتن نه ببووم، جا پیغهمبه را الله به خه لکه که ی فه رمووو: (رئیوه پیشمان که ون، ثه وانیش پیش که وتن، پاشان پی فه رموووم: وه ره بـا پیشبر کیت له گه لا دا بکه م)) منیش پیشبر کیم له گه لی کرد و به پیشی که وتم لیم برده وه، ثنجا پیغهمبه را هی ماوه یه بی ده نگ بوو تا قه له وبووم و گوشتن بووم، منیش نه و پیشبر کییه مه ر له یاد نه مابوو، لـه یـه کی بی ده نگ بوو تا قه له وبووم و گوشتن بووم، منیش نه و پیشبر کییه مه ر له یاد نه مابوو، لـه یـه کی له گه شته کان دیسان ده رچووم له گه لی، به خه لکه که ی فه رموووو: ((به پیش که ون)) خه لکه کـه بـه پیش که وتن، پاشان پینی فه رموووم: ((وه ره با پیشبر کیت له گه ل بکه م))، پیشبر کیم له گه لی کـرد، به لام نه به این فه رموووی: و بردیـه وه، ننجـا ده سـتی کـرد بـه پیکـه نین و فـه رموووی: ((ئه وه یان به وه یی احمد ۲۵ ۱۸ وابو داود ۲۵ ۱۸ ۱۸.)

پینعهمبهر گل که پیشهوا و رابهر و ماموّستای موسلّمانان بوو، که چسی ههندی جسار گالسّه ی ده کرد و ههندی جاریش خوّشی و شادی دهرده بری، ویّرای سهرقالیه سهخته کانی رابهرایه تی که پیّی ههلّده ستا بوّ دامه زراندنی نوّمه ت و نهته وه ی نیسلام و، ناراسته کردن و ناماده کردنی سوپای تیکوّشان و کارو باری تر.

خاتوو عائشه وتی: ((خواردنی (حهریره (۱)) م لیننا بو پیغهمبه به بویم هیننا، به خاتوو سهوده م وت ـ که پیغهمبه به نیخوانی من و شهو دانیشتبوو ـ: بخو، سهوده نه بخوارد، وتم: ده بخوی، شه که نیخهمبه به نیخوانی من و شهو دانیشتبوو ـ: بخو، سهوده نه هه کینا و ده بخوی، نه کهرنا ده م و چاوتی پی ده سوم، هه به نه نه ده ستی خوی هه ندیکی بو سهوده دانا و پینی ده و چاویم پی سوی، پیغهمبه به پیکهنی، وه به ده ستی خوی هه ندیکی بو سهوده دانا و پینی فهرمووو: توش ده م و چاوی پی بسوو. له گیرانه و به کی ترانه و مایشه ده کی پیغهمبه به پینه که به ده و حه بی بیغهمبه به به کی بینه که به ده و حه بی به ده و ده م و چاومی پی سووی، پیغهمبه به بینه که نه که بی ابو یعلی (مجمع الزواند ۱۹۲۶).

⁽۱) حمربیره خواردنی نمخوشه، نارد و روّن و شیر پینکموه تینکملّ دهکری و لیندهنری.

ئهم فهرمووودانه به لگهن لهسهر سانایی ئیسلام و موسلمانان و، لهسهر ئهو ئیسك سوكی و قسه شیرینی و گهمه و یارییهی ئیسلام دهیهویّت، ئهوانه چهند ئاكاریّكی خوّشهویستن بو ئافرهتی موسلمانی ئهو سهردهمه، كهمهندكیّشی و جوانی و كاریگهری زیاتر دهدات به كهسایهتیهكهی.

خۆشى و ئاسودەيى دەخاتە دلان

ئافر «تی موسلمانی تیگه پشتوو بایه خ د «دات به بلاو کردنه و «ی خوشی و ئاسود «یی له نیر «ندی ئافر » تانا « همروا بلاو کردنه و «ی زیندویتی و خوشی و چالاکی له د «روونیاندا ، له پیگه ی گیرا «نه « هموالی خوش و نوکته ی گالته ئامیز و نوی و ناواز « پونکه ئاسود «یی خستنه ناو دلی موسلمانان له چوارچیو «ی نه و «ی خودا پی پیداو « داواکاری ئیسلامه و شهر عی ئیسلامی بیگه د د هانی له سهر داوین ، تاوه کوو که ش و هموای موسلمانان پر بی له خوشه و پستی و ئاسود «یی و گه شبینی « دواتریش ئاماد «بی بر به راستی کارکردن و فیداکاری .

پێغهمبهر ﷺ دهفهرمووێ: ((ههرکهس بهو شێوهی خودا پێی خوٚشه به برای موسلمانی بگات و ئاسودهی بکات، خودا له روٚژی دوایی ئاسودهی دهکات)).

ئافرهتی موسلمانی ژیریش جوّرهها شیّوازی ئاسوده یی خستنه دلّی له به رده سته تا به هوّیه و خوّشی بخاته دلّی خوشکانی، وه کوو: سلاو کردنیّکی گهرم وگور، قسه و گوفتاری شیرین، ئاوردانه وه یه ژیرانه، نوکته یه کی به تام، مزگیّنییه کی خوّش، زهرده خه نه یه کی خوّشه ویستانه، سهردانیّکی دلسوّزانه، دیاریه کی دلخوشکه ر، پهیوه ندی به رده وام، پالپشتی یه کی راستگویانه، دلنه وایی کردن، که به هوّیانه وه ده رگای دلّه کان ده بیّته وه، توی خوّشه ویستی ده چنریّ، پهتی پهیوه ندی دوستایه تی ده گهیه نریّ، ره گی برایه تی به هیّزتر ده کات.

توند نییه

ئافرهتی موسلمان نهو کارانه توند ناکات که له شهرعدا رییان پیدراوه، بهتایبهتی له بونه کان، وهك گورانی و سرود وتن له کاتی جه ژنه کان و ئاهه نگی بوك گواستنه وه، هه دوا بینینی هه ندی دیمه ن و نایشی د لخوشکه ر به مهرجیک گهنده لی و ئازار و گوناهی لی نه بی ته وه.

ئهگهرچی ئافرهتی موسلمان ههندی یاری و خوشی ئهنجام دهدات له بونهکان، به لام نابی ببیته ههموو غهمی، له صحیحی بوخاری هاتوووه: خاتوو عائشه ئافرهتیکی ههتیویان کرده بووك بو پیاویکی ئهنصاری، پیغهمبهر هی فهرموووی: ((ئهی عائشه شایی و بهزمتان نهکرد" چونکه ئهنصار حهزیان له شایی و بهزمه)) فتح الباری ۲۲۵/۹.

له بوخاری هاتوووه: خاتوو عائشه وتی: ((پیغهمبهر ها هاته لام، منیش دوو کهنیزه کم له لا بسوو گورانی (بُعَاثیان (۱)) دهوت، پیغهمبهر ها لهسهر جینگاکهی پالکهوت و رووی خوی و مرحه و گورانی ابوبکریش هاته ژورهوه و خوی لی توره کردم و وتی: زورنای شهیتانی له لای پیغهمبهری خواها! پیغهمبهریش از رووی تیکرد و فهرموووی: لینان گهری. عائشه وتی: کاتی پیغهمبهر ها بیناگا بوو لیمان، به چاو ئاماژهم بو کردن و چوونه دهرهوه)) فتح الباری ۲/۲۶۰.

هدروا بخاری قسدی خاتوو عائشه ده گیر <u>نتدوه: ((پوژی</u>کیان جدژن بوو، پهش پیستدکان به زرینی چدرم و پم یاریان ده کرد، جا نازانم یان من داوام له پیغهمبدر گی کرد یان خوّی فهرموووی: حدز ده کدی سهیرکدی؟ وتم: به لیّن، ئنجا له پیشتی خوّی پایگرتم، پومهتی لهسهر پومهتم بوو، وه ده یفهرمووو: بگرن ئدی بهرهی ئهرفیده (۱). تا ئهو کاتدی بیّزار بووم، فهرموووی: ئهوه نده بهسه؟ وتم: بهلیّن، فهرمووی: ده بروّ)) فتح الباری ۲/۲۵۵.

له گیّرانهوهی یهزید کوری روممان لهلای نهسائیهوه: پیّغهمبهر ه دهیفهرمووو: ((شهری تیّر نهبووی، ئهری تیّر نهبووی؟ منیش دهمووت: نهخیّر، تا بزانم پلهوپایهم چهنده لهلای)) فتح الباری ۴٤٠/۲.

^(۱) بُعَاث: شویّنیّکه له قمراغی مددینه تیایدا شدریّك له نیّوان ئموس و خمزرهج رویداوه پیّش ئیسلام ناونراوه به رِوّژی بعاپ، شاعیران شیعری زوّریان لمسدر وتووه.. ^(۲) نازناویّکی حدبمشیهکانه.

سیراج له ریّگهی ابی الزناد له عوروه له خاتوو عائشه ده گیّرنه وه: پیّغه مبه ره ه له و روّژه فهرمووویه تی: ((تاوه کوو جوله که بزانی ئاینی ئیّمه فراوان و کراوه یه، وه من به ئاینی کی راستال و سانا و دلوّثان نیّردراوم)) فتح الباری ۴٤٤/۲.

ترمذی له خاتوو عائشه ده گیّریّتهوه، وتوویهتی: ((پیّغهمبهر الله دانیشتبوو، له پ گویّمان له غهلّبه غهلّب و دهنگه دنگی منالآن بسوو، پیّغهمبهر الله ههلّسا سهیریکرد، بینی ئافرهتیّکی حدبهشی سهما ده کات و منالآنیش له دهورهی کوّبونه ته هوه، فهرموووی: ((ئهی عائسه، وهره سهیرکه)) منیش هاتم، گهردنم لهسهر شانی پیّغهمبهر الله نیّوان شانی و سهری سهیری ئافره ته کهم ده کرد، پیّی فهرمووم: ((ئهریّ تیّر نهبوویت؟)) منیش ههر دهمووت: نا، تا بیزانم پلهوپایهم چهنده لهلای، تا ئهو کاتهی عومهر الله دهرکهوت، ئیتر خهلکه که له ترسانا پهرتهیان لیّکرد، پیّغهمبهر الله فهرموووی: ((من دهبینم شهیتانه کانی پهری و ئاده می له عومهر ههلاتن)) عائشه وتی: ئیتر منیش گهرامهوه)) الترمذی ۱۲۱/۵.

ئهم فهرموودانه به لگهن لهسهر چاکی و جوانی خورشه و شتی پیغه مبه ری هاوسه را و نازدانی به هاوسه را به لگهیه له به هاوسه را به له به خته وه رکردنی و خوشی خستنه دلی، هه روا به لگهیه له به هاوانی و کراوه یی و سانایی ئیسلام و، میهره بانیه که ی بو ئافره تان کاتی ری گهیدا را بویری به هه ندی جوری خوشی و به زم و یاری، که هه ندی له ئافره تانی توند دره وی ئه مروز به تاوانیکی گهوره ی تیده گهن و ئافره تی له سه رسزا ده ده ن.

پیّویسته ئافرهتی موسلمان له زوّربهی کاته کانی راست و بیّ پیّچ و شوّخی بیّت، خهریکی کاری بهرز بیّت، وهرجهرخی له کاری پوچ و بی سود، به لام ئه مه ئه وه ناگهیه نی به شداری شایی و به زم و خوّشی نه کات له بوّنه کان به و شیّوه ی ئیسلام ریّگه ی پیّداوه وه کوو کراوه یی و خوّشی و فراوانی "چونکه خودا شاره زای دهروونه کانه و ده زانی ماوه نا ماوه ئاره زوووی بال سوککردن و شایی و به زم و خوّشی ده که ن تاوه کوو پاشان چالاکانه تر بگه ریّنه وه سهر کاری راستی، به دلیّکی پته و تر و خوّشی ده که ن زیاتر بی هه لگرتنی ئه رکی هه لسّان به به رپرسیاریه تیه کان. هه ر ئه وه شه ئیسلام له پروگرامه هاوسه نگ و یه کسان و گشتگیره که ی به دیه پیناوه.

لووت بمرزى ناكات

ئافرهتی موسلمانی راستگوی روّشنبیر بی فیزه، لووت به رزی ناکات له سه رئافره تانی تر له وانه ی که متر جوانترن، یا بنه مالله و ره چه له کیان وه کوو ئه و ناودار نییه "چونکه ده زانسی فینز و لووت به رزی له دونیا ده بینته هوی بینه ش بوون له خوّشیه کانی دواروّژ، خودا ده فه رمووی : ﴿ تِلْكَ الدّّارُ الآخِرَةُ نَجعَلُها لِلَّذِینَ لاَ یُریدُونَ عُلُوا فِی الأرضِ وَلاَ فَسادًا، وَالعَاقِبَةُ لَلمُتَّقِینَ. واتا: به هه شت ئاماده کراوه و دانراوه بی نه وانه که له سه رزه وی لووت به رزی ناکه ن و سه ریی چی و گهنده لی شه ناده ن، وه ئاکامی چاك و باش بی پاریزکارانه ﴾ القصص: ۸۳.

ههروا ده فهرمووی: ﴿وَلاَ تُصعِّر خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلاَ تَمشِ فِي الأَرضِ مَرَحًا إِنَّ اللهَ لاَيُحِبُّ كُلَّ مُختَالٍ فَخُور. واتا: ﴿به فيزهوه روو له خه لكى وهرمه كيّره، وه لهسهر زهوى به لووت بهرزى و كهش و فشهوه مهرق، به راستى الله خوشى ناييت له ههرچى خو به زل زان و شانازيكار بيّت لهسهر خه لكى ﴾ لقمان: ١٨.

پینعه مبه ر ها ده نه رمووی: ((ناچیته به هه شت به وهی توزقالیّك فیزی له دلیدا بینت، پیاویّك وتی: پیاو هه یه حه ز ده کات جله که ی و پیّلاوه که ی جوان و باش بیّت. فه رموووی: ((خودا جوانه و جوانی خوّش ده ویّت، لووت به رزی دان نه نانه به حه ق و به سوك و به که م سهیر کردنی خه لکه)) مسلم ۸۹/۲.

حارثة بن وهب الله وتى: له پيغهمبهرى خوا اللهم بيست دهيفهرمووو: ((ئايا هـهوالى كۆمـهلى ئاگرتان پيندهم؟: ههموو دل روق و تونديكه، كه له رونيشتنيدا لووت بهرزى دهكات و، خوى به زل دهزاني)) متفق عليه.

ئەوەندەش بەسە بۆ ئافرەتانى لووت بەرزى بە فيزى خۆ بەزل زان لەسەر ھاورىكانيان كە خودا سزايەكى ناخ (معنوى) لە رۆژى دوايى بۆ ئامادە كردوون، پىغەمبەر الله دەفەرمووى: ((خودا لەرۆژى دوايى سەيرى ئەو كەسە ناكات لەبەر لووت بەرزى جلى شىۆرى لىە دواى خىزى دەخىشاند)) متفق عليە.

وه ده فهرمووی: ((سی کهس خودا له رِوْژی دوایی قسهیان له گهل ناکات و، خاوینیان ناکات هوه و، سهیریان ناکات و، سهیریان ناکات و، سزایه کی به سوّشیان بو ههیه: به سالاّچویه کی داویّن پیس، پادشایه کی دروّزن، وه ههژاریّکی خوّ به زل زان)) مسلم ۱۱۵/۲.

چونکه خوّ بهگهوره زانین تایبه تمه ندی خوای بالا ده سه ته، ناشی دروستکراوی لاواز و بی ده سه لات بیکاته تایبه تمه ندی خوّی، وه هه رکه س ده روونی خوّ به زل زانی بوّ رازانده وه، ئه وا سنوری پله وپایه ی ئولوهیه تی خوای به زاندووه، له مسلم هاتوووه: ((خودای بالا ده ست ده فه رمووی: ((شکوّداری پوشاکمه، خوّ به گهوره زانینیش بالا پوشهه، هه رکه سیّك له یه کیّك له و دووانه ململانیّم له گه لا ایکات ئازاری ده ده م)) متفق علیه.

پینغه مبه ر الله ده نه رمووی: ((هه رکه سین ک خوی به گه وره هاته به رچاو، یان له رو پیشتنیدا لـووت به رزی کرد، ئه وا کاتی به خوا ده گاتن خودا لینی تو په یه البخاری ۷/۲.

خاك سيفهت و خوّ بهكهم زانه

نافرهتی موسلمانی شارهزا به ناینه کهی، خاك سیفه تی یه، خو به که زانه، دل فراوانه، له هه لکردنی له گهل خه للکی نه رمه چونکه ده زانی له به رامبه رئه و ده قانه ی هه په هه له لوت به رزی ده کهن، ده قی تر هه یه هانی خو به کهم زانین و پاخستنی بال ده ده ن و خوشه ویستی ده کهن، مسلم ده گیری یته و هانی خو به کهم زانین و پاخستنی بال ده ده ن و خوشه ویستی ده کهن، مسلم ده گیری یته که م بزانی مستو گهر خوا به رزی ده کاته وه)) مسلم ۱۱۲/۱۹.

هدروا دهفهرمووی: ((خودا سروشی بی ناردم که خی بهکهم زان بن، تاوهکوو کهس شانازی بهسهر کهس نهکات، وه کهس دهستدریژی نهکاته سهر کهس)) مسلم ۲۰۰/۱۷.

ئافرهتی موسلمان له وردبوونهوهی له ژیاننامهی پینهمهم هی نمونهه کی زیندوو و ناوازه دهبینی له خاك سیفهتی و خز به کهم زانین و سانایی و ریز و دهروون فراوانی، ده گیزنهوه ئهنهس

گه به لای چهند منالیّك تیپه پربووه و سلاوی لیّكردوون و، وتی: (پینغهمبهر الله وایكردووه) متفق علمه.

هــهروا ئهنــهس الله لــهبارهی خــاك ســیفهتی پیّغهمبــهر الله دهگیّرتــهوه: كــهنیزهكیّك لــه كهنیزهكیّك لــه كهنیزهكهكانی مهدینه دههات دهستی پیّغهمبهری الله دهگرت و بوّ كویّ بیویستایه دهیـبرد، تــا پیّویستی بوّ جیّبهجیّ بكات)) فتح الباری ٤٨٤/١٠.

تهمیم کوری ئوسه ید دیّته مهدینه، تا له ئه حکامه کانی ئیسلام بپرسیّ، ئه و پیاوه حهزی به دیتنی پیّغه مبه رفی ها نه و پیّغه مبه ره ی یه کهم پیاوی ده ولّه تی ئیسلامییه، که چی هیچ پاسه وان و په رده و ریّگریّك نابینیّ له گهیشتن پیّی، ئه وه تا ته میم خیّی بیّمان ده گیّریّته وه، که مسلم لیّی ده گیّریّته وه، و توویه تی: ((گهیشتمه لای پیّغه مبه رفی له و کاته ی و تاری ده دا، و تم: ئه ی پینغه مبه ری خوا، پیاویّکی ناشاره زا و نامیّ ها توووه له ئاینه که ی پرسیار بکات، نازانی اینی پینغه مبه رفی و تاره که ی جی هیّشت و ها ته لام، کورسیه کیان بی هیّنا و له سه ری دانیشت و ده ستی کرد به فیرکرد نم له وه ی خودا فیری کرد بوو، پاشان گه پایه وه سه روتاره که ی و ته واویکرد)) مسلم ۱۹۵۸.

ههروا پینهمبهر ها نهم خورهوشتهی له دهروونی هاوه لان ده چاند، بخاری ده گیرینتهوه، پینهمبهر هه ده میه نه ده میه خوره و ته نه ده میه وه ده بخری به ده میه وه ده بخری به ده میه وه ده بخری بانگه شه بخریم به ده میه وه ده بخری بانگه شه بخری به ده میه وه ده بخری بن بینن ره وانه ی ناکه مهوه و وه ری ده گرم)) فتح الباری ۱۹۹/۵.

میانرهوه له جل و بهرگ و روانهت و دیمهنی

ئافرهتی موسلمانی روّناکبیر پابهنده به میانرهوی له ههموو شتینك بهتایبهتی له جل و بهرگ و دیمهنی، بایه خ به چاکی و باشی دیمهنی دهدات بهبی زیاده روّیی و لیووت بهرزی، پهیرهوی شهو نافرهته زیاده روّیانه ناکات که جل و بهرگه نویّکانیان لهپاش نهوهی یه کجار لهبهری ده کهن و فریّی

دهدهن و، دوای مودیکی بی سنور کهوتوون، له ههمان کاتیشدا دیمن و ریک و پیکی جل و بهرگی فهراموش ناکات.

له ئاستى ميان وى دەوەستى، وەك خودا دەفەرمووى: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنفَقُواْ لَم يُسرِفُواْ وَلَم يَقتُرُواْ وَكَانَ بَينَ ذَالِكَ قَوَامَا. واتا: ئەوانەى لە خەرجىدا زيادە رۆيى ناكەن و رەزىلىش ناكەن، وە لـ م نيوان ئەو دوانەدان و ميان دون﴾ الفرقان: ٦٧.

ئافره تى موسلمان هۆشىدار و ئاگاداره ئىه ملكه چېبوون بىق كۆيلايىه تى مىقده، كىه خانىدى ماندى مىقده، كىه خانىدى مايشگاكانى جل و بهرگ سەرپەرشتى دەكەن و، ھىيچ خيىر و چاكەيەكيان بىق ئافرەت ناويىت، بەتايبەتى ئافرەتى موسلمان.

نافرهتی موسلمان خوّی دهپاریزی له و کویلایه تیه ی پیغه مبه ر همهٔ هو شداری له باره وه داوین، وه ک ده فه رمووی: ((به دبه خته کویله ی دینار و درهه م و قه دیفه و خوری و صوف، نه گهر بیده یتی رازی داری ده بیّت، وه نه گهر نهیده یتی رازی نابیّت)) فتح الباری ۸۱/۲.

ههروا پینهمبهر ه ده ده ده دمووی: ((له و کاته ی پیاویک به که ش و فیشه و ه ده رویسی، له ناو دوو جلی جواند، جلی جوانا به فیزه وه ده رویی و خوی باده دا، زور سهرسام بوو به خوی، خودا به زهویدا رویی چواند، تا روژی قیامه تا به ناخی زهویدا ده چیته خواره وه)) مسلم ۲٤/۱٤.

ئافرهتی موسلمان جوانکاری و هوکاری پازاندنهوه یه به کاردینی که شهرع رینی داوه، ههروا جلی جوان و پیک و پیک و گرانبه هاش لهبهر ده کات، به لام نهمانه ههموی له چوارچیوه یه فه شته پاک و چاکانه یه که خودا بوی حه لال کردووه، بهبی نهوه ی لارکاته وه بو زیاده پویی و زیاده خدرجی، نهمه شه نه و میانگیریه که نیسلام بانگهشه ی بو ده کات، وه جیاوازیه کی زوریش ههیه له نیوان نافره تی موسلمانی میانگیر و دانا و سهنگین، له گهل نافره تی زیاده پو و ناش و بوش و بوش و

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر له جل و بهرگ و دیمنیدا دووره له زیاده روّیی هه روا له کممته رخهمی: نه زیاده روّیی و زیاده خهرجی ده کات له خوّرازاندنه وه و جل و بهرگ و دیمنیدا،

وه نه کهمتهرخهمی ده کات له دیمهن و جل و بهرگی تا پادهی پهزیلی و چروکی، یان زوهد بکات له پیّکی دیمهن و چاك و باشكردنی، به گومانی ئهوهی بهم زوهدهوه خواپهرستی ده کات و پهزامهندی خودا ده باتهوه.

ئهو ئافرهتهی جلی جوان لهبهر ده کات بو فیز و لووت بهرزی و خوبادان لهسهر دهسته خوشکانی گوناهباره" چونکه خودا ئهوانهی خوش ناویت که لووت بهرزن و شانازی ده کهن به خویان، به لام ئهو ئافرهتهی جل و بهرگی جوان لهبهر ده کات به مهبهستی دهرخستنی به خششی خودا، تاوه کوو پالپشتی و کومه کی بینت بوی له خواپهرستی، ئهوا گویزایه لای خودایه و پاداشتی به چاکه ده درینته وه، ئهوه شی جلی جوان لهبهر ناکات لهبهر پهزیلی، هیچ سهنگ و پیزیکی له دلی خه لکی نییه، وا ده زانی به حهرام کردنی شته حه لاله کان لهسهر خوی خواپهرستی ده کات، ئهمیش به ههمان شیوه گوناهباره، وه کوو چون شیخی ئیسلام ئیبن ته پیه در حمه الله _(۱) ده لین: (کوله که و پالپشتی به خته وه ری نافره تی موسلمان له دین و دونیای له مانه یه: دامه زراوی و نیوه نجیه تی و میانره وی.

نه مه کار و پیشه ی نافره تی موسلمانی روّشنبیره به ریّنمایی ناینه که ی پابه نده به نه حکامه پیروّزه کانی و، جل و به رگی خاویّن و جوان و ریّك و پیّك و شایه نی خوّی له به رده کات، به خششی خوا له سه رخوی ده رده خاه به بی زیاده روّیی و لووت به رزی و که ش و فشی.

گرنگی دهدات به کاروباره بهرز و پایهدارهکان

ئافرهتی موسلمانی تینگهیشتوو له رینمایی ئاینه که ی گرنگی ده دات به کاروباره به رز و پایه داره کان دوورده که ویته و له کارو باری که بایه خ و پوچ و نزم که شایسته ی گرنگی دانی نییه له لایه ن مروّقی به رز و شکومهند، لهسه ر ئه م بنه مایه به رزه له بایه خدان و مهبه ست و ئامانجی ناوازه پهیوه ندی له گه ل ئافره تانی تر بنیات ده نی، له ژیانیدا بواریک نییه بی هاورییه تی کردنی ئاش و بوش و به دگر و بی نرخ، وه کاتیشی نییه بی گرته گرت و قسمی بی سود و که م

[.] ^(۱) فتاوی ابن تیمیة ۱۳۸/۲۲، ۱۳۹.

بایهخ، پینهمبهر هی دهفهرمووی: ((خودای بهرز و شکومهند بهرین و بهخشندهیه، وه خوشی دیت له مروقی بهریز و بهخشنده و له کاروباری بهرز و پایهدار، وه رقی دهبیتهوه له کاروباری بینرخ و کهم بایهخ)) الطبرانی (مجمع الزوائد ۱۸۸/۸).

گرنگی دهدات به کاروباری موسلمانان

ئافرهتی موسلمانی روّناکبیر به ئه حکامه کانی ئاینه که ی گرنگی دان و بایه خدانی ته ها له میّرد و مناله کانی نییه، به لکو بایه ح به کاروباری موسلمانان ده دات، به دوای هه وال و ده نگ و باسیانه "چونکه موسلمانان وه ک پیّغه مبه ر گی چواندویه تی به یه که جهسته، کاتی ئه ندامیّکی بیّته ئیش، ئه وا سه رجه می جهسته ی بی دیّته شه و نخونی و تا هاتن. مسلم ۱۲۰/۱۶ هه دروا چواندویه تی به یه که به شیّکی به شه که که کی راده کیّشی و توند ده کات. مسلم ۱۳۹/۱۳.

له نموندی ثمو ئافره ته موسلماناندی بایدخیان داوه به کاروباری موسلمانان: مسلم له (مولی شداد) ده گیرتموه، وتی: چوومه لای عائشه لهو روزه ی سمعد بن ابی وقاص کوچی دوایی کرد، لمو کاته عبدالرحمن بین ابی بکر هاته ژوره و دهستنویزی له لا هه لگرت، خاتوو عائشه فدرموووی: ئمی عبدالرحمن دهست نویژه کمت به تمواوی و ریک و پیکی بشو چونکه له پیغهمبهر هم بیستووه ده یفهرمووو: ((هاوار و تیاچون بو پاژنمی پیکان له ئاگری دوزه خ)) مسلم ۱۲۸/۳.

خاتوو عائشه سهرنجی عبدالرحمانی برای راکیشا لهوهی پاژنهی پیکانی جوان نهشوشتووه، بۆیــه لهسهر ئهمه بی دهنگ نهبوو، به لکو ناگاداری کردهوه به پیریستیهتی ریــك و پیکــی و تــهواوهتی دهستنویّن گرتن، ئهم جوّره بایهخدانهش لهسهر ههموو موسلمانیّك واجبه ههر كات و رهوشیّك بیّته پیّش و پیویست بكات به فهرمانكردن به چاكه و جلهوگیری كردن له خراپه.

وه کاتی عومه ری به خهنجه رلینی درا و ههستی به نزیکبوونه وه ی مردنی کرد، به عبدالله ی کوری وت: برو لای عائشه و سه لامی لی بکه و، مؤله تی لی وه رگره تا له مالی شه و له گه ل پیغه مبه ری و ابوبکر بی بنیزریم، عبدالله هاته لای عائشه و پینی را گهیاند، عائشه وتی: به لی بیغه مبه ریزه وه، پاشان وتی: کوره کهم، سه لامی من به عومه ررابگهیه و پینی بلی: ئومه تی محمد به به بین شوان و رابه رجی مه هیله، جی نشینیک له شوینی خوت دانی، له پاش خوت فه راموشان مه ککه چونکه من ده ترسم دوچاری ئاژاوه و فتنه ببین. طبقات ابن سعد ۳۹۳۳.

ئهمه تیّروانینی دروست و دووربین و ژیرانهیه بو کاروباری ئوّمهت و، بهزهیی هاتنهوهیه پیّی لهوهی بهبی شوانیّك میّنیّت هو سهرپهرشتی بکات و کاروباری له دهست بگریّت و یه کیّتی و ئاسایشی بپاریّزی.

ئافرهتی موسلمانی سهردهمیش له وته کانی خاتوو عائشه چرایه ک دهبینی پیّگهی تیّگهیشتنی بی ناوه پر که کی نیسلام و بو به به به به به ناین و نومه ته کهی و گرنگی دانی به کاروباری موسلمانان بو رووناک ده کاته وه، تاوه کوو چاو کراوانه پاپه پی بو به جی گهیاندنی ئه رکی کار کردن بو بیندار کردنه وه ی موسلمانان و، بانگهشه کردنیان بو گهرانه وه یان و بوونیان به باشترین ئومه ت که بو خه لکی به دیه پینراوه.

ريز له ميواني دهگري

ئافرهتی موسلمانی راستگو زور بهگهرمی پیشوازی له میانی ده کات، پهله ده کات له ریزگرتنیان، وه پیغهمبهر این ده فهرمووی: ((ههر کهسی باوه ری به خوا و به روزی دوایی ههیه با ریز له میوانی بگری)) متفق علیه.

ئافرهتی موسلمان کاتی ریز له میوانی دهگری جمعنت لهسمر باوه پربونی به خوا و به روزی دوایی ههیم دوایی دهکاته وه، پیغهمبه را هم دهنه مووی: ((هم کهسی باوه پی به خوا و به روزی دوایی همیم

با رِیْز له میوانی بگری و پاداشتی بکات)) وتیان: پاداشتی چییه ئهی پینغه مبهری خوا؟ فهرموووی: ((رِوِّژ و شهوه کهی، وه میوانیش سی رِوِّژه، ئهگهر زیاتر لهوه مایهوه به صهدهقه بوی دهنوسری)) متفق علیه.

لهم روانگهیهوه ریزگرتن له میوان کاریکی به ریز و خوشه ویسته له لای ههموو موسلمانیک باوه ری به خوا و به روزی دوایی ههیه، له لای خواش پاداشتی له سه ر ههیه، له لای خه لکیش ناوبانگی چاك و باش وه ده ست دینی، ئیسلام میوانداری رین کخستووه و سنوریکی بو داناوه به شیوه یه پاداشتی میوان شهو و روزیکه، پاشان ئه رکی میوانداری دیت که سی روزه، ئه وهی زیاتر لهمه ده بیته صهده قه و له په راوی کرده وه چاکه کانی ئافره تی موسلمانی خاوه ن میوان ده نوسری.

به لام ئهوانهی دلیّان تهنگ دهبی به پیشوازیکردن له میوان و، دهرگایان به روو داده حهن، هیچ خیریان تیّدا نییه، امام احمد له پیّغه مبهر الله ها ده گیریّته وه فهرمووویه تی: ((خیّر له و که سه دانییه میوانی راناگریّ)) احمد ۱۵۵/٤.

ئیسلام میوان راگرتنی واجبکردووه لهسهر ههموو موسلمانیّك، بهیه کی له حهقه فهرزه کانی میوانی داناوه، که نابی هیچ مروّقیّکی موسلمان که مته رخه می بکات له جیّبه جی کردنی، عوقبه بن عامر وی وتی: وتم: ئهی پیّغه مبهری خوا تو ده ماننیّریته لای کوّمه لا و هوزیّك ده بینه میوانیان و رامانناگرن، رات چیه به رامبه ربه مه؟ فه رموووی: ((ئه گهر له لای کوّمه ل و هوزیّك بوونه میوان و فه رمانکرا به وهی پیّویسته بو میوان بوتان کرا، پیّی رازی بن، ئه گهر نه یانکرد، ئه و میوان بیّویسته لیّیان وه رگرن)) متفق علیه.

ریزگرتن له میوان خورهوشتیکی ئیسلامی رهسهنه، بۆیه ئافرهتی موسلمان نابی چاوتهنگ و چروك بی له ریزگرتن له میوان، یان میرده کهی شهرمهزار بکات لهبارهی پیشوازیکردنی له میوان، بارودوخ و رهوشی خوی و میرده کهی ههر چونیک بیت" چونکه ابو هریره الله پیغهمبهر هی ده گیریتهوه، فهرموویهتی: ((خواردنی دووان بهشی سیان ده کات، وه خواردنی سیانیش بهشی چواران ده کات)) متفق علیه.

کهواته پیّویست به ترس ناکات له هاتنی له ناکاوی میوان، جابر گوتی: گویّم له پیّغهمبهر گه بینهمبهر ده و دهیفهرمووو: ((خواردنی یهك کهس بهشی دوو کهس ده کات، وه خواردنی دوو کهس بهشی چوار کهس ده کات، خواردنی چواریش بهشی ههشت کهس ده کات)) مسلم ۲۲/۱٤.

ئافرهتی موسلمان که ئیسلام دهروونی داپشتووه، ناترسی له دهستی زوّر لهسهر خوانی نان خواردن، پیچهوانهی حالی ئافرهتی پورژئاوا که پیشوازی له میوانیک ناکات ئهگهر پیشتر خواردنیخی بو ئاماده نهکردبی، بهلکو ئافرهتی موسلمان پیشوازی له میوانهکان ده کات ئهگهر له خواردنیخی بو ئاکاویش بینه سهردانی، به دلیّکی خوشهوه میوانه کان بهشداری پی ده کات له خواردنی خوی و خیزانه کهی، جا چی ده بیت ئهگهر چهند پارویه کی کهم له پشکی ئهو پورژی گهده ی کهم بوویه و خونکه برسیتی ساناتره لهلای ئافرهتی موسلمانی پاستگو له پانهگرتنی میوان وه ک چون خودا و پیغهمبهره کهی فه مرافی نید بروای وایه خودا فهرو بهره کهت ده خاته خواردنه کهیان، وه هیچ پیویستیه ک نییه بو ئه و جوره په فتاره و شکانه ی مروقی پورژئاوایی پینی گوفتار بووه، نهوانه ی پهروه رده ی دهستی ژیاری مادیه تن چ له پورژئاوا چ له پورژه ها

بوخاری و مسلم له ابو هریره گه ده گیرنه وه: پیاویک هاته لای پیغه مبه ره گه، پیغه مبه ریش ناریه لای خیزانه کانی بو خواردن، وتیان: له ئاو زیاتر هیچی ترمان نییه، ئنجا پیغه مبه ره فهرموووی: ((کی ئه وه ی له خو ده گری یا میوانداری ده کات؟)) پیاویک له یاریده ده ران وتی: مسن، بردیه وه لای خیزانه که ی و وتی: ریز له میوانی پیغه مبه ره باگره، وتی: بیجگه له خواردنی مناله کان هیچی ترمان نییه، وتی: خواردنه که ئاماده بکه، خوشت خه ریک بکه به چاککردنه وه ی چراکه، وه مناله کانیش ئه گه رداوای نانی ئیواره یان کرد بیانچه وینه، ئنجا خواردنه کهی ئاماده کرد

ئافرهتی موسلمانی ریزدار میوان راده گری له هه رکاتیک سهردانی بکهن، بهمه شه دهبیته پالپشت بو میرده کهی تا نهمیش ریز له میوان بگری و پهله بکات له بهگهرمی پیشوازیکردن لیبیان:

وهك شاعير دهلين:

أُضَاحِكُ ضَيفِي قَبلَ إِنزَالِ رَحلِهِ وَخصَبُ عِندِي وَالزَّمَانُ جَدِيبُ مَا الْحَصِبُ عِندِي وَالزَّمَانُ جَدِيبُ مَا الْحَصِبُ لِلأَضيَافِ أَن يَكثُرَ القِرَى وَلَكِنَّمَا وَجهُ الكَرِيمِ خَصِيبُ

واتا:

به زهردهخهنه و پیکهنین پپشوازی له میوانم دهکهم پیش نهوهی کهل و پهلی دابهزی، پیت و فهر و پیروزی ده پرژیته سهرم ههرچهنده روزگاریش قاتی و گرانی بیت، ههرگیز پیت و فهری بو میوان به زوری خواردن نییه، بهلکو رووی گهشی مروقی بهخشنده خوّی پیت و فهرو پیروزییه.

پێويستى خۆى فەرامۆش دەكات بۆ كەسانى پێويستر (خۆنەويستە)

نافرهتی موسلمان که له رینمایی ئیسلامی بینگهرد تینویتی شکاوه، خودی خوی فهراموش ده کات له خیر و چاکه و به کهسانی تر ده به خشی، ههرچهنده خاوه نی مالی زوریش نهبی چونکه نهم کاره زور بهرز و ناوازه و خوشه ویسته، ئیسلام ناماژه ی پیداوه و، هانی داوین لهسه ری، تاوه کوو بینته شه قلیکی تایبه تی و مروشی موسلمانی راستگو و به خشنده ی پی بناسریته وه.

یاریده ده ران (خودا لیّیان رازی بیّت) پیشه نگ و سهر مه شقی ئه م ئاکاره جوانه بوون له پاش پی نه م مین دودا له باره یانه وه ده فه رمووی: ﴿وَالَّذِینَ تَبَوَّءُواْ الدَّارَ والإیِمَانَ مِن قَبلِهِم یُحِبُّونَ مَن هَاجَرَ إِلَیهِم وَلاَ یَجِدُونَ فِی صُدُرِهِم حَاجَةً مِمَّا أُوتَواْ وَیَوثِروون عَلَی أَنفُسِهِم وَلَو کَانَ بِهِم مَن هَاجَرَ إِلَیهِم وَلاَ یَجِدُونَ فِی صُدُرِهِم حَاجَةً مِمَّا أُوتَواْ وَیَوثِروون عَلَی أَنفُسِهِم وَلَو کَانَ بِهِم خَصَاصَةٌ وَمَن یُوقَ شُحَّ نَفسِهِ فَأُولاَئِكَ هُمُ الله لِعُونَ. واتا: ئه و یاریده ده رانه ی له مه دینه جی نسین و هم ر زوو باوه ریان هیناوه و ئه و کی چبه رانه یان خوش ده ویّت که بو لایان کوچ ده که ن و له ده روونیان هیچ حه سودی و ئیره یی هه ست پیناکه ن به رامبه ر ئه و مالا و داراییه ی پیّیان ده به خشن و خودی پیّویستی خوّیان له پیّشترن به و خودی پیّویستی و هم که مورون و پهیوه ست بوونی به مالی دونیا ئه وانه براوه و سه رکه و توون الحشن ۹۰

ژیانی پیخهمبهر گلی پرپرو له و فیداکارییه، بریه له ناو دهروونی موسلمانی پیشینه پهگی داکوتابوو، پرخچووبوو له خوپهوشتیان، سهل بن سعد گوتی: ئافرهتیک هاته لای پیخهمبهر گلی جلیکی چنراوی هیناو، وتی: به دهستی خوّم چنیومه تا لهبهری بکهی، پیخهمبهر گلی وهریگرت و پینویستیشی پینبوو، به و جله هاته لامان، یه کی وتی: بیده به من، چهنده جوانه! فهرمووی: باشه، جا ههندی لهلامان دانیشت، پاشان پرقیشتهوه و جلهکهی پینچایهوه و بوی نارد، خهلکه که پینیان وت: کاریکی باشت نه کرد! پیخهمبهر گلی لهبهریکرد و پینویستیشی پینبوو، پاشان لینیت داواکرد که دهشزانی هیچ داواکاریه په پهل وتی: جا به راستیش بوو به کفنی)) فتح الباری ۱۶/۳.

پێغهمبهر ﷺ دڵی خوٚش دهبوو به بینینی ئهو خوږهوشته له خهلکی، وهك دهفهرمووێ: ((ئهشعهریهكان ئهگهر له غهزادا ئافرهتیان بێوهژن كهوتایه، یان خوٚراكی منالهكانیان له مهدینه

کهمی کردبایه، ههرچی لهلایان بوو لهناو یه کنیان ده کرده وه. پاشان لهناو یه ک دهفر بهشیان دهکرد به یه کسانی، ئهوان له منن و منیش له وانم)) متفق علیه.

چهنده جوانه نه و خزنهویستییهی ئهنصار که مرزقایهتی لیّیانی ناسیوه! ههرواش له ئهشعهریهکان و هاوشیّوهی ئهوان له نهوهکانی ئیسلام ناسیویانه! وه فهزل و بهخشندهیی پیّغهمبهر همونده مهزنه که تزوهکهی له دهروونی نهوهکانی پیّشینهی موسلمان چاند، نهوهکانی تریش لیّیان وهرگرتن، تا بوو به خورهوشتیکی روسهن له خورهوشتهکانی کوّمهلّگهی ئیسلامی.

داب و نهریتهکانی ملکهچی پیوهرهکانی ئیسلام دهکات

ئافرهتی موسلمانی چاوکراوه به ئهحکامه کانی ئاینه کهی ملکه چی داب و نهریت و باوی چهوت نابی، لهوه ی خهلات که نابی، لهوه ی خهلات که نابی، لهوه ی خهلات که نابی، لهوانه یه نهو نهریته له که نابی نانی بیا نانی.

ئافرهتی موسلمان ماله کهی به ویّنهو پهیکهر نارازیّنیّتهوه، سهگ له ماله کهی راناگری بسو پاسهوانی" چونکه پیّغهمبهر تلقی قهده غهی لیّکردووه، ههروا ده قه راسته کانیش به تهواوی یاساغیان کردووه.

ابن عمر الله وتى: پێغهمبهر الله فهرمووويهتى: ((ئهوانهى ئهو وێنانه دروست دەكەن لـه رۆژى قيامهت ئهشكهنجه دەدرێن، پێيان دەوترێ: دەى ئـهوەى دروسـتتان كـردووه زينـدووى بكهنـهوه)) متفق عليه.

خاتوو عائشه وتی: پیخهمبهر الله گهشتیک گهرایهوه، منیش پهنجهرهیه کی بچوکمان ههبوو به پهردهیه که دامپزشیبوو وینه و پهیکهری تیابوو، کاتی پیخهمبهر الله نهمه یه بینی رهنگی گزرا، فهرموووی: ((نهی عائشه، توندترین نهشکه نجه له لای خوا له روزی قیامه تبر نهوانه یه لاسایی دهستکردی خوا ده کهنهوه!)) عائشه وتی: ئیمه ش پهرده کهمان پارچه پارچه کرد و کردمانه سهرینیک یان دووان)) متفق علیه.

ابن عباس شه وتی: گویم له پیغهمبهر شه بوو دهیفهرمووو: ((ههموو نیگارکیشیک دهچیته ناو تاکر، ههر وینهیه کی کیشابی لیی دهبیته نهفسیک و، لهناو دوّزه خهشکه نهدی دهدا)) ابن عباس وتی: نهگهر ههر ناچاربووی نهو کاره بکهی، نهوا ویّنهی دار و بهرد و نهو شتانهی گیانیان تیا نییه بکیشه. متفق علیه.

ابي طلحة الله وتى: پيغهمبهر الله فهرموويهتى: ((فريشتهكان ناچنه ماليك سهك يان وينهى تيا بين)) متفق عليه.

خاتوو عائشه وتی: جبریل ـ علیه السلام ـ به لیّنی دایه پیغهمبهر الله کاتیکی دیاریکراو بیّته لای، به لاّم کاته که هات و جبریلیش نههات! عائشه وتی: پیغهمبهر الله گزچانیّکی له دهست بوو فریّی دا و، فهرموووی: ((خودا و پیغهمبهرانی خوا ههرگیز به لیّنیان ناشکیّنن)) پاشان ئاوری دایه وه و بینی توله سهگیّك له ژبر چهرپایه کهیهتی. فهرموووی: ((ئهم سهگه کهی هاتوّته ژوره وه؟)) منیش وتم: سویّند به خوا ناگام لیّی نه بووه، ننجا فهرمانیکرد و ده ریان کرده ده ره وه باشان جبریل هاته لای، پیغهمبهر شی فهرموووی: ((به لیّنت پیّدام و بوّت دانیشتم ، که چی پاشان جبریل هاته لای، پیغهمبهر شی فهرمووی: ((نه و سهگهی له مالتان بوو پیّگرم بوو، نیّمه ناچینه مالیّک سهگ یان ویّنه ی تیا بیّ)) مسلم ۱۹/۱۶.

ده قی فهرموووده لهم باره یه وه زورن، هه مویان هه لواسینی وینه و چه سپاندنی په یک هر حه رام ده قی فه رموووده لهم باره یه و زورن، هه مویان هه لواسینی وینه و چه سپاندنی په یک هم تیاییدا ده که ن و په رده ی لاداوه له سه رده مه تیاییدا منافقان و لاره رینیان و خاوه نی به رژه وه ندی و حه ز و ئاره زووو په له ده که ن بو ئه وه ی سته مکاران زیاتر دریژه بده ن به سته مه کانیان، به هوی دامه زراندنی په یکه ر بویان له ژیان و له پاش مردنیان، تاوه کوو ببیته په رستراو یان هاوشیوه ی په رستراو، که له سه ر ته ختی پاشایه تی دانیشتوون و پشتی لاوازان و بی ده دار و قامی چی سورده که نه وه.

ئه و ئیسلامه ی پیش پانزه سه ده بیروباوه ری یه کتاپه رستی هیننا، هه رچی بت و هاوبه ش دانانه برخوا و نه فامی یه هممووی تیک شکاند، هه رگیز رازی نابیت جاریکی تر ئه و بتانه بگهرینه وه

ژیانی موسلمانانن جاری بهناوی زیندوو راگرتنی یادی فلانه سهرکرده، جاری تر به ناوی ریزگرتن له فلانه هونهرمهند، یا بهناوی بهگهورهگرتنی زانا یان شاعیر یان فلانه شهدیب. کومهلگهی ئسیسلامی کومهلگهیه کی یه کگرتووه، به گهوره گرتن و پیروز راگرتن بو کهس نازانی بیجگه له الله، لهم روانگهیهوه هیچ شوینیکی نییه بو نهو جوره بت و پهیکهرانه.

هدرچی پاگرتنی سدگد، ندوا باسی تیا نیید ندگدر بو پاوکردن یان بو مدپو مالات و مینگدل یان بو مدپو مالات و مینگدل یان بو زدوی و زار بینت، ودك هاتوووه لد فدرمووودهی ابن عمر شوتی: بیستم لد پینغدمبدر شود ددیفدرمووو: ((هدر کدسی سدگینك پابگری تدنها سدگینك ندبی که بو پاوکردن یان مینگدلی مدپ و مالات بی، ندوا هدموو پوژینك لد پاداشتی دوو قیرات کدم دهبینتدوه)) متفق علید.

ههروا ئافرهتی موسلمانی تیکهیشتوو له دهفری زیر و زیبو ناخوا و ناخواتهوه، ههرچهنده زوریش دهولهمهند و خوشگوزهران بیت چونکه به کارهینانی دهفری زیر و زیو له ئیسلام یاساغه.

ام سهلهمه وتی: پیخهمبهر علی فهرمووویهتی: ((ئهوهی له دهفری زیو دهخواتهوه وهك ئهوه وایه ئاگری دوزه خ له سكیدا رادا)) متفق علیه.

⁽۱) سديري تحليلا لهذا الانحراف ص: ۲۹۱ ـ ۲۹۳.

له گیرانهوهی مسلم هاتوووه: ((ئهوهی لهده فری زیّر یان زیبو ده خوات و ده خواتهوه)) مسلم ۲۹/۱۶. له گیرانهوه یه کی تر: ((ههر کهسی له ده فری زیّر یان زیو بخواته وه وه که نهوه وایه له سکیدا ئاگریّک له ئاگری دوّزه خ رادا)) مسلم ۲۰/۱۶.

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر لهههر کویّیه بیّت نهریته کوّمه لگاکه ی ده خاته ته رازووی حوکم و بنه ما و تیّگه یشتنه کانی ئیسلام، هه رچی له گه لی بگونجی وه ریده گریّ، ئه وه شی پیّجه وانه بیّت پشتگویّی ده خات، چ له کاتی ماره برین یا له کاتی ئاهه نگی بوك گواستنه وه بیّت، یان له ژیانی مال و خیّران کوّمه لگاکان بیّت چونکه داب و نه ریت له نیّو گهلان و ولاتانی ئیسلامی زوّر و جیاوازن، ئنجا حیکمه ت له داب و نه ریته کان یاسایی و مه شروعیه ت و گونجانیه تی له گه لا نیسلام، نه ك له زوّری و بلاوبوونه و هی اده کردنی له نیّو خه لکی.

پابهنده به ئهدهبی ئیسلام له خواردن و خواردنهوه

ئافرهتی موسلمانی بیدار بهوه جیاده کریتهوه دهستگره به ئهده بی ئیسلام له خواردن و خواردن و خواردنهوه، کاتی لهسهر خوان نان دهخوات، یا کاتی ریک و پیکی خوانه کهی ده بینی، ده زانی تا چ راده یه که نهده بی ئیسلامی پهیپه وکردووه.

ئافرهتی موسلمان بهناوی خوا دهست به خواردن ده کات، وه به دهستی راستی و له لای خویهوه دهخوات، وه ک پیغهمبهر الله دهفهرمووی: ((ناوی خوا بینه و به دهستی راستت بخو و له لای خوتهوه بخوی) متفق علیه.

ئهگهر لهسهرهتا لهیادی چـوو نـاوی خـوا بیّنــن، ئـهوا خـاتوو عائـشه ده نـن، پینهمبـهر گش فهرمووویهتی: ((ههر یه کیّکتان نانی خوارد با ناوی خوا بیّنی، ئهگهر لهیادی چـوو لـه سـهرهتاوه ناوی خوا بیّنی، با بلیّ: بـهناوی خـوا لـه سـهرهتا و لـه کوّتـایی)) ابـو داود ۲۷۵/۳ والترمـذي ۲۸۸/٤.

هدرچی نان خواردنه دهبی به دهستی راست بی، هدرگیز ئافرهتی موسلمان به دهستی چهپی نان ناخوات، پینغهمبدر ﷺ دهفهرمووی: ((ئهگهر یهکیکتان نانی خوارد با به دهستی راستی بخوات، هدروا به دهستی راستی بشخواتهوه، " چونکه شهیتان به دهستی چهپی ده خوا و ده خواتهوه)) مسلم ۱۹۱/۱۳.

هدروا ده فدرمووی: ((کهستان به دهستی چهپی نه خوا و نه خواته وه " چونکه شهیتان به دهستی چهپی ده خوا و ده خواته وه)) مسلم ۱۹۲/۱۳.

نافع ئەمەى لى زيادكردووه: ((وه به دەستى چەپى نەبەخشى و وەرنەگرى)) مسلم ١٩٢/١٣.

سهلهمهی کوری نه کوه ع شه وتی: پیاویک له لای پیخه مبه ر شه به دهستی چه پی نانی خوارد، فهرموووی: ((به دهستی راستت بخوّ)) وتی: ناتوانم: فهرموووی: ((یا خوا هه ر نه توانی))! ته نها له به ر لووت به رزی وتی ناتوانم! ننجا نه و پیاوه تا مرد نه یتوانی نه و دهسته ی بو ده می به رزکاته وه. مسلم ۱۹۲/۱۳.

پینعهمبهر الله ههموو شتین حهزی له راستهوانهیی ده کرد و هانی خه انکیسی لهسه ر ده دا، بوخاری و مسلم و امام مالك له ئهنهس ده گیرنه وه: ههندی شیریان هینا بز پینعهمبه را به به باوی بیر روونکرابوویه وه، له لای راسته ی ده شتنشینین و لای چه پیشی امامی ابوبکر وه ستابوو، ناجا یه که بار به خوی لینی خوارده وه، پاشان دایه ده شتنشینه که و فه رموووی: ((راسته پاشان راسته)) متفق علیه.

سهیل بن سعد گورتی: ((خواردنهوهیه کیان هینا بو پینه مبه را گه کنی خوارده وه، له لای پاستی کوریک _ نه و کوره ابن عباس بووه _ بوو، لای چهپیشی پیاوی به ته مه ن بوون، به کوره کهی فه رمووو: ((رینگه ده ده ی یه که مجار بده مه نه وانه؟)) کوره که وتی: نا سویند به خوا به شی خوم له تو به که س ناده م، ننجا پینه مبه ر گه دایه ده ستی)) متفق علیه.

ئه و ده قانه هه موویان جه خت له سه رگرنگی ئه م ئادابه ئیسلامییه ده که نه وه، که ده بی موسلمان به بی که مته رخه می ده ستی پیوه بگریت، ها وه لان و شوی نکه و توانیش له سه ر شه م حاله بوون، ئه وه تا عمر الله له که کی له سه ردانه کانی و به سه رکردنه وه ی گه له که که ی پیاوی کی بینی به ده ستی چه پی ده یخوارد، پینی وت: به نده ی خوا به ده ستی راستت بخی، جاری کی تر بینیه وه به ده ستی

چهپی ده بخوارد، به داره کهی دهستی لیخیدا و پینی وات: به نده ی خوا به دهستی راستت بخین، بیز جاری سینیه میش بینی به دهستی چهپی ده بخوارد، به داره کهی دهستی لیخیداو و به توندی پینی وت: به نده ی خوا به دهستی راستت بخین، پیاوه که وه لا می دایه وه، نهی نه میری باوه رداران نه و دهسته براوه ته وه، عمر وتی: به چی براوه ته وه؟ وتی: له روزی غه زای موئته براوه ته وه، ننجا عومه رگریا، روویکرده پیاوه که و داوای لینبوردنی لینکرد و دلنه وایی کرد و وتی: کی ده ستنویژت پین هه لاه گری؟ کی پیویستیه کانت جیبه جی ده کات؟ کی له کاروباره کانت کومه کیت ده کا؟ پاشان فه رمانیکرد چاودیری بکریت و سه رپه رشتی بکریت.

ئه وجا رووی گوفتارم له و ئافره تانه ده که م یاسا و رژیمی خوانی روز ثاوایی پهیپه و ده که ن، به دانانی جه نگال له لای چه پ و چه قوش له لای راست، تاوه کوو به ده ستی راست خوارد نه که بین و به ده ستی چه پیش بیخوات، ئنجا ده بینی خال به خال ئه م رژیمه پهیپه و ده که ن، به بی هه موار کردن، که چی کاتی به ده ستی چه پیان ده خون پیچه وانه ی رینمایی پیغه مبه راست و چه قو که ن وه توزیک خویان نه زیه ت ناکه ن و جه نگاله که بگویزنه وه ده ستی راست و چه قو که ش بو ده ستی چه پ، نه بادا پیچه وانه ی ره و تی روز ثناوایی ره فتار بکه ن. نه مه ش جوریکه له داروخانی ده روونی که نومه تی پیچه وانه ی ره و تازه گهریه ی بوی ره وانه ده کری و پی به پی پیاده ی ده که ن به بی بیاده ی ده که نافره تی هم موار کردن، یا گورانیک که بگونجی له گه ل که سایه تی و ئاین و بنه ما ره سه نه کانی. ئافره تی موسله نی روز شنبیریش دووره له و لاساییه کویرانه و بی نرخانه.

نافرهتی موسلمانی روّشنبیری شانازیکار به ئاینه دامهزراوه کهی و ئهده به بهرزه کهی جهخت ده کاته و لهسه خواردن به دهستی راستی، ئافرهتانی تریش بی نهمه بانگ ده کات، شهرمیش ناکات کاتی به ئاشکرا ئهم کاره ده کات له ئاهه نگ و ئهو کوّبوونه وانه ی تا ئیّستاش دهستگرن به وی له لایه ن روّژ ناوا دیّت، تاوه کوو ئافره تانی بی ئاگا و ئاش و بوّش بیّدارببنه وه، بگهریّنه وه بو بیروهو شیان له پهیه و کردنی ریّنمایی سوننه تی پینه مبه را کالله راسته وانه یی له کاتی خواردن و خواردنه وه.

جوانتره بو ئافرهت کاتی به دهستی نان دهخوات، به نهرم و نیانی و ریّك و پیّکی بیخوات، کعب بن مالك ه وتی: (پیخهمبهری خوا ه مینی به سی پهنجهی نانی دهخوارد، کاتی تهواو دهبوو پهنجه کانی دهلیّسته وه) مسلم ۲۰٤/۱۳.

جابر شه له پیخه مبه ر شه ده گیریته وه فه رمانیکردووه به لیدستنه وه ی په نجه کان و سرینه وه ی ده فری نان خواردن و فه رموووی: ((چونکه ئیسوه نازانن له کویی خواردنه که تان فه و و پیروزی ههیه)) مسلم ۲۰۷/۱۳.

لهم ریّنماییه بهرزهی پیّغهمبهر گ ویّپای دهستکهوتنی فه پ و پیروّزی، هاندانه لهسه و پاک و خاویّنی دهستهکان و دهفرهکان، وه سرینهوهیان له پاشماوهی خواردن که شایستهتره به مروّقی پهروهرده کراوی خاویّن، زیاتریش به لگهیه لهسه ر ریّك و پیّکی و خاویّنی و زهوقی بهرزی، ئهمپوّش پوروهرده کراوی خاویّن گرتووه به و داب و نهریتهی پیّغهمبه ر گ پیاده ی کردبوو پیّش ۱۵ سهده، ئهمپوّ روّژئاواییهکان دهفرهکانیان دهسپنه و هیچی تیا ناهیّلن.

ئافرهتی موسلمانی پهروهرده کراو له کاتی نان خواردن مرچه مرچ و مشهمش ناکات، فو له خواردن ناکات، دهمی و خواردن ناکات، دهمی و خواردن ناکات، دهنگی ناخوشی لی نابیسری، پاروی گهوره ناخاته دهمی نهبادا دیمهنی دهمی و شیوهی ههاناوساو و ناشیرین بیته بهرچاو سروشت و ناسکی و نهرمیه کهی بیزراو بیته بهرچاو.

واتا: ((سوپاس و ستایشی زور و پاك و پیروز و فه و تیخراو بو الله، خودایه کهمی نه کهی و لیمانی نهبری و لیم نین، پهروهردگارمان)).

معاذ بن انس الله وتى: پيغهمبهر الله فهرموووى: ((ههركهسيّ نانى خوارد پاشان وتى: الحمد لله الذي اطعمني هذا الطعام ورزقنيه من غير حول مني ولا قوة)) ابو داود ٦٣/٤٠ والترمذي ٥/٨٠٥.

واتا: ((سوپاس و ستایش بق ئهو خوایهی ئهوهی پیبهخشیم و رزق و رقزی پیدام بی ئهوهی هیچ ههول و هیز و توانایه کی منی تیدابیت، ئهوا خودا له گوناهی خوش دهبیت)).

ئافرهتی موسلمانی خاوهن پهروهردهی ئیسلامی عدیب له خواردن ناگری، ابو هریسره ای وتی: ((هدرگیز پینغهمبهر علی عدیبی له خواردن نهگرتووه، ئهگهر دلی ببردایه ده پخوارد، وهگهرنا وازی لی دههیننا)).

هدرچی ئهده بی ئاو خورادنه وه یه به هه مان شیّوه له ئه ده بی ئیسلامی و ه ریده گری، له پاش بسم الله کردن به دوو یان سی جار ئاوه که ده خواته وه، هه ناسه ی له ناو ده فری ئاو خواردنه وه نادات، تا له توانای دابیّت له ده می کونده ئاو ناخواته وه، فو له ناو ناکات، تا له توانای بیّت به دانیشتن ئاو ده خواته وه، ئه نه سی خار ئاوی ده خوارده وه)) متفق علیه.

پینغهٔ صبه ر هه ده فه رمووی: ((به یه ک جار ئاو مهخونه وه ک ئاوخوار دنه وه ی حوشتر، به لام به دو جار یان سی جار ئاو بخونه وه کاتی ئاو ده خونه وه بسم الله بکهن، کاتیکیش ته واوبوون الحمد لله بکهن)) الترمذی ۳۰۲/۶.

ابی سعید الخدری این وتی: پیغهمبهر ای قهده عهی کردوین له فوکردن له خواردنهوه، پیاویک وتی: شتی پیسی تیا دهبینم، پیغهمبهر ای فهرموووی: ((کهواته بیریژه))، وتی: لهیه ههناسه دا

تير ئاو نابم، پيخهمبهر ه فهرموووى: ((كهواته دهفرهكه له دهمت بهرزكهرهوه پاشان ههناسه بده)) الترمذي ٣٠٢/٤.

ئنجا باشتره بۆ ئافرەتى موسلمان لەپال ئەمانەى باسكران لــه دەمــى كونــدە نەخواتــەوە و بــه دانيشتن ئاو بخواتــەو، تا لە تواناى دابينت، ھەرچەندە دروستە ئەگەر لە دەمى كونــدەش بخواتـــەوە و يا بە وەستاوى ئاو بخواتــەو، چونكە پيغەمبەر تى بە ھەموو ئەم حالەتانە ئاوى خواردۆتموه.

پابهنده به سلاوی ئیسلام

یه کی له و نادابه ئیسلامیانه ی نافره تی موسلمانی پی جیاده کریّته وه: پابه ندبوونیه تی به سلاوی ئیسلامی، به السلام علیکم ده گات به موسلمانان، به پیّی بنه ماکانی سلاو کردن که ئیسلام دایر شتووه و فهرمانیکردووه به سلاو کردن له یه کتری.

سهلامکردن له ئیسلام ئهده بینکی ئیسلامی پهسهن و دیاریکراو و پینکخراوه، خودا له قورئان فهرمانی پینکردوین، پینغه مبهریش فی پینکی خستووه و بنهما و بنه پهتهکانی بو داناوین له پینکردوین، که فهرمووده گیپه وه کان له به شینکی سهربه خویان داناوه و ناویان ناوه (کتاب السلام) یان (باب السلام).

هدروا فدرمانیکردووه بدهدمان شیوه یان به باشتر سلاو وهلامبدهینهوه، واجبه لدسهر ههدر کدسیک سلاو دهبیسی وهلام بداتهوه و فدراموشی ندکات، خودا دهفدرمووی: ﴿ وَإِذَا حَیِّیتُم بِتَحِیَّةٍ فَحَیُّواْ بَاحْسَنَ مِنهَا أو رُدُّوهَا. واتا: ئدگدر سلاوتان لیکرا به باشتر یا وه کو خوی وه لام بده نهوه ﴾ النساء: ۸۲.

عبدالله بن عمر بن العاص الله وتى: پياويك له پيغهمبهر الله على پرسى: كامه ئيسلام خيرتره؟ فهرموووى: ((نان بدهيي و سهلامكردن لهوهي دهيناسي و نايناسي)) متفق عليه.

سهلامکردن یه کیّکه له و ۷ راسپارده یه ی پیّغه مبه ر گل به هاوه لآنی راسپاردبو و تا پیّوه ی پابه ند بن له ژیانی کومه لآیه تیان، البراء بن عازب گل وتی: ((پیّغه مبه ر گل فه رمانی به ۷ شت پیّکردوین: سهردانی نه خوّش، شویّنکه و تنی جه نازه، و تنیی یر حمل الله به و که سه ی ده پیشمی، سهر خستنی لاواز و بیّده سه لاّت، پالپشتی کردنی سته م لیّکراو، سلاوکردن، نه شکاندنی سویّندی سویّندی سویّندخوّر)) متفق علیه.

وه دهفهرمووی: ((ئهوهی له ههموو کهس له خوا لهپیشتره ئهو کهسهیه یه که مجار سهلام دهکات)) ابو داود ۳۸۰/۵.

بۆیه عبدالله بن عمر الله دهچوویه بازار و بهلای ههر یه کیک تیپه ریبوایه سلاوی ده کرد، روزیک یه کیک کی پرسی: له بازار چی ده کهی، نه شتیک ده کری، نه له کهل و پهلیک دهپرسی و نه نرخی زیاد ده کهی، له کورو دانیشتنه کانی بازاریش دانانیشی؟ وتی: (بهلکو ده چینه بازار له پیناوی سلاو کردن له وانه ی ییان ده گهین) البخاری ۲/۵/۲.

سلاوکردن له ئیسلام داب و نهریتیکی کومهلایه تی نییه، مروّق له سهرده م و ژینگه جیاجیاک ان دایان شتبی که له ژینگه یه کومهلایه تی بو ئه وه هی و له سهرده میک بو سهرده میکی تر گورانکاری به سهر دادیّت، به لکو ئه ده بینکی ئیسلامی دیاریکراوه له پووی شیّواز و بنه ما و بنه په ته ده بینه وه ته نها یه که شیّوازی ههیه و موسلمانانی پوشنبیر به هوّی ئه ده بی ئاینه که یان پیّوه ی پابه ند ده بن، ئه وانه ی گرنگی ده ده ن به پیاده کردنی پیّنماییه جوّربه جوّر و په سهنه کهی، شیّوازه که شیّوازه که شیّوازه که شیّوازه که شیّوازه که سیش بیّت، وه لاّمده ریش ده لیّن: (وعلیکم السلام ورحمة الله وبرکاته).

ئافره تى موسلمانيش پابهنده بهم شيوازه پيرۆزهى سلاوكردن، سلاوى رەسەنى ئيسلامى، وه بــه سلاوى تر وشيوازى تى بىنجگە لەملە رازى نابىت.

ئهم سلاوهی نیسلام خودا بر موسلمانانی هه لبراردووه لهوه تهی نادهم گلی دروستکردووه و فیری کردووه، تا بهم شیوازه سلاو له فریشته کان بکات چونکه واتای سهلام (ناشتی) خوشه ویسترین شته بر مروق له ههموو کات و شوینیکدا. وه بیجگه له ئومهتی ئیسلام که لهسه ناینی پاك و بیگهرد ماوه تهوه، هیچ ئومه تیکی تر پابه ند نهماوه بهم سلاوه خواییه پهسهنه، پیغه مبهر گل ده فهرمووی: ((کاتی خودا نادهم گلی دروستکرد، فهرمووی: برو سلاو بکه لهو کومه له ده فهرمووی: برون دانیشتبون به ببیسته چون سلاوت لیده کهن، نهمه ده بیته سلاوی خوت و نه ته وه کهت، ننجا نادهم گل فهرمووی: (السلام علیک خوت و نه ته وه کهت، ننجا نادهم گل فهرمووی: (السلام علیک، فریشته کان وتیان: السلام علیک ورحمة الله، نه وان رحمة الله یان برون دیاد کرد)) متفق علیه.

بۆیه سهیرنییه نهم شیّوازه ببیّته سلاوی پیروز و پاك" چونکه لهلایهن خوداوه بوّمان هاتوووه و فهرمانی پیکردوین بیکهین به سلاوی خوّمان و لیّی لانه دهین بوّ شینوازی بر، خودا ده فهرمووی: ﴿فَإِذَا دَخَلتُم بُیُوتًا فَسَلِّمُواْ عَلَی أَنفُسِکُم تَحِیَّةً مِن عِندِ اللهِ مُبَارَکَةً طَیِّبَةً. واتا: نهگهر چوونه ههر مالیّك سلاو له خوّتان بکهن ـ واتا بلیّن: السلام علینا وعلی عباد الله الصالحین ـ سلاویّکی پیروز و پاداشتی لهسهر وهرده گرنهوه ﴾ النور: ٦١.

خاتوو عائشه وتى: پێغهمبهر ﷺ پێى فهرموووم: ((ئهمه جبريله سهلامت لێدهكات، وتى: وتم: سهلام و رهجمهت و بهرهكاتى خوا لهو بێ)) متفق عليه.

سلاوکردن له ئیسلام بنه مای هه یه، ئافره تی موسلمانی پابه ند به رینمایی ئاینه که ی سوره له سهر به وردی پیاده کردنی له ژیانی کومه لایه تی، ابو هریره هی وتی: پیغه مبه را هی فه رمووی: ((سواری سلاو له پیاده ده کات، پیاده ش سلاو له دانیشتوو ده کات، چه ند که سین کیش سلاو له چه ند که سین کی زورتر ده که ن) متفق علیه. له گیرانه وه یه کی تری بوخاری: ((بچوکیش سلاو له گهوره ده کات)) البخاری: ٤٤٠.

ئەسماى كچى يەزىد وتى: پێغەمبەر ﷺ رۆژێىك بە مزگەوتىدا تێپەرى، كۆمەلێك ئافرەت دانىشتبوون، پێغەمبەرﷺ دەستى ھەلبرى وەكوو سلاوكردن لێيان)) الترمذي ٥٨/٥.

پیویسته له منالیش سلاو بکری، تاوه کوو رابین لهسهر ئادابی سلاوکردن، ئهنهس الله روژیک به در به به الای چهند منالیک تیپه ری و سلاوی لیکردن و، وتی: (پیغهمبهر الله وایکردووه) متفق علیه.

یه کینکی تر له بنه ما و نه ده به کانی سلاو کردن له نیسلام نه وه یه: کاتی به شه و سلاو له یه کی ده که که یه ده ده نگینکی نزم بین به شیوه یه کن نووستوو بیندار نه کاته وه ، میقداد هر وسی ((نیسه به شه شیری پیغه مبه را ها مان هه لاه گرت، ننجا به شه و ده ها ته لامان و به شیوه یه ک سلاوی ده کرد نووستووی به ناگا نه ده هینا، ته نها که سی بیندار ده یبیست، ننجا نه و شه وه شه پیغه مبه را ها ته لامان و وه کوو جاران سلاوی کرد)) مسلم ۱۱/۱٤.

ههروا سلاوکردن تهنها بز چوونه ژوورهوه نییه، به لکو که هاتیه دهروه ش سلاو بکه، پینه مبهر ههروا سلاوکردن ته نها بز چوونه ژووره وه نییه، به لکو که هاتیه ده فهرمووی: ((کهسینکتان چووه کزر و دانیشتنیک با سلاو بکات، کاتی هه لساش با سلاو بکات چونکه سلاوی یه کهم له پیشتر و خیرتر نییه لهوه ی کوتایی)) ابو داود ۳۸۹/۵ والترمذی ۲۲/۵.

ئنجا ئافرهتی موسلمانی روّشنبیری خاوهنی خورهوشتی رهسهنی ئیسلامی له ریّسی ریّنماییه بهرزهکانی پیّغهمبهر الله گهورهیی سلّاوکردن و ئادابهکانی تیّدهگات و بهوردی له ژیانی تایبهتی و گشتی پیاده ی دهکات و ، خهلکیش هان دهدات لهسهر پیاده کردنی و پابهنه دبوون به بنه ماکانی.

ناچيته بينجگه له ماٽي خوّي مهگهر به موّلهت وهرگرتن

نافرهتی موسلمانی پوشنبیر ناچیته مالیّکی بیجگه له مالی خوی پییش مولاهت وهرگرتن، پاشان سلاو له دانیشتووانی نهو ماله دهکات. نهمهش فهرمانیّکی خواییه، ناکری فهراموش بکری و چاوپوشی لیبکری، وه که دهفرمووی: ﴿یَآاَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُواْ لاَ تَدخُلُواْ بُیهُوتًا غَیرَ بُیلُوتِکُم حَتَّی تَستَأْنِسُواْ وَتُسلّمُواْ عَلَی أهلِهَا ذَالِکُم خَیرٌ لَکُم لَعلَّکُم تَدکروون. فَإِن لَم تَجِدُواْ فِیهَا احَدًا فَلاَ تَدخُلُوهَا حَتَّی یُوذَنَ لَکُم وَإِن قَیلَ لَکُمُ ارجِعُواْ فَارجِعُواْ هُو اَزکی لَکُم وَالله بِمَا تَعلَمُونَ عَلِیمٌ و و وَیا فَیلَ لَکُمُ الْجَعُواْ فَاللهِ فَی الله و الله الله و مالی خوتان تا مولاهت وهردهگرن و سلاو له دانیشوانه کهی ده کهن. نه گهر کهستان لهو ماله نهبینی نه چنه ژورهوه تا مولاه تتان دهدریّ، وه شودا دانیشوانه کهی ده کهن. نهگهر کهستان لهو ماله نهبینی نه چنه ژورهوه تا مولاه تتان دهدریّ، وه شودا شارازا و زانایه به کردهوه کانتان و ﴿کاتیّ مناله کانتا گهیشتنه ته مهنی پیکهیشتن با مولاهت وهرگرن وه ک چون گهوره کانیان پیش نهوان مولاهتی هاتنه ژورهوه بان وهرده گرت. و النور: ۲۷،

ناشی بۆ ئافرەتی موسلمان مۆلەت وەربگری بۆ چوونه مالنىك كە دروست نىيە بۆی بچیتە ئــەو مالنىك كە دروست نىيە بۆی بچیتە ئــەو مالنه، وەك مالنىك تەنھا پیاوی بینگانەی تیابی، مۆلەت وەرگرتنی ئافرەتی موسلمان بۆ چوونە لای ئافرەتانە، يان ئەو پیاوانەی مەحرەمن.

مۆلەت وەرگرتنىش لە ئىسلام ئادابى ھەيە:

یه که میان: مۆلهت و هرگر له به ر ده رگا ناوه ستی، به لکو لای چه پ یا راستی ده رگا ده گری، عبدالله بن بُسر الله و تی: ((کاتی پیغه مبه را الله بی پیغه مبه را الله بین بُسر الله و موله تا به لکو له لای راست یان چه پی ده رگا ده وه ستا، نه گه ر مۆله تی در ابوایه ده چوویه ژوره وه نه گه رنا ده رریشت) البخاری ۱۳/۲ ۵.

چونکه مۆلهت وهرگرتن لهپیناو سهیرکردنی چاو دانراوه، سهل بن سعد گوتی: پیغهمبهر الله فهرموووی: ((بهلکو مۆلهت وهرگرتن لهپیناوی چاو دانراوه)) متفق علیه.

لهم روانگهیهوه دروست نییه بز کهسی مزلهت وهرگر پیاو بی یا ئافرهت، راستهوخز لهبهر دهرگا بوهستی و چاو ببریته کردنهوهی دهرگا.

دووهمیان: یه که مجار سلاو کردن پاشان مؤلمت وه رگرتن، دروست نییه مؤلمت وه رگرتن پیش سلاو کردن، ریبعی بن حیراش وتی: پیاویک له به رهی عامر بوی گیرامهوه، پیغه مبه را الله به مالیک بووه، ئهمیش مؤلمتی چوونه ژورهوهی وه رگرت و وتی: بیمه ژورهوه؟ پیغه مبه را اللیک بووه، ئهمیش مؤلمتی چوونه ژورهوه لای ئه و کابرایه و چؤنیه تی مؤلمت وه رگرتنی فیر بکه. پینی بلی: السلام علیکم، ئایا بیمه ژورهوه؟ پیاوه که گویی لی بوو، وتی: السلام علیکم، ئایا بیمه ژورهوه) البخاری ۱۸/۲ه.

سێیهمیان: پێویسته موٚلهت وهرگر ناوی یان نازناوی خوٚی بدات، ئهگهر پێی وترا: توٚ کێی؟ وه نابێ وشهیه کی شاراوه و نادیار بڵێ وهك: منم، یا خوٚمانین، جابر الله وتی: هاتمه لای پێغهمبهر لله دهرگام دا، فهرموووی: کێیه؟ وتم: منم، فهرموووی: منم منم؟! وهك بلێی پێی ناخوٚشبوو)) متفق علیه.

ابي ذر هه وتی: (شهویک له شهوه کان چوومه دهرهوه، بینیم پینغهمبهر ه به تهنیا ده روات، منیش له ژیر روّشنایی مانگ روّیشتم، ناوری دایهوه و بینیمی، فهرموووی: ((ئهوه کیّیه؟)) وتم: ابو ذر). متفق علیه.

أم هانيء وتى: هاتمه لاى پيغهمبهر تشك خنوى دەشوشت، فاتيمهش پهردەى بىز كردبوو، فهرموووى: ((ئەوە كييه؟)) وتم: (منم ام هانىء). متفق عليه،

چوارهمیان: ئهگهر پینی وترا بگهرینوه، با بگهرینتهوه بی نهوهی له دلهوه پینی ناخوش بینت، خودا ده فهرمووی له سورهتی النور ئایهتی ۲۸. پیشتر را قه کراوه.

بۆیه ابو موسی الاشعری ﷺ وتی: پینغهمبهر ﷺ فهرموووی: ((مۆلهت وهرگرتن سی جاره، ئهگهر رینگای چوونه ژورهوهی درا باشه، ئهگهرنا با بگهرینتهوه)) متفق علیه.

ابو موسی ﷺ وتی: (سنی جار مؤلّـه تم لــه عمــر وهرگــرت بــۆ چــوونه ژورهوه، کهچــی رێگــهـی پینده ام، منیش گه رامه وهن که سینکی نارد به شوینم و وتی: ئهی عبدالله، سهخت بوو له سهرت لهبهر دەرگام بوەستى؟ بزانه خەلكىش بەھەمان شيوە لايان سەختە لەبەر دەرگات بوەستن، منيش وتم: بهلام من سي جار مؤلفتم لينت وهرگرت، كهچى رينگهم پينهدرا، منيش گهرامهوه (ئاوهها فهرماغان پێکراوه) عمر وتي: له کێ ئهوهت بيستووه؟ وتم: له پێغهمبهر ﷺ م بيستووه، وتي: شتیکت له پیغهمبهر ﷺ بیستووه که ئیمه نهمانبیستووه؟ ئهگهر بهلگهیهکی رِوْشن لهســهر ئــهو قسەيەت نەھينىيەو، دەتكەمە پەند. ئنجا چوومە دەرەوە تا ھاتمــه لاى كۆمـــهلىي لــه ئەنــصار لــه مزگهوت دانیشتبوون، لهم بارهیهوه پرسیارم لییان کرد، وتیان: ئایا کهسیک ههیم گومانی لهو قسدیه هدبی ؟ منیش ئەوەي عمر وتى پیم راگەياندن، وتيان: دەبنى ئەوەي لە ھەموومان بىچوكترە له گەلت بى بۆ لاي عمر، ئنجا ابو سعيد الخدري يان ابو مسعود ھەلـْسا و لەگــەلْم ھــات بــۆ لاي عمر و وتی: لهگهل پیغهمبهر ﷺ دەرچووین، دەچووه لای سعد بن عوباده، گهیشته مالیان و سلاوی کرد، به لام مؤلهتی پینه درا، دوباره سلاوی کرد، پاشان سی باره سلاوی کرد، ههر مؤله تی نهدرا، فهرموووي: ئهوهي لهسهر ئيمه بوو كردمان، پاشان گهرايهوه، ننجا سعد شوينني كهوت و وتى: ئەي پيغهمبەرى خوا، بەو كەسەي تۆي بە حەق ناردووه، ھەرچەند جار سەلامت دەكرد دهمبيست و وه لأمم ده دايموه، به لأم حه زمكرد زورتر سه لام له خوم و له مال و خيرانم بكهى. ئنجا ابو موسى وتى: سويند بهخوا ئەمىن و دەست پاكم لەسەر فەرمووودەي پېغەمبەرى خوا ﷺ،

عمر وتی: به لیّ، به لاّم حه زم ده کرد قسه که ت بسه لمیّنم و دلّنیا بم)) فـتح البـاری ۲٦/۱۱ ومـسلم ۱۳۰/۱٤.

له گیرانهوهی مسلم هاتوووه: کاتی عومه ه فهرمووده که بی سهلا، وه کوو سهرزه نشتی ده روونی خوی وتی: (له و فهرمانه ی پیغه مبه ری خوا ه بی ناگا بووم، ده رچوون بو بازرگانی له بازار سه رقال و بی ناگای کردبووم) مسلم ۲۳٤/۱۶.

ئهمانه ئاداب و بنهماکانی مۆلهت وهرگرتن بوو له ئیسلام، بینگومان ئافرهتی موسلمانی گرنگی دهدات به وهرگرتنی و ملکهچبوون بزی و پیاده کردنی له ژیانیدا، ههر کاتیک بچیته سهردانی مالیّك، مۆلهتی چوونه ژورهوه له خاوهن مال وهرده گری، ههروا کوران و کچانیشی فیدری ئهم ئادابانه ده کات.

بچێته كۆرێڪ ئەو شوێنه دادەنيشێ كە كۆتايى كۆرەكەيە

ئه مه ش یه کینکی تره له ئه ده بی ئافره تی موسلمان کاتی ده چیته کورینکی قه ره بالغ و ئافره تانی تر پیش ئه و شوینی خویان گرتووه، له و کاته دا ئه م له کوتایی کوره که داده نیشی. ئه مه ش ئه ده بینکی کومه لایه تی به رزه له کرده وه و گوفتاری پینه مبه ش وه رگیراوه، هینمای زهوقی جوان و پایه بلندی کومه لایه تی و ره فتار شیرینید.

ئافرهتی موسلمانی بیدار بهسهر دانیشتوانی کوّره که تیناپهری و خهلکی ناچارناکات تا شوینی بخ چوّل بکهن، جابر بن سهموره را این (کاتی بهاتینایه کوّری پیغهمبهر الله اسوینه داده نیشتین که کوّتایی کوّره کهیه)) ابو داود ۱٦٤/۵ والترمذی ۷۳/۵.

نافره تی موسلمانی بیدار دووره لهوه ی له نیوانی دوو که سه دانیشی و له یه کیان بکات، مهگهر زور پیویست بی، یان به موّله تی نهوان بیّت "پیغهمبهر الله ده ده دانیست بی یان به موّله تی نهوان بیّت "پیغهمبهر به ریّگه دانیان بیّت)) ابو داود ۱۷۵/۵ والترمذی ۱۱۵/۵.

ئیسلام بهتوندی ناپهسندی و قیزهونی ئهم خورهوشتهی روونکردو تهوه، سعید المقبری وتی: (به لای ابن عمر تیپهریم پیاویکی لهگه للاابوو قسمی لهگه لا ده کرد، منیش چوومه لایان، ابن عمر له سنگی دام و وتی: ئهگهر دوو کهست بینی بهیه کهوه قسم ده کهن مهچووه لایان و لهگه لیان دامه نیشه، تا مولاه تیان لی وهرده گری، وتم: ئهی عبدالرحمن خودا چاکت بکات، به لکو نیازم وابوو خیریکتان لی ببیستم) البخاری ۲/۸۰۰.

هدندی جار یه کی هه لاه ستی بو یه کینگی تا له شوینی داینیشینی، له و حاله ته دا باشتر وایه پازی نه بیت و دانه نیشی، ابن عمر و و و و و و و و و و و دانه نیشی، ابن عمر و و و و و دانیشین، به لام کور و دانیشتنان فراوان که سینگی تر له شوینه که ی هه لسینی، پاشان خوی لینی دانیشی، به لام کور و دانیشتنان فراوان بکه ن و شوینی یه کتر بکه نه وه)) متفق علیه. ابن عمر باوی وابوو نه گه ریه کی له کوریک بوی هه لسایه تا له شوینی دانیشی پازی نه ده بوو و دانه ده نیشت. مسلم ۱۹/۱۶.

ئافرەتى موسلمان پەيرەوى ئەم ئادابانە دەكات بۆ بردنەوەى رەزامەنى خوا

ئهگهر سي ئافرهت بوون دووانيان جيانابنهوه و بهنهيني قسه ناكهن

رینماییه کانی ئیسلام هاتن تا مروقی بهرز و ههست بلند داریدژی، به شیوه یه ف وردبین بیت، ههستی خه لاکی ره چاو بکات، ئهم یاسایانه دانراون بو بهدیهینانی بنه ما خوره و شیوازی کومه لایه تی که کروف و مهبهستی ئهم ئاینه یه، وه فهرمانی پیکردوین دهستی پیوه بگرین و له ژیا غاندا پیاده ی بکهین.

پێغهمبهر ﷺ دەفهموێ: ((ئهگهر سێ کهس بوون، نابێ دووانتان بهنهێنی و بهجیا لهوهیټر قسه لهگهل یهکټر بکهن، تا تێکهڵی خهڵك دهبن" چونکه ئهم کاره دڵی ئهوهۍټر خهفهتبار دهکات)) متفق علیه.

ئافرهتی موسلمانیش دهست بهم رینماییه ده گری و ههستی خوشکی سی یهم لهبهرچاو ده گری، بارودوخ ههرچونیک بینت. وه ئهگهر پیویست بوو دووان بهجیا لهوهی سی یهم قسه بکهن، شهوا با مولاهتی لی و درگرن و، له کورتی قسمی ده برینته وه و، داوای لیبوردنیش ده کات.

ندمسه خوره و سنتی نافره تی موسلمانی تیکه یستو و سنتین و وریاید. ندمسه شینوازه کومه لایدتی یه به رزه که یه تی له ره فتاری له گه ل خه لکی، مالك له الموطأ له عبدالله بن دیناره وه، وتی: (من و ابن و عومه ر له و مالای خالد بن عوقبه بووین که له بازار بوو، پیاوی هات ویستی به نهینی قسمی له گه لندا بكات، بیجگه له منیش که سی تر له گه ل ابن عمر نه بوو، بویه پیاوی کی ترد و تی: توزیک دواکه ون، پیاوی کی تری بانگی کرد و بووین به چوار، به من و به و پیاوه ی بانگی کرد و تی: توزیک دواکه ون، چونکه له پیغه مبه ر که می بیستو وه فه رمووویه تی: ((نابی دوو که س به نهینی به جیاله وه ی ته به یکه که وه قسه بکه ن)) الموطأ ۹۸۸/۲.

ئافرهتی موسلمانیش پهیپهوی نهم کارهی ابن عمر ده کات، ههستی کهسی سینیهم لهبهرچاو ده گری، نهبادا نازار بخوات، ابن عمر بهم کارهی ههموانی فیرکرد که نهمه سونهتی پیغهمبهری خوایه هی، وه کوو جهختکردنیک لهسهر نهو ههلویستهی پیویسته لهو حالاتانه وهربگیری، بی لهبهرچاوگرتنی ههستی خهلک و پهیپهوکردنی سونهتی پیغهمبهره.

ريّز دەنى لە ئافرەتى بەسالاچوو چاكەكار و بەخشندە:

ئەمسەش خورەوشستىنكى بسەرزى كۆمەلايسەتى ئىسسلامىيە، يەكىنكسە لسە دىسارترىن بنسەما خورەوشتىدكانى.

ئافرهتی موسلمانیش بی ناگا نییه له دهستگرتن بهم بنهما و بنه پهته ئیسلامیه دیرینانه که ناسنامه ی پهسهنایه تی موسلمان ده به خشی له کومه لگه ی ئیسلامی، نهوه شی ده ستی پیوه نه گری له پلهوپایه ی به ئهندامیه تی بوونی له ئومه تی ئیسلام داده مالری و ده رده هینسری، پیغه مبه رشی ده فه رمووی: ((له ئومه تی من نییه ئه وه ی پیز له به سالا چوانهان نه گری و به زه یی نهیه ته وه ی پیز له به سالا چوانهان نه گری و به زهی نهیه ته وه ی پیز له به به به چوکمان و مافی زاناکانهان نه زانی)) احمد والطبرانی.

چونکه ریزگرتن له ئافرهتی به سالاچوو و پیشخستنی لهوانهی به تهمهن بیچوکترن، بهلگهیه لهسهر پایه بهرزی کومهلگه و، لهسهر دهستگرتنی ئهندامهکانی به رینماییه رهفتاریهکانی ئیسلام، ههروا بهرزی دهروونیهتی ئهندامهکانی ئهم کومهلگهیه نیشان دهدات، چ پیاو بی چ

نافرهت. پینعهمبهر گل که بینی عبدالرحمن قسه ده کات اله کاتیکا له و شانده ی هاتبونه بهردهستی پینعهمبهر گل له ههمووان به تهمهن بچوکتر بوو، فهرموووی: ((با گهوره قسه بکات، با گهوره قسه بکات)) جا عبدالرحمن بی دهنگ بوو و، نهوه ی لهو گهوره تر بوو قسه ی کرد. متفق علیه.

ئهم رهفتاره ئاكاريّكى بهرزه، پيادهكردنى پهرستشه، پينغهمبهر الله دهفهرمووى: ((يهكى له هوّكارهكانى به گهورهگرتنى خودا: ريزگرتنه له موسلمانى سهرسپى و بهسالاچوو، ههروا ريزگرتن لهوهى قورئانى ههلاگرتووه، نه ئهوهى وازى لى دينى يا دووره له خويندنهوه و كارپيّكردنى، وه ريزگرتن له دهسهلاتدارى دادپهروهر)) ابو داود ۱۷٤/۵.

نافرهتی موسلمان بهم کارهی فهرمانی پیغهمبهری خوا گه جیبهجی ده کات، مسلم وتی: ((له خاتوو عائشه ده گیرنهوه وتویهتی: پیغهمبهر هه فهرمانی پیکردوین ههر کهسهو له ئاست و شوین و پلهوپایهی خزی دانبیین)) مسلم ۵/۱.

دانانی هدر کهسه و له شوین و پلهوپایه و ناستی خزی واتای زانینی ریز و گهورهیه کهیهتی.

چاوی به ماٽي خهٽکيدا ناڪيٽري

نافرهتی موسلمانی بیّدار و سهنگین چاو به مالّی خه لکیدا ناگیّریّ، تا بزانی چی تیایه و چیان همیه" چونکه نهمه ناکاریّکی پهسند و جوان نییه، بوّیه پیّغه مبهر شخفه مووویه تی: ((ههر کهسیّ چاو به مالّی کهسیّدا بگیّریّ بهبیّ موّله تیان، نهوا حه لاّله بوّیان چاوی کویّر بکهن)) مسلم ۱۳۸/۱٤.

له كۆر و دانیشتنهكان باوهشك نادات تا له توانای دابیت

ئافرهتی موسلمانی ژیر و روّشنیسر به ئادابی کوّپ و دانیشتن، تا له توانای دابیّت باوهشک نادات، وه ئهگهر زوّری بوّ هیّنا، ههولدهدات ریّی لیّ بگریّت، پیّغهمبهر ﷺ دهفهرمووی: ((ئهگهر

یه کیّکتان باوه شکی هات با تا له توانای دایه بیخواته وه)) فتح الباری ۱۱۱/۱۰ ومسلم ۱۲۳/۱۸.

به لام ئه گهر باوه شکه که ی بق نه خورایه وه، با دهستی لهسه ر ده می دابنیّت، پیغه مبه ر ه ه ده نه رمووی: ((ئه گهر یه کیّکتان باوه شکی هات با دهستی لهسه ر ده می دابنیّ چونکه شهیتان ده چیّته ژوره وه)) مسلم ۱۲۲/۱۸.

باوهشك هاتن كاريكى ناپهسنده، ناشى بۆ مرۆقى پهروهردهكراو، بۆيه پيويسته ريى پى بگيرى، ئەويش به دەست خستنه سەر دەم و داپۆشينى ديمنى ناشيرينى كرانهوهى دەم له خەلكى چونكه باوهشك هاتن نيشانهى تەمبەلى و بيزارى دەگەيەنى.

له كاتى پشمين دەست دەگرى به ئەدەبى ئيسلام

ئافرهتی موسلمان دهزانی ئه و ئیسلامه ی ئه ده بین کی داناوه بو باوه شای هاتن، ئه ده بین کیسشی داناوه بو پشمین، ابو هریره هوتی: پیغه مبه را شه فه رمووویه تی: ((خودا خوشی دیت له پشمین و پشمین و پشمین به باوه شکه، جا ئه گه ریه کینکتان پشمی و سوپاسی خوای کرد، ئه وا واجبه له سه رهه موو موسلمانین گوی بیستی ده بی بلینت: پر هه الله، هه رچی باوه شکه له شهیتانه وه به نه گه در که سینکتان باوه شکی که سینکتان باوه شکی هات با تا له توانای دایه بیگیریت هوه "چونکه کاتی یه کینکتان باوه شکی دیت شهیتان پینی پیده که نین) فتح الباری ۲۱۱/۱۰.

دهبینین روداوی وا بچوك له ژیانی موسلمان بهبی بنهما و ئاداب تیناپهری، تا موسلمانان له ناخیانهوه ههست بکهن ئهم ئاینه هاتوووه بو چاککردنی ههموو کاروباریکیان، هیچ کاریکی بچوك یا گهورهی بهبی رینکخستن و یاسا تینههه اندووه، ههمیشه شیوازی تایبهتی بو داناوه بههزیهوه مروّق به خودای دهبهستیتهوه.

کاتی ئافرهتی موسلمان ده پشمی پیویسته لهسهری بلیّت: الحمد لله، وه لهسهر ئهوهشی دهیبیسی بلیّت: برحمك الله، ئهمیش وه لامی ئهو نزایه ده داته و ده لنی: یهدیکم اله ویصلح بالکم.

پینه مبه ر الله ده فه در مووی: ((ئه گهر یه کینکتان پسمی با بلی: الحمد لله، وه براکه ی یا هاورینکه ی با بلی: یر حمك الله، ئه گهر پینی وت: یر حمك الله، با بلی: یهدیکم الله ویصلح بالکم)) فتح الباری ۲۰۸/۱۰.

پینه مبه ر گ ده فه رمووی: ((ئه گهریه کیکتان پشمی و سوپاسی خوای کرد، ئه وا پینی بلین: یر همك الله) مسلم یر همك الله، ئه گهر سوپاس و ستایشی خوای نه کرد، ئینوه ش پینی مه لین یر همك الله)) مسلم ۱۲۱/۱۸.

ئەنەس الله وتى: دوو پياو لەلاى پيخەمبەر الله پشمين، به يەكىكىانى فەرمووو: يرحمك الله، به ئەوەىترياى ھيچ نەفەرموو، جا ئەوەى ھيچى پئ نەفەرموو بوو، وتى: فلان پىشمى و پييىت فەرمووو: يرحمك الله، بەلام من پشميم پيت نەفەرمووم يرحمك الله؟ فەرموووى: ((ئەوە سوپاس و ستايشى خوات نەكرد)) متفق عليه.

له هاندانی پیخهمبهر گل بر نهم کاره مهبهستی گهوره دهرده کهوی، وه ك: یادکردنی خوا و سوپاس و ستایش کردنی، ههروا به هیزکردنی پهیوه ندی برایه تی و دوستایه تی و سینه سافی له نیروان موسلمانان، ننجا نهوهی ده پشمی سوپاسی خوا ده کات لهوهی به هی نهم پشمینه میکروب و ههستیاری و شتی زیانبه خش دهرده چی و ده بیته مایه ی سوود بین، نهوه شی ده بیسی پینی ده لئی یر حمك الله وه ك زیاتر ههستکردن و نواندنی برایه تی چونکه دیاره ئهوه ی سوپاسی خوا ده کات بیایدا ههمیشه شیاوی په حمه تی خوایه، له به رامبهردا نهوه ی پشمیوه نزایه کی دریژ تری بوده کات تیایدا ههرچی و اتای خوشه ویستی و خیر و دوستایه تی هه یه له خوی ده گری.

بهم شیّوه یه ههر بوّنه یه و روداویّك به ژیانی موسلمانان تیّهه ری تیایدا ئیسلام وایکردووه ببیّته مایهی وهیادخستنه وهی خوا و پته و ترکردنی پهیوه ندییه کانی برایه تی و خوّشه ویستی و سوّز له ده روونیان.

ئەدەبىنكى ترى پىشمىن ئەوەيە: ابو ھريرە ، وتى: ((پىنغەمبەر ، الله ئەگەر پىشمىبايە دەسىتى يا جلى لەسەر دەمى دادەنا، وە دەنگىشى پىئى نزم دەكردەوە)) ابو داود ٢٨٨/٥ والترمذي ٨٦/٥.

چاوه روانی جیابوونه وهی هیچ ئافره تیک ناکات له میرده کهی تا به خوّی شوینی بگریته وه نافره تی موسلمانی روّشنبیری پاریزکار هه ست ده کات له کوّمه لگهیه کی ئیسلامی ده ژی، تاکه کانی خوشك و برای ئه ون، له و کوّمه لگه خواییه دا ناپاکی و سته م و زوّرداری و هه رچی خوره وشتی ناپه سنده که له کوّمه لگاکانی تر هه یه یاساغ و حه رامه.

له ناپهسندترینی ئه و خوره و شتانه چاوبرینی ئافره ته بو پیاویکی خاوه ن خیرزان، به مه به ستی سه ندنی له خیرزانه که ی پاش جیابوونه وه ی لیّی، تا هه رچی خیر و بیری ئه و پیاوه هه یه بی خوی گلیداته وه، ئافره تی موسلمانیش زور دووره له و جوره خوره و شته خراپ و نزمه بوخاری و مسلم له ابو هریره شه ئه ویش له پیغه مبه ر شه فه رموویه تی: ((نرخ له سه ر که ل و په ل زیاد مه ککه ن بی فریودانی خه لکی، داواش له و که سه مه ککه ن شتیکی کریوه کرینه که ی هه لوه شینیته وه، تا به که متر بفروشری، وه ده ست مه گرن به سه ر نرخی بازار بو زیان گهیاندن، وه داخوازی ئافره تیک که ممککه ن که براکه ت داخوازی کردووه تا ده ستی لی هه لنده گری، هه روا حه لال نییه بو هیچ ئافره تیک داوای جیابوونه و هی ئافره تیکی تر بکات له میرده که ی بو نه وه ی خیر و بیره که ی بو خوی گلداته وه)) فتح الباری ۴۵۲/۲ می ۳۵۳ و مسلم ۱۹۸/۹.

له گیرانهوه یه کی بوخاری له ابو هریره شه هاتوووه: ((دروست نییه بو نافره تیک داوای جیابونه وه ی کنی بوخاری تا هه موو خیر و بیره کهی بو خوی بیت، به لکو قه دهر چی بو بریار دابی هه رئه و به به و باریه تی) فتح الباری ۲۱۹/۹.

چونکه موسلمان خوشکی موسلمانه، باوه ری وایه ئهوه ی خودا بزی نوسیبی پینی ده گات، وه نابیته باوه رداری راسته قینه تا ئهوه ی بز خزی پینی خوش بیت بو خوشکیشی پینی خوش بیت: وه ك

پینه مبدر علی ده فه رمووی: ((هیچ کامیکتان باوه ری راسته قینه ناهینن تا ئه وه ی بیز خوی پینی خوشه بو براکه شی پینی خوش بیت)) متفق علیه.

كار و پیشهیه ک هه نده بریری بگونجی نهگه لا سروشته می یانه کهی

ئیسلام نهرکی کارکردن و پهیداکردنی خهرجی بر بژیوی ژیانی خوّی لهسهر ئافرهتی موسلمان هدلگرتووه، نهو نهرکهی سپاردووه به باوکی یا برای یا میّردی یا یه کیّ له خزمانی، بوّیه چاو نابریّت ه کارکردن له دهرهوه ثهگهر زوّر پیّویست نهبیّ چونکه له دهرهوه ژیانی ئازادانه و سهربهرزانهی بوّ مسوّگهر نییه، یا تهگهر کوّمهلکا پیّویستی به کاری ئه و ههبوو، ئه وا کاریّك ده کات لهگهر میّیانه کهی بگونجیّ و، سهربهرزی و خورهوشتی و ئاینی بپاریّزیّ،

بزیه ئیسلام نه رکی پهیداکردنی خه رجی خیزان و به رپرسیاریه تی ژیانی سپاردووه به پیاو، تا ئافره ت دهست به تال بیّت بز ژیانی هاوسه رایه تی و دایکایه تی، دواتریش ببیّته پهانه و ئاسوده یی و جوانی و گولاو و گهشبینی ناو مال، هه روا ببیّته نه و هوش و بیره ی کاروباری میرده که ی پیّه ده وری ده خات، نه و سوزه ی له که ش و هه وای مال بلاوی ده کاته وه، نه و گیانه باله داره ی له ده وری جگه رگزشه کانی بالله فری ده کات و ده سوریته وه.

ئهمه تیروانینی ئیسلامه بر ئافرهت و خیرزان، هه نهر نهمه شه فه لسهفهی ئیسلام له مه پ هاوسهرایه تی و خیزانداری. به پیچهوانهی نهمه، فهلسهفهی پرزشاوا سهباره به نافره به مال و خیزان و مندال وا دادهمهزری که: کاتی کچ دهبیته ۱۷ سال، باوك یا برا یا یه کی له خزمانی ناچار نابن خهرجی ژیانی بگرنه نهستو، به نکو پیویسته لهسهری به دوای کاریک دابگهریّت تا خهرجی ژیانی دابین بکات بو خوی، پاشانیش ههندیکی لی پاشه کهوت بکات بو پروسهی هاوسه رگیری، کاتی شوو ده کات لهسهری پیویسته هاوکاری میرده کهی بکات له خهرجی مال و مندال، کاتی پیریش ده بی و هیشتا توانای کارکردنی دهمینی، پیویسته لهسهری بهرده وام بیت له کارکردن بو پهیداکردنی بریوی ژیان، ئهگهرچی خاوه نی منالی ده و نهمهندیش بیت.

بینگومان ئافرهتی موسلمانی تینگهیشتوو ههست به و جیاوازییه بهرفراوانه ده کات له نینوان بارودو خی ئافرهتی موسلمان و بارودوخی ئافرهتی روز ثناوا، ئافرهتی موسلمان پاریزراوه و ژیانینکی ریزدارانه و سهربهرزانهی بومسوگهر کراوه، به لام ئافرهتی روز ثناوا ههمیشه ماندوو و ریسوا و بسی ریزه به تایبه تی کاتی به سالا ده چین.

سکالای بیریارانی (فلاسفه) روّژئاوایی یه له دوای یه له هات سهباره ت به و ئاسته خراپه ی ئافره تی روّژئاوایی پینی گهیشتووه له کوّتایی سهده ی رابردوو، بانگخوازی ئیسلامی گهوره دکتوّر مصطفی السباعی ـ رحمه الله ـ له پهرتوکه که ی (المرأة بین الفقه والقانون) کوّپلهیه له و ته ی ئه بیریاره روّژئاواییانه ی هیّناوه ته وه، سهباره ت به رهوش و ئاستی خراپی ئافره تی روّژئاوا له وه ی ئه بیریارانه ههستیان پیکردووه ...، له وانه: فهیله سوفی ئابوری (جول سیمون) ده لیّن: ((ئافره تان بیریارانه هه ته ون چاپکه ر .... هتد، میری له کارگه کان به کاریان دیّنی، به م شیّوه یه چه ند درهه می کیان ده ستکه و تووه ، له به رامبه ریدا کوّله که ی خیّزانیان روخاندووه ، به لیّ پیاو سودیّك در هه مینی که و بینو ده ستکه و توی که م بوّته وه .

ده کهن، وه له شویننی بازرگانی کارده کهن، ههروا میری له پیشهی فیرکردن به کاریان دینی، ههشیانه له پوسته و گهیاندن و هیله تاسنیه کان و بانقه کانی فهره نسا کارده کهن، به لام نهم کار و پیشانه به ته واوی له خیزان دایالیون)).

ههروا دهلني: (ئافرهتاني پايه بلندتريش ههن لهوانهي باسمان كردن، كه سهريهرشتي ژميرياري

هدروا ده لیّ: ((ده بیّ نافرهت هدر به نافرهتانه بی بیّنیّته وه "چونکه ته نها به م ناکاره ده توانی به خته وه ری بدوزیّته وه و به خه لکیشی ببه خشیّ. ده ی با ره وشی ئافره ت چاك بکهین، به لا با نهیگورین، وه ناگادار و هو شدار بین له وه ی بیانگورین به پیاو "به م شیّوه یه خیّریّکی زوّریان له دهست ده چیّت "چونکه سروشت (۱) هم مو و شتیّکی به جوانی و وردی دروستکردووه، ده ی با لیّی بکوّلینه و و همولی چاککردنی بده ین، ده با خوّمان بپاریّزین له هم مو و نه و هوکارانه ی له یاسا و غونه راسته قینه کان دوورده خاته وه)).

له هممان سهرچاوه وتهی ئافرهته نوسهری ئینگلیزی بهناوبانگ (ئهنا رورد) دینیتهوه که ده لین: ئهگهر کچانان خرمهتکار بن له مالان، یان وه کوو خرمهتکار بن، چاکتره و بهلاکهی سوکتره له کارکردنیان له کارگهکان" چونکه کچ لهو شوینانه پیس ده بینت، روونی و رهونه قی ژیانی ههتا ههتایی لهناو ده چینت، خوزگه ولاتانی ئیمه وه کوو ولاتانی موسلمانان بوایه، لهوی پاکی و بینگهردی و ئابرو بالاپوشیانه، لهوی خرمهتکار و کویله خوشترین ژیان ده گوزه رینن، وه کوو مندال له مالا ره فتاریان له گهلا ده کهن، هیچ کاتیک خرابه بهرامبهر ئابرویان ناکری، بهلین" سهرشوری یه ولاتانی ئینگلیز کچه کانی ببنه نمونهی خرابه که ایه و ریسوایی به هوی تیکه لبوونیان به پیاوان. دهی لهبه رچی ههول ناده ین کچ له ماله وه جیگیر بینت به و شیوه یهی ده گونجی له گهل ئاوگله سروشته کهی له هه لسانی به کاری مال، وه جینه پیشتنی کاری پیاو بو پیاوان، له پیناو سه لامه تراگرتنی ئابروکه ی؟!)).

دکتور مصطفی السباعی ده لیّ: ئافرهتی روّژئاوایی ئیره یی ده بات به ئافرهتی موسلمان، به ئاواته که میّك له و ماف و پاراستن و ریّز و سهقامگیریهی ده ست بکه ویّت، کیچیّکی ئیتالی له کوّلیژی ئوّکسفوّرد ماف ده خویّنی، پاش ئه وهی ههندیّکی له مافه کانی ئافره تی بیست له ئیسلام، که چوّن ئیسلام دیارده کانی ریّزگرتنی بوّده سته به رکردووه کاتی به خشی له ئه رك و پهیدا کردنی

⁽۱) نهمه گۆړانكارى بى باووړانهى رۆژئاوايه: (سروشت) له جياتى خوداى دروستكارى بالادوست، پاش ئهووى رۆژئاوا پشتى كرد له ئاين ئهم بۆچورنهى پەيرو كرد.

خدرجی ژیان، وه تدواو دهست بهتالی کرد بن گدیاندنی پدیامی هاوسهرایدتی و خیزانی، وه من ئیرهیی دهبهم به ئافرهتی موسلمان، ئاوات دهخوازم ئهگدر له ولاتانی ئیسلام له دایك بوومایه.

ئەم راستەقىنەيە لە ھزرى ئافرەتانى رابەرى بزوتنەوەى ژناندا جينگيربووه لە ولاتانى عەرەبى، ئەوەتا خاتوو سەلما الحفار الكزېرى كە زياتر لە جاريك سەردانى ئەوروپا و ئەمرىكاى كىردووه، لــه رۆژنامەي (الايام الدمشقيه) كه له ئەيلول (سبتمبر) ١٩٦١ م دەرچووه، لـ م بهدواداچونهوهيهكي لهسهر قسمی استاذ شقیق جبری له پهرتوکه کهی (ارض السحر) سهبارهت به بهدبه ختی نافرهتی ئەمرىكى نوسپويەتى: ((ئەم ئەدىبە گەشتيارە تېبىنى كردووە كە ئەمرىكاييەكان منالانىان ھەر له سهرهتای ژیانیان ناراسته ده کهن لهسهر خوشویستنی ناسن و نامیر و یالهوانیهتی له کاتی یاریکردن و گهمهدا، ههروا نافرهتان کاری پیاوان ده کهن له کارگه کانی نزتزمینل و خاویننکردنه وهی رینگاو بان، ئنجا ئازار دهخوات بو بهدبهختی ئافرهت له بهههده ربردنی لاوی و تهمهنی لهوهی ناگونجی لهگهل می یانه کهی و سروشت و زهوقی. بهراستی نهو قسه یهی استاذ جبری دلی خوش کردم" چونکه ماوهی پینج ساله له گهشتیکم له ولاته یه کگرتووه کانی تهمریکا گەراومەتەوە، من دلم دەسوتى بۆ حالى ئافرەت كە شەپۆلە كويرەكانى بەناو يەكسانى راياليوە، لهیپناو دەست خستنی بژیوی ژیان بهدبهخت بووه، تمنانهت ئازادی و سمربهخوییهی له دەست داوه، ئهو ئازاديهي زور ههولٽي دهست خستنيدا" چونکه ئيستا بوته ديلي ئامير و چـرکه. ئيستا به کاریکی قورس داده چینته وه، به راستی جینی داخه ئافرهت به رزترین شت له دهستبدات، مى يانه كەي ياشان بەختەرەريە كەي" چونكە كارى بەردەوام و ير شەكەتى باخىچە بىچوكەكانى لىه کیس چواندووه که پهناگهی سروشتییه بز ئافرهت و سهریهرشتی مال، جا بهختهوهری کزمهلگه و تاك له مالان و له نیوان نامیزی خیزان دهست ده کهویت، که سهرچاوهی نیگا و کانیاوی خیر و داهننانه)).

گومرایی راستهقینه نهوهیه نافرهت بخریته بهر کارکردن و بهربهره کانیّی پیاوان بکات، تا شویّنیان بگریّتهوه، یان هاوبهشیان بکات، بی نهوهی پیّویستی بهرژهوه ندی گشتی همبیّ، بهراستی نهمه نهو شلّهژانه نهویستراوهیه که نه نه نه ده و گهلانی لهسهردهمی داروخان و فتنه و لاری و

کومرایی دوچاری دهبن. ئافرهتی موسلمانی رؤناکبیر به قورشان و فهرموووده، رازی نابینت بخزینریته ناو نهو جوره رهوشه، بینزاره لهوهی ببیته کهل و پهلیکی کهم بایهخ، تینوان و چاوچنزکان و خاوهن سهرمایهداری همولی قووتدانی بدهن، یان ببیّته یاریه کی باق و بریق و همرچی دەروون نزمه لهوانهى بهناو پياون چێژ وەرگرن له هاورێتى كردنى، زۆر سەربەرزانه ئەم پێشكەوتنه درۆیینه کویرانهیه رەت دەکاتەوە که بانگەشەي دەرچوونى ئافرەت دەکات به رووت و قووتى و بى جل و بهرگ، تا له تهك پياو له نوسينگهكان و دام و دهزگاكان كاربكات، ئافرهت بــــــــــم هه لويـــــــــــــــــــ رهسهن و ژیرانه و دانایانهی خزمه تیکی گهوره ییشکهش به ولات و کومه لاگه و نومه ته کهی دەكات بەھۆى بانگەوازكردنى بۆ لادانى ئەم گالتەجاريە گەورە لە بەربەرەكاننى ئافرەت بۆ پياو لە کارهکانیاندا، وه لادانی پاشماوه سلبیهکانی ئــهم گالـتهجاریــه لــه گهنــدهلـی بــوونی خورِهوشــت و، فهرامۆشكردنى خيزان، به هەدەرچوونى مال، گەورەترە لەو سودەي ئافرەت يېشكەشى دەكات لـــــ کارهکهیدا، به لاگهش لهسهر ئهمه وتهی دادوهری کۆریای باکوره له کۆنگرهی یهکینتی ئافرهتان لـ ولاته کهی سالنی ۱۹۷۱: ((ئیمه ریگهمان داوه ئافرهتان بچنه ناو کوّمه لگه، ئهمه بههوّی نهبوونی دەستى ئىشكەر نەبوو، ئەگەرىش بە راشكاوى قسە بكەين، دەڭيىن: ئەرەى دەولات ھەلى دەگىرى له ئەركى ئافرەتانا زۆر گەورەترە لەو سودەي ئافرەتان پېشكەش بە دەولاھتى دەكھن لىھ رېڭھەي بهشداریکردنیان له کارکردن پاش ئهوهی هاتنه ناو کۆمهلگه، پاشان وتی: کهواته لهبهرچی دەمانەوى ئافرەتان چالاك بن لــه راپــهرينيان بــۆ چــوونه نــاو كۆمەلگــه؟ چــونكه ئامــانجى ئــهو راپهرینهیان بهشیوه یه کی سهره کی شورشیکه بویان و گورانیانه لهسهر رهوتی چینی خزمه تکار له میانهی ژیانی کۆمهلایهتی، پارتهکهی ئیمهش چالاکی ئافرهتان هاندهدات بو چوونه ناو کومهلاگه لەپپناو ھەلگىرسانى شۆرشى ئافرەتان و گۆرانىان لەسمەر رەوتىي چىنى خزممەتكار، ئەگەرچىي ئەركى دەوللەتىش قورستر بكەن)).

بینگومان نافرهتی موسلمانی رو شنبیری تینگهیشتوو رینگای خوی دوزیوه ته وه و ، جی پینی خوی ناسیووه ، پاش نهوه ی نهوازیه گهورهی بینیوه له نیوان حوکمی خوا و حوکمی نه نامی ننجا حوکمی خوای هه نبرارد بی گویدان و ناوردانه و له بانگهوازی نه نامان: خودا ده فهرمووی:

﴿ أَفَحُكُمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبغُونَ وَمَن أَحسَنُ مِنَ اللهِ حُكمًا لِقَومٍ يُوقِنُونَ. واتا: ئايا داواى حوكمى نـهفامى دهكهن؟ ئايا كي له الله حوكمى باشتره بو گهل و كوّمه ليك تيده گهن و بيرده كهنهوه ﴾ المائده: ٥٠.

لاسايى يياوان ناكاتهوه

ئافرهتی موسلمان که شانازی ده کات به کهسایهتیه کهی ههرگیز لاسایی پیاوان ناکاتهوه " چونکه ده زانی لاسایی کردنه وه ی نافره ت بر پیاو بیاویش بر نافره ت له شهرعی ئیسلام حهرامه " چونکه حیکمه تی خودا و سونه ته ههمیشه زیندوه کهی له گهردون و ژیانی مروّق وا ده خوازی پیاو کهسایه تی تایبه ت و جیاوازی هه بی له نافره ت، ئافره تیش کهسایه تیه کی سهربه خوّ و جیاوازی هه بی له نافره ت، نافره تیش کهسایه تیه کی سهربه خوّ و جیاوازی هه بی له پیاو، نهم جیاوازیه شه پیویستی یه بو ههردوو ره گهز " چونکه هه ریه که یان روّل ی جیاوازی هه یه له وه ی ته رای نه میاوازی که سایه تی پیاو له نافره ت، وه جیاوازی که سایه تی پیاو له نافره ت، وه جیاوازی که سایه تی پیاو له نافره ت، وه جیاوازی که سایه تی بیاو له نافره ت، وه جیاوازی که سایه تی بیاو له نافره ت، وه جیاوازی که سایه تی بیاو له نافره ت نه بیاو.

ئیسلامیش همر شتمی له شوینی تایبهتی خوّی داناوه کاتی بو همریه کی له پیاو و ئافرهت ئمرکی خوّی بو دیاریکردووه له ژیان، وه ئمو کار و رینگایه ی بو ئاسان کردووه که بوی دروستبووه. لیرهوه همر دهرچونیک لهم دیاریکردنه خواییه واتای دهرچوونه لهو فیتره یمی خودا خملاکی لهسمر بهدیهیناوه، ساخته کردنه له سروشتی مروّق و لارکردنه وهیمتی له پهسمنایهتی دروستکردنه چهسپاوه کهی، ئهمهش نهویستراوه له لایهن همردوو پهگهز، به لاگهش لهسهر ئهمه: ئافرهت پیاوی ژنانییه که لاسایی ئافرهت ده کاتهوه، وه پیاویش پقی له ئافرهتی پیاوانی و زبره که لاسایی پیاو ده کاتهوه. وه ئاوه دانکردنه وهی گهردون و به ختهوه ری مروّقایهتی به شیوه پراستی خوّی ته واو نابیّت مهگهر به جیاوازی ئه و دوو پهگهزه له یه کتر، وه به پیاده کردنی همریه که له و دوو ره گهزه به یاده کردنی همردوکیان بو ناوه دانکردنه وی گهردون و به ختهوه وی هاریکاری همردوکیان بو ناوه دانکردنه وی گهردون و به خته وه رکردنی مرققایه تی.

لهپیّناو ههموو ئهمانه، دهقه ئیسلامیهکان هاتن و بهتوندی ههرهشهیان کرد لهوانهی لاسایی رهگهزهکهی تر دهکهنهوه، ابن عباس این و بیاوانهی خوا این عباس این عباس این این عباس این این عباس این بیاوان دهکهنهوه)) فتح الباری ۳۳۲/۱۰.

ههروا ابن عباس هی وتی: ((پینهمبهر شن نهفرهتی کردووه له پیاوانی ژنانی و ژنانی پیاوانی، و و فهرموووی: ((ئهو جزرانه له مال دهرکهن))، وتی: جا پینهمبهر شن فلانه پیاوی ژنانی له مال دهرکرد، وه عومهریش فلانه ئافرهتی پیاوانی له مال دهرکرد)) فتح الباری ۳۳۲/۱۰.

ابو هریره هی وتی: پینغه مبهری خوا هی نهفره تی کردووه لهو پیاوه ی جلی ژنانه لهبهر ده کات، وه لهو ئافره ته ی جلی پیاوانه لهبهر ده کات)) ابو داود ۸٦/٤ وابن حبان (۱۳) ٦٣.

تنجا لهو پۆژەی موسلمانان شهرعی خوایان پیاده دهکرد و، کۆمهلاگاکانیان به رووناکی ئیسلام رووناك ببویهوه، هیچ شوینهواریخی گرفتی لاسایی کردنهوهی یهکتری ئهو دوو رهگهزه له ئارادا نهبوو، بهلام ئهمپۆ، لهپاش ئهوهی سیبهری ئیسلام لهسهر موسلمانان لاکهوت، رووناکیهکهی له کۆمهلاگاکانیان ونبوو، دهبینین له زوّر لهو کومهلاگایانه ئافرهتانی پانتولای تهسك و تریسك لهبهر دهکهن، ستریّج و بهدی تهسك که بو پیاو و بو ئافرهتیش دهشی، ئنجا سهر و قریان لی پرووتکردووه و قول و باسکیان دهرخستووه، بهشیوهیهك وهکوو کورانیان لی هاتوووه، بهههمان شیوه کوپی گهنجی ژنانی وا دهبینین که ملوانکهی زیّری له ملکردووه و هاتوته سهر سنگه پرووتهکهی و، قری دریژکردووه و، سهروسیمای وهکوو ئافرهت لیّکردووه، بهشیوهیهك ئاستهنگه له یهکیان جیا دریژکردووه و، سهروسیمای وهکوو ئافرهت لیّکردووه، بهشیوهیهك ئاستهنگه له یهکیان جیا بکهیتهوه.

ئه و دیمه نه نزمانه له هه ندی و لاتانی ئیسلامی که دوچاری داگیرکردنی فیکری بونه ته و دهبینری، وه له زوّر له و لاوانهی توشی شکستی روّحی بوونه ته وه دیمه نانه مایه ی شهرمه زاریه بو ئومه تی ئیسلامی و کومه لگاکه ی و بنه ما و داب و نه ریته ئیسلامیه کان، ئه م دیمه نانه له لایه ن روّژ ناوای بی دین و روّژ هم لاتی بی باوه رسه ری هم لادانه بلاوبوته و ی گوم رایی و لاری و له ری لادانه بلاوبوته و هی به دبه ختبوونی و چاره ره شیه کی گهوره، کاتی له فیتره ی ساغ و

سهلامه تى را يمالى بهره و لارى و گومرايى، ئهمه ش خراپترين ئاكام و ترسناكترين پهتا و نهخوشى ليخهوته وه.

ئیمهش له ههموو ئهمانه پروشك و دوكه لمان بهركهوتووه، كه به گشتی ژیانی ئهوانه ی گرته وه له رینمایی خوا لایانداوه له ههندی له ولاتانی ئیسلامی، پاش نهمانی سهرده می خهلافه تی ئیسلامی و پارچه پارچه بوونی یه كیتی ئومه ت و، له قینی زوریک له بنهما كانی له ههندی له كومه لگا ئیسلامیه كان، به شیوه یه ک نهو جوره ئافره ت و پیاوه ناوازانه ناموبوون له سهر جهسته ی ئومه تی ئیسلامی و، ده رچوون له پروگرامه رهسه ن و بنه ما چه سپاو و كه سایه تیه جیاوازه كه ی.

بانگهواز دهكات بۆ حەق و راستى

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر به ریّنمایی ئاینه که ی دهزانی مروّق به گالته دروست نه کراوه، به لکو دروستکرداوه تا پهیامیّك بگهیه نی سپارده یه که هه لگری، وه هه لسی به ئه نجامدانی فهرزیّك، که پهرستنی خوایه، وه ك ده فهرمووی: ﴿ وَمَا خَلَقت الجِنَّ والإِنسَ إِلاَّ لِيَعبُدُونِ ﴾. پیستر را فه کراوه.

پهرستنی خواش ههموو جولهیه کی ئیجابی و بنیاتنه رده گریته وه بن ئاوه دانکردنه وه ی گهردون و بهدیهی ننانی و ته ی خوا لهسه رزهوی و، پیاده کردنی به رنامه ککه ی له ژیان، ئه مانه ههمووی لهسه ر موسلمانان پیویسته بانگه وازی بن بکه ن چ پیاو چ ئافره ت.

لیّره وه نافره تی موسلّمانی راستگو ههست به نهرکی خوّی ده کات له بانگکردنی نافره تان بوّ نه و حدقدی نهم باوه ری پیّهیّناوه، مدبهستی له مهش نه و پاداشته خوابیه یه که به لیّنی خوابه بو نه واندی خدلّکی بانگ ده کهن بو خوا، وه که هاتوووه، پیّغه مبه را الله به عهلی ده ده ده دمووی: (سویّند به خوا نه گهر خوا به هوّی توّوه یه ک پیاو ریّنمایی بکات خیرتره بوّت له وشتری سوور)) فتح الباری ۷۸/۷۷.

وشەيەكى چاك كە ئافرەتىڭكى موسلامان لەناو كۆمەلىك ئافرەتى بىن ئاگا دەيلىنى يا دەيسچرىپىنى بە گويى ئافرەتىنىكى دوور لە رېنىمايى خوا، كارىگەرى خىزى دەبىيت لەسسەر دەروونىي، بەھۆيسەوە

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر هیچ زانستیّك به کهم بایه خ نازانیّ له و کاتانهی ئافرهتان بانگ ده کات بو لای خوا، چهندهی دهزانی با بیگهیهنی، ههرچی بیستووه له ئاموّژگاری و ریّنمایی با بیگهیهنی، نهگهر یه کایهتیش بی له قورئان، پیّغهمبهر شا به هاوهلانی ده فهرمووو: ((ئهگهر یه کایهتیش بیّت له منهوه بیگهیهنن)) فتح الباری ۴۹۹/۲.

لهوانهیه نهو نایهته، یان وشهیه کله وشه کانی بانگخواز، شوینی باوه پر بکاته وه له دلنی به دامیه ده و نایه نه و کاته شرک پینمایی ده چینه ناو ده روونی نافره تی گوینگر و پرووده کاته حه ق و، ژیانی هه مووی به م نوره گهشه رووناك ده بینته وه (۱).

⁽۱) نافرهتیکی نزیکی خوّمانم بانگکرد بر ریّنمایی و هیدایهت، زوّر کهلله رهق بوو، همرچیم بوّ باس دهکرد بیانویهکی دههیّناوه تا ملکه چ نمبیّ، تا له کوّتایی پرسیاری کرد و تی: باشه توّ نمو همموو قسانه دهکهی من چوّن بزانم راستمقینهن؟! وتم: نمو قررنانه بوّمانی روون کردوّتموه که تا نیّستا تمنانمت یمك پیتی لیّ زیاد و کهم نه کراوه و بیّ گوّرانکااری و به پاریّزراوی و زیندویی ماوه تموه! ننجا ریّنمایی وهرگرت، تا نیّستاش دهلیّ: تمنها نمو قسمیه له دلّم چمسپاو بوریه مایهی هیدایمت دانم. سوپاس بوّ خوا.

ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر به ریّنمایی قورئان و فهرموووده وهك چرای روّشن وایه، ریّگ بو خدلاکی رووناك ده كاتموه له شهوه زهنگی تاریكایی، وه ههرگیز خوشكانی ونبوو له تاریكایی شهو لهم نوره بیّبهش ناكات، پاش ئهوهی ئهو پاداشته گهورهی بوّ روونبوویهوه كه خودا ئاماده یكردووه بو بانگخوازانی دلسوّزان و راستگوّ.

فهرمان دمکات به چاکه و قهدمغهی خرایه دمکات

ثدم کاره تدنها ثدرکی پیاو نیید، بدلکو هدردوو ره گدز ده گریتهوه، وه ک خودا ده فدرمووی: ﴿وَالْمُومِنُونَ وَالْمُومِنَاتُ بَعضُهُم أُولِیَاءُ بَعضِ یَامُروون بِالمَعرُوفِ وَیَنهَونَ عَنِ المُنکَرِ وَیُقِیمُونَ الصَّلاةَ وَیُوالُومِنُونَ الزَّکَاةَ وَیُطِیعُونَ الله وَرَسُولَهُ أَوْلاَئِکَ سَیرحَمُهُمُ الله الله الله عَزیز حَکِیم. واتا: پیاوانی باوه پردار و ثافره تانی باوه پردار هدند یکیان پالپشت و دوستی یدکن و فدرمان ده کدن به چاکه و قدده غدی خراید ده کدن و نویز ثدنجام ده ده ن و زه کات ده ده ن و گویزاید الی خوا و پیخدمبدره کدی ده کدن، ثدواند خودا ره حم و میهریان له گدل ده کات، بدراستی خودا بالاده ست و داناید ﴾ التوبد:

ئیسلام پلهوپایهیه کی بهرزی کومه لایه تی به خشیوه به نافره ت کاتی نهو نهرکه کومه لایه تیه ی پی سپارد، نهرکی فهرمانکردن به چاکه و قهده غه کردن له خراپه، که بو یه که مجار له میژوو کرا به فهرمانده، وه بیجگه له ئیسلام هه میشه به فهرمان پیکراو ناسیویانه.

له بهرامبه رئه م ئه رکه دا که خوّی له خوّیدا ریّز و گهوره پیه ، نافره تی موسلمان هه لاه ستی به واجبی فه رمانکردن به چاکه و قه ده غه کردن له خراپه له سنور و ناوه ندیّك که لهگه ل سروشته می یانه که ی ده گونی وه له بازنه و بواری تایبه تمه ندی خوّی ، ننجا به ره نگاری خراپ ه ده بیته وه و به هوّش و دانایی و ژیریه وه قه ده غه ی خراپ ه ده کات ، جا نهگه ر توانی به ده ست خراپه که لاده دات ، نهگه ر نه به دلا پیتی ناخوش ده بیت و هه میشه بیر له و شیّواز و هو کارانه ده کاته وه که ده بیته مایه ی لادان و نه هی شتنی خراپه که له ره گه و یک و ده بیته مایه ی لادان و نه هی شتنی خراپه که له و گه وه که ده بیته مایه ی بینی با به ده ست بیگوری ، نهگه ر

نه یتوانی با به زمانی، ئهگهر ههر نه یتوانی با به دلنی، ئهوه شیان لاواز ترینی باوه په)) مسلم ۲۲/۲.

نافرهتی موسلمان به دلسوزیدوه و بسه شیوهی ئاموژگاری ئسهم کاره ده کات بهرامبسه ر بسه خوشکانی موسلمانی بسی ناگا یا که مته رخه لسه پسهیره و کردنی رینسایی ئیسسلامی بینگسه ده نوشکانی ده فه رمووی: ((ئاین دلسوزی و ناموژگاریه، و تمان: بو کی؟ فه رموووی: بو خوا و بو کتابه کهی و بو پیغه مبه رکهی و گهورهی موسلمانان و خه لکی به گشتی)) مسلم ۳۷/۲.

ئافرهتی موسلمانی تیگهیشتوو کاتی ههلاهستی به فهرمانکردن به چاکه و قهده غهکردنی خراپه له نیّوهندی ئافرهتانا، دهبیّته هرّی راستکردنه وهی زوّر ههله و کار و داب و نهریتی چهوت و کون، که پیّچهوانهی ریّنمایی ئیسلامین، ئه و ههلانهش یه کجار زوّرن لهناوه ندی ئافره تانی بی ئاگا و دوور له ئاین، ئافرهتی موسلمانیش کاتی بهره نگاری ئه و ههلانه ده بیّتهوه به مهبهستی راستکردنه وهی نه و داب و نهریتانه و، روونکردنه وهی رای ئیسلام تیایدا، خزمه تیّك و خیریّکی گهوره به ئوّمه و کوّمهلگاکهی ده کات و، دهبیّته چاکترینی خهلک: پیاویّك هاته لای پیّغه مبهر فهرمووی: ((خیرترینی خهلک ئهوه یه له ههموان زیاتر فهرمان بکات به چاکه و قهده غهی خرابه بکات، وه له ههموان زیاتر پهیوه ندی خداکه و نهده غهی خرابه

نافرهتی موسلمانی بیّداری خاوهنی پرس، لهسهر دروّ و ساخته یی بی ده نگ نابیّت، سستی نانویّنی له روونکردنه وهی حه ق، به لاری و لادان رازی نابیّت، ههمیشه کارده کات لهسه ر سود گهیاندن به خوشکانی له کوّمه لگهی ئیسلامی و، ده رهیّنانیان له و دواکه و توویی و کهمته رخهمی و نه فامیه ی تیّی که و توون، ئافره تی موسلمان له و کاره یدا ته نها مهبه ستی ملکه چبوونه بو فهرمانی خوا و پیّغه مبه ره کهی، بوّ لادانی سزای خوا که نه و کوّمه لگایانه ده گریّته وه بی ده نگ ناست خراپه کاری و فهرمان ناکه ن به چاکه و قهده غهی خراپه ناکه ن.

کاتی ابوبکر گ کرایه خهلیفه، چووه سهر مینبهر، سوپاس و ستایسی خوای کرد، پاشان وتی: ئهی خهلکینهو ئیوه ئهو ئایهته دهخویننهوه: (یا أیّها الَّذِینَ آمَنُواْ عَلَیکُم أنفُسَکُم لاَ یَضُرُّکُم مَن ضَلَّ إِذَا اهتَدَیتُم واتا: (ثهی ثهوانهی باوه پتان هیناوه ئیوه تهنها خوتان بهدهسته، ئهوانهی گوم پابوونه زیانتان پیناگهیهنن ئهگهر ئیوه هیدایهت و رینمایی وهرگرن وه ئیوه ئهم ئایهته له شوینی خوی به کارناهینن، وهمن له پیغهمبهری خوام بیست دهیفهرمووو: ((ئهگهر خهلکی خرابهیان بینی و نهیانگوری، نزیکه خودا ههموویان به گشتی سزا بدات))(۱).

نافرهتی موسلمانی پاریزکاریش همموو کات بو خیر همنگاو دهنی، فهرمان دهکات به چاکه، قهده غمی خراپه دهکات، ناموژگاری خهلك دهکات، پهوش و کرداری بوگهن و گهنده ل پراست دهکات همه درگیز پرازی نابیخت مروّفیّکی سلبی و لاره پی و کهلله په ق بیخت، وه ههرگیز کممته خده می ناکات له و پرسانهی پهیوه ستن به ناین "چونکه کاروباری ناین گالته نییه، له هیچ لادان و ههلهیه که تیایدا نابی بی دهنگ بیخت، نه گهرنا ده کهویّته بهر نهو خهشهی خوا که جوله کهی بهرکهوت، پیغهمبهر گ دهفهرموویّ: ((له پیش نیّوه له بهنی نیسرانیل کهسانی وا ههبوون، نهگهر بیاندیبایه کهسیک خرابه دهکات قهده غهیان ده کرد و ههپهشهیان لیّ ده کرد، به لام بو بهیانی لهگهلی داده نیشت و ده پخوارد و ده پخوارده وه وه بلیّی دویّنی هیچ خرابه یمکی لیّ نهبینیوه، کاتی خودا نهمهی لیّیان بینی دلهکانیانی دابهیه کا و ناکوّکی کهوته نیّوانیان لهسهر زمانی داود و عیسای کوری مهریهم، به هوّی نهوه ی سهرییّچیان کرد و ستهمیان ده کرد، سویّند بهوه ی خوابه کان منی بهده ستی خرابه بکهن، وه ده بی له دهستی خرابه کار بدهن، وه له دهستی خرابه کار و نه ده نی نهده نی نان خودا دله کانتان ده دا به یه کا و نه خوه تنان لی ده کستی نان کرد) الطبرانی ۱۵-۱۲/۱۰.

زرنگ و دانایه له کاتی بانگهوازکردنیدا:

ئافرهتی موسلمان له کاتی بانگه واز کردندا ژیر و دانا و وریایه، زرنگانه ده ناخافتی له گه ل ئه وانه ی بانگیان ده کات، ئاستی فیکری و کومه لایه تی له به رچاو ده گری، به هوی داناییه که ی زور

⁽١) حياة الصحابة ٢٣٣/٣

بهجوانی و چاکی دهچیّته دل و هوشیان و ئاموژگاریان دهکات، وهك خودا دهفهرمووی: ﴿أَدعُ إِلَی سَبِیلِ رَبِّكَ بَالحِکمَةِ وَالمَوعِظَةِ الحَسنَةِ. واتا: بانگهواز بكه بو ریّگای خوا به حیکمهت و دانایی و ئاموژگاری چاکه ﴾ النحل: ۱۲۵.

خزی دوور ده گری له دریژکردنه وه ی باس و قورسکردن و سه ختکردنی له سهر گویگر، به لکو به چپوپری و روونیه وه ته وه ی ده یه هوی ده یگه یه هنی به شینوازیکی جوان و گه شبینانه و دوور له بیزاری، وه به چهند قزناغیک کاره کانی ده کات نه به یه کجار، تاوه کوو به رامبه ربه ناسانی بتوانی فیکره که ی وه رگری و پیاده ی بکات و به په زامه ندی یه وه ملکه چسی بینت، نه مه په وفتاری پیغه مبه رسی بووه له و کاته ی ناموژگاری خه لکی کردووه، عبدالله بن مسعود همو پینج شه مانیک و تاری بی خه لکی ده ده ا، پیاویک پینی وت: نه ی نه با عبدالر همن: خوزیا هه مو پوژیک یادت خستباینه وه و ناموژگاریت کردباین، وتی: (من له ترسی نه وه ی بیزاری پووتان تیبکات نه و کاره ناکه م، وه من چهند پوژ جاریک ناموژگاریتان ده که م، وه ک چون پیغه مبه رسی گه ده کردباین و دره س بوون و بیزاری) متفق علیه .

ندرم و نیانی له گرنگترین پیداویستیه کانی نافره تی بانگخوازی دانا و ژیره، هه دوا ئارامگرتن له سهر دره نگ تیگه یشتنی هه ندیکیان و، نه فامی و بی ناگاییان به رامبه ر زوریک له پرسه کانی ئه م ثاینه و، له سه ر هدله دوباره بووه کانیان، وه له سه ر پرسیاره وه ره س و زوره کانیان، له مانه هه مووی پهیپه وی پیغه مبه ر گله دوباره بووه کانیان، معاویة بن الحکم السلّمی هو وتی: ((ئیمه له گه لا پیغه مبه ر گله نوییژمان ده کرد، له و کاته پیاویک له وانه ی نوییژیان ده کرد پشمی، منیش و تم: یر حمل الله، خه لکه که هه موو سه یریان کردم، و تم: دایکت شیوه نت بو بکات، بوچی وا سه یرت ده که ن نتجا له رانی خویان ده دا، که بینیم ده یانه و یت بی ده نگم بکه ن توره بووم، به لام بی ده نگیش بووم، کاتی پیغه مبه ر گله نوییژی کرد، دایک و باوکم به قوربانی بیت، که له پیش و له دوای نه و هیچ مامؤستایه کم نه بینیوه وا به جوانی خه لکی فیر بکات، سویند به خوا نه خوی لی توره کردم هیچ مامؤستایه کم نه بینیوه وا به جوانی خه لکی فیر بکات، سویند به خوا نه خوی لی توره کردم سه رتایی دام و نه جنیوی پیدام، فه رمووی: ((ئه و نویژانه ناشی قسه ی خه لکی تیا بکری، به لکو سه رتایای سبحان الله و الله اکبر و قورئان خویندنه)) ـ أو کما قال گله _ و ته نه نه یکه مه پیغه مبه دری

خوا، من لهناو نهفامی هاتوووم، وه خودا ئیسلامی بو هیناوین، جا تیاماندایه جادوگهر و فالگرهوهیه، فهرموووی: ((مهچووه لایان)) وتم: ههمانه پهشبینن! فهرموووی: ((ئهمه تهنها شتیکه له سنگ و دلیانه، با ریگهتان پینهگرن، چونکه نه زیان نه سودی نییه)) مسلم ۲۰/۵.

یه کن له خور هوشته دانا و سهر که و تو وه کانی و شینوازه کاریگه ره کانی بانگخواز ئه وه یه: به خراپه و که م و کورتی ناداته وه، به لکو نه رم و نیان ده بینت له کاتی ناخاوتن له گه لایان، بی نه وه یه پاشکاوانه باسی خراپه و که م و کورتیه کانیان بکات، زوّر به دانایی و وریاییه و هه و لاده دات له خراپه و که م و کورتیه کانیان ده ربازیان بکات، به له به رچاوگرتنی هه سته کانیان تا بریندار نه بینت، تاوه کوو ده روونیان له بانگه وازه که ی نه په ویته وه، نه مشیّوازه زیاتر ده چینته ناو ده روون و کاریگه ری له سهر دلّ ده بینت، وه سهر که و تووتره له چاره سه رکردنی په تا و نه خوّشیه ده روون و خور هوشتی و کومه لایه تیه کان، خاتوو عائشه و تی: ((نه گه ر پیغه مبه ر کله باره ی که سینکه وه شتین کی پی گه پشتبایه وه، نه یده فه رمووو: له به رچی فلانه که س واده کات؟ به لام ده یفه رمووو: له به رچی فلانه قه وم واده که ن و واده که ن))(۱).

ئاکاریّکی تری سدرکدوتووی ئافره تی بانگخواز ئدوه ید: قسدکانی دوباره کاتدوه و روونی کاتدوه بیخ ئدوه ی بدرامبدری وه ره سبکات، به جوّریّك هدست بکات تیّی ده گدن و، ده چییّته ناو دلیّان، ئدندس شی وتی: ((پیخدمبدر شی ئدگدر قسدی بکرداید سیّ جار دوباره ی ده کرده وه، تاوه کوو تیّی بگدن، وه ئدکدر بدلای کوّمدلیّك تیّپدریبواید سیّ جار سدلامی لیّده کردن)) فتح الباری ۱۸۸/۱.

خاتوو عائشه وتی: ((گوفتار و قسمی پینغهمبهر ﷺ روون و ئاشکرا بوو، همر کنی بیبیستایه تینی دهگمیشت)) ابو داود ۳۹۰/۶.

لهگهل ئافرەتانى چاكەخواز ھاورييەتى دەكات و تيكەل دەبيت

ئافرهتی موسلمان له هاوریدهتی کردنی له گهل ئافرهتانا بهدوای ئافرهتی چاکهخواز ده گهریت، تا ببنه خوشك و هاوریی، به تیکه لبوون له گهالیان دالخوش ده بیت، هاریکاریان ده کات لهسهر

⁽١) حياة الصحابة ١٢٩/٣.

کاری خیر و چاکه و پاریزکاری، هدروا رینمایی نهو نافرهتانه ده کات و رونسنبیریان ده کات له و رینگانه و پارشنبیری ئیسلامی لی کهمه "چونکه تیکه لبوون له گهل نافره تانی چاکه خواز و دانیشتن له گهلیّان، ههمیشه به خیر و سوود و پاداشتی گشتگیر ده گهریّتهوه، وه وا ده کات نافره تانی شهو کرمه لاگهیه زیاتر له ناین تیبگهن و روو له حهق بکهن، بویه خودا ده فهرمووی: ﴿وَاصِبِر نَفسَكَ مَعَ الَّذِینَ یَدعُونَ رَبَّهُم بالغَدَاةِ وَالعَشِیِّ یُریدُونَ وَجهه و لا تَعد عَینَاكَ عَنهُم تَرید زینَه آلمیّاةِ الدُّنیَا وَلاَ تُطِع مَن اَغفَلنَا قَلبَه عَن ذِکرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاه و کَانَ اُمره فُرُطً . واتا: نعی محمد شارامبگره له گهلا نهوانهی هه ژار و کهمده رامه تن و به یانیان و نیواران خوا ده په رست به نومیّدی ده ستکهوتنی په خوشی و رازاوه بی دونیایه، وه به گویّی نهوانه مه ککه که موّری بی ناگاییمان لهسهر دلی داوه به خوشی و رازاوه بی دونیایه، وه به گویّی نهوانه مه ککه که موّری بی ناگاییمان لهسهر دلی داوه به درامبهر یادکرنه و می نیمه و بی باوه په و شوینی شاره زوووی ده روون که وتووه و بی باوه پی واده پی دراوی که که وزون که وتووه و بی باوه په راه به درامبهر یادکرنه و می الکهف: ۲۸.

ئافرهتی موسلمانی روّش نبیر و شك و توند نابی له كاتی تیّكه لبوونی له گهل ئافره تانی چاكه خواز، ئه گهرچی به روالهت ئاستی كوّمه لایه تی و مادیان له و نزمتر بن پهند و حیكمه ت له مروّق له كروّكی و ناوه وهی كه سایه تیه نه ك له رواله ت و شیّوه و ده و له مهندی چونكه موسی له له گهل ئه وهی پینه مبه ریش بوو كه چی به دوای ئه و به نده چاكه كه و تا لیّی فیّر ببیّت، زوّر ته وازوعه وه پیّی فه رمووو: ﴿ هَلَ أُتَّبِعُكَ عَلَی أَن تُعَلِّمَنِ مِمّا عُلِّمتَ رُشداً. واتا: ده كری په یره و بكه م تا له و زانسته ی له لاته شتی راست و دروستم فیر بكه ی؟ ﴾ الكه ف: ٦٦.

كاتى بەندە چاكەكە وەلامى دايەوە: ﴿إِنَّكَ لَن تَستَطِيعَ مَعِيَ صَبرًا. واتا: تو ناتوانى لەگەل مندا ئارامبگرى!﴾ الكهف: ٦٧.

موسى الله بدوپه ري خوشه ويستى و ئه ده به وه فه رموووى: ﴿قَالَ سَتَجَدُنِي إِنشَاءَ اللهُ صَابِرًا وَلاَ أَعْصِي لَكَ أَمْرًا. واتا: به پشتيوانى خوا ده مبينى ئارام ده گرم له گه لت وه سه رپينچى هيچ فه رماني كت ناكهم ﴾ الكهف: ٦٩.

ئافرهتی موسلمانی رووناکبیر کاتی تیکه لی ئافره تانی چاك ده بینت، پهی بردووه به وه مرزقه کان وه کانزاکان وان، ههیانه گرانبه ها و هه شیانه کهم نرخن، وه ک پیغه مبهر که ده فه رموی: ((خه لکی کانزان وه ک کانزای زیّ و زیو، باشترینیان له سه رده می نه فامی باشترینیانه له ئیسلام ئه گهر تیبگه ن له ئاین، وه روّح و گیانه کان وه ک پولی بالنده وان، ئه وانه ی ئاشنای یه کترن له گه ل یه کتر ده سازین، وه ئه وانه ی نائاشنان له گه ل یه کتر ناکوک و جیاواز ده بین) مسلم یه کترن له گه ل یه کتر ده سازین، وه ئه وانه ی نائاشنان له گه ل یه کتر ناکوک و جیاواز ده بین) مسلم یه کترن له گه ل یه کتر ده سازین، وه نه وانه ی نائاشنان له گه ل یه کتر ناکوک و جیاواز ده بین)

وه له رینگهی رینمایی تاینه کهی فیربووه نهوانهی له گه لیان تینکه لی ده بینت دوو جورن: هاورینی چاکه، یان هاورینی خراپه ، پیغه مبه را های ده فه رمووی: ((نمونهی هاورینی چاك و هاورینی خراپ وه ک میسک فروش، یان گولاوت پی ده به خشی، یان لینی ده کری، یان بونی خوشی لینده کهی. وه کوره چی یان شهوه تا جله که ت ده سوتینی، یانیش بونی ناخوشی لینده کهی) متفق علیه.

کۆرى ئافرەتانى چاك كە يادى خواى تيا دەكريّت، قىسە و باسىي سوودبەخشى تيا دەكريّت، فىسە و باسىي سوودبەخشى تيا دەكريّت، فريشتەكان دەورەى دەدەن و، خوداش لەژير رەحمەتى خۆى سيبەريان بۆ دەكات، لەو جىۆرە كىۆر ودانىشتنانە دەروون خاويّن دەبيّتەوە، بيروھۆش گەشەى تيدەكەوى، رۆحەكان پوخت و پاك دەبنەوە،

^(۱) ام ئەيمەن دايەنى يېقەمبەر ﷺ و خزمەتكارى بووە لە مىندالى، كاتىن گەورە بووە پېقەمبەر ﷺ ئازادى كردووە، پاشان زىد بن حارپە خواستى، وە پېقەمبەر ﷺ رېخزى لېندەنا و چاك بووە لەگەلىي و دەيفەرمووو: ((أم ئەيمەن دايكى مىنە)).

ئنجا له دونیادا بهروبوومه پینگهیشتوو و سووده کهیان دهست ده کهویت، وه له روزی دوایسش شوین و پلهوپایهی ریزدار و سوپاسکراویان بو ئاماده کراوه.

همونى چاككردنى نيوانى ئافرەتان دەدات

کۆمه لاگه ی ئیسلامی به وه له کۆمه لاگه کانی تر جیاده کریته وه تیایدا برایه تی بلاوبوته وه ، به دۆستایه تی ئاوه دانه ، له نیوانیاندا پهیوه ندی گهرم و لهیه ک تیکه یشتن و لیبورده یی و سینه سافی ههید ، ویرای ئه مانه ش کومه لاگهیه کی ئاده میه و به ده ر نییه لهوه ی هه ندی جار ناکوکی و ناخوشی بکه ویته نیوان تاکه کانی ، به مه ش لهیه ک دابران و ده نگ دابران و پچران دروست ده بیت .

به لام شهم ناخرشیانه به هوی رینمایی ناسمانی هه ر زوو نامینی، له شوینیدا برایه تی و دوستایه تی و نزیکایه تی ده گهرینه وه دواتر ره گی دوژمنایه تی و رق و دابران ده رده کیشری، ننجا همر کاتیک فتنه یه که و ته نیخوان دوسته کان و، شهیتان که لینی خسته نیخوانی توندوتوللی پهیوه ندیه کان و، دابران و ناکوکی له نیخوانیان به ریابوو، شهوا نهوه کانی ئیسلام هه وللی چاکه و خیری خویان ده ده ن بو چاککردنی نیخوانی موسلمانان، پیخه مبهر شی ده فهرمووی: ((دروست نییه بو پیاویک زیاتر له سی روژ ده نگ دابری له باوه رداریک، نه گهر سی روژه که تیپه ری با هه ول بدات بیبینی و سه لامی لی بکات، نه گهر وه لامی سه لامه ککه ی دایه وه شه وا به شدار ده بین له باداشته که، وه نه گهر وه لامی نه دایه وه موسلمانه بی تاوان ده بین له گوناهی ده نگ دابرینه که) البخاری ۱۸۰۱،

خوداش فهرمانی به موسلمانان کردووه نینوانی دوو کومه لی ناکوک چاك بکه نه وه ، که ده فدرمووی: ﴿وَإِن طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُومِنِينَ اقتَتَلُواْ فَأصلِحُواْ بَينَهُمَا فَإِن بَغَت إِحدَاهُمَا عَلَى الأخرى فَقَاتِلُواْ اللَّتِي تَبغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أُمرِ اللهِ فَإِن فَاءَت فَأصلِحُواْ بَينَهُمَا بِالعَدلِ وَأقسِطُواْ إِنَّ اللهَ يُحِبُّ المُقسِطِين. واتا: ته گهر دوو کومه لی باوه پردار جه نگان له دژی یه کتر شهوا نیوانیان چاك بکه نهوه، نه گهر کومه لیّکیان سته م و ده ستدریژی کرده سهر نهوه ی ته نهوا بجه نگن له دژی شهوه ی سته م و ده ستدریژی خوا ده بیت، نه گهر ملکه چی فه رمانی خوا بوو

ئه وا به دادپهروه رانه نیوانیان چاك بكهنهوه و ئاشتیان کهنهوه" چونکه به راستی خودا دادپهروه رانی خوش ده ویت الحجرات: ۹.

چونکه کۆمه لَگهی باوه پرداران پینویسته به داد په روه ری و خزشه ویستی و گهرم و گوپی شاوه دان بین و گونکه کو هم ناوه دان بین و بین بین و گولاوی دوستایه تی تیدا پرژا بی، خوا ده فه مرمووی: ﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُ وَنَ إِخْوَةٌ فَأَصَلِحُواْ بَینَ أَخُویَکُم وَاتَّقُواْ الله لَعَلَّکُم تُرحَمُون. واتا: به لکو باوه پرداران برای یه کترن که وابوو نینوانی براکانتان چاك بکه نه وه و ناشتیان بکه نه وه، وه له خوا بترسن تا په همتنان پی بکات ﴾ الحجرات: ۱۰.

له روانگهی نهم رینماییانه وه نافره تی موسلمان داوای لینکراوه نیوانی خوشکانی ناکوک چاك بکاته وه، تهنانه ت ام کلثوم بنت عقبة بن معیط وتی: له پینه مبه را هم بیست ده یفه رمووو: ((نهو که سه دروزن نییه نیوانی خه لکی چاك ده کات، جا هه والینکی چاك ده گهیه نین، یان قسه یه کی خیر ده کات)) مسلم ۱۵۷/۱۱ له گیرانه وه یه کی تری مسلم نه مهی زیاد کردووه: ((نه مبیستوه پینه مبه را هم هیچ شتیك ریگه به قسه ی زیاد بدات له و قسانه ی خه لکی ده یکه ن ته نها له سی حاله تدا نه بین: له کاتی جه نگ، وه له کاتی ناشت کردنه وه ی خه لک، کاتیکیش پیاو قسه بی خیزانه که ی ده کات و نافره تیش قسه بی میزده که ی ده کات)) مسلم ۱۵۷/۱۲.

تێكهڵى ئافرەتان دەبێت و ئارام دەگرێ ئەسەر ئەزيەت و ئازاريان

ئافره تی موسلمانی راستگوی خزمه تگوزار خاوه نی پرسینکه، همانگری په یامینکه، پیشرهوی بانگه وازینکه، ئه و مهرزانه ی له مهرزانه که مهرزانه و گرتبی، پیویسته خوی رابینی له سهر ئارامگرتن و خوراگری و فیداکاری له پیناویدا.

ئافرهتی موسلمانی خزمهتگوزار پینویسته ئارامبگری لهسهر ههلویستی ههندی له ئافرهتان، وهك کاردانهوهی خراپ و، خراپ ههلسهنگاندنیان بی ئهرکه پیروزه کهی، وه گالته کردنی ههندیکیان به پایهندیوونی به ئادابه ئیسلامیه کان و ئه حکامه کانی و، تیکه لا و پیکه لای پاکانیان و ساده یی بیرکرنهوه یان و، سستی به ده نگهوه هاتنیان به پیل حه ق و، خولانه وه یان له ده وری خویان و بهرژه وهندیه کانیان و، گرنگی دانه بی نرخه کانیان و، پووکردنه دونیا و خوشی و به زمه کانی، بی

ئهوهی حیسابیّك بو دواروزژیان بکهن، یا لهلای فهرمانه کانی ئاین بوهستن، وه چهندین کرداری تر که لیّیان رووده دات و سنگی بانگخوازی پی تهنگ دهبیّ، تهنانه شهندی کات دهروونیان وا فشاریان دهخهنه سهر تا وازبیّنن و کاری له پیّناوی خوا جیّ بیّلّن، ئهمانه ههمووی رووبه رووی ئافره تان و پیاوانی بانگخواز دهبیّته وه له ههموو کات و شویّنی کدا، بویه پینه مبهر گله ده فهرمووی: ((ئه باوه پرداره ی تیکه لی خه لکی دهبیّت و ئارام ده گری لهسهر ئهزیه ت و ئازاره کانیان خیرتر و چاکتره لهوه ی تیکه لی خه لکی نابیّت و ئارام ناگری لهسهر ئهزیه ت و ئازاره کانیان) البخاری ۱۸۷۸ دهبی تیکه لی خه لکی نابیّت و ئارام ناگری لهسهر ئهزیه ت و ئازاره کانیان) البخاری ۲۷۸/۱

پینعهمبهر محمد هی و پینعهمبهرانی پیشی نمونهی ئارامگرتن بوون لهسهر ئهزیهتی خه لاکی، له نمونهی نهو ئارامگرتنه گهورهیه: مسلم و بخاری ده گیزنهوه: پینعهمبهر هی همندی دهستکهوتی جهنگی دابه شکرد وه کوو ههموو جارینی پیاوینی له یاریده ده ران وتی: سویند به خوا نه و دابه شکردنیک بوو پهزامهندی خوای تیدا په چاو نه کراوه! ئهم قسمیه گهیشته وه پینعهمبهر هی و پینی دانگران بوو، پهنگی گوپا و توپه بوو، پاشان وتی: ((به پاستی موسی له وه زیاتر ئهزیهتی درا کهچی ئارامی گرت)).

بهم چهند وشه که صه تو په پینه مبه ره ها دامرکایه وه ده روونی کپ بوویه وه، ئه صه خور هوشتی پینه مبه رانی بانگخوازی راستگز بووه له هه موو کات و زه مانیکدا، بی شه شهر تارامگرتنه ش بانگه وازکردن به رده وام نابیت و بانگخوازیش چه سپاو دامه زراو نابیت.

نافرهتی موسلمانی بانگواخوازی تینگهیشتووش ژیر و زیره که له هدلسدنگاندنی دهروونی نهواندی بانگیان ده کاریگه ناستی فیکری و کومه لایه تیان، همروا قسمه کردن له گهالیان به و شیوازهی ده گونجی و کاریگهری ده بی بو سه رنج راکیشانیان بو لای خوی.

چاكهى لهبهرچاوه و سوياسي لهسهر دهكات

یه کی له خور هوشته کانی ئافره تی موسلمانی راستگز نهوه یه نهمه کنداره و چاکه ی لهبهرچاوه و سوپاسی که سی چاکه کار ده کات و، هانی چاکه کاریش ده دات، پینعه مبهر این ده فهرمووی: ((ههر

کهسی چاکهیه کی له گهل کرا، پاشان به چاکه کاری وت (خوا پاداشتی به خیرت بداتهوه) نهوا به تهواوی سوپاس و ستایشی چاکه که ی کردووه)) الترمذی ۳۸۰/۶.

وه ده فهرمووی: ((ئهوهی به خوا په نای گرت په نای بده ن....وه ئه وه ی چاکه ی له گه ل کردن پاداشتی بده نه وه)) ابو داود ۱۷۲/۲ واحمد ۹۸/۲.

سوپاسکردنی چاکه له دیدی ئافرهتی موسلمانی بیدار ئاینیکه و رینمایی پیغهمبهر ههانی لهسهر داوه، وه خورهوشتیکی کومهلایهتی باو نییه بهپیی ههوا و ئارهزووو و بهرژهوهندی پیاده بکری.

خاوهنی چاکه له دیدی ئافرهتی موسلمان شایهنی سوپاسکردنه، ئهگهرچی لهسهر دهستی ئه سوود و بهرژهوهندیش نههاتبیته دی" چونکه بهسه بزی بهدهم بانگهوازی خیر و چاکه و جوامیری هاتوووه و رووی کردوته خیر و چاکه، بههزی ئهم ههلوییستهی شایستهی سوپاسی ناخی دل دهبیت، ههر ئهوهشه ئیسلام له موسلمانانی دهوییت: سوپاسکردن لهسهر ههلوییستی مهردانه، بهدهمهوه هاتن و جوامیری، دهست پیشخهری بو چاکه، به چاوپوشی کردن له ئاکامهکانی و له رادهی به دیهاتنی بهرژهوهندی و سود و حهز و ویست.

گرنگی دانی ئیسلام به خورهوشتی سوپاسکردنی چاکه گهیشته رادهیه که سوپاسکردنی خوا ته واو نابی مهگهر به سوپاسی خه لل بینت لهسهر چاکه، ئه و دهروونهی رانههاتوووه لهسهر سوپاسکردنی کهسیک چاکهی لهگهل کردووه، دهروونیکی بی ئهمه و ناسوپاسگوزاره، چاکه و خیری لهبهرچاو نییه و سوپاسی لهسهر ناکات، بویه ئاماده و سازیش نییه تا سوپاسی خوا بکات، که ههموو نیعمه و خیر و چاکهیه کی پی به خشیووه، پیغهمبهر شده ده ده درمووی: (سوپاسی خوای نه کردووه ئهوهی سوپاسی خهلک نه کات) البخاری ۱۸۰۱.

ئافرهتی موسلمانی بیّدار پهی بردووه بهوهی له سوپاسکردنی چاکه بالاوکرنهوهی خیّر و چاکه همیه و، هاندانه لهسهری و خوّشهویستکردنیهتی، ههروا راهاتنه لهسهر پاراستنی دهست و

هاندانی چاکه و دان نانه به چاکه. ندمانهش هه مووی لهلایه نه چاکه کانی که سایه تی نافره تی موسلمانی به رزه که بایه خی داوه به دارشتنی و دروستکردنی له کومه لگه ی ئیسلامی.

سەردانى نەخۇش دەكات

سهردانی نهخوش له داب و نهریته کومهلایه تیه نیسلامیه چاکهکانه پیغهمبهر نیسه بنه ماکانی چهسپاندووه و کردویه تیه واجب له سهر موسلمان، ئه گهر که متهرخهمی تیا بکات گوناهبار دهبیت، ده فهرمووی: ((مافی موسلمان له سهر موسلمان پینجن: وهلامدانهوی سهلام، سهردانی نه خوش، شوینکه و تنی جهنازه، وهلامدانه وی داوه ت، نزاکردن بو که سی ده پشمی)) متفق علیه.

پینعه مبدر علی فهرمانی کردووه و ده فه رمووی: ((برسی تیر بکهن، سهردانی نهخوش بکهن، دیل ئازاد بکهن) فتح الباری ۵۱۷/۹.

براء بن عازب الله وتی: ((پیخه مبه ری خوا الله فه رمانی پیکردوین به سه ردانی نه خوش، شوینکه وتنی جه نازه، نزاکردن بو په شمیوو، سویند بردنه سهر، سه رخستنی سته ملیکراو، وه لامدانه و ه و داوه ت، سه لامکردن)) متفق علیه.

نافرهتی موسلمانی رووناکبیر به رینمایی ئاینه کهی له سهردانی کردنی نهخوش بالگرانی و بیزاری نابینی، به هوی خهم و پهژارهی نهخوش، به لکو له سهردانی کردنی نهخوش هه للمیژینی ههناسه یه کی روحی به دی ده کات، ههستیکی ده روونی ناوازه ی بی دروست ده بیت، که ههموو کهس تینی ناگات مهگهر کهسیک له واتای گشتگیر و خیر و پاداشتی سهردانی نهخوش تیگهیشتبی که لهم فهرموووده یه هاتوووه، پیغهمبهر هی ده فهرمووی: ((خودا له روژی قیامه ت

ده فدرمووی: ندی ندوهی ناده م ندخوش کدوتم ندهاتید سدردانم! ده لیّ: پدروه ردگارم چون سدردانت بکدم لدکاتیّکا توّ پدروه ردگاری جیهانیانی؟! فدرموووی: ئایا ندتده زانی کد فلاند بدنده م ندخوش کدوت و سدردانت ندکرد؟ ندتده زانی ندگدر سدردانت بکرداید منت لدلا ده دوّزیدوه؟! ئدی ندوهی ئاده م برسی بووم تیّرت ندکردم! ده لیّ: خوداید چون تیّرت بکدم کد توّ پدروه ردگاری جیهانیانی؟! فدرموووی: ندتده زانی فلاند بدنده داوای لیّکردی تیّری بکدی؟ ندتده زانی ندگدر تیّرت بکرداید منت لدلای ده دوّزیدوه؟ ندی ندوهی ئاده م داوای ناوم لیّکردی ئاوت پیّنددام! ده لیّن: خوداید چون تیّراوت بکدم لدکاتیّکا توّ پدروه ردگاری جیهانیانی؟! فدرموووی: فلاند بدنده م داوای ناوی لیّکردی پیّت نددا، ندتده زانی ئدگدر ئاوت پیّدابوواید منت لدلای ده دوّزیدوه؟)) مسلم ۲۱/۸۲۸.

چ سهردانیکی بهره که تداره! چ کاریکی مهزنه! که شافره تی موسلمان به رامبه رخوشکان و لاوازان پینی هه لدهستی له کاتیکا له خزمه تی خوا ده بیت و، خودا کاره گهوره کهی ده بینی و پاداشتی نه براوه ی لهسه ر ده داته وه، نایا پیروز تر و گهوره تر هه یه له و سهردانه ی خودا پیروز و بهریزی بکات و هانی لهسه ربدات؟.

ئنجا له روزی قیامه تخهیالی پهشیمانی و شهرمهزاری ئهو که بینه به رچاوت که ته مبه لی کردووه و که مته به نادات.

نهخوش له کومه لگهی ئیسلامی له کاتی ئازار و ناخوشیدا ههست به ته نیایی ناکات، سوز و نزای ئه وانه ی سهردانی ده کهن له خهم و ئازاری کهم ده که نه وه نه مه شارت که پایه بلندی مروقایه تیم و ، نه و به می به و میشروو و کومه لگهیه کی تر نه زانراوه .

مروّقی نهخوّش له روّژئاوا رهنگه نهخوشخانهیه که بدوّزیّته وه له خوی بگری و، پزیشکیّک چاره سهری بکات، به لام زوّر به ده گمهن دهستی سوّز، وشهیه کی ساریّژکار، خهنده یه کی بوژیّنه د، نزایه کی دلسوّزانه، به شداریکردنیّکی راستگوّی ویـژدانی دهست ده کهویّت چونکه فهلسه فهی مادی که ژیانی روّژئاوای داپوشیووه، رووناکی سوّزی مروّقایه تی کوژاندوّته وه، وه روونی و

ساده یی ههستی برایه تی داپزشیووه، مرزقی پهناگیر کردووه له پالنه ری نامادی بۆ ههالسان به کاری خیر.

مروّقی روّژناوایی هیچ پالنهریّك نابینی بو سهردانی کردنی نهخوش نهگهر بهرژهوهندیه کی مادی نهبی به سوود بگهریّتهوه بوی بو نیّستای یا داهاتوووی، لهکاتیّکا مروّقی موسلمان پاداشتی خوابی پالی دهنی بو سهردانی کردنی نهخوّش.

دهقه کان لهم بارهیه وه زورن، سهرچاوه ی ههستی برایه تی له دهروون ده تعقینیته وه و ، پالده نین بو سهردانی کردنی نه خوش که له قولایی ویژدانه و بیت، پیغه مبه رای نه خوش که له قولایی ویژدانه و بیت، پیغه مبه رای نه خوشی ده کات، له ناو باخی به هه شتدایه تا ده گهریته و های مسلم ۱۲۵/۱۳.

ههروا دهفهرمووی: ((ههر موسلمانیک بهیانیه سهردانی موسلمانیکی نهخوش بکات شهوا حهفتا ههزار فریشته نزای بو دهکهن تا شهو دادیّت، وه نهگهر بهشهو سهردانی بکات شهوا تا بهیانی حهفتا ههزار فریشته نزای بو دهکهن، وه له پاداشتیدا بهروبومی پیّگهیشتووی بهههشتی بو ههیه)) الترمذی ۲۹۲/۳.

پینعهمبهری خوا هی به هوی داناییه کهی و شاره زاییه کهی به ده روونی مروقایه تی و کاریگهری باشسی سه ردانی کردنسی نه خوش له سه ر ده روونسی نه خوش و که سه و که بویه هه رگیز دوانه ده که وت له نه خوش و نزاکردن بویان، ته نانه ته ده روونسی هینده به رزبوو تا سه ردانی منالیّکی نه خوشی جوله کهی کردووه که خزمه تی ده کرد، نه نه سه وتی: ((کوریّکی جوله که یی خزمه تی پینه مبه رایش ی ده کرد، نه خوش که دوت، پینه مبه ریش سه ردانی کرد، له لای سه ری دانیشت، فه رموووی پینی: موسلمان به مناله که سه پریّکی باوکی کرد که له لای بوو، باوکی وتی: به گویّی باوکی قاسم بکه، ننجا موسلمان بوو، کاتبی پینه مبه رکه کرد که له لای هاته ده ره وه فه رموووی: سوپاس بو خوا که له ناگر رزگاری کرد)) فتح الباری ۲۱۹/۳.

ئنجا سهردانی کردنی نهخوش چهند ئاداب و سونهت و بنهمایه کی هدیه، که هاوه له بهریزه کان لهبهریان کردبوو و پیادهیان کردبوو، وه سونه تی پیروزیش بوّمانی توّمارکردووه، لهوانه: دانیشتن لهلای سهری نهخوّش، ابن عباس الله وتی: ((کاتیّ پیّغه مبهر الله العظیم رَبَّ العَرشِ بکردایه لهلای سهری داده نیشت، پاشان حهوت جار ده یفه رمووو: ((أسأل الله العظیم رَبَّ العَرشِ العَظیم أن یَشفیک)) واتا: ((داوا له خودای مهزن ده کهم، خاوه نی عهرشی مهزن، شیفات بو بنیّریّ)) البخاری ۱۳۳/۱.

هینانی دهستی راست به سه ر جه سته ی نه خوش و نزاکردن بوی، خاتوو عائشه وتی: ((پیغه مبه ر هینانی ده ستی به سه رب النّاس أذهب البّاس، إشف، أنت السّافي ، لا شفاء إلا شفاء الا شفاؤك، شفاء لا یُغادر سَقمًا. واتا: په روه ردگاری هه مو خه لك، نه زیه ت و نازار لاده، شیفای بده، خوت شیفا ده نیری، بیجگه له شیفای تو شیفای تر نییه، شیفایه ک هیچ نه خوشیه ک تینه په رینی که متفق علیه.

ابن عباس الله وتی: پینغهمبهر الله سهردانی دهشت نشینیکی کرد، جا ئهگهر بچوبایه سهردانی نهخوشیک ده به پشتیوانی خوا مایهی نهخوشیک دهیفهرمووو: ((لا بَأْسَ طَهُورٌ إِنشَاءَالله. واتا: هیچ نییه، به پشتیوانی خوا مایهی پاککهرهوهی گوناههکانه)) قتح الباری ۱۱۸/۱۰.

ئافرهتی موسلمانیش پهله ده کات له سهردانی کردنی نهخوّش، تهمبهلی و سستی ناکات " چونکه له ناخیدا ههست به گهورهیی واتای ئهو سهردانه ده کات، له میّرووی ئافره تانی چاکهخوازی سهره تای ئیسلام، نمونهی کرداری زوّرمان ههیه بوّ ئافره تانیّك تهنانه تسهردانی پیاوانیشیان کردووه تا ئافره تان، له چوارچیّوهی ئابرووداری و حهیا و شهرمهوه.

له صحیحی بخاری هاتوووه: قووتهیبه بۆمان ده گیریتهوه، له مالك، له هـشام بـن عـوروه، لـه باوكیهوه، وتی: خاتوو عائشه وتویهتی: ((كاتی پیغهمبهر ها هاته مهدینه ابوبكر ه و بلال ها نهخوش كهوتن، وتی: منیش چوومه سهردانیان، وتم: باوكه ئیستا چونی؟ بـلال ئیستا چونی؟)) فتح الباری ۱۱۷/۱۰.

ئافرهتی موسلمان له سهرهتای ئیسلام پهی بردبوو به واتای سهردانی کردنی نهخوّش، دهرکی ئه و خوّشهویستی و دوّستایهتی و سوّزهی ده کرد که له خوّی ده گریّ، بوّیه خیّرا به و ئهرکه پیروزه هملاهستا، دلّنهوایی نهخوّشی خهمباری ده کرد، ئازار و پهژارهی لهسهر سووك ده کرد، بهمهش پهیوه ندی دوّستایهتی پتهوتر ده کرد، سهرچاوهی خوّشهویستی ده تهقانده وه، ننجا ئافرهتی موسلمانی ئیستاش زوّر لهپیشتره تا پهیپهوی ئهو کهله ئافرهتانه بكات له زیندوو کردنه وهی ئه و سونه ته پیروزه.

شيوهن ناگيري بۆ مردوو

ئافرهتی موسلمانی روّناکبیر به ئه حکامی ئاینه کهی، دانا و سهنگین و خوّگره، کاتی دوچاری کارهساتیک، یا غهم و پهژارهیه که دهبیته و هوّش و ویستی له دهست نادات وه کوو حالی ئافره تانی نه فام و ترسنوّک، به لکو ئارام ده گریّت به ئومیّدی پاداشتی خوایی، له کاتی ته نگانه دهست ده گری به ریّنمایی ئیسلام له هه لسّ و کهوته کانی.

هدرگیز شیوهن ناگیّری و سدردولکه بو مردوو نالیّ چونکه ئه و کاره له کرداری موسلمان نییه، بدلکو له کرداری بی باوه و خورهوشتی ندفامییه، پیّغهمبه و هم ده ده دموی ((دوو خورهوشت له خدلکی دا هدن که کوفر و بیّبروایین: تدعنددان له ندژاد و ره چدلدك، وه شیوهن گیّران بو مردوو)) مسلم ۵۷/۲.

وه ده فهرمووی: ((له ئیمه نییه ئهوهی له رومهتی خوی ده دا و، یه خهی داده دری، یان سهردولکهی سهرده می نمانمی بلیتهوه)) متفق علیه.

ئافرهتی موسلمانی هزشیار به ئه حکامی ئاینه کهی باوه پی وایه که مردن حهقه، وه ههر که سی له سهر نه و زهوییه بیّت پروو له نه مانه، وه ژیان پردی په پینه وه یه بیّ ناخیره، له وی ژیانی جاویدانی له ته که پهروه ردگار ههیه. بزیه نه و ترس و تزقینه که هاوسه نگیت له ده ست ده دات، هزشت ده با و، وا ده کات له روخسارت بده ی، جلت داد پینی، هاوار و قیش قیر بکه ی هیچ واتایه کی نییه.

أبي بردة بن أبي موسى وتى: باوكى موسى دوچارى ئازاريّكى وابوو، له هۆشى خوى چوو، سهرى له كۆشى يەكى له ئافرەتانى كەس و كارى بوو، يەكى له ئافرەتانى كەس و كارى هاوارى كرد، ابو موسى نەيتوانى هيچ وەلاميّكى بداتەو، كاتى هاتەو، هۆش خوى وتى: ((مىن بەرىـه لەو،ى پيغهمبەر بيغهمبەر بيغهمبەر بيغهمبەر بيغهمبەر الموالى لەدە،ى لەدە،ى ئاخۆشى وكارەساتا هاوار دەكات و دەنگ بەرزدەكاتەو، وە لەدو،ى قىرى دەرنيّتەو، وە لەدە،ى جلى دادەرنىنى) مىللى ۲۰/۲.

عبدالله بن عمر ه وتی: سعدی کوری عوباده نهخوّش بوو، پیّغهمبهر الله لهگهل عبدالرحمن بن عوف و سعد بن أبی وقاص و عبدالله بن مسعود سهردانیان کرد، کاتی چوونه لای بینیان وا لهسدره مهرگه و له هوّشی خوّی چووه، فهرموووی: ((ئایا گیانی دهرچووه؟)) وتیان: نا ئهی پیّغهمبهری خوا، پیّغهمبهر الله گریا، کاتی خه لکه که گریانی پیّغهمبهر الله یان بینی ئهوانیش

گریان، فهرموووی: ((ئهری نابینن؟ خودا بههوی گریانی چاو و خهمباری دل کهس سزا نادات، بهلام بهمه سزا دهدات _ ئاماژهی به زمانی کرد _، یان رهحم دهکات)) متفق علیه.

ئهنهس شی وتی: پیخه مبهر شی چووه لای ابراهیمی کوری، له و کاته ی له سه ره مه رگ بوو، هه ردوو چاوه کانی پیخه مبه ر شی هون هون فرمیسکی ده باراند، عبدالر جمن بن عوف وتی: توش ئه ی پیخه مبه ری خوا؟ فه رمووی: ((ئه ی کوری عوف، ئه وه ره حم و میهره، پاشان قسه یه کی تری کرد و فه رموووی: ((چاو ده گری و، دل په ژاره ده یگری، به لام شتیک نالیّین له ره زامه ندی په روه ردگارمان نه بیّت، به راستی ئه ی ئیبراهیم ئیمه به مردنی تو غه مبارین)) متفق علیه.

ئیسلام پینگهیداوه به گریان وه کوو دهربرینی په ژاره و غهمباری" چونکه مروّق ناتوانی گریانی به ژاره بگریّته و له کاتی تمنگانه و کاره ساتا، به لام فه ده غهی همر کاریّکی کردووه ناگری غهم و په ژاره خوّش بکات، پژاندنی فرمیّسك به گوپ و به شیّوه یه کی مام ناوه ندی یارمه تی کو ژاندنه وهی په شکری غمم ده دات، پالپشتی سووك کردنی نازار ده کات، له قوپسایی غهم کهم ده کاته وه. هم وی شیوه ن و واوه یلا و سهردولکه و له خوّدانه هم هم هم مووی غهم و په ژاره زیاد ده کات، ئاگری ئازار خوّش ده کات، ترس و توّقین په ژاره و هه راسان له دلّ زیاتر ده کات.

ئهمانه ههمووی له شهرعی ئیسلام حهرامکراوه" چونکه وزهی مروّق بهههده ردهدات، پیچهوانهی ملکهچبوونه بر قهده ری خوا، ههروا کرنهوه ی دهرگایه که بر شهیتان بر فریودانی مروّق، ام سهلهمه وتی: کاتی باوکی سهلهمه مرد وتم: خرّی غهریب بوو، له خاکی غهریبی مرد، ده بی شیوه نیزکی وای بر بکهم خه لکی بیگیریتهوه، ئنجا خرّم ئاماده کرد بر شیوه ن لهسهری، ئافره تین له ده وروبه ری مهدینه هات، ده یویست له شیوه ن و گریانه که م یارمه تیم بدات، پیغهمبهر پیشوازی لیکرد و فه رموووی: ده ته وی شهیتان بینیته مالیّك که خودا دو وجار لیّی وه ده رناوه ؟ (۱) ئنجا وازم له شیوه ن و گریان هینا و ئه و کاره م نه کرد)) مسلم ۲۲٤/۲.

⁽۱) یهکه مجار: کاتی ابو سهلهمه گیانی سپارد، ههندی له کهس و کاری کردیانه ههاللا، پیخهمبهر ﷺ فهرموووی پیّیان: نزا له خوّتان مهککهن مهگهر به خیّر بیّ چونکه فریشته کان نامین ده کهن لهسهر نزاکانتان، پاشان بوّ ثهبو سهلهمه پاړایهوه، جاری دووهمیش، کاتیّ ام سهلهمه وتی: دمبیّ شیوهن بگیّرم، پاشان نهیکرد و شیوهنی نهگیّرا.

بخاری و مسلم ده گیرنهوه، أم عطیة وتی: ((پینغهمبهر ها له گهل نهو په یان و به یعه ته ی پیماندا به لایننی لی وه رگرتین سه ردولکه و شیوه ن نه گیرین له سه ر مردوو)) فتح الباری ۱۷٦/۳ ومسلم ۲۳۷/۳ هه ره شه یه کی ترسناکتر هه یه بو نه وانه ی ته وبه ناکه ن له شیوه ن گیران و سه ردولکه وتن، پینغه مبه ر ها ده نه رمووی: ((شیوه نگیر و سه ردولکه بین نه گه ر پیش مردنی ته وبه نه کات، له روژی قیامه ت جلیکی له قه تران له گه ل قه نانیک له گه ی و گولی له به رده کریت)) مسلم ۲۳۵/۳.

هدروا دهفهرمووی: ((فریشته کان نزای خیر ناکهن بز ئافره تیکی شیوه نگیر و سهردولکه بیدژ)) احمد ۳۹۲/۲.

ئافرهتی موسلمانی پاریزکار لهبهردهم نه و حهرامکرنهی شیوهن و سهردولکه ملکه چ دهبی بی فهرمانی خوا و پینغهمبهره کهی، وه دوورده کهوینته وه له ههرچی جوانی ئیسلامیه کهی و پاکی باوه پربوونی له که دار ده کات به قه زا و قه ده ری خوا، ته نها به وه شناوه ستی به لاگو بانگی ئافره شه نه فامه کان ده کات بو پابه ند بوون به شهر عی خوا و فهرمانه کانی له دوور که و تنه وه له شیوه نگیران و سهردولکه و تن، پاش ئه وه ی حوکمی خوا و پینغه مبهره که یان بو روونبوویه وه.

شوينى جهنازه ناكهويت،

نافرهتی موسلمانی رووناکبیر وه کوو ملکه چبوونیک بن فهرمانی خوا و پینغه مبه ره که ی شوینی جه نازه ناکه ویت، أم عطیة وتی: ((قه ده غه کراوین له شوینکه و تنی جه نازه به لام له سهرمان حه رام نه کراوه و توند نه کراوه)) فتح الباری ٤٦٦/٢ و مسلم ١٧٤/٦.

لهم پرسهدا نافرهت پیچهوانهی پیاوه" چونکه ئیسلام پیاوی هانداوه لهسهر نامادهبوون لهسهر جهنازه و کفن و ناشتنی مردوو، لهکاتیکا بر نافرهت نهمهی پی خیش نییه، بههوی رودانی ههندی رهوشی باو که شایستهی بهرزی و بلندی مردووه که نییه، ههروا له شوینکهوتنی مردوو و ناشتنی پیویسته پهند و ناموژگاری ههبیت بر دهوروبهر و داوای لیخوشبون بکریت بر مردوو، ههروا پهی بردنه به واتای مردن که ههموو گیانلهبهریک دهبی بیچیوی، خودا دهفهرمووی: ﴿أینَمَا

تَكُونُواْ يَدرِككُمُ المَوتُ وَلَو كُنتُم فِي بُرُوجٍ مُشَيَّدة. واتا: لـه هـهر كـوێ بـن مـردن پێتـان دهگـات ئهگهرچي لهناو حهشارگهي بهرز و قايميش بن﴾ النساو: ٧٨.

وه ئهگهرچی پیخهمبهر گسته ته ته وه کوو که راهه ته قه ده غهی کردوون نه ک وه کوو حه رامکردن، ئه وا ئه و قه ده غه کردنه به سه بو ئافره تی موسلمانی ژیر و تینگه یشتوو تا پابه ندی بینت و ملکه چی بینت و له سه ری بروات، تا به لاگه به ده ست بدات له سه رجوانی و چاکی ئیسلامه تیه که ی و راستگوییه که ی له گویزایه لای بوونی بو خوا و پیخه مبه ره که ی.

دوماهی و بهدواداچوون

له لاپه په کانی پی شوو که سایه تی شافره تی موسلمان به رجه سته بوو وه ک چون ئیسلام پی ی پازی ید، به پی پی ئاپاسته کانی بو که سه رجه م لایه نه کانی ژیان و، به پی پی پینماییه حه کیمانه که ی له داپشتنه وهی بیروبوچوون و گیان و ده روونی و خوپه وشتی و هه لاس و که و ته کانی. ئه مانه شه مووی له سه ر زاری ئایه ته پر قشن و فه رموووده پاسته کان دوپات بوویه وه، بو به دیه پنانی هاوسه نگیه کی توندوتو ل و ورد له که سایه تیه که ی، به شیره یه ک لایه نیکی له سه ر لایه نیکی تری زال نه بین به موروا په فتاری نهونه ی کیشاوه له هه لاس و که و ت کردن له گه ل دایك و باوك و خزمانی و هاوسه ری و مناله کانی و دراوسی کان و خوشكان و هاوپیانی، هه روا ئافره تانی تر له وانه ی له کومه گومه لگه پینان ده گات و له گه لیان ده ژی.

بهشه کانی پیشوو ده ریانخست نافره تی موسلمان ته نها له مال دانانیشی و ته نها منال پهروه رده ناکات و مال به ریوه نابات، به لکو ویّپای نه مانه ش نه وه کان پهروه رده ده کات، پاله وانان دروست ده کات، پیشره وی بانگخوازیه، تاکیّکی روّشنبیر و رابونیّکی بنیاتنه ره له سه رجم کاروباره کانی ژیان، له ته که پیاو ده وه ستی بو ناوه دانکردنه وه ی گهردون، ده وله مه ندکردنی ژیان، به خته وه رکردنی بوونه وه را شیدار کردنی و شکی ژیان.

وه برّمان دهرکهوت نافرهتی موسلمان نافرهتیّکی پایه بلند و پهروهردهکراو و روّشنبیر و بیّدار و بهرههمهیّن و بنیاتنهر و پاك و بهرزه، به رووناکبیری و داناییهوه نهرکی خوّی دهزانی بهرامبهر پهروهردگاری، بهرامبهر خودی خوّی، بهرامبهر دایك و باوکی، بهرامبهر میّرد و مناله کانی، بهرامبهر خزم و نزیکانی ، بهرامبهر دراوسیّکانی، بهرامبهر خوشکان و هاوریّیانی، وه بهرامبهر همموو کوّمهانگا، همموو نهوهی تیایهتی له خهانکی جوّراوجوّر و روداو و رهنتار.

ئه و نافره ته ی باوه پی به خوا و به پرزی دواییه ناگادار و چاو کراوه یه له فتنه ی دونیا و داوه کانی شهیتان، پهروه ردگاری ده پهرستی، گویزایه لی فهرمانیه تی، دووره له نههیه کانی، پازییه به قهزا و قهده ری، گهراوه یه بر ژیر سایه ی پهروه ردگاری، داوای لیخ و شبوونی لی ده کات، له و کاتانه ی پینی ده خلیسکی، یان دوچاری بی ناگایی و سستی و که مته رخه می ده بینت. ههست به

بهرپرسیاریهتیه کهی ده کات بهرامبهر پهروهردگاری سهباره ت به نه ندامانی خیزانه کهی، گرنگی ده دات به وه ده ستهینانی پهزامه ندی خوا له هه موو کاریکی، خوی ده نوینی له واتای پهرستش بو خوا و سهر خستی ناینه پاسته قینه کهی. فهرمان ده کات به چاکه و قه ده غهی خراپه ده کات له سنوری توانا و ده سه لاتی خوی.

هدروا تیّگدیشتووه له ندرکی بدرامبدر خودی خوّی، دهزانیّ ندو مروّقیّکد و پیّکهاتوووه لد جدسته و عدقل و روّح، وه جدسته پیّکهاته و داواکاری خوّی هدیده، هدروه ک عدقل و روّحیش پیّکهاته و داواکاریان هدید، بوّیه بایدخ دهدات به راگرتنی هاوسدنگی ورد لد نیّوان جدسته و عدقل و روّحی، لایدنیّکی لدسدر حیسابی لایدندکدی تر فدراموّش ناکات، بدلّکو گرنگی بدهدموو لایدندکان دهدات وه ک پیریسته بو بددیهیّنانی کدسایدتیدکی مروّبی هاوسدنگ، لد هدموو ئدماند ریّندایی لد ژیاننامدی پیشیندی چاکهخواز وهرده گری ندواندی لدسدر ریّبازی پیخدمبدر شی بد چاکه روّیشتوون.

هدروا گرنگی ده دات به روالهت و دیمه نی بی زیاده روّیی و فینز و لووت به رزی، به هه مان شیره ش گرنگی ده دات به کروّك و ناوه روّکی به و شیّوه یه ی شایسته یه به و مروّفه ی خودا ریّنزی لیّناوه و، فریشته کانی بو خستونه ته کرنوش بردن و، هه رچی له ناسمان و زهوی یه بوّی رامکردووه، به جوّریّك که سایه تیه کهی هاوسه نگ و میان و و خوشه و یست و باش بیّت له دیمه و شیّوه و عمقل و بیر کرنه و و ره فتار و هه لس و که و ت و کاردانه و می.

وه گرنگی دانی به جهسته و عدقلی بی ناگای ناکات له بیرکردندوه له تایبه ته ندید روّحیه کانی، به لکو وه کوو چون پهروه رده ی جهسته و عمقلی ده کات ناوه هاش پهروه رده ی روّحی ده کات، ننجا روّحه که ی به خواپه رستی و یاد و قورنان خویندن بینگدرد ده کات، له هدموو ئه مانه ش دهست به هاوسه نگی ده گری له سه رجه م لایه نه کانی که سایه تیه که ی.

هدروا لهگهل دایك و باوكی چاكهكاره، ریزیان دهزانی، ئهرك و واجبی بهرامبهریان دهزانی، زور ههستیاره و دهترسی له خراپهكردن له بهرامبهریان، باشترین و بهرزترین شیّواز و ریّگا ههلدهبژیری له چاکهکردن لهگهلیّان، به ههموو شیّوهیهك ههولی چاودیّری و ریّـز لیّگرتن و بـه گـهورهگرتنیان دهدات. وه لهگهلّ میّردی نمونهی ئافرهتی ژیر و تیّگهیشتوو و چاکهکاره و گویّرایهل و لیّبورده و بهسوّزه، بایهخ دهدات به رهزامهندی و ریّزگرتن له کـهس و کاری، نهیّنـی ده پاریّزی، کوّمـه کی دهکات لهسهر چاکه و تهقوا و کرداری چاك، دهروون و دلّی پر دهکات، بهختـهوهری و دلّنیایی و هیّمنی دهخاته ههستی.

وه لهگهل منالهکانی دایکیّکی بهسوّز و بهزهییه، پوشنبیر و دانایه، ههست به مهزنی پهیامه پهروهرده بیهکهی ده کات، پهی دهبات به بهرپرسیاریه تی دایکایه تی، وا ده کات مناله کانی ههست به سوروه رده بیه بهرپرسیاریه تی دایکایه تی، وا ده کات مناله کانی ههست به سور و خوشه و میهری بکهن، هه میشه ناراسته یان ده کات، بی ناگا نییه له راستکردنه وه یان نهگهر پیویستیان پینبوو، تاوه کوو پهروه رده یه کی ئیسلامیانه ی نمونه یی هملکه ون که له ده روونیاندا به هار و و شتیه کان به کی نمونه کی به رز و بلند.

هـــهروا لهگــهل بــوك و زاواكــانى چــاكهكار و دادپــهروهر و دانــا و ئامۆژگاريــاره، تێكــهلى تايبه تمهنديهكانيان نابێت، بــهجوانى رەفتاريــان لهگــهل دەكــات، كاردەكــات لهســهر بــههێزكردنى پهيرەنديهكانى خۆشهويستى و ريشهكێش كردنى ههستى شهر و ناكۆكى.

هدروا لهگهل خزمان و نزیکانی پهیوهندی خوشهویستی و دوستایهتی دهبهستی، ههمیشه سهردانیان دهکات و چاکهیان لهگهل دهکات نهگهرچی نهوان پهیوهندی لهگهل بپیچرینن، وهکوو ملکهچبوونیک بو فهرمانهکانی ئیسلامه بینگهرده کهی له توکسه کردنی پهیوهندی خزمایهتی و تهقاندنه وهی کانیاوی خوشه و یستی و دوستایهتی.

وه لهگهل دراوسینکانی چاکهکاره، گرنگی دهدات به کاروباریان، مافه گهورهکهیان دهزانی که جبریل می می ریشهی داکوتا بز پیغهمبهر الله تا وا گومانی برد میراتی لی دهگری، بزیه نهوهی بز خزی پینی خوش بیت بو نهوانیسی پسی خوشه، بهجوانی مامهلهیان لهگهل ده کات، ره چاوی ههستیان ده کات، بهرگهی نهزیهت و نازاریان ده گری، چاوپؤشی ده کات له ههله و کهم و کورتیان،

خوّی د ، پاریزی له خراپ ه کردن له گه لیّان، یان که مته رخه می کردن له چاك مامه له کردن و چاکه کردن و چاکه کردن و چاکه کردن له گه لیّان.

هدروا لهگهل خوشکان و هاورنیانی پهیوهندی داده مهزرینی لهسه ر بنه مای خوشه ویستی له لهیناوی خوا، که به رزترین و پاکترین و بینگه ردترین خوشه ویستی به له ژبانی مروّق چونکه ئه و جوّره خوشه ویستی به دامالراوه لههم رچی به رژه وه ندی و سود و مهبه سته، پاکه له ههرچی په له و له کهیه به دامالراوه لههم رچی به رژه وه ندی و سود و مهبه سته، پاکه له ههرچی په له له کهیه به دری بینگه ردی و روونی و خاوینییه کهی له چرای پوشنی وه حی و پینمایی پینه مهر به گرتووه ، لینره وه نافره تی موسلمان راستگو و دلسوز و لیبورده ده به نی پینه خوشکانی، سوره له سه ر مانه وه ی په تی برایه تی و دوستایه تی، لینان دانابری، ده نگیان لی نابری، غهیبه تیان ناکات، ههستیان بریندار ناکات به هوی ده مه قالی و مشت و می و قسمی زیاد، کینه ی به رامبه ریان نییه، ده ستی ناگیزی ته وه له هه ر چاکه یه بویان، هه میشه به روویه کی خوش و گهشه وه رووبه روویه روویه روویه روویه وی ناد بینته وه.

وه لـه پهیوهندییـه کومهلایهتیـهکانی ئافرهتیکی کومهلایـهتی بـهرزی پلـه یهکـه، بـههوی پیاده کرنی ریّنمایی ئاینهکهی له فقهی مامهله کردن و بهرزی پهیوهندییهکان و خورهوشتی بلنـد، ئنجا لهم سهرچاوه بیّگهردهی ئیسلام ههرچی داب و نـهریت و رهفتار و هـهلس و کـهوت ههیـه وهردهگری، ههر لهم سهرچاوه بیّگهردهش بنهما و خورهوشتهکان ههلّده نجی کـه دهروونی خاوین دکاتهوه و کهسایهتیه کومهلایهتیه جیاوازه کهی ییّك دیّنیّ.

له گهل همموو خه لکی خورهوشت جوان و راستگو و دامه زراوه، ناپاکی و فیل و ستهم و دوروویی ناکات و گهواهی درو نادات، دلسوزانه رینگای خیر به خه لکی نیشان ده دات، به لیننی ده باته سهر، به شهرم و حهیا و پاکی ده روون رازاوه ته وه، تیکه لی کاریک نابیت پهیوه ندی به وه وه نه بیت، دوورده که ویته و له باسکردنی نابروی خه لک و شویننکه و تنی عهیبه کانیان، دووره له ریا، دادپه روه ره له کاتی بریاردان، سته م ناکات، دادپه روه ره به رامبه رکه سیک خوشی ناویت، به غهم و په ژاره ی خه لک د لخوش نابیت، خوی دوور ده گری له گومانی خراب، زمانی ده گری له غهیبه ته و دووز مانی، دووره له جنیودان قسه ی ناشیرین و ناریک، گالته به که س ناکات، نه رم و نیانه له گه ل

خەلك، بەزەيى و ميهرەبانە، كاردەكات لەسەر سودگەياندن بە خەلك و لادانى زيان ليپـان، قـەرز لهسهر قهرزاری کهمدهرامهت سووك دهكات، بهخشنده و سهخییه، ناز و منهت ناكات بهسهر ئهوانهی یارمهتیان دهدات، هینمنه، لینبورهیه و رق و کینه له دلی ههلناگری، ئاسانکاره و ئالۆزكار نييه، ئيرەيى نابات، دووره لـه شانازى و حـهزى خۆدەرخـستن، دووره لـه خۆسـهپاندن، كەسايەتيەكەي لەلاي خەلك خۆشەويستە، لەگەل خەلكى دەگونجىي و لەگــەلى دەگــونجين، نهيننــى دەپاريزى، روو گەشە، ئىسك سوكە، بەختەوەرى دەخاتە دلان، توندرەو نىيم، خىز بىم زل ناگرى، كاروبارى موسلمانان، ريز له ميوان دهگرئ، بهرژهوهندى خوى فهراموش دهكات لهبهر پيويسستى خەلكى، داب و نەريتەكانى ملكەچى پيوەرى ئىسلام دەكات، پابەندە بە سلاوى ئىسسلام، ناچىيتە مالیّنك بیّجگه له مالی خزی بی مؤلّهت وهرگرتن، لـهو شـویّنه دادهنیـشی کـه کوتـایی کــوّدِ و دانیشتنه، ئهگهر سنی ئافرهت بوون دووانیان بهیهکهوه به نهیّنی قیسه ناکهن، رِیّنز له ئافرهتی گەورە و خاوەن چاكە دەگرى، چاو ناگيرى بە مالى خەلكى، كارىنىك ھەلدەبىۋىرى بگونجىي لەگـەل سروشته مێيانهكهي، لاسايي پياوان ناكاتهوه،بانگهواز دهكات بز حهق، فهرمان دهكات به چاكه و قەدەغەي خراپە دەكات، دانا و ژيرە لە بانگەوازكرنەكەيىدا، لەگەل ئافرەتىانى چاكەكار ژيان بهسهر دهبات و هاوریّتی ده کات، ههوانی چاککردنی نیّوانی موسلمانان دهدات، لهگهال ثافرهتانا تیکه ل دهبیت و نارام ده گری لهسه ر نازار و نهزیه تیان، چاکه ی لهبه رچاوه و سوپاسی لهسه ر دهکات، سهردانی نهخوش دهکات و شویننی جهنازه ناکهویت.

ئهمهیه کهسایهتی ئافرهتی موسلمان که ئیسلام بههزی ریننمایییه حهکیمانهکهی دایرشتووه و دل و چاوی به رووناکیهکهی روشن کردووه.

 بینگومان گهیاندنی ئافره بو نهو ئاسته بهرزه له پینکهاتنی خورهوشتی و گیانی و دهروونی و فیکری نیعمه تینکی مروفایه تی گهوره یه، هیچ نیعمه تینکی هاوشانی نابینت، ههروا داهینانینکی ژیاری گهوره تره له ههر داهینانینکی تک مروفایه تی به دریژایی تهمهنی پییگهیشتبی چونکه گهیشتی ئافره تا به ئاسته بهرزه له پینکهاتن واتای گهشهسهندنی مروفایه تیه کهی و، پینگهیشتنی کهسایه تیه کهی ده گهیهنی ده گهیه نی ناماده باشی تهواویه تی بو گهیاندنی پهیامه گهوره کهی له ژیان.

نهوهی نهمرو دهیبینین له دواکهوتوویی نافرهتی موسلمان لهو ناسته بهرزهی ئیسلام بوی ویستووه له زوربهی خاکی جیهانی ئیسلام، هوکهی دهگهرینتهوه بو دووری موسلمانان بهگشتی له سهرچاوه سازگارهکهی ئاینهکهی و، ونبوونیان له نهفامی و پاشکوبوونی فیکری و دهروونی بو کهسانی تر، نهو دواکهوتهیهش هیچ کامی رووی نهدهدا له ژیانی موسلمانان بهگشتی و، نافرهتی موسلمان بهتایهتی، ئهگهر ملکهچی سهرچاوه فیکری و رودیهکان بوونایه و، پیاوان و ئافرهتان روویان لیکردبوایه و زاد و تویشویه کیان لیههانگرتبوایه که بهرگری و رهسهنایهتی پیهخشیبان.

لهم پینناوهشدا ههولای زور مهزن دراوه، که چهندین کومهانه و دهسته و بزوتنهوه نهم بانگهوازهی ناموّکردنی نافرهتی موسلمانی له نهستو گرتووه، ههمووشیان سوپاس بو خوا ههرهسیان هیناوه له بهرامبهر رابوونی نافرهتی موسلمانی روّشنبیر و تیّگهیشتوو له ریّنمایی ناینه کهی، ننجا زوّر له پالپشتانی ههولای ناموّکردنی نافرهتی موسلمان له پیاوان و نافرهتان پهشیمان بوونهوه له بریار و راکانیان و، دانیان ناوه به قوولای بیروباوه پی شافرهتی موسلمان و، رهسهنایهتی نیسسلام له بیرکردنهوه ی و دهروونی و ههست و نهستی.

ئنجا ئه و ئومیده ی بهستراوه به ئافرهتی موسلمانی روّشنبیر بوّ گهیاندنی پهیامه بهرزه کهی، زیاتر چهسپاوی له کهسایه تیه کهی ده خوازی له ههر شوین و کات و رهوشیک بـژیینت" چـونکه لـه چهسپاوی کهسایه تیه کهی به لگهیه کی روّشن ههیه لهسهر تینگهیشتنی و پایه داری و راستی هاتنه ریزی بو ئیسلامی ههمیشه زیندوو و ژیاریه مروّییه ناوازه کهی، لهمه ش به لگهیه کی روّشن ههیه لهسهر گهرم و گوری و توندو تولیه کهی له هه لساندنه و هی نومه ته کهی که نهم ئه ندامین که تیه دا، ههروا پیشخستنی نه و ولاته ی لینی ده ژی.

دوماهي ومرڪيٽر

پاش سوپاس و ستایشی خوای گهوره لهسهر بهخششه بی پایان و له دوانههاتووه کانی، وه درود و سلاویش بز سهر گیانی پیخهمبهری ئازیزمان محمد الله و سهرجهم هاوه لآن و یار و یاوه رانی و شوینکهوتووانی تا روژی دوایی....

سوپاس بز خوا تهواوبووم له وهرگیرشانی ئهو پهرتوکه پر فهر و بهرهکهته، تیدا تا له توانام دابووه رهچاوی کورتی و پوختیم کردوه له دهربرینی واتا و چهمکهکان به مهبهستی زیاتر نزیککردنهوهی له هزری خویننهر و وهرس نهبوونی له خویندنهوهی، تاوه کو ئافرهتی موسلمان بتوانی له ژیانی روزانهی پیادهی بکات و پنی به ختهوهر بیت.

ننجا زور جار نافرهتی موسلمان کهلینیک ده کهویته ژیانی و دهرون و ناخی به هوی پووداو و کارهساتی ناخوش کونتروّلی هوشی له دهست دهدات و هاوسهنگی ده له کاتنانهدا شدیتان کارهساتی ناخوش کونتروّلی هوشی له دهست دهدات و هاوسهنگی ده له کاتنانهدا شدیتان هملی خوّی و و روزی خوّی ده بینی و همول ده دات به ئاره زووی خوّی ئمو کهلینه ی بو پ پ کاتهوه به شتی پروپوچ و بی مانا و پیس و بوگهن، که لهوانه یه پروالهت جوان و پازاوه بینت، ئهمه له کاتیک پروپوچ و بی مانا و پیس و بوگهن، که لهوانه یه به پروالهت جوان و پازاوه بینت، ئهمه له کاتیک پروپوده دات نه گهر نافرهتی موسلمان خوّی پر چهك نه کردبی به باوه پی قرول به خوا و به قهده ری خوا و ، دلی خوّی به چرای باوه پ و ئیمان پوناك نه کردبیته وه و ، به رچاوی پوشسن نه کردبیته وه به پرینماییه کانی ئیسلامی پیروز ، بویه خوّ پر چهك کردن به باوه پ له گرنگترین ئه رك و کاره کانی ثافرهتی موسلمانه بو به شهیتانی جنوکه و ناده می نه دات به ئاره زووی خوّیان و شهو ناخوشیانهی دووچاری ده بنهوه تا پیگه به شهیتانی جنوکه و ناده می نه دات به ئاره زووی خوّیان هملیسوپینن و گوم پای بکهن، دواتریش دونیا و دواپوژی له ده ست بینیت، پیویسته ئافره تی موسلمان یه کوم پای بکهن، دواتریش دونیا و دواپوژی له ده ست بینیت، پیویسته ئافره تی موسلمان یه که سهرفرازی هم موو مروقیک به گشتی و نافره تی موسلمان به تایبه تی له به چاک پیاده کردنی شهرعی خوایه له سهرفرازی هم موو مروقیک به گشتی و نافره تی موسلمان به تایبه تی له به چاک پیاده کردنی شهرعی خوایه له سه رزوی، هم رئه و دلنه وایه بالایشته، پالیشته، پاریزه ره، همو و ناوات و هیوایه کیش له خوایه له له به داوات و هیوایه کیش له

سایهی نه و شهرعه دیّته دی، دهی با له باوهشی بگرین و پابه ندی یاسا و ریّساکانی بین، تا رهزامه ندی خوا و خوّشی دونیا و دواروّژ ببهینه وه.

به و هیوایهم خودا کاره کانم وه رگری و جینی په زامه ندی نه و بیت و نوریکی زور هه میشه بی بوم له دونیا و دواپوژ، وه ببیته مایه ی پایه باندی و پله به رزی له و پوژه ی پله و پایه کان نامینی و ده سه لاته کان له کار ده خرین، مه گه ر نه وه ی خودا به میه ر و به زه یی خوی پایه و پله ی به رز و شکودار بکات، خودایه دامه زراو و پاریزراو و سه رفراز و سه ربه رزی دونیا و دواپوژمان بکهی... نامین.

گرنگترین سهرچاوهکانی دانهر

- ١- الإحسان في تقريب صحيح ابن حبان. مؤسسة الرسالة، بيروت ١٤١٢.
  - ٢_ أحكام النساء لابن الجوزي. المكتبة العصرية، صيدا بيروت ١٤٠٥.
    - ٣_ الأدب المفرد:فضل الله الصمد في توضيح الأدب المفرد للبخاري.
      - ٤ الأذكار للنووى. دار القبلة، جدة ١٤١٣.
- ٥ الاستيعاب في معرفة الأصحاب لابن عبدالبر. دار بهضة مصر، بدون تاريخ.
  - ٦- أسد الغابة في معرفة الصحابة لابن الأثير الجزريّ. مصر، بدون تاريخ.
    - ٧ الإصابة في تميز الصاحبة. دار نهضة مصر، بدون تاريخ.
  - ٨ الأغاني لأبي الفرج الأصبهاني. المصورة عن دار الكتب بمصر، بدون تاريخ.
    - ٩_ أنساب الأشراف للبلاذري. دار المعارف بمصر بدون تاريخ.
    - ١٠ البداية والنهاية لابن كثير. دار الكتب العلمية، بيروت ١٤٠٩.
      - ١١ـ تاريخ الإسلام للذهيي. دار الكتاب العربي، بيروت ١٤٠٧.
        - ١٢_ تاريخ الطبرى. دار الكتب العلمية، بيروت ١٤٠٧.
- 1٣ تحفة الفقهاء لعلاء الدين السمرقندي. إدارة إحياء التراث الإسلامي بقطر بدون تاريخ.
- ١٤ تراجم سيدات بيت النبوة للدكتورة بنت الشاطئ. دار الكتاب العربي، بيروت بدون تاريخ.
  - ١٥ ـ الترغيب والترهيب للمنذري. قطر، بدون تاريخ.
  - ١٦_ جمهرة خطب العرب لاحمد زكى صفوت. المكتبة العلمية، بيروت بدون تاريخ.
  - ١٧ ـ الحماسة لأبي تمام. جامعة الإمام محمد بن مسعود الإسلامية، الرياض ١٤٠١.
    - ١٨_ حياة الصحابة للكاندهلوي. دار القلم ١٤٠٣.
    - ١٩ـ دلائل النبوة للبيهقي. دار الكتب العلمية بيروت ١٤٠٥.

- ٢٠ رياض الصالحين من كلام سيد المرسلين. بيروت، بدون تاريخ.
- ٢١ المعاد في هدي خير العباد لابن قيم الجوزية. مؤسسة الرسالة ومكتبة المنار الإسلامية١٤٠١.
  - ٢٢ ـ سنن أبى داود. مطبعة السعادة، مصر ١٣٦٩، ودار الحديث، سورية ١٣٨٨.
    - ٢٣ سنن ابن ماجه. دار إحياء الكتب العربية، مصر، بدون تاريخ.
    - ٢٤ سنن الترمذي، وهو الجامع الصحيح. دار الفكر، بيروت، بدون تاريخ.
      - ٢٥ـ السن الكبرى للنسائي. دار الكتب العلمية، بيروت ١٤١١.
  - ٢٦ سنن النسائي. دار البشائر الإسلامية، بيروت ١٤٠٦، والبابي الحلبي مصر ١٣٩٨.
    - ٢٧ سير أعلام النبلاء للذهيي. مؤسسة الرسالة، بيروت ١٤٠١.
      - ٢٨ السيرة النبوية لابن هشام. دار القلم، بيروت، بدون تاريخ.
        - ٢٩ ـ شرح السنة للبغوى. المكتب الإسلامي ١٣٩٠.
        - ٣٠ الشمائل المحمدية للترمذي. دار الحديث، بيروت ١٤٠٥.
        - ٣١ـ صحيح مسلم بشرح النووي. دار الفكر، بيروت ١٤٠١.
          - ٣٢_ صفة الصفوة لابن الجوزى. دار الوعى محلب ١٣٨٩.
            - ٣٣ الطبقات الكبرى لابن سعد. دار بيروت ١٣٩٨.
    - ٣٤ طرفة بن العبد: حياته وشعره للدكتور الهاشمي. دار البشائر الإسلامية ١٤٠٠.
      - ٣٥ عشرة النساء للنسائي. مكتبة السنة بمصر ١٤٠٨.
      - ٣٦ العقد الفريد لابن عبد ربه. دار الكتاب العربي، بيروت ١٣٨٤.
      - ٣٧ فتح الباري شرح صحيح البخاري لابن حجر. دار المعرفة، بدون تاريخ.

- ٣٨ فيضل الله النصمد في توضيح الأدب المفرد للبخاري، فيضل الله الجيلاني، المكتبة السلفية . ١٤٠٧.
  - ٣٩ كشف الأستار للهيثمي. مؤسسة الرسالة ١٤٠٤.
  - ٤٠ كنز العمال في سنن الأقوال والأفعال لحسام الدين الهندي. مؤسسة الرسالة ١٣٩٩.
    - ٤١ عمع الزوائد ومنبع الفوائد للهيثمي. دار الكتاب العربي، بيروت ١٩٦٧م.
      - ٤٢ مختصر تفسير ابن كثير. دار القرآن الكريم ١٤٠٢.
    - ٤٣ـ المرأة بين الفقه والقانون للدكتور مصطفى السباعي. المكتب الإسلامي ١٤٠٤.
      - ٤٤ المرأة في الإسلام للدكتور معروف الدوالييي. دار النفائس ١٤٠٩.
      - ٤٥ ـ المستدرك للحاكم النيسابوري. مكتبة النصر الحديثة، الرياض بدون تاريخ.
        - ٤٦ مسند الإمام أحمد بن حنبل. دار صادر، بيروت بدون تاريخ.
          - ٤٧ المعجم الكبير للطبراني. مطبعة الزهرء، الموصل ١٤٠٦.
            - ٤٨ المغازي للواقدي. عالم الكتب، بيروت، بدون تاريخ.
            - ٤٩ـ المغنى لابن قدامة. مكتبة الرياض الحديثة ١٤٠١.
            - ٥٠ المقاصد الحسنة للسخاوي. مكتبة الخانجي بمصر ١٣٧٥.
        - ١٥ـ من الرق إلى السيادة تأليف سامحة آي ويردي. نشر DAMLA.
          - ٥٢ الموطَّأ للإمام مالك. دار إحياء الكتب العربية بمصر، بدون تاريخ.
          - ٥٣ـ ميزان الاعتدال للذهبي. دار إحياء الكتب العربية بمصر ١٣٨٢.
            - ***

سەرچاوەكانى وەرگێر

۱) تەفسىرى قورئانى پىرۆز.

٢)فەرھەنگى عەرەبى (منجد الطالب).

۳)فهرههنگی دهریا.

ناواخنى پەرتوك

پیشه کی چاپی یه کهم (دانهر) ویشه کی چاپی یه کهم
پیشه کی و هر گیر
۱۔ ئافرەتى موسلمان لەگەل پەروەردگارى
باوه ردار و هوشیاره
پهروهردگاری دهپهرستێ
ههر پێنج نوێژه فهرزهکانی ئهنجام دهدات۱۸
ئامادەي نوێژي بە كۆمەل دەبێت لە مزگەوت ئەگەر بۆي رەخسا١٩
ئافرەتى موسلمان ئامادەي نوتىۋى دوو جەژنە دەبىيت٢٦
نویژه سوننهته راتیبه کان و سوننه ته کانی تری ئه نجام ده دات۲۹
به جوانی نویژه کانی ئهنجام دهدات
زه کاتی مالی خوا له ماله کهی دهرده کات
مانگی رهمهزان به روّژوو دهبیّت و شهوه کهشی زیندوو دهکاتهوه۳٤
ړۆژووى سوننەت دەگرى
حهجی مالّی خوا دهکات
عومره دهکات
گوێڕٳيەڵێ ڧەرمانى پەروەردگارىيەتى
له گه ل پیاوی بینگانه به تهنها کونابینته وه
پابهنده به بالآپۆشى شەرعى

خۆی دوور دەگرێ له تێکەلی بێ سنوور٣٥
تهوقه لهگهل پیاوی نامه حرهم ناکات و دهست ناخاته دهستی ۵٤
گەشت ناكات ئەگەر لەگەل مەحرەمىنكى نەبىنت ٥٥
رِازییه به قهزا و قهدهری خوا
تهوبه کار و گهړاوه یه۷۰
ههست به بهرپرسیاریهتیه کهی ده کات لهبارهی ئهندامانی خیزانه کهی۷۰
خەمى سەرەكى رەزامەنى خوايە ٨٥
خۆى دەنويننى لە واتاى بەندايەتى بۆ خوا
كاردهكات بۆ سەرخستنى ئاينى خواكاردەكات بۆ سەرخستنى ئاينى خوا
شانازی ده کات به کهسایه تیه ئیسلامیه کهی و ئاینه رهواکهی۷۸
پشتگیری و خزشهویستی تهنها بز خوایه ۸۵
فهرمان دهکات به چاکه و جلهوگیری دهکات له خراپه۷۸
زۆر قورئان دەخوينىنى
٢_ ئافرەتى موسلمان ئەگەل خودى خۆي
دەستپيّك
(أ) جدستدى
میانړهوه له خواردن و خواردنهوهی۹۳
وهرزشي جەستەيى ئەنجام دەدات ٩٤
جهسته و جل و بهرگی خاویّنه ۹۵

گرنگی و بایهخ دهدات به دهم و ددانی ۹۷
گرنگی دهدات به چاککردن و جوانکردنی قژه کهی۹۹
دیمهن و شیّوهی ریّك و پیّکه
ناخزیّته ناو خوّده رخستن و زیاده روّیی کردن له خوّرازاندنه وه ۱۰۳
(ب) بیروهنرشی ۱۰۶
بیروهوّشی رادیّنیّ به زانست و زانیاری۱۰۶
ئافرەتى موسلمان پێويستە چى فێر ببێت و لێى شارەزا بێت
شارەزا بوونى ئافرەتى موسلمان لە زانست
دووره له ئەفسانە و قسه و كردارى پړوپوچ
له خوێندنهوه دانابڕێ ۱۱۳
(ج) گیانه کهی
پابهنده به خواپهرستی و خاویّنکردنهوهی دهروون
هاورینی خواناس ههالده بژیری و پابهنده به ئاماده بوون له کۆری ئیمان۱۱۵
ویرده کان و پاړانهوه کان زوّر دوباره ده کاتهوه ۱۱۷
٣- ئافرەتى موسلمان لەگەل دايك و باوكى
چاكەكارە لەگەليان
رِیْزیان دەزانی و دەزانی چی واجبه لهسهری بهرامبهریان
چاكەكارە لەگەل دايك و باوكى ئەگەرچى موسلمانيش نەبن
زۆر دەترسىي لە خراپەكردن لەگەلىّيان

يه كه مجار چاكه له گه ل دايكى ده كات پاشان له گه ل باوكى
به شیّوازی جوان چاکه لهگهل دایك و باوکی دهکات
٤ـ ئافرەتى موسلمان ئەگەل ھاوسەرەكەي
هاوسهرگیری له ئیسلام ۱۲۹
به باشی هاوسهری ههلادهبژی۱۳۰
گویٚڕایهڵ و چاکهکاره لهگهڵ هاوسهری۱۳٦
لهگهل خهسووی چاکهکاره و ریز له خزم و کهسی میزدی دهگرینت
ئەوپەرى خۆشەويستى دەنوينىن بۇ مىزدى و ھەولنى رازىكردنى دەدات
هیچ نهیّنییه کهی نادرکیّنی و ئاشکرای ناکات
پالپشتی دهکات و بهشداری راو بۆچوونهکانی دهکات
هانی دهدات بز بهخشین و خهرجکردن له پیّناوی خوا
پالپشتی دهکات له گویزپایهالی بوونی بۆ خوا
دلّ و دهروونی پړ دهکات
خۆى بۆ دەڕازێنێتەوە
به رووی خوش و سوپاسگوزاریهوه پیشوازی لیّ دهکات
بهشداری خزشی و ناخزشیه کانی ده کات
چاوی دهپاریزی له بیخگه له میردی
باس و خاسیمتی ئافرهتیتری بۆ ناکات
ئارامى و حەسانەوەى و دلنيايى بۆ دابين دەكات

ليّبورده و دلّنهرمه
خاوهنی کهسایهتیه کی به هیز و دانایه
له سهركهوتووتريني هاوسهرانه
هـ ئافرەتى موسلمان ئەگەل منالمكانى
دهستپيّك
پهى دەبات به بەرپرسياريەتيە گەورەكەي لە ئاست منالەكانى
سەركەوتووترىن شىيواز دەگرىتتەبەر بى پەروەردەكردنيان
وا ده کات همست به خوشهویستی و سوزی بکهن
يهكسانى دەكات له نێوان كوړ و كچەكانى
له سۆز و چاودێريهکهی جياوازی ناکات له نێوان کوڕ و کچ
نزا و پارانهوه ی خراپ له مناله کانی ناکات
ئاگاداره له همرچی کارده کاته سهر دروستبوون و ئاراسته کردنیان
بههار ووشتیه کانیان تیادا د ه رویننی
٦ـ ئافرەتى موسلمان لەگەل بووك و زاواكانى
(أ) لهگهل بووكهكاني
تێڕوانینی بۆ بووکهکهی
بووكيّكي باش هەلمەريّريّ
رێز له راستی بوونی له مالێی هاوسهرایهتی دهگرێ
ئامۆژگارى دەكات و تێكەڵى تايبەتمەندىهكانى نابێت

197	چاكەكارە لەگەل بووك و رەفتارى باشە لەگەلنى
198	
	(ب) لەگەل زاواكانى
190	تێڕۅانینی بوٚ زاوا
190	زاوای باش هەلدەبژیرێ
190	رپنزی لین دهگری و چاکهکاره لهگهلی
147	پالپشتی کچهکهی دهکات تاوهك هاوسهریکی چاك بیّت لهگهل میردی
197	دادپةروهره و لمسهر ناحمق لايمنگيري كچمكمي ناكات
١٩٧	دانا و لیهاتووه له رووبهرووبوونهوهی گرفته کان
	۷ ئافرهتی موسلمان لهگهل خزم و کهس و کاری
	ئافرەتى موسلمان و كەس و كارى
199	ئافرەتى موسلمان و كەس و كارى
199	ئافرهتی موسلمان و کهس و کاری
199	ئافرەتى موسلمان و كەس و كارى
199 Y·E	ئافرەتى موسلمان و كەس و كارى
199 ۲۰٤ ۲۰٦	ئافرهتی موسلمان و کهس و کاری
199 ۲۰٤ ۲۰٦	ئافرهتی موسلمان و کهس و کاری

رپنمایی ئیسلام به چاکهکردن لهگهل دراوسی بهرجهسته دهکات۲۱۰	
ئەوەي بۆ خۆي پێى خۆشە بۆ دراوسێكانى پێى خۆشە	
بهپێی توانای خزی لهگهڵ دراوسێکانی چاکه دهکات	
چاکه لهگهل دراوسینکانی دهکات ئهگهرچی موسلمانیش نهبن	
له چاکهکردنیدا دراوسیّ نزیکهکانی پیّش دهخات پاشان ئهوانۍ تر۲۱۵	
ئافرەتى موسلمانى راستگۆ باشترين دراوسىخيە	
دراوسیّی خراپ و لاپهرهی پهشی	
دراوسێی خراپ له بهخششی ئیمان دامالرّاوه۲۱٦	
دراوسینی خراپ ئافرهتیکه کار و کردهوهکانی به ههدهر چووه ۲۱۷	
كەمتەرخەمى ناكات لە چاكەكردن لەگەل دراوسيكانى	
ئارام دهگری لمسمر نازار و کهم و کورتیه کانی دراوسی	
٩- ئافرەتى موسلمان ئەگەل خوشكان و ھاورىيانى	
له پیّناوی خوا خوّشیانی دهویّت و هاوریهتیان دهکات	
پلموپایدی ئمواندی له پیّناوی خوا یه کتریان خوّش دهویّت۲۲۲	
کاریگهری خوشویستن له پیّناوی خوا له ژیانی موسلّمانان۲۲٤	
له خوشکانی دهنگ دانابری و پشتیان تنی ناکات	
چاوپۆش و لیبوردهیه بهرامبهریان	
به روویه کی خوش بهرهو رووی خوشکانی دهچینت	
دلسۆز و ئامۆژگاره بۆيان	

چاكەكار و ئەمەكدارە بۆيان
ندرم و نیان و بهزهییه لهگهلیان۲۳۲
له پاشمله باسیان ناکات
دوره له مشت و مړ و گالته و گمپی ئەزىيەت ئاميّز و شكاندنی بەليّن
دهستبلاوه و ریز له خوشکانی دهگرینت۲۳۵
له پاشمله نزا بۆ خوشكانى دەكات
•
١٠- ئافرەتى موسلمان ئەگەل كۆمەلگاكەي
دهستپيٽك
خوړ هوشتی چاك و جوانه
راستگۆیه
گهواهی به درۆ نادات
دلسۆز و ئامۆژگارە
خير و چاکه به خدلکی نیشان دهدات
فیّل و تەلەكە و ناپاكى ناكات
به لیّننی ده باته سهر
دووره پهرێزه له دووړوويي۲۵۲
خاوهنی حدیا و شدرمه
پاکیزه و جوامیره
تیکمالی کاریک نابیت یهیوهندی بهوهوه نهبیت۲۵٦

دووره پهریزه له باسکردنی ئابرووی خهالک و شوینکهوتنی عهیبهکانیان۷۵۷
دووره له ړيا (ږووپامايي)
له بړياره کانې دادپهروهره
ستهم ناکات
دادپهروهره له بهرامبهر ئهوهی خوّشی ناویّت
به پهژارهی کهس شاد نابیّت۲٦٧
به دوره له گومانی خراپ ۲٦٧
زمانی دهگری له غهیبهت (باسکردنی پاشمله) و قسه هیّنان و بردن (دووزمانی) ۲۷۰ ۲۷۰
خۆی دوور دەگری له جنیو و قسمی پیس
گالته به کهس ناکات
نهرم و بهزهییه بهرامبهر خهلک
ميهرهبانه
کارده کات لمسمر سوودگمیاندن به خمالکی و لادانی نازار و شکستی لیّیان ۲۷۹
خهم لهسهر خوشكى قهرزارى دەڕەوێنێتهوه٢٨٢
چاوتیّر و بهخشندهیه
ناز و منهت ناکات بهسهر ئهوانهی خیریان پی دهکات
ئارام و لهسهرخوّیه
لیّبورده و نهرم و نیانه و رِق و کینه له دلّ ههانناگری۲۹۳۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰
ئاسانكاره و كار لەسەر خەلكى گران و ئالۆز ناكات۲۹۷

دووره له شانازی و حهزی خوّدهرخستن
کهسایه تیه کهی له لای خه لکی خوشه ویسته
لهگهل خهلکی دهسازی و خوشهویسته
نهێنی د اپارێزێ
ئێسكى سوكه
خۆشى و ئاسودەيىي دەخاتە دلان
توند نییه
لووت بهرزی ناکات
خاك سيفدت و خنّ بدكهم زانه
میانر هوه له جل و بهرگ و روالهت و دیمهنی۳۱۶
گرنگی دهدات به کاره بهرز و پایهدارهکان
گرنگی دهدات به کاروباری موسلمانان
ریّز له میوانی دهگری
پێويستى خۆى فەرامۆش دەكات بۆ كەسانى پێويستتر (خۆنەويسته)
داب و نەرىتەكانى ملكەچى پيۆوەرەكانى ئىسلام دەكات
پابهنده به ئهدهبی ئیسلام له خواردن و خواردنهوهی

پابهنده به سلاوی ئیسلام
ناچێته بێجگه له مالێی خوٚی مهگهر به موٚڵهت وهرگرتن
بچیّته کوّریّك لهو شویّنه دادهنیشی که کوّتایی کوّره کهیه
ئهگهر سنی ئافرهت بوون دووانیان جیانابنهوه و به نهیّنی قسه ناکهن ۳۳۹
رِيْز دەنىٰێ لە ئافرەتى بەسالاچوو و چاكەكار و بەخشىندە٣٤٠
چاو به مالٽي خهاٽکيدا ناگيٽري
له کوّر و دانیشتنه کان باوه شك نادات تا له توانای دابیّت
له کاتی پشمین دهست ده گری به ئه ده بی ئیسلام
چاوه روانی جیابونه و هیچ ئافره تین ناکات له میرده کهی تا
به خزی شویّنی بگریّتهوه ۳٤٤
كار و پیشهیهك هه لده بژیری بگونجی له گه ل سروشته می یانه کهی ۳٤٥
لاسايي پياوان ناكاتهوه
بانگەواز دەكات بۆ حەق و راستى
فهرمان دهکات به چاکه و قهدهغهی خراپه دهکات
زرنگ و دانایه لهکاتی بانگهوازکرنیدا
لهگهل ئافرهتانی چاکهخواز هاورپیهتی دهکات و تیکهل دهبیت ۳۵۸
هەولاي چاككردنى نيوانى ئافرەتان دەدات
تیکه للی ئافره تان دهبینت و ئارام ده گری له سهر ئهزیه ت و ئازاریان
چاکهی لهبهر چاوه و سوپاسی لهسهر دهکات۳۶۳

			سەردانى نەخۆش دەكات .
			شيوهن ناگێڕێ بۆ مردوو .
			شويّنى جەنازە ناكەويّت .
۳۷٤	•••••	•••••••••••	دوماهی و بهدواداچوون .
۳۸۱	••••••	•••••	دوماهي وهرگێڕ
٣٨٣		انەرا	گرنگترین سهرچاوهکانی دا
٣٨٦	••••••	••••••	سەرچاوەكانى وەرگێڕ
۳۸۷	• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	••••••	ناواخنى پەرتووك
			al w

سویاس و پیزانین

سهروتا سوپاسی خوای گهوره ده کهم که یارمهتی دام له وهرگیّپانی شهو پهرتووکه، دواتسر سوپاسی سهرجهم نه و خوشك و برایانه ده کهم ثهوانهی چ به مسادی چ به مهعنهوی کوّمه کیان کردووم له وه رگیّپانیدا، تنجا حهز ناکهم ناوی هیچ کام له و بهریّزانه بیم، چونکه له ژماره زوّرن و نامهوی دلّی هیچیان گهرد بگریّ، ههموویان لهلای من جیّگای ریّزن و خوّشهویستن و بهدل نزای خیریان بو ده کهم به پهنهانی یه که یه که ناویان ده بهم و لهلای خوای گهوره داوا ده کهم سهرکهوتوو و سهرفراز و بهختهوهری دونیا و دوارپوژیان بکات، له سهرجهم گوناه و کهم و کورتیه کانیان خوّش بیت و، به چاوی بهزهیی و پهم سهیریان بکات، وه مراز و راز و نیازیان بیّنیته دی و، له پوژی دوایی له بهههشته کهی فیرده وه سهره ههموومان بهیه کهوه کوّبکاتهوه و به دهستی پیغهمبهری نازدار ناوی کهوسهر بنوّشین و تینویّتی دونیامان لهبیر بباتهوه و، له خوّشیه کانی بهههشت و پهزابوونی خوا ژیانی ههمیشهییمان بگوزه ریّنین و ههرچی شه کهتی و ناخوّشی و نهخوّشی دونیایه لهبیرمان بچیّتهوه...، خودایه تهنها بوّ پهزامهنی پووخساری پاکت به و پهری دلسّوزی ثهو کاره می نازده و بیکه مایهی سوود بوّ خوشکانی به تاییهتی و براکانی به گشتی بوّ خاتری ناوه جوان و سیفاته بهرز و پیروزه کانت ... نامین. نامین وصلی الله وسلم علی سیدنا محمد والحمد لله رب العالمن...

سندس على عباس

هەولىر

كتيبخانهي نارين

هەولير – گۆرەپانى شيخ مەحموود-بالەخانەي سەيد بەھائوددين

نهۆمى ژېرهوه بازارى زانست بۆ كتيب وچاپەمەنى

nareen_\@yahoo.comپۆستى ئەلىكترۆنى

. ٧٥ . ٤ . ٦٤٦١ .